

சிவன்
அருள் திரட்டு

SIVAN ARUL THIRATTU

சிவன் அருள் திரட்டு

தேவாரம் திருவாசகம்
திருப்புகழ் திருஅருட்பா

*

SIVAN ARUL THIRATTU

THEVAARAM THIRUVAASAGAM
THIRUPPUGAZH and THIRUARUTPAA

*

LIFE-SKETCHES
OF THE SIX GREAT SAINTS

and

SELECTED SONGS
With Tamil Paraphrase Notes
and rendering into English

By

K. M. VENKATARAMIAH M.A.

Transliteration by Mr. K.M. Gopinath B.sc.,

*

நெட்டால் தமிழ் வைதீக சபை
NATAL TAMIL VEDIC SOCIETY

COPYRIGHT RESERVED

First edition : February 1981 - 1000 copies

Second Edition : May 1984 - 2500 copies

Third Edition 1st Impression : September 1990 - 2500 copies

Third Edition 2nd Impression : September 1993 - 2000 copies

Compiled by
N.C. NAIDOO
(South Africa)

Published by
NATAL TAMIL VEDIC SOCIETY TRUST
12 Carlisle Street
Durban, Natal
REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

Printed and bound by Colorgraphic, Durban

பொருளடக்கம்—Contents

பதிப்புரை Preface	ii
ஆசியுரை Benediction	iv
மதிப்புரை Appraisal	vi
முன்னுரை Foreword	vii
நன்றியுரை Appreciation	viii
சேக்கிழார் Sekizhaar	xii
Code to Transliteration	xiv
ஆரம்பப் பிரார்த்தனை Opening Prayer முன்னவனே உலகெலாம்	1
விண்ணப்பம் நால்வர் வணக்கம்	3
வரலாறும் பாடலும்—Narration and Songs தேவாரம்—Thevaaram	
திருஞானசம்பந்தர் Thirugnaana Sambandar	7
திருநாவுக்கரசர் Thirunaavukkarasar	87
சுந்தரமூர்த்தி Sundaramurthi	159

திருவாசகம் –Thiruvaasagam

231

மாணிக்கவாசகர்

Manickavaasagar

திருப்புகழ்—Thiruppugazh

323

அருணகிரிநாதர்

Arunagiri Naathar

திருஅருட்பா—Thiru Arutpaa

இராமலிங்கர்

403

Raamalingar

முடிவுப் பிரார்த்தனை

465

Concluding Prayer

அம்பலத்து அரசே

கல்லாப் பிழையும்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

THIRUGNANA SAMBANDA SWAMIGAL

1	தோடுடைய	Thodudaiya	30
2	மடையில வானை	Madaiyil vaallai	33
3	எந்தை ஈசன்	Endhai eesan	36
4	துஞ்சலும் துஞ்சல்	Thunjalum thunjal	38
5	உற்று உமை	Utru umai	41
6	மை ஆடிய	Mai aadiya	44
7	துணிவளர்	Thunnivallar	47
8	இடரினும் தளரினும்	Idarinum thallarinum	49
9	மாதர் மடப்பிடியும்	Maadhar madappidiyum	51
10	சடையாய் எனுமால்	Sadaiyaay enumaal	56
11	வாசி தீரவே	Vaasi theeravē	57
12	சதுரம் மறைதான்	Sadhuram marraithaan	59
13	வேயுறு தோளி பங்கன்	Veyuru thollipangan	61
14	மங்கையர்க்கரசி	Mangaiyarkkarasi	64
15	மந்திரம் அவது	Mandhiram aavadhu	68
16	தளிர் இள வளர்	Thallir illa vallar	70
17	வாழ்க அந்தணர்	Vaazhga andhannar	72
18	விடலால வாயிலாய்	Veedalaala vaaiyilaay	74
19	பூவார் மலர்கொண்டு	Pūvaar malarkonndu	76
20	மட்டிட்ட புன்னையங்	Mattitta punnaiyang	78
21	கல்லூர்ப் பெருமணம்	Kallūrp perumannam	81
22	காதல் ஆகிக்	Kaadhalaagik	82

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

THIRUNAVUKKARSAK SWAMIGAL

1	கூற்றூயின வாறு	Kutraayina vaarru	106
2	நாமார்க்கும்	Naamaarkkum	111
3	மாசில் வீணையும்	Maasil veennaiyum	114
4	சுண்ணவெண்	Sunnnnavenn	118
5	சொற்றுணை வேதியன்	Sotrunnai vedhiyan	121
6	பொன்னார் திருவடிக்கு	Ponnaar thiruvadikku	124
7	பத்தனாய்ப் பாட	Paththanaayp paada	126
8	அன்னம் பாவிக்கும்	Annam baalikkum	128
9	அரியானை	Ariyaanai	130
10	ஒன்றுகொலாம்	Ondrukolaam	133
11	கற்றவர்கள் உண்ணும்	Katravargall unnnnum	134
12	பண்ணின் நேர்	Pannnnin nēr	139
13	மாதர்ப்பிறைக்	Maadharppirraik	140
14	ஓசை ஒலியெலாம்	Ōsai oliyelaam	143
15	தலையே நீ	Thalaiyē nee	146
16	எண்ணுகேன்	Ennnnugēn	153

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் SUNDARAMURTHY SWAAMIGAL

1	பித்தா பிறைசூடி	Piththaa pirraisudee	181
2	தம்மாணை அறியாத	Thammaanai arriyaadha	184
3	சாதலும் பிறத்தலும்	Saadhalum pirrathalum	187
4	தில்லைவாழ்	Thillaivaazh	190
5	நீள நினைந்து	Neella ninaindhu	195
6	தம்மையே புகழ்ந்(து)	Thammaiye pugazhndhu	198
7	பொன்னூர் மேனியனே	Ponnaar meniyane	201
8	மற்றுப் பற்று	Matrup patru	202
9	வடிவுடை மழுவு	Vadivudai mazhuvu	205
10	பொன்செய்த	Ponseydha	207
11	மருவார் கொன்றை	Maruvaar kondrai	209
12	வாழ்வாவது மாயம்	Vaazhvaavadhu maayam	211
13	ஆலந்தான் உகந்து	Aalandhaan ugandhu	215
14	மீளா அடிமை	Meella adimai	218
15	எற்றூன் மறக்கேன்	Etraan marrakken	221
16	தலைக்குத் தலைமாலை	Thalaikkuth thalaimaalai	224
17	தானெனை	Thaanenai	227

மாணிக்கவாசகர்
MANICKAVAASAGAR

1	நமச்சிவாய வா	Namachchivaaya	249
2	மெய்தான் அரும்பி	Meydhaann arumbi	269
3	நாடகத்தால் உன்	Naadagaththaal un	272
4	வெள்ளந்தாழ்	Velllan thaazh	274
5	தரிக்கிலேன் காய	Tharikkilēn kaaya	277
6	அன்பினால் அடியேன்	Anbinaal adiyēn	279
7	பாரொடு விண்ணாய்ப்	Paarodu vinnnaayp	282
8	சோதியே சுடரே	Sodiyē sudarē	287
9	பண்சுமந்த	Pannsumandha	290
10	போற்றிஎன் வாழ்	Potri en vaazh	293
11	கடையவ னேனைக்	Kadaiyava nēnaik	296
12	அம்மையே அப்பா	Ammaiyē appaa	299
13	ஆதியும் அந்தமும்	Aadhiyum andhamum	301
14	பிணக்கு இலாத	Pinnakku ilaadha	305
15	புற்றில் வாளரவும்	Putril vaallaravum	306
16	இணை ஆர் திருவடி	Innai aar Thiruvadi	307
17	கண்கள் இரண்டும்	Kanngall iranndum	309
18	பூசுவதும் வெண்ணீறு	Pūsuvadhūm vennnneerru	313
19	முத்திநெறி	Muththinerri	317

அருணகிரிநாதர்

ARUNAGIRI NAATHAR

1	கைத்தல நிறைகனி	Kaiththalam nirraikani	347
2	முத்தைத் தரு	Muththaith tharu	351
3	சந்ததம் பந்தத்	Sandhadham bhandhath	356
4	தண்டைஅணி	Thanndaianni	358
5	எதிர் இலாத	Edhir ilaadha	361
6	கருவின் உருவாகி	Karuvin uruvaagi	363
7	நிறைமதி முகம்	Nirraimadhi mugam	367
8	சரண கமலாலய	Saranna kamalaalaya	369
9	என்னால் பிறக்கவும்	Ennaal pirrakkavum	374
10	அதல சேடனார்	Adhala sēdanaar	377
11	சினத்தவர் முடிக்கும்	Sinaththavar mudikkum	381
12	அவசியம் முன்	Avasiya	385
13	பத்தியால் யான்	Paththiyaal yaan	386
14	அகரமும் ஆகி	Agaramum aagi	388
15	கனகசபை மேவும்	Kanagasabai mēvum	392
16	ஏறுமயில் ஏறி	Errumayil ēri	395
17	வசனம் மிக	Vachanam miga	397
18	உருவாய் அருவாய்	Uruvaay Aruvaay	399
19	ஆறிரு தடந்தாள்	Aarriru thadantholl	401

வள்ளலார்

VALLALAAR

1 கலை நிறை கணபதி	Kalai nirrai Ganapathi'	428
2 அன்பெனும் பிடியுள்	Anbenum pidiyull	429
3 அருள்சோதித்	Arulljōthith	430
4 ஒருமையுடன்	Orumaiyudan	432
5 பெற்ற தாய் தனை	Petra thaai thanai	435
6 பார்த்தாலும்	Paarththaalum	438
7 தன்னை அறிந்து	Thannai arrindhu	440
8 அருள்விளக்கே	Arullvilakkē	443
9 கடல்கடந்தேன்	Kadalkadandhēn	445
10 பசியாத அமுதே	Pasiyaadha amudhē	447
11 கல்லார்க்கும்	Kallaarkkum	451
12 ஆடிய பாதம்	Aadia paadham	453
13 ஆற்று வெள்ளம்	Aatru vellllam	456
14 ஆட வாரீர்	Aada vaareer	458
15 ஜோதியுள்	Jōdhiyull	462
16 அம்பலத்து அரசே!	Ambalaththu arasē	465
17 நீடிய வேதம்	neēdiya vēdham	472
18 சம்போ சங்கர	sambo sankara	473

PREFACE TO THE THIRD EDITION

I am happy to record that by the grace of LORD SIVA and the help of the NATAL TAMIL VEDIC SOCIETY TRUST under the chairmanship of Mr.R.P.Moodley,I have been successful in bringing out the third edition of the SIVAN ARUL THIRATTU. This has been done to meet the overwhelming number of requests for the book from various organisations and individuals within South Africa and abroad.

I have retained the entire content of the second edition and have added the Thevaaram "Ariyaanai" composed by Saint Thirunnavukkarasar and some portions of Saint Mannikkavasagar's Siva Puraanam which were not included in the previous editions. I am grateful to Professor K.M.Venkataramiah M.A. who provided the meanings in Tamil and English and to Mr.K.M.Gopinath B.Sc. who did the English transliterations. May I reiterate that both of them provided the same services in the first and second editions.

I wish to place on record the help of the renowned benefactor, Dr.N.Mahalingam B.Sc.,F.I.E., President of Ramalingar Pani Manram, Madras, the sponsor of the second edition, for procuring the negatives for the whole book of 500 pages at his own cost and the role of Mr.T.R.Nagarajan M.Sc., of Madras in getting this book to perfection.

I am also grateful to the NATAL TAMIL VEDIC SOCIETY TRUST not only for bearing the entire cost of printing and publishing this edition but also for their unstinting support and encouragement extended to me at all times in the upliftment of culture and religion. Special thanks to Mr.Frank Ford and the staff of Colorgraphic, the printers of this book.

All praise be to OMNIPRESENT LORD SIVA.

September 1990

N.C.NAIDOO

Trustee

NATAL TAMIL VEDIC SOCIETY TRUST

பதிப்புரை

நெட்டால் தமிழ் வைதீக சபையின் சார்பில் 'சிவன் அருள் தூட்டு' என்ற உயர்ந்த நூல் இரண்டாவது பதிப்பு வெளியிடப் படுகிறது.

நால்வர் பாடல்களும், திருப்புகழ், திருவருட்பா ஆகியவற்றிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற சில பாடல்களும் ஆங்கில ஆக்கம், தமிழ் உரை, ஆங்கில உரை, சொல் தொகுதி ஆகியவற்றுடன் இந்நூலில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளன. இது சிறப்பான முழுமையான முயற்சியாகும்.

நம்மவரில் பெரியவர்கள் மட்டுமே பொருளுணர்ந்து பாடிவந்த இப்பாடல்களை வளர்கின்ற நம் இனைய தலைமுறையினரும் நன்கு பொருள் அறிந்து பாட இந்நூல் மிகவும் உறுதுணையாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த நூலை மாணவர்கள் கற்பதன் மூலம் இறையுணர்வு பெறுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்கள் தமிழ்ப்பயிற்சி பெறுவதற்கும் இது உதவி செய்கிறது. நம்மவர்கள் தம் பிள்ளைகட்கு தமிழ் மொழி அறிவை வளர்க்க இந்த நூலை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தி, அவர்கட்கு இறையுணர்ச்சியுடன், தமிழ் அறிவையும் மற்றவரினும் மேலாக வளர்க்க வேண்டுகிறேன்.

இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிடுவதற்குப் பல்லாற்றாண்டும் உதவி புரிந்த இராமலிங்கர் பணி மன்றத் தலைவர், டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்களுக்கும், ஏனைய தமிழ் நாட்டு அறிஞர்கட்கும் உரை விளக்கம் அளித்த சிவநெறிச்செல்வர் திரு கே. எம். வேங்கடராமையா எம். ஏ. அவர்கட்கும் இந்நூல் சிறப்பான முறையில் வெளிவர முன்னின்று வெளியிட்ட திரு. என். சி. நாயுடு அவர்கட்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சி. ஜி. செட்டி

தலைவர்

நெட்டால் தமிழ் வைதீக சபை

Siva Siva

His Holiness Srila Sri Kasivasi
Muthukumara Swami Thambiran Swamigal Avl., 613504
Head of Sri Kasi Math. Tirupanandal,
Tamil Nadu,
S. India.

BENEDICTION

(ஆசியுரை)

சிவசிவ என்னச் சிவகதிதானே—

Siva Siva if chanted, Siva Bliss is attained.

நானேயோ தவம்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்—

What penance did I do? I am fortunate to chant

SIVAAYANAMA

எந்தையர் திருநாமம் நமச்சிவாய

என்றெழுவார்க்கு இருவிசும்பில் இருக்கலாமே—

NAMASIVAAYA is the name of my Heavenly Father;

That sacred name chanting, those that wake up,

can firmly be seated high up in Heaven.

There are two famous religions in Tamil Nadu, one being Saivaism and the other Vaishnavism.

Those that worship Siva as the Primal One are the Saivaites. The Vibhuti, the Rudraaksha and the Panchaakshara are the emblems of their religion. Propagating their importance, the four Saiva Saints - Sambanthar, Appar, Sundarar and Manickavaasagar, advocated Saivism. The Thevaaram and the Thiruvaasagam have been improvised by them for the redemption of the Saivaites.

Children and youngsters should learn the history of the Saiva Saints in their young age. They should also study and recite the scriptures. If done so, one can gain a deep knowledge of Tamil and obtain the Lord's Grace also.

With this object in view, this book entitled **Sivan Arul Thirattu** (selections from the Divine verses of the Saiva Saints) has been published. The narration of the history of the Saints is crisp. The paraphrase of the verses in Tamil, meaning of hard words with English equivalents, and the rendering into English add to the value of this work. Even those who have a scanty knowledge of English and Tamil can read and understand those divine verses.

Mr. N.C. Naidoo, who has caused this book to be written and published, has dedicated his life for this laudable cause. Even a casual listener will be able to judge the depth of his knowledge in Tamil and know the interest he has evinced in the propagation of the tenets contained in the Thevaaram, Thiruvaasagam, Thiruppugazh and Thiru Arutpaa of the six Saiva Saints. We take this opportunity to express our appreciation of his services in this field.

This is a project that could be pushed through only by a coordination of a band of selfless workers; but one will be astonished to find, that a single soul from a far off country, has gone over to Tamil Nadu and worked out this project successfully. May Lord Sendhil Aadnavan shower his choicest blessings on Thiru N.C. Naidoo for this effort in this noble cause.

We are sure that this book will be of immense use to the Tamils who live in countries far off from Tamil Nadu and we are glad to express our appreciation to the Natal Tamil Vedic Society for their humility in giving all encouragement to Mr. Naidoo in bringing out this excellent edition. May Natal Tamil Vedic Society and its members continue their efforts towards the propagation of Tamil and Saivism by the Grace of the Lord.

May the name of HARA spread throughout the World!
All praise be to the devotees of Sivaa!

Siva Siva.

AN APPRAISAL

by

Dr. N. MAHALINGAM, B. Sc., F.I.E.

I am happy to learn through Thiru N.C. Naidoo about the yeoman services rendered by the Tamil Organisations in South Africa.

The full development of a person is possible if only he is able to think through the mother-tongue. This is true in case of normal arts and crafts and it is more so in the field of education and philosophy.

The Tamil language has a storehouse of religious lore going back to 2000 years and tradition going back to 5000 years and the great seers of Tamil Nadu, Alwars and Nayanmars represent the collected wisdom of the race.

The effort of Mr. N. C. Naidoo to get the cream of the Tamil religious lore into tapes and printed books, so as to get the children familiar with our culture from their childhood, is an endeavour which deserves high appreciation.

Even in India Tamil people who are spread out in various parts of the country are likely to be benefitted if these works are repeated for them.

I am indeed very glad to know that all copies of the first edition have been distributed; this second edition contains useful additions.

Let me wish and pray that this very good work will do good to our people in South Africa as well as in India also. Swan is great because it separates milk from a mixture of water and Mr. Naidoo is very eminently fit to do this work of a great swan.

“Sakthi Nilayam”

49 St. Mary's Road
MADRAS-600 004

N. Mahalingam
President

Ramalingar Pani Manram
Madras-86.

FOREWORD

My career as the Principal of the Oriental College of Tiruppanandal in Tanjavur District was to a considerable extent spent in keeping association with the Tirumurais in varied ways.

Now I am glad to state that I have been given an opportunity to write out in Tamil the life sketches of the Great Saiva Saints in simple Tamil along with paraphrase in Tamil and renderings in English prose.

The Tamil Saiva Devotional songs have been collected and codified long ago into 12 Books or Thirumurais. The first three contain the Thevarams extemporised by Thirugnana Sambandhar. The next three consist of Thevarams improvised by Thirunavukarasar, the seventh by Sundarar and the eighth consists of Thiruvagasam of the Divine utterances of Manickavasagar.

The lives of the Thevaram Trio have been related in detail in Periyapuram by Sekkizhar in the 12th century A.D. It may not be out of place to remark that the Thiruthondathogai formed the basis for Periyapuram. The life of Manickavasagar has been narrated exquisitely in Thiruvilaiyadalpuram—the sports of Lord Siva.

Sambandar was a younger contemporary of Thirunavukarasar who lived in the 7th century A. D. Sundarar lived in the last quarter of the 7th century A.D. Manickavasagar in the 8th Century A.D. But the orthodox section of the Saivites opine that he preceded the Thevaram Trio.

It is gratifying to note that the Natal Tamil Vedic Society is engaged in propagating the tenets of Saiva religion as expounded by the great Saints by various publications of the Thevarams with paraphrase and English renderings.

The first edition was based on the previous publication but the narration has been made as simple as possible to make the young understand with the least difficulty or effort.

I am extremely thankful to Thiru N. C. Naidoo, for having entrusted me with this work and I pray the Lord to shower His choicest blessings on our friend for his tireless efforts in this field.

Om Na ma Si Va Ya

Tiruppanandal.
South India.

K. M. Venkataramiah
Retired Principal,
Oriental College.

APPRECIATION

During the first half of the 7th C.A.D. there lived in Tamil Nadu, Thirugnaanaṣambandar and Thirunaavukarasar and Sundarar followed them in the fag end of that century. They visited several shrines in Tamil Nadu followed by a crowd of sincere devotees, sang or improvised padigams or decads in praise of the presiding deity of those temples, worshipped the deities, relieved the distress of the people whenever needed, engaged themselves in social service, performed miracles and propagated Saivaism, almost leading selfless, simple and unostentatious life. The songs of those three Saints are called Thevaaram or garland of poetry to adorn the Lord with, (Thev means Lord and aaram means garland). Their songs were collected and arranged into seven Thirumurais (Books). The first three Books comprising of 388 pathigams form the songs of Sambandar, the next three comprising of 310 padigams are the songs of Thirunaavukarasar and the 7th having 100 decads are the songs of Sundarar.

The eighth Thirumurai is Thiruvaasagam or the Divine utterances of Manickavaasagar. It has the unique greatness of having been written by the holy hand of Sivaa. Majority of scholars think that Manickavaasagar graced the world in the 8th C.A.D., while a few still hold the view that he preceded the Thevaaram Trio. Thiruvaasagam has attracted the attention of native and foreign scholars to a great extent and Dr. C. U. Pope was the pioneer European scholar to translate it into chaste and idiomatic English verse. Many Scholars of Tamil Nadu have also attempted to translate Thiruvaasagam and the best one is said to be that of Thiruvaasagamani Sri K. M. Balasubramanyam of Madras. The Kasi Mutt, Tirupanandaal has recently published an English rendering of Thiruvaasagam by Sri G. Vanmikanaathan Pillai.

This book under the caption **“Sivan Arul Thirattu”** contains selections from the Thevaaram, Thiruvaasagam Thiruppugazh and Thiru Arutpaa and I earnestly hope and pray that it would help to create in the reader a longing for a closer and detailed study of the soul-stirring hymns and well understanding them with devotion to the Lord.

The songs are presented in Tamil Original with transliteration, paraphrase in Tamil and rendering in English. A list of words has also been provided with meanings both in Tamil and English.

A good number of these songs have been illustrated. Discs and tapes are also available for the songs rendered in the authentic traditional tune to help the beginner to be in tune with the rare harmony that marks the rich heritage of the Tamil religious culture.

Tamil has now been accepted as an optional subject in the curriculum for Standards VI to X in the State Schools. This volume will afford to the students an insight into the ideas that moved their forefathers. It is also available as a course of study in our University.

It is also hoped that this book would be of some help to all those who wish to expound our teachings. The Tamil Teachers in particular can use the word study with advantage for vocabulary work, dictation and spelling if need be.

Above all my prayers are that every Tamil student of the age group 10-16 should have access to this book which is mainly intended for him or her and cause an urge to learn the language for better understanding and appreciation.

In order to get the above objects fulfilled, I was in search of a profound scholar who could recast the stories in simple readable Tamil. By the grace of the Lord, I came in contact with Vidwan Mr. K. M. Krishnamurthy, Tamil Pandit, who informed me that he would fulfil my wish with the help of his father Professor K. M. Venkataramiah, M.A. Accordingly I entrusted the work with the Professor and I found his prose

rendering simple and readable. Hence I asked him to recast the English version wherein he added some of the incidents that were left off in the narration. Then at my request he wrote the paraphrase of the Thevaarams and Thiruvaasagam and gave an English rendering of the same with notes for the difficult Tamil words. He has also, in response to my wish, translated the Thiruppugazh and the Thiru Arutpaa stanzas in English with Tamil paraphrase and notes.

Thiruppugazh is the masterpiece of a gifted poet Sri Arunagirinaathar who lived in the 15th C.A.D. at Thiruvannaamalai and his verses can be sung to the tune of music. The rhythm found in Tiruppugazh is very peculiar which attracts thousands of people when sung set in music. All his verses numbering about thirteen hundreds are addressed to Lord Murugaa who is no other than Lord Sivaa. His other minor poems are Kanthar Anthaathi and Kanthar Alangaaram which are also as popular as the Thiruppugazh in Tamil.

Raamalinga Swaamigal's poems also find place in this work. Raamalinga Swaamigal of Vadalur is a popular Saint who lived in the fag end of 19th C.A.D. He has sung hundreds of verses in praise of the Lord. His devotion to Lord Nataraja knew no bounds. He had great reverence for the four great Saiva Saints and he has not only eulogised them in his verses but also explained their ideas in chaste Tamil verses. His verses had also been codified into Thiruvurais and one can find followers of Saint Raamalingam in each village in Tamil Nadu. Vadalur Jothi Darsan is a centre of attraction for millions of people on the Thaipusam day (in the month of January). He has also written a few prose works like Manu-Murai Kanda Vaachakam and Jiva Kaarunya Ozhukam.

Sri. K. M. Venkataramiah is an erudite scholar in Tamil and was holding the post of the principal of the Tamil College at Thiruppanandal (Thanjaavur), TamilNadu for over a quarter of a century, coaching pupils for the Tamil Pulavar examination of the Madras University. Recognising his services to religion

he was conferred the title of Siva Neri Chelvar by the Head of Thirugnaana Sambandar Math at Madurai and for his research in Epigraphy he was offered the title of Kalvettu Aaraychi Puluvar by Gnaanaprakasar Math at Kanchipuram. The value of his work cannot be estimated. He spared no pain from the beginning to push through the copying, paraphrasing translating thus finalising the manuscript ready for print, and doing every work connected with the printing of this book.

I wish to record my sincere and heartfelt thanks to Vidwan Thiru Krishnamurthy for fulfilling his promise by completing this publication and at the same time finalising all arrangements for release of the first edition in Madras, Tamil Nadu.

The transliteration of the stanzas is one of the special features in this series. Thiru K. M. Gopinath, B.Sc., the eldest son of my friend Thiru K. M. Krishnamurthy, has been kind enough to write out the transliteration for all stanzas. He spared no pains and I am grateful to him. My thanks are also due to him.

I wish also to place on record my sincere thanks to Dr. N. Mahalingam, President of the Ramalingar Pani Manram of India for getting this book prepared and printed at his cost.

I am indeed very grateful to the Natal Tamil Vedic Society for having extended me their encouragement and blessing to fulfil my life's ambition.

My humble salutations are also submitted to the Omnipotent and Omniscient Lord for guiding us all unseen in this field of propagation of these hymns so sweet and attractive even to Him.

All praise be to His Grace /

N. C. Naidoo
Chairman
Natal Tamil Vedic Society
(Provincial Body)

சேக்கிழார் — SEKIZHAAR

திவனடியார் வரலாறு கூறும் பெரிய புராணம் என்ற
நூலை எழுதிய சேக்கிழார்.

DIVINE POET — AUTHOR OF PERIYA PURAANAM
which relates the story of Saiva Saints

SEKIZHAAR

Sekizhaar was born in a village called Kunrathur near Madras in the 12th century A.D. While he was very young there was a questionnaire which contained the question, "What are they which are bigger than mountain, sea and universe." Readily came the answer from Sekizhaar who quoted three kuralas of Thiruvalluvar. The Chola King who was extremely pleased of the reply appointed him as his minister.

It seems the Chola King Anapaya was engaged in studying the jain kavya, Jivaka chinthaamani and Sekizhaar advised him to study instead the stories of Saiva saints. The Chola king requested him to write the stories of Saiva saints and accordingly Sekizhaar went to Chidambaram. He prayed to Lord Nataraja, got the clue "Ulagelaam" by the Grace of the Lord and improvised the Periya Puraanam in verses. The name given to it by Sekizhaar was THIRUTH THONDAR PURANAM.

Sundara Murthi Swaamigal wrote the Thiru Thondath Thogai which simply mentions the names of the sixty-three Saiva saints and the nine groups of Saints. It was elaborated by one Nambi Andaar Nambi, the compiler of the Thirumurais during Rajaraja Chola I in a poem called Thiru Thondar Thiru Anthaathi which consists of 84 verses. Sekizhaar's Periya Puraanam was based on these two texts and the Thevaaram of the three canonised Saiva saints of Karaikkaal Ammaiyaar Seramaan Perumaal and others. From the time of Sekizhaar's Periapuraanam it has influenced to a great extent the lives and thoughts of all Saivites in Tamil Nadu.

Sekizhaar lived during the time of Kulothunga Chola II in the 12th century A.D, and Umapathi Sivaacharya one of the four Saiva Samaya Sanathana Acharyaas has written a minor poem called Thiruthonda Puraana Varalaaru, which gives an elaborate rendering of the history of Sekizhaar and his extent work the Periyapuraanam.

After writing this Puraanam Sekizhaar retired from public life and spent the rest of his days at his birth place.

Long live the name and fame of Sekizhaar !

CODE TO TRANSLITERATION

		as in			as in
அ	A	Art	எ	E	End
ஆ	AA	Dark	ஏ	ē	Earth
இ	I	Ink	ஐ	Ai	Item
ஈ	EE	Evening	ஒ	O	Olive
உ	U	Student	ஓ	ō	Omen
ஊ	ū	Rule	ஔ	Au	Dove

				as in
க்	IK	க	KA	KITE
	IG		GA	GUIDE
ங்	ING	ங	NGA	KING
ச்	IS	ச	SA	SONG
	ICH		CHA	CHAIR
ஞ்	IGN	ஞ	GNA	GNAANAM
ட்	IT	ட	TA	TANK
	ID		DA	DAY
ண்	INN	ண்	NNA	THUNDER
த்	ITH	த	THA	THOUGHT
	IDH		DHA	MOTHER
ந்	INDH	ந	NA	NUN
ப்	IP	ப	PA	PAGE
	IB		BA	BAG
ம்	IM	ம	MA	MAP
ய்	IY	ய	YA	YARD
ர்	IR	ர	RA	RING
ல்	IL	ல	LA	LOVE
வ்	IV	வ	VA	VAN
ழ்	IZH	ழ	ZHA	THAMIZH
ள்	ILL	ள	LLA	WORLD
ற்	IRR	ற	RRA	ROUND

ஓம்

சிவமயம்

விநாயகர் துதி

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலம்
munnavanē Yaanai mugaththavanē muththinalam

சொன்னவனே தூய் மெய் சுகத்தவனே மன்னவனே
sonnavanē thūy mey sugaththavanē mannavanē

சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையெம் சேகரனே
sirrparanē Ainggaranē Segnachadaiyem sēgaranē

தற்பரனே நின்தாள் சரண்.
tharrparanē ninthaall sarann.

எல்லாருக்கும் முன் இருப்பவனே!
யானையின் முகத்தை உடையவனே!
முத்தி பெறுவதால் ஆகிய நன்மையைக் கூறியவனே!
பரிசுத்தம் ஆனவனே! உண்மையே உருவாக உடையவனே!
நிலைத்து இருப்பவனே! அறிவுக்கு எட்டாத பரம் பொருளே!
ஐந்து கைகளை உடையவனே!
சிவந்த சடையை உடைய சிறந்த கடவுளே!
மேன்மையான பொருளே! உன் திருவடியே அடைக்கலம்.

Oh Primal One! Possessor of elephant's head!
Oh Expounder of the benefaction of salvation! Immaculate
One!
Oh the embodiment of truth! Oh everlasting One!
Oh transcending human understanding!
Oh Lord having five arms! Oh eminent one having red matted
locks!
Oh supreme One! I take refuge in Thy feet.

உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்
ulagelaam unnarndhu ōtharrku ariyavan

நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
nilavulaaviya neermali venniyan

அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
alagil sōthiyan ambalaththu aaduvaan

மலர்ச்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்
malarchchilambadi vaazhththi vannanguvaam

உலகத்து உயிர்கள் எல்லாமும், பொறிகளாலும் புலன்
களாலும் உணர்ந்து, இத்தகையவன் என்று சொல்லுவதற்கு
முடியாதவன்.

சந்திரன் பொருந்தியதும், கங்கை தங்கியிருப்பதும் ஆன
சடையை உடையவன்.

அளவிடமுடியாத சோதி உடையவன்.

சிற்றம்பலத்தில் நடனம் செய்பவன்.

அவனுடைய மலர் போன்றதும் சிலம்பு அணிந்ததும் ஆன
திருவடிகளை வாழ்த்துவோம்; வணங்குவோம்.

He is unperceivable through the five senses and His rareness
cannot be expounded even by greatmen.

He has matted locks where the crescent moon moves
about and the Ganges abounds.

He is abundant effulgent light.

He dances at the Hall of Wisdom!

His flower like Feet adorned with anklets, we shall praise
and worship.

அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிச்செய்த விண்ணப்பம்

எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக் கடவுளே!
இது தொடங்கி எக்காலத்தும் சுத்த சன்மார்க்கத்தின்
முக்கிய தடைகளாகிய சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள்
என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்களும், வருணம்
.ஆசிரமம் முதலிய உலகாசார சங்கற்ப விகற்பங்களும்
எங்கள் மனத்தில் பற்றுவண்ணம் அருள் செய்தல்
வேண்டும். சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சிய
மாகிய ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை எங்களுக்குள்
எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எவ்வளவும் விலகாமல்
நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தருளல் வேண்டும். எல்லா
மாகிய தனிப் பெருந்தலைமை அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்ட
வரே! தேவரீர் திருவருட் பெருங்கருணைக்கு வந்தனம்!
வந்தனம்!!

திருச்சிற்றம்பலம்

நால்வர் வணக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புழியார்கோன் வெப்பு ஒழிந்த புழியார்கோன் கழல்போற்றி!
Pozhiyarkon veppu oziththa puzaliyaar kon kazhalpotri

.ஆழிமலைக் கல்மிதரில் அலைந்த பிரான் அடிபோற்றி!
aazhimilai kalimidhappil annaindha piraan adi potri

வாழி திருநாவலார் வந்தொண்டர் படம் போற்றி!
Vaazhi thiru naavalar vanthonndar padham potri

ஊழிமலி திருவாதவூரர் திருத்தாள் போற்றி!
Uzhimali Thiruvaadhavūrar thiruththall potri

திருச்சிற்றம்பலம்

பாண்டிய அரசன் ஆகிய நெடுமாறனின் வெப்பு நோயைப் போக்கி அருளிய சம்பந்தருடைய திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன்.

கடலில் கல்ஆகிய தெப்பத்தில் மிதந்து கரைசேர்ந்த திருநாவுக் கரசருடைய திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன்.

திருநாவலூரில் பிறந்தவரும் வற்றெண்டர் எனப் பெற்றவரும் ஆகிய சுந்தரரது திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன்.

ஊழிக்கால முடிவிலும் நிலைபெறும்(புகழ்உடைய)திருவாதலூர் எனும் தலத்தில் பிறந்த மாணிக்கவாசகருடைய திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன்.

பூழியர்கோன்—பூழி நாட்டுக்கு அரசன்— பாண்டியன்; the King of Puzhi country—the Pandya King.

பூழி—செந்தமிழ் நிலம் சேர்ந்த 12 நாடுகளில் ஒன்று; தென் திருவாங்கூர்ப்பகுதி—This is one of the 12 terrains surrounding the Senthamizh country—South Travancore

வெப்பு—colic fever

ஒழித்த—cured

புகலியர்கோன்—புகலி என்ற சீர்காழிக்குத்தலைவன் —திருஞான சம்பந்தர்—the King of Pugali viz. Sirkazhi.

கழல்—வீரக்கழல்—திருவடி—anklet—feet போற்றி—I adore

ஆழி—sea

மிசை—over

கல்மிதப்பு—கல் ஆகிய தெப்பம்—using the stone as float

அணைந்த—who came

பிரான்—தலைவன்—சம்பந்தர்—Lord—Sambanthan

அடி—feet

வாழி—expletive

திருநாவலூர்—the place of Sundarar

வற்றெண்டர்—As Sundarar used harsh words against the Lord he was conferred the title Vanthondar by Lord.

பதம்—feet

ஊழி—Aeon

திருவாதலூர்—திருவாதலூரில் பிறந்த மாணிக்கவாசகர்—

Manickavasagar born at Thiruvathavūr.

நகுத்தாள்—holy feet.

I adore the anklet feet of the King of Pugali (Sirkazhi) Sambandar who cured the fever of the king of the Puzhi Nadu—the Pandya king—Nedumaran!

I adore the feet of the Lord who reached the sea-shore by using the stone as a float!

I adore the feet of Vanthondar of Thiru Navalur—Sundarar!

I adore the holy feet of Mannickavasagar of Thiruvathavur!

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்திரைச் சதயம் அப்பர்; சிறந்த வைகாசி மூலம்
Chiththiraich chadhayam appar sirrandha vaigaasi mūlum

அத்தரைப்பணி சம்பந்தர்; ஆனிமா மகத்தில் அந்த
aththaraip panni sambandar aanimaa magaththil andha

முத்தமிழ் வாத வூரர்; முதிய நல் ஆடி தனில்
Muththamizh vaadhavūrar mudhiya nal aadi thannil

சுத்தமாம் சோதி நாளில் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்
suththamaam sodhi naallil Sundarar kayilai sērndaar

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்திரை மாதம் சதய நாளில் அப்பர் கயிலை அடைந்தார்.

சிறப்பு உடைய வைகாசி மாதம் மூல நாளில் இறைவனைப் பணிகிற சம்பந்தர் கயிலை அடைந்தார்.

ஆனி மாதத்தில் மகநாளில் முத்தமிழ் வல்ல வாதவூரர் ஆகிய மாணிக்கவாசகர் கயிலை அடைந்தார்.

தூய்மையான ஆடி மாதத்தில் சுவாதி நாளில் சுந்தரர் கயிலை அடைந்தார்.

சித்திரை—Tamil month Chiththirai, corresponding to
April—May

சதயம்—Star Sathabhisham

அப்பர்—Thirunavukkarasar

வைகாசி—Tamil month Vaisaka—corresponding to May—June

மூலம்—Star Mula

அத்தர்—Lord

ஆனி—Tamil month Ani—corresponding to June—July

மகம்—Star Makha

முத்தமிழ்—The Three parts of Tamizh—இயல் இசை நாடகம்
—Literature, Music and Drama.

வாதலூரர்—Mannickavasagar—born in Thiruvathavur.

முதிய—முதிர்ந்த—ripe

நல்—நல்ல—good

ஆடிதன்னில்—in the month of the Tamil month Adi—corresponding to July—August

சுத்தம்—தூய்மை—pure

சோதி—Star Swathi

நாள்—day

கயிலை சேர்ந்தார்—arrived at Kailas

Thiru Navukkarasar reached Kailas on the Sathayam day in the month of chiththirai.

Sambandar who bows before the Lord, reached Kailas on the Mulam day in the month of Vaisaka.

Vathavurar, is Mannickavasagar; well versed in the three aspects of Tamizh reached Kailas on the Makha day in the month of Ani.

Sundarar reached Kailas on the pure Swathiday in the month of Adi.

ஓம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தர்

தேவாரத்திரட்டு

SELECTIONS
FROM THE THEVAARAM
OF
Thirugnaana Sambandar

உமாபதி சிவாசாரியார் அருளிச் செய்த
 திருத்தொண்டர் புராண சாரப் பாடல்களில்
 திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளின் தோத்திரப் பாடல்
 திருச்சிற்றம்பலம்

காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர் தந்த
 கவுணியர் கோன் அமுது உமையாள் கருதி ஊட்டும்
 ஏழிசையின் அமுது உண்டு தாளம் வாங்கி
 இலங்கிய நித்திலச் சிவிகை இசைய ஏறி
 வாழும் முயலகன் அகற்றிப் பந்தர் ஏய்ந்து
 வளர்கிழி பெற்று அரவின் விடம் மருகல் தீர்த்து
 வீழிநகர்க் காசுஎய்தி மறைக்கதவம் பிணித்து
 மீனவன் மேனியின் வெப்பு விடுவித்தாரே.

ஆர் எரி இட்டு எடுத்த ஏடு அவை முன் ஏற்றி
 ஆற்றில் இடும் ஏடு எதிர் போய் அணைய ஏற்றி
 ஓர் அமணர் ஒழியாமே கழுவில் ஏற்றி
 ஓது திருப்பதிகத்தால் ஓடம் ஏற்றிக்
 கார் உதவும் இடி புத்தன் தலையில் ஏற்றிக்
 காயாத பனையின் முதுகனிகள் ஏற்றி
 ஈரம் இலா அங்கம் உயிர் எய்த ஏற்றி
 இலங்கு பெருமணத்தாணை எய்தினாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

Verses from
THIRUTH THONDAR PURANA SAARAM
 by **Umapathi Sivacharya**
 on **THIRUGNANA SAMBANDA SWAMIGAL**

Sambandar was born in Sirkaazhi. He was the son of Sivapaatha Hrithayar. He was the Lord of those born in Kaundinya (gotra). UmaDevi fed him with divine milk while he wept. He was blessed with "Thaalam"—cymbals. He rode on the pearl palanquin. He cured (the daughter of Kolli Mazhavan) of a colic disease called "muyalagan". He was blessed with a canopy of pearls. He got a purse everlasting (for the sake of his father). He brought back life to a merchant stung by a cobra at Marugal. At Thiruveezhimizhalai he got a gold coin daily. He made the doors shut at a temple in Thiru Maraikkadu. While at Madurai he cured the Pandya king who was afflicted with high fever.

He took out unburnt the palm leaf (containing a pathi-gam—decad) from the flames before a big assemblage. He made the palm leaf (with the divine song) placed in the river to go up the current. He caused to persecute all Jains. By singing a decad he caused a boat to sail across a flooded river (at Kollampūthur). (At Pothimangai) he was challenged by a Bhuddist who was killed by a thunderbolt. At Thiru Voththur he changed male palmyra trees into female ones. At Mylapore he brought out the preserved bones of a dead girl into the form of a young maid. At last he attained the feet of the Lord at Thirupperumana Nallur (Modern Aachal-puram).

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் வரலாறும் திருப்பாடல்களும்

இந்தியா ஒரு பெரிய நாடு. இதன் தென் பகுதியில் உள்ளது தமிழ்நாடு. இதில் புகழ் பெற்ற ஒரு மாவட்டம் தஞ்சை. இதைப் பழைய காலத்தில் சோழநாடு என்றார்கள்.

இச் சோழ நாட்டில் சீர்காழி என்ற தலம் இருக்கிறது. அதில் சிவபாத இருதயர் என்று ஒருவர் இருந்தார். அவர் மனைவியின் பெயர் பகவதியார் என்பது. அவர்களுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தையைச் சீரும் சிறப்புமாக வளர்த்தார்கள். அக் குழந்தைக்கு மூன்று வயது ஆயிற்று.

சிவபாத இருதயர் தினந்தோறும் கோயிலுக்குப் போவார்; கோயிலில் உள்ள குளத்தில் குளிப்பார்; தோணியப்பர் என்ற பெயருடைய கடவுளை வணங்குவார்.

ஒருநாள் அவருடைய குழந்தை அவரைப் பின் தொடர்ந்தது; அவரும் குழந்தையைக் குளக்கரையில் உட்காரச் செய்தார்; குளத்தில் இறங்கினார்; தண்ணீரில் முழுகிக் குளித்தார்.

அவர் தண்ணீரில் நீண்ட நேரம் முழுகி இருந்தார். அப் பொழுது அக் குழந்தை தன் தந்தையைக் காணாமல் அழுத் தொடங்கியது. கோயில் சிகரத்தைப் பார்த்து, “அம்மா அப்பா” என்று அழுதது. சிவபெருமான் அக் குழந்தையின் முன் வந்தார்; உமாதேவியைப் பார்த்து, “இக் குழந்தைக்குப் பால்கொடு” என்று கூறினார். உமையம்மையாரும் பாலோடு சிவஞானத்தைக் கலந்தார்; அதனை அக் குழந்தைக்குக் கொடுத்தார். அக் குழந்தை ஞானப் பாலைக்குடித்தது. உடனே அதற்குச் சிவஞானம் பிறந்தது. அன்று முதல் அக் குழந்தைக்கு ஞானசம்பந்தர் என்று பெயர் வந்தது.

நீரில் மூழ்கியிருந்த தந்தை வெளியே வந்தார்; குழந்தையின் வாயில் இருந்து பால் வழிவதைப் பார்த்தார்; “உனக்குப் பால் கொடுத்தது யார்?” என்று கோபத்துடன் கேட்டார். அக் குழந்தை சிவஞானம் பெற்றது; ஆகையால் தனக்குப் பால் கொடுத்தது சிவபெருமானும் உமாதேவியுமே என்பது அக் குழந்தைக்குத் தெரியும். அதனையே “தோடு உடைய செவியன்” என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடிச் கூறினார்.

தந்தை சிவபாத இருதயர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். சிவபெருமானே இக் குழந்தைக்கு ஞானப் பால் கொடுத்த அதிசயம் ஊர் முழுவதும் பரவியது. எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

தந்தை சிவபாத இருதயரும் குழந்தை ஞான சம்பந்தரும் கோயிலுக்குப் போனார்கள்; தோணியப்பரை வணங்கினார்கள்; வீட்டுக்குத் திரும்பினார்கள்.

சீர்காழிக்கு அருகில் திருக்கோலக்கா என்று ஒரு தலம் இருக்கிறது. அங்கே போக வேண்டும் என்று சம்பந்தர் விரும்பினார். சிவபாத இருதயரும் ஞானக் குழந்தையைத் தம் தோள் மேல் தூக்கிச் சென்றார்.

கோயிலில் சம்பந்தர் “மடையில் வாளை” என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடினார்; பாடும் பொழுது கைகளால் தாளம் போட்டார். அப்பொழுது சிவபெருமானின் திருவருளால் இரண்டு பொன் தாளங்கள் அவர் கைக்கு வந்தன. அத் தாளங்களின் மேல் “சிவாயநம” என்று எழுதி இருந்தது. அன்று முதல் சம்பந்தர் பொன் தாளங்களைக் கொண்டு தாளம் போட்டுப் பாடலானார்.

சம்பந்தரின் தாயார் பிறந்த ஊர் திருநனிப்பள்ளி என்பது ஆகும். தம் தகப்பனார் தூக்கிச் செல்லச் சம்பந்தர் அவ்வூருக்குச் சென்றார்; பதிகம் பாடித் திரும்பினார்.

சிதம்பரத்துக்கு அருகில் திரு எருக்கத்தம்புலியூர் என்ற தலம் இருக்கிறது. அவ்வூரில் திருநீலகண்டர் என்று ஒருவர் இருந்தார். அவர் யாழ் மீட்டுவதில் சிறந்தவர். அவர் மனைவியின் பெயர் மதங்க ஞானமணி என்பது. இவ் விருவரும் சீர்காழிக்கு வந்தார்கள்; சம்பந்தரை வணங்கினார்கள். சம்பந்தருடைய இசைவு பெற்றுத் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், சம்பந்தர் பாடும்பொழுது யாழ் வாசித்து வரலானார்.

சம்பந்தர் திருநெல்வாயில் அரத்துறை என்ற தலத்துக்குச் சென்றார். அப்பொழுது வெய்யில் கடுமையாக இருந்தது. சிவ பெருமான் திருவருளால், சம்பந்தருக்கு முத்துச்சிவிகை, குடை, ஊது கொம்பு ஆகியவை கிடைத்தன. சம்பந்தர் மகிழ்ந்தார். சிவாயநம என்று சொல்லி அப் பல்லக்கில் ஏறினார்; கோயிலுக்குச் சென்றார்; “எந்தை ஈசன் எம்பெருமான்” என்று பதிகம் பாடினார்;

பிறகு சம்பந்தருக்குப் பூணூல் கல்யாணம் நடந்தது; அப் பொழுது சம்பந்தர் சிவாயநம எனப்படும் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையை விளக்கித் “துஞ்சலும் துஞ்சல் இலாத” என்ற பதிகம் பாடினார்.

சம்பந்தர் காலத்தில் முதிர்ந்த சிவன் அடியார் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் திருநாவுக்கரசர் என்ற பெயருடையவர். திருநாவுக்கரசர் சம்பந்தருடைய பெருமையை அறிந்தார் சீர்காழிக்கு வந்தார்; சம்பந்தரை வணங்கினார்.

பிறகு சம்பந்தர் பல தலங்களை வழிபட விரும்பினார்; திருப்பாச்சில் ஆச்சிரமம் என்ற ஊரை அடைந்தார்; அவ்வூரில் கொல்லிமழவன் என்ற பெயருடைய அரசன் இருந்தான். அவனுக்கு ஒரு மகள்; அவள் முயலகன் என்ற நோயால் வருந்திக் கொண்டு இருந்தாள். இதைச் சம்பந்தர் அறிந்தார்; “துணிவளர் தங்கவ்” என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடினார். அந்த நோயும் அப்பெண்ணை விட்டு நீங்கியது.

பிறகு சம்பந்தர் திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றார் என்ற தலத்துக்குப் போனார். அங்கே பனியின் கொடுமை அதிகம் ஆக இருந்தது; பலரும் விஷசுரத்தினால் வருந்தினார்கள். சம்பந்தர் மனம் இளகியது; “அவ் விலைக்கு இவ் விலை” என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடினார்; சுர நோயும் நீங்கியது.

பின்னர், பல தலங்களுக்குச் சென்று இறைவனை வணங்கிக் கொண்டே கும்பகோணத்துக்கு அருகில் உள்ள பட்டிச்சாம் என்னும் தலத்துக்கு வந்தார். அப்பொழுது வெய்யில் மிகக் கொடுமையாக இருந்தது. சிவபெருமான் கருணை கூர்ந்தார்; சம்பந்தருக்கு முத்துப் பந்தலை அளித்தார். சம்பந்தரும் முத்துப் பந்தலின் நிழலில் கோயிலுக்குச் சென்று பதிகம் பாடித் துதித்தார்.

அங்கிருந்து திருவாவடுதுறை என்னும் தலத்துக்குச் சம்பந்தர் வந்தார். அப்பொழுது சம்பந்தருடைய தந்தை சிவபாத இருதயர் வேள்வி செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினார்; அதற்காகப் பணம் வேண்டும் என்று சம்பந்தரைக் கேட்டார். சம்பந்தர் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார். “இடரினும் தளரினும்” என்று தொடங்கும் பதிகம் பாடினார். அப்பொழுது ஆயிரம் பொன் கொண்ட பொற்கிழி சம்பந்தருக்குக் கிடைத்தது. அதனைச் சம்பந்தர் தம் தந்தையிடம் கொடுத்தார்.

பிறகு காரைக்காலுக்கு அருகில் உள்ள திருத்தருமவரம் எனும் தலத்துக்குச் சென்றார்; “மாதர் மடப்பிடியும்” என்ற பதிகம் பாடினார். வழக்கம்போல் யாழ்ப்பாணர் யாழில் இசைத்தார்; முடியவில்லை: இசைக்க முடியாமல் போகவே யாழ்ப்பாணர் தம் யாழை உடைக்கப் போனார்; சம்பந்தர் தடுத்தார். பிறகு பாணர் தம்மால் முடிந்த அளவு யாழில் இசைத்தார்.

அங்கிருந்து திருச்செங்காட்டங்குடி என்ற தலத்துக்குப் போனார். அங்கே ஒரு சிறந்த சிவனடியார் இருந்தார். அவர் பெயர் சிறுத்தொண்டர்; சிறுத்தொண்டர் சம்பந்தரை வரவேற்றார்.

இவ்வூருக்கு அருகில் உள்ள தலம் திருச்சாத்த மங்கை. அங்கேயும் ஒரு சிறந்த நாயனார் இருந்தார். அவர் பெயர் நீலநக்கர்; அவரும் சம்பந்தரை வரவேற்றார்.

பிறகு திருமருகல் என்ற தலத்துக்குச் சென்றார். அங்கே கோயிலில் அழகை ஒலி கேட்டது; ‘என்ன?’ என்று விசாரித்தார். ‘ஒரு வணிகன்—அவனுடைய மாமன் மகள் கன்னிப்பெண்—அவளுடன் அவ் வணிகன் மதுரைக்குப் போகிறவன் அவ்வூருக்கு வந்தான்—கோயிலில் அவனைப் பாம்பு கடித்தது—அவன் இறந்தான்—அதனால் அப் பெண் அழுது கொண்டிருக்கிறாள்’ என்று சம்பந்தரிடம் கூறினார்கள். சம்பந்தர் மனம் இரங்கினார்; “சடையாய் எனுமால்” என்று தொடங்கும் பதிகம் பாடினார். இறந்த வணிகனும் பிழைத்து எழுந்தான் வணிகனுக்கும் கன்னிப்பெண்ணுக்கும் திருமணம் நடத்தி வைத்தார்.

பிறகு சம்பந்தர் திருக்கடவுர் என்ற தலத்துக்கு வந்தார். அங்கு வாழ்ந்த நாயனார் பெயர் குங்குலியக்கலயர் என்பது ஆகும். அந்த நாயனார் சம்பந்தரை வரவேற்றார்.

அங்கிருந்து சம்பந்தர் திருவிழிமழலை என்ற தலத்துக்குச் சென்றார். திருநாவுக்கரசரும் உடன் வந்தார். அந் நாளில் அங்கே மழை பெய்யவில்லை; கடுமையான பஞ்சம்; மக்கள் பசியால் வாடினார்கள். இதை அறிந்த சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் கடவுளை வேண்டினர். சிவபெருமான் அருளால் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு பொற்காசு கிடைத்தது. அப் பொற்காசைக் கொண்டு அவ்விருவரும் அடியார்களுக்கு உணவு அளித்தார்கள். பஞ்சமும் நீங்கியது.

இருவரும் திருமறைக்காடு என்ற தலத்துக்குச் சென்றார்கள். அவ்வூர்க் கோயிலில் முன் ஒரு சமயம் வேதங்கள் வந்து பூசை செய்தன; கோயில் கதவுகளை மூடிவிட்டுச் சென்றன. அது முதல் கோயிலுக்குள் போக வேறு வழியை உண்டாக்கிக் கொண்டார்கள்; அந்த வழியாகக் கோயிலுக்குள் போவது வழக்கம் ஆயிற்று. இச் செய்தியைச் சம்பந்தர் அறிந்தார்; திருநாவுக்கரசரைப் பார்த்தார். 'கதவுகள் திறக்கும் வண்ணம் பாடுங்கள்' என்றார். அவரும் ஒரு பதிகம் பாடினார். கதவுகள் தாமாகவே திறந்து கொண்டன. எல்லோரும் கோயிலுக்குள் சென்று கடவுளை வணங்கினார்கள். திரும்பும் பொழுது சம்பந்தர் "சதூரம் மறைதான்" என்ற பதிகம் பாடினார்; கதவுகள் மூடிக் கொண்டன. அந்த வழியாகவே பிறகு கோயிலுக்குள் போக முடிந்தது. அவ்விருவரும் சில காலம் அவ் வூரிலேயே தங்கி இருந்தார்கள்.

அந்நாளில் மதுரையில் அரசனாக இருந்தவன் மாறவர்மன் என்ற பெயர் உடையவன் ஆவன். அவனுக்குக் கூன்பாண்டியன் என்றும் பெயர் உண்டு. அவன்மனைவியின் பெயர் மங்கையர்க்கரசி. அவன் அமைச்சனின் பெயர் குலச்சிறையார்.

இப் பாண்டிய அரசன் காலத்தில் பாண்டிய நாட்டில் எண்ணாயிரம் சமண முனிவர்கள் இருந்தனர். அந்நாட்டு மக்கள் யாவரும் சமண சமயத்தைத் தழுவினார்கள். அரசன் ஆகிய கூன்பாண்டியனும் சமண சமயத்தை ஆதரித்தான். ஆனால் மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரி குலச்சிறையாரும் சைவ சமயத்தைத் தழுவிருந்தார்கள். இவ் விருவரும் சம்பந்தருடைய பெருமைகளைக் கேள்விக் பட்டார்கள்; சம்பந்தரை மதுரைக்கு வருமாறு அழைப்பு அனுப்பினார்கள்.

சம்பந்தர் மதுரைக்குச் செல்லப் புறப்பட்டார். உடன் இருந்த திருநாவுக்கரசர், "இப்பொழுது நானும் கோனும் சரியில்லை" என்று

சொல்லித் தடுத்தார். சம்பந்தர், சிவபெருமானின் அடியார் களுக்கு எல்லா நாள்களும் நல்ல நாள்களே” என்று கூறி, “வேயுறு தோளிபங்கன்” என்று தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார்; மதுரைக்குப் புறப்பட்டார்.

சம்பந்தர் மதுரையை அடைந்து ஒரு மடத்தில் தங்கினார். சம்பந்தர் வருகையை அறிந்த சமணர்கள் பயந்தார்கள்; சம்பந்தர் தங்கி இருந்த மடத்துக்குத் தீ வைத்தார்கள். சம்பந்தர், “செய்யனே திரு ஆலவாய்” என்று தொடங்கும் பதிகம் பாடினார் மடத்தைப் பற்றிய தீ நீங்கியது; வெப்பு நோயாக மாறியது; கூன் பாண்டியனைப் பற்றியது. பாண்டியனும் வருந்தினான்.

பாண்டியனது சுரநோயைப் போக்கச் சமணர்கள் பலமாக முயற்சி செய்தார்கள்; நோய் நீங்கவில்லை. அரசனுடைய ஒப்பு தலைப் பெற்று, மங்கையர்க்கரசியார் சம்பந்தரை அங்கே வரச் செய்தார்.

சம்பந்தர் வந்தார்; அரசனுடைய உடம்பின் மேல் திருநீறு பூசினார்; “மந்திரம் ஆவது நீறு” என்று தொடங்கும் பதிகம் பாடினார். வெப்பு நோய் நீங்கியது.

“இதில் ஏதோ சூது இருக்கிறது; இன்னொரு முறை வாது செய்ய வேண்டும்” என்று சமணர் கூறினார்கள். சம்பந்தர் மறு படியும் வாது செய்ய ஒப்புக் கொண்டார். இப்பொழுது நடக்க இருப்பது அனல்வாதம்.

சம்பந்தர் திருநள்ளாறு என்ற தலத்துக்குச் சென்றபொழுது “போகமார்த்த பூண் முலையான்” என்ற பதிகம் பாடியிருந்தார்; அப்பதிகம் எழுதியிருந்த ஏட்டை எடுத்தார்; “தனிர் இளவளர் ஒளி” என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடி இறைவனைத் துதித்தார்; தீயில் இட்டார். சம்பந்தர் இட்ட ஏடு எரியாமல் பச்சையாக இருந்தது.

சமணர்கள் தம் சமயக் கொள்கையை ஓர் ஏட்டில் எழுதினார்கள்; தீயில் இட்டார்கள்; அந்த ஏடு எரிந்து விட்டது.

சமணர்கள் இவ் வாதத்தில் தோற்றார்கள்; என்றாலும் மறு படியும் சம்பந்தரை வாதுக்கு அழைத்தார்கள். இப்பொழுது மந்திரி குலச்சிறையார் குறுக்கிட்டார்; “இம்முறை தோற்றால்?” என்று கேட்டார். எங்களை இவ் வேந்தனே கழு ஏற்றட்டும்” என்று சமணர் பதில் கூறினர்.

புனல் வாதம் தொடங்கியது.

சமணர்கள் “அத்தி நாத்தி” என்று எழுதி, ஏட்டை வைகை ஆற்றில் இட்டார்கள்; அந்த ஏடு வெள்ளத்தில் அடித்துச் சென்றது.

சம்பந்தர் “வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆன் இனம்” என்ற பாசுரத்தை ஓர் ஏட்டில் எழுதினார்; எல்லோரும் காண ஆற்றில் இட்டார்.

இந்த ஏடு ஆற்றில் எதிர்த்துச் சென்றது. குலச்சிறையார் அதனை எடுக்கக் குதிரைமேல் சென்றார். திரு ஏடகம் என்ற தலத்தில் ஏடு நின்றது: அதனைக் கொண்டு வந்தார் குலச்சிறையார்.

அந்த ஏட்டில் “வேந்தனும் ஓங்குக” என்று எழுதப்பட்டு இருந்தது: அதனால் அரசனது கூனும் தானே நிமிர்ந்தது. அன்று முதல் பாண்டிய அரசனும் நெடுமாறன் என்று பெயர் பெற்றான்.

பாண்டியன் சைவ சமயத்தைத் தழுவினான். சமணர்களும் கழு ஏறினர். பாண்டிய நாட்டு மக்கள் யாவரும் சைவ சமயத்தை மேற்கொண்டார்கள்.

சம்பந்தர் பாண்டிய நாட்டுத் தலங்களைத் தரிசித்தார்; பின் திருக்கோள்ளம் பூதூர் என்ற தலத்துக்கு வந்தார். அங்கு ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகி ஓடியது. ஆற்றைக் கடக்க ஓடங்களை விடுவதற்கு ஓடக்காரர்கள் பயந்தார்கள். சம்பந்தர் ஓடத்தில் ஏறினார்; “கொட்டமே கமழும்” என்ற பதிகம் பாடினார். ஓடம் தானாகவே வெள்ளத்தில் சென்றது; அடுத்த கரையைச் சேர்ந்தது. சம்பந்தரும் இறைவனை வணங்கினார்.

பிறகு சம்பந்தர் போதிமங்கை என்ற ஊர் வழியாகச் சென்று கொண்டு இருந்தார். அவ்ஹூரில் புத்த நந்தி என்று ஒருவன் இருந்தான். அவன் சம்பந்தரைத் தடுத்தான். சம்பந்தரின் பாடல்களை ஏடுகளில் எழுதிவந்த அன்பர் கோபம் கொண்டார்; சம்பந்தர் முன் ஒரு சமயம் பாடியிருந்த “புத்தர் சமன் கடிங்கையர்” என்ற தேவாரத்தைப் பாடினார்; ‘புத்த நந்தியின் தலையில் இடி விழட்டும்’ என்று கூறினார். இடி விழுந்து புத்த நந்தி இறத்தான்.

அங்கிருந்து திருப்பந்துருந்தி என்ற தலத்துக்குச் சம்பந்தர் சென்றார். அவ்ஹூரில் திருநாவுக்கரசர் இருந்தார்; சம்பந்தர்

வருவதைக் கேள்விப்பட்டார்; எதிர் கொண்டு அழைக்கச் சென்றார்; சம்பந்தர் ஏறிவந்த முத்துச் சிவிகையை யாருக்கும் தெரியாமல் தாங்கி வந்தார். ஊரை அடைந்ததும் சம்பந்தர் “திருநாவுக்கரசர் எங்கே” என்று கேட்டார். திருநாவுக்கரசரும் “உங்களுடைய சிவிகையைத் தாங்கி வருகிறேன்” என்று கூறினார். இருவரும் வணங்கிக் கொண்டார்கள்.

பின்னர், திருஓத்தூர் என்ற தலத்துக்குச் சம்பந்தர் சென்றார். அந்த ஊரில் பனைமரங்கள் காய்க்கவில்லை; ஆண் பனைகள் ஆகவே இருந்தன. இதனைச் சம்பந்தரிடம் கூறினர். சம்பந்தர் “பூத் தேர்த்தாயன” என்ற பதிகம் பாடினார்; எல்லாப் பனைகளும் பெண் பனைகளாக மாறின; காய்க்கத் தொடங்கின. பிறகு (சென்னைக்கு அருகில் உள்ள) திருவொற்றியூர் என்ற தலத்தை அடைந்தார்.

அந்நாளில் மயிலாப்பூரில் சிவநேசர் என்ற ஓர் அன்பர் இருந்தார். அவருக்கு ஒரு மகள் இருந்தாள். அவளுக்குப் பூம்பாவை என்று பெயர். சிவநேசர் சம்பந்தருடைய பெருமைகளைக் கேள்விப்பட்டார்; தம் ஒரே மகளை அவருக்கு மணம் செய்விக்க நினைத்தார். ஆனால், பூம்பாவை பாம்பு கடித்து இறந்தாள். அப் பிணத்தைச் சுட்டு எலும்பையும் சாம்பலையும் ஒரு குடத்தில் வைத்துக் காத்தார். சில ஆண்டுகள் கழிந்தன.

சம்பந்தர் திருவொற்றியூருக்கு வந்ததைச் சிவநேசர் அறிந்தார்; திருவொற்றியூருக்குச் சென்றார். தம் மகளின் கதையைக் கூறினார்: ‘மயிலாப்பூருக்கு வர வேண்டும்’ என்று அழைத்தார். சம்பந்தரும் மயிலாப்பூருக்குச் சென்றார். பூம்பாவையின் எலும்பும் சாம்பலும் உள்ள குடத்தைச் சம்பந்தருக்கு முன்னே வைத்தார்கள். சம்பந்தரும் “மட்டிட்ட புன்னை” என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடினார். பூம்பாவையும் வளர்ச்சியான உருவத்தைப் பெற்றுக் குடத்தை உடைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தாள். இதைப் பார்த்து எல்லோரும் அதிசயம் அடைந்தார்கள்.

பல தலங்களையும் தரிசனம் செய்துகொண்டு சம்பந்தர் சீர்காழிக்குத் திரும்பினார். அப்பொழுது ‘திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள்’ என்று சம்பந்தரை உறவினர் பலரும் வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

திருநல்லூர்ப் பெருமணம் என்ற ஊரில் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் என்று ஒருவர் இருந்தார். அவருடைய மகளை மணம் பேசினர். திருமணச் சடங்குகளும் நடந்தன. சம்பந்தர் மண மகளுடன் கோயிலை அடைந்தார்; “கல்லூர்ப் பெருமணம்” என்ற பதிகம் பாடினார்.

இப் பதிகம் பாடியதும், “இங்கே இருக்கிற எல்லோரும் சோதியில் சேருவீர் ஆகுக” என்று அசரீரி கேட்டது. ஒரு பெரிய சோதியும் காணப்பட்டது. அந் நாள் வைகாசி மாதம் மூல நாள். சம்பந்தர் “காதலாகிக் கசிந்து” என்ற பதிகம் பாடினார்; திரு மணத்துக்கு வந்திருந்த யாவரையும் சோதியில் புகுமாறு செய்தார். கடைசியில் தாமும் தம் மனைவியுடன் சோதியில் கலந்தார்.

“பூழியர்கோன் வெப்பு ஒழித்த புகலியர் கோன் கழல் போற்றி”

திருச்சிற்றம்பலம்.

THIRUGNANA SAMBANDAR

Thirugnana Sambandar (திருஞான சம்பந்தர்) was born in (சீர்காழி) in Thanjavur (தஞ்சாவூர்) District in South India. His parents, Sivapada Hirudayar (சிவபாத இருதயர்) and Bhagavathiyar (பகவதியார்) were ardent devotees of Lord Siva. It was only after a long period of penance that Sambandar was born.

A miracle happened when the boy was but three years old, and with that his career as a saint commenced. One day, the boy was taken to the tank near the temple by his father. His father left him sitting on the steps and went for his ceremonial bath. When he failed to get a glimpse of his father after a shortwhile, he began to cry, gazing at the temple tower. He called out, "Amma, Appa" with flowing tears and quivering lips. Just then Lord Thoniappar (Siva), responding to the request of the divine child, appeared with his consort Sakthi and asked her to feed the child, with the the gracious milk of wisdom in a golden cup. Sakthi immediately filled the golden cup with the milk of grace. From that moment he was known as Thirugnana Sambandar, as he had attained Divine Wisdom through the grace of Lord Siva and Sakthi.

Presently, the father came out of the tank and saw the child with the golden cup and milk trickling from its lips. Brandishing a stick, he was about to punish the child for he had feared that it had accepted milk from strangers. Surprisingly, the child pointed to the sky in the direction of the temple and burst into the wonderful song, 'Thoduḍaiya Seviyan' (தோடுடைய செவியன்) proclaiming that he had been served by the Lord.

Sivapada Hirudayar could not see the Lord, but he was convinced from the child's behaviour that he must have had a

vision of the Lord. He followed the child into the temple. By this time the news had spread all over the town and a crowd gathered and accompanied the child-saint to the temple. The child continued to sing the praise of the Lord. When the child came out, father took him on his shoulders and carried him home.

From then on began a ceaseless spiritual campaign of Thirugnana Sambandar. He also came to be known and called 'Aludaiya Pillai' (ஆளுடைய பிள்ளை) the son who had been saved. Accompanied by his father, Sambandar visited the sacred shrines of Lord Siva in Tamil Nadu singing devotional songs. Miracles happened wherever he went. These were regarded by him not as manifestation of his own powers but as a sign of God's grace. Siva bestowed upon the boy his blessings and through him made the true faith take deep root in the hearts of the people.

The father now carried Sambandar to 'Thirukkolakka' (திருக்கோலக்கா) near Sirkazhi. The child of three years sang a thrilling song (Thevaram) 'Madaiyil Vaallai' (மடையில் வாளை) beating time with his tender hands. A pair of gold cymbals, with the mantra NAMASIVAAYA (நமச்சிவாய) inscribed on them, came into his hands by the Divine Grace and he happily sang to the beat of the cymbals.

Thiru Neelakanta Yazhppanar (திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்) came with his wife and offered instrumental accompaniment to the melodious voice of Sambandar. Panar was a master in playing the lute (Yazh-யாழ்) and his wife had a melodious voice. Sambandar treated them very kindly and they enhanced the effect of his inspired songs. The chorus thrilled the hearts of devotees. During the long pilgrimage the child would either walk or be carried on his father's shoulders. In order to lessen their burden the Lord appeared in a dream to the devotees of the temple at Thirunelvayil Arathurai (திருநெல்வாயில் அரத்துறை) and asked them to present the child with a pearl palanquin and a pearl umbrella. Sambandar thanked

the Lord and sang the padigam 'Endhai Eesan Emberuman, (எந்தை ஈசன் எம்பெருமான்). This symbolised the ascension of the Saint to the status of a spiritual teacher. People proclaimed his glory and he, in turn, proclaimed God's glory.

During the traditional religious ceremony of wearing sacred thread he cleared the doubts of those scholars and priests who were astonished at the wisdom possessed by the young eight year old saint. He taught them the essence of the Panchakshara, the five-lettered Siva Mantra, in his padigam, 'Thunjalum Thunjalil' (துஞ்சலும் துஞ்சலில்).

The next great event was the meeting of Sambandar and Thirunavukkarasar, an aged Saint. Sambandar called him 'Appar' and Arasu said 'Adiyen' (I am a servitor), while exchanging courtesies. They liked each other and joined hands with each other in popularising Saivism by songs and services.

During the course of his tour Sambandar came to Thiruppachil-Achiramam (திருப்பாச்சில்-ஆச்சிராமம்). There the daughter of the King Kollimazhavan (கொல்லிமழவன்) was suffering from a mysterious disease. Medicines and mantras had no effect on her. The king, who was a great devotee of Lord Siva, took her to the temple and laid her there.

Sambandar, saw the pitiable condition of the girl. He prayed and sang the padigam 'Thunnivallar Thingall' (துணிவளர் திங்கள்) appealing to the Lord to have mercy on the girl. The miracle happened and the girl was cured.

It was winter when he arrived at Kongunadu where the people suffered from a peculiar type of fever. He sang the padigam, 'Avvinaik Kivvinai' (அவ்வினைக் கிவ்வினை). The fever disappeared. The hot summer at Thiruppachil Achiramam (திருப்பாச்சில் ஆச்சிராமம்) afflicted the devotees. A canopy of pearls descended miraculously by Siva's Grace, affording a refreshing shade to Sambandar and his party. He sang the padigam 'paadan Marai Sudal' (பாடன் மறை சூடல்) and thanked the Lord. The heat in this region also diminished.

Sivapada Hirudayar, the Saint's father, needed money to perform a Vedic sacrifice at Sirkazhi. Sambandar prayed and sang the padigam 'Idarinum Thallarinum (இடரினும் தளரினும்). A divine messenger brought and placed on the altar a thousand pieces of gold which he gave to his father.

The father returned home and the son went onward to many places including Dharmapuram (திருத்தருமபுரம்), the home of Yazhapanar's mother. The people glorified Yazhapanar for his proficiency in music. When he found that he could not reproduce on the Yazh (யாழ்) the melody of the Saint's padigam 'Maathar Madapidiyum' (மாதர் மடப்பிடியும்) he felt humiliated and tried to break the instrument in despair. But Sambandar prevented him from doing so and asked him to be content with what he had achieved.

Many more miracles followed. At ThiruMarugal (திருமருகல்) pitying a young snake-bitten merchant, he sang the padigam 'Sadaiyaay Enumaal' (சடையாய் எனுமால்) and brought him back to life. Appar and Sambandar were moved by the severe famine and the suffering of the people at Thiruveezhimizhalai (திருவீழிமிழலை).

They offered prayers to the Lord who commanded them to go to the temple everyday and find enough money to distribute to the famine stricken people. By singing the padigam 'Vaaitheerave' (வாசி தீரவே) Sambandar was able to exchange his coins for pure gold, before he could obtain the provisions. This miracle went on till the rains came and there was plenty in the land again.

The main doors of the Siva temple at 'Thiru Maraikkadu (திருமறைக்காடு) remained closed for a long time. Sambandar requested Appar to sing a padigam to make the doors open. When Appar sang a hymn appealing to God's Mercy the doors flew open and all the devotees cheered the act of the Saint. They entered the temple through its main entrance and had direct vision of the Lord. Sambandar sang the padigam

'Sadhuram Marrai' (சதுரம் மறை) to get the doors closed. There after the devotees were able to use the entrance to worship the Lord.

In Madurai at that time, the Jains (ஜைனர்கள்) were powerful. They had converted the Pandya King Koon Pandiyan and many of the people followed the example of the King. But the Queen Mangayarkkarasi (மங்கையர்க்கரசி) and the Prime Minister, Kulachirai (குலச்சிறை) were not influenced by Jainism. They were Saivites by inner conviction. They had heard the glory of Sambandar and without the knowledge of the King, they sent some wise men to persuade Sambandar to rescue the Saivites from the Jain influence. He readily agreed.

Appar disapproved of his visit to Madurai and drew his attention to the fact that the position of the planets was not auspicious. But Sambandar reminded him that while Siva's Grace was there, nothing untoward would happen and sang the well-known padigam 'Veyurru Tholli Pagan' (வேயுறு தோளி பங்கன்) and left for Madurai.

The news of his arrival reached the Queen. She immediately proceeded to the temple, accompanied by the Minister. Sambandar sang the glories of the Lord and prayed for the success of his divine mission. He developed inner-strength to face the situation. The Queen and her followers prostrated before Sambandar for his blessings.

The Jains, set fire to Sambandar's camp, and the devotees fled and informed the Saint. He sang a padigam expressing the wish that the fire, for which the King was responsible, should proceed against him. The king experienced a burning sensation all over his body. The Jain priests failed to make him feel better. The Queen and the Minister approached Sambandar and appealed to him to alleviate the King's sufferings and defeat the Jains in argument and thereby convince the King of the superiority of Saivism.

Sambandar went to the temple and invoked Divine Grace to grant victory to his faith. He obliged the Queen and the Minister by visiting the palace.

The King received him with all the honour. The Jains challenged Sambandar for a discussion. It was decided that the King be cured first. The Jains were to cure the disease on the left side, leaving the right to be dealt with by Sambandar.

The Jains slid the left side of the King's body with peacock feathers and sprinkled mantra-water on him. The burning fever increased. Sambandar applied the Holy Ashes on the right side of the body singing his famous padigam 'Mandiram Aavadhu Neerru' (மந்திரம் ஆவது நீறு), praising the glorious power of the Holy Ashes. "Holy Ashes of the Siva of Alavoi is a powerful mantram. It shines on the face of celestials. It adds beauty and is extolled by every devotee. It is the truth. It affords strength, stamina and success in spiritual endeavours. It enhances virtue and protects one against vice."

The song and the application of holy ashes healed the right side, while the left side continued to have the burning sensation, the pain becoming unbearable. The King requested Sambandar to cure the left side too. The Saint applied the ashes on the left side uttering the name of the Lord and to the surprise of all, the King recovered completely. The King and the Queen bowed at the feet of Sambandar.

Then followed two more tests for Sambandar. In each case, it was the Jains who stipulated the conditions. Firstly, there was the test of scriptures against fire. The flames were lit. The Jains threw into the flames a palm leaf containing their doctrines. It was reduced to ashes. Sambandar chose a leaf containing the song 'Bhōgamaarththa Pūnmulai' (போக மார்த்த புண்முலை) and sang the padigam 'Thallir illavallar olli' (தளிர் இளவளர் ஒளி) and placed the palm leaf in the flames. It was not burnt. Saivism won.

The Jains wanted to have a test again. All including the King followed the Saint to the Vaigai River which was flowing rapidly. The jains' scroll, containing the words ASTI-NASTI, was thrown into the river. It was lost in the river. Sambandar wrote his famous song 'Vaazhga Andanar' (வாழ்க அந்தணர்) on the palm leaf and while singing the padigam 'Vanniyum Mathamum' (வன்னியும் மத்தமும்) cast it into the river and it moved gracefully against the current without sinking or getting lost. As the writing in leaf contained, "Let the king prosper" Vendanum Onguga (வேந்தனும் ஒங்குக) the king who suffered a birth deformity (hunch back) was also cured and was able to stand erect and walk up straight.

Sambandar followed by the Royal Family and others went to the temple, worshipped the Lord and sang the Padigam, 'Veedalaala Vaayilaay' (வீடலால வாயிலாய்).

The victory for Saivism was now complete. The King became a Saivite again, and along with him the people of the Kingdom, in large numbers, retained faith in their original religion.

At one place Tirukkollam Pudur (திருக்கொள்ளம் பூதூர்) during the journey, he made the entire party cross a swollen river in a pilotless boat. No boatman could venture the flood. Sambandar seated his group in the boat and sang the Padigam 'Kottamē Kamazhum' (கொட்டமே கமழும்). The boat sailed smoothly to the opposite shore where the people received them with loud cheers.

While entering Bodhimangai, a Buddhist centre, Sambandar's devotees blew on their trumpets. This annoyed Buddhanandi, the powerful Buddhist monk, who asked them to stop blowing the trumpets. Saranalayar (சரணாலயர்), a disciple of Sambandar, sang the stanza 'Buddhar Saman Kazhukkaiyar' (புத்தர் சமண கழுக்கையர்) of Sambandar. Buddhanandi was at once destroyed by a thunderbolt.

At Thirupunthuruthti (திருப்பூந்துருத்தி) Appar Swamigal saw Sambandar being carried in a palanquin. He silently and unnoticed mingled with the palanquin bearers. When Sambandar discovered this, he was shocked and there upon alighted and fell at the feet of the elder Saint. Appar bowed to Sambandar and in turn praised him for his victory at Madurai.

Sambandar returned to Sirkazhi and then went to a place called Thiruvothur (திருவோத்தூர்) where a miracle happened. There, he converted the sterile palmyras of a devotee into fruitful ones by singing the padigam 'Pūththērudhaayana. (பூத்தேர்ந்தாயன). Then he proceeded to Tiruvotriyur (திருவொற்றியூர்).

In the mean time at Mylapore, there was a merchant named Sivanesar (சிவநேசர்). He had a fair daughter called Poompavai (பும்பாவை). Hearing about the greatness of Sambandar, he had resolved to give his daughter in marriage to him. But unfortunately she had been bitten by a snake one day, resulting in her death. After cremation he had gathered her bones and ashes in a pot. Sivanesar accorded a grand reception to the Saint at Tiruvotriyur and related the story of Poompavai's death and requested him to go to Mylapore. After worshipping Kapaliswarar at the Mylapore Temple, he requested Sivanesar to bring the remains of his daughter before the temple. He sang the padigam 'Mattittapunnai' (மட்டிட்ட புன்னை), and there came out of the pot the girl alive.

Sivanesar entreated the Saint to marry her. Sambandar declined the proposal stating that, as he was instrumental for her re-birth, he assumed the role of a father.

Sambandar returned to Sirkazhi and arrangements for marriage were made. At first Sambandar rejected the proposal but later agreed to please his parents and relatives. A bride was chosen. She was the daughter of Nambiandar Nambi of Nallur. At the conclusion of the marriage ceremonies, the

Saint took the bride and everyone assembled there into the Siva Temple. He sang the padigam 'Kallūrp Perumanam' (கல்லூர்ப் பெருமணம்) praying for liberation.

Then Sambandar sang the padigam 'Kaathalaagik Kasinthu' (காதலாகிக் கசிந்து) known as the Panchaaksharap Padigam, the redeeming sacred manthra, the true meaning of the four vedas. The effulgence lit the Shrine. Then all those who were present there merged with the Light of Siva, leaving a mystic void vibrating with the unique Manthra NA-MA-SI-VAA-YA.

உமையம்மை சம்பந்தருக்குத் திருமுலைப்பால் ஊட்டுதல்

Uma feeding Sambandar with her holy milk

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறி ஓர் தூவெண் மதிசூடிக்
 Thodudaiya seviyan vidaiēri or thūvenn madhi sūdi
 காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என் உள்ளம் கவர் கள்வன்
 Kaadudaiya sudalaip podipūsi en ullam kavar kalvan
 ஏடுடைய மலரான் முனைநாள் பணிந்து ஏத்த அருள்செய்த
 Edudaiya malaraan munainaall pannindhu ēththa arull seydhā
 பீடுடைய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே
 Peedudaiya biramaapuram mēviya pemmaan ivan andre

காதணி உள்ள செவி உடையவன்; எருதை வாகனம் ஆக
 உடையவன்; சுத்தம் ஆனதும் வெள்ளையாக இருப்பதும் ஆன
 சந்திரனைச் சூடியவன்; சுடுகாட்டில் உள்ள சாம்பலை உடம்பில்
 பூசுவன்—இவன் என் மனத்தைத் திருடிய திருடன். தாமரை
 மலரில் இருப்பவன் பிரமன்; அவன் முன் ஒரு காலத்தில் சிவனை
 வணங்கினான்; துதித்தான். சிவன் பிரமனுக்கு அருள் செய்தான்.
 பிரமன் பூசித்ததால் பிரமாபுரம் என்று பெயர் பெற்ற சீர்காழியில்
 இருக்கும் இறைவனே எனக்கு அருள் செய்தான்; இதோ பார்!

தோடு—காதணி—ear - ring	செவி—காது—ear
விடை—எருது—bull	தூ—சுத்தம்—pure
மதி—சந்திரன்—moon	
காடு—சுடுகாடு—cremation ground	
உள்ளம்—மனம்—heart	கள்வன்—திருடன்—thief
ஏடு—இதழ்—petal	மலர்—பூ—flower; here lotus
மலரான்—பூவில் இருப்பவன்—seated on the flower	
அருள்—grace	பம்மான்—கடவுள்—God
பீடு—பெருமை—greatness	

He wears ear-rings in His ears. He wears pure white moon (over his head). He smears sacred ash of the cremation ground. He is the thief who stole my heart. Brahma, seated on the lotus, once bowed and prayed. Hence the Lord blessed him, and Sirkaazhi came to be known thereafter by the name, Brahmapuri. He is the Lord who is in the temple at Sirkaazhi. He blessed me,

‘பால் கொடுத்தது யார்?’ என்று மிரட்டிய தந்தையார்க்குத்
தோடுடைய செவியினைக் காட்டிப் பாட்டிசைக்கிரூர்
ஞானசம்பந்தர்

To the father who asked, “who gave you the milk?”
Gnana Sambandar showed the Lord having ear-rings and
sang the poem

அருநெறிய மறைவல்லமுனி அகன் பொய்கை அலர் மேய
Arunerriya marraivallamuni agan poigai alar mēya

பெருநெறிய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் தன்னை
Perunerriya biramaapuram mēviya pemmaan ivan thannai

ஒருநெறிய மனம் வைத்து உணர் ஞானசம்பந்தன் உரை
ஒருநெறிய மனம் வைத்து உணர் ஞானசம்பந்தன் உரை
செய்த

Ounerriya manam vaiththuunnar gnaanasambandan urai

seydha

திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே.

Thirunerriya thamizh vallavar tholvina theerdhal ellidhaamē.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருமையான நல்ல வழிகளைக் காட்டுவது வேதம்; அப்படிப் பட்ட வேதத்தில் சிறந்தவன் பிரமன்; பிரமன் தோண்டிய அகலமான குளக்கரையில் உள்ளதும்-பிரமன் பூசனை செய்ததும்-பிரமாபுரம் என்ற தலம். இத்தலத்தில் உள்ள சிவனை ஒரே வழியில் மனத்தை வைத்த சம்பந்தர் பாடினார். அவர் பாடிய தமிழ் மோட்சம் தருவது. அதனை நன்றாக அறிந்தால் நமது பழைய வினை சுலபமாக நீங்கும்.

அரு—rare

நெறி—வழி—path

மறை—வேதம்—vedas (scriptures)

அகன் பொய்கை - அகலமான குளம்—spacious tank

வல்ல—well-versed

அலர்—பூ—flower

ஒரு நெறி—concentration உரை செய்த - சொன்ன—said

திருநெறி—மோட்ச வழி—sacred path

தீர்தல்—நீங்குதல்—to get rid of எளிது—சுலபம்—easy

தொல்வினை—பழைய வினை—old karmas (deeds)

The Vedas propagate the rare good paths; and Brahma is well versed in such Vedas. Brahmapuri is situated on the banks of the tank at Sirkaazhi and it is worshipped by Brahma. Siva dwells in this place. He has been sung by Gnaana-sambandar with the concentration of mind—These stanzas in Tamil lead one to the Sacred Path of Siva. Be well-versed in them and get rid of past Karmas.

திருச்சிற்றம்பலம்

மடையில் வாளை பாய மாதரார்

Madaiyil vaallai paaya maadharaar

குடையும் பொய்கைக் கோலக்கா ஊளான்

Kudaiyum poigaik kolakkaa ullaan

சடையும் பிறையும் சாம்பற் பூச்சும்கீள்

Sadaiyum pirraiyam saambarr pūchchumkeell

உடையும் கொண்ட உருவம் என்கொலோ

Udaiyum konnda uruvam enkolō

வயலுக்கு நீர் பாய்ச்சும் வாய்க்கால்களில் வாளை மீன்கள்
துள்ளிச்செல்கின்றன; பெண்கள் குளத்தில் குளிக்கின்றனர். இப்படி
இருப்பது கோலக்கா என்னும் தலம். இங்கே இருக்கிறான் சிவன்.
இச்சிவன் சடையில் பிறை குடி இருக்கிறான்; உடம்பில் விபூதி பூசி
இருக்கிறான்; கீள்உடை கட்டி இருக்கிறான். இப்படிப்பட்ட
உருவத்தை ஏன் கொண்டான்?

மடை—வாய்க்கால்—canal

வாளை—ஒரு வகை மீன்—a kind of fish

மாதர்—பெண்கள்—women குடையும்—குளிக்கும்—take bath

ஊளான்—இருக்கிறான்—He (is)

சடை—matted locks; braided-hair

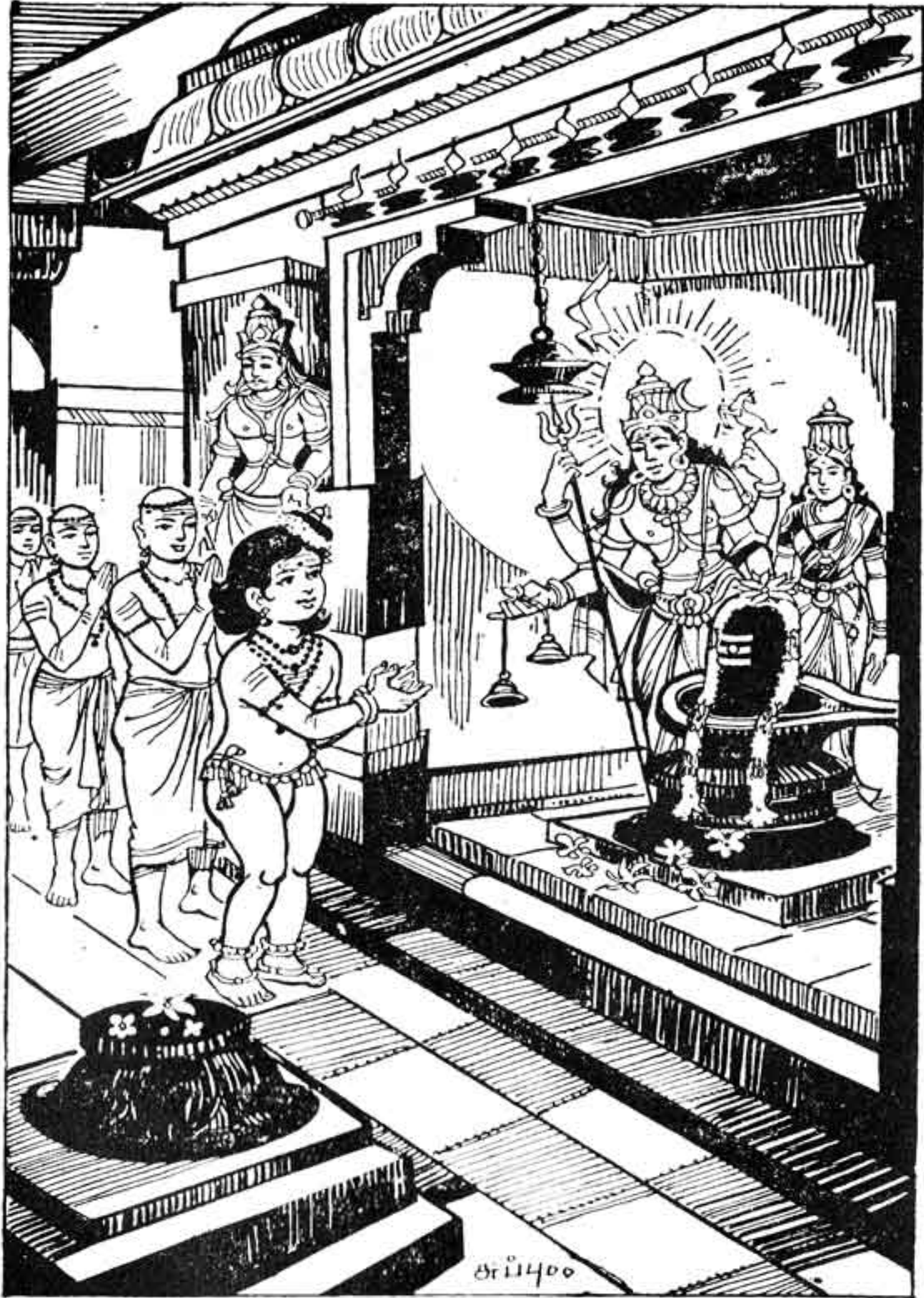
பிறை—crescent moon

சாம்பல்-விபூதி—sacred ash

கீள்உடை—Piece of cloth as under garment

உருவம்—form

In the canals water flows and the vaalai fishes jump. Women take bath in the tank. In such a Kolakka Siva dwells. He has matted locks. He wears the crescent moon. He smears (His body) with the sacred ash. He wears a piece of cloth as under garment. Why does He take such a form?

திருக்கோலக்காவில் பொற்றாளம் பெறுதல்
He gets cymbals (Talam) at Thirukkolak ka

நலங்கொள் காழி ஞான சம்பந்தன்
 Nalangoll kaazhi Gnaana Sambandhan
 குலங்கொள் கோலக் கா உளானையே
 Kulangkoll kolak kaa ullaanaiyē
 வலங்கொள் பாடல் வல்ல வாய்மையார்
 Valangkoll paadal valla vaaimaiyaar
 உலங்கொள் வினைபோய் ஓங்கி வாழ்வரே.
 Ulangkoll vinaipoy ōngi vaazhvarē

திருச்சிற்றம்பலம்

பல நன்மைகளை உடையது சீர்காழி; சீர்காழியில் உள்ளவர் ஞான சம்பந்தர். அவர் திருக்கோலக்கா இறைவனைப் பாடி இருக்கிறார். 'அத்தலம் பெருமை உடையது. அவர் பாடிய பாடல்கள் வலிமை உடையவை. அப்பாடல்களைப் பாடுபவர் உண்மை அன்பர் ஆவார்கள்; அவர்கள் செய்த கல் போன்ற வினைகள் போகும்; அவர்கள் சிறப்பாக வாழ்வார்கள்.

நலம்—நன்மை—goodness

குலம்—பெருமை—renowned; famous

வலம்—வலிமை—strong

உடல்—கல்—stone

வாய்மையாளர்—உண்மை அன்பர்—true devotees

Sirkaazhi is full of divine goodness. Gnaanasambandhar is the resident of Sirkaazhi. He sang songs on the Lord of Tirukkolakka. It is a famous place. The poems sung by him are strong. Those who sing those songs are true devotees. Their stone-like karmas will leave them, and they will live in grandeur.

திருநெல்வாயில்

திருச்சிற்றம்பலம்

எந்தை ஈசன் எம்பெருமான் ஏறுஅமர் கடவுள் என்று ஏத்திச்
Endhai eesan emperumaan erruamar kadavull endru eththich
சிந்தை செய்பவர்க்கு அல்லால் சென்று கைகூடுவது

அன்றால்

sindhai seybavarkku allaal sendru kaikūduvadhu andraal
கந்த மாமலர் உந்திக் கடும்புனல் நிவா மல்கு கரைமேல்
kandha maamalar undhik kadumpunal nivaa malgu karaimēl
அந்தண் சோலை நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்

அருளே

Andhann sōlai nelvaayil araththurrai adigall tham arulle

“என் தந்தையே! ஈசனே! எமது பெருமானே! எருது வாக
னத்தில் அமர்ந்த கடவுளே!” என்று மனத்தில் நினைப்பவர்க்குத்
(திருவருள்) கிடைக்கும். மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்காது. வாசனை
உடைய மலர்களைத் தள்ளிக்கொண்டு பெருவெள்ளம் பொருந்
தியது நிவா என்ற ஆறு; அதன் கரைமேல் குளிர்ந்த சோலைகள் சூழ
இருப்பது நெல்வாயில்; அங்கு இருக்கும் கோயில் அரத்துறை; அக்
கோயிலில் உள்ள இறைவனின் திருவருள்.

எந்தை—என் தந்தை—my Heavenly Father

ஈசன்—Supreme Being; Lord

எம்பெருமான்—my Lord

ஏறு—Bull

அமர்—இருத்தல்—to sit

கடவுள்—God

என்று—so

ஏத்தி—worship

சிந்தை செய்பவர்—மனத்தில் நினைப்பவர்—those who entertain
in the mind

அல்லால்—but for (them)

கைகூடுவது—கிடைப்பது; to attain

அன்று—not (possible)

கந்தம்—fragrance

மலர்—flower

உந்து—தள்ளு; to push

கடும்புனல்—heavy floods

நிவா—Niva; the name of a river

அம்—அழகிய—beautiful தண்—cool
 சோலை—grove நெல்வாயில்—name of place
 அரத்துறை—name of Temple at Nelvāyil
 அடிகள்—Lord அருள்—grace

‘Oh my Father! Oh the Supreme Being! Oh my Lord seated on a bull!’—so worship and entertain the Lord in the mind. Only to those (grace) is conferred. For the others it is not. On the bank of the River Nivā, full of floods dashing the fragrant flowers, is Nelvayil surrounded by beautiful groves. In the Temple called Araththurrai is the Lord to confer grace.

கரையினார் பொழில் சூழ்ந்த
 karaiyinaar pozhil sūzhndha
 காழியுள் ஞான சம்பந்தன்
 kaazhiyull Gnana sambanthan
 அறையும் பூம்புனல் பரந்த
 arraiyum pūmpunal parandha
 அரத்துறை அடிகள் தம் அருளை
 araththurrai adigall tham arullai
 முறைமையால் சொன்ன பாடல்
 murraimaiyaal sonna paadal
 மொழியும் மாந்தர் தம் வினைபோய்ப்
 mozhiyum maandhar tham vinaipōyp
 பறையும் ஐயுறவு இல்லைப்
 parraiyum aiyurravu illaip
 பாட்டு இவை பத்தும் வல்லார்க்கே
 paatu ivai paththum vallaarkkē

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆற்றங்கரையில் பொழில்கள் உள்ளன; ஆற்றுவெள்ளம் எங்கும் பரவி உள்ளது. அரத்துறை பொழில்கள் சூழ்ந்தது. சீர்காழியுள் உள்ள ஞானசம்பந்தன் அரத்துறையில் உள்ள கடவுளை முறைமையாகப் பாடியுள்ளார். அப்பாடல்களைப் பாடு பவரின் வினைகள் நீங்கும்; இதில் சந்தேகம் இல்லை, இப்பாடல்கள் பத்தும் படித்தவர்க்கு.

கரை—bank (of the river)	பொழில்—grove
சூழ்ந்த—surrounded by	காழி—சீர்காழி—Seerkazhi
அறையும்—to make noise	புனல்—water
அரத்துறை அடிகள்—the Lord enshrined in Araththurrai	
அருள்—grace	முறைமையால்—perfectly
சொன்ன—told; improvised	பாடல்—verse
மாந்தர்—people	வினை—(good and evil) deeds
பறையும்—vanish	ஐயறவு—doubt
பாட்டு—verses	வல்லார்—well versed

There are groves on the banks of the river which is flooded. Araththurrai is surrounded by the groves and sheet of water. Gnana Sambandhan of Seerkazhi has sung on the grace of the Lord in perfection. The effects of the (evil and good) deeds of those who recite the verses will vanish. Undoubtedly it is so with those who are well versed in those ten verses.

பொது

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலும் துஞ்சல் இலாத போழ்தினும்
 thunjalum thunjal ilaadha pozhhdhinum
 நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாள்தொறும்
 Nenjagam naindhu ninaimin naalldhorum
 வஞ்சகம் அற்று அடி வாழ்த்த வந்த கூற்று
 vanjagam atru adi vaazhththa vandha kūtru
 அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செழுத்துமே.
 Anja udhaiththana anjezhuththumē.

தூங்கிக்கொண்டிருந்த பொழுதும், தூங்காமல் விழித்திருக்கும் பொழுதும் மனம் கரைந்து நாள்தொறும் நினையுங்கள். வஞ்சகம் இல்லாமல் (மார்க்கண்டேயன்) திருவடியை வாழ்த்த (அவன் உயிரைக் கொண்டு செல்ல) வந்த யமனை அவன் பயப்படுமாறு உதைத்தன (பஞ்சாக்கரம் ஆகிய) திருவைந்தெழுத்து.

துஞ்சல்—தூங்குதல்—sleeping (state)
 துஞ்சல் இலாத போழ்து—தூங்காத நேரம்—waking state
 நெஞ்சகம்—மனம்—mind

நெந்து—கரைந்து—melting

நினைமின்—think (worship)

நாள்தோறும்—daily

அடி—feet

வந்த—came

அஞ்ச—to fear

வஞ்சகம்—deceit

வாழ்த்த—adored

கூற்று—Yama, the God of death

உதைத்தன—kicked—spurned

அஞ்செழுத்து — திருவைந்தெழுத்து — சிவயநம the mystic five letters—the Panchakshara—Si Va Ya Na Ma is the name of the Lord.

Whether in the sleeping state or in the waking state,—your mind melting—Worship the Lord daily. Without deceit (i. e. with faith) Markkandeya adored the feet (of the Lord) and Yama, the God of Death to fear, the Panchakshara spurned him.

மந்திரம் நான்மறை ஆகி வானவர்
mandhiram naanmarrai aagi vaanavar
சிந்தையுள் நின்று அவர் தம்மை ஆள்வன
sindhaiyull nindru avar thammai aallvana
செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
sendhazhal ombiya semmai vēdhiyarkku
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே.
andhiyull mandhiram anjezhuththumē

மந்திரம் ஆவது; நான்கு வேதங்கள் ஆக இருப்பது; தேவர் களின் மனத்தில் இருப்பது; அந்தத் தேவர்களை ஆள்வது; நெருப்பை வளர்த்தல் ஆகிய சடங்கை நாடோறும் செய்யும் தூய அந்தணர்க்கு மாலையில் சபம் செய்யும் மந்திரம் ஆவது திருவைந் தெழுத்து ஆகும்.

மந்திரம்—sacred formula of invocation of a deity.

நான்மறை—நான்கு வேதங்கள்—the four Vedas

வானவர்—the celestials

ஆள்வன—to grace.

ஓம்பிய—rear

சிந்தை—mind

செந்தழல்—sacred fire

செம்மை—pure; eminent

வேதியர்—வேதம் வல்லவர்—well versed in Vedas
அந்தி—மாலை—evening

It is the mantra. It is the four Vedas. It remains in the minds of celestials and graces them. To the eminent Brahmins well versed in Vedas who rear the “fires”, the mantra for the evening is the Panchakshara.

ஊனில் உயிர்ப்பை ஒடுக்கி ஒண்சுடர்
Unil uyirppai odukki onnsudar
ஞான விளக்கினை ஏற்றி நன்புலத்(து)
Gnaana vilakkinai ētri nanopulaththu
ஏனை வழி திறந்து ஏத்துவார்க்(கு) இடர்
Enai vazhi thirrandhu ēththuvaarkku idar
ஆன கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே.
aana keduppana anjezhuthumē.

திருச்சிற்றம்பலம்

உடம்பில் மூச்சை அடக்கி, ஒளி பொருந்திய ஞானம் ஆகிய விளக்கை ஏற்றி, உச்சியில் வேறு வழியைத் திறந்து வழிபடுபவர்க்கு, துன்பங்களைக் கெடுக்கும் திருவைந்தெழுத்து.

ஊன்—உடம்பு—body	உயிர்ப்பு—மூச்சு—breath
ஒடுக்கி—அடக்கி—control	ஒண்—bright
ஞானவிளக்கு—the lamp of wisdom	சுடர்—lustre
ஏற்றி—lighting	நன்புலம்—உச்சி—skull; cranium
ஏனை—வேறு—the other	வழி—way
திறந்து—to open	ஏத்துவார்—those who worship
இடர்—difficulties	கெடுப்பன—destroy

Control the breath within the body; Light the bright lustrous lamp of wisdom; Open a separate way at the skull and adore, The Panchakshara will destroy the afflictions.

திருப்பிரமபுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உற்று உமை சேர்வது மெய்யினையே
 utru umai sēruvadhu meyyinaiyē
 உணர்வது நின் அருள் மெய்யினையே
 unnarvadhu nin arull meyyinaiyē
 கற்றவர் காய்வது காமனையே
 katravar kaayvadhu kamanaiye
 கனல்விழி காய்வது காமனையே
 kana'vizhi kaayvadhu kaamanaiyē
 அற்றம் மறைப்பதும் உன்பணியே
 atram marrippadhum un panniyē
 அமரர்கள் செய்வதும் உன் பணியே
 amarargall seyvadhum un panniyē
 பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே
 petrum ugadhadhu kandhanaiyē
 பிரம புரத்தை உகந்தனையே.
 Brama puraththai ugandhanaiyē.

உமை பொருந்தி இருப்பது உன் உடம்பில் ஒரு பாதியையே,
 (அடியார்கள்) அறிவது உனது உண்மையான அருளையே.

படித்தவர் வெறுப்பது காக்கும்படியான இந்த உடம்பையே.
 நெற்றிக்கண் எரிப்பது மன்மதனையே.

என் குற்றங்களை மறைப்பது உன்வேலை ஆகும். தேவர்கள்
 செய்வதும் உன் ஏவல்களையே.

நீ பெற்று மகிழ்ந்தது முருகனையே. நீ விரும்புவதும் பிரமபுரம்
 என்னும் சீகாழியே.

உற்று—to go

மெய்—body

நின்—your

மெய்—truth

காய்வது—to regard with aversion

கா—protect

சேர்வது—to be

உணர்வது—to experience

அருள்—grace

கற்றவர்—the learned

மனை—house—the body

திருப்பிரமபுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உற்று உமை சேர்வது மெய்யினையே

utru umai sēruvadhu meyyinaiyē

உணர்வது நின் அருள் மெய்யினையே

unnarvadhu nin arull meyyinaiyē

கற்றவர் காய்வது காமனையே

katravar kaayvadhu kamanaiye

கனல்விழி காய்வது காமனையே

kana'vizhi kaayvadhu kaamanaiyē

அற்றம் மறைப்பதும் உன்பணியே

atram marrippadhum un panniyē

அமரர்கள் செய்வதும் உன் பணியே

amarargall seyvadhum un panniyē

பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே

petrum ugadhadhu kandhanaiyē

பிரம புரத்தை உகந்தனையே.

Brama puraththai ugandhanaiyē.

உமை பொருந்தி இருப்பது உன் உடம்பில் ஒரு பாதியையே,
(அடியார்கள்) அறிவது உனது உண்மையான அருளையே.

படித்தவர் வெறுப்பது காக்கும்படியான இந்த உடம்பையே.
நெற்றிக்கண் எரிப்பது மன்மதனையே.

என் குற்றங்களை மறைப்பது உன்வேலை ஆகும். தேவர்கள்
செய்வதும் உன் ஏவல்களையே.

நீ பெற்று மகிழ்ந்தது முருகனையே. நீ விரும்புவதும் பிரமபுரம்
என்னும் சீகாழியே.

உற்று—to go

மெய்—body

நின்—your

மெய்—truth

காய்வது—to regard with aversion

கா—protect

சேர்வது—to be

உணர்வது—to experience

அருள்—grace

கற்றவர்—the learned

மனை—house—the body

காமன்—மன்மதன்; Manmatha; Cupid

கனல்—fire

விழி—eye

காய்வது—to burn

அற்றம்—evil deeds

மறைப்பது—to conceal

பணி—duty

அமரர்கள்—தேவர்கள்—celestials

செய்வது—to do

பணி—errand

பெற்று—begot

உகந்தது—rejoice

கந்தன்—முருகன்—Kantha, Muruga

பிரமபுரம்—seerkazi

உகந்தனை—liked

Uma stations herself in one part of your body. (The devotees) experience your voracious grace.

The learned regard with aversion the body they protect.
Your fire-eye burnt the Cupid.

Your gracious act is to conceal the evil deeds (of the soul)
The celestials do what you bid.

You begot KANTHAN with rejoice; you like (to reside at)
Bramapuram.

பருமதில் மதுரைமன் அவை எதிரே

Parumadhil madhurai man avai edhirē

பதிகமது எழுது இலை அவை எதிரே

padhigamadhu ezhudhu ilai avai edhirē

வருநதி இடை மிசை வருகரனே

varunadhi idai misai varukaranē

வசையொடும் அலர்கெட அருகு அரனே

vasaiyodum alarkeda arugu aranē

கருதல் இல் இசை முரல்தரும் அருளே

karudhal il isai muraltharum arullē

கழமலம் அமர் இறை தரும் அருளே

kazhumalam amar irrai tharum arullē

மருவிய தமிழ்விரகன மொழியே

maruviya Tamizhviraḡana Mozhiyē

வல்லவர் தம்இடம் திடம்ஒழியே

vallavar tham idar dhidam ozhiyē.

திருச்சிற்றம்பலம்

பருத்த மதில்களை உடையது மதுரை. அம்மதுரையின் அரசன் முன்னிலையில், ஒரு பதிகம், ஓலையில் எழுதிச் சபையினர் முன்னே (வைகை) நதியில் இடப்பட்டது. (வெள்ளத்தில் போகாமல்) அதனைக் கையில் ஏந்தியனே!

குற்றம் பொருந்திய பொய்யுரை கெடுமாறு அருகர்களை அழித்தவனே. விவரிக்க முடியாத இசை ஒலிக்கும் அருள் வடிவம் ஆனவனே.

கழுமலம் என்னும் சீகாழியில் வீற்றிருக்கிறார் இறைவன். அவ்இறைவன் அருள்பெற்றவர் தமிழ் விரகன் (என்னும் சம்பந்தர்). இவர் பாடிய பாடல்கள் வல்லவர்களுடைய தீவினை நீங்குவது உறுதி.

பருமதில்—strong enclosure or fortress

மன்—king

மன் அவை—court of the king

எதிர்—before

பதிகம்—pathigam—ten verses

எழுதி—write

வரு—flowing

நதிஇடை—in the river

மிசை—on

வரு—to come

கரம்—hand

வசை—faulty

அலர்—idle talk, rumour

அருகு—அருகர்—ஜைனர்—the Jains

அரன்—அழிப்பவன்—destroyer

இசை—music

முரல் தரும்—to sing

அருள்—grace

கழுமலம்—சீர்காழி Kazhumalam is yet another name of Seerkāzhi

அமர்—reside

இறை—Lord

அருள் மருவிய—blessed

தமிழ் விரகன்—one proficient in Tamil

மொழி—word; here verses

இடர்—affliction

ஒழி—will cease

திடம்—sure

Madhurai is surrounded by strong enclosure. There in the royal presence, a pathigam, written on palm leaf, was placed in the river (Vaigai). Oh Lord who held it in your hand!

Curbing the idle talk of the Jains, You destroyed them. Oh Lord the incarnation of grace with music that cannot be described!

Sambandhar was blessed by the Lord of Kazhumalam (Seerkazhi). He is proficient in Tamil. If well versed in his verses, their afflictions will surely cease.

திருநெய்த்தானம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மை ஆடிய கண்டன் மலைமகள் பாகமது உடையான்
mai aadiya kandan malaimagall baagamadhu udaiyaan
கை ஆடிய கேடில் கரி உரி மூடிய ஒருவன்
kai aadiya kedil kari uri mudiya oruvan
செய் ஆடிய குவளைம்மலர் நயனத்தவளோடும்
sey aadiya kuvallaimmalar nayanaththavallodum
நெய் ஆடிய பெருமான் இடம் நெய்த்தானம் எனீரே.
ney aadiya perumaan idam neyththaanam eneerē.

கருமை நிறம் பொருந்திய கண்டத்தை உடையவன்;
உமையை ஒரு பாகத்தில் உடையவன்; கேடு இல்லாதவன்;
யானைத் தோலைப் போர்த்திக் கொண்டவன்; ஒப்பு இல்லாதவன்;
வயல்களில் அசையும் குவளை மலர் போன்ற கண்களை உடையவன்
உமை—அவ்வுமையோடு நெய் ஆடிய பெருமான்; அச்சிவ
பெருமானுடைய இடம் திருநெய்த்தானம் என்று சொல்வீராக.

மை ஆடிய கண்டன்—black throated (lord)

மை—black (poison) கண்டம்—throat

மலைமகள்—the daughter of the mountain king Himavān—Uma

பாகம்—part

கை—trunk

ஆடிய—moving

கேடில்—அழியாத—indestructible

கரி—elephant

உரி—skin

மூடிய—covered

ஒருவன்—without an equal

செய்—field

மலர்—flower

நயனம்—eyes

அவளோடு—with her (Uma)

நெய் ஆடிய—anoointed

பெருமான்—Lord

எனீர்—please tell

He is black throated. He has Uma, the daughter of Himavan, in one part of His body. He is an incomparable and indestructible One who peeled and covered Himself with the skin of the elephant. With Uma, who has eyes like the KUVALAI flowers, He anointed Himself. His place is Neyththānam, Please tell so.

தலம் மல்கிய புனல் காழியுள் ஞானசம்பந்தன்
thalam malgiya punalkazhiyull Gnaanasambandhan
நிலம் மல்கிய புகழான் மிகு நெய்த்தானனை நிகர்இல்
Nilam malgiya pughazhaan migu neyththaananai nigar il
பலம் மல்கிய பாடல் இவை பத்தும் மிக வல்லார்
palammalgiya paadal ivai paththum miga vallaar
சில மல்கிய செல்வன் அடி சேர்வர் சிவகதியே.
sila malgiya selvan adi server siva gathiyē.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீர் நிறைந்த சீர்காழி என்னும் தலத்தில் (உள்ளவர்) ஞான சம்பந்தர். உலகில் புகழ் மிகுந்த திருநெய்த்தானத்தில் உள்ள இறைவனை ஒப்பு இல்லாத பயன் மிகுந்த பாடல்களால் பாடி உள்ளார். இப்பாடல்கள் பத்தினையும் அறிந்தவர் முத்திச் செல்வத்தை அளிக்கும் சிவபெருமானுடைய திருவடி அடைவர்; சிவகதி பெறுவர்.

புனல் மல்கிய—water in plenty

புகழ்—fame

நிலம்—earth

நெய்த்தானன்—Lord of Neyththanam

Neyththanam is the name of a place.

நிகர்இல்—without an equal

பலம்—result

வல்லார்—well versed

அடி—feet

பாடல்—verses

செல்வன்—Lord

சேர்வர்—attain (will)

arrive at)

Seerkazhi is surrounded by waters. Gnanasambandar has sung verses—without an equal on the Lord of Neyththanam who is famous on the earth. These ten verses yield good results. Those well-versed in them will attain the feet of the Lord and obtain Siva Bliss,

திருப்பாச்சிராமத்தில் கொல்லி மழவனின் மகளுற்ற
'முயலகன்' என்னும் நோய் நீக்கப் பதிகம் பாடுதல்

At Paachil Achchiramam he sings a song to cure the
daughter of Kollimazhavan of cronic disease
called Muyalagan

திருச்சிற்றம்பலம்

துணிவளர் திங்கள் துளங்கி விளங்கச்
Thunnivallar thing gall thullangi villangach
சுடர்ச்சடை சுற்றி முடித்துப்
chudarchchadai sutri mudiththup

பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடம் சூழ
Pannivallar kollgaiyar paaridam sūzha
ஆரிடமும் பலி தேர்வர்
aaridamum bali thērvār

அணிவளர் கோலம் எல்லாம் செய்து பாச்சில்
Annivallar kōlam ellaam seidhu pachchill
ஆச்சிராமத்(து) உறைகின்ற
aachchiraamaththu urraigindra

மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட
Mannivallar kanndarō mangaiyai vaada
மயல் செய்வதோ இவர் மாண்பே.
mayal seyvadho ivar maannbē

சந்திரன் சிறிது சிறிதாக வளர்கிறான்; அவன் நன்றாக ஒளி வீசுகிறான்; இங்ஙனம் ஆகுமாறு இறைவனுடைய ஒளி பொருந்திய சடையில் கட்டப்பட்டு இருக்கிறான்; மேலே பாம்பு ஒங்கி இருக்கிறது. இத்தகைய இறைவனைப் பூதங்கள் சூழ்ந்து இருக்கின்றன. இவ் இறைவன் எல்லாரிடத்திலும் பிச்சை எடுக்கிறார். அழகு வளர்வதற்காக எல்லாவிதமான ஒப்பனைகள் செய்து கொள்கிறார்; இவர் பாச்சில் ஆச்சிராமம் என்ற தலத்தில் இருக்கிறார். இவர் நீல நிறம் பொருந்திய கண்டம் உடையவர். இந்தப் பெண் வருந்துகிறாள்; இவள் துன்பப்படுமாறு செய்யலாமா? இப்படிச் செய்வது இவருக்குப் பெருமை ஆகுமா?

துணி—சிறிது—small
விளங்க—தெரிய—to be seen
சடை—matted locks
பணி—பாம்பு—snake
பலி—பிச்சை—alms

திங்கள்—சந்திரன்—moon
துளங்கி—ஒளிவீசி—shine
சுடர்—ஒளி—shining
முடி—கட்டு—tie
பாரிடம்—பூதம்—demons

கோலம்—ஒப்பனை—dressing; adornments

அணி—அழகு—glorious

மணி—jewel

மங்கை—பெண்—girl

கண்டர்—one having throat

மாண்பு—பெருமை—greatness

மயல்—துன்பம்—suffering

The crescent moon grows little by little. It begins to shine well. To make it so, he tied it to His matted locks. On it the snake is visible. Such a Lord is surrounded by demons. He takes alms everywhere. He beautifies Himself with all adornments. He resides at Paachchil Aachiraamam. His throat is like a blue jewel. Lo! this girl is suffering. Does this add to his greatness?

அகமலி அன்பொடு தொண்டர் வணங்க

Agamali anbodu thonndar vannanga

ஆச்சிராமத்(து) உறைகின்ற

aachchiraamaththu urraigindra

புகைமலி மாலை புனைந்து அழகாய

Pugaimali maalai punainthu azhagaaya

புனிதர் கொலாம் இவர் என்ன

punidhar kolaamivar enna

நகைமலித் தண்பொழில் சூழ்தரு காழி

Nagaimali thannopozhil sūzhtharu kaazhi

நற்றமிழ் ஞான சம்பந்தன்

natramizh Gnaana Sambandhan

தகைமலி தண்தமிழ் கொண்டுஇவை ஏத்தச்

Thagaimali thanthamizh konnduivai eththach

சாரகிலா வினை தானே.

saaragila vinai thaane

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டர்கள் மனத்தில் அன்|| நிறைந்து வணங்குகிறார்கள்;
சிவபெருமான் ஆச்சிராமத்தில் இருக்கிறார்; அவருக்குத் தொண்டர்
தூபம் காட்டுகிறார்கள்; மலர்மாலை சூட்டி வணங்குகிறார்கள்;
'அவர் அழகானவர், பரிசுத்தம் ஆனவர்' என்று புகழ்கிறார்கள்

சீர்காழி சோலைகள் சூழ்ந்தது; சோலைகள் அழகும் குளிர்ச்சியும் பொருந்தியவை; 'இச்சீர்காழியில் உள்ள ஞானசம்பந்தர்—நல்ல தமிழ் வல்லவர்; இவர் பாடியது பெருமை பொருந்திய தமிழ்; இவற்றைக் கொண்டு துதித்தால் வினைகள் வரமாட்டா.

அகம்—மனம்—heart	மலி—நிறைவு—fullness
தொண்டர்—devotees	புகை—தூபம்—incense
புனைந்து—கட்டி—making	
புனிதர்—சுத்தம் ஆனவர்—pure men	
நகை—அழகு—beauteous	பொழில்—சோலை—garden
ஏத்த—துதிக்க—praise	
சாரகிலா—சேரமாட்டா—will not operate	

The devotees worship the Lord with love in their hearts. He is the Lord in Aachiraamam. The devotees burn incense and garland Him. "He is beautiful; He is pure" so they praise Him and worship. Sirkaazhi is surrounded by beauteous and cool gardens—this is the city of Gnaanasambandhar. He is well versed in good Tamil. His Tamil verses are praise worthy. Praise the Lord with these verses, and karmas will not operate.

நிருவாகடுதுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

இடரினும் தளரினும் எனது(உ)று றேநாய்

Idarinum thallarinum enadhurru nōy

தொடரினும் உனகழல் தொழுது எழுவேன்

Thodarinum unkazhal thozhudhu ezhuvēn

கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை

Kadalthanil amudhodu kalandha nanjai

மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே

Midarrinil adakkiya vēdhiyanē

இதுவோ எமை ஆளுமாறு ஈவதுஒன்று எமக்கு இல்லையேல்

Idhuvō emai aallumaarru eevadhu ondru emakku illaiyēl

அதுவோ உனது இன்னருள் ஆவடுதுறை அரனே

Adhuvō unadhu innarull aavaduthurrai Aranē.

துன்பம் வந்தாலும், தளர்ச்சி வந்தாலும், எனது பழைய வினை தொடர்ந்தாலும், யான் உன் திருவடிகளை வணங்குவேன். கடலில் இருந்து அமிர்தம் எழுந்தது; விஷமும் எழுந்தது; அவற்றுள் விஷத்தை உண்டு அதனைக் கண்டத்தில் அடக்கிய கடவுளே! எம்மை ஆளும் விதம் இதுதானா? எமக்குக் கொடுப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லையா? அப்படி ஆனால் எனக்கு அருள் காட்டும் விதம் இது தானா? திரு ஆவடுதுறையில் உள்ள சிவபெருமானே!

துன்பம்—suffering

தொடர்—follow

கழல்—anklet (feet)

நஞ்சு—விஷம்—poison

அடக்கிய—kept

ஈவது—கொடுப்பது—giving

தளர்ச்சி—becoming weary

உன்—your

அமுது—ambrosia

மிடறு—கண்டம்—throat

ஆளுமாறு—way to rule

அரன்—சிவன்—Hara

Although I undergo suffering and get wearied, and although the old karmas should follow, I adore Your Feet. Oh Lord who placed the poison in the throat though ambrosia came from the sea! Is this the way of ruling me? If you have nothing to give me, is that all your Grace? Oh, Hara of Thiru Aavaduthurai!

அலை புனல் ஆவடு துறை அமர்ந்த

Alai punal aavadu thurrai amarndha

இலை நுனை வேல் படை எம் இறையை

Ilai nunai vel padai em irraiya

நலமிகு ஞானசம்பந்தன் சொன்ன

Nalamigu Gnaanasambandhan sonna

விலை உடை அருந்தமிழ் மாலை வல்லார்

Vilai udai arunth thamizh maalai vallaar

வினையா யின நீங்கிப் போய் விண்ணவர் வியனுலகம்

Vinaiyaa yina neengkip poy vinnnavar viyanulagam

நிலை யாக முன் னேறுவர் நிலமிசை நிலையிலரே

Nilai yaaga mun neruvar nilamisai nilaiyilarē

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை அலைகளை உடைய தண்ணீர் சூழ்ந்தது; அங்கே எம் கடவுள் கூரான முனை உடைய வேல் ஆயுதத்துடன் இருக்கிறார்; எல்லா நல்ல குணங்களை உடைய சம்பந்தர் சிறந்த தமிழ்ப் பாடல்கள் பாடி இருக்கிறார்; அப்பாடல்களை நன்றாக அறிந்தவர், வினைகளில் இருந்து நீங்குவார்கள்—தேவர்களுடைய உயரிய உலகத்தை நோக்கிச் சென்று நிலையாக இருப்பார்கள்—நிலத்தின் மேல் இருக்க மாட்டார்கள்.

அலை—waves	புனல்—தண்ணீர்—water
அமர்ந்த—இருந்த—seated	நுனை—முனை—sharp edge
வேல்—spear	படை—weapon
இறை—Lord	நலம்—goodness
விண்ணவர்—தேவர்—celestials	வியன்—பெரிய—big, spacious
நிலை—firmly	மிசை—மேல்—on
முன்னேறு—advance; go forward	

Aavaduthurai is surrounded by water with waves. There my Lord, having the sharp-edged spear, is seated. Sambandhar, having all good qualities, has sung a garland of Tamil verses. They are costly indeed. Those who are well-versed in them, will be rid of old karmas—will firmly advance towards the spacious world of the celestials,—and will never be firmly on this earth.

திருத்தருமபுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர் மடப்பிடியும் மட அன்னமும் அன்னதோர்
maadhar madappidiyum mada annamum annadhōr

நடை உடைம் மலைமகள் துணை என மகிழ்வார்

nadai udaim malaimagall thunnai ena magizhvar

பூத இனப்படை நின்று இசை பாடவும் ஆடுவர்

Būtha inappadai nindru isai paadavum aaduvār

அவர் படர் சடைந் நெடு முடியதோர் புனலர்

avar padar sadain nedu mudiyathōr punalar

வேதமொடு ஏழிசை பாடுவர் ஆழ்கடல் வெண்திரை
Vēdhamodu Ēzhisai paaduvar aazhkadal venn thirai

இரைந் நுரை கரை பொருது விம்மி நின்று அயலே
irain nurai karai porudhu vimmi nindru ayale
தாது அவிழ் புன்னை தயங்கு மலர்ச்சிறை வண்டு அறை
thaadhu avizh punnai thayungu malarchchirrai vanndu arrai
எழில் பொழில் குயில் பயில் தருமபுரம் பதியே.
Ezhil pozhil kuyil payil tharumapuram padhiye.

அழகிய மடமை பொருந்திய பெண் யானையைப் போன்றவள்;
பெண் அன்னம் போன்ற சிறந்த நடையை உடையவள் ஆகிய
உமையை தனக்குத் துணை என்று மகிழ்ச்சி அடைவார்.

பூதங்களின் கூட்டம் ஆகிய சேனை நின்று இசைபாட ஆடுவார்;
அவர் பரவிய சடையாகிய நீண்ட முடியில் கங்கையை உடையவர்.

வேதத்தோடு ஏழிசைகளையும் பாடுவார். (அவர் யார் எனில்)

அவர் தருமபுரம் எனும் தலத்துக்குத் தலைவர். (அத்தரும
புரத்தில்) ஆழமான கடலில் வெண்மையான அலைகள் ஒலித்து
நுரையைக் கரையில் மோதி எழும்; அதன் பக்கத்தில் மகரந்தம்
சிந்தும் புன்னைமரத்தின் மலர்களில் சிறகை உடைய வண்டுகள்
ஒலிக்கும்; அழகிய சோலைகளில் குயில்கள் தங்கி இருக்கும்.

மாதர்—அழகு—beautiful

பிடி—female elephant

அன்னது—likeness

நடை—gait

மலைமகள்—Uma, daughter of the mountain king Himavan.

துணை—மனைவி—wife

மகிழ்வார்—will enjoy

பூதப்படை—a battalion of demons

இனம்—sort

படர்—spreading

இசைபாட—to sing

நெடி முடியது—in the big tuft

சடை—matted locks

புனல்—water—Ganges

ஏழிசை—the seven notes of music

இரை—sounding

ஆழ்கடல்—deep sea

கரை—shore

பொருது—dashing

விம்மிநின்று—to rise

அயல்—by the side of

தாது—pollen

சிறை—wings

வண்டு—bees

அறை—humming

எழில்—beautiful

பொழில்—groves

குயில்—cukkoo

பயில்—living

தருமபுரம்—a place near

Karaikkal.

She has the gait of the beautiful female elephant and the female of a mythical bird called Annam (அன்னம்). She is Uma, the daughter of Himavan. The Lord feels glad to have her as His companion.

The battàlion of demons sing surrounding the Lord and the Lord dances. He holds the Ganges in his spreaded matted locks.

He sings the Vedas along with the seven notes of the gamut.

He is the Lord of Dharmapuram. There in the deep sea the waves dash against the shore. By its side, in the punnai tree, the flowers scatter pollen on which the bees hum. The cuckoos live in the groves.

பொன் நெடு மணி மாளிகை சூழ் விழவும் மலி

Pon nedu manni maalligai sūzh vizhavum mali

பொருஉ புனல் திருஉ அபர் புகல்வீ என்று உலகில்

Porū punal thirū amar pugalvee endru ulagil

தன்னொடு நேர் பிற இல் பதி ஞானசம்பந்தனஃ

thannodu ner pirra il pathi Gnanasambandhanஃ

து செந்தமிழ்த் தடங்கடல் தருபுரம் பதியைப்

Dhu senthamizhth thadangkadai tharupuram pathiyaip

பின் நெடு வார் சடையில் பிறையும் அரவும் உடை

pin nedu vaar sadaiyil pirraiyum aravum udai

யவன் பிணை துணை கழல்கள் பேணுதல் உரியார்

yavan pinnai thunnai kazhagall pennudhal uriyaar

இன்னெடு நன்னுலகு எய்துவர் எய்திய போகமும்

innedu nannulagu eydhuvar eydhiya bogamum

உறுவர்கள் இடர் பிணி துயர் அணைவ்விலரே.

Urruvargall idar pinni thuyar annaivvilarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னால் ஆகிய நீண்ட நல்ல மணிகள் பொருந்திய
மாளிகைகள் சூழ்ந்தது—திருவிழாக்கள் பொருந்தியது—காவிரி

வெள்ளம் பொருந்தியது—புகலி என்ற பெயர் உடையது—தனக்கு ஒப்பு வேறு எதுவும் இல்லாத பதி—திருஞானசம்பந்தனுடையது—(சீர்காழி). பெரிய செந்தமிழ்க் கடலாக விளங்குபவர் (சம்பந்தர்). அவர் தருமபுரம் என்னும் பதியைப் (பாடியுள்ளார்).

பின்னப்பட்ட நீண்ட சடையில் பிறைச்சந்திரனையும் பாம்பும் உடையவர் (சிவபெருமான்). அவருடைய கழல் பொருந்திய இரண்டு திருவடிகளை வணங்குபவர், இனிய பெரிய நல்ல சிவ லோகத்தை அடைவர். அங்கு (சிவ) போகம் அடைவார்கள்; தொல்லைகள், நோய்கள் துன்பங்கள் அடைய மாட்டார்கள்.

பொன்—golden

நெடு—big; high

மணி—gem

மாளிகை—mansion

விழவம்—விழா—festival

மலி—abound in

பொருஉ—dashing

புனல்—water

திருஉ—surrounded by

புகல்வீ—புகலி—சீர்காழி—Seerkazhi

உலகில்—in the world

தன்னொடு—with it

நேர்—equal

பிற—other

தன்னொடு நேர்பிற இல்—having no other equal to it,

பதி—place

சம்பந்தனஃது—belonging to Sambandhan

செந்தமிழ்—Literary and classical Tamizh

தடங்கடல்—big sea

நெடுவார்—very big

சடை—matted locks

பிறை—crescent moon

அரவு—snake

துணை—twain

கழல்கள்—anklets—feet

பேணுதல்—உரியார்—those who worship

இந்நெடு நன்உலகு—delightful-big-good-world; Siva Loka

எய்துவர்—will arrive at.

இடர்—difficulties

பிணி—diseases

துயர்—distress

அணைவ்விலர்—அணைவுஇலர்—will not meet with

It is surrounded by golden mansions decked with jewels—festival abound therein—Kaviri floods the place—it is also known by the name Pugali—it has no other place equal to it—belongs to Cinana Sambandan. He is sea of senthamizh. He has sung on Dharumapuram.

திருமருகலில் அரவம் தீண்டி ஆவிதுறந்த வணிகன்
உயிர் பெற்று எழப் பாடுதல்

He sings to give back life to the merchant
stung by a cobra

The Lord has the crescent and the snake on His matted locks. Those who worship the twain ankleted foot of the Lord will go to the delightful-big-good Siva Loka (சிவலோகம்) and enjoy Siva Bhōga and they will not meet with difficulties, diseases and distress.

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையாய் எனுமால் சரண்நீ எனுமால்
Sadaiyaay enumaal sarannee enumaal
விடையாய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
Vidaiyaay enumaal veruvaa vizhumaal
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
Madaiyaar kuvallai malarum marugal
உடையாய் தகுமோ இவள் உள் மெலிவே.
Udaiyaay Thagumo ival ull melive

‘சடை உடையவனே’ என்கிறாள்; ‘நீதான் சரண்’ என்கிறாள்; ‘எருதை வாகனமாக உடையவனே’ என்கிறாள்; பயப்படுகிறாள். கீழே விழுகிறாள்; வாய்க்காலில் குவளை மலர்கிற மருகலில் உள்ள கடவுளே! இவள் மனம் வருந்துவது தகுமா?

சடை—matted locks	சரண்—refuge
விடை—எருது—bull	மடை—வாய்க்கால்—canal
வெருவா—வெருவி; பயந்து—fearing	
குவளை—water-lily	தகுமோ—is it proper?
மெலிவு—suffering	

“Oh Lord with matted locks!” says she; “You are my refuge”, says she; “Oh! the rider of the bull,” says she. Fearing she falls down. Oh Lord who abides in Marugal where water-lily blossom in canals! Is it proper on Your part to let her suffer?

வயஞானம் வல்லார் மருகல் பெருமான்
Vayagnaanam vallaar marugal perumaan
உயர்ஞானம் உணர்ந்து அடி உள்சுதலால்
Uyargnaanam unnarndhu adi ullgudhalaal

இயல்ஞான சம்பந்தன் பாடல் வல்லார்
Iyalgnaana sambandhan paadal vallar
வியன்ஞாலம் எல்லாம் விளங்கும் புகழே.
Viyangnaalam ellaam villangum pugazhe.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறந்த ஞானத்தை உடையவர் மருகல் என்ற தலத்தில் உள்ளனர்; அவர்கள் மருகலில் உள்ள கடவுளை உயர்ந்த ஞானம் பெற்று அறிகின்றார்கள்; அக்கடவுளுடைய திருவடியை நினைக்கின்றார்கள். ஞானசம்பந்தர் இயல் தமிழில் வல்லவர்; அவருடைய பாடல்களை நன்றாக அறிந்தவர்கள் புகழ் அடைவார்கள்; அப்புகழ் அகன்ற உலகம் முழுவதும் பரவும்.

வய—சிறந்த—glorious
வியன்—அகன்ற—wide

The residents of Marugal possess glorious knowledge. Sambandar has realised the godly knowledge and composed verses on the Feet of the Lord. Be proficient in them. Your fame will spread over the wide world.

இருள்நீழிமீழலை

திருச்சிற்றம்பலம்

வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்
Vaasi theeravē kaasu nalguveer
மாசில் மிழலையீர் ஏசல் இல்லையே
Maasil mizhalaiyeer ēsal illaiyē

வட்டம் நீங்குமாறு காசு கொடுப்பீராக. குற்றம் இல்லாத திருவீழிமிழலை என்ற ஊரில் இருக்கும் கடவுளே! ஏசுதல் இல்லை.

வாசி—வட்டம்—discount	தீர—without
	காசு—money; coin
நல்குவீர்—please give	மாசில்—flawless
மிழலையீர்—Oh Lord of Mizhalai	
மிழலை—the name of a place	ஏசல்—rebuke; censure

Please grant me money that could be changed without discount. Oh Lord of Mizhalai. You will not be rebuked.

இறைவர் ஆயினீர் மறைகொள் மிழலையீர்
Irraivar aayineer marraikoll mizhalaiyeer
கறைகொள் காசினை முறைமை நல்குமே
Karraikoll kasinai murraimai nalgumē

தலைவர் ஆகி இருப்பவரே! வேதம் வல்ல திருவீழிமிழலையில்
இருப்பவரே! காசுக்கு உள்ள குறையை நீக்கி நல்லது கொடுப்பீராக.

இறைவர்—Lord; Master
கறை—defect

மறை - வேதம்—Vedas
முறைமை—(in order)—good

Oh Lord who is the master! Oh Lord of Mizhalai, well versed in Vedas. Remove the defects in the coin and give me a good one:

நீறு பூசினீர் ஏறது ஏறினீர்
Neeru pū sineer ēradhu ērineer
கூறும் மிழலையீர் பேறும் அருளுமே
Kūrrum mizhalaiyeer pērrum arullumē

திருநீறு பூசியுள்ளவரே! இடபத்தின்மேல் ஏறியவரே! திரு
வீழிமிழலையில் புகழப்படுபவரே! எனக்கு அருள் செய்க.

நீறு—விபூதி—sacred ash

பூசு—smear

ஏறு—bull; to ride

பேறு—grace

அருள்—please bestow

Oh Lord smeared with the sacred Ashes! Oh Lord riding a bull! Oh Lord extolled at Thiru Veezhi Mizhalai (திருவீழி மிழலை) please bestow grace.

மங்கை பங்கினீர் துங்க மிழலையீர்
Mangai pangineer thungamizhalaiyeer
கங்கை முடியினீர் சங்கை தவிர்மினே
Gangai mudiyineer sangai thavirminē

உமையை ஒரு பங்கில் உடையவரே! சிறந்த திருவீழிமிழலையில் இருப்பவரே! கங்கையை திருமுடியில் குடியவரே! சந்தேகத்தை நீக்குவீராக.

மங்கை--Lady--Uma	பங்கு--part
துங்கம்--சிறப்பு--famous	கங்கை--Ganges
	முடி--crown of the head
சங்கை--சந்தேகம்--doubt	தவிர்மின்--நீக்குக--please remove

காழி மாநகர் வாழி சம்பந்தன்
Kaazhi maanagar vaazhi Sambandhan
வீழி மிழலைமேல் தாழு மொழிகளே
Veezhi mizhalaimel thaazhu mozhigalle.

திருச்சிற்றம்பலம்

காழி என்னும் பெரிய நகரத்தில் வாழும் ஞானசம்பந்தர் திரு வீழிமிழலையின் பேரில் அடக்கமாக இப் பாடல்களைப் பாடி உள்ளார்.

காழி--seerkazhi	மாநகர்--big town
தாழும்--with respect	வாழி--long live
	மொழிகள்--words; verses

These are the respectful verses sung by Sambandar of the town Seerkazhi on Thiru Veezhi Mizhalai.

திருமறைக்காடு

திருச்சிற்றம்பலம்

சதுரம் மறைதான் துதி செய்து வணங்கும்
Sadhuram marraithaan thudhi seydhuvannangum
மதுரம் பொழில் சூழ் மறைக்காட்டு உறை மைந்தா
Madhuram pozhil sūzh marraikkattu maindhāa
இது நன்கு இறை வைத்து அருள்செய்க எனக்குடன்
Idhu nangu irrai vaiththu arull seyga enaku un
கதவம் திருக்காப்புக் கொள்ளும் கருத்தாலே.
Kadhavam thirukkaappuk kolllum karuththālē.

நான்கு வேதங்களும் துதித்து வணங்குவதும்—இனிய பொழில்
கள் சூழ்ந்ததும் ஆன திருமறைக் காட்டில் இருக்கும் இறைவனே!
இதை நன்றாக சிறிது (கருத்தில்) வைத்து எனக்கு அருள் செய்வா
யாக! உன் (கோயில்) கதவு (தாமாகவே) மூடிக் கொள்ளுமாறு
செய்க.

சதுரம்—நான்கு—four	மறை—வேதம்—Vedas
துதிசெய்து—worship	வணங்கும்—bow down
மதுரம்—sweet; fragrant	பொழில்—groves
மறைக்காடு—வேதாரண்யம்—Vedaranyam – the name of a place	
மறைக்காட்டு—at Maarraikkadu	
உறை—dwell	மைந்தா—Oh Lord
(மைந்தன்—means strong man; also hence the Lord)	
நன்கு—well; suitably	இறை—small quantity
அருள் செய்க—bestow grace திருக்காப்புக் கொள்ளும்—to be shut	
கருத்து—idea; intention	

The four Vedas worship and adore; Oh Lord dwelling at Thiru Marraikkādu surrounded by fragrant groves! Please direct your attention a little towards this and bestow grace with the intention of shutting the doors.

காழிந் நகரான் கலைஞானசம்பந்தன்
Kaazhin nagaraan Kalaiganaana Sambandan
வாழ் இம் மறைக்காடனை வாய்ந்து அறிவித்த
Vaazh im marraikkaadanai vaayndhu arriviththa
ஏழ் இன் இசை மாலை ஈர் ஐந்து இவை வல்லார்
Ezh in isai maalai eer aindhu ivai vallaar
வாழி உலகோர் தொழ வான் அடைவாரே.
Vaazhi ulagōr thozha vaan adaivaare.

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர்காழி என்னும் நகரத்துக்கு உரியவன் கலைகளில் வல்ல
ஞானசம்பந்தன். இந்தத் திருமறைக்காட்டில் வாழும் இறைவனை
விரும்பிப் பாடியுள்ளார். இந்த இனிய ஏழிசை பொருந்திய
பாமாலை பத்தும் வல்லவர்கள் உலகில் வாழும் மக்கள் தொழ
வானத்தை அடைவர்.

காழி—Seerkazhi

கலை—arts

வாய்ந்து—விரும்பி—with liking

ஏழிசை—the seven kinds of music

வல்லார்—well versed

தொழ—to worship

அடைவர்—will reach

நகர்—town

அறிவித்த—announced; sung

மாலே—garland

ஈரைந்து— $2 \times 5 = 10$

உலகோர்—inhabitants of
the earth

வான்—skies; heaven

Gnana Sambandar is the resident of Seerkazhi; He is proficient in all arts, He has sung on the Lord of Thiru Marraikkadu, Those well versed in these ten verses with seven kinds of music will reach heaven worshipped by the inhabitants of the earth.

திருமறைக்காடு

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளி பங்கன் விடம் உண்ட கண்டன்

Vēyurru thollipangan vidam unnda kanndan

மிக நல்ல வீணை தடவி

miga nalla veennai thadavi

மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து என்

Maasarru thing gall gang gai mudimēl annindhu en

உளமே புகுந்த அதனால்

ullamē pugundha adhanaal

ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி

Gnaayiru thing gall sevvaay budhan viyaazhan vellli

சனி பாம்பு இரண்டும் உடனே

sani paambu irandum udanē

ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

Aasarru nalla nalla avai nalla nalla

அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

adiyaar avarkku migavē.

மூங்கில் போன்ற தோள் உடைய உமையை ஒரு பங்கில் உடையவர்; விஷத்தை உண்டு கண்டத்தில் நிறுத்தியவர்; நல்ல வீணையை வாசிப்பவர்; மறு இல்லாத சந்திரனையும் கங்கையையும் சடையில் அணிந்தவர்—அவர் என் மனத்தில் புகுந்தார். ஆகையால் சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது-ஆகிய ஒன்பது கிரகங்கள் குற்றம் உடையவை அல்ல; அவை எனக்கு நல்லவையே; நல்ல அடியார்களுக்கும் நல்லவையே.

வேய்—மூங்கில்—bamboo உறு—போன்ற—like
தோளி—தோள் உடையவள்—having shoulders-Uma
பங்கன்—பங்கில் உடையவன்—having on one side
வீணை—a musical instrument—lute
மாசு அறு—மறு இல்லாத—spotless ஞாயிறு—சூரியன்—sun
பாம்பு—இராகு கேது என்னும் பாம்பு—snake named Raaghu
and Keathu
அடியார்—devotees

Umadevi having bamboo like shoulders, is on one side of His Form. He has the throat which has swallowed poison. He plays on the veena—a good musical instrument. He placed the spotless Moon and the Ganges on His Crown. He has entered my heart. Hence the Sun, the Moon, the Mars, the Mercury, the Jupiter, the Venus, the Saturn and the two snakes Raaghu and Keathu—these nine planets are good for me. To the devotees too, they are good and good for ever.

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலைவிளை செந்நெல் துன்னி
Thēnamar pozhilkoll aalaivillai sennel thunni
வளர் செம்பொன் எங்கும் நிகழ
vallar sempon engum nigazha
நான்முகன் ஆதியாய பிரமாபுரத்து
Naanmugan aadhiyaaya biramaapuraththu
மறை ஞான ஞான முனிவன்
marrai gnaana gnaana munivan

தானுறு கோளு நாளும் அடியாரை வந்து
Thaanurru kollu naallum adiyaarai vandhu

நலியாத வண்ணம் உரை செய்

naliyaadha vannnam urai sey

ஆனசொல் மாலை ஓதும் அடியார்கள் வானில்

Aanasol maalai odhum adiyaargal vaanil

அரசு ஆள்வர் ஆணை நமதே.

arasu aallvar aannai namadhē.

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்டுகள் பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்தது—கரும்பு ஆலைகளை
உடையது—செந்நெல் விளைவு உடையது—இவற்றால் சிறந்த—
செல்வம் உள்ளது—நான்கு முகங்களை உடைய பிரமன் பூசித்தது—
இத்தகைய சிறப்புக்கள் உடையது பிரமாபுரம் (சீர்காழி). இவ்
வூரில் வாழ்பவன், வேதஞானம் உடையவன், முனிவன் ஆகிய
யான், “தானாக வருகின்ற கோள்களும் நாள்களும் அடியார்
களுக்குத் துன்பம் செய்யமாட்டா” என்ற இங்ஙனம் பாமாலை
பாடி இருக்கிறேன். இதனை அடியார்கள் பாடினால் தேவர் உலகில்
அரசாட்சி செய்வர்; இது நமது ஆணை.

தேன்—வண்டு—honey bee பொழில்—தோட்டம்—garden

ஆலை—mill

எங்கும்—everywhere

நான்முகன்—பிரமன்—the four-faced Brahma

மறைஞானம்—Vedic knowledge முனிவன்—saint

கோள்—planets

நாள்—stars

உரைசெய்—சொன்ன—told (sung)

சொல் மாலை—garland of poetry

வான்—heaven

ஆணை—High Command

நமது—our

There are gardens where the bees hum. There are sugar-
cane mills. There are fields yielding paddy in abundance.
Rich it is with golden wealth everywhere. The four faced
Brahma conducted his worship—it was in Brahmapuram (Sir
kaazhi). There dwells a Saint with superior wisdom. He
possesses Vedic knowledge. In order that the planets and
stars shall not harass the devotees, he has sung this garland
of poetry. Those who sing this decad will rule in Heaven.
This is “our HIGH COMMAND”.

திருஆலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்கையர்க்கரசி வளவர்கோன் பாவை
 Mangaiyarkkarasi vallavarkon paavai
 வரி வளைக்கைம் மடமானி
 vari vallaik kaim mada maani
 பங்கயச் செல்வி பாண்டிமாதேவி
 Pang kayach selvi paanndi Maadevi
 பணி செய்து நாள்தொறும் பரவப்
 panni seidhu naall dhorrum paravap
 பொங்கு அழல் உருவன் பூத நாயகன் நால்
 Pongu azhal uruvan būdha naayagan naal
 வேதமும் பொருள்களும் அருளி
 vēdhamum porullgallum arulli
 அங்கயற்கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
 Ang gayar kanni thannodum amarnd dha
 ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே
 aalavaai aavadhum idhuvē.

மங்கையர்களுக்கு அரசி; சோழ அரசனது மகள்; வரிகள் உள்ள வளைகளை உடைய கைகளை உடையவள்; மடம் பொருந்திய மானி என்ற பெயர் உடையவள்; தாமரை மலரில் உள்ள திருமகள் போன்றவள்; பாண்டிய அரசனது பட்டத்து அரசி ஆவாள். இவள் தொண்டுகள் புரிந்து ஒவ்வொரு நாளும் இறைவனைத் துதிப்பவள். இறைவன் நெருப்புப் போன்ற நிறம் உடையவன்; பூதங்களுக்குத் தலைவன்; நான்கு வேதங்களும் கூறியவன்; அழகிய கயல் போன்ற கண்களையுடைய உமாதேவியொடு திரு ஆலவாய் என்ற திருக்கோயிலில் இருப்பவன். அத்திருக்கோயில் இதோ!

மங்கையர்—ladies
 வளவர்கோன்—Chola king
 வளை—bangles
 மானி—name of the queen
 மாதேவி—queen

அரசி—queen
 பாவை—girl (daughter)
 கை—hands
 பங்கயம்—தாமரை—lotus
 பங்கயச் செல்வி—Lakhmi
 goddess of Wealth.

நாஸ்தொறும்—daily

பரவ—to adore

அழல்—நெருப்பு—fire

பூதநாயகன்—Lord of the Bhuta ganas (Siva's hosts)

கயல்—மீன்—a kind of fish கயல் கண்ணி—fish eyed

ஆலவாய்—name of the temple at Madurai.

She is the Queen of the ladies. She is the daughter of the Chola King. She is called MAANI wearing bangles. She is Lakshmi, the goddess of Wealth. She is the Queen of the Pandya King. She adores Lord daily by doing service (in the temple).

The Lord is fire-coloured. He is the Lord of the Demons. (Siva's Hosts) He chants the four Vedas. He is the meaning of the Vedas. He resides with Uma, the fish-eyed. He is the presiding deity at Aalavay (the temple at Madurai).

பல்நலம் புணரும் பாண்டிமாதேவி

Pal nalam punnarum paanndimaa dēvi

குலச்சிறை எனும் இவர் பணியும்

Kulach chirrai enum ivar pannium

அந்நலம் பெறுசீர் ஆலவாய் ஈசன்

Annalam perru seer aalavaai eesan

திருவடி ஆங்குஇவை போற்றிக்

Thiruvadi aangu evai potrik

கன்னல் அம்பெரிய காழியுள் ஞான

Kannal amperiya Kaazhiyull gnaana

சம்பந்தன் செந்தமிழ் இவை கொண்டு

Sambandan senthamizh ivai konndu

இந்நலம் பாட வல்லவர் இமையோர்

Innalam paada vallavar imaiy or

ஏத்தவீற்று இருப்பவர் இனிதே

Eththaveetru iruppavar inidhe.

திருச்சிற்றம்பலம்

பல நல்ல குணங்களைப் பொருந்து உள்ளவர்கள், பாண்டிய அரசனது மனைவியாரும் குலச்சிறையாரும் ஆவர். இவர்கள் செய்

துள்ள தொண்டுகளைப் போற்றியுள்ளார் சம்பந்தர். அழகிய நன்மைகளையும், சிறப்பினையும் உடையன, ஆலவாய் எனும் திருக்கோயிலில் உள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடிகள்-இவற்றையும் போற்றி உள்ளார் சம்பந்தர். இவர் கரும்பு விளையும்படியான அழகிய பெரிய சீர்காழி எனும் தலத்தில் உள்ளவர்.

இப்பாடல்களைக் கொண்டு இனிய நன்மை பெறுமாறு பாடுவதில் வல்ல அடியார்கள் தேவர்கள் புகழுமாறு இனிமையாகச் சிறந்து வாழ்வார்கள்.

பல்-பல — many
புணரும்—possess

இவர்—their
அம் —beautiful
சீர்—Praise

ஈசன்—Lord
இவை —these
கன்னல்—sugar cane

காழி—Sirkazhi, the birth place of Sambandar

பாட--to sing
ஏத்த—to worship

நலம்—good qualities
பாண்டிமாதேவி—the queen
of the Pandya King

பணி—services
நலம்—good
ஆலவாய்—the name of the
Siva temple at Madurai

திருவடி—Holy Feet
போற்றி—praise
பெரிய—big

செந்தமிழ்—(verses) Tamil
இமையோர்—celestials
வீற்றிருப்பவர்—will be seated
with pomp

The Queen of the Pandya king and Kulacchiraiyar (the minister) do possess many good qualities. Their services have been praised by Sambandar. The Holy Feet of the Lord in the temple called Alavaay are beautiful, good and praise worthy. These also have been praised by Sambandar. He (Sambandar) resides at the beautiful and big Sirkazhi, where sugarcane abounds. Those devotees who capable of singing these verses sweetly and with goodness will be seated with pomp and worshipped by the celestials.

சமணரால் தீர்க்கமுடியாத மன்னர் நெடுமாறனின் வெப்பு
 நோயைச் சம்பந்தர் பதிகம் பாடித் தீர்த்து வைத்தல்
 The burning fever that could not be cured by the jains
 was cured by Sambandar by singing a decad

திருஆலவாய்-திருநீற்றுப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திரம் ஆவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
Mandhiram aavadhu neerru Vaanavar meladhu neerru
சுந்தரம் ஆவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
Sundharam aavadhu neerru thudhikkap paduvadhu neerru
தந்திரம் ஆவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
Thandhiram aavadhu neerru samayaththil ullladhu neerru
செந்துவர் வாய் உமைபங்கன் திருஆலவாயான் திருநீறே.
Sendhuvar vaay umaipanggan thiru aalavaayan thiruneerre.

திரு ஆலவாய் என்ற மதுரையில் உள்ள சிவபெருமான் சிவந்த வாயை உடைய உமையை ஒரு பங்கில் கொண்டவர்; அவருக்கு உரியது திரு நீறு இத் திருநீறு மந்திரம் ஆகி இருப்பது—தேவர்கள் தம் உடம்பின் மேல் பூசிக் கொள்வது—அழகாக இருப்பது—எல்லோரும் துதிப்பது—ஆகமப் பொருளாக விளங்குவது—சைவசமயச் சின்னமாக இருப்பது.

மந்திரம்—mystic

வானவர்—தேவர்—celestials

துதி—praise; worship

துவர்—சிவப்பு—red

ஆலவாய்—மதுரையில் உள்ள கோயிலின் பெயர்—name of the Siva Temple at Madurai

நீறு—விபூதி—Sacred Ash

சுந்தரம்—அழகு—beautiful

தந்திரம்—ஆகமம்—Agamas

The Lord of Thiru-Aalavai has the red-lipped Uma on one side of His Form. His sacred Ash—becomes a mystic one—is seen smeared on the bodies of the celestials—adds beauty—is praised by one and all—is the sum and substance of the Aagamas—and is the emblem of the divine path.

முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு

Muththi tharuvadhu neerru munivar annivadhu neerru

சத்தியம் ஆவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு

Saththiyam aavaadhu neerru thakkor pugazhavadhu neerru

பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
 Paththi tharuvadhu neerru parava iniyadhu neerru
 சித்தி தருவது நீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே.
 Siththi tharuvadhu neerru thiru aalavaayaan thiruneerē.

திருநீறு மோட்சத்தைத் தருவது; முனிவர்கள் பூசிக் கொள்
 வது; எப்பொழுதும் உள்ளது; சிவனடியார்கள் புகழ்வது; பக்தி
 யைக் கொடுப்பது; வாழ்த்துவதற்கு இனிமையானது; எட்டுவகை
 சித்திகளைத் தருவது, திரு ஆலவாயில் எழுந்தருளி இருக்கும் சிவ
 பெருமானின் திருநீறு ஆகும்.

முத்தி—beatitude
 சத்தியம்—existing always

முனிவர்—sages
 தக்கோர்—fitting persons (the
 devotees)

பக்தி—devotion
 பரவ—to adore

சித்தி—Siddhis (the eight
 super natural powers)

திரு ஆலவாய்—Aalavay is the name of the temple at Madurai
 திரு நீறு—விபூதி—(Vibhuthi) Sacred ash.

The Sacred Ash gives beatitude; the sages smear it; it is
 ever existing; the Siva devotees adore it; it gives bhakti or
 devotion to god; it is fine to adore; it awards the eight Siddhis
 (super natural powers)-it is the sacred ash of the Lord at
 Thiru Aalavay.

ஆற்றல் அடல் விடை ஏறும் ஆலவாயன் திருநீற்றைப்
 Aatral adal vidai errum aalavaayan thiruneetraip
 போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞான சம்பந்தன்
 Potrip pugali nilaavum pūsuran gnaana sambandhan
 தேற்றிக் தென்னன் உடல் உற்ற தீப்பிணி ஆயின தீரச்
 Thearith thennan udal utra theppinni aayina theerach
 சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.
 Chaatriya paadalgal paththum vallavar nallavar thaamē

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு ஆலவாய் என்னும் மதுரைக்கோயிலில் இருக்கும் சிவ பெருமான் வலிமை பொருந்திய எருதை வாகனமாக உடையவர்; அப்பெருமானுடைய திருநீற்றைப் புகலியில் உள்ள ஞானசம்பந்தர் போற்றினார்; பாண்டியனது உடம்பில் இருந்த சுரநோய் போகு மாறு பாடினார்—இந்தப் பாடல்கள் பத்தையும் நன்றாக அறிந்தவர் நல்லவர் ஆவர்.

ஆற்றல்—வலிமை—strength அடல்—கொல்லும்—that kills
புகலி—சீர்காழிக்குரிய பெயர்—another name of Sirkaazhi
பூசுரன்—அந்தணன்—brahmin
தென்னன்—பாண்டியன்—Pandya King
தீப்பிணி—சுரநோய்—the chronic disease
சாற்றிய—பாடிய—sung

The Brahmin Gnaanasambandhar dwells in Pugali (Sirkaazhi). He has sung in praise of the Sacred Ash of the Lord of Thiru Aalavai who rides on a robust bull. By this he has cured the dangerous disease which afflicted the body of the Pandya king. Those well-versed in these ten verses will become good.

திருநள்ளாறு

திருச்சிற்றம்பலம்

தளிர் இள வளர் ஒளி தனதெழில் தருதிகழ் மலைமகள்
Thallir illa vallar olli thanadhezhil tharuthigazh malaimagall
குளிர் இள வளர் ஒளி வனமுலை இணையவை குலவனின்
Kullir illa vallar olli vanamulai innaiyavai kulavalin
நளிர் இள வளர் ஒளி மருவு நள்ளாறர்தம் நாமமே
Nallir illa vallar olli maruvu Nalllarrartham naamame
மிளிர் இள வளர் எரி இடில் இவை பழுதிலை மெய்ம்மையே.
Millir illa vallar eri idil ivai pazhudilai meymmaiye.

ஒளி பொருந்திய இளந்தளிர் போன்ற அழகு விளங்குபவள் உமை; அவள் குளிர்ந்த இளமையான வளர்கிற ஒளியுடைய அழகை உடையவள். சிவபெருமான் பெருமையுடையவர்; (என்றும்) இளையவர்; ஒளி பொருந்தியவர்; திருநள்ளாறு என்ற

தலத்தில் இருப்பவர்; அவருடைய விளங்கும்படியான திருநாமம் பொருந்திய (ஏட்டை) வளரும் படியான நெருப்பில் இட்டால் இந்த ஏட்டுக்குப் பழுது இல்லை; இது உண்மை.

தளிர்—sprout

வளர் ஒளி—growing light or hue

எழில்—அழகு—beauty

திகழ்—விளங்குதல்—famous

மலைமகள்—the daughter of mountain (Imavan)-Uma

குளிர்—cool

குலவலின்—as he enjoys

நளிர்—famous

நள்ளாறர்—திருநள்ளாறு என்னும் தலத்தில் இருக்கும் சிவன்—

Lord Siva residing at Thiru Nalllaarru

நாமம்—பெயர்—name மிளிர்—shine

எரி இடில்—if placed in flames

பழுது இலை—nothing untoward will happen

மெய்ம்மை—உண்மை—true

The hue of Uma (daughter of Mountain Imavan is like the beauty of the growing young sprout. She has cool youthful growing beauty. The Lord Siva is famous; (always) young; glowing; residing at Nalllaarru. This (palmleaf) contains His glorious name. If it is placed in the flame, nothing untoward will happen. This is true indeed.

சிற்றிடை அரிவைதன் வனமுலை இணையொடு செறிதரும்

Sitridai arivaithan vanamulai innaiyodu serritharum

நற்றிறம் உறு கழுமல நகர் ஞானசம்பந்தன்

Nattriram urru kazhumala nagar Gnaanasambandhan

கொற்றவன் எதிரிடை ஔரியினில் இட இவை கூறிய

Kotravan ethiridai eriyinil ida ivai kūrriya

சொல்தெரி ஒருபதும் அறிபவர் துயர் இலர் தூயரே.

Soltheri orupathum arribavar thuyar ilar thuyarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறிய இடை உடைய அரிவையாகிய உமா தேவியின் அழகைப்
பொருந்துபவர் (சிவபெருமான்); அவருடைய நல்ல புகழ்களை
(ப்பாடினார்) சீர்காழியில் உள்ள ஞானசம்பந்தர்; (அங்ஙனம் பாடிய
பாட்டு உள்ள ஏட்டை) அரசன் முன்னிலையில் நெருப்பில் இட்டார்;
(நெருப்பில் இடும்பொழுது) பாடிய புகழ் பொருந்திய (இப்
பாடல்கள்) பத்தும் அறிபவர் துயர் இல்லாதவர் ஆவார்; தூய்மை
உடையவரும் ஆவார்.

சிறிறிடை—tender waist

வன-அழகிய—attractive

புகழ்—fame

நகர்—town

எதிர்—in the immediate presence

இவை—these

துயர்இலர்—sorrow none

அரிவை-பெண்—lady

இணை-இரண்டு—twain

கழுமலம்-சீர்காழி—Sirkaazhi

கொற்றவன்-அரசன்—king

எரி-நெருப்பு—fire

ஒருபது-பத்து—ten (verses)

தூயர்—pure

(Lord Siva) dwells with the beautiful Lady (Uma) with slender waist. Gnaana Sambandar of Sirkazhi has sung His praise and in the king's presence he placed the palm leaf in the fire. Those who know these ten verses will have no sorrow; they are pure.

திரு ஆலாயம்-திருப்பாகரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்

Vaazhga andhannar vaanavar aaninam

வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஒங்குக

Veezhga thannpunal vendhanum ongguga

ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே

Aazhga theeyadhellaam aran naamamē

சூழ்க வையகமும் துயர் தீர்கவே

Sūzhga vaiyagamum thuyar theergavē

அந்தணர் வாழ்க! தேவர்களும் பசுக் கூட்டங்களும் வாழ்க!
மழை பெய்க! அரசன் ஒங்கி வளர்க! கெடுதிகள் எல்லாம் ஒழிக!
சிவபெருமான் திருப்பெயரே உலகம் முழுதும் பரவுக! மக்களுடைய
துன்பம் எல்லாம் தீர்வதாகுக!

வாழ்க—long live

ஆன் இனம்—பசுக்கூட்டம்—herd of cows

ஓங்குக—grow, prosper

நீயது—bad

சூழ்க—spread

வீழ்க—fall

ஆழ்க—submerge

அரன்—Siva

Long live Brahmins! Long live the celestials and the herd of cows! Let the king prosper and live long! Let everything bad be overwhelmed! Let the name of Siva be spread through out the world! Let miseries of the world vanish!

நல்லார்கள் சேர் புகலி ஞான சம்பந்தன் நல்ல
Nallargall sēr pugali Gnaana Sambandhan nalla
எல்லார்களும் பரவும் ஈசனை ஏத்து பாடல்
Ellaargallum paravum eesānai ēththu paadal
பல்லார்களும் மதிக்கப் பாசரம் சொன்ன பத்தும்
Pallaargallum madhikkap paasuram sonna paththum
வல்லார்கள் வாணோர் உலகாளவும் வல்லர் அன்றே.
Vallaargal vaannōr ulagallavum vallar andrē.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறந்தவர்கள் இருக்கும் புகலி என்ற சீர்காழியில் சம்பந்தர் வாழ்கிறார்; இச்சம்பந்தர் எல்லாரும் துதிக்கும் சிவபெருமானை நல்ல பாடல்களால் துதித்து இருக்கிறார்; அப்பாசரங்கள் பத்தும் பலரும் மதிக்கும் வண்ணம் இருக்கின்றன; இவற்றை வல்லவர் தேவர் உலகத்தை ஆட்சி செய்யும் சக்தி உடையவர் ஆவர்.

நல்லார்கள்—சிறந்தவர்கள்—perfect men

பரவும்—போற்றும்—adore

பாசரம்—பாட்டு—verse

Sambandhar resides at Pugali (Sirkaazhi) where perfect men live. Siva is adored by one and all. Sambandhar has sung on Him ten verses which are adored by many. Those well-versed in them are capable of ruling the world of the celestials.

திருஆலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

வீடலால வாயிலாய் விழுமியார்கள் நின்கழல்
 Veedalaala vaaiyilaay vizhumiyaargal ninkazhal
 பாடலால வாயிலாய் பரவநின்ற பண்பனே
 Paadalaala vaayilaay paravanindra pannbanē
 காடலால வாயிலாய் கபாலிநீள் கடிம்மதில்
 Kaadalaala vaayilaay kapaalineell kadimmadhil
 கூடலால வாயிலாய் குலாயது என்ன கொள்கையே.
 Kūdalaala vaayilaay kulaayadhu enna kollgaiyē.

ஞானிகள் முத்தியை விரும்புவர்; வேறு எதையும் விரும்ப
 மாட்டார்கள்; உன்னுடைய திருவடிகளைப் பாடி புகழ்வார்கள்.
 அவர்கள் பாடிப் பரவுமாறு நிற்பவனே! சுடுகாடு தவிர்த்து வேறு
 இடத்தை விரும்பாதவனே! கபாலி என்ற பெயருடைய நீண்ட
 காவலை உடைய மதில் உடையது ஆலவாய் என்ற திருக்கோயில்.
 மதுரைக்குக் கூடல் என்ற பெயருண்டு. அதில் ஆலவாய் என்ற
 கோயிலில் இருப்பவனே! நீ (கால் மாறி) ஆடியதன் கருத்து என்ன?

வீடு அலால்—முத்தி அல்லாமல்—excepting beatitude
 அவா—விருப்பம்—liking இலாய்—இல்லாமல்—without
 விழுமியார்கள்—great devotees possessing superior wisdom.
 கழல்—anklet—feet பாடல்—singing
 வாயிலாய்—through பரவ—to adore
 பண்பன்—Lord having the quality
 காடு—சுடுகாடு—cremation ground (the universe when every-
 thing is destroyed at the final deluge).
 அலால்—without கபாலி—name of the enclosure
 நீள்—long கடி—காவல்—guard
 மதில்—enclosing wall கூடல்—name of Mathurai.
 ஆலவாய்—name of the temple at Madurai
 குலாயது—liking என்ன—what
 கொள்கை—idea

The devotees possessing superior wisdom have a liking for beatitude; they do not like any other thing. They adore your

feet. You possess the quality of being adored. You like not any place except the cremation ground.

Alavai the temple is surrounded and guarded by a long wall enclosure called kapaali. You changed your leg in the Dance. What does it signify?

போயநீர் வளங்கொளும் பொருபுனல் புகலியான்
 Poyaneer vallankollum porupunal pugaliyaan
 பாயகேள்வி ஞானசம்பந்தன் நல்ல பண்பினால்
 Payakēllvi Gnaanasambandhan nalla pannbinaal
 ஆயசொல்லின் மாலைகொண்டு ஆலவாயின் அண்ணலைத்
 Aayasollin maalaikonndu aalavaayin annnnalaith
 தீயதீர எண்ணுவார்கள் சிந்தையாவர் தேவரே.
 Theeyatheera ennnnuvaargall sindhaiyaavar dhevarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாயும் நீரை உடையது—அலை மோதும் வெள்ளம் உடையது, புகலி என்ற சீகாழி. அச்சீகாழியில் பிறந்தவன் - பரந்த ஞானம் உடையவன் - திருஞானசம்பந்தன். நல்ல பண்புகள் பொருந்திய சொற்களால் ஆன பாமாலை பாடினான். அப்பாமாலை கொண்டு ஆலவாய் என்ற கோயிலில் உள்ள கடவுளைத் தீமைகள் நீங்குமாறு துதித்தால் தேவர்களும் அவர்களை நினைப்பார்கள்.

போய நீர் - பாயும் நீர்—water that flows
 பொரு புனல்—dashing waters புகலி—name of Sirkaazhi
 புகலியான்—a resident of Sirkaazhi—Thirugnanasambandar
 பாய கேள்வி—wide knowledge நல்ல பண்பு—good habits
 சொல்லின் மாலை—garland of words (or verses).
 ஆலவாயின் அண்ணல்—the lord of the temple Aalavaay.
 தீயதீர—to get rid of evil deeds
 எண்ணுவார்கள்—those who worship
 சிந்தை ஆவர்—entertain in minds.
 தேவர்—the celestials

Pugali is another name for Sirkazhi. It is fertile with flowing and dashing waters. It is the place of Thirugnana

Sambandan with sound wisdom. He has sung this garland of poetry. Those who worship the Lord with these verses will be rid of their evil deeds and the celestials will think of them.

திரு அண்ணாமலை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார் மலர்கொண்டு அடியார் தொழுவார் புகழ்வார்
Pūvaar malarkonndu adiyaar thozhuvaar pugazhvaar

வானோர்கள்
vannōrgall

மூவார் புரங்கள் எரித்த அன்று மூவர்க்கு அருள் செய்தார்
Mūvaar purangall eriththa andru mūvarkku arull seydaar
தூமா மழைநின்று அதிர வெருவித் தொறுவின் நிரை ஓடும்
Thūmaa mazhai nindru adhira veruvith thorruvin nirrai ṛdum
ஆமாம் பிணைவந்து அணையும் சாரல் அண்ணாமலையாரே.
Aamaam pinnai vandhu annaiyum saaral annnaamalaiyaarē.

கொத்தாக உள்ள மலர்களைக் கொண்டு அடியார்கள் தொழுவார்கள்; தேவர்கள் புகழ்வார்கள். பகைவர்களுடைய மூன்று புரங்களை எரித்த காலத்தில் அந்த மூவருக்கும் அருள் செய்தார். தூய பெரிய மேகங்கள் இடியுடன் (மழைபெய்ய) பயந்து கூட்டத் தோடு அழகிய பெண்மான்கள் சேரும் சாரலை உடைய திருவண்ணாமலையில் உள்ள பெருமான்.

பூவார் மலர்—bunch of flowers

அடியார்—devotees

புகழ்வார்—adore

மூவார்—inimical

எரித்த—burnt

மூவர்க்கு—to the three (Tharakaksha, Kamlaksha and Vithyun mali)

அருள்செய்தார்—bestowed grace

தூ—pure

அதிர—to make noise

தொறுவின் நிரை—(in large numbers)

ஓடும்—run

தொழுவார்—worship

வானோர்கள்—celestials

புரங்கள்—towns

அன்று—that day

மாமழை—big Clouds

ஆம்ஆம்—beautiful

பிணை—பெண்மான்—hind

சாரல்—(mountain) slope

அண்ணாமலையார்—the Lord of Thiru Annamalai

The devotees worship the Lord with bunch of flowers. The celestials adore Him. On burning the three fortresses of the foes, the Lord bestowed grace on those three. The pure clouds shower rain with thunder and the hinds fearing run towards the slope of Thiru Annamalai

அல் ஆடு அரவம் இயங்கும் சாரல் அண்ணாமலையாரை
Al aadu aravam iyangum saaral Annnnaamalaiyaarai
நல்லார் பரவப் படுவான் காழி ஞானசம்பந்தன்
Nallaar paravap paduvaan kaazhi Gnaana Sumbandan
சொல்லால் மலிந்த பாடல் ஆன பத்தும் இவை கற்று
Sollaal malindha paadal aana paththum ivai katru
வல்லார் எல்லாம் வாணோர் வணங்க மன்னி வாழ்வாரே.
Vallaar ellaam vaanor vannanga manni vaazhvaare

திருச்சிற்றம்பலம்

இரவில் படம் எடுத்து ஆடும் பாம்புகள் செல்லும் சாரலை உடைய திரு அண்ணாமலையில் உள்ள கடவுளை, நல்லவர்கள் போற்றும் சீர்காழியில் உள்ள ஞானசம்பந்தர் புகழ் பொருந்திய பாடல்கள் பாடியுள்ளார். இப்பாடல்கள் பத்தும் கற்று வல்லவர் எல்லோரும் தேவர்கள் வணங்க நிலைபெற்று வாழ்வார்கள்.

அல்—night

அரவம்—பாம்பு: snake

இயங்கும்—செல்கிற—going

சாரல்—slope

அண்ணாமலையார்—the Lord of Thiru Annamalai

நல்லார்—the virtuous.

பரவப்படுவான்—போற்றப்படுபவன்—one adored by

சொல்—famous

மலிந்த—abound in

கற்றுவல்லார்—well versed

வாணோர்—celestials

வணங்க—bowdown

மன்னிவாழ்வார்—live permanently.

At the slopes of Annamalai ²⁵ snakes dance in the nights. Gnanasambandar, adored ²⁵ the virtuous has sung on the Lord of Thiru Annamalai. Those who are well versed in those ten verses will be seated in heaven worshipped by the celestials.

திருமயிலாப்பூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டிட்ட புன்னையங் கானல் மடமயிலைக்
Mattitta punnaiyang kaanal madamayilaik
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச்சரம் அமர்ந்தான்
Kattittang konndaan kapaaleechcharam amarndhaan
ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்கு
Ottitta pannbin uruththira palgannaththaarkku
அட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.
Attittal kaannaadhē ṛodhiyō pūmpaavaay.

வாசனை வீசும் புன்னைமரச் சோலைகளை உடையது மயிலை; சிவன் மயிலையில் இருக்க விரும்பிக் கபாலீச்சரம் என்னும் கோயிலில் இருக்கிறான்; நெருங்கி இருக்கும் பண்பு உடையவர்கள் சிவன் அடியார்கள்? அவர்கள் கூட்டமாக இருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு உணவு இடுதல் ஆகிய சிறப்பைப் பார்க்காமல் போவாயோ? பூம்பாவையே!

மட்டு—வாசனை—pleasant smell
புன்னை—ஒருவகை மரம்—a kind of tree
கானல்—கடற்கரைச்சோலை—a garden on the shore
கட்டு—எல்லை—boundary இட்டம்—விருப்பம்—liking
கபாலீச்சரம்—the name of the temple at Mailappoor
அமர்ந்தான்—இருந்தான்—presided
ஒட்டு—சேர்ந்து இரு—bound together
பண்பு—குணம்—character
உருத்திரர்—சிவன் அடியார்—Siva devotees
பல்கணத்தார்—பல கூட்டங்கள்—many groups
அட்டு இட்டல்—சமைத்து இடுதல்—cook and serve
பூம்பாவாய்—Vocative of poompaavai

இறந்த பூம்பாவை உயிர்பெற்றெழுந் பாடுதல்
sings. to bring poompavai back to life.

Mailappoor is full of Punnai groves spreading pleasant smell. The Lord has a liking to take abode at Mailappor. He is stationed in the temple called Kapaaleecharam. Devotees of Siva have the characteristic of being together. Many are gathered there. Is it good on your part to depart without feeding them? Oh Poompaavai!

கானமர் சோலைக் கபாலீச்சரம் அமர்ந்தான்
 Kaanamar solaik Kapaaleechcharam amarndhann
 தேனமர் பூம்பாவைப் பாட்டாகச் செந்தமிழான்
 Thenamar pūmpaavaip paattaagach chenthamizhaan
 ஞானசம்பந்தன் நலம்புகழ்ந்த பத்தும் வல்லார்
 Gnaanasambandhan nalampugazhndha paththum vailaar
 வானசம் பந்தத் தவரோடும் வாழ்வாரே.
 Vaanasam bandhath thavarodum vaazhvaarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

கடற்கரையில் அடர்ந்த சோலைகளை உடையது கபாலீச்சரம் அக்கோயிலில் இறைவன் இருக்கின்றார்; செந்தமிழர் ஆகிய சம்பந்தர், அவர் பேரில் “பூம்பாவைப் பாட்டு” என்று பாடி இருக்கிறார்; அதில் பூம்பாவையின் நலங்களைப் புகழ்ந்து பாடி இருக்கிறார். இப்பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் வர்னத்தில் வாழும் தேவரோடு வாழ்வார்கள்.

பூம்பாவைப் பாட்டு—verses on Poompaavai
 சம்பந்தத்தவர்—தொடர்பு உடையவர்—connected with heaven;
 வானசம்பந்தத்தவர்—celestials

Oh Him who presides in the temple called Kapaaleecharam surrounded by dense groves, the Tamilian Gnaanasambandhar sang the ten verses on Poompaavai praising her qualities. Those wellversed in them will live with the celestials in heaven.

திருநல்லூர்ப் பெருமணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
 Kallūrp perumannam vēndaa kazhumalam
 பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் ஆய்த்தில
 Pallūrp perumannam paattumey aayththila
 சொல்லூர்ப் பெருமணம் சூடலரே தொண்டர்
 Sollūrp perumannam sūdalarē thonndar
 நல்லூர்ப் பெருமணம் மேய நம்பானே.
 Nallūrp perumannam mēya nambaanē.

அம்மி மிதித்துச் செய்யும் திருமணம் எனக்கு வேண்டாம்.
 சீர்காழி முதல் பல தலங்களில் சிறந்த பாடல்களைப் பாடி இருக்
 கிறேன்; (நான் திருமணம் செய்து கொண்டால்) அப்பாடல்களின்
 பொருள் உண்மையாகாமல் போகும்; தொண்டர்களும் நல்ல
 மணம் உடைய சொல் மாலைகளாக அவற்றை உனக்குச் சூட்ட
 மாட்டார்கள். நல்லூரில் “பெருமணம்” என்ற கோயிலில் உள்ள
 இறைவனே!

கல்—அம்மி—grinding stone மணம்—கல்யாணம்—marriage
 கழுமலம்—சீர்காழி—another name for Sirkaazhi
 மெய்—உண்மை—truth
 சூடலர்—சூட்டமாட்டார்கள்—will not decorate
 தொண்டர்—அடியார்—devotees
 நம்பன்—இறைவன்—Lord
 பெருமணம்—Name of the temple at Nallur. This place is now
 called Aacchaal puram (ஆச்சாள் புரம்)

The marriage by placing the legs of the bride on the grin-
 ding stone, I do not want. In several places from Kazhu-
 malam, I sang verses fragrant. (Should I enter into family
 life) the purport of the verses will not become true. Then the
 devotees may not decorate you with those fragrant garland of
 words. Oh Lord, presiding in the temple called Perumannam
 at Nallur.

நறும்பொழில் காழியுள் ஞான சம்பந்தன்
 Narrumpozhil kaazhiyul Gnaana Sambandhan
 பெறும்பத நல்லூர்ப் பெருமணத் தானை
 Perrumpadha nallūrp perumannath thaana
 உறும்பொருளால் சொன்ன ஒண்தமிழ் வல்லார்க்கு
 Urrum porullaal sonna onnthamizh vallaarkku
 அறும்பழி பாவம் அவலம் இலரே.
 Arrum pazhi paavam avalam ilarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாசனை பொருந்திய சோலைகளையுடைய சீர்காழியில் உள்ளவர்
 ஞான சம்பந்தர்; அவர் மோட்சம் தரும் நல்லூர்ப் பெருமணம்
 என்ற தலத்துக் கடவுளைப் பாடி இருக்கிறார்; அக் கடவுளை அடைய
 வேண்டும் என்று ஒளி பொருந்திய தமிழில் சொல்லி இருக்கிறார்;
 அவற்றை நன்றாகப் படித்தவர்கள் பழிபாவம் துன்பம் இல்லா
 தவர் ஆவர்.

நறும்—வாசனை—fragrance
 பதம்—பதவி, மோட்சம்—salvation
 பொருள்—subject matter
 பழி—guilt
 துன்பம்—misery

காழி—சீர்காழி—Sirkaazhi
 ஒண்—ஒளி—glowing
 பாவம்—sin

Sirkaazhi is a place surrounded by fragrant groves. There
 lives Gnaanasambandhar. He sang the Lord of Nallurpperu-
 mannam, the subject matter being salvation. Sing the decad
 of verses glowing and get rid of guilt, sin and misery.

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காதல் ஆகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
 Kaadhalaagik kasindhu kannnneer malgi
 ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
 odhuvaar thamai nannerrikku uyppodhu

திருஞானசம்பந்தர் திருமணக்கோலத்தில் காணப்படுதல்
Thirugnana Sambandar seen in his wedding garments

வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது
 Vēdham naanginum meypporull aavadhu
 நாதன் நாமம் நமச் சிவாயவே.
 Naadhan naamam namachchivaayave.

சிவபெருமானுடைய திருப்பெயர் “நமசிவய” என்பது. இது நான்கு வேதங்களிலும் உண்மையான பொருள் ஆக விளங்குவது; இதனை அதிக அன்போடு—மனம் உருகி—கண்களில் நீர் வடியச் சொன்னால் சொல்கிறவர்களை நல்ல வழியில் செலுத்தும்.

காதல்—விருப்பம்—liking கசிந்து—கரைந்து—melting
 கண்ணீர்—tears
 ஓதுவார்—சொல்கிறவர்—those that chant
 நன்னெறி—நல்லவழி—right path
 உய்ப்பது—செலுத்துவது—lead to
 மெய்ப்பொருள்—real object (sum and substance)
 நாதன்—தலைவன்—Lord நாமம்—பெயர்—name

The sacred name of the Lord is “Na Ma Si Va Ya”—the mystic five letters. It is the sum and substance of the Vedas four. Chant the five letters with love, even with tears, and they will lead you along the path of righteousness.

நந்தி நாமம் நமச்சிவாய வெனும்
 Nandhi naamam namachchivaaya venum
 சந்தையால் தமிழ் ஞானசம்பந்தன் சொல்
 Sandhaiyaal thamizh Gnaanasambandhan sol
 சிந்தையான் மகிழ்ந்து ஏத்த வல்லார் எலாம்
 Sindhaiyaan magizhndhū eththa vallaarelaam
 பந்த பாசம் அறுக்க வல்லார்களே.
 Bandha paasam arrukka vallaargalle

திருச்சிற்றம்பலம்

நந்தி என்ற சிவபெருமானின் பெயர் ‘நமச்சிவய’. இதையே தமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தர் இசையுடன் பாடியுள்ளார்; இப் பாடல்களை மனதில் சந்தோஷத்துடன் பாடுபவர்கள், பந்தமும் பாசமும் அறுப்பார்கள்.

நந்தி—Lord Siva

எலாம்—எல்லாம்—all

பாசம்—பற்று—attachment

சந்தை—இசை—rhythm (music)

பந்தம்—கட்டு—bondage

The sacred name of Nandhi - Lord-Siva is “Na Ma-Si Va Ya”. This as subject Gnanasambandhar, proficient in Tamil, sang these verses set to rhythm. All those that sing them with joy do sever their connection to bondage and attachment.

ஓம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசர்

தேவாரத்திரட்டு

SELECTIONS
FROM THE THEVAALAM
OF

Thirunaavukarasar

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியார் அருளிச் செய்த
திருத்தொண்டர் புராண சாரப் பாடல்களில்
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் தோத்திரப் பாடல்

போற்று திருவாமூரில் வேளாண் தொன்மைப்
பொருவில் கொறுக்கையர் அதிபர் புகழனார் பால்
மாற்றரும் அன்பினில் திலகவதியாம் மாது
வந்து உதித்த பின்பு மருள் நீக்கியாரும்
தோற்றி அமண் சமயமுறும் துயரம் நீங்கத்
துணைவர் அருள் தரவந்த சூலை நோயால்
பாற்றரு நீள் இடர் எய்திப் பாடலிபுரத்தில்
பாழி யொழித்து அரன் அதிகைப் பதியில்
வந்தார்

வந்து தமக்கையர் அருளால் நீறு சாத்தி
வண் தமிழால் நோய் தீர்ந்து வாக்கின் மன்னாய்
வெந்த பொடி விடம்வேழம் வேலை நீந்தி
வியன் சூலம் கொடி யிடபம் விளங்கச்சாத்தி
அந்தமில் அப்பூதி மகன் அரவு மாற்றி
அருட் காசு பெற்று மறை அடைப்பு நீக்கிப்
புந்தி மகிழ்ந்து ஐயாற்றில் கயிலை கண்டு
பூம்புகலார் அரன் பாதம் பொருந்தினாரே

திருச்சிற்றம்பலம்

Verses from
“THIRUTH THONDAR PURANA SAARAM”
 by Umapathi Sivacharya
 on THIRUNAVUKKARSAR SWAMIGAL

At Thiruvamur there was a Vellala by name Pugazhanaar. He belonged to a class called Korukkaiyar Kudi (கொறுக்கையர் குடி). After a daughter who was named Thilakavathiyar, a son was born who was called Marulneekkiyar. He joined the Jaina College (at Patali) and to redeem him Thilakavathiyar prayed to the Lord. By His grace he was afflicted with a colic disease called Soolai (சூலை). Hence he left the monastery at Patali and came to Thiruvathigai.

As he came his sister offered him the Holy Ashes which he smeared over his body sang a decad in Tamil and got relief from the disease. He thereafter came to be known as Thirunavukkarasar. He came out alive from a burning kiln in which he was placed. He was fed with poisoned food which did him no harm. The royal elephant was incited but it did not injure him. He was thrown into the sea tied to a boulder, but using it as boat sailed safely to the shore.

At his request, a Trident and Bull were impressed on his shoulders by the grace of the Lord. He brought back life to the son of Appoothi who was bitten by a cobra. At Thiruveezhimizhalai he was offered a gold coin daily. At Thirumaraikkadu he caused to open the doors of the closed gateway by improvising a decad. He got the darsan of Kailas at Thiruvaiyaru and at last he attained the feet of Siva at Pugalur.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வரலாறும் திருப்பாடல்களும்

சிவம் பெருக்கும் தமிழ்நாட்டில் (தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில்) திருவாமூர் என்ற தலம் இருக்கிறது. இத் தலத்தில் உள்ள வேளாளர்கள் சிறந்த சிவ பக்தி உடையவர்கள். அவர்களில் ஒருவர் புகழனார் என்பவர். இவர் மனைவியின் பெயர் மாநினியார். இவர்களுக்கு முதலில் ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அக் குழந்தைக்குத் திலகவதியார் என்று பெயரிட்டார்கள். பிறகு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அந்த ஆண் குழந்தைக்கு மருள் நீக்கியார் என்று பெயர் சூட்டினார்கள்.

மருள் நீக்கியார் நன்றாகப் படித்தார்; நல்ல ஒழுக்கம் உடைய வராக இருந்தார்; பல சிறந்த குணங்களையும் கொண்டிருந்தார்.

அந் நாளில் இவருடைய தந்தையும் தாயும் இறந்து போனார்கள். மருள் நீக்கியார் தம் தமக்கையின் ஆதரவில் வளர்ந்தார்; பல சமயங்களைப் பற்றியும் நன்கு படித்தார்.

திருவாமூருக்கு அருகில் பாடலிபுரம் என்ற பெயரில் ஓர் ஊர் இருந்தது. அதற்குத் திருப்பாதிரிப் புலியூர் என்றும் பெயர் உண்டு. அங்கே, சில சமண சமயத் துறவிகள் இருந்தார்கள். அத் துறவிகள் சமண சமயத்தைப் பற்றி நன்றாக அறிந்தவர்கள். அவர்களிடத்தில் சமண சமயக் கொள்கைகளைக் கற்பதற்கு மருள் நீக்கியார் சென்றார்; நன்கு படித்தார்; சைவ சமயத்தைக் கைவிட்டார்; சமண சமயத்தைத் தழுவினார்.

இவருடைய அறிவைச் சமணர்கள் புகழ்ந்தார்கள். இவருக்குத் தருமசேனர் என்ற பட்டத்தையும் கொடுத்தார்கள். இவர் புத்த சமயத்தவரை வாதில்வென்று சிறந்து விளங்கினார்.

தம்பி சமணர் ஆன செய்தியைத் திலகவதியார் கேள்விப்பட்டார்; வருந்தினார்; தம் ஊருக்கு அருகில் உள்ள திருவதிகை என்ற ஊருக்கு போனார்; அவ்வூர்க் கோயிலுக்குத் தினமும்

போவார்; கோயிலில் பல தொண்டுகளைச் செய்வார்; இறைவனை வணங்குவார்; “சிவபெருமானே; எனக்கு ஒரே ஒரு தம்பி; அத் தம்பி வேறு சமயத்துக்குப் போய் விட்டான்; என் தம்பி மறுபடியும் சைவ சமயத்துக்குத் திரும்பி வர வேண்டும்; கடவுளே! நீதான் அருள் செய்ய வேண்டும்” என்று நாள்தோறும் வேண்டிக் கொள்வார்.

சிவபெருமான் திலகவதியாரின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டார்; திலகவதியாரின் கனவில் தோன்றினார்; “திலகவதியே! உன் தம்பிக்குச் சூலை நோய் கொடுத்து மறுபடியும் சைவ சமயத்துக்கு திரும்புமாறு செய்வேன்” என்று கூறினார்.

பாடலிபுரத்தில் இருந்த தருமசேனருக்குத் திடீர் என்று சூலை நோய் வந்தது; வயிற்றில் பொறுக்க முடியாத வலி; வலி கூடியதே தவிரக் குறையவில்லை. உடன் இருந்தவர்கள் பலவிதமான மருந்துகளைக் கொடுத்தார்கள்; வலி நீங்கவில்லை. அவர்களும் தருமசேனரைக் கைவிட்டார்கள்.

தருமசேனருக்குத் தம் தமக்கையின் நினைவு வந்தது; அவருக்குச் சொல்லி அனுப்பினார். திலகவதியார் ‘சமணர்கள் இருக்கும் இடத்துக்கு வரமுடியாது’ என்று சொல்லி விட்டார்.

தருமசேனர் திலகவதியார் இருக்கும் திருவதிகைக்குச் சென்றார்; போய்ச் சேர்ந்த நேரம் விடியற்காலை; திலகவதியாரும் கோயிலுக்குப் போகிற சமயம். அப்பொழுது தருமசேனர் தமக்கையாரின் காலில் விழுந்து வணங்கினார். திலகவதியார் தம் தம்பிக்குத் திருநீறு கொடுத்தார். அவரும் திருநீறு பூசிக் கொண்டார். நோயும் குறையத் தொடங்கியது. தம் தமக்கையோடு கோயிலுக்குச் சென்றார்; இறைவனை வணங்கினார். இறைவனும் அவருக்குப் பாடல் பாடும் உணர்ச்சியைக் கொடுத்தார். அவரும் “கூற்றாயினவாறு விலக்கெனீர்” என்று தொடங்கும் பதிகம் பாடினார். சூலைநோய் நீங்கியது.

திருவதிகைக் கோயிலில் உள்ள சிவபெருமான் இப் பாடல் களைக் கேட்டு மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்தார். அப்பொழுது “அன்பனே! நீ தமிழில் மிக அழகாகப் பாடினாய்: ஆகையால் இன்று முதல் உனக்குத் திருநாவுக்கரசு என்ற பெயர் விளங்கட்டும்” என்று அசரீரி எழுந்தது. அன்று முதல் அவரை எல்லோரும் ‘திருநாவுக்கரசர்’ என்று அழைத்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசரும் சமண சமயத்தை விட்டார்; திருவதிகை யிலேயே தங்கினார்; திருநீறு பூசினார்; உருத்திராக்கம் அணிந்தார்; சிவத்தொண்டு புரிந்துகொண்டு இருந்தார்.

இதனைச் சமணர் கேள்விப்பட்டார்கள்; தம் சமயத்துக்குக் கேடு வருமோ என்று பயந்தார்கள். அந் நாட்களில் காஞ்சிபுரத்தில் அரசனாக இருந்த பல்லவ அரசன் மகேந்திரவர்மன். அவனிடம் சென்று முறையிட்டார்கள். அரசனும் அவர் சொற்களைக் கேட்டான்; திருநாவுக்கரசரை அழைத்து வருமாறு அமைச்சர்களுக்குக் கட்டளை பிறப்பித்தான். அமைச்சர்களும் சென்று அரசனது ஆணையைத் திருநாவுக்கரசரிடம் கூறினார்கள்;

திருநாவுக்கரசர், “நான் சிவனுக்கு ஆள்; நீங்கள் யார்? அரசன் ஆவான் யார்?” என்று கூறினார்; “நாம் ஆர்க்கும் குடி அல்லோம்” என்று தொடங்கும் பதிகம் பாடினார். வந்த அமைச்சர்களுக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. திருநாவுக்கரசரை வணங்கினார்கள்; வேண்டினார்கள்; அரசனிடம் அழைத்துச் சென்றார்கள்.

சமணர் கூறியபடி அரசன் திருநாவுக்கரசரை நீற்றறையில் இடுமாறு கட்டளை இட்டான். அங்ஙனமே அவரைச் சுண்ணாம்புக் காளவாயில் அடைத்தனர். திருநாவுக்கரசர் சிவ சிந்தனையுடன் இருந்தார். “மாசில் வீணையும்” என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடினார். நீற்றறையும் குளிர்ச்சியாக இருந்தது.

ஏழு நாட்கள் கழித்து நீற்றறையைத் திறந்து பார்த்தார்கள், அதில் திருநாவுக்கரசர் உயிரோடு இருப்பதைக் கண்டார்கள். வியப்படைந்தார்கள்.

பிறகு சமணர்கள் பால் சோற்றில் நஞ்சு (poison) கலந்து திருநாவுக்கரசருக்குக் கொடுத்தார்கள்; சிவபெருமான் திருவருளால் நஞ்சு அமிர்தமாக மாறியது.

“யானையின் காலில் கிடத்தித் திருநாவுக்கரசரைக் கொல்லுங்கள்” என்று அரசன் ஆணை இட்டான். திருநாவுக்கரசரும் “சுண்ணெண் சந்தனச்சாந்து” என்ற பதிகம் பாடினார் யானையும் திருநாவுக்கரசரை வலம் வந்து வணங்கியது; தன்னை ஏவிய பாகர்களைக் கொன்று ஓடியது.

திருநாவுக்கரசரை ஒரு பாறாங்கல்லில் கட்டினார்கள்; கடலில் தள்ளினார்கள்; திருநாவுக்கரசர் ‘சொற்றுணை வேதியன்’ என்று பதிகம் பாடினார்; கல்லும் தெப்பமாக மிதந்தது. அதையே தெப்பமாகக் கொண்டு மிதந்து திருப்பாதிரிப் புலியூரில் கரை ஏறினார்.

கோயிலுக்குச் சென்றார்; வழிபட்டார்; பதிகம் பாடினார்; திருவதிகைக்குப் போனார்; அங்கே பல ஆண்டுகள் சிவத்தொண்டு புரிந்துகொண்டு இருந்தார்.

பல்லவ அரசன் உண்மையை அறிந்தான்; சமண சமயத்தைக் கைவிட்டான்; சைவ சமயத்தைத் தழுவினான்; திருப்பாதிரிப் புலியூரில் இருந்த சமணர் மடத்தை இடித்தான்; திருவதிகையில் தன் பெயரால் ஒரு சிறு கோயிலைக் கட்டினான்.

திருநாவுக்கரசர் தலயாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டார்; திருப் பெண்ணாகடம் என்ற தலத்துக்கு வந்தார்; “பொன்னாத்திருவடிக்கு ஒன்றுண்டு விண்ணப்பம்” என்று பதிகம் பாடினார், “சமண சமயத்தில் இருந்த உடம்போடு வாழ ஏனக்கு விருப்பம் இல்லை; ஆகையால் இதைச் சுத்தம் செய்ய வேண்டும்” என்று வேண்டினார். சிவபெருமானின் ஏவலால் ஒரு பூதம் வந்தது; திருநாவுக்கரசரின் தோள்களில் இடபக் குறியும் சூலக் குறியும் இட்டுச் சென்றது.

பிறகு திருநாவுக்கரசர் தில்லை எனப்படும் சிதம்பரத்துக்குச் சென்றார். அங்கு நடராசப் பெருமானைத் தரிசனம் செய்து கொண்டார். அப்பொழுது “என்று வந்தாய்” என்று இறைவன் கேட்பது போலத் தோன்றியது. “பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன்” என்ற பதிகம் பாடினார்.

பின்னர் ‘அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்’ என்ற பதிகமும் பாடித் தொழுதார். பிறகு சீர்காழிக்குச் சென்றார்.

சீர்காழியில் சம்பந்தரைக் கண்டு வணங்கினார். சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசரை “அப்பரே” என்று அழைத்தார். அன்று முதல் திருநாவுக்கரசருக்கு அப்பர் என்ற பெயர் வழங்கியது.

அப்பர், திருச்சத்தி முற்றம் என்ற தலத்துக்குச் சென்றார். “கோவாய் முடுகி” என்ற பதிகம் பாடினார். “சிவபெருமானே! உன் திருவடிகளை என் தலைமேல் பொறித்து வை” என்று வேண்டினார். இறைவன், “நல்லாருக்கு வா” என்று கூறினார்.

அப்பரும் நல்லூருக்குச் சென்றார். சிவபெருமானும் தம் பாத மலரை அப்பர் தலைமேல் சூட்டினார். (இது திருவடி தீட்சை ஆகும்.)

நல்லூரில் இருந்து திங்கனூர் என்ற தலத்துக்குச் சென்றார் அப்பர். அவ்வூர்ப் பெருவழியில் ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தல் இருந்தது. அதற்குத் “திருநாவுக்கரசர் தண்ணீர்ப் பந்தல்” என்று பெயர் இடப்பட்டு இருந்தது. “இப் பந்தலுக்கு இப் பெயர் இட்டது யார்?” என்று அப்பர் கேட்டார். “அதை அப்பூதி அடிகள் வைத்தார்” என்று சொன்னார்கள். அப்பர் அப்பூதி அடிகளைக் காண விரும்பினார்; அப்பூதி அடிகளின் வீட்டிற்குச் சென்றார். அப்பூதி திருநாவுக்கரசரைப் பார்த்ததே இல்லை. எனினும், சமணர்கள் செய்த சூழ்ச்சிகளை அப்பர் வென்றதைக் கேட்டார். அப்பூதி; காணாமலே அன்பு கொண்டார்; தம் வீட்டில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ‘திருநாவுக்கரசு’ என்று பெயரிட்டார். தம் குழந்தைகளுக்கும் அவர் பெயரையே வைத்தார். இத்தகைய அப்பூதி அடிகளைப் பார்த்து “அடிகளே! நீர்வைத்த தண்ணீர்ப் பந்தலுக்கு உம்முடைய பெயரை வைக்காமல் வேறு ஒருவர் பெயரை ஏன் வைத்தீர்?” என்று கேட்டார். வேறு ஒரு பேர் என்று திருநாவுக்கரசர் பெயரைச் சொன்னதும் அப்பூதி அடிகளுக்குக் கோபம் வந்தது; ‘நீர் யார்?’ என்று கேட்டார்; வந்தவர் திருநாவுக்கரசர் என்பதை அறிந்தார்; அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தார்; கும்பிட்டார்; தம் வீட்டில் விருந்து உண்ணுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அப்பரும் இசைந்தார்.

சிறந்த முறையில் விருந்து தயாரிக்கப்பட்டது. அப்பூதி அடிகளின் மூத்த மகனின் பெயர் மூத்த திருநாவுக்கரசு. அவன் வாழைக்குருத்து அரிந்துவரத் தோட்டத்துக்குச் சென்றான். வாழையிலையை அரியும்பொழுது அவனைப் பாம்பு கடித்தது. இலையுடன் ஓடிவந்து இறந்தான். பெற்றோர்கள் அவன் இறந்ததை மறைத்தார்கள். அப்பரை அழுது உண்ண அழைத்தார்கள். அப்பர் உட்கார்ந்தார்; திருநீறு அணிந்து கொண்டார்; அப்பூதி அடிகளாருக்குத் திருநீறு அளித்தார்; “மூத்த மகனை அழை” என்று கூறினார்; ‘இப்போது இங்கு அவன் உதவான்’ என்றார் அப்பூதி. ‘இதில் ஏதோ சூழ்ச்சி இருக்கிறது’ என்று நினைத்த அப்பர், நடந்ததைக் கேட்டு அறிந்தார்; உடலைக் கோயிலுக்கு எதிரே கொண்டு வரச் செய்தார்; “ஒன்று கொலாம்”

என்ற பதிகம் பாடினார். இறந்தவன் உயிர்பெற்று எழுந்தான். அப்பரும் விருந்து உண்டார்; திருப்பழனம் என்ற தலத்துக்குச் சென்றார்; அப்பூதி அடிகளின் தொண்டைச் சிறப்பித்துப் பாடினார்.

பின்னர், பல தலங்களையும் தரிசனம் செய்துகொண்டு திருப்புகலூர் என்ற தலத்துக்குச் சென்றார். அங்கே முருக நாயனார் என்பவர் அப்பரை உபசரித்தார்.

அங்கிருந்து அப்பர் திருவீழி மிழலைக்குச் சென்றார். சம்பந்தருடன் இருந்து இறைவன் இடம் படிக்காசு பெற்றார்; அங்கே பஞ்சத்தைப் போக்கினார்; பின்னர்த் திருமறைக் காட்டுக்குச் சம்பந்தருடன் சென்றார். அங்கே பல காலம் திறவாது கோயில் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டு இருந்தன. சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசரைப் பார்த்து, “அப்பரே! கதவுகள் திறக்குமாறு பாடுங்கள்” என்று வேண்டினார். அப்பரும் “பண்ணின் நேர்மொழியான்” என்று தொடங்கிப் பாடினார். பாடி முடித்ததும் கதவுகள் திறந்தன.

சம்பந்தர் கதவுகளை அடைக்கப் பாடினார்; இறைவனை வழிபட்டார்கள். சில நாட்கள் அங்கேயே இருந்தார்கள். சம்பந்தர் பாண்டி நாடு நோக்கிச் சென்றார். அப்பர் திருப்பழையாறை என்ற தலத்துக்குச் சென்றார். அவ்வூரில் இருந்த சிவன் கோயிலைச் சமணர்கள் தம் சமயக் கோயிலாக மாற்றி விட்டார்கள். இதை அறிந்தார் அப்பர்; “இக் கோயிலை மீண்டும் சிவன் கோயிலாக மாற்றினால் ஒழிய உணவு உண்ண மாட்டேன்” என்று அங்கேயே இருந்தார். அப்பரது (சத்தியாக்கிரகச்) செயலைச் சோழ அரசன் அறிந்தான்; அப்பரிடம் வந்தான்; உண்மையை அறிந்தான்; மறுபடியும் அக் கோயிலைச் சிவன் கோயிலாக மாற்றினான். அப்பரும் பாடி வழிபட்டார்.

அப்பர் பிறகு திருப்பைஞ்ஞீலி என்ற தலத்தை நோக்கிப் போய்க்கொண்டு இருந்தார். அப்பருக்குப் அதிகப் பசியும் தாகமும் ஏற்பட்டது. சிவபெருமான் சைவ அந்தணர் உருவம் எடுத்தார்; சோறும் நீரும் கொண்டுவந்து அப்பருக்குக் கொடுத்தார். அப்பரும் உண்டு இளைப்பாறினார்; சைவ அந்தணரும் அப்பரும் திருப்பைஞ்ஞீலியை நோக்கிச் சென்றார்கள். ஊர் அடைந்ததும் உடன் வந்தவர் மறைந்தார்.

பிறகு பல தலங்களையும் தரிசனம் செய்துகொண்டு, தமிழ் நாட்டின் வட எல்லையில் இருந்த திருக்காளத்திக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து திருக்கயிலையைத் தரிசிக்கப் புறப்பட்டார். இரவும் பகலும் நடந்தார்; கால்கள் தேய்ந்தன; கைகளால் தவழ்ந்தார், கைகளும் தேய்ந்தன; மார்பினால் நகர்ந்தார், மார்பும் தேய்ந்தது. அப்பர் உறுதி தளராது மேற் சென்றார். சிவபெருமான் அப்பர் முன் தோன்றினார்; அப்பரை நோக்கி, “இங்கு ஏன் வந்தீர்?” என்று கேட்டார்.

“திருக்கயிலையில் இறைவனைக் காண்பதற்கு வந்தேன்” என்றார் அப்பர்.

“உம்மால் காண முடியாது; திரும்பிச் செல்லும்” என்றார் வந்தவர்.

“இறைவனைக் கயிலையில் காணாமல் போனால், திரும்பிப் போகமாட்டேன்” என்றார் அப்பர்.

வந்தவர் மறைந்தார்.

“நாவுக்கரசனே! எழுந்திரு” என்று அசரீரி கேட்டது.

நாவுக்கரசரும் உடல் உறுப்புக்கள் வரப்பெற்று எழுந்தார்.

“இங்கு இருக்கிற குளத்தில் மூழ்கு; திருவையாற்றுக்குச் செல்; அங்கே நம் கோலத்தைக் காணலாம்” என்று வாடுவோலி கேட்டது.

திருநாவுக்கரசரும் குளத்தில் மூழ்கினார்; திருவையாற்றில் ஒரு குளத்தில் கரை ஏறினார்; அங்கே எல்லாப் பொருள்களும் சிவபெருமானும் உமாதேவியும் ஆக இருக்கும் காட்சியைக் கண்டார்; “மாதர்ப் பிறைக் கண்ணியானே” என்ற பதிகம் பாடித் துதித்தார்.

திருவையாற்றுக்கு அருகில் திருப்பூந்துருத்தி என்ற தலம் இருக்கிறது. அத் தலத்துக்கு அப்பர் சென்றார். ‘தலையே நீ ளணங்காய்’ என்று பதிகம் பாடினார். அங்கே ஒரு மடம் கட்டினார். அங்கேயே தங்கியிருந்தார். பாண்டிய நாட்டில் வெற்றிக்கொடி நாட்டித் திரும்பி வந்த சம்பந்தரை வரவேற்றார்.

அங்கிருந்து பாண்டிய நாட்டுக்குச் சென்று அப்பர் திரும்பினார்; திருப்புகலூர் என்ற தலத்துக்குச் சென்றார்; கோயிலில் திருத் தொண்டுகள் புரிந்தார். உழவாரப் படை புகுந்த இடங்களில் பொன்னும் மணியும் கிடைத்தன. அவற்றைப் பருக்கைக் கற்களாக நினைத்தார்; கோயிலைச் சுற்றி உள்ள குளத்தில் வீசி எறிந்தார்.

அப்பருக்கு வயது 81 ஆயிற்று. ஒரு சித்திரை மாதத்தில் சதய நாளில் “எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனே” என்று தொடங்கிப் ‘புண்ணியா உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்” என்று பதிகம் பாடி இறைவன் திருவடி நிழலில் அமர்ந்தார்.

“ஆழிமிசைக் கல் மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடி போற்றி!”

திருச்சிற்றம்பலம்

THIRUNAVUKKARASAR

In a village called Thiruvamur (திருவாமூர்) in the South Arcot District, there lived a couple Pugazhanar (புகழனார்) and Madiniyaar (மாதினியார்). To them was born a daughter, Thilakavathiyar (திலகவதியார்) and then a son, Marulneekriyar (மருள்நீக்கியார்) who was later known by the name Thirunavukkarasu (திருநாவுக்கரசு).

Thilakavathiyaar, an ardent devotee of Lord Siva, was betrothed to a military commander. Before the wedding, he was sent by the king to fight another king and he died in the battle. Meanwhile, at Thiruvamur, Pugazhanar passed away and his wife Maadinyar also followed him. Not being able to bear this triple tragedy, Thilakavathiyar wanted to put an end to her own life. Marulneekkiyar, the younger brother of Thilakavathiyar, suspecting the peculiar behaviour of his sister told her that she was the only guardian alive to him and hence she should drop any idea of leaving this world. If she still persisted, Marulneekkiyar threatened that he would die before her. Thilakavathiyar decided to live for the sake of her brother.

Marulneekkiyar, dispeller of ignorance, was a rare prodigy of culture, character and comely manners. He in search of what was everlasting read sacred books of all religions. He gave up wealth and pleasure. He distributed all his possessions among the poor. He sank wells, constructed tanks and planted groves. He catered liberally to the needs of learned scholars.

He was very much influenced by the great Saint and the principles of non-violence in Jainism attracted his attention most. Jainism enjoyed the royal favour in those days. Marulneekkiyar embraced Jainism. He joined the Jains College and attained mastery over their scriptures. His learning and ascetic virtues raised him to a high position. The

Jains accepted him as a great master and called him Dharumasenar (தருமசேனர்). He soon became a prominent protagonist of Jainism and a valiant fighter for its cause.

Thilakavathiyar was greatly disappointed at the changed religious attitude of her brother for whose sake she was living. She retired to the sacred shrine at Thiruvadigai Veerattanam (திருவதிகை வீரட்டானம்), lived there the life of a recluse, worshipped the Lord and actively took part in the temple service. Her one prayer to Lord Siva was that her brother should be reclaimed.

It was in response to Thilakavathiyar's appeal that the miracle happened. The Lord appeared in her dream and promised that he would change her brother's mind and get him back to His fold. She thanked Lord Siva and kept on praying for the redemption of her brother.

Dharumasenar suffered from an acute colic pain and the Jain monastery was gloomy with sorrow. Doctors administered drugs, priests prayed and some even tried black magic. Nothing could make him better and Dharumasenar was struggling for his existence when he remembered his sister. He felt intuitively that it was an eye-opening experience. He lost faith in Jainism. He threw away the Jain garb and without anybody's knowledge returned to his sister. He begged for her protection. She understood that it was His sport-Thiruvillayadal (திருவிளையாடல்) and said that by the grace of Lord Siva, he would be all right. He smeared the Holy Ashes on his forehead and repeated the Panchaakshara "Namasivaaya". The holy ashes gave him sublime sense of peace. She led him to the temple of Siva. He went round the temple and stood before the sanctum solemnly.

Now he received as Divine Gift the ability to compose poems. The very first padigam, that flowed out of his heart, breathed the fresh air of repentance was "Kūtraayinavaaru" (கூற்றூயினவாறு). He begged for forgiveness of sins committed

by him and referred to the colic pain and said that it was unbearable. After he had finished singing this padigam, his pain disappeared and the voice of God was heard giving him a new name 'Thirunavukkarasar (திருநாவுக்கரசர்) meaning the 'king of Speech' and that His glory would spread everywhere. Lord siva's grace restored his faith in Saivism. He lived in him repeating the Panchaakshara Manthra, "Namasivaaya"

The Jain-teachers were angry at the turn of events. They would not permit Thirunavukkarasar to go out of their fold so easily. They concocted a story to show him up as a traitor to the King and the royal religion, Jainism.

The King orderd his Ministers to bring Thirunavukkarasar to his court. The Jains begged him to come with them and present himself before the King. Thirunavukkarasar sang "Naamaarkkum Kudiyaalom" (நாமார்க்கும் குடியல்லோம்) meaning that he was no longer a subject of the King and that he did not fear death, as long as he was under His protection.

Out of supreme compassion and to establish the supremacy of Saivism, Thirunavukkarasar accompanied them. The very sight enraged the King and he asked the Jain heads to decide upon the proper punishment to be meeted out to him.

They suggested that he might be thrown into a burning lime kiln. Accordingly he was put in a kiln for seven days. He remained there fixing his mind on the Lord and sang the Padigam "Maasil Veennaiyum (மாசில் வீணையும்) and kept chanting His name. The fumes of the kiln did not harm the Saint. They were like the evening moon, the fanning breeze from the south, the tune from a harp and the pond that was beset by the honey-bees. At the end of seven days the Jains, to their surprise, found Thirunavukkarasar alive and absorbed in deep meditation.

The Jains advised the King to poison him. Again by the grace of Lord Siva, the poison was transformed into nectar. To get rid of Thirunavukkarasar, the Jains advised the King to

have him trampled upon by an elephant. The ruddy - royal elephant was incited. The bold Saint imagined Ganapati in the elephant and sung the Padigam "Sunnnavenn Santhanach Chaanthum" (சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்). The royal tusker humbly saluted him with its trunk, came round him, and prostrated at his feet. The elephant then made an angry attack on the enemies who ran for their lives.

The King was grievously worried. Finally, the Jains advised him to have Thirunavukkarasar tied to a stone and thrown into the sea. The King's orders were fully obeyed.

Thirunavukkarasar fixed his mind on Lord Siva and sang the "Na-Ma-Si-Vaa-Ya" Padigam 'Sotrunnai Vēdhiyan' (சொற்றுணை வேதியன்). The stone floated and sailed like a boat taking him to the shore. The Saiva devotees at Thirupadirippuliyur (திருப்பாதிரிப் புலியூர்) accorded him a joyous welcome. The trials were now over. The Saint then went into the temple and worshipped the Lord pleading his unstinted loyalty and devotion.

The King who had persecuted Thirunavukkarasar, recalled the many miracles he had witnessed and was convinced of the superiority of Saivism. The King became a Saiva again, and made his contribution to the re-establishment of Saivism in Tamil Nadu.

Thirunavukkarsar spent the rest of his life in the service of the Lord and the devotees. He went from temple to temple singing padigams in praise of Siva, and cleaning the holy environs with the hoe which he carried.

At Pennadagam (பெண்ணாடகம்) he sang the Padigam "Ponnaar Thiruvadi" (பொன்னார் திருவடி) and prayed to Lord Siva that his arms should be impressed with the figures of the sacred trident and the Nandi so that his body might become sanctified. In answer to this prayer, a divine messenger appeared and placed the desired marks on the Saint's arms. He experienced supreme bliss immediately.

At Chidambaram, the very sight of the temple tower sent him into a trance. He sang the soul-stirring songs “Paththanaaip Paadamaattēn” (பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன்) “Annam Paalikkum” (அன்னம்பாலிக்கும்) and “Ariyaanai Andhannartham”, (அரியானை அந்தணர்தம்) in praise of and dedication to the Lord of Thillai.

Thirunavukkarasar left for Sirkazhi to see the gifted child Gnanasambandhar who was blessed by Siva and Sakthi at the age of three. The news of the coming of the aged Saint reached the Divine Child. Sambandar was overjoyed. He set out with his followers to welcome the Saint. When they met they fell at each other's feet and Sambandar called out “Appar! Appar!” and embraced him. From that day the name Appar became more popular than Thirunavukkarasar.

Then he proceeded to Thingalur (திங்களூர்); there he performed a miracle and brought back to life Saint Appudi Adigall's son who died from snakebite. He sang the Padigam “Ondru Kolaam Avar” (ஒன்று கொலாம் அவர்). He was given a rousing welcome by the Saivite devotees at Thiruvarur (திருவாரூர்) where he had the Lord's Dharshan. His heart overflowed with love. He shed tears of love. He danced with joy and was immersed in divine bliss, and sang “Kattravargal Unnnnum” (கற்றவர்கள் உண்ணும்) a “Thirutthaandagam” (திருத்தாண்டகம்) praising the Lord.

At Thiruveezhimizhalai (திருவீழிமிழலை), both Appar and Sambandar were deeply touched by the sufferings of the people and prayed to the Lord for relief. The famine vanished soon. They went to Thirumarraikkadu (திருமறைக்காடு) where the main doors of the temple had remained closed for years. They heard of this and when they went there, Appar sang “Pannnninnnear mozhiyaall” (பண்ணின் நேர் மொழியாள்) and the doors opened. They went in and worshipped the Lord. When they returned to the same entrance, Sambandar sang a padigam so that the doors could close and open.

Sambandar's presence was required at Madurai because Jainism was spreading there. Appar told him all that had happened to him and tried to detain him. So great was Sambandar's eagerness that he took leave of Appar with love and proceeded to Madurai. While Appar was on his way to "Thiruppainjeeli" (திருப்பைஞ்ஞீலி) a miracle happened. This saint was seized with an uncommon thirst and hunger. Yet he staggered on with a will to see God in the Temple. Lord Siva, in the guise of a sage wearing sacred ashes appeared before him and offered him ready food. The Saint partook of the divine food, drank water from the tank that was miraculously created for the purpose and proceeded to Thiruppinjeeli. The sage went with him and on reaching the sacred place disappeared. The Saint then realised that the Lord himself had come to serve him and offered his tribute to Him.

After visiting Thiruvannamalai (திருவண்ணாமலை) Kanchee-puram (காஞ்சிபுரம்) and Kaalahasti (காளஹஸ்தி) he felt a desire to go to Kailas. He went to Varanasi (வாரணாசி) and worshipped Viswanath. He turned northwards on his journey to Kailas; His feet were cracked and sore; he crawled on his hands; his elbows began to bleed and ribs began to break. Still Appar wanted to go to Kailas. The Lord appeared to him in the form of a sage and then revealed his identity. He told him that he still had to sing and serve Him. He pointed to a tank nearby, and asked him to enter it and assured him that he would be granted a vision of Kailas at Thiruvaiyaaru (திருவையாறு). Appar entered the wonderful tank. His wounds healed. He rose up in a tank at Thiruvaiyaaru.

He had a glorious vision there of Mt. Kailas and was lost for a time in that bliss. He sang the padigams "Maadharpirai Kannnniyaanai" (மாதர்பிறைக் கண்ணியானை) and "Osai Oliye laam" (ஓசை ஒலி எலாம்) describing how he saw Siva and Sakthi everywhere. The vision was then withdrawn by the Lord. The Saint was at first sorry but soon found consolation when he realised that it was all a display of Siva's grace.

At Thirupunthurthi (திருப்பூந்துருத்தி) he built a mutt and remained there. He sang the Thiruvangamalai (திருவங்கமலை) beginning with "Thalaiyē nee Vanangaay" (தலையே நீ வணங்காய்).

Sambandar, in the meantime, defeated the Jains at Madurai and went to Thirupunthuruthi. Appar went to receive him. Without Sambandar's knowledge, Appar quietly joined those who were carrying his palanquin. When Sambandar reached Thirupunthuruthi and found out that Appar was in their company, he jumped out of the palanquin and fell at the feet of Appar.

After this meeting, Appar proceeded to Madurai, met the Pandya King, the Queen and the Prime Minister and complimented them for their services to Saivism. He stayed at Madurai under royal patronage and then visited all the temple on his way to Rameswaram and then returned to Thiruppugalur (திருப்புகலூர்).

While he was cleaning the temple premises at Pugalur by removing the weeds with his hoe, gems, gold and pearls came wherever the hoe touched the ground. Appar threw them away as worthless straw. Again the heavenly damsels appeared before him and tried to distract him. They sang, danced and smiled with bewitching looks. But he stood firm with his thoughts fixed on God.

The end had come to the Saint's earthly existence. He was past eighty now. His mission was over. He attained his beatitude after breathing his final song "Ennnnugēn Ensolli" (எண்ணுகேன் என் சொல்லி). The form melted and disappeared. The Saint singer vanished but his songs are immortal. They are the voice of his soul.

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றூயின வாறு விலக்ககிலீர்

Kūtraayina vaarru vilakkagileer

கொடுமை பல செய்தன நான் அறியேன்

kodumai pala seydhana naan arriyēn

ஏற்றூய் அடிக்கே இரவும் பகலும்

Ētraay adikkē iravum pagalum

பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்

piriyaadhu vannagguvan eppozhudhum

தோற்றுதென் வயிற்றின் அகம்படியே

Thōtraadhen vayitrin agambadiyē

குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட

kudarōdu thudakki mudakkiyida

ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில

Aatren adiyēn adhigaik kedila

வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

veerattaanaththu urrai ammaanē.

இந்த நோய் எமன் ஆகி இருக்கிறது; இத்துன்பத்தை நீக்க வில்லையே! நான் என்ன கொடுமைகள் செய்தேன்? எனக்குத் தெரிய வில்லை; எருதை வாகனமாக உடையவனே! உன் திருவடிகளை இரவும் பகலும் விடாமல் வணங்குவேன்; எப்பொழுதும் வணங்குவேன்; இந்த நோய் கண்ணுக்குத் தெரியாது; என் வயிற்றில் பொறுக்க முடியாத வலி; குடலைப் பிடித்துக் கசக்குகிறது; இந்த வலியைத் தாங்க முடியவில்லை; கெடிலம் என்ற ஆற்றின் கரையில் உள்ளது திருவதிகை — அத்திருவதிகை என்ற தலத்தில் வீரட்டானம் என்ற கோயிலில் இருக்கும் தலைவனே!

கூற்று—யமன்—god of death

கொடுமை—evil deeds

ஏறு—எருது—bull

அடி—feet

ஏற்றூய்—எருதைவாகனம் ஆக உடையவனே—one riding on a bull

இரவு—night

பகல்—day

பிரியாது—without leaving

தோற்றுது—தெரியாமல்—invisible

குலேநாய் ஆற்றா தவிக்கும் தம்பி நாவுக்கரசரைத்
தமக்கையார் நல்வாவு கூறுநார்

The sister welcomes her brother Navukkarasar
who was afflicted with a colic disease

அகம்படி—உள்ளே—within

குடர்—intestine

ஆற்றேன்—unable to bear

அடியேன்—நான்—myself (subservient)

அதிகை—name of the place

கெடிலம்—name of the river

வீரட்டானம்—name of the temple

அம்மான்—தலைவன்—Lord

The disease has become the god of death. You have not relieved me of the pain. What evil deeds did I do? I do not know. O Lord, riding a bull! Your Feet, night and day, without pause, I worship. The disease is invisible; it spins and twists the intestine. I am unable to bear the pain; O Lord residing in the shrine called Veerattaanam in Thiruvadhigai on the banks of the river Gedilam!

சலம் பூவொடு தூபம் மறந்து அறியேன்

Chalam pūvodu dūbam marrandhu arriyēn

தமிழோடு இசைபாடல் மறந்து அறியேன்

thamizhodu isaipaadal marrandhu arriyēn

நலம் தீங்கிலும் உன்னை மறந்து அறியேன்

Nalam theenggilum unnai marrandhu arriyēn

உன்னாமம் என்னாவில் மறந்து அறியேன்

unnaamam ennaavil marrandhu arriyēn

உலந்தார் தலையில் பலிகொண்டு உழல்வாய்

Ulandhaar thalaiyil balikonndu uzhalvaai

உடலுள் உறுசூலை தவிர்த்து அருளாய்

udalull urrusūlai thavirththu arullaay

அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில

Alanthēn adiyēn adhikaik kedila

வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

veerattaanaththu urrai ammaanē.

தண்ணீர், பூ, தூபம் இவற்றால் (வழிபாடு செய்வதை) மறந்தது இல்லை. இசை பொருந்திய தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடுவதையும் மறக்கவில்லை. நன்மை வந்த பொழுதும், தீமை வந்த பொழுதும் உன்னை மறக்கவில்லை. உன்னுடைய திருப்பெயர்

(திருவைந்தெழுந்து); அதை என் நாக்கு மறக்கவில்லை. இறந்தவருடைய மண்டை ஓட்டில் பிச்சை எடுத்துத் திரிபவனே! என் உடம்புக்குள் வந்து இருக்கிற சூலை நோயை நீக்குவாயாக. வருந்துகிறேன், அடியவன் ஆகிய நான்; திரு அதிகையில் கெடில நதிக் கரையில் உள்ள 'வீரட்டானம்' என்ற கோயிலில் உள்ள கடவுளே!

சலம்—தண்ணீர்—water

பூ—flower

தூபம்—incense

மறந்து அறியேன்—did not forget

இசை—music

பாடல்—verses; songs

நலம்—நன்மைக் காலம்—well-placed in life

தீங்கிலும்—தீமைக்காலத்திலும்—When suffering

நாமம் பெயர், திருவைந்தெழுத்து—name, the Panchaakshara (NaMaSiVaYa)

நா—நாக்கு—tongue

உலந்தார்—இறந்தவர்—the dead

தலை—மண்டைஓடு—the skull

பலி—பிச்சை—alms

உழல்வாய்—திரிபவனே—who roams about

உடல் உள் உறு—உடம்பில் வந்து இருக்கிற—that has afflicted the body

தவிர்த்து அருளாய்—நீக்கி அருள் செய்வாய்—relieve me and bestow grace

அலந்தேன்—வருந்தினேன்—I am suffering

I never forgot or failed (to worship) you with waters, flowers and incense. I never failed to sing Tamil songs set in music. I did not forget you while well placed in life or while suffering. My tongue never failed to chant Your Sacred Name Oh Lord, who takes alms in the skull of the dead and roams about! Please relieve me of the pain that has afflicted my body and bestow grace. I, a devotee, am suffering. Oh Lord that resides in the temple 'Veerattaanam' on the banks of the river Gedilam at Thiru Adhigai.

போர்த்தாய் அங்கோர் ஆனையின் ஈருரிதோல்

Porththaay anggor aanaiyin eeruri thol

புறங்கா(டு) அரங்கா நடமாட வல்லாய்

purrangkaadu arranggaa nadamaada vallaay

ஆர்த்தான் அரக்கன் தனைமால் வரைக்கீழ்

Aarththaan arakkan thanaimaall varaik keezh

அடர்த்திட்டு (டு) அருள்செய்த அதுகருதாய்
 adarththittu arullseydya adhukarudhaay
 வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
 Verththum puranndum vizhundhum ezhundhaal
 என்வேதனை யான விலக்கி இடாய்
 envēdhanai yaana vilakki idaay
 ஆர்த்தார் புனல்கூழ் அதிகைக் கெடில
 Aarththaar punalsūzh adhigaik kedila
 வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.
 veerattaanaththu urrai ammaanē.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒரு யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்டாய்;
 சுடுகாட்டையே நாடக அரங்காகக் கொண்டாய்; அங்கே நடனம்
 ஆடுகிறாய்; இராவணன் ஆகிய ராக்ஷசன் ஆரவாரம் செய்து மலையைத்
 தூக்கினான்; அவனை நெருக்கி அவனுக்கு அருள் செய்தாய்;
 அதனை நினைவில் கொள்! நான் வேர்க்கிறேன்; புரள்கிறேன்; விழுகிறேன்;
 எழுகிறேன்; என் கஷ்டங்களை நீக்குவாய்! ஆரவாரம் செய்து கொண்டு
 கெடில நதியின் வெள்ளம் சூழ்ந்து இருக்கிற திருவதிகையில்,
 வீரட்டானம் என்ற கோயிலில் இருக்கும் தலைவனே!

போர்த்தாய்—covered yourself	ஆனை—யானை—elephant
தோல்—skin	
ஈர்உரிதோல்—skin that has been peeled	
புறங்காடு—burning ground	நடனம்—dance
அரங்கு—stage	ஆர்த்தான்—made uproar
அரக்கன்—ராக்ஷசன்—giant	மால்—பெரிய—huge
வரை—மலை—mountain	அடர்த்திட்டு—having crushed
அருள்—grace	கருதாய்—think; consider
வேர்த்து—perspiring	புரண்டு—rolling
விழு—fall	எழு—rise
வேதனை—sorrow	
விலக்கி இடாய்—நீக்குவாய்—remove	
ஆர்த்து—ஆரவாரம் செய்து—making noise	
சூழ்—surround	புனல்—water (flood)

You covered yourself with the skin of the elephant. The burning ground is your stage and you are capable of dancing thereon. Ravana, the giant, made a great uproar. But you crushed him under a huge mountain and bestowed grace on him. Please consider that. I perspire, I roll, I fall, I rise; kindly remove my suffering; O Lord, residing in the shrine called Veerattaanam in Thiruvadhigai surrounded by the waters of the Gedilam!

பொது

திருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
Naamaarkkum kudiyaillom namanai anjom

நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலை இல்லோம்
naragaththil idarppadom nadalai illom

ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோம் அல்லோம்
Bmaappom pinniyarriyom pannivom allom

இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை
inbamē ennaallum thunbam illai

தாம் ஆர்க்கும் குடியல்லாத் தன்மைஆன
Thaam aarkkum kudiyaallaath thanmaiaana

சங்கரன் நல்சங்க வெண்குழை ஓர்காதில்
sankaran nalsanga vennkuzhai orkaadhil

கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
Komaarkē naamendrum meellaa aallayk

கொய்ம்மலர்ச் சேவடி இணையே குறுகிளேமே.
koymmalarch chēvadi innaiyē kurruginomē.

நாம் யாருக்கும் குடிமக்கள் அல்லோம்; இயமனைக்கண்டு பயப்படமாட்டோம்; நரகத்தில் (விழுந்து) துன்பம் அடைய மாட்டோம்; பொய் (எம்இடம்) இல்லை; களிப்பற்று இருப்போம்; நோய்கள் அறிய மாட்டோம்; பணியமாட்டோம்; இன்பமே, எந்த நாளிலும் துன்பம் இல்லை.

தாம் எவருக்கும் குடிமகன் அல்லாத தன்மை உடையவன், சங்கரன்; நல்ல சங்கினால் ஆகிய வெண்மை நிறம் பொருந்திய குழையை ஒரு காதில் அணிந்துள்ள தலைவன்; அவனுக்கே நாம் எப்பொழுதும் மீண்டு வராத அடிமை ஆகினோம்; அவனுடைய

மலர் போன்ற செம்மையான இரண்டு திருவடிகளையே அடைந்தோம்.

ஆர்க்கும்—யாருக்கும்—to any one (to all)

குடி அல்லோம்—not a subject to

நமன்—Yama, the God of Death

அஞ்சோம்—fear not

நரகம்—hell

இடர்—misery

படோம்—will not suffer

நடலை—falsehood

ஏமாப்போம்—indulge not in pleasure.

பிணி—disease

அறியோம்—know not

பணிவோம் அல்லோம்—subservient we are not

இன்பம்—joy

எந்நாளும்—always

துன்பம்—grief

தரம்—state

தன்மை—state

சங்கரன்—Sankaran; Lord Siva; dispenser of happiness

சங்கம்—conch

குழை—ear rings

கோமான்—king—Lord

மீளா—without retarding

ஆள்—servile one

கொய்—to gather

சேவடி—russet feet

மலர்—flower

குறுகினோம்—we reached

இணை—Twain

We are not subject to (or under the control of) any one. We fear not Yama. We suffer not in hell. We do not utter falsehood. We indulge not in pleasure. We suffer not diseases. Subservient we are not. We are always joyful; we do not have grief.

He is Sankara, the dispenser of happiness; He is never under the control of anybody—this is His state. He wears white conch ear rings; He is our Lord; We are always servile to Him. His twain russet flowerlike feet, we have reached.

நாவார நம்பணையே பாடப் பெற்றோம்

Naavaara nambanniyē paadap petrom

நாணற்றூர் நள்ளாமே விள்ளப் பெற்றோம்

naannatraar nalllaamē villlap petrom

ஆவா என்று எமை ஆள்வான் அமரர் நாதன்

Aavaa endru emai aallvaan amarar naadhan

அயனொடு மாற்கு அறிவரிய அனலாய் நீண்ட
ayanodu maaraku arrivariya analaay neennda

தேவாதி தேவன் சிவன் என் சிந்தை

Dhēvaadhi dhēvan sivan en sindhai

சேர்ந்திருந்தான் தென்திசைகோன் தானே வந்து

serndhirundhaan thendhisaikkōn thaane vandnu

கோவாடி-க் குற்றேவல் செய்க என்றாலும்

Kōvaadik kutrēval seyga endraalum

குணமாகக் கொள்ளோம் என்குணத்(து) உளோமே.

gunnamaagak kollōm enngunnaththu ullōme.

திருச்சிற்றம்பலம்

நாக்கு விரும்பும் அளவு இறைவனைப் பாடினோம்; நாணம் இல்லாத சமணர் விரும்பாமல் நீங்கினார்கள். ஆஆ என்று எம்மை ஆள்பவன்—தேவர்களுக்குத் தலைவன்—பிரமனும் திருமாலும் அறிய முடியாதபடி நெருப்பாய் நின்றவன்—தேவர்களுக்கெல்லாம் முற்பட்ட தேவன்—சிவன்—அவன் என் மனத்தில் சேர்ந்து இருக்கிறான். இயமன்தானே வந்து, எம் தலைமையைக் கூறி, “உமக்கு ஏவல் செய்வேன்” என்று கூறினாலும், அதனை நெறியாகக் கொள்ளமாட்டோம். நாம் சிவபெருமானது எண் குணங்களையும் உடையோம்.

நா—tongue

நாஆர—to the satisfaction of the tongue (to the heart's content)

நம்பன்—Lord

நாண் அற்றார்—shameless; immodest

நள்ளாமே—விரும்பாமல்—without liking

விள்ள—to leave

ஆவா—ஆ ஆ—Ha Ha (expression of wonder)

ஆள்வான்—one who protects

அமரர் நாதன்—Lord of the celestials

அயன்—பிரமன்—Brahma

மால்—திருமால்—Vishnu

அறிய அறிய—unperceived

அனல்—fire

தேவாதிதேவன்—Primal one

சிந்தை—mind

தென் திசைக்கோன்—the regent of South

தென்திசை—south direction

கோ ஆடி—expressing superiority

குற்றேவல் செய்து—I will do what you bid
 குணம்—propriety
 எண்குணம்—eight attributes.

To my heart's content I have sung (in praise of) the Lord. I am fortunate to have come out from the (congregation) of the Jains. Ha! Ha! so saying the Lord has taken me under His protection; He is the Lord of the celestials; He is unperceived by Brahma or Vishnu; He stood in the form of a mass of fire; He is the primal one; He is Siva; He is seated in my mind. Even if Yama, the God of Death, should come to me, expressing my superiority and say, "I will do what you bid", I will not take it as proper. We have come to possess the eight attributes of Siva.

பொது

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
 Maasil veennaiyum maalai madhiyamum
 வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
 Veesu thendralum veenggilla venilum
 மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
 Mūsu vandarraṭṭai poygaiyum pondradhē
 ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.
 Eesan endhai ianaiyadi neezhalē

குற்றம் அற்ற வீணையின் இசைபோலவும், மாலைக் காலத்தில் காணப்படும் நிலாவைப் போலவும், அக்காலத்தில் வீசும் தென்றல் போலவும், இளவேனில் காலத்துக் குளிர்ச்சி போலவும், வண்டுகள் ஒலிக்கும் (மலர்கள் உள்ள) குளம் போலவும் (இன்பம் உண்டாக்கும்; எது எனில்) எந்தை ஆகிய சிவபெருமானின் திருவடி நிழல்.

மாசு இல்—குற்றம் இல்லாத—flawless	
மாலை—evening	மூசு—மொய்த்தல்—swarm
மதியம்—சந்திரன்; நிலா—moon light	
வீசு—blow	தென்றல்—cool breeze
இளவேனில்—spring season	வண்டு—bees
அறை—ஒலிசெய்—make humming noise	

பெய்கை--குளம்--tank

ஈசன்--சிவன்--Lord Siva

எந்தை--என் தந்தை--my Father

இணையடி--இரண்டு திருவடி--pair of Feet

நீழல்--நிழல்--shade; (shelter)

The shade of pair Feet of my Heavenly Father is like—the music of the flawless Veena—the moon light in the evening—the pleasant breeze blowing from the south—the pleasantness of the spring season and—the tank wherein the bees hum (on the flowers therein)

நமச்சி வாயவே ஞானமும் கல்வியும்

Namachchi vaayavē gnaanamum kalviyum

நமச்சி வாயவே நான் அறி விச்சையும்

Namachchi vaayavē naan arri vichchaiyum

நமச்சி வாயவே நாநவின்று ஏத்துமே

Namachchi vaayavē naanavindru ēththumē

நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

Namachchi vaayavē nannerri kaattumē.

நமச்சிவாய என்பது பேரறிவைத் தருவது, கல்வியையும் தருவது; நமச்சிவாய என்பது நான் அறிந்த வித்தையும் ஆகும்; நமச்சிவாய என்பதை என்னுடைய நாக்கு விரும்பிப் புகழும்; நமச்சிவாய என்பது நல்ல வழியைக் காட்டும்.

நமச்சிவாய—Na Ma Si Va Ya—the mystic five lettered manthra

ஞானம்—பேரறிவு—wisdom

கல்வி—education

அறி—அறிந்த—learnt

விச்சை—வித்தை—stratagem

நா—tongue

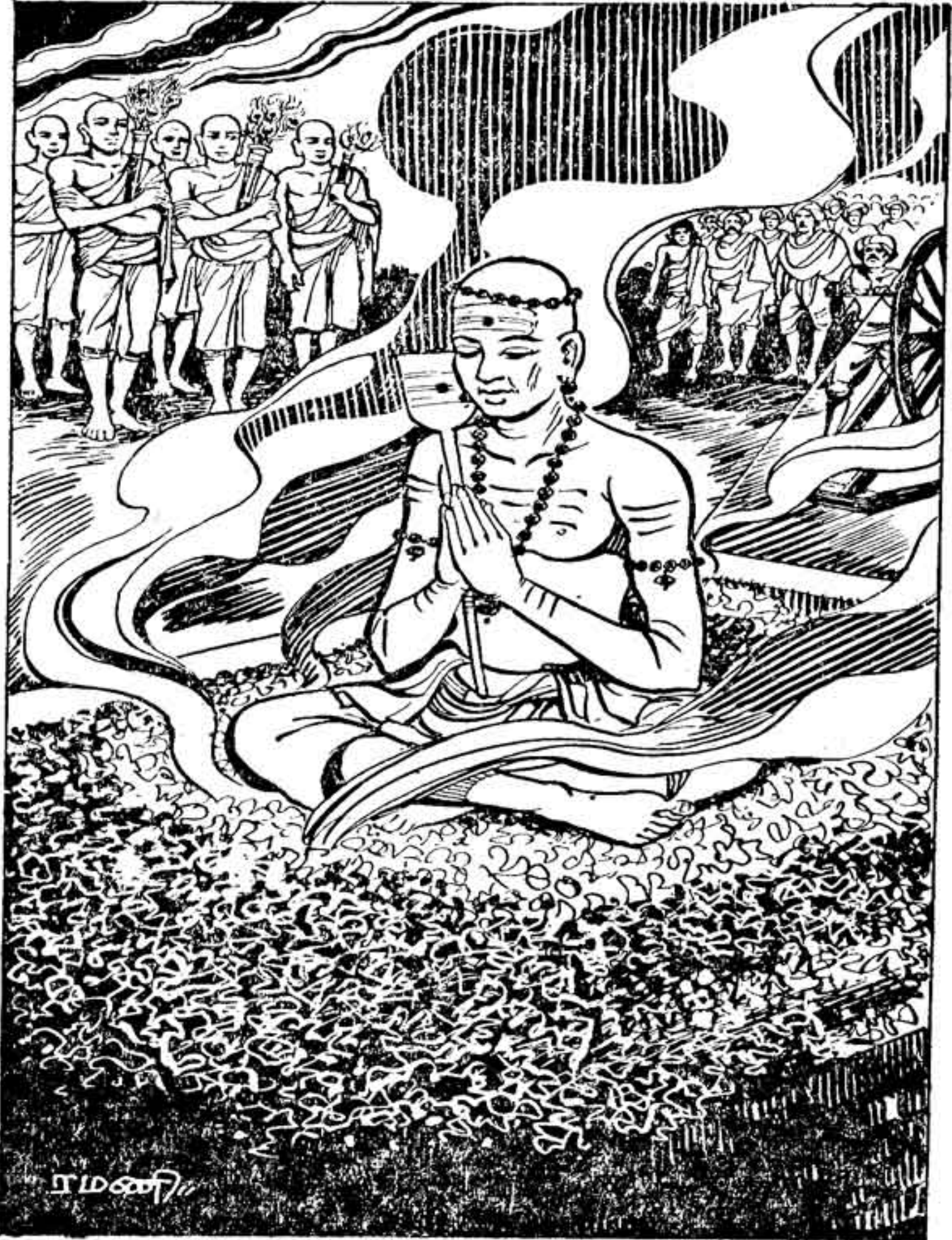
நவின்று—tell with liking

ஏத்தும்—adore

நன்னெறி—virtuous path

காட்டும்—show

Na Ma Si Va Ya awards wisdom and wordly education; Na Ma Si Va Ya is the stratagem I have learnt; Na Ma Si Va Ya my tongue always adore with great liking; Na Ma Si Va Ya leads to the virtuous path.

நீற்றறையில் இடப்பட்ட நாவுக்கரசர் அதனை ஈசன் இணையடி
நீழலாய்க் கண்டு இன்புறுகிறார்

Navukkarasar enjoys the burning kiln as the
shade of Lord's feet

அஞ்சத்தக்க யானை முன் கிடத்தப்பட்டபோதும் 'அஞ்சவருவது
யாதொன்றுமில்லை' எனப் பாடுகிறார் நாவுக்கரசர்!

Though he was thrown before an incited elephant
Navukkarasar sings the poem "There is nothing to fear"

விறகில் தீயினன் பாலில் படு நெய்ப்போல்
 Virragil theeyinan paalil padu neypol
 மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
 Marraiya nindrullan maamanich chodhiyaan
 உறவு கோல் நட்டு உணர்வு கயிற்றினால்
 Urravukol nattu unnarvu kayitrinaal
 முறுக வாங்கிக் கடைய முன் நிற்குமே.
 Murruga vaangik kadiya mun nirrkumē

திருச்சிற்றம்பலம்

விறகில் தீயைப் போலவும், பாலில் உள்ள நெய் போலவும், சிறந்த மணியில் காணப் பெறும் ஒளி போலவும் இறைவன் மறைந்து நின்று இருக்கிறான். உறவு என்னும் கோலை நட்டு, உணர்வு என்ற கயிற்றைக் கட்டி, முன்னும் பின்னும் இழுத்துக் கடைந்தால், இறைவன் எதிரில் வந்து நிற்பான்.

விறகு—firewood

தீ—fire

பால்—milk

நெய்—ghee

மறைய—unseen

நின்று—standing

மாமணி—bright gem

சோதி—ஒளி—brightness

உறவு—அறிவு—knowledge

கோல்—post; staff

உணர்வு—wisdom

கயிறு—rope

கடைய—churn

முன்னிற்கும்—stand in front of

He stands unseen—like fire in wood,—like ghee in milk—and like the brightness in a gem. Fix a post called knowledge; take a rope called wisdom, and then churn it. The Lord would stand in front of you.

திருஅதிகை வீரட்டானம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும் சுடர்த்திங்கள் குளா

மணியும்

Sunnnnavenn sandhanach chaandhum sudarththingall sūllaa-
 manniyum

வண்ண உரிவை உடையும் வளரும் பவள நிறமும்

Vannna urivay udaiyum vallarum pavalla nirramum

அண்ணல் அரண் முரண் ஏறும் அகலம் வளாய் அரவும்
 Annnal arann murann ērrum aḡalam vallaḡya aravum
 திண்ணன் கெடிலப் புனலும் உடையார் ஒருவர் தமர்நாம்
 Thinnnan kedilap punalum udiyaar oruvar thamarnaam
 அஞ்சுவது யாது ஒன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை.
 Anjuvadhū yaadhu ondrum illai anja varuvadhū illai.

வெண்பொடி ஆகிய விபூதியைப் பூசுபவர்; சந்தனச் சாந்தை அணிபவர்; ஒளி பொருந்திய சந்திரனைத் தலைமணியாகச் சூடுபவர்; நிறம் உள்ள தோலை ஆடையாக உடுப்பவர்; ஒளி வளர்கின்ற பவழம் போன்ற நிறம் உடையவர்; சிறப்பு உடையதும், (அடியார்க்குக்) காவல் ஆகவும், (மற்றவர்க்கு) மாறுபட்டும் இருக்கிற எருதை வாகனமாக உடையவர்;—அத்தகைய சிவனுக்கு நாம் உறவினர்; ஆகையால் நாம் பயப்படுவது எதுவும் இல்லை; நாம் பயம் அடையுமாறு வருவது எதுவும் இல்லை.

வெண்சுண்ணம்—வெண்பொடி; விபூதி—Sacred ash
 சந்தனச் சாந்து—sandal paste
 சூடர்—ஒளி—bright சூளாமணி—தலைமணி—crest jewel
 வண்ணம்—நிறம்—colour உரிவை—தோல்—hide
 உடை—ஆடை—dress பவழம்—coral
 வளரும்—ஒளிவளர்கிற—glowing
 அண்ணல்—தலைமை—Chief, supreme
 அரண்—காவல்—protection முரண்—மாறுபாடு—unfriendly
 ஏறு—எருது—bull அகலம்—மார்பு—chest
 வளாய்—பரவிய—spreading அரவு—பாம்பு—snake
 திண்—வலிமை—strong நன்—நல்ல—good
 தமர்—உறவினர்; அடியவர்—kin; bondsmen
 அஞ்சுவது—பயப்படுவது—to fear அஞ்சவருவது—comes to
 frighten

He smears the white Sacred Ash; He daubs on the sandal paste. He wears the white bright moon as the crest jewel. He puts on the coloured dress of skin. His hue is like that of glowing coral. He rides the bull supreme which protects (the devotess) and defies (others). He adorns His breast with

snake. He owns the waters of the river Gadilam strong and good—we are His kin. Hence there is nothing for us to fear; nor there is anything to come and frighten us.

நரம்பு எழு கைகள் பிடித்து நங்கை நடுங்க மலையை
Narambu ezhu kaigall pidiththu nanggai nadungga malaiyai
உரங்கள் எல்லாம் கொண்டு எடுத்தான் ஒன்பதும் ஒன்றும்
அலற

Urangall ellaam konndu eduththaan onpadhum ondram alarra
வரங்கள் கொடுத்து அருள் செய்வான் வளர்பொழில்
வீரட்டம் சூழ்ந்து
Varangall koduththu arull seyvan vallaipozhil veerattam
sūzhndhu

நிரம்பு கெடிலப் புனலும் உடையார் ஒருவர் தமர்நாம்
Nirambu kedilap punalum udaiyar oruvar thamarnaam
அஞ்சுவது யாது ஒன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை.
Anjuvadhū yaadu ondram illai anja varuvadhū illai.

திருச்சிற்றம்பலம்

(இராவணன்) வீணை நரம்புகளைத் தடவும் கைகளால் முழு வலிமையுடன் (கயிலை) மலையைத் தூக்கினான்; உமை நடுங்கினாள்; இறைவன் (இராவணனது) பத்து (வாய்களும்) அலறுமாறு செய்தார்; அவனுக்கு வரங்கள் கொடுத்து அருள் செய்தார்; வீரட்டம் தோட்டங்கள் வளர்ந்துள்ளது; கெடில நதியின் வெள்ளம் சூழ்ந்தது; இவ் வீரட்டத்து இறைவனுக்கு நாம் உறவினர்; ஆகையால் நாம் பயப்படுவது எதுவும் இல்லை; நாம் பயம் அடையுமாறு வருவதும் எதுவும் இல்லை.

நரம்பு—(வீணை) நரம்பு—strings of veena கைகள்—hands
நங்கை—பெண்—lady நடுங்க—பயப்பட—tremble
உரம்—வலிமை—strength எடுத்தான்—தூக்கினான்—lifted
ஒன்பதும் ஒன்றும்—9 + 1 = 10—nine + one = ten
வரங்கள்—boons
நிரம்பு—full வளர்பொழில்—growing groves

Ravana lifted up Mount (Kailas) with all his strength and with hands capable of turning the strings (of veena). Uma trembled at this. But the Lord made him cry with his

ten (mouths) and granted him boons. He resides at Veerattam—surrounded by growing groves—and the floods of the river Gedilam. We are his kin. Hence there is nothing for us to fear; nor there is anything to come and frighten us.

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்

Sotrunnai vedhiyan sothi vaanavan

பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்

Potrunnaith thirundhadi porundhak kaithozhak

கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலில் பாய்ச்சினும்

Katrunnaip pūttiyōr kadali paaychchinum

நற்றுணை ஆவது நமச்சி வாயவே.

Natrunnai aavadhu namachchi vaayave.

புகழ் பொருந்திய வேதத்தை ஒதுபவன்; ஒளி பொருந்திய விண் உலகில் இருப்பவன்—இச்சிவபெருமானுடைய திருவடிகள் பொன் போன்றவை; அழகானவை; அவற்றை மனம் பொருந்தக் கையால் தொழுதால், கல் தூணில் கட்டிக் கடலில் தள்ளினாலும், “நமசிவாய” என்னும் மந்திரம் நல்ல துணையாய் இருக்கும்.

சொல்துணை - புகழ் உடைய—famous

வேதியன்—வேதம் ஒதுபவன்—one who recites the Vedas

சோதி—ஒளி—glow

வானவன்—விண் உலகில் இருப்பவன்—dwells in heaven

பொன்துணை—பொன் போன்ற—golden

திருந்து அடி—அழகிய திருவடி—beautiful Feet

தொழ—வணங்கினால்—if worshipped

கல்துணை—கல்தூண்—stone boulder

பூட்டி—கட்டி—bound

கடல்—sea

பாய்ச்சினும்—தள்ளினாலும்—if thrown

துணை—companion

He chants the famous Vedas. He resides in the glowing Heaven. His Feet are golden and beautiful. If one worships His Feet with intense devotion and clasped hands, and although one is bound to a boulder and thrown into the sea, it is “NaMaSiVaYa” that becomes your companion.

கல்லிலே கட்டிக் கடலிலே தள்ளினும் நல்நுணையாவது
 நமச்சிவாயவே என்று இசைக்கிறார் நாவுக்கரசர்!
 “Though bound to a stone and thrown into the sea
 Na Ma Si Va Ya is the best companion”—so sings
 Navukkarasar

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
 Illaga villakkadhu irull keduppadhu
 சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது
 Sollaga villakkadhu sōthiyullladhu
 பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது
 Pallaga villakkadhu palarung kaannbadhu
 நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.
 Nallaga villakkadhu Namachchi vaayavē.

வீட்டில் வைக்கும் விளக்கு இருளை நீக்கும். புகழ் பொருந்திய மனத்தில் உள்ள விளக்கு ஒளி பொருந்தியது. பல வீடுகளிலும் வைக்கும் விளக்கு பலரும் காணக் கூடியது. நல்ல மனத்தில் இருப்பது ஆகிய விளக்கு “நமசிவாய”. என்ற மந்திரம் ஆகும்.

இல்—house	அகம்—in
விளக்கு—light	இருள்—darkness
கெடுப்பது—extinguish	சொல்—that is being praised
அகம்—mind	சோதி—lustrous
பல—many	அகம்—house
பலர்—many people	காண்பது—to be seen, visible
நல்ல—good	
நமச்சிவாய—நமசிவய—the mystic five letters.	

The light lit in the house dispels darkness. The famous light lit in the mind is lustrous. The light lit in the houses are visible to all. The good light lit in the mind is “NAMA SIVAYA” (the mystic five lettered mantra).

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
 Maappinnai thazhuviya Maadhor Baagaththan
 பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
 Pūppinnai thirundhadi porundhak kaithozha
 நாப்பிணை தழுவிய நமச்சிவாயப் பத்து
 Naappinnai thazhuviya namachchivaayap paththu
 ஏத்த வல்லார் தமக்கு இடுக்கண் இல்லையே.
 Ēththa vallaar thamakku idukkann illaiyē.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெண்மான் போன்றவர் உமை; அவரை ஒரு பாகத்தில் உடையவர் சிவபெருமான்; சிவபெருமானுடைய திருவடிகள் மலர் போன்றவை; அழகு உடையவை; அவற்றைக் கையால் தொழு; சொல் மாலையாகிய நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப் பாடு; பாடினால் துன்பங்கள் இல்லை.

மாப்பிணை—பெண்மான்—hind, female deer

மாது—பெண்—(உமை)—lady (Uma)

தழுவின—embraced

ஒர்—ஒரு—one

பாகத்தன்—பாகத்தில் உடையவன்—having in a part

பூப்பிணை—மலர் போன்ற—like a flower

நாப்பிணை—சொல்மலை—wreath of words

பிணை—மலை—wreath (garland)

பத்து—பத்துப்பாடல்கள் உள்ள பதிகம்—decad

ஏத்த வல்லார்—capable of praising

இடுக்கண்—துன்பம்—misery

Uma is like a hind and the Lord has Her in His Form. Worship His flower-like Feet with clasped hands; and sing this decad which praises the (mystic five letters) ‘‘NaMaSiVaYa’’. There will be no misery for ever.

திருப்பெண்ணாகடம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் திருவடிக்கு ஒன்று உண்டு விண்ணப்பம் போற்றி
செய்யும்

Ponnaar thiruvadikku ondru unndu vinnnnappam potri

seyyum

என்னாவி காப்பதற்கு இச்சை உண்டேல் இருங் கூற்று அகல

Ennaavi kaappadharrku ichchai unndel irungkūtru agala

மின்னாரு முவிலைச் சூலம்என் மேற்பொறி மேவு கொண்டல்

Minnaaru mūvilaich chū'amen mērrporri mēvu konndal

துன்னார் கடந்தையுள் தூங்காணை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே.

Thunnaar kadandhaiyull thūngaanai maadach chudarkozhundhē

பொன் போன்ற உன் திருவடிக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்
வது ஒன்று இருக்கிறது. வணக்கம் செலுத்துகிற என் உயிரைக்
காப்பதற்கு உனக்கு விருப்பம் இருப்பின், பெரிய இயமன் நீங்கும்
படி, ஒளி பொருந்திய மூன்று இலைகளையுடைய சூலத்தை என்மேல்
பொறி! மேகம் தவழ்கிறது, (யானை) புகுவதற்கு அரியதும் ஆன
பெண்ணாகடத்தில் உள்ள, தூங்காணை மாடம் என்னும் கோயிலில்
இருக்கும் சுடர்க்கொழுந்து என்ற கடவுளே.

பொன் ஆர் திருவடி—golden feet	விண்ணப்பம்—request
போற்றி செய்யும்—worshipping	
ஆவி—life	காப்பதற்கு—to protect
இச்சை—liking	இரும்கூற்று—big Yama
மின் ஆரும்—dazzling	மூவிலைச்சூலம்—trident
பொறி—brand;impress	கொண்டல்—மேகம்—clouds
துன் ஆர்—hard to enter	
கடந்தை—பெண்ணாகடம்—Pennnnakadam—the name of the place	
தூங்காணை மாடம்—கோயிலின் பெயர்—the name of the temple	
சுடர்க்கொழுந்து—the name of the God in the temple	

I have a humble request to make to your golden Feet. If you should desire to protect the life of myself a devotee and turn abide Yama, please impress the dazzling trident upon me. Oh Lord called Sudarkkozhunda enshrined in Thiruth thūnganaimadam at Pennnnagadam (The temple is overspreaded with clouds and not easy for the elephants to enter).

கடவுந் திகிரி கடவாது ஒழியக் கயிலை யுற்றான்
Kadavun dhikiri kadavaadhu ozhiyak kayilai yutraan
படவுந் திருவிரல் ஒன்றுவைத் தாய்பனி மால் வரைபோல்
Padavun thiruviral ondru vaiththaaypani maalvaraipol
இடவம் பொறித்து என்னை ஏன்றுகொள்வாய் இருஞ்சோலை
Idavam porriththu ennai ēndru kollvaay irunjsolai thingall
தடவுந் கடந்தையுள் தூங்காணை மாடத்து எம் தத்துவனே.
Thedavun kadandhaiyull thungaahai maadaththu em thathu-
vanē.

செலுத்தும் தேர் செல்லாது நின்றது; (இராவணன்) கயிலையைப் பெயர்த்தான்; பெயர்க்கவும் நீ உன் திருவிரல் ஒன்றை ஊன்றிய பெருமானே! பனி பொருந்திய பெரிய மலை போன்ற இடபக்குறியைப் பொறித்து என்னை ஏற்றுக்கொள்வாய். சந்திரன் செழித்த சோலையைத் தவழ்ந்து செல்லும், பெண்ணாகடத்தில் உள்ள, தூங்காணை மாடம் என்னும் கோயிலில் உள்ள மெய்ப் பொருளே!

கடவும்—that was driven

திகிரி—சக்கரம்—தேர்—wheel—chariot

கடவாது ஒழிய—that could not be driven

கயிலை—Mt. Kailas—திருக்கயிலாயமலை

படவும்—(as the Lord) pressed

திருவிரல்—holy finger (toe)

வைத்தாய்—placed (pressed)

பனி—ice

மால்—high; big

வரை—mountain

போல்—like

பனிமால்வரை—இமயமலை—Himalayas இடவம்—இடபம்—Bull

பொறித்து—branding

ஏன்று கொள்வாய்—take me; (bless me)

இருஞ்சோலை—thick grove

திங்கள் --சந்திரன்—Moon

தடவும்—creeping

தத்துவன்—மெய்ப்பொருள்—God as the ultimate reality.

The chariot which Ravanna drove could not proceed. Hence he tried to lift the mountain. Oh Lord who pressed the mountain with your toe!

Please impress upon me the Bull (insignia) which is white like the Himalayas. Oh Lord enshrined in Thiruththūngānai madam at Pennnagadam! (The place is surrounded by lofty groves where the moon creeps).

கோயில் (சிதம்பரம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகீ

Paththanaayp paada maatten paramanē paramayōgee

எத்தினால் பத்திசெய்கேன் என்னைநீ இகழவேண்டா

Eththinaal paththi seygen ennai nee igazha vānndaa

முத்தனே முதல்வா தில்லை அம்பலத்(து) ஆடுகின்ற
Muththanē mudhalvaa Thillai ambalaththu aadugindra
அத்தாவுன் ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாரே.
Aththaavun aadal kaannbaan adiyaneṇ vandhavaarre.

பக்தி உடையவனாய் உன்னைப்பாடாமல் இருக்கிறேன்!
மேலானவனே! மேன்மையான யோகியே! எந்த விதமாக நான்
பக்தி செய்வேன்? என்னை நீ இகழ வேண்டாம். முத்தியைத் தருப
வனே! எல்லோருக்கும் முதல் ஆக இருப்பவனே! தில்லையில் உள்ள
நடன சாலையில் நடனம் ஆடுகிறவனே! உன் திரு நடனத்தைக்
காண அடியேன் வந்து இருக்கிறேன்.

பத்தன்—devotee பாடமாட்டேன்—do not sing
பரமன்—மேலானவன்—Supreme
எத்தினால்—எந்தவிதமாக—in what way
பத்தி—பக்தி—devotion
செய்கேன்—செய்வேன்—do; practise
இகழ வேண்டா—don't despise
முத்தன்—முத்திகொடுப்பவன்—grantor of salvation
முதல்வன்—the first and the beginning
தில்லை—சிதம்பரம்—Chidambaram
அம்பலம்—நடனசாலை—Dancing Hall
அடியேன்—I your bondsman

As a true devotee, I sing you not. Oh the Supreme! The greatest yogi! How shall I practise devotion to you? Do not despise me. Oh grantor of Salvation! The first of all! The Dancer at the Hall of Thillai I have come down here to witness your Dance!

மண்ணுண்ட மாலவனும் மலர்மிசை மன்னினானும்
Mannnnunnda maalavanum malarmisai manninaanum
விண்ணுண்ட திருவுருவம் விரும்பினார் காணமாட்டார்
Vinnnnundda thiruvuruvam virumbinaar kaannamaattaar
திண்ணுண்ட திருவே மிக்க தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே
Thiannnnunnda thiruvē mikka Thillaich Chitrambalaththe
பண்ணுண்ட பாடலோடும் பரமநீ ஆடுமாறே.
Pannnnunnda paadalodum paramanee aadumarre.

திருச்சிற்றம்பலம்

வானம் வரையிலும் ஓங்கி வளர்ந்த உருவம் எடுத்தார் சிவ
பெருமான். உலகம் உண்ட திருமாலும் தாமரையில் உள்ள
பிரமனும் தேடிக்காண விரும்பினார்; ஆனால் காண முடிய
வில்லை. அழிவில்லாத செல்வமே! பரமனே! தில்லையில், சிற்றம்
பலத்தில் பண் பொருந்திய பாடல்களைப்பாடிக்கொண்டு ஆடுகிறாய்!
(இஃது என்ன அதிசயம்)

மண்—earth உண்ட—தின்ற -ate; swallowed
மாலவன்—திருமாஸ்; விஷ்ணு—Vishnu
மலர்—பூ—(here) lotus
மிசை—மேல்—on மன்னினான்—இருந்தான்—seated
திண்—வலிமை—strength திரு—செல்வம்—wealth
தில்லை—சிதம்பரம்—Chidambaram
சிற்றம்பலம்—Cosmic Dancing Hall at Chidambaram
பண்—music பாடல்—song

Lord Siva took a form which rose beyond the heavens. Vishnu who swallowed the world and Brahma who is seated on the lotus—could not see it although they desired to see. Oh Lord, the everlasting wealth! At the Thillai Cosmic Dancing Hall, you begin to dance singing musical songs. How is it?

தில்லைச்சிற்றும்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
Annam baalikkum thilaich Chitrambalam
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலும் இப் பூமிசை
Ponnam baalikkum melum ip pūmisai
என் அன்பு ஆலிக்குமாறு கண்டு இன்புற
En anbu aalikkumaarru kanndu inburra
இன்னம் பாலிக்குமோ இப் பிறவியே
Innam baalikkumō ip pirraviyē.

உணவைக் கொடுக்கும் சிதம்பரத்தில் உள்ள திருச்சிற்றம் பலத்தில் உள்ள இறைவன்; மேலும் பொன்னையும் அளிக்கும் இந்த உலகத்தில், என் அன்பு பொருந்தி உள்ள நிலைமையைப் பார்த்து, நான் இன்பம் அடைய, இன்னமும் இந்த (மானிடப்பிறவி) வருமோ?

அன்னம்—சோறு—உணவு—food
 பாலிக்கும்—will give தில்லை—சிதம்பரம்—Chidambaram
 சிற்றம்பலம்—Hall of Wisdom பொன்னம்—பொன்—gold
 மேலும்—further பூமிசை—on the earth
 அன்பு—love; affection இன்னம்—further
 இன்புற—to enjoy பிறவி—birth.

The Lord of the Hall of wisdom at Chidambaram will give food; further He will give gold. On seeing my love to Him, in order that I may feel joy, will He bless me with this human birth further on?

அல்லல் என்செயும் அருவினை என்செயும்
 Allal enseyum aruvina enseyum
 தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தான் என்செயும்
 Thollai valvinaith thoadhandhaan enseyum
 தில்லை மாநகர் சிற்றம் பலவனார்க்கு
 Thillai maanagarch chitram balavanaarkku
 எல்லை இல்லதோர் அடிமை பூண்டேனுக்கே.
 Ellai illadhōr adimai pūndēnukkē.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆகாமியம் ஆகிய அல்லல் என்னை என்ன செய்யும்? பிரார்த்தனை என்ன செய்யும்? பழைய வல்வினையாகிய சஞ்சிதம் எனும் துவந்துவம் என்ன செய்யும்? தில்லையாகிய பெரிய நகரில் திருச்சிற்றம்பலத்தில் உள்ள இறைவனுக்கு அளவுஇல்லாத அடிமை பூண்டு இருக்கிற எனக்கு?

அல்லல்—ஆகாமியம்—இப்பிறப்பில் செய்யும் புண்ணிய பாவங்கள்
 —good and bad deeds of the present birth.

அருவினை—பிரார்த்தம்—இப்பிறவியில் பயன் அளிக்கும் பழவினை—
 past karma whose effects have begun to operate

தொல்லை—பழமையான—old

வல்வினை—வலிமை பொருந்தியவினை—strong deed

தொந்தம்—துவந்துவம்—இருவினை—சஞ்சிதம்—Sanchita—அனாதி
 யாய் ஈட்டப்பட்டு உள்ள கருமத்தில் அனுபவித்துத் தீர்ந்தது
 போக மீதி இருப்பது—Accumulated karma of former births
 that still remain to be experienced. மாநகர்—city

சிற்றம்பலவனார்—The Lord at the Hall of Wisdom
எல்லை இல்லதோர் அடிமை—unlimited bondage

What can the Agamya do? What can the Prarabhdha do?
What can the old strong Sanchitha also do? I have entertained
unlimited bondage to the Lord as the Hall of Wisdom?

கோயில் : பெரிய திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை

Ariyaanai Andhannartham Sindhai yaanaai

அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்கும்

Arumarraiyn Agaththaanai Annuvai Yaarkkum

தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்

Theriyatha Thaththuvanaith Theanaip Paalaith

திகழொளியைத் தேவர்கள்தம் கோனை மற்றைக்

Thigazh Olliyaith Theavargalltham Koonai Mattraik

கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்

Kariyaanai Naanmuganaik Kanalaik Kaattraik

கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற

Kanaikadalaik Kulavaraiyaik Kalandhu Nindra

பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்

Periyaanaip Perumbatrap Pulliyuuraanaip

பேசாத நாள் எல்லாம் பிறவா நாளே.

Peasaatha Naall Ellaam Pirravaa naallea.

அரியான்—not easily known

சிந்தை—mind

அகம்—within

தெரியாத—unknown

பால்—milk

கோன்—king

அந்தணர்—Brahmins (of Tillai)

மறை—Vedas

அணு—atom

தேன்—honey

ஒளி—light

கரியான்—Vishnu (who is black)

நான்முகன்—four faced Brahma கனல்—fire

காற்று—air

கடல்—sea

வரை—mountain

பெரியான்—greatman

பெரும்பற்றப் புலியூர் தில்லை,

—Chidambaram.

பிறவா—Unborn

அறிதற்கு முடியாதவன்; தில்லைவாழ் அந்தணர்கள்
மனத்தில் இருப்பவன்; அருமையான வேதத்தின் உள்ளே இருப்
பவன், அணுவாக இருப்பவன்; யாருக்கும் தெரியாத தத்துவப்
பொருளாய் இருப்பவன்; தேன், பால் போன்று இனிப்பவன்;
ஒளிமயமானவன்; தேவர்களுக்கு அரசன், கருமையான விஷ்ணு
வையும், பிரம்மாவையும், நெருப்பையும், காற்றையும், ஒளிக்கும்
கடலையும், பெரியமலையையும், கலந்து இருக்கிற பெரியவன்;
பெரும்பற்றப்படுபவன் ஆகிய தில்லையில் கோயில் கொண்டு இருப்
பவன்; இவனைப்பற்றிப் பேசாத நாட்கள் எல்லாம், பிறவாத
நாட்கள் ஆகும்.

He cannot be easily known;

He is in the mind of Brahmins of Tillai;

He is within the vedas;

He is the atom;

He is the Tattva (matter) unknown to all;

He is the honey and milk;

He is the Lord of Devas (Celestials);

He abides in Vishnu, Brahma, the fire, the air, the ocean,
the mountains;

He is the great lord;

He is the lord of Perumpatrapuliyur (Chidambaram)

Those days which one does not speak of Him are consi-
dered to be the days that one is not born.

காரொளிய திருமேனிச் செங்கண் மாலும்

Kaarolliya Thirumeanich Chengkann Maalum

கடிக்கமலத்து இருந்தவனும் காண வண்ணம்

Kadik Kamataiththu Irunthavanum Kaannaa Vennnnam

சீரொளிய தழற் பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத்

Seerolliya Thazharr Pizhambaay Nindra Thollaith

திகழ் ஒளியைச் சிந்தைதனை மயக்கம் தீர்க்கும்

Thigazh Olliyaich SinDhaithanai Mayakkam

Theerkkum

ஏரொளியை இருநிலனும் விசும்பும் வீண்ணும்
 Earolliyai Irunilanum Visumbum Vinnnum
 ஏழ்உலகும் கடந்து அண்டத்து அப்பால் நின்ற
 Eazhulagam Kaanthu Anndaththu Appaal Nindra
 பேரொளியைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 Pearolliyaip Perumpatrap Puliyuuraanaip
 பேசாத நாள் எல்லாம் பிறவா நாளே.
 Beasaatha Naal! Ellaam Piravaa Naallea.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கார் - மேகம்—Cloud	ஒளிய - ஒளிபொருந்தி—lustrous
திருமேனி - உடம்பு - body	
செங்கண் - சிவந்தகண்—red eyed	
மால் - விஷ்ணு—Vishnu	கடி - வாசனை—fragrance
கமலம் - தாமரை—lotus	
காணா—could not be seen	
சீர் - சிறப்பு—greatness	தழல் - நெருப்பு—fire
தொல்லை - பழைய—old	ஒளி - light
சிந்தை—mind	மயக்கம்—confusion
ஏர் - அழகு—beauty	
இருநிலன் - பெரியபூமி—big world	
விசும்பு - ஆகாயம்—sky	
வீண் - தேவலோகம் - The world of the Devas	
ஏழ்உலகு—Seven worlds	அண்டம்—The celestial worlds
பேரொளி—big light	

மேகத்தின் ஒளி பொருந்திய உடம்பையும் சிவந்த கண்ணையும் உடையவன் விஷ்ணு; வாசனை பொருந்திய தாமரையில் இருப்பவன் பிரம்மா; இவ்விருவராலும் காண முடியாதவன், சிறந்த ஒளி பொருந்திய நெருப்பு வடிவமாய் நின்றவன்; பழமையான ஒளி பொருந்தியவன்; மனத்தில் உள்ள மயக்கத்தைப் போக்குபவன்; அழகிய ஒளி பொருந்தியவன்; இந்தப் பெரிய நிலம், ஆகாயம், தேவருலகம், ஏழு உலகங்கள்—ஆகியவற்றைக் கடந்து இருப்பவன்; அண்டங்களுக்கு அப்பால் இருப்பவன்; பெரிய ஒளியாக இருப்பவன்; பெரும்பற்றப் புலியூராகிய தில்லையில் கோயில் கொண்டு இருப்பவன்; இவனைப் பற்றிப் பேசாத நாட்கள் எல்லாம் பிறவாத நாட்கள்.

Vishnu has the body with the lustre of the clouds and he is red eyed;

Brahma is seated on the fragrant lotus –The Lord cannot be perceived by them.

The Lord is in the form of fire and effulgent light;

He eradicates the confusion from the minds (of devotees):

He is the beacon light beyond the world;

He is the sky, the seven worlds, and the Celestial worlds beyond.

He is the Lord of Perumpatrapuliyur (Chidambaram)

Those days which one does not speak of him are considered to be the days that one is not born.

பொது விடம் தீர்த்த இருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றுகொலாம் அவர் சிந்தை உயர்வரை

Ondrukolaam avar sindhai uyarvarai

ஒன்றுகொ லாம்உய ரும்மதி சூடுவர்

Ondruko laamuya rummadhi sūduvar

ஒன்றுகொ லாம்இடு வெண்தலை கையது

Ondruko laamidu vennthalai kaiyadhu;

ஒன்றுகொ லாமவர் ஊர்வது தானே.

Ondruko laamavar ūrvadhu thaane.

சிவபெருமான் இருப்பது சிந்தைக்கு (எட்டாத) உயர்ந்த கயிலைமலை ஒன்று; அவர் சூடிக்கொள்வது வளரும் பிறை ஆகிய ஒன்று; அவர் கையில் இருப்பது பிச்சை இடும்படியான (பிரமனது) கபாலம் ஆகிய ஒன்று; அவர் ஊர்வது எருது (ஆகிய) ஒன்று.

அவர்—He, the Lord

சிந்தை—மனம்—mind

உயர்வரை—உயர்ந்த மலை; கயிலை மலை—high mountain Mt.

Kailas

உயரும் மதி—வளர்கிற சந்திரன்—crescent that waxes

சூடுவர்—wear

கையது—in the hand

வெண்டலை (பிரமனது) கபாலம்—the skull (of Brahma)

ஊர்வது—that rides

He resides at Mt Kailas that is beyond perception—it is one; He wears the crescent moon that waxes—it is one; He holds in His hands the skull (of Brahma)—it is one; He rides on (a bull)-it is one.

பத்துகொ லாம்அவர் பாம்பின்கண் பாம்பின்பல்
paththukko lammavar paambinkann paambinpal
பத்துகொ லாம்எயி றுந்நெரிந் துக்கன
Paththukko laameyi rrunnerin dhukkana
பத்துக்கொ லாம்அவர் காயப்பட்டான் தலை
Paththukko laamavar kaayappattaa thalai
பத்துக்கொ லாம்அடி யார்செய்கை தானே.
Paththukko laamadi yaarseygai thanne.

திருச்சிற்றம்பலம்

அவர் சூடிய பாம்பின் கண் பத்து; பாம்பின் பல் பத்து; பாம்பின் பல் பத்தும் நெரிந்து உடைந்தன. அவரால் காயம் அடைந்த இராவணனது தலை பத்து; அடியார்களுடைய செய்கைகளும் (ஆன்ம அனுபவங்களும்) பத்து.

பத்து—ten

அவர்—His

பாம்பு—snake

கண்—eyes

எயிறு—பல்—teeth

நெரிந்து உக்கன—broken to pieces

காயப்பட்டான்—wounded; Raavana

தலை—head

அடியார்—devotees

The eyes of His snakes are ten; the teeth too ten. The teeth were broken to pieces. The heads of him who was wounded by the Lord were ten. The experiences of the devotees (or soul) are ten.

திருவாரூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றவர்கள் உண்ணும் கனியே போற்றி

Katravargall unnnnum kaniyē potri

கழல் அடைந்தார் செல்லும் கதியே போற்றி

Kazhal adaindhaar sellum gadhiyē potri

அற்றவர்கட்கு ஆரமுதம் ஆனாய் போற்றி
Atravargatku aaramudham aanaay potri

அல்லல் அறுத்து அடியேனை ஆண்டாய் போற்றி
allal arruththu adiyneai aanndaay potri

மற்றொருவர் ஒப்பில்லா மைந்தா போற்றி
Matroruvar oppillaa maindhaa potri

வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி

Vaanavargall potrum marundhe potri

செற்றவர்தம் புரம் எரித்த சிவனே போற்றி

Setravardham puram eriththa sivanē potri

திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

thirumūlat taananē potri potri.

கற்றவர்கள் உண்ணும் பழமே போற்றி! உன் திருவடியை
அடைந்தவர் அடையும் மோட்சமாக இருப்பவனே போற்றி! பற்று
அற்றவர்களுக்கு அமுதம் ஆனவனே போற்றி! இரு வினையை
அறுத்து என்னை ஆண்டுகொண்டவனே போற்றி! வேறு ஒருவரும்
ஒப்பு இல்லாதவனே போற்றி! தேவர்கள் போற்றும் அமுதம்
ஆகியவனே போற்றி! பகைவர்களுடைய முப்புரங்களையும்
எரித்த சிவனே போற்றி! திருவாரூரில் திருமூலட்டானத்து எழுந்
தருளியுள்ள இறைவனே போற்றி! போற்றி!

கற்றவர்கள்—the learned; wise

உண்ணும்—to eat; to taste

கனி—பழம்—fruit

போற்றி—Hail

கழல்—வீரக்கழல்—திருவடி—anklet—feet

கதி—முத்தி—beautitude

அற்றவர்—those who have renounced the world

ஆரமும்—rare ambrosia

அல்லல்—(the fruits of) good and evil deed

அறுத்து—நீக்கி—to sever

மருந்து—அமிர்தம்—ambrosia

மற்றொருவர்—anyone else

செற்றவர்—inimical

ஒப்பு இல்லா—without an equal

மைந்தா—Oh strong one! (Omnipotent)

வானவர்கள்—தேவர்கள்—celestials

போற்றும்—adore

புரம்—fortress

எரித்த—burnt

திருமூலட்டானன்—திருவாரூர்க்கோயில் கருவறையில் இருக்கும்
இறைவன்—the Lord in the Sanctum Sanctorum of the
Temple at Thiru Arur.

Oh fruit tasted by the wise, Hail!

Oh Beatitude attained by those who worship Your feet,
Hail!

Oh Ambrosia obtainable by those who have renounced
the World, Hail!

Oh Lord who severed (the fruits of) good and evil deeds
and blessed me, Hail!

Oh strong One without an equal, Hail!

Oh Ambrosia adored by the Celestials Hail!

Oh Siva who burnt the fortresses of the inimical (giants)
Hail!

Oh Lord of the Sanctum Sanctorum at Thiru Arur, Hail!
Hail!

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரமன் தன் சிரம் அரிந்த பெரியோய் போற்றி

Biramanthan siram arindha periyōy pōtri

பெண்ணுருவோடு ஆணுருவாய் நின்றாய் போற்றி

pennnnuruvōdu aannuruvaay nindraay pōtri

கரம் நான்கும் முக்கண்ணும் உடையாய் போற்றி

Karām naangum mukkanannnum udaiyaay pōtri

காதலிப்பார்க்கு ஆற்ற எளியாய் போற்றி

kaadhalippaarku aatra elliyaay pōtri

அருமந்த தேவர்க்கு அரசே போற்றி

Aru mandha dhēvarkku arasē pōtri

அன்று அரக்கன் ஐந்நான்கு தோளும் தாளும்

andru arakkan ainnaangu thōllum thaallum

சிரம் நெரித்த சேவடியாய் போற்றி போற்றி

Siram neriththa sēvadiaay pōtri pōtri

திருமூலட்டானனை போற்றி போற்றி

thirumūlat taananē Pōtri pōtri.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரமனது தலையை அறுத்த பெரியோனே போற்றி!

பெண்ணுருவத்தோடு ஆண் உருவத்தையும் கொண்டு இருப்
பவனே, போற்றி!

நான்கு திருக்கைகளையும், மூன்று கண்களையும் உடையவனே
போற்றி!

உன்னை விரும்புவர்களுக்கு மிகவும் எளிமையாக இருப்பவனே,
போற்றி!

அரிய மருந்து உடைய தேவர்கட்கு அரசே போற்றி!

முன்னாலில் இராவணனின் இருபது தோள்களையும், கால்களையும், பத்துத் தலைகளையும் நெரித்த திருவடி உடையவனே, போற்றி போற்றி! திருவாரூரில் திருமூலட்டானத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனே; போற்றி! போற்றி!

பிரமன்—Brahma

அறுத்த—to cut; sever

பெண்ணுரு—female form

கரம்—hand

முக்கண்—three eyes

காதலிப்பார்க்கு—to those who worship with affection

ஆற்ற - மிகவும்—very

எளியாய்—easily approachable

அருமந்த—அருமையான அமுதம் உடைய;—having rare ambrosia

தேவர்—celestials

அரசு—Lord

அன்று—that day—Long ago

அரக்கன்—இராவணன்—giant—Ravana

ஐந்நான்கு— $5 \times 4 = 20$

தோள்—shoulders

சிரம்—head

தாள்—foot

சேவடி—russet feet

நெரித்த—pressed

Oh great Lord who severed the head of Brahma, Hail!

Oh Lord assuming both feminine and masculine forms,
Hail!

Oh Lord having four arms and three eyes, Hail!

Oh Lord easily approachable by those who worship You
with affection, Hail!

Oh Lord of the celestials who have ambrosia, Hail!

Oh Lord having feet which pressed the twenty shoulders,
the feet and the ten heads of Ravana, Hail! Hail!

Oh Lord of the Sanctum Sanctorum at Thiru Arur, Hail!
Hail!

சம்பந்தரோடு திருமறைக்காடு சென்ற அப்பர் அங்கு
அடைபட்டுக்கிடந்த மறைக்கதவம் திறக்கப்பாடுகிறார்.

Appar who went to Thirumarraikkadu with Sambandar
sings to open the door of the temple

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு

பண்ணின் நேர் மொழியாள் உமை பங்கரோ
 Pannnin nēr mozhiyaall umai panggarō
 மண்ணினார் வலம் செய்ம்மறைக் காடரோ
 Mannninaar valam seymmarraik kaadarō
 கண்ணினால் உமைக் காணக் கதவினைத்
 Kannnninaal umaik kaannak kadhavinaith
 திண்ணமாகத் திறந்து அருள் செய்ம்மினே.
 Thinnnnamaagath thirrandhu arull seymminē.

திருச்சிற்றம்பலம்

இசைபோல இனிமையான மொழிகளைப் பேசுபவர் உமாதேவி;
 அவரை ஒரு பங்கில் கொண்டு இருப்பவரே! இந்த மண் உலகத்தில்
 வாழ்கிற மக்கள் வலம் வருகிற திருமறைக்காட்டில் இருப்பவரே!
 இந்தக் கண்ணால் உம்மைப் பார்க்க வேண்டும்; அதற்காக இந்தக்
 கதவுகளைத் திறந்து அருள் செய்ய வேண்டும்.

பண்—இசை—music

நேர்—போன்ற—resembles

மொழி—speech

பங்கர்—பாகத்தில் உடையவர்—having in one part of the form
 மண்ணினார்—மக்கள்—people வலம்செய்-சுற்றுகிற—go around
 அருள் செய்ம்மின்—bestow grace

Uma's speech is sweet like music. Oh Lord, having Uma in one part of Your Form! Oh Lord residing at Thirumaraikkaadu which men of the world go around! I desire to see you with my eyes. Please therefore open the doors positively and bestow grace.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரக்கனை விரலால் அடர்த்திட்ட நீர்,
 Arakkanai viralaal adarththitta neer
 இரக்கம் ஒன்றுஇலீர் எம்பெருமானிரே
 Irakkam ondru ileer emperumaaneerē
 சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ் மறைக்காடரோ
 Surakkum punnaigall sūzh marraikkaadarō
 சுரக்க இக்கதவம் திறப் பிம்மினே.
 Sarakka ikkadavam thirrap pimminē.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரக்கன் ஆகிய இராவணனைக் கால்விரலால் அடக்கி வருத்தம் செய்தீர்; உமக்கு இரக்கம் சிறிதும் இல்லையா? எம் தலைவனே! புன்னை மரங்கள் வளர்கிற திருமறைக்காட்டில் இருப்பவரே! வேகமாக இக்கதவுகளைத் திறக்கச் செய்வீர்.

அரக்கன்—ராக்ஷசன்—giant; Ravanna விரல்—கால்விரல்—toe
அடர்த்திட்ட—அடக்கிய—suppress இரக்கம்—pity
இலீர்—do not have எம்பெருமான்—my lord
சுரக்கும்—growing புன்னை—a kind of tree
சரக்க—வேகம் ஆக—with speed திறப்பிம்மினே—cause to open

With the toe of your Foot, You suppressed Ravanna. You do not show pity at all, Oh Lord of Maraikkaadu surrounded by growing Punnai trees! Please cause the doors to be opened speedily.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

மாதர்ப்பிறைக் கண்ணியானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
Maadharppirraik kannnniyaanai malaiyaan magallo dum

போதொடு நீர்சுமந்(து) ஏத்திப் புகுவார் அவர்பின்
paadip
புகுவேன்

Pōdhodu neer sumandhu eṭhthip puguvaar avarpin puguven

யாதும் சுவடுபடாமல் ஐயாறு அடைகின்ற போது

Yaadhum suvadupadaamal aiyaarru adaigindra pōdhu

காதல் மடப்பிடியோடும் களிறு வருவன கண்டேன்

Kaadhal madappidiyōdum kallirru varuvana kanndēn

கண்டேன் அவர்திருப்பாதம் கண்டறியாதன கண்டேன்

Kanndēn avar thiruppadham kandarriyadhana kandēn

அழகிய பிறைச்சந்திரனைத் தலைமாலையாக அணிந்தவர் சிவ பெருமான்; உமாதேவி இமவான் மகள் ஆவார்; அச்சிவனை உமையோடு சிலர் பாடிச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் பூவோடு நீரை எடுத்துக் கொண்டும் துதித்துக் கொண்டும் போகிறார்கள். அவர்களுடன் நானும் கோயிலுக்குள் போவேன். அப்படிப்பட்ட நான்,

கால் சிறிதும் நிலத்தின் மேல் படாமல் திருவையாறு என்ற
தலத்தை அடைந்தேன்; அப்பொழுது அன்பு பொருந்திய இளம்
பெண் யானை வந்து கொண்டு இருந்தது. அதனுடன் ஆண் யானை
யும் வருவதைப் பார்த்தேன்; அக்காட்சியில் சிவபெருமானின்
திருவடிகளைப் பார்த்தேன். எப்பொழுதும் பார்த்து அறிய
முடியாத காட்சிகளை எல்லாம் பார்த்தேன்.

மாதர்—அழகு—beautiful பிறை—சந்திரன்—crescent moon
கண்ணி—தலைமாலை—garland worn on head; chaplet
மலையான்—மலை அரசன்; இமவான்—king of mountains; Imavaan
மகள்—daughter போது—மலர்—flowers
புகுவார்—those that enter புகுவேன்—I enter
சுவடு—கால்—leg
படாமல்—நிலத்தின் மேல் படாமல்—without touching the
ground
அடைகின்ற போது—when I reach காதல்—அன்பு—love
மடப்பிடி—பெண்யானை—young cow elephant

The Lord wears the crescent moon on His head. Uma is the daughter of the king of the mountain. The devotees enter the shrine singing songs on His praise. They take with them flowers and water to worship Him. I followed behind those devotees. I reached Thiruvaiyaarru without my legs touching the ground, and I saw a male elephant going along with a female elephant. In that sight I saw the Feet of the Lord; and I saw every thing that I never saw and experienced till then.

வளர்மதிக் கண்ணியினானை வார்குழலாளொடும் பாடிக்
Vallarmadhik kannnniyinaanai vaarkuzhalaallodum paadik
களவு படாததோர் காலம் காண்பான் கடைக்கண்
நிற்கின்றேன்
Kallavupadaadhōr kaalam kaannbaan kadaikkannu
nirrkindrēn
அளவு படாததோர் அன்போடு ஐயாறு அடைகின்ற போது
Allavu padaadhadhōr anbōdu Aiyaaru adaigindra pōdhu

திருவையாற்றில் திருக்கயிலாயக் காட்சி கண்டு
 'கண்டறியாதன கண்டேன்' எனப் பாடுகிறார் அப்பர்
 Appar, witnessing the scene of Mt. Kailas at Thiruvaiyaru,
 sings, "I have seen what I have never known"

இளமண நாகுதழுவி ஏறு வருவன கண்டேன்
 Illamanna naagu thazhuvi erru varuvana kannden
 கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டறியாதன கண்டேன்.
 Kannden avar thiruppaadham kanndari yaadhana kannden.
 திருச்சிற்றம்பலம்

இறைவன், வளர்கிற பிறையைத் தலையில் குடி இருக்கிறான்;
 அவ் விறைவனை நீண்ட கூந்தல் உடைய உமையோடே பாடினேன்.
 காலத்தை வீண் செய்யாமல் அவர்களைக் காண்பதற்கு வாயிலில்
 நிற்கிறேன். அளவு இல்லாத அன்புடன் திருவையாறு என்ற
 தலத்தை அடைந்தேன்; அப்பொழுது இளமையான பசுவைத்
 தழுவி எழுது வருவதைக் கண்டேன். அக்காட்சியில் சிவபெரு
 மானின் திருவடிகளைக் கண்டேன். எப்பொழுதும் பார்த்து அறிய
 முடியாத காட்சிகளை எல்லாம் பார்த்தேன்.

வளர்மதி—வளரும் சந்திரன்—waxing moon

வார்குழல்—நீண்ட கூந்தல்—long locks

அளவு படாத காலம்—time not wasted

காண்பான்—in order to see

சுடைக்கண்—at the entrance; in proper time

அளவுபடாத—immeasurable

அன்போடு—with love

ஏறு—bull

இளமணநாகு—young cow

தழுவி—embracing

The Lord has a waxing moon as chaplet. U'ma has long locks. I sang them for a long period without wasting time. Longing to see them I have been waiting for the proper time. With immeasurable love, I reached Tiruvaiyaaru. There I saw a bull and a young cow coming in an embracing state. In that sight I saw the Feet of the Lord and I saw everything that I never saw and experienced till then.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே

Osai oliyclaam aanaay neeyē

உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே

ulagukku oruvanaay nindraay neeyē

வாச மலரெலாம் ஆனாய் நீயே
Vaasa malarelaam aanaay neeye

மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே

malaiyaan maruganaay nindraay neeye

பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே

Pesap peridhum iniyaay neeye

பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே

piraanaay adiyenmel vaiththaay neeye.

தேச விளக்கெலாம் ஆனாய் நீயே

Dhesa villakkelaam aanaay neeye

திருவையாறு அகலாத செம்பொற் சோதி.

Thiruvaiyaarru agalaadha semporr sodhi.

ஓசை ஆகவும், ஒளி ஆகவும் இருப்பவன் நீயே; உலகம் முழுவதுக்கும் ஒப்பு இல்லாதவனாக நிற்பவன் நீயே; வாசனை பொருந்தி மலர் முழுவதும் நிற்பவன் நீயே; இமவானுக்கு மருமகனாய் நிற்பவனும் நீயே; பேசுவதற்கு மிகவும் இனிமை உடையவன் நீயே; தலைவன் ஆகித் திருவடியை என் தலைமேல் வைத்தவனும் நீயே; உலகம் முழுவதுக்கும் விளக்காக இருப்பவனும் நீயே; திருவையாற்றை நீங்காது இருக்கும் சிவந்த பொன் போன்ற ஒளி உடைய கடவுளே!

ஓசை—meaningless sound

ஒளி—significant sound

எலாம்—எல்லாம்—all

உலகுக்கு—to the world

ஒருவன்—ஒப்பு இல்லாதவன்—Peerless One

நின்றாய்—stood

வாசம்—வாசனை—fragrance

மலர்—பூ—flower

மலையான் - இமவான்—Himavaan (the Lord of the Himalayaas)

மருகன்—மருமகன்—son-in-law பேச—to speak of

இனியாய்—இனிமை உடையவன்—sweet

பிரான்—தலைவன்—master

அடி—feet

என்மேல்—on me

வைத்தாய்—placed

தேசம்—உலகம்—world

விளக்கு—light

அகலாத - நீங்காத—does not leave

செம்பொன்—சிவந்த பொன்—golden

சோதி—ஒளி—light

You are the meaningless and significant sounds. You stand as the Peerless One throughout the world. You are the flowers fragrant all. You stand as the son-in-law of Malaiyaan (Hima-vaan), You are sweet (much indeed) to speak of. As Master, You have placed Your Feet on my head. You have become the Light of the world. Oh Golden Light that does not leave Thiruvaiyaarru!

ஆரும் அறியா இடத்தாய் நீயே

Aarum arriyaa idaththaay neeyē

ஆகாயம் தேர் ஊர வல்லாய் நீயே

aagaayam thēr ūra vallaay neeyē

பேரும் பெரிய இலங்கை வேந்தன்

Pērum periya ilanggai vāndhan

பெரிய முடிபத்து இறுத்தாய் நீயே

perriya mudipaththu irruththaay neeyē

ஊரும் புரமுன்றும் அட்டாய் நீயே

Urum puramūndrum attaay neeyē

ஒண் தாமரையானும் மாலும் கூடித்

onn thamaraiyaanum maalum kūdith

தேரும் அடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே

Thērumadi enmēl vaiththaay neeyē

திருவையாறு அகலாத செம்பொற் சோதி.

thiruvaiyaarru agalaadha sembora sōdhi.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருவரும் அறிந்து கொள்ள முடியாத இடத்தில் இருப்பவன் நீயே; ஆகாயத்தில் தேரில் செல்லக் கூடியவன் நீயே; புகழ் பொருந்திய பெரிய இலங்கைக்கு அரசன் இராவணன்; அவன் தலைகள் பத்தையும் நெரித்தவனும் நீயே; நகரும்படியான மூன்று ஊர்களையும் அழித்தவன் நீயே; ஒளி பொருந்திய தாமரையில் இருக்கும் பிரமனும், திருமாலும் கூடித் தேடிய திருவடியை என் தலைமேலே வைத்தவனும் நீயே; திருவையாற்றில் நீங்காமல் இருக்கும் செம்பொன் போன்ற ஒளி பொருந்திய கடவுளே!

ஆரும்—ஒருவரும்—every one அறியாத—cannot see or perceive
 இடத்தாய்—இடத்தில் இருப்பவனே—are in the place
 ஆகாயம்—வானம்—sky (or Heaven)
 பேர்—புகழ்—glory முடி—தலை—head
 பத்து—ten இறுத்தாய்—நெரித்தவன்—crushed
 ஊரும்புரம் மூன்று—நகர்கிற ஊர்—three fortresses that move
 அட்டாய்—அழித்தாய்—destroyed ஒண் தாமரை—bright lotus
 தாமரையான்—தாமரையில் உள்ள பிரமன்—Brahma seated on
 the lotus
 மால்—விஷ்ணு—Vishnu தேடும்—தேடுகிற—searched

You are in the place not perceived by even one. You are capable of driving the chariot in the Heavens. You crushed the ten big heads of (Raavanna) the famous King of Lanka. You destroyed the three moving fortresses, Brahma seated in the bright lotus and Vishnu cannot perceive Your Feet; and You were pleased to place them on my head. Oh Golden Light that does not leave Thiruvaiyaaru!

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅங்கமாலை

தலையே நீ வணங்காய்—தலை
 Thalaiyē nee vannanggaay—thalai
 மாலை தலைக்கு அணிந்து
 Maalai thalaikku annindhu
 தலையாலே பவி தேருந் தலைவனைத்
 Thalaiyaalē bali therun thalaivanaith
 தலையே நீ வணங்காய்.
 Thalaiyē nee vannanggaay

தலையே! நீ வணக்கம் செலுத்து; தலைமாலையைத் தலையில் அணிந்து
 கொண்டிருக்கிறான், சிவன்; அவன் (பிரமனது) தலை ஓட்டில் பிச்சை
 எடுக்கிறான்; அத் தலைவனைத் தலையே! நீ வணங்குவாய் ஆக!

வணங்காய்—வணங்கு—bow down தலைமாலை—garland of skulls
 தலையாலே—பிரமனது தலையாலே—with the skull of Brahma
 தலைவன்—master

O head! bow down. He has adorned His head with the garland of skulls. He takes alms in the skull (of Brahma). He is the Master of all. To Him, oh head! bow down.

கண்காள் காண்மின்களோ—கடல்
 Kanngaall kaannmingallo—kadal
 நஞ்சுண்ட கண்டன் தன்னை
 Nanjunnda kanndan thannai
 எண்தோள் வீசிதின்றும் பிரான்தன்னைக்
 Enntholl veesi nindraadum piraau thannaik
 கண்காள் காண்மின்களோ.
 Kanngaall kaannmingallo.

கண்களே! பாருங்கள்! சிவன் கடலில் இருந்து வந்த விஷத்தை உண்டு கழுத்தில் நிறுத்தினான்; அவன் தன் தோள்கள் எட்டையும் வீசி ஆடுகிறான். அத்தகைய கடவுளைக் கண்களே! பாருங்கள்.

காண்மின்கள்—பாருங்கள்—please see	கடல்—sea
நஞ்சு—விஷம்—poison	உண்ட—ate; devoured
கண்டம்—throat	எண் தோள்—eight shoulders
வீசி—spread	ஆடும்—dancing

Oh eyes! please see. He devoured the poison that came from the sea, and stopped it in His throat. He dances spreading all His eight shoulders. Such a Lord, oh eyes! please see!

செவிகாள் கேண்மின்களோ—சிவன்
 Sevigaall kennmingallo—sivan
 எம் இறை செம்பவள
 Em irrai sempavalla
 எரிபோன் மேனிப் பிரான்திறம் எப்போதும்
 Eri pon manip piraan thirram eppothum
 செவிகாள் கேண்மின்களோ.
 Sevigaall kennmingallo

காதுகளே! கேளுங்கள்! சிவன் எங்கள் தலைவன்; சிவந்த பவழ நிறம் உடையவன்; நெருப்புப் போன்ற உடம்பு உடையவன்! அவனுடைய பெருமையை எப்பொழுதும் காதுகளே! கேளுங்கள்.

செவிகாள்—oh! ears
 கேண்மின்கள்—கேளுங்கள்—please hear; hark
 இறை—தலைவன்—Lord
 செம்பவளம்—சிவந்த பவளம்—red coral
 எரி—நெருப்பு—fire மேனி—உடம்பு—body
 திறம்—பெருமை—fame
 எப்போதும்—எப்பொழுதும்—always

Oh ears! please hear. He is Siva. He is our Lord. The colour of His form is like that of red coral. His body is red like fire. Him, always, oh ears! please hear.

மூக்கே நீ முரலாய்—முது
 Mūkkē nee muralaay—mudhu
 காடுறை முக்கண்ணை
 Kaadurrai mukkannanai
 வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
 Vaakkē nokkiya manggai mannaallanai
 மூக்கே நீ முரலாய்.
 Mūkkē nee muralaay.

மூக்கே! நீ முகர்ந்து பார்! சிவன் முதுகாட்டை இடம் ஆக உள்ள வன்; மூன்று கண்களை உடையவன்; உமையின் பேச்சையே எதிர் நோக்கி இருக்கும் தலைவன். அவனை, மூக்கே! நீ முகர்வாயாக.

மூக்கு—nose முரலாய்—smell by nose
 முதுகாடு—cremation ground
 முக்கணன்—சிவன்—the three-eyed
 வாக்கு—speech மங்கை—lady
 மணான்—husband

Oh nose! please smell (of Him). He resides in the cremation ground. He is the three-eyed one. He longs to hear the speech of the Lady (Uma). Oh nose! please smell (of Him)!

வாயே வாழ்த்து கண்டாய்—மத
 Vaayē vaazhththu kanndaay—madha
 யானையுரி போர்த்துப்
 Yaanaiyuri porththup

பேய்வாழ் காட்டகத்து ஆடும் பிரான்தன்னை
 Peyvaazh kaattagaththu aadum piraan thannai
 வாயே வாழ்த்து கண்டாய்.
 Vaayē vaazhththu kanndaay.

வாயே! நீ வாழ்த்துவாயாக! இவன் மதம் பொருந்திய யானையின்
 தோலை உரித்தவன். பேய்கள் இருக்கும்படியான சுடுகாட்டில்
 ஆடுபவன். அத்தலைவனை, வாயே! நீ வாழ்த்துவாயாக!

வாய்—mouth	வாழ்த்து—praise
பேய்—demon	காடு—cremation ground
பிரான்—Lord	

Oh mouth! praise Him. He covered Himself with the skin of
 the elephant. He dances in the cremation ground, where the
 demons live. Him, oh mouth! please praise!

நெஞ்சே நீ நினையாய்—நிமிர்
 Nenjē nee ninaiyaay—nimir
 புன் சடை நின்மலனை
 Punsadai ninmalanai
 மஞ்சாடும்மலை மங்கை மணாளனை
 Manjaadum malai manggai mannaallanai
 நெஞ்சே நீ நினையாய்.
 Nenjē nee ninaiyaay.

நெஞ்சே! நீ நினைப்பாய் ஆக! சிவன் நீண்ட சடை உடையவன்;
 தூய்மை உடையவன்; பனி மூடியுள்ள மலை அரசன் மகளுக்குக்
 கணவன். அச்சிவனை, நெஞ்சே! நீ நினை!

நெஞ்சு—mind	நினை—think
நிமிர்சடை—large matted locks	நின்மலன்—Pure One
மஞ்சு—வெண்மேகம்—white cloud	
மலைமங்கை—மலை அரசன் மகள்—daughter of the (king of)	mountains.
மணாளன்—கணவன்—husband	

Oh mind! think of Him! He has large matted locks. He is the
 Pure One. He married the lady, daughter of the (King of)
 mountains covered with white clouds. Oh mind! think of Him.

கைகாள் கூப்பித் தொழீர் - கடி

Kaigaall kūppith thozheer—kadi

மாமலர் தூவி நின்று

Maamalar thūvi nindru

பைவாய்ப் பாம்பரை ஆர்த்த பரமனைக்

Paivaayp paambarai aarththa paramanaik

கைகாள் கூப்பித் தொழீர்.

Kaigaall kūppith thozheer.

கைகளே! இரண்டு கைகளையும் சேர்த்துத் தொழுங்கள். வாசனை உள்ள சிறந்த மலர்களை இட்டு நின்று தொழுங்கள். இறைவன், படம் உடைய பாம்பை இடுப்பில் கட்டியவன். அவனைக் கைகளே கூப்பித் தொழுங்கள்.

கூப்பி—folding

தொழு—worship

கடி—வாசனை—fragrance

மா—சிறந்த—best

மலர்—பூ—flower

தூவு—place or throw

பை—படம்—hood

அரை—இடுப்பு—waist

ஆர்த்த—கட்டிய—put on

பரமன்—lord

Oh hands! Salute him by folding both hands together. Place fragrant best flowers and stand. He is the Lord who has belted his waist with serpent hood. Oh hands! salute Him!

ஆக்கையால் பயன் என்—அரன்

Aakkaiyaal payan en—aran

கோயில் வலம் வந்து

Koyil valam vandhu

பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி யென்னாத இவ்

Pūkkaiyaal attip potri yennaadha iv

ஆக்கையால் பயன் என்.

Aakkaiyaal payan en.

உடம்பால் பயன் என்ன? சிவபெருமான் கோயிலை வலம் வர வேண்டும்; பூவைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு 'போற்றி' என்று சொல்லிப் போட வேண்டும்; இப்படிச் செய்யாத இந்த உடம்பால் பயன் என்ன?

ஆக்கை—உடம்பு—body

என்—what

கோயில்—temple

அட்டி—place

போற்றி என்னாத—that does not praise

பயன்—use

அரன்—இறைவன்—God; Hara

வலம்வந்து—சுற்றி—go round

Of what avail is the body? Go round the temple of Hara. Take flowers in your hands, place them on Him and praise Him. if you don't do and praise, what is the use of this body?

கால்களால் பயன் என்—கறைக்

Kaalgallaal payan en—karraik

கண்டன் உறை கோயில்

Kanndan urrai koyil

கோலக் கோபுரக் கோகரணஞ் சூழாக்

Kolak koburak kokarannaj sūzhaak

கால்களால் பயன் என்.

Kaalgallaal payan en

கால்கள் இருப்பதால் பயன் என்ன? கழுத்தில் கறை உடையவன் சிவபெருமான். அப்பெருமான் இருக்கும் கோயில் திருக்கோகரணம். அங்கு அழகிய கோபுரம் இருக்கிறது. அக்கோயிலைச் சுற்றி வராத கால்களால் பயன் என்ன?

கறைக்கண்டன்—Siva having mark of poison on the throat

கோலம்—அழகு—beauty

கோபுரம்—pagoda—tower gate of a temple

சூழா—that do not go round

Of what use are the legs? Go round the temple of Gokarnam which has a beautiful pagoda. If not, of what avail are the legs?

உற்றூர் ஆர் உளரோ—உயிர்

Utraar aar ullarō—uyir

கொண்டு போம் பொழுது

Konndu pōm pozhudhu

குற்றூலத்து உறை கூத்தன் அல்லால் நமக்கு

Kutraalaththu urrai kūththan allaal namakku

உற்றூர் ஆர் உளரோ.

Utraar aar ullarō.

யமன் உயிரைக் கொண்டு போகிற சமயத்தில், உறவினராக நமக்கு யார் இருக்கின்றார்கள்? குற்றாலம் என்னும் தலத்தில் கூத்து ஆடும் கடவுளைத் தவிர்த்து நமக்கு உறவினர் ஆக யார் இருக்கின்றார்கள்?

உற்றார்—உறவினர்—relatives
பொழுது—time
கூத்தன்—dancer

உயிர்—life
உறை—living
அல்லால்—except

Who are our relatives when the life is taken away? Except the Lord who resides and dances at Kutraalam, who are our relatives?

இறுமாந்து இருப்பன் கொலோ—ஈசன்
Irrumaandhu iruppan kolō—eesan
பல்கணத்து எண்ணப்பட்டுச்
Palkannaththu ennnnappattuch
சிறுமான் ஏந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று அங்கு
Chirrumaan endhithan sevadikkeezhch chendru angu
இறுமாந்து இருப்பன் கொலோ.
Irrumaandhu iruppan kolō.

சிவபெருமானின் அடியார்களில் நான் ஒருவன் என்று நான் மிகவும் இறுமாந்து இருப்பேனோ? சிறிய மானைக் கையில் கொண்டு இருக்கிறான், இறைவன்; அவனுடைய திருவடி செம்மையானது; அதன் கீழே சென்று, நான் மிகவும் சிறப்பாக இருப்பேனோ?

இறுமாந்து—செம்மாந்து—சிறந்து—dignified
இருப்பேன்—be seated
பல் கணம்—band of followers
ஏந்தி—holding
சிறு மான்—small deer
சேவடி—sacred feet

May I remain dignified? I am considered as one among His fold. He is holding a small deer in His hands. To His sacred Feet, I go. May I be seated with dignity?

தேடிக் கண்டு கொண்டேன்—திரு

Thēdikkaṇḍu konṇḍēn—thiru

மாலொடு நான்முகனும்

Maalodu naanmuganum

தேடித் தேட ஒணாத் தேவனை என் உள்ளே

Thēdith thēda onnaath thēvanai en ulllē

தேடிக் கண்டு கொண்டேன்.

Thēdik kaṇḍu konṇḍēn.

திருச்சிற்றம்பலம்

தேடிக் கண்டு பிடித்துவிட்டேன். திருமாலும் பிரமனும் தேடினார்கள்; தேடினாலும் காண முடியாதவன் சிவன். அச்சிவனை என் மனத்தில் தேடிக் கண்டு பிடித்துவிட்டேன்.

தேடி—searched

கண்டு கொண்டேன்—found

திருமால்—Vishnu

நான்முகன்—the four-faced Brahma

ஒணா—முடியாத—impossible

தேவன்—Lord

என் உள்ளே—within me

I searched and found Him. He is the Lord whom Vishnu and Brahma searched. But they could not find Him. Him, within me I searched and found.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகழார்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ

Ennnnugēn ensolli ennnnugēnō

எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணின் அல்லால்

emperumaan thirvadiyē ennnnin allaal

கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்

Kannnnilēn matrōr kallaigann illēn

கழல் அடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்.

Kazhal adiyē kaithozhuthu kaannin allaal

திருப்புகலூர் பெருமான் முன் 'புண்ணியா உன்னடிக்கே
போதுகின்றேன்' எனப் பாடுகிறார் அப்பர்

Appar sings in the presence of the Lord of Thiruppugalur
the poem beginning with "O Holy one:
I go unto Thine Feet."

ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்

Onnnnullē onbadhu vasal vaiththaay

ஒக்க அடைக்கும்போது உணரமாட்டேன்

okka adaikkumpōdhu unnaramaattēn

புண்ணியா உன் அடிக்கே போது கின்றேன்

Punnnniya unadikkē pōdhu gindrēn

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே

Pūmpugalūr mēviya punnnniyanē.

நான் நினைக்கும் தன்மை உடையேன்; நான் என்ன சொல்லி நினைப்பேன்? சிவபெருமான் ஆகிய உன் திருவடி அல்லாமல் வேறு எதையும் நான் நினைப்பது இல்லை; நான் வேறு எதையும் காண்பது இல்லை; எனக்கு வேறு ஒருவரும் உதவி இல்லை; கழல் அணிந்த உன் திருவடியைத் தவிர்த்து வேறு எதையும் காண்பது இல்லை. இந்த ஒரு உடம்புக்குள் ஒன்பது வழிகளை வைத்து இருக்கிறாய். அவை ஒரே சமயத்தில் மூடிக் கொள்ளும். அப்பொழுது எதையும் அறிய முடியாது. புண்ணியமே உருவாக உள்ளவனே! உன் திருவடியை நோக்கிச் செல்கிறேன். அழகிய திருப்புகலூர் என்னும் தலத்தில் உள்ள இறைவனே!

எண்ணுகேன்—I think

என்--what

அல்லால்—except

கண் இலேன்—see nothing

மற்று—வேறு—other

களைகண்—உதவி—support

கழல்—anklet

கைதொழுது—worship with hands

ஒன்பது வாசல்—ஒன்பது வழி—nine open ings

ஒக்க—ஒருசேர—simultaneously

புண்ணியா—Oh Virtuous One!

போதுகின்றேன்—செல்கிறேன்—I proceed

I have the faculty of thinking. But what shall I say and think? I meditate on nothing but the Feet of my Lord; I see nothing; I have no other aspiration. I worship with my hands Your Feet wearing anklets. I see nothing but you. Within one frame you assigned nine openings. These nine openings are being closed simultaneously. At that time I know not anything. Oh Virtuous One! I proceed to Your Feet! Oh the Virtuous One, residing in the beautiful (temple at) Tirup-pugalur!

ஒருவனையும் அல்லாது உணராது உள்ளம்

Oruvanaiyum allaadhu unnaraadhu ulllam

உணர்ச்சித் தடுமாற்றத்து உள்ளே நின்ற

unnarchchith thadumaatraththu ullle nindra

இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி

Iruvaraiyum mūvaraiyum enmēl evi

இல்லாத தரவு அறுத்தாய்க்கு இல்லேன் ஏலக்

illaadha tharavu arruththaaykku illēn ēlak

கருவரை சூழ் கானல் இலங்கை வேந்தன்

Karuvarai sūzh kaanal ilanggai vēndhan

கடுந்தேர் மீது ஓடாமைக் காலாற் செற்ற

kadunthēr meedhu ōdaameik kaalaarr setra

பொருவரையாய் உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்

Poruvaraiyaay un adikkē poḍhuginḍren

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

pūmpugalūr mēviya punnnniyanē.

திருச்சிற்றம்பலம்

உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் என் மனம் நினைக்காது. என் உணர்ச்சி தடுமாறி இருக்கிற நேரம்; அப்பொழுது நீ என் மேல் என் உன் இருந்த இருவரையும் ஏவினாய்; மூவரையும் ஏவினாய்; என்னிடம் உள்ள செருக்கை இல்லாதபடி அறுத்தாய். நறுமணம் பொருந்திய பெரிய மலைகளையும் சோலைகளையும் உடையது இலங்கை. அந்த இலங்கைக்கு அரசன் இராவணன்-வேகமாகச் செல்லும் அவனுடைய தேர் ஓடவில்லை-(தடுத்த மலையைத் தூக்கினான். அங்ஙனம் தூக்கிய) இராவணனைக் கால் விரலால் இறைவன் அழுத்தித் துன்பப்படுத்தினான்; அப்படிப்பட்ட வலிமை பொருந்திய மலையில் இருப்பவனே! உன் திருவடியை நோக்கிச் செல்கிறேன்; அழகிய திருப்புகலூரில் உள்ள இறைவனே!

அல்லாது—except

உணராது—does not know

உள்ளம்—மனம்—mind

உணர்ச்சி—feeling; power of perception

தடுமாற்றம்—shaken

இருவர்—நல்வினை, தீவினை;—the two deeds; evil and good

மூவர்—முக்குணம்—the three gunas; satva, raajasa, taamasa

ஏவி—directed	தரவு—arrogance
ஏலம்—fragrance	அறு—sever
கருவரை—பெரியமலை—huge mountain	
கானல்—சோலை—grove	
வேந்தன்—அரசன்—king (here Raavanna)	
கடும்—fast	தேர்—chariot
ஓடாமை—not to run	காலால்—with the toe of the leg
செற்ற—made to suffer	பொரு—வலிமை—strong
வரை—மலை	

Except yourself my mind does not think of any other one. Its power of perception became shaken. The two you directed on me: and the three gunas too. You severed me from the arrogance which now I possess not. Lanka consists of mountains and fragrant groves-Raavana is the king of Lanka-Once he went fast in his chariot-It could not proceed, (Hence he wanted to remove the mountain). You, the Lord of mountains, trampled Raavana with your toe. I proceed to Your Feet. O Virtuous One, residing in the beautiful (temple at) Tirup-pugalur!

ஓம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரர்

தேவாரத்திரட்டு

SELECTIONS
FROM THE THEVAARAM
OF
Sundarar

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியார் அருளிச் செய்த
திருத்தொண்டர் புராண சாரப் பாடல்களில்
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் தோத்திர பாடல்

தண்கயிலை அது நீங்கி நாவலூர் வாழ்
சைவனார் சடையனார் தனயனாராய்
மண்புகழ் அருள் துறையான் ஓலைகாட்டி
மணம் விலக்க வன் தொண்டர் அதிகைசேர்ந்து
நண்பினுடன் அருள்புரிய ஆரூர்மேவி
நலம் கிளரும் பரவை தோள்நயந்து வைகித்
திண்குலவும் விறன்மிண்டர் திறல் கண்டேத்தும்
திருத்தொண்டத் தொகையருளால் செப்பினாரே

செப்பலரும் குண்டையூர் நெல் அழைத்துத்
திருப்புகலூர்ச் செங்கல் செழும் பொன்னாய்ச் செய்து
தப்பின் முதுகுன்றர் தரும்பொருள் ஆற்றலிட்டுத்
தடத்து எடுத்துச் சங்கிலிதோள் சார்ந்து நாதன்
ஒப்பில் தனித் தூது வந்து ஆறுடு கீறி
உறுமுதலை சிறுமதலை உமிழ் நல்கி
மெய்ப்பெரிய களிறுஏறி அருளால்சேர
வேந்தருடன் வடகயிலை மேவினாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

Verses from
“THIRUTHTHONDAR PURAANA SAARAM”
 by Umapathi Sivacharya
 on SUNDARAMURTHY SWAAMIGAL

He left Mount Kailas and was born as the son of a Siva Brahmin, Sadaiyanaar. At the time of his marriage the Lord came, showed a document and stopped his marriage. He thenceforth was known as Vanthondan and he came to Thiru Athikai where he was blessed by the Lord. Then he proceeded to Thiru Aarur. There he married Paravaiyaar and lived with her. As Viranmindar entertained wrath on him, he composed by the grace of the Lord, the Thiruththondaththogai.

At Kundaiyur he got mounts of paddy. At Thirupugalur bricks were transformed into gold for his sake. At Thirumuthukundram he was given gold which he threw into the river there and got it intact at Thiru Aarur. Then he went to Thiruvotriyur and married Sangiliyaar. On his return to Thiru Aarur, to pacify the wrath of Paravaiyaar, he made the Lord to become a mediator. At Thiruvaiyaaru he made the floods in the river to give him way. At Uvinasi he brought back to life a boy who had been swallowed by a crocodile. At Thiruvanjaikkalam he mounted an elephant and went to Mount Kailaas along with Cheramaan.

ஓம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாறும் திருப்பாடல்களும்

திருக்கயிலையில் சிவபெருமானின் நிழல் உருவில் தோன்றினார் ஒருவர். அவருக்கு ஆலாலசுந்தரர் என்று பெயர். அவர் சிவ பெருமானுக்குத் தொண்டுகள் புரிந்து வந்தார்.

உமாதேவியாருக்கு இரண்டு சேடியர் இருந்தனர். அவர்கள் அநிந்திதை, கமலினி என்பவர் ஆவர்.

ஒருநாள் ஆலாலசுந்தரர் மலர்கள் கொய்துவர நந்தவனத் துக்குச் சென்றார். அங்கே அநிந்திதை, கமலினி ஆகிய இருவரும் மலர் கொய்தற்கு வந்தார்கள். அவர்களை ஆலாலசுந்தரர் கண்டார் அன்பு கொண்டார். அவ்விருவரும் இவரிடம் அன்பு கொண்டனர். சிவபெருமான் இதனை உணர்ந்தார்; மூவரையும் நோக்கி, “நீங்கள் நில உலகத்துக்குச் சென்று, இல்லறம் நடத்தி, மறுபடியும் இங்கே வரலாம்” என்று அருள் செய்தார்.

ஆலாலசுந்தரர் வருந்தினார்; “இறைவா, என்னை உரிய காலத்தில் ஆட்கொள்ள வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். இறைவனும் இனிதே இசைந்தார்.

தமிழ்நாட்டில் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூர் என்ற தலம் உண்டு. அவ்வூரில் ஆதி சைவர் குலத்தில் சடையாரை என்ற பவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் மனைவி பெயர் இசை ஞானியார். இவ்விருவருக்கும் மகனாக ஆலாலசுந்தரர் தோன்றினார். இக் குழந்தைக்கு நம்பி ஆரூர் என்று பெயர் இட்டார்கள்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டை அந்நாளில் நாரிங்கமுனையரையன் என்ற அரசன் ஆட்சி செய்து வந்தான். ஒரு நாள் குழந்தை நம்பி ஆரூர் தெருவில் விளையாடிக்கொண்டு இருந்தார். அரசன் இவரைக் கண்டான்; பெற்றோரின் இசைவு பெற்று இவரைத் தன் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றான்; தன் குழந்தை போலவே

வளர்த்தான்; உரிய காலத்தில் பூணூல் அணிவித்தான்; எல்லாக் கலைகளையும் கற்கும்படி செய்தான். நம்பி ஆரூரரும் மணப்பருவம் அடைந்தார்.

திருநாவலூர்க்கு அருகில் புத்தூர் என்ற ஊர் உண்டு. அங்கே சடங்கவி சிவாசாரியார் என்ற ஆதிசைவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மகளை நம்பி ஆரூரருக்குத் திருமணம் செய்விக்க ஏற்பாடு ஆயிற்று.

திருமணநாள்; திருமணப் பந்தலில் சுந்தரர் ஆகிய நம்பி ஆரூரர் மணக்கோலத்துடன் இருந்தார். அப்போது சிவபெருமான் முதிய அந்தணர் வடிவம் எடுத்தார்; திருமணப் பந்தலுக்கு வந்தார்; அங்கே இருந்த எல்லாரையும் பார்த்தார்; அவர்களிடம், “இந்த நம்பி ஆரூரன் எனக்கு அடிமை; ஆகையால் இவன். எனக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும்” என்று கூறினார்.

சுந்தரர் திகைத்தார்; “அந்தணர், அந்தணருக்கு அடிமை ஆவது எங்கும் இல்லையே! நீர் பித்தரோ?” என்று கோபத்துடன் கேட்டார்.

வந்த முதியவர் விடவில்லை. ஆகையால் சுந்தரர் அவரைப் பார்த்து, “நீர் சொல்வது உண்மையானால் அதற்கு உரிய ஓலையைக் காட்ட வேண்டும்” என்றார். உடனே முதியவர் ஓர் ஓலையைக் காட்டினார். சுந்தரர் அதைக் கிழித்து எறிந்தார்.

திருநாவலூருக்கு அருகில் திருவெண்ணைய் நல்லூர் என்ற தலம் இருக்கிறது. இத் தலத்தில் அந்நாளில் வழக்கு மன்றம் ஒன்று இருந்தது. இம் மன்றத்தில் முதியவர் வழக்கு தொடுத்தார். சுந்தரரும் மற்றவர்களும் வழக்கு மன்றத்துக்குச் சென்றார்கள்; வழக்கு மன்றத்தில் முதியவர், “சுந்தரர் கிழித்தது படிஓலை; மூல ஓலை (original) என்னிடம் இருக்கிறது” என்று கூறி, வேறு ஓர் ஓலையைக் காட்டினார். “அவ் வோலையில் குறித்துள்ளபடி சுந்தரர் முதியவருக்கு அடிமை செய்ய வேண்டும்” என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள். பிறகு அம்முதியவரை, “உம் இருப்பிடம் யாது?” என்று கேட்டார்கள். அம்முதியவர், “என் இருப்பிடம் யாருக்குமே தெரியாதா?” என்று கேட்டு, “என் பின்னே வாருங்கள்” என்று கூறினார்; கோயிலை நோக்கிச் சென்றார்; உள்ளே சென்றதும் மறைந்து விட்டார். முதியவராக வந்தவர் இறைவனே என்று எல்லோரும் அறிந்தார்கள்.

சுந்தரர் தம் செயலுக்கு வருந்தினார். அப்பொழுது சிவ பெருமான் அசரீரியாகச், “சுந்தரனே! நம்மிடம் நீ வன்மையாகப் பேசினாய்; ஆகையால் இன்று முதல் வன்தொண்டன் என்று அழைக்கப்படுவாய்; எனக்கு அருச்சுனை பாட்டே ஆகும்; ஆகவே நீ என் மேல் பாடுவாயாக” என்றார்.

“நான் உம்மை எங்ஙனம் பாடுவேன்?” என்றார் சுந்தரர்.

“நீ எம்மைப் ‘பித்தா!’ என்று ஏசினாய் அல்லவா? அதனால் பித்தா என்றே தொடங்கிப் பாடுக” என்றார் சிவபெருமான். அவ்வாறே சுந்தரரும் ‘பித்தா பிறை சூடி’ என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடினார்.

பிறகு சுந்தரர் இறைவனது ஆணையின்படி தலப்பயணம் தொடங்கித் திருவதிகை என்ற தலத்துக்கு வந்தார்; “திருவதிகை திருநாவுக்கரசர் தொண்டு செய்த தலம்; இதைக் காலால் மிதிக்க கூடாது” என்று நினைத்தார்; அத் தலத்தை வலம் வந்தார்; அருகில் உள்ள சித்தவடமடம் என்ற இடத்தில் தங்கினார்; இரவு வந்ததும் உறங்கினார். சிவபெருமான் அங்கே வந்தார்; படுத்தார்; சுந்தரர் தலையின் மேல் தம் காலை வைத்தார். சுந்தரர் வேறு ஒரு பக்கத்தில் தலை வைத்துப் படுத்தார். வந்தவர் அந்த இடத்துக்குப் போனார்; மறுபடியும் சுந்தரர் தலையில் தம் காலை வைத்தார். சுந்தரர் சினம் கொண்டார்; வந்தவரும் மறைந்தார். தம் தலையின் மேல் கால் வைத்தவர் சிவபெருமானே என்பதைச் சுந்தரர் அறிந்தார். “தம்மாளை அறியாத” என்ற திருப்பதிகம் பாடி வழிபட்டார்.

பிறகு சுந்தரர் சிதம்பரத்துக்குச் சென்றார்; அங்கே நடராசப் பெருமானை வணங்கினார். அப்பொழுது “திருவாரூருக்கு வா” என்று விண் ஒலி கேட்டது. சுந்தரரும் திருவாரூரை நோக்கிப் புறப்பட்டார்; வழியில் சீர்காழிக்கு வந்தார்.

“சீர்காழி சம்பந்தர் பிறந்த தலம்; ஆகையால் அதை மிதிக்கக் கூடாது” என்று சுந்தரர் நினைத்தார்; அதை வலமாக வந்தார்; “சாதலும் பிறத்தலும்” என்ற பதிகம் பாடினார்.

திருக்கோலக்கா முதலிய தலங்களுக்குச் சென்றார்; திருவாரூரை நெருங்கினார். இறைவன் ஏவலால் திருவாரூரில் உள்ள சிவனடியார்கள் சுந்தரரை வரவேற்றார்கள். இறைவன் திருவருளால் ஒரு விண் ஒலி கேட்டது, அதன்படி சுந்தரருக்குத் தம்பிரான் நோடிர் என்று பெயர் வந்தது.

திருக்கயிலையில் சுந்தரரைக் கண்டு அன்பு கொண்ட சேடிமார் இருவரில் ஒருவர் கமலினி; அவர் திருவாரூரில் பிறந்தார். அவருக்குப் பரவையார் என்று பெயர். ஒரு நாள் சுந்தரர் கோயிலில் பரவையாரைக் கண்டார். பரவையாரும் சுந்தரரைக் கண்டார். ஒருவர் மீது ஒருவர் அன்பு கொண்டனர்; திருமணமும் நடந்தது.

சுந்தரர் நாள்தோறும் திருக்கோயிலுக்குப் போய் வருவார். அக்கோயிலில் ஒரு பெரிய மண்டபம் இருக்கிறது. அதற்குத் தேவாசிரிய மண்டபம் என்று பெயர். அங்கே சிவனடியார்கள் பலர் இருந்தனர். சுந்தரர் “அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யும் நாள் எந்நாளோ?” என்று நினைத்துக்கொண்டு செல்வார். ஒரு நாள் சிவபெருமான், “தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்தார். சுந்தரர் தம் காலத்திலும், தமக்கு முன் காலத்திலும் வாழ்ந்த அடியார்கள் பலரையும் சொல்லி ‘அவர்களுக்கு அடியேன்’ என்று ஒரு பதிகம் பாடினார். அதற்குத் திருத்தொண்டத் தொகை என்று பெயர்.

திருவாரூருக்கு அப்பால் குண்டையூர் என்று ஒரு தலம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு வேளாளர் இருந்தார். அவருக்குக் குண்டையூர் கிழார் என்று பெயர். அவர் சுந்தரருக்கு வேண்டிய நெல் முழுவதும் கொடுத்து வந்தார். அப்பொழுது மழை பெய்யவில்லை; விளைவு குறைந்தது. குண்டையூர் கிழார் இறைவனை வேண்டினார். இறைவன் திருவருளால் குண்டையூர் முழுவதும் மலைபோல் நெல் குவிந்தது. அச்சமயம் சுந்தரர் குண்டையூருக்கு வந்தார். இந்த வியப்பான காட்சியைக் கண்டார்; குண்டையூர்க்கு அருகில் உள்ள தலம் ஆகிய திருக்கோளிலி என்ற தலத்துக்குச் சென்றார்; இறைவனை நோக்கி, ‘‘நீளநினைந்து’’ என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடினார். சிவபெருமான் ஏவலால் பூதங்கள் வந்தன; நெல் முழுவதையும் திருவாரூரில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தன. பரவையாரும் மனம் மகிழ்ந்தார்.

சுந்தரர் திருநாட்டியத்தான்குடி என்ற தலத்துக்குச் சென்றார் அங்கே கோட்புலியார் என்ற அன்பர் இருந்தார். அவருக்கு இரண்டு பெண்கள் இருந்தனர்; ஒருவர் சிங்கடியார்; இன்னொருவர் வனப்பகையார். இவ்விருவரையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். என்று கோட்புலியார் சுந்தரரை வேண்டினார். சுந்தரர் அவ்விருவரையும் தம் மக்களாக ஏற்றார்.

அங்கிருந்து சுந்தரர் திருப்புகலூர்க்குச் சென்றார்; அங்கே இரவில் ஒரு மடத்தில் செங்கற்களையே தலையணையாகக் கொண்டு படுத்து உறங்கினார். செங்கற்கள் எல்லாம் பொன்னாக மாறின. இதைப் பார்த்துச் சுந்தரர், “தம்மையே புகழ்ந்து”, என்ற பதிகம் பாடி இறைவனைத் துதித்தார்; அப் பொன்னைப் பரவையாருக்குக் கொடுத்தார்.

இதன் பின்பு பல தலங்களை வணங்கித் திருமழபாடி என்ற தலத்துக்குச் சென்றார்; “பொன்னார் மேனியனே” என்று தொடங்கி பதிகம் பாடினார்.

பிறகு திருபாண்டிக் கொடுமுடி என்ற தலத்துக்குச் சென்றார். அங்கே ‘மற்றுப்பற்று எனக்கு இன்றி’ என்ற பதிகம் பாடினார்.

பின் திருக்கூடலையாற்றார் நோக்கிச் சென்றார் சுந்தரர். அவ்வூர்க்கு வழி சரியாகத் தெரியவில்லை. இறைவனை வந்து வழி காட்டிச் சென்று மறைந்தார். சுந்தரர் வியப்பு அடைந்து “வடிவுடை மழுவேந்தி” என்ற பதிகம் பாடினார்.

அங்கிருந்து விருத்தாசலம் எனப்படும் திருமுதுகுன்றம் என்ற தலத்துக்குச் சென்றார்; அங்கே பன்னீராயிரம் பொன் பெற்றார்; அப்பொன்னை அங்கே உள்ள மணிமுத்தாறு என்னும் ஆற்றில் இட்டார்; திருவாரூருக்குச் சென்றார்; திருவாரூரில் உள்ள கமலாலயம் என்ற குளத்தில் அப்பொன்னை எடுத்தார்; இறைவனைப் “பொன் செய்த மேனியினீர்” என்ற பதிகம் பாடி வழிபட்டார்.

பிறகு திருக்குருகாவூர் என்ற தலத்துக்குச் சென்றார்; நண்பகல்—பசி வருத்தியது; சிவபெருமானே பொதி சோறு கொண்டு வந்து கொடுத்தார். இதனையறிந்த சுந்தரர் “இத்தனை யாமாற்றை அறிந்திலேன்” என்று பதிகம் பாடினார்.

சோழநாட்டைவிட்டுத் தொண்டை நாட்டில் உள்ள காஞ்சி புரத்துக்குச் சென்றார். வழியில் திருக்கச்சூர் என்ற தலத்தை அடைந்தார். அங்கு இறைவனை வணங்கினார்; அப்போது உச்சி வேளை; சுந்தரருடைய பசியை அறிந்த சிவபெருமான் வீடுதோறும் சென்று பிச்சை எடுத்து உணவு அளித்தார். சுந்தரர் அவ்வுணவை உண்டு “முதுவாய் ஓரி கதற” என்ற பதிகம் பாடினார்.

பின்னர் சுந்தரர் திருவொற்றியூரை அடைந்தார்.

திருக்கயிலையில் சுந்தரரைக் கண்ட சேடியர் இருவரில் அந்நிந்தையார் ஒருவர். இவர் ஞாயிறு என்ற ஊரில் வேளாளர் குலத்தில் பிறந்தார்; சங்கிலியார் என்று பெயர் இடப்பெற்றார். இவர் திருவொற்றியூரில் நாள்தோறும் சிவபெருமான் கோயிலில் திருத்தொண்டு புரிந்து வந்தார்.

ஒருநாள் சுந்தரர் சங்கிலியாரைக் கண்டார்; மனம் பறிகொடுத்தார்; அவரைத் தமக்கு மணம் செய்விக்குமாறு இறைவனை வேண்டினார். சங்கிலியாரும், சுந்தரர் தம்மைப் பிரியாது இருக்குமாறு உறுதிமொழி கொடுத்தால், மணம் செய்து கொள்வதாகக் கூறினார். சுந்தரரும் மகிழ்மரத்து அடியில் உறுதி கூறினார். திருமணம் நடந்தது; சில காலம் கழிந்தது.

சுந்தரருக்குத் திருவாரூர்ப் பெருமான் நினைவு வந்தது; உடனே திருவாரூருக்குப் புறப்பட்டார்; தாம் கொடுத்த உறுதிமொழியை மறந்தார்.

உறுதிமொழி தவறியதால் சுந்தரர் தம் இரு கண்களையும் இழந்தார்; திருவெண்பாக்கம் என்ற ஊரை அடைந்தார்; 'இறைவனே! கோயிலில் இருக்கிறீரோ?' என்று பாடினார்.

இறைவனும், "உளோம் போகீர்" என்று கூறி, ஓர் ஊன்று கோலைச் சுந்தரருக்கு உதவினார். அங்கிருந்து சுந்தரர் காஞ்சி புரத்தை அடைந்தார்; "ஆலந்தான் உகந்து" என்ற பதிகம் பாடினார்; இடக்கண்ணைப் பெற்றார்.

வழியில் இருத்துருந்தி என்ற தலத்துக்கு வந்தார்; அங்குக் குளத்தில் மூழ்கினார்; அவர்தம் உடலில் இருந்த நோய் நீங்கியது.

திருவாரூரை அடைந்த சுந்தரர், பெருமான் மீது "மீளா அடிமை" என்ற பதிகம் பாடினார்; வலக்கண் ஒளியும் வந்தது.

சுந்தரர் திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாரை மணந்த செய்தி பரவையாருக்குத் தெரிந்தது. அதனால் பரவையார் ஊடல் கொண்டார். பரவையாருடைய ஊடலைத் தீர்க்கச் சிவபெருமான் நள்ளிரவில் இருமுறை தூது சென்றார். பரவையார் ஊடல் தீர்த்தார். இருவரும் இணைந்தனர்.

சிவபெருமானைத் தூதாக ஏவிய செய்தியை ஏயர்கோன் கலிக் காமர் என்ற ஓர் அன்பர் கேள்விப்பட்டார்; சுந்தரர் பேரில் சினங் கொண்டார். சிவபெருமான் இவ்விருவரையும் இணைக்க வேண்டும் என்று கருதினார்; ஏயர்கோனுக்குச் சூலை நோய் வரச் செய்தார்;

அதனை தீர்க்கச் சுந்தரரை ஏறினர். சுந்தரர் வருவதை ஏயர்கோன் கேட்டார்; 'சுந்தரர் வருவதற்கு முன் நானே இறப்பேன்' என்று கூறினர்; உடைவாளால் தம் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்தார். சுந்தரர் வந்தார்; நடந்ததை அறிந்தார்; அதே உடைவாளால் தம்முடைய உயிரைப் போக்கிக்கொள்ள வாளை எடுத்தார். இறைவன் சுந்தரரைத் தடுத்தார்; ஏயர்கோனை உயிர் பெற்று எழுமாறு செய்தார்; இருவரையும் நண்பர் ஆக்கினார்.

தென் இந்தியாவின் மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியைச் சேர்நாடு என்பார்கள். அச் சேரநாட்டின் தலைநகரம் மகோதை என்பதாகும். அந்நாளில் சேர அரசராக இருந்தவர் சேரமான் பெருமான் என்ற சிவபக்தர். அவர் நாள்தோறும் சிவபூசை செய்வார். சிவபூசையின் முடிவில் நடராசப் பெருமானின் சிலம் பொலி கேட்கும். ஒருநாள் சிலம்பொலி கேட்கவில்லை. சேரமான் வருந்தினார். இறைவன் உருவிலியாக, "அரசனே! கவலை வேண்டாம்; நம் அடியவன் சுந்தரன் நம்மைப் பாடிக் கொண்டு இருந்தான்; அதில் மயங்கி இருந்தோம்" என்று கூறினர். இதைக் கேட்டதும் சேரமான் பெருமான், "நடராசப் பெருமானைத் தரிசிக்க வேண்டும்; சுந்தரரைக் காணவேண்டும்" என்று விரும்பினார்; சிதம்பரத்துக்கு வந்தார்; நடராசப் பெருமானைத் தரிசித்தார்; "பொன் வண்ணத்து அந்தாதி" என்ற நூலைப் பாடினர்; திருவாரூருக்கு வந்தார்; "திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை" என்ற நூலைப் பாடினர். சுந்தரரோடு சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார். பிறகு மதுரை, திருப்பாங்குன்றம் முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று திரும்பினார்.

அப்பொழுது இருவரும் திருவையாற்றுக்கு வருவார் ஆயினர். காவிரி கரைபுரண்டு ஓடியது. சுந்தரர் "பாவும் பரிசொன்று" என்றபதிகம் பாடினர். காவிரி இவர்களுக்கு வழிவிட்டது. பின்னர் இருவரும் சேரநாட்டுக்குச் சென்றனர்.

சேரமான் பெருமானுடன் சுந்தரர் சிலநாள் தங்கி இருந்தார்; பிரியா விடைபெற்றுத் திருவாரூருக்குத் திரும்பினார். அப்பொழுது சேரமான் சுந்தரருக்கு மணியும் பொன்னும் கொடுத்து வழி அனுப்பினார். சுந்தரர் திருமுருகன்பூண்டி என்ற தலத்துக்கு அருகில் வந்துகொண்டு இருந்தார். சிவபெருமான் ஏவலால் பூதங்கள் வேடர் வடிவில் வந்தன. அப்பொருள்களை எல்லாம் கொள்ளை இட்டன. சுந்தரர் கோயிலுக்குச் சென்றார்; "கொடுகு

வெஞ்சிலை” என்ற பதிகம் பாடினார்; இழந்த பொருள்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்றார்; திருவாரூரை அடைந்தார்.

சிறிதுகாலம் கழிந்தது. சேரநாட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்று சுந்தரர் நினைத்தார்; சேரநாடு நோக்கிப் புறப்பட்டார். வழியில் திருமுருகன்பூண்டிக்கு அப்பால் உள்ள திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி என்ற தலத்துக்குச் சென்றார். அங்கே ஒரு வீட்டில் மங்கல ஓசையும் எதிர் வீட்டில் அழகை ஒலியும் கேட்டார்; என்ன? என்று கேட்டார்.

“இரண்டு சிறுவர்கள்; ஒரே வயதினர்; இருவரும் அவ்வூர் மடுவுக்குச் சென்றனர்; ஒருவனை முதலை விழுங்கியது; இன்னொருவன் தப்பிப் பிழைத்தான்; பிழைத்தவனுக்கு அன்று முந்நூல் அணியும் கலியாணம்; மகளை இழந்தவர்கள் தம் மகளை நினைந்து அழுகிறார்கள்” என்று சுந்தரரிடம் கூறினார்கள். சுந்தரர் மனம் இரங்கினார்; மடுவுக்குச் சென்றனர்; “எற்றூன் மறக்கேன்” என்று தொடங்கித் திருப்பதிகம் பாடினார். சுந்தரர் நான்காவது பாடல் பாடியதும் முதலை தோன்றியது; தான் விழுங்கிய சிறுவனைத் தக்க வளர்ச்சியுடன் உமிழ்ந்து சென்றது. எல்லாரும் வியப்பு அடைந்தனர்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சுந்தரர் சேரநாட்டை அடைந்தார்; சேரமான் பெருமானுடன் சில காலம் தங்கினார்; திருவஞ்சைக் களத்து இறைவனை வணங்கினார்; “தலைக்குத் தலைமலை” என்ற பதிகம் பாடினார்; தம்மை அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இறைவனை வேண்டினார்.

இறைவன் ஏவலால் தேவர்கள் ஒரு வெள்ளை யானையுடன் வந்தனர். சுந்தரரும் அதில் ஏறிக்கொண்டார். சேரமான் பெருமாள் ஒரு குதிரையின் மேல் ஏறிக்கொண்டு உடன் சென்றார். சுந்தரர் “தானெனை முன்படைத்தான்” என்ற பதிகம் பாடிக்கொண்டே திருக்கயிலையை அடைந்தார்.

“வாழி திருநாவலூர் வன்னெருண்டர் பதம் பேற்றி”

திருச்சிற்றம்பலம்

SUNDARAMURTHI SWAMIGAL

Sundarar was born at Thirunavalur (திருநாவலூர்) in Thirumunaipadi Nadu (திருமுனைப்பாடி நாடு) where the entire atmosphere was full of spiritual vibrations and Saivism was well established. His parents were ardent devotees of Lord Siva. His father was Sadayanar (சடையனார்) and his mother was Isai-Gnaniar (இசைஞானியார்). They named their child "Nambi-Arurar" (நம்பி ஆரூரர்). The term "Sundarar" came to describe him either because he was extraordinarily handsome or because that was part of the name that he bore in Kailasa before he took birth in this world.

According to legend, one of the Lord's attendants in Kailasa, Alala Sundarar, fell in love with two of Parvathi's maids, Kamalini (கமலினி) and Aninditai (அனிந்திதை). Consequently all the three had to be born as mortals. Sundarar wept bitterly for being separated from the Lord. He begged that he be taken back to His Lotus Feet, and re-instated and thus be redeemed from the path of evil. Lord Siva granted his request.

Sundarar, therefore, was born as Arurar (ஆரூரர்). One day the child was playing with a toy-cart outside his house. King Narasinga Munaiyaraier (நரசிங்க முனையரையர்), who was passing by saw the charming child. His heart yearned for the child. He requested the parents to leave the child under his foster care. The parents agreed. Although he was brought up in the royal household, he was also taught Vedas and Agamas. He looked like a prince and lived liked a sage. His mind was set in Siva. When it was time for his marriage, his father Sadayanar proposed the daughter of Sadankavi Sivachariyar (சடங்கவி சிவாசாரியார்) of Puthūr (புத்தூர்). Elaborate arrangements were made for his marriage.

Sundarar was about to be married and when the preliminary ceremonies were being performed, Lord Siva appeared in the guise of an old man. Sacred ashes were smeared on his body, and a garland of Rudraksha hung around his neck. The old man told the gathering that he had a suit against the bridegroom. His claim was that Sundarar was his bond slave according to a deed executed by the latter's grandfather. Hence he could not marry without his consent. Sundarar disputed this claim and rebuked the old man saying that he was mad. Those present at the marriage expressed their view that Sundarar's argument was sound. The aged man produced a document. Sundarar snatched it from his hands and tore it to pieces. That put an end to the ceremony; but the arguments continued.

The old man replied that he belonged to Thiruvennainallur (திருவெண்ணையல்லூர்). Sundarar called him a mad man and demanded that they should go to Thiruvennainallur and have the dispute settled with the help of the wise men there. Before the assembly the old man presented his case. He also said that the document destroyed by Sundarar was only a copy and he could produce the original to prove his case. He produced the original deed which was read out to the assembly. A close examination of the document revealed that it was a genuine one. The signature and the agreement proved true. They were now interested to know the place from where he came. He told them that he lived in Nallur and asked them to follow him, walking at first fast, and then faster and faster. Sundarar felt a sudden force. A splendour burst out before him and he had the immutable vision of Siva and Parvathi seated on the sacred Bull. Sundarar ran forward in ecstasy and saluted the splendid vision. He then realised the truth. He was now a true slave of Siva. Siva had come to possess his Jiva. He cried aloud in rapture.

Because Sundarar had quarrelled with him, the Lord himself called him 'Vanthondar' (வந்தொண்டர்), the devotee who used harsh words and wished him to sing His glories

Sundarar hesitated and did not know how to begin. Since Sundarar had called him a Piththan (பித்தன்) a madman during the quarrel, He wished him to begin with the word "Piththan". Immediately the inspiration to sing came to Sundarar and he sang the Padigam, "Piththaa Pirraisūdi" (பித்தா பிறைசூடி), the 'Mad one wearing the crescent moon.' Yes, Siva becomes filled with a sweet madness when his devotees shower on him their love and adoration. The bride who had been selected for him remained a pious virgin adoring Sundarar as God unto the last. Meanwhile having become a Saint, Sundarar returned to Navalur. There he engaged himself in the worship of the Lord.

After some days, he decided to go to Chidambaram. On the way was Thiruvadigai (திருவதிகை), the sacred place, where Thirunavukkarasar (திருநாவுக்கரசர்) was reconverted into a Saivite, and therefore he stayed in a Math in the outskirts of the village.

That night, when Sundarar was asleep, the Lord in the guise of an old man entered the Math. He lay close to where Sundarar was and pretended to sleep. He then placed his feet on the head of Sundarar. When Sundarar objected to this, the old man apologised. Sundarar went to another corner of the room. There too, the old man repeated the same action. Sundarar did not lose his temper. He calmly asked him who he was because of his unusual behaviour. The old man disappeared suddenly. Now Sundarar realised that it was the Lord himself. Since he had not gone for his darshan, the Lord himself had come out to where the devotee was. Sundarar prayed in jubilation and sang the Padigam "Tham maanai" (தம்மானை).

Sundarar continued his pilgrimage to Chidambaram (சிதம்பரம்), the City of Nataraja. Sundarar worshipped Nataraja again in the sanctum. He shed tears of joy. His mind had no other thought. His concentration was fixed on Nataraja and there he heard the voice of the Divine, com-

manding him to go to Thiruvarur (திருவாரூர்). He reached Sirkazhi (சீர்காழி), the birth place of Sambandar (சம்பந்தர்).

Sundarar would not tread the sacred soil but dedicated a song “Saadhalum Pirraththalum” (சாதலும் பிறத்தலும்) from the border of the town and saw in a vision-the Father and Mother-who gave the milk of wisdom to Gnanasambandar (ஞானசம்பந்தர்).

The citizens of Thiruvarur (திருவாரூர்) accorded the Saint a rousing reception and the people called him ‘Thambiraan Thozhan’ (தம்பிரான் தோழன்) meaning a friend of God. Here then, was to occur a great event in the life of Sundarar. One of the two heavenly damsels, Kamalini, with whom Sundarar (before his birth in the world) had fallen in love in Kailasa, had taken birth at Thiruvarur (திருவாரூர்). She bore the name Paravaiyaar (பரவையார்). Daily she would go to the temple, worship the Lord with faith and devotion and sing His glories. It was there that she met Sundarar with his followers. The marriage was prearranged by Lord Siva himself and it was now his duty to bring it about. Siva appeared in a dream to his devotees at Thiruvaarur and directed them to arrange for the marriage of Sundarar to Paravaiyaar. The marriage was accordingly performed, and the Saint settled down to the routine of a domestic life.

Sundarar visited the temple daily and he offered songs. One day he saw saints assembled in the Devasiriya Mantapam. Seeing them, he prayed to the Lord, to make him fit to live among those Saints. Lord Siva ordered him to compose a poem in honour of the devotees. Sundarar prayed for inspiration and intuition. The Lord gave him the clue, “I am the servant of the servants of the Anthanars that reside in Thillai”. Sundarar took the clue and sang a song extolling the virtues of the sixty - three Saints. It is this Padigam “Thillaivazh Anthannartham” (தில்லைவாழ் அந்தணர்தம்), that is called the ‘Thiru thondath thogai’ (திருத்தொண்டத் தொகை) which was the Source book for ‘Sekkizhar’s Periya Puraanam’ (சேக்கிழார் பெரிய புராணம்).

An ardent admirer of Sundarar at Kundaiyur, a farmer was supplying Sundarar and his devotees with rice and other items of food. The rains had failed and there was famine. This devotee took to prayer and fasting. Siva appeared in his dream and said that he had arranged for an adequate supply of grains. The old peasant was very happy. He conveyed the news to Sundarar in Thiruvaarur (திருவாரூர்). Sundarar saw the heaps of grain and he glorified the Lord in the Padigam "Neella Ninainthadiyen" (நீள நினைந்தடியேன்) and the Lord helped him to have the grains moved to Thiruvaarur. Granary in every home of Thiruvaarur was filled with grain.

Once Paravaiaar was in need of gold to feed thousands of devotees and to hold holy concerts during the summer festival at Thirupugalur (திருப்புகலூர்). Sundarar appealed to Siva who performed a miracle. Sundarar rested in a monastery nearby with bricks as his pillows. Next morning he found that all the bricks had turned into gold. He then sang "Tham maiyē Pugazhndhu" (தம்மையே புகழ்ந்து), and returned to Thiruvaarur where he entertained the devotees who came for the festival.

Sundarar went to Thiru Mazhapadi (திருமழபாடி). He sang a touching padigam "Ponnaar Meniyan" (பொன்னார் மேனியனே) giving a vivid description of Lord Siva and Sakthi. At Thirupandikkodumudi (திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி) Sundarar composed and sang the famous "Namassivaaya Pathigam" (நமச்சிவாயப் பதிகம்) "Matru Patru" (மற்றுப் பற்று). At "Thirkudalai Yaatrur" (திருக்கூடலை யாற்றூர்) he sang "Vadivudai Mazhuvēndhi" (வடிவுடை மழுவேந்தி) and thanked the Lord for having shown him the way.

At Thirumudukundram (திருமுதுகுன்றம்) Sundarar prayed again for money and was given 12,000 pieces of gold. The Lord directed him to throw the pieces into the river Manimutharu (மணி முத்தாறு) and recover them from the tank at Thiruvarur. Then he proceeded to Chidambaram and thence to Thiruvarur. The gold reappeared at first as inferior metal;

then on further singing the Padigam "Ponseytha Mēnianē" (பொன் செய்த மேனியனே), the original quality of gold was restored.

After paying his homage to Gnanasambandar at Sirkazhi (சீர்காழி), Sundarar reached Thirukurukaavur (திருக்குருகாவூர்) in hot summer. He and his followers were worn out with hunger and thirst. An old sage appeared in a watershed with plenty of food. After a sumptuous meal, Sundarar and his companions rested for a while. When he woke up, the sage was not there and the water-shed disappeared. He sang the Padigam 'Iththanaiyaa Maatrai' (இத்தனையா மாற்றை) expressing that it was certainly an action of God's grace. A similar miracle happened at Thirukachūr (திருக்கச்சூர்), where he was tired and hungry. The Lord in the form of an Anthanar (அந்தணர்), begged for food from house to house in the hot sun and fed Sundarar and his group.

After feeding the Saint He disappeared. Sundarar sang in gratitude and devotion a touching Padigam "Maruvaar Kondrai" (மருவார் கொன்றை).

After visiting some of the Siva shrines, he reached Thiruvottriyūr (திருவொற்றியூர்). "Anindthithaiyar" (அனிந்திதையார்), the other maid servant of Parvathi in Kailas, had also taken human birth as Sangiliyaar. She had refused to marry any one except a Saiva Saint. She engaged herself in making flower garlands daily for the Lord in the temple. One day while Sundarar was in the temple he saw "Sangiliyar" (சங்கிலியார்) and fell immediately in love with her. So he prayed and asked Siva to arrange for the marriage with Sangiliyar. The Lord agreed. Sangiliyaar had no objection, provided that he would not part from her under any circumstances. He was instructed by the Lord to take the vow beneath a sacred tree. The vow was taken and the wedding took place. Sundarar dwelt happily for some time with Sangiliyaar at Thiruvottriyur. Their hearts united in their love for God and in the songs they sang.

At Thiruvaarur, Vasantha Utsavam (வசந்த உத்சவம்) was being celebrated on a grand scale. Sundarar remembered the festival and longed to go there. He also remembered that Paravaiyaar would dance and sing there before the Lord. At the same time he could not part from Sangiliyaar. For a time he struggled between the two conflicting desires. Finally he decided to go.

When he crossed the border of Thiruvottriyur (திருவொற்றியூர்) he became totally blind. Undaunted, he walked on receiving directions from passers by. At Thiruvennpakkam (திருவெண்பாக்கம்) the Lord gave him a walking stick. He realised his fault and prayed to the Lord for his forgiveness and asked for the restoration of his sight. He sang and struggled on his way from temple to temple singing pathetic hymns. At Kanchipuram (காஞ்சிபுரம்) he worshipped mother Kamatchi and expressed his suffering to her. He then worshipped the Lord Ekambareswarer (ஏகாம்பரேஸ்வரர்). Lord Siva at once restored the vision to Sundarar's left eye. He sang at Thirukkachi Ekambam (திருக்கச்சி ஏகம்பம்) "Aalandhaan Ugandhu" (ஆலந்தான் உகந்து) Padigam and thanked the Lord for having restored his sight in one eye.

At last, he reached Thiruvaarur. He went to the temple and prayed for the restoration of sight to his other eye. He sang the padigam, "Meelaa Adimai" (மீளா அடிமை) telling Lord he was his bond slave. He had no other desire besides His grace. His heart was filled with grief and mercy. The Lord out of compassion opened the other eye and Sundarar sang songs of gratitude.

The next hard task was to appease Paravaiyar. She thought that Sundarar had betrayed her by marrying another lady. She refused to receive him. What man cannot do, God must achieve. Sundarar implored the Lord to undertake the mission of appeasement. Siva went to Paravaiyaar in the guise of a priest and pleaded with her on behalf of Sundarar. She would not listen, Siva had to show His

giorious form this time. Paravaiyaar fell at his feet and asked for his pardon. She received Sundarar with love and reverence and the two lived happily thereafter.

Western part of South India was known by the name Sēra Naadu. The capital city of that country was called Magōthai. The King that reigned the country was Seramaan Perumaal. He was a devotee of Siva. He used to perform Siva Puja daily and at the end of the puja, he used to hear the sound of the anklet of the Cosmic Dancer Nataraja at Thillai. One day he did not hear the sound. He was filled with grief. To relieve his distress, the Lord said, "O King! Don't become aggrieved. My beloved devotee Sundarar was extemporising songs. I was immersed in the sweetness of his songs; hence the delay". On hearing this, Seramaan longed to go to Chidambaram, worship Nataraja and meet Sundarar.

Accordingly, he went to Chidambaram, worshipped the Lord, sang a minor poem Ponvannathu Anthathi (பொன் வண்ணத்து அந்தாதி) proceeded to Thiru Arur, met Sundarar sang a minor poem Thiruvaarur Mummannikkovai, (திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை) went on a tour to Madurai, and its neighbouring places along with Sundarar, returned to Thiru Aarur and went back to his country.

Sundarar also went with him, stayed in the Chera capital for some time and returned to Thiru Aarur with large presents offered by the Seramaan. On his way to Thiruvaarur, he was approaching a place called Thiru Muruganpunndi. At the bidding of Siva, His demons robbed Sundarar of all his belongings. Sundarar went to the temple and improvised a decad, Kodugu Venjilai (கொடுகு வெஞ்சிலை). By the grace of the Lord, he got back all the articles which he had lost and reached Thiru Aarur.

After some time he took leave of Paravaiyar and all the devotees. He was passing through Thiruppukkoliyur (திருப்புக் கொளியூர்) Avinasi (அவிநாசி). He heard wailings from one house and shouts of joy from the house opposite. On

inquiry he was told that two boys, both of them being five years old, went together to bathe in a lake nearby. One was swallowed by a crocodile and the family of that boy was immersed in sorrow. The other boy escaped and the elders had arranged for him the traditional ceremony and there was much rejoicing.

Sundarar wanted to console the bereaved family. He was prompted by the Lord to bring the dead boy back to life. They went to the lake where the Saint sang a padigam to the Lord 'Yetraan Marrakken' (எற்றான் மறக்கேன்) praying to the Lord to restore the boy to the parents. The miracle happened. The crocodile gave the boy back. The parents worshipped the Saint's feet.

The news of the miracle spread far and wide. Sundarar was now eighteen years old. He was tired of worldly existence and so requested the Lord to take him back to Kailas. He sang the Padigam "Thalaikkuth Thalaimaalay" (தலைக்குத் தலைமலை). The Lord desiring to take Sundarar back to His abode commanded the heavenly messengers to bring him to Kailas on a white elephant. Sundarar climbed on the elephant and singing the "Thirunodiththan Malai" (திருநொடித்தான் மலை) "Thaanenai Mun Padaiththaan" (தானெனை முன் படைத் தான்) Padhigam departed for Kailas not in the physical body but in his spiritual body.

Sundarar was Siva's comrade, but Siva was always his Master. He was an eternal slave of the Master. He referred every happening of his life to Siva and invoked His aid when human strength was of no avail. God stood by his side for he stood at the feet of God.

மறையவர் கோலத்தில் சிவபெருமான் மணக்கோலத்திலிருக்கும்
நம்பியாருரைத் தடுத்தாட் கொள்ளுகிறார்

The Lord in the guise of a Brahmin takes as his bondsman
Sundarar who was in his wedding costumes.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்ணெய் நல்லூர்

பித்தா பிறைசூடி பெருமானே அருளாளா
Piththaa pirraisūdee perumaanē arullaallaa

எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்து உன்னை
Eththaan marravaadhē ninaikkindrēn manaththu unnai
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூர்
அருள் துறையுள்
Vaiththaay pennnnai:h thenpaal vennnney nallūr arullthurrai-
yull

அத்தா உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனலாமே
Aththaa unakku āllaay ini allēn enalaamē.

பித்தனே! பிறையைத் (தலைமாலையாகச்) சூடி இருக்கிறவனே!
பெருமை உடையவனே! அருள் செய்பவனே! சிறிது கூட மறக்
காமல் உன்னை நினைக்கிறேன்; என் மனத்தில் உன்னை வைத்து
இருக்கிறாய்; பெண்ணை என்ற பெயருடைய ஆற்றின் தெற்குப்
பக்கம் உள்ளது திருவெண்ணெய் நல்லூர்; அவ்வூரில் உள்ள
கோயிலின் பெயர் திருவருட்டுறை; அத்திருவருள் துறையுள்
இருக்கும் தலைவனே! உனக்கு நான் (முன்பே) அடியவன்; (இங்
ஙனம் இருக்கும் பொழுது) 'நான் உனக்கு அடியவன் அல்லன்'
என்று இப்பொழுது சொல்லலாமா?

பித்தன்—mad man, insane

சூடி—wearer

மறவாது—not forgetting

தென்பால்—in the south

அத்தன்—Lord

இனி—இப்பொழுது—now

பிறை—crescent moon

அருள்—grace

பெண்ணை—River called Pennnai

அருள் துறை—கோயிலின் பெயர்

—name of the temple

ஆள்—அடிமை—slave

Oh, the Insane! Oh, the wearer of the crescent moon! Oh
bestower of Grace! I think of you without forgetting you even
for a moment. You placed yourself in my heart. Thiru Vennai
Nallur is situated on the southern bank of the river, Pennnnai;
the name of the temple in that place is known as Thiru

அந்தணவடிவில் வந்த சிவபெருமான் சுந்தரரைத் திகைக்க
வைத்து ஆலயத்துள் சென்று மறைந்தார்

To the bewilderment of Sundarar Lord Siva who came
in the guise of a Brahmin enters the temple and disappears.

Arutturai; Oh Lord enshrined in that temple! I was Your slave (even before); then how can I say, "I am not Your slave."

காரூர் புனல் எய்திக் கரைகல்லித் திரைக்கையால்

Kaarūr punal eydhik karaikallith thiraikkaiyaal

பாரூர் புகழ் எய்திக் திகழ் பன்மாமணி உந்திச்

Paarūr pugazh eydhith thigazh panmaamanni undhich

சீரூர் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூர் அருள்
துறையுள்

Cheerūr pennnnaith thenpaal vennnney nallūr arullthurraiyaal

ஆரூரன் எம்பெருமாற்கு ஆள் அல்லேன் எனலாமே.

Aarūran emperumaarrku aall allēn enalaamē

திருச்சிற்றம்பலம்

மேகத்தில் இருந்து விழும் நீர் (வெள்ளம் ஆக)வருகிறது—அலைகள் ஆகிய கைகளால் கரைகளைக் குத்துகிறது—நிலம் முழுவதும் புகழ் பொருந்தி(ப் பாய்கிறது)—ஒளி பொருந்திய பல சிறந்த மணிகளைத் தள்ளிக்கொண்டு வருகிறது—அழகு பொருந்தி உள்ளது, பெண்ணையாறு; இதன் தெற்குப் பக்கம் இருப்பது திருவெண்ணெய் நல்லூர். அவ்வூரில் உள்ளது திருவருட்டுறை என்ற கோயில்; இக்கோயிலில் உள்ள இறைவனுக்கு 'ஆரூரன்' ஆகிய நான் அடிமை; (இங்ஙனம் இருக்க) 'நான் அடிமை அல்ல' என்று கூறுவது பொருந்துமா?

கார்—மேகம்—cloud

புனல்—நீர்—water (rain)

கரை—bank

திரை—அலை—waves

பார்—பூமி—earth

புகழ்—fame

உந்தி—தள்ளி—dash

ஆரூரன்—சுந்தரர்—name of Sundarar

The rain from the clouds goes in floods—The river with the waves as hands, dashes against the banks—It becomes famous in the world—It carries several big gems—Thus the River Pennai is beauteous.

Thiru Vennai Nallur is situated on the southern bank of that river; Aralthurai is the name of the temple there; I, Aarūran am the slave of the Lord of that temple; Then how can I say, "I am not Your slave?"

திருவதிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மாணை அறியாத சாதியார் உளரே

Thammaanai arriyaadha saadhiyaar uillare

சடைமேல்கொள் பிறையாணை விடைமேல் கொள்

விகிர்தன்

sadai mēlkoll pirraiyaanai vidaimēl koll vikirdhan

கைம்மாவின் உரியாணைக் கரிகாட்டில் ஆடல்

Kaimmaavin uriyaanaik karikaattil aadal

உடையாணை விடையாணை கறைகொண்ட கண்டத்து

udaiyaanai vidaiyaanaik karraikonnda kanndaththu

எம்மான் தன் அடிக்கொண்டு என்முடிமேல் வைத்திடும்

என்னும்

Emmaanthan adikkonndun mudimēl vaiththidum ennum

ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலா நாயேன்

aasaiyaal vaazhkindra arrivilaa naayēn

எம்மாணை எறிகெடில வடவீரட்டானத்து

Emmaanai ērrikedila vadaveerattaanaththu

உறைவாணை இறைபோதும் இகழ்வன்போல் யானே.

urraivaaanai irraipodhum igazhvanpol yaanē

தம் தலைவனை அறியாத மக்கள் இருக்கமுடியுமா? சடையின் மேல் பிறையை உடையவன்—இடபத்தின்மேல் சவாரி செய்பவன் யானைத்தோலைப் போர்த்திக் கொண்டவன்—சடுகாட்டில் ஆடு பவன்—இடபக்கொடி உடையவன்—விஷக்கறை உள்ள கண்டத்தை உடைய தலைவன்—தன் திருவடியை என் தலைமேல் வைக்கும் என்னும் ஆசையால் வாழ்கின்றேன்—நான் அறிவில்லாத நாய் போன்றவன். எம்பெருமான்—அலைகள் மோதும் கெடில நதியின் வடகரையில் (திருவதிகை) வீரட்டானத்தில் இருப்பவன் ஆகிய இறைவனைச் சிறிது பொழுது இகழ்ந்ததுபோல் யான் இருந்தேன் (ஆந்தோ)

தம்மான்—தம் தலைவன்—their master

சாதியார்—மக்கள்—people

சடை—matted locks

பிறை—crescent moon விடை—எருது—bull
 விகிர் தம்—god as different from the world
 கைம்மா—யானை—elephant உரி—stain
 கரிகாடு—சுகாடு—cremation ground (at the time of final deluge)
 ஆடல்—dance
 விடையான்—having the bull as an emblem in the flag
 கறை—mark (of poison) கண்டம்—throat
 எம்மான்—எம் தலைவன்—my Lord
 அடி—feet முடி—head
 ஆசை—desire அறிவுஇலா—foolish
 நாயேன்—dog like one
 கெடிலம்—Gedilam—a river flowing near Thiru adhigai
 வீரட்டானம்—the name of the temple at Thiru adhigai
 உறைவான்—one who resides
 இறைபோதும்—even for a moment
 இகழ்வன்—to dishonour; to despise

Can there be any one without knowing their master?

He has the crescent on His matted locks—He rides a bull.
 He has covered Himself with the skin of an elephant—He
 dances in the cremation ground (at the time of final deluge—
 He has the bull banner—He is having the mark of poison on
 His throat—“He will place His feet on my head”—I so
 desiring, a foolish dog-like one, am living—He is my Lord—
 He is enshrined at (Thiru Adhigai) Veerattanam on the northern
 bank of the river Gedilam—I remained as if I despised Him
 for a moment. Alas!

என்பினையே கலனாக அணிந்தானே எங்கள்

Enbinaiyē kalanaaga annindhānai engall

எருதுஏறும் பெருமானே இசைஞானி சிறுவன்

crudhu ērum perumaanai isaignaani siruvan

வன்பனைய வளர்பொழில்சூழ வயல்நாவ லூர்க்கோன்

Vanbanaiya vallarpozhiḷ sūzh vayalnaava lūrkkon

வன்தொண்டன் ஆரூரன் மதியாது சொன்ன

vanthonndan aarūran madhiyaadhu sonna

அன்பனை யாவார்க்கும் அறிவரிய அத்தர்

Anbanai yaavarkkum arrivariya aththar

பெருமானை அதிகைமா நகருள்வாழ் பவனை

perumaanai adhikaimaa nagarull vaazhbhavanai

என்பொன்னை எறிகெடில வடவீரட்டானத்து

Enponnai errikedila vadaveerattaanaththu

உறைவானை இறைபோதும் இகழ்வன் போல் யானே

urraivaanai irraipodhum ikazhvanpol yaane.

திருச்சிற்றம்பலம்

எலும்பையே அணிகலமாக அணிந்தவனை, எருதை ஊர்ந்து
வரும் எங்கள் தலைவனை

இசை ஞானியாருடைய மகன்—வலிய பனை மரங்களையுடைய
யதும், பொழில்கள் சூழ்ந்ததும், வயல்களை உடையதும் ஆன திரு
நாவலூர் என்ற ஊர்க்குத் தலைவன்—வன் தொண்டன்—ஆருரன்
(ஆகிய சுந்தரன்) மதியாது சொல்லப்பட்ட அன்பு உருவினனை

யாராலும் அறிய முடியாத மேலான தலைவனை, திருவதிகை
என்னும் பெரிய நகரத்தில் வாழ்பவனை, என்பொன் போன்றவனை
அலைகளை எறியும் கெடில நதியின் வடகரையில் வீரட்டானத்தில்
உள்ள இறைவனைச் சிறிது பொழுது இகழ்ந்ததுபோல் இருந்தேன்.
(அந்தோ)

என்பு—எலும்பு—Bone

கலன்—ஆபரணம்—jewels

அணிந்தான்—adorned

எருது—bull

இசை ஞானி—சுந்தரரின் தாய்—the name of Sundarar's
mother

சிறுவன்—மகன்—son

பனை—Palmyra

பொழில்—தோட்டம்—groves

நாவலூர்க்கோன்—சுந்தரர்—King of Thiru Navalūr—Sundarar

Navalūr is the place of Sundarar. கோன்—அரசன்—King

வன்தொண்டன்—harsh devotee.

The Lord came in the guise of an aged brahmin and asked Sundarar to serve Him according to a document executed by his grand father. Sundarar refused and picked a quarrel with Him. The case was proved. As Sundarar was rough with the Lord he was given the name Van Thonndan.

மதியாது — with disrespect

அத்தர்—wise

மாநகர்—city

அன்பன்—embodiment of love

பொன்—gold

He adorned Himself with bone as jewels—He rides a bull—He is my Lord.

He is the embodiment of love whom the son of Isai Gnani the king of Thiru Navalūr surrounded by the strong palmyra trees, groves and fields—Vanthondan—Arūran—had talked with disrespect.

He is unperceivable by any one—He is the Lord of the wise—He resides at the city called Thiru Adhigai—He is as dear as gold—He is enshrined at Veerattanam on the northern bank of the river Gedilam—I remained as if I despised Him for a moment. Alas!

திருக்கழுமலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சாதலும் பிறத்தலும் தவிர்த்து எனை வகுத்துத்
Saadhalum pirrathalum thavirththu enai vaguththuth

தன்னருள் தந்தஎன் தலைவனை மலையின்
thannarull thandha en thalaivanai malaiyin

மாதினை மதித்து அங்கோர் பால்கொண்ட மணியை

Maadhinaï madhiththu anggor paalkonnda manniyai

வருபுனல் சடையிடை வைத்த எம்மாளை

varupunal sadaiyidai vaiththa yemmaanai

ஏதிலென் மனத்துக்கோர் இரும்புண்ட நீரை

Yethilen manaththukkor irumbunnda neerai

எண்வகை யொருவனை எங்கள் பிராணைக்

ennvagai yoruvanai engall piraanaik

காழில்வெண் குழையனைக் கடல்கொள் மிதந்த

Kaathillvenn kuzhaiyanaik kadalkolla midhandha

கழுமல வளநகர்க் கண்டு கொண்டேனே.

kazhumala vallanagark kanndu konndē.

இறத்தலும் பிறப்பதும் நீக்கி, என்னைப் படைத்து அருள்தந்த
தலைவனை—மலைமகள் ஆகிய உமையைத் தன் ஒரு பங்கில் கொண்
டவனை—மாணிக்கம் போன்றவனை—வானில் இருந்து வந்த
கங்கையைச் சடையில் வைத்தவனை—என் தலைவனை—எனக்கு
அயல் ஆகாதவனை—இரும்பு உண்ட நீர்போல என் மனத்து
உள்ளே கலந்து நிற்பவனை—எட்டு வடிவமாகி நின்ற ஒருவனை—
என் தலைவனை—காதில் வெண்குழை அணிந்தவனை—கடலில்
மிதந்த கழுமலம் என்னும் வளம் பொருந்திய நகரில் கண்டு
கொண்டேன்.

சாதல்—death	பிறத்தல்—birth
தவிர்த்து—forbid; dispel	வகுத்து—created
அருள்—grace	தலைவன்—Lord
மலையின் மாதா—மலைமகள்—உமை—Daughter of Himavan—Uma	
ஒர்பால்—in one part (of the body)	மணி—jewel
புனல்—வெள்ளம்—கங்கை—flood—Ganges	
சடை—matted locks	எம்மான்—My Lord
ஏதில்—not an alien	மனம்—mind
இரும்பு—iron	நீர்—water
எண்வகை—எட்டுவடிவு—நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், உயிர்	
Eight forms—Earth, Water, Fire, Wind, Ether, Sun, Moon and Soul	
ஒருவன்—Primal One	எங்கள் பிரான்—our master
காது—ear	வெண் குழை—white ear rings
கடல்—sea	மிதந்த—floated
கழுமலம்—சீர்காழி—Kazhumalam is one of the names of Seerkazhi	
வளநகர்—fertile city	

He is the Lord who dispelled death and birth; He caused me to be born and bestowed grace; He holds Uma in one part of His body; He is gem-like; He is my Lord who holds the Ganges in His matted locks; He is not an alien; He is in my mind as the water absorbed by red hot iron; He is in eight forms; He is the Primal one; He is my Lord; He wears the white conch as ear rings; Him I found at the city called Kazhumalam which floated on the sea (at the final deluge).

செழுமலர்க் கொன்றையும் கூவிள மலரும்
 Sezhumalark kondraiyum kūvilla malarum
 விரவிய சடைமுடி அடிகளை நினைந்திட்டு
 viraviya sadaimudi adikallai ninaindthittu
 அழுமலர்க் கண்ணினை அடியவர்க்கு அல்லால்
 Azhumalark kanninnai adiyavarkku allaal
 அறிவு அரிது அவன் திருவடி இணை இரண்டும்
 Arrivu Aridhu avan thiruvadi innai irrandum
 கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண்டு ஊரன்
 Kazhumala vallnagark kanndu konndu ūran
 சடையன் தன் காதலன் பாடிய பத்தும்
 Sadaiyanthan kaadhalan paadiya pathum
 தொழுமலர் எடுத்த கை அடியவர் தம்மைத்
 Thozhumalar eduththa kai adiyavar thammaith
 துன்பமும் இடும்பையும் சூழநிலாவே
 thunbamum idumbaiyum sūzhanilaave.

திருச்சிற்றம்பலம்

செழிப்பான கொன்றை மலரையும், வில்வ இலையையும்
 பொருந்திய சடையுடையவர் சிவபிரான்; அவரை நினைந்து மலர்
 போன்ற இரண்டு கண்களில் இருந்து நீர் வடிப்பர் அடியவர்கள்.
 அத்தகைய அடியவர்களுக்கு அல்லாமல் சிவபெருமானுடைய
 இரண்டு திருவடிகளும் அறிவதற்கு அரிதாகும். அவற்றைக் கழு
 மலம் என்னும் வளம் பொருந்திய நகரில் கண்டு தரிசித்தார்—
 ஊரன் என்ற பெயரையுடையவர்—சடையனருடைய திருமகன்
 ஆகிய சுந்தரர். அச்சுந்தரர் பாடிய பாடல்களைக் கொண்டு தொழு
 பவர்—மலர் கொண்ட கைகளையுடைய அடியவர்களைத் துன்பங்
 களும் இடையூறுகளும் சூழமாட்டா.

கொன்றை—a kind of flower

கூவிளம்—வில்வம்—Vilwa—BAEL—the leaf of Vilwa is used for
 offering

விரவிய—intermixed

சடைமுடி அடிகள்—the Lord having matted locks

அடிகள்—Lord

நினைந்திட்டு—thinking

மலர்க்கண்—flower like eyes

அழும்—crying

இணை—two	அடியவர்—devotees
அல்லால்—but for	அறிது அரிது—cannot be perceived
திருவடி—holy feet	ஊரன்—Sundarar
சடையன்—Sadaiyanar—the name of	Sundarar's father
காதலன்—son	பாடிய—sung
பத்து—ten (verses)	தொழும்—worship
அடியவர்—devotees	துன்பம்—distress
இடும்பை—இடையூறு—hindrance	
சூழநிலா—will not surround or approach	

The Lord has matted locks where KONRAI flowers and VILWA leaves abound. By thinking of or meditating upon the Lord, the devotees shed tears (of joy). Excepting to those devotees Lord's feet are unperceivable. Uran—the son of Sadaiyanar viz., Sundarar witnessed the Lord at Kazhumalam (Seerkazhi) and sang ten verses. Distress and hindrance will not approach those who worship the Lord by these songs with flowers in their hands.

Thiru Vennai Nallur is situated on the southern bank of that river; Arulthurai is the name of the temple there; I, Aarūran am the slave of the Lord of that temple; Then how can I say, "I am not Your slave?"

திருத்தொண்டத் தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
 Thillaivaazh andhannartham adiyaarkkum adiyēn
 திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க்கு அடியேன்
 thiruneela kanndaththuk kuyavanaarkku adiyēn
 இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
 Illaiyē ennaadha iyarrpagaikkum adiyēn
 இனையான்தன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 illaiyaanthan kudimaarran adiyaarkkum adiyēn

வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்

Vellumaa migavalla meyporullukku adiyēn

விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற்கு

அடியேன்

viripozilsūzh kundraiya virranminndarrku adiyēn

அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கு அடியேன்

Allimen mullaiyanthaar amarneedhikku adiyēn

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

aarūran aarūril ammaanukku aallē.

தில்லை என்னும் சிதம்பரத்தில் வாழும் அந்தணர்களுடைய அடியார்களுக்கு அடியேன்; 'திருநீலகண்டன்' என்ற பெயர் உடைய குயவனுக்கு அடியேன்; கேட்ட பொருளை 'இல்லையே' என்று கூறாமல் கொடுத்த 'இயற்பகை' என்பவருக்கும் அடியேன்; 'இளையான் குடிமாறன்' என்பவருடைய அடியார்களுக்கும் அடியேன்; வெற்றி கொள்வதில் மிகவும் திறமை உடைய 'மெய்ப்பொருள்' என்பவருக்கு அடியேன்; விரிந்த தோட்டங்கள் சூழ்ந்த 'செங்குன்றார்' என்ற ஊரில் வாழ்பவர் ஆகிய 'விறன்மிண்டன்' என்பவருக்கு அடியேன்; மென்மையான முல்லை மாலை சூடிய 'அமர்நீதி' என்பவருக்கு அடியேன்; ஆரூரன் ஆகிய நான் திருவாரூரில் இருக்கும் இறைவனுக்கு அடிமை.

தில்லை—Chidambaram

அந்தணர்—Brahmins

அடியார்க்கு—to the devotees

குயவனார்—potter

என்னாத—does not say

வல்ல—capable of

சூழ்—surrounded by

குன்றை—Senkundrur, a place in western part of South India

தார்—மாலை—garland

ஆள்—அடிமை—slave

ஆரூரில் அம்மான்—திருவாரூரில் உள்ள சிவபெருமான்—Lord residing at Tiru Arur

வாழ்—living

இல்லை—I possess not

வெல்—win

விரிபொழில்—spacious groves

முல்லை—jasmine flower

ஆரூரன்—சுந்தரர்—Sundarar

I am a devotee of devotees of the "Brahmins of Thillai". I am a devotee of "Tiruneelakanta" a potter, I am a devotee of

“தில்லைவாழ் அந்தணர்தம்” என்று தொடங்கும் பாடலை இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுக்க அதனை முதலாகக்கொண்டு சுந்தரர் திருத்தொண்டத் தொகை பாட அனைவரும் வியப்படைகின்றனர்.

The Lord gave the clue “Thillaiivazh Anthannartham” and with that clue Sundarar sang “Thiruththonndath Thogai” to the amazement of all

“Iyarpagai” who says not ‘I possess not’. I am a devotee of devotees of “Ilaiyaan Kudi Maaran”. I am a devotee of “Meyporul” capable of winning. I am a devotee of “Viranminndar” resident of Senkundrur surrounded by spacious groves. I am a devotee of “Amarneethi” who wears garland of jasmine flowers. I, Aaruran, am the slave of the Lord residing at Tiru Arur.

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
Paththaraayp pannivaargaal ellaarkkum adiyēn

பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
paramanaiyē paaduvaar adiyaarkkum adiyēn

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
Siththaththaich sivanpaalē vaiththaarkkum adiyēn

திருஆரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
thiruaarūrp pirrandhargall ellaarkkum adiyēn

முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கு அடியேன்
Muppodhum thirumēni theennduvaarkku adiyēn

முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
muzhuneerru pūsiya munivarkkum adiyēn

அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்
Appaalum adichchaarndaar adiyaarkkum adiyēn

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.
aarūran aarūril ammaanukku aallē.

சிவபெருமான் இடத்தில் பக்தி உடையவராய் வணங்குகிற எல்லாருக்கும் அடியேன்; சிவபெருமானையே பாடுகிற அடியார்க்கும் அடியேன்; மனத்தைச்சிவபெருமான் இடத்தில் வைத்தவர்களுக்கு அடியேன்; திருவாரூரில் பிறந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் அடியேன்; மூன்று காலங்களிலும் சிவலிங்கத்தைத் தொட்டுப் பூசை செய்பவருக்கு அடியேன்; உடம்பு முழுவதும் திருநீறு பூசி இருக்கும் முனிவர்க்கும் அடியேன்; தமிழ்நாட்டுக்கு அப்பால் கடல் கடந்து உள்ள நாடுகளில் இருந்து சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்குபவர்க்கும் அடியேன்; ஆரூரன் ஆகிய சுந்தரன் திருவாரூரில் உள்ள பெருமானுக்கு அடிமை.

பத்தர்—பக்தி உடையவர்—devotees பக்தி—devotion
பணிவார்கள்—வணங்குகிறவர்கள்—worshippers
எல்லார்க்கும்—to all பரமன்—the Lord
பாடுவார்—that sing சித்தம் -மனம்—mind; heart
பிறந்தார்கள்—who were born
முப்போது—மூன்று காலங்கள்—காலை, நண்பகல், மாலை--three
parts of the day—morning, noon, evening
திருமேனி—Siva Linga's form
தீண்டுவார்—who touch (and perform worship)
முழு—full நீறு—விபூதி—Sacred Ash
பூசிய—smeared
முனிவர்—ascetics; sages (devotees)
அப்பாலும்—(in various countries) far off and outside (Tamil
ஆரூரன்—Sundarar Nadu)

I am the devotee of all those who worship the Lord with devotion. I am the devotee of devotees who sing songs in praise of Siva. I am the devotee of those who have placed their minds on Siva. I am the devotee of all those who were born at Thiru Aarur. I am the devotee of those who touch Siva Linga and perform worship in the three parts of the day. I am the devotee of those ascetics who have smeared through out their bodies the Sacred Ash; I am the devotee of those who live in various countries far and wide outside Tamil Nadu and worship him. Aaruran is the devotee of the Lord at Thiru Aarur.

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
Manniyaseer marrainaavan nindravūrp pūsal
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்
varivallaiyaall maanikkum nēsanukkum adiyēn
தென்னவனாய் உலகுஆண்ட செங்கணார்க்கு அடியேன்
Thennavanaay ulaguaannda senggannarkku adiyēn
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க்கு அடியேன்
thiruneela kannadaththup paannanaarkku adiyēn

என்னவனும் அரன் அடியே அடைந்திட்ட சடையன்
Ennavanaam aran adiyē adaindhitta sadaiyan

இசைஞானி காதலன் திருநாவலூர்க் கோன்
isaignaani kaadhalan thirunaavalūr kōn

அன்னவனும் ஆரூரன் அடிமை கேட்டு உவப்பார்
Annavanaam aarūran adimaikēttu uvappaar

ஆரூரில் அம்மானுக்கு அன்பர் ஆவாரே
aarūril ammaanukku anbar aavaarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

புகழ் பொருந்திய வேதத்தை ஒதுபவரும் 'திருநின்றலூர்' என்ற ஊரில் உள்ளவரும் ஆன 'பூசலார்' (என்பவர்க்கு அடியேன்); வரிகள் உள்ள வளையல் அணிந்த 'மானி' என்பவருக்கும் 'நேசன்' என்பவருக்கும் அடியேன்; சோழ அரசன் ஆகி உலகத்தை ஆட்சி செய்த 'செங்குணன்' என்பவர்க்கும் அடியேன்; 'திருநீலகண்ட (யாழ்ப்)பாணர்' என்பவருக்கும் அடியேன்; என் தந்தை—சிவபெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவர் சடையனார்'; (என் தாய்) 'இசைஞானியார்'; இவர்களுக்கு மகன்—'திருநாவலூர்' என்ற ஊர்த்தலைவன்—அப்படிப்பட்டவன் 'ஆரூரன்'; 'அவன் அடிமை' என்று கூறிய (இப்பதிகத்தைக்) கேட்டு மகிழ்பவர்கள் திருஆரூரில் உள்ள இறைவனுக்கு அன்பர் ஆவார்கள்.

சீர்—புகழ்—fame	மன்னிய—பொருந்திய—consist
மறை—வேதம்—Vedas	நாவன்—ஒதுபவர்—one who recites
தென்னவன்—பாண்டியன்; இங்கே சோழன்—Paandya; here	
உலகு—world	ஆண்ட—ruled [Chola]
பாணன்—a clan	consisting of players on Yaazh (a musical instrument)

என்னவன்—என் தந்தை—my father

அரன் அடி—feet of the Lord

அடைந்திட்ட—அடைந்த—
approached

கோன்—தலைவன்—chieftain

காதலன்—மகன்—son

அன்னவன்—அப்படிப்பட்டவன்
—of such nature

உவப்பார்—மகிழ்பவர்—those
who rejoice

அம்மான்—இறைவன்—Lord
அன்பர்—devotees

I am a devotee of Poosalar of Thiruninravur who chants the Vedas, Maani who wears bangles and Nesa. I am a devotee of the Chola King Sengannan who reigned the Pandya country also. I am a devotee of Thiru Neelakanta Yaazhppanar I am a devotee of my father Sadayan who attained the feet of the Lord. I am the son of Isai Gnaniyar. I am the King of Thiru Navalur. Those who rejoice in hearing the songs of this devotee, will become the devotees of the Lord at Thiru Aarur.

திருக்கோளிலி

திருச்சிற்றம்பலம்

நீள நினைந்து அடியேன் உமைநித்தலும் கைதொழுவேன்
Neella ninaindhu adiyen umai niththalum kai thozhuvēn

வாளன கண்மடவாள் அவள்வாடி வருந்தாமே

Vaallana kannmadavaall avall vaadi varundhaame

கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்

பெற்றேன்

Kollili emperumaan kunndaiyurch chila nellup petrēn

ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே

Aallilai emperumaan avai attith tharappanniyē.

இடைவிடாமல் நான் உன்னை நினைக்கிறேன்; தினந்தோறும் உன்னை வணங்குகிறேன்; வாள் போன்ற கண்களையுடைய அவள் (பரவையார்) வாடுகிறாள்; அவள் வருந்தாமல் இருக்க வேண்டும்; திருக்கோளிலி என்ற தலத்தில் இருக்கும் பெருமானே! குண்டையூரில் சிறிது நெல் பெற்று இருக்கிறேன்; (அவற்றை எடுத்துச் செல்ல என் இடம்) ஆட்கள் இல்லை; இறைவனே! அவற்றை எடுத்துச் செல்வதற்கு உதவி செய்ய (யாருக்காவது) கட்டளை இடு.

நீள—இடைவிடாமல்—continuously, always

நினை—think, meditate நித்தலும்—நாள்தோறும்—daily

கை தொழுவேன்—வணங்குவேன்—worship

வாள்—an instrument or fish மடவாள்—simple lady

வாடி—withered

அவள்—பரவை—she (Paravai, the Consort of Sundarar)
 வருந்தாமே—should not suffer சில—some
 நெல்லு—நெல்—paddy ஆள்—men
 அட்டித்தர—to carry and deliver
 பணி—கட்டளையிடு—issue order

I continuously meditate on You. I daily worship You. She (Paravai,) having eyes like saw fish, is withered. She should not suffer. Oh my Lord residing at Tirukkollili! I have acquired some rice at Kundaiyur. I have no men (to help me) Oh my Lord! Please issue orders (to any one) to help me in taking them.

கொல்லை வளம்புறவில் திருக்கோளிலி மேயவனை
 Kollai vallampurravil thirukkollili mēyavanai
 நல்லவர் தாம்பரவும் திருநாவல ஊரனவன்
 Nallavar thaamparavum thirunaavala ūranavan
 நெல்லிட ஆட்கள் வேண்டி நினைந்து ஏத்திய பத்தும்
 வல்லார்

Nellida aatkall vānndi ninaindhu ēththiya paththum vallar
 அல்லல் களைந்து உலகில் அண்டர் வானுலகு ஆள்பவரே.
 Allal kallaindhu ulagil anndar vaanulagu aallbavarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோட்டங்களும் சிறு காடுகளும் பொருந்திய வளம் உடையது
 திருக்கோளிலி; அத்திருக்கோளிலியில் உள்ள சிவபெருமானைச்
 (சுந்தரர்) பாடியிருக்கிறார்; சுந்தரர் திருநாவலூர் என்ற ஊர
 வர்; அவர் நல்லவர்களால் புகழப்படுபவர்; அவர் (திருவாரூருக்கு)
 நெல்லை எடுத்துச்செல்ல ஆட்கள் வேண்டும், என்று நினைத்துப்
 பாடி இருக்கிறார்; அவர் துதித்துப் பாடிய பத்துப்பாடல்களையும்
 அறிந்தவர்கள், (1) நில உலகத்தில் துன்பங்களை நீக்குவார்கள்;
 (2) தேவர் உலகுக்குச் சென்று ஆட்சி செய்வர்.

கொல்லை—தோட்டம்—gardens வளம்—fertile
 புறவு—சிறுகாடு—forests
 மேயவன்—இருப்பவன்—resident
 நல்லவர்—good men பரவும்—praise
 திருநாவல் ஊரன்—belonging to Tirunaavalur

நெல்—rice, grains of paddy	இட—to take
ஆட்கள்—men, servants	வேண்டி—requested
நினைந்து—thought	ஏத்திய—worshipped
அல்லல்—துன்பம்—distress	களைந்து—நீக்கி—get rid of
அண்டர்—தேவர்—celestials	ஆள்பவர்—rule, govern
வான் உலகு—தேவர் உலகம்—celestial region	

Thirukkōlili is fertile with gardens and groves. Sundarar is also called Thiru Naval Urar and he is praised by good men. Sundarar has sung in praise of the Lord at Thirukkōlili. He has sung with a request that he should be given some men to deliver the rice (at Tiru Arur). Those who are well-versed in those ten stanzas, (i) will get rid of their sorrows and (ii) will govern the celestial region.

திருப்புகலூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையே புகழ்ந்(து) இச்சை பேசினும்
 Thammaiyē pugazhndhu ichchai pēsinum
 சார்வினும் தொண்டர் தருகிலாப்
 saarvinum thonndar tharugilaap
 பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே எந்தை
 Poymmai yallaraip paadaadhē endhai
 புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
 pugalūr paadumin pulaveergaall
 இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்
 Immalyē tharum sorrum kūraiyeum
 ஏத்தலாம் இடர் கெடலுமாம்
 ēththalaam idar kedalumam
 அம்மையே சிவலோகம் ஆள்வதற்கு
 Ammaiyē sivalogam aallvadharrku
 யாதும் ஐயுறவு இல்லையே.
 yaadhum aiurravu illaiyē.

அவர்களையே புகழ்ந்து இன்பமாகப்பேசினாலும், அவர்களையே சார்ந்து இருந்தாலும், தொண்டர்களே! உலோபிகள் ஒரு சிறிதும் கொடுக்கமாட்டார்கள்; அவர்களைப்பாட வேண்டாம்; எந்தை

ஆகிய புகலூரில் உள்ள இறைவனைப் பாடுங்கள், புலவர்களே!
இறைவனைப் பாடினால் (1) இந்தப் பிறப்பில் உணவு கிடைக்கும்,
(2) ஆடை கிடைக்கும் (3) புகழும் கிடைக்கும் (4) துன்பம் கெடும்
(5) அடுத்த பிறப்பில் சிவலோகம் ஆளலாம். இதற்கு எந்த வித
மான சந்தேகமும் இல்லை.

தம்மை—அவர்களை—them	புகழ்ந்து—praise
இச்சை—words to one's liking	
சார்வினும்—being attached to	தொண்டர்—oh devotees!
தருகிலா—that does not give	
பொய்மை ஆளர்—பொய் ஆனவர்—untrue men, imposters	
உலோபிகள்—misers	பாடாதே—don't sing
எந்தை—our Lord	பாடுமின்—do sing
புலவீர்காள்—oh poets!	இம்மை—in this birth
சோறு—food	கூறை—cloth
ஏத்தல் ஆம்—you may be praised	
இடர் கெடலும் ஆம்—may get rid of sorrows	
அம்மை—அடுத்தபிறவி—next birth	
ஆள்வதற்கு—to reign	ஐயறவு—சந்தேகம்—doubt

Though you praise them, though you talk words to their liking and though you are attached to them, oh devotees! the misers won't give you anything. Don't sing in praise of them. Sing in praise of our Heavenly Father, who resides at Pugalur Oh ye poets! If you should sing the Lord, (i) in this birth you will get food; (ii) you will get clothes; (iii) you will be praised; (iv) you will get rid of sorrow and (v) in the next birth you will reign in Sivaloka. No doubt will there be (to be blessed so).

செறுவினில் செழுங்கமலம் ஓங்குதென்
Serruvini sezhung kamalam ongguthen

புகலூர் மேவிய செல்வனை
pugalūr mēviya selvanai

நறவம் பூம்பொழில் நாவலூரன்
Naravam pūmpozhil Naavalūran

வனப்பகை யப்பன் சடையன் தன்
vanappagai yappan sadaiyan than

சிறுவன் வன்தொண்டன் ஊரன் பாடிய

Sirruvan vanthonndan ūran paddia

பாடல் பத்திவை வல்லவர்

paadal paththivai vallavar

அறவனார் அடிசென்று சேர்வதற்கு

Arravanaar adi sendru sērvadharrku

யாதும் ஐயுறவு இல்லையே.

yaadhum aiyuravu illaiye.

திருச்சிற்றம்பலம்

வளம் பொருந்திய வயல்களில் செந்தாமரை மலர்கள் வளர்கின்
றன; அத்தகைய அழகிய புகலூரில் இருக்கிறான் சிவபெருமான்;
தேனை உடைய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்தது திருநாவலூர்; அத்திரு
நாவலூரில் வாழ்பவர்—வனப் பகையாருக்குத் தந்தை—சடை
யனாருக்கு மகன்—வன்தொண்டன் ஊரன் என்று பெயருடையவர்
சுந்தரர்; இப்பாடல்கள் பத்தையும் வல்லவர்கள், அறத்தையே
வடிவாகக் கொண்டு சிவபெருமானின் திருவடிகளை அடைவர்;
இதற்குச் சந்தேகம் இல்லை.

செறு—வயல்—field

செழும்—செழிப்பு—fertile

கமலம்—தாமரை—lotus

ஓங்கும்—வளரும்—growing

தென்—அழகிய—beautiful

செல்வன்—the rich Lord

நறவம்—தேன்—honey

பூம்பொழில்—groves

அப்பன்—தந்தை—father

சிறுவன்—மகன்—son

அறவனார்—embodiment of virtue

அடி—திருவடி—feet

ஐயுறவு—சந்தேகம்—doubt

In the fertile fields red lotus grow. (In such) a beautiful place Pugalūr, dwells the Rich Lord, On him, Sundarar the dweller of Navallur surrounded by honeyed flower gardens,—the adapted father of Vanappagai—the son of Sadaiyanaar,—called also Vanthonndan and Uran, has composed these ten verses. Those well-versed in these stanzas will reach the Lord, the embodiment of virtue. No doubt will there be.

திருமழபாடி

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கு அசைத்து
 Ponnaar mēniyanē puliththolai araikku asaiththu
 மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை அணிந்தவனே
 Minnaar senjchadaimel millir kondrai annindhavanē
 மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
 Mannē maamanniyē mazhapaadiyull maannikkamē
 அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே
 Annē unnaiyallaal ini yaarai ninaikkēnē.

பொன்போன்ற திருமேனியை உடையவனே! புலித்தோலை இடுப்
 பில் உடுத்திக் கொண்டவனே! மின்னல் போன்ற சிவந்த சடையில்
 விளங்கும்படியான கொன்றை மாலையை அணிந்தவனே! தலைவனே
 சிறந்த மணி போன்றவனே! மழபாடியில் இருக்கும் மாணிக்கம்
 போன்றவனே! தாய் போன்றவனே! உன்னை அல்லாமல் இப்
 பொழுது வேறு யாரை நினைப்பேன்!

பொன் ஆர்—golden	மேனி—உடம்பு—form
புலித்தோல்—skin of the tiger	அரை—waist
அசைத்து—wore	மின்—மின்னல்—lightning
செஞ்சடை—red matted locks	மிளிர்—விளங்குகிற—shining
கொன்றை—a kind of flower	அணிந்தவன்—wearer
மன்னே—My Lord	மாமணியே—Oh priceless gem!
மாணிக்கம்—gem	அன்னே—Oh my mother!

Oh the one who has golden form! The wearer of the skin of the tiger around the waist! The wearer of shining Konrai flower on the lightning red matted locks! Oh my Lord! The priceless gem! The gem residing at Thirumazhapaadi! My Mother! Whom else shall I now think of?

வாரார் முப்புரமும் எரியச்சிலை தொட்டவனை
 Eraar muppuramum eriyachchilai thottavanai
 வாரார் கொங்கையுடன் மழபாடியுள் மேயவனைச்
 Vaaraar konggaiyudan mazhapaadiyull mayavanaich

சீரார் நாவலர்கோன் ஆரூரன் உரைத்த தமிழ்
 Cheeraar naavalarkon aarūran uraiththa thamizh
 பாரோர் ஏத்தவல்லார் பரலோகத்(து) இருப்பாரே
 Paaror eththavallaar paralogaththu iruppaare.

திருச்சிற்றம்பலம்

அழகு பொருந்திய மூன்று கோட்டைகளும் எரிந்து போகுமாறு
 வில் வளைத்தவன்; கச்சு அணிந்த மார்பினை உடைய உமையோடு
 மழபாடியுள் இருப்பவன்; (அச்சிவபெருமானைப்) புகழ் பொருந்திய
 திருநாவலூரில் வாழ்பவன் ஆகிய ஆரூரன் தமிழ்ப் பாடல்களால்
 பாடினான். அப்பாடல்களை உலகத்தவர் பாட வல்லவர் ஆனால் சிவ
 லோகத்தில் இருப்பார்கள்.

ஏர் ஆர்—அழகு பொருந்திய—beautiful
 முப்புரம்—three fortresses எரிய—to burn
 சிலை—வில்—bow தொட்டவன்—வளைத்தவன்—bent
 வார்—கச்சு—brassiere; bodice கொங்கை—breast
 மேயவன்—இருப்பவன்—resident சீர்ஆர்—famous
 பார்—உலகம்—earth பாரோர்—மக்கள்—people
 பரலோகம்—Sivaloka

He bent the bow to burn the three beautiful fortresses. He
 resides at Mazhapaadi with Uma. Him sang in Tamil, the
 famous chief of Navalur, Aruran. Those well-versed in them
 will dwell in Sivaloka.

திருப்பாண்டிக் கொடிமுடி

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப் பற்று எனக்கு இன்றி நின்றிருப்
 Matrup patru enakku indri ninthirup
 பாதமே மனம் பாவித்தேன்
 paadhamē manam paaviththen
 பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப் பிறவாத
 Petralum pirrandhen inip pirravaadha
 தன்மை வந்து எய்தினேன்
 hanmai vandhu eydhinēn

கற்றவர் தொழுது ஏத்தும் சீர்க்கறை
 Katravar thozhudhu eṭthum seerkkarrai
 யூரில் பாண்டிக் கொடுமுடி
 yūril paanndik kodumudi
 நற்றவா உனை நான் மறக்கினும்
 Natravaa unai naan marrakkinum
 சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே
 sollum naa namachchivaayave.

வேறு எதுவும் எனக்குப் பற்றுக் கோடு இல்லை; உன் திருவடியையே என் மனத்தில் கொண்டேன்; அவ்வாறு கொண்டதும் நான் பிறந்தவனாகக் கருதிக் கொண்டேன்; இனி இன்னும் ஒரு பிறவி எடுக்காத தன்மையை அடைந்தேன்; கற்றவர்கள் தொழுது ஏத்தும்படியான கறையூர் என்ற ஊரில் பாண்டிக் கொடுமுடி என்னும் கோயிலில் இருக்கும் நல்ல தவ வடிவை உடையவனே! உன்னை நான் மறந்தாலும், உன் திருப்பெயர் ஆகிய “நமசிவாய” என்பதை என் நாக்குச் சொல்லும்.

பற்று—ஆதாரம்—support
 திருப்பாதம்—திருவடி—holy feet
 பாவித்தேன்—கொண்டேன்—regarded
 பிறந்தேன்—was born
 பிறவாத தன்மை—state of not being born
 எய்தினேன்—அடைந்தேன்—attained
 கற்றவர்—படித்தவர்—the learned
 தொழுது ஏத்தும்—worship and praise
 கறையூர்—Kariyur—the name of the place
 பாண்டிக்கொடுமுடி—Paandikkodumudi—name of the temple
 தவம்—penance
 மறக்கினும்—மறந்தாலும்—even if forgotten
 சொல்லும்—chant
 நா—நாக்கு—tongue

I have no other support. My mind regarded Your feet as support. As soon as I regarded so, I felt that I was born; I also attained the state of not being born. The learned worship and praise the Lord of Paandikkodumudi in Kariyur. Oh Lord performing good penance! Even if I forget you, my tongue will chant “NaMaSiVaYa”.

கோணிய பிறை சூடியைக் கறை

Konniya pirrai sūdiyaik karrai

யூரில் பாண்டிக் கொடுமுடி

yuril paandik kodumudi

பேணிய பெருமானைப் பிஞ்ஞகப்

Pānniya perumaanaip pinjagap

பித்தனைப் பிறப்பு இல்லியைப்

piththanaip pirrappu illiyaip

பாணுலா வரி வண்டறை கொன்றைத்

Paannulaa vari vandarraik kondraith

தாரனைப் படப் பாம்பரை

thaaranaip padap paambarai

நாணனைத் தொண்டன் ஊரன் சொல்லிவை

Naannanaith thonndan ūran sol ivai

சொல்லுவார்க்கு இல்லை துன்பமே

solluvaarkku illai thunbamē.

திருச்சிற்றம்பலம்

வளைந்த பிறையைச் சூடியவன்; கறையூரில் பாண்டிக்கொடுமுடி
என்ற கோயிலே விரும்பி இருக்கிறவன்; தலைக்கோலம் உடையவன்;
பித்தன்; பிறப்பு இல்லாதவன்; வரிகளை உடைய வண்டுகள் இசை
பாடும் கொன்றை மாலையை அணிந்தவன்; படத்தை உடைய
பாம்பை அரை நாண் ஆக உடையவன்—இப்படிப்பட்ட பெரு
மானைத் தொண்டனாகிய ஊரன் இப்பாடல்களைப் பாடி இருக்
கிறான்; இவற்றைப் பாடுபவருக்குத் துன்பம் இல்லை.

கோணியபிறை—curved crescent சூடி—wearer

பேணிய—விரும்பிய—liked

பிஞ்ஞகன்—தலைக்கோலம் உடையவன்—having head dress

பித்தன்—insane

பிறப்பு—birth

இல்லி—not having

பிறப்பு இல்லி—unborn

பாண் -- பண்—இசை—music

உலா—பறந்து—fly

வரி—கோடு—line

வண்டு—bee

அறை—ஒலிக்கும்—humming

தாரா—மாலே—garland

படம்—hood

பாம்பு—snake

He holds a sharp javelin; He covers Himself with the peeled skin of a rut elephant; He smears His body with the holy ashes; With Uma having curly hair, He is enshrined at Kūdalaiyaatrur where there are high mansions adorned with flags. He came with me in this way. It is a wonder that I am ignorant of this.

கூடலை யாற்றூரில் கொடியிடை அவளோடும்

Kūdalai yaatruril kodiyaidei avallōdum

ஆடல் உகந்தானை அதிசயம் இதுவென்று

Aadal ugandhaanai adhisayam idhuvendru

நாடிய இன்தமிழால் நாவல ஓரன் சொல்

Naadiya inthamizhaal naavala vūran sol

பாடல்கள் பத்தும் வல்லார் தம்வினை பற்று அறுமே.

Paadalgal paththum vallaar thamvinai patru arrume.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கூடலையாற்றூரில் கொடி போன்ற இடையுடைய உமையோடு இருப்பவர். (என் பொருட்டு) திருவிளையாடலை விரும்பிச் செய்தார். இது அதிசயம் என்று ஆராய்ந்த இனிய தமிழால் திரு நாவலூரார் ஆகிய சுந்தரர் இப்பத்துப் பாடல்களைப் பாடி உள்ளார். இவற்றைப் பாடவல்லவர்களின் வினை கெடும்.

கொடி—creeper

இடை—waist

அவள்—she—Uma

ஆடல்—sport

உகந்தான்—விரும்பிச் செய்தவன்—done with desire;

அதிசயம்—wonder

இன்தமிழ்—sweet Tamil

நாவலூரன்—திருநாவலூர் என்ற ஊரவர்—சுந்தரர்—

Sundarar of Thiru Navalūr

வினை—deeds

பற்றறும்—will leave

He is enshrined at Thirukkūdalaiyaatrūr with Uma having creeper like (tender) waist—He performed the sport (for my sake) with great fondness. This is a wonder—so finding Sundarar of Thiru Navalūr sang these ten verses. The deeds of those well versed in these verses will have no effect.

அரைநாண்—belt

தொண்டன்—devotee

ஊரன்—சுந்தரன்—Sundarar

துன்பம்—misery

He wears the curved crescent. He likes to reside in Paandik-kodumudi at Karaiyur. He has the head dress. He is insane. He is unborn. He wears the garland of Konrai which the lined bees hum and sing. He has the hooded snake at the belt around his waist—Him the devotee, ūran has sung (these verses). Those well-versed in them have misery none.

திருக்கூடலை ஆற்றார்

திருச்சிற்றம்பலம்

வடிவுடை மழுவுஏந்தி மதகரி யுரி போர்த்துப்
Vadivudai mazhuvu ēndhi madhagari yuri porththup
பொடியணி திருமேனிப் புரிசூழல் உமையோடும்
Podiyanni thiru mēnip purikuzhal umaiyodum
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றாரில்
Kodiyanni nedu maadak kūdalai yaatrūril
அடிகள் இவ்வழி போந்த அதிசயம் அறியேனே.
Adigall ivvazhi pondha adhisayam arriyēnē.

கூர்மையான மழுவைக் கையில் கொண்டவன்; மதயானையின் தோலைப் போர்த்துக் கொண்டவன்; திருநீறு பூசிய திருமேனி யுடையவன்; சுரிந்த கூந்தலையுடைய உமையோடு இருப்பவன்—கொடிகள் அழகு செய்யும் பெரிய மாளிகைகளையுடைய கூடலை யாற்றாரில் இருப்பவன்—அச்சிவபெருமான் இந்த வழியில் வந்த அதிசயத்தை நான் அறியாமல் போனேனே!

வடி—கூர்மை—sharp

ஏந்தி—holding

உரி—skin

பொடி—sacred Ash

புரிசூழல்—curly hair

நெடு மாடம்—big mansions

கூடலையாற்றார்—a place

இவ்வழி—this way

மழு—javelin

மதகரி—rut elephant

போர்த்து—covering

திருமேனி—holy body

கொடி—flag

அடிகள்—Lord

அதிசயம்—wonder

அறியேனே—I am ignorant of

திருமுதுகுன்றம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்செய்த மேனியினீர் புலித்தோலை அரைக்கசைத்தீர்
 Ponseydha mēniyineer pulith tholai araikkasaiththeer
 முன்செய்த மூவெயிலும் எரித்தீர் முதுகுன்று அமர்ந்தீர்
 Munseydha mūveyilum eriththeer mudhukundru amarntheer
 மின்செய்த நுண்ணிடையாள் பரவை இவள்தன் முகப்பே
 Minseydha nunnidaiyall paravai ivallthan mugappē
 என்செய்தவா(று) அடிகேள் அடியேன் இட்டளம் கெடவே
 Enseydhavaarru adigell adiyēn ittallam kedavē

பொன் நிறம் பொருந்திய திருமேனியை உடையவரே! புலி
 யின் தோலை இடுப்பில் அணிந்து கொண்டவரே! முன் தொல்லை
 செய்த மூன்று புரங்களையும் எரித்தவரே! திருமுதுகுன்றம் ஆகிய
 தலத்தில் உள்ளவரே! மின்னல் போன்ற நுட்பமான இடையை
 உடைய பரவை ஆகிய இவள் முன்னிலையில் அடியேனது துன்பம்
 கெடுமாறு நீர் என் செய்தீர்?

பொன் செய்த—பொன்போன்ற—golden

மேனி—உடல்—form—body

புலித்தோல்—skin of a tiger

அரை—இடுப்பு—waist

அசைத்தீர்—wore

முன்—formerly

மூ எயில்—three fortresses

எரித்தீர்—burnt

முதுகுன்று—விருத்தாசலம்—Vridhdhachalam, a place

அமர்ந்தீர்—were seated

மின்செய்த—மின்னல் போன்ற—like lightning

நுண்ணிடை—tender waist

நுண்ணிடையாள்—Uma having tender waist

பரவை—Paravai—the consort of Sundarar

இவள் தன் முகப்பு—இவள் முன்னிலையில்—in her presence

என் செய்தவாறு—what did you do?

அடிகேள்—Oh Lord

அடியேன்—I your devotee

இட்டளம்—distress

கெட—to go; relieve

Oh Lord having golden body! Oh Lord wearing the tiger's
 skin on your waist! Oh Lord who burnt the three fortresses!
 Oh Lord who is enshrined at Vridhdhachalam! In the presence
 of Paravai having lightning—like tender waist, what have you
 done to relieve me of my distress?

பிறையாரும் சடை எம்பெருமான் அருளாய் என்று
 Pirraiyaarum sadai emberumaan arullaay endru
 முறையாய் வந்து அமரர் வணங்கும் முதுகுன்றர் தம்மை
 Murraiyaai vandhu amarar vannangum mudhukundrar
 thammai

மறையார் தம் குரிசில் வயல் நாவல் ஆரூரன் சொன்ன
 Marraiyaar tham kurisil vayal naaval aarūran sonna
 இறையார் பாடல் வல்லார்க்கு எளிதாம் சிவலோகம் அதே.
 Irraiyaar paadal vallaarkku ellidhaam sivalogam adhe.

திருச்சிற்றம்பலம்

“பிறை பொருந்திய சடையையுடைய எம்பெருமானே! திரு
 வருள் செய்வாயாக”, என்று முறையாக வந்து தேவர்கள் வணங்
 கும் விருத்தாசலத்தில் உள்ள கடவுளை—

வேதம் வல்ல அந்தணர்களுக்குத் தலைவனும் வயல்கள் சூழ்ந்த
 திருநாவலூரினனும் ஆன ஆரூரன் என்னும் சுந்தரர் பாடினார்.

இறைவனது திருவருள் பொருந்திய இப்பாடல்கள் பாட வல்ல
 வார்க்குச் சிவலோகம் எளிமையாகும்.

பிறை—crescent சடை—matted locks
 எம்பெருமான்—my Lord! அருளாய்—bestow grace
 முறையால்—one by one அமரர்—celestial
 வணங்கும்—worshipping
 முதுகுன்றர்—The Lord of Vriddhachalam
 மறையார்—வேதம் வல்ல அந்தணர்—Brahmins well versed in
 Vedas

குரிசில்—தலைவன்—master வயல்—fields
 நாவல்—நாவலூர்—Navalur—the place of Sundarar
 ஆரூரன்—சுந்தரர்—Arūran name of Sundarar
 சொன்ன—told—sung வல்லார்—well versed
 இறை ஆர் பாடல்—songs of divine grace
 எளிதுஆம்—easy to get சிவலோகம்—Sivaloka

“Oh Lord having the crescent at the matted locks! please
 bestow grace!”—so saying, the celestials come one by one and
 worship the Lord enshrined at Vriddhachalam.

Sundarar—the master of the Brahmins well versed in Vedas—belonging to Thirū Nāvalur—called also Aruran sang songs of divine grace on Him. Those well versed in them will easily attain Sivaloka.

திருக்கடலூர் மயானம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மருவார் கொன்றை மதிசூடி மாணிக்கத்தின் மலைபோல
 Maruvaar kondrai madhisūdi maanikkaththin malai pōla
 வருவார் விடைமேல் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப் படைசூழத்
 Varuvaar vidaimēl maadhōdu magizhndhu būthap padaisuzhath
 திருமால் பிரமன் இந்திரற்கும் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
 Thirumaal biraman indhirarkum dhēvar naagar thaana
 varkkum

பெருமான் கடலூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமான்
 அடிகளே.
 Perumaan kadavūr mayaanaththup periya perumaan adigallē.

வாசனை பொருந்திய கொன்றை மாலையையும் பிறையையும்
 சூடியவர்; வெள்ளி மலையின்மேல் ஒரு மாணிக்கமலை வருவதுபோல
 வருவார்; உமாதேவியோடு மகிழ்ந்து இருப்பவர்; பூதப் படைகள்
 சூழ இருப்பவர்; திருமால் பிரமன் இந்திரன் தேவர்கள்
 நாகலோகத்தலைவர் அசுரர்கள் ஆகியோர்க்கும் தலைவன் ஆவார்—
 அவர் திருக்கடலூர் மயானம் என்னும் தலத்தில் உள்ள பெரிய
 பெருமான் அடிகள் (சிவபெருமான்).

மரு—sweet—smelling

மாணிக்கம்—ruby

வருவான்—will come

மாது—பெண்—Lady (Uma)

பூதப்படை—the battalion of demons

சூழ—to surround

நாகர்—the inhabitants of the Nagaloka

தானவர்—அசுரர்—demons; a class of celestial musicians

பெருமான்—Lord

மதி—moon

மலை—mountain

விடை—bull

திருமால்—Vishnu

கடலூர்—a place

மயானம்—The name of the temple; This temple is towards the east of the main temple at Thirukkadavur.

பெரிய பெருமானடிகள்—the great Lord

He wears the garland of KONRAI and the crescent; He comes as a mountain of ruby (on a white mountain); He is joyful with Uma; He is surrounded by a battalion of demons; He is the Lord of Vishnu, Brahma, Indra, the celestials, the Nagas, the giants—He is the great Lord enshrined at Kadavur Mayanam.

மாட மல்கு கடலூரில் மறையோர் ஏத்தும் மயானத்துப்
Mada malgu kadavūril marraiyōr ēththum mayaanaaththup
பீடை தீர அடியாருக்கு அருளும் பெருமான் அடிகள் சீர்
Peedai theera adiyaarukku arullum perumaan adigallseer
நாடி நாவல் ஆரூரன் நம்பி சொன்ன நல் தமிழ்கள்
Naadi naaval Aarūran nambi sonna nalthamizhgall
பாடும் அடியார் கேட்பார்மேல் பாவம்ஆன பறையுமே.
Paadum adiyaar kētpaar mel paavamaana parraiyumē.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாளிகைகள் பொருந்திய திருக்கடலூர் மயானத்தில் அந்தணர்
களால் துதிக்கப்படுபவன்—அடியார்களுக்குத் துன்பம் தீர அருள்
செய்பவன் — பெருமானடிகள் — இப்பெருமானுடைய புகழை
ஆராய்ந்து, திருநாவலூரன்—ஆரூரன் நம்பி ஆகிய சுந்தரர் நல்ல
தமிழ்ப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார்—இப்பாடல்களைப் பாடும் அடி
யார்கள், கேட்கும் அடியார்கள்—இவர்கள் செய்த பாவம் நீங்கும்.

மாடம்—மாளிகை—mansion

மறையோர்—அந்தணர்—Brahmins

ஏத்தும்—புகழும்—adore

பீடை—distress

அடியார்—devotees

அருளும்—bestow grace

பெருமானடிகள்—the Lord

சீர்—புகழ்—fame

நாவல்—நாவலூரன்—சுந்தரர்—Navalūran—Sundarar

நல்—நல்ல—good; chaste

தமிழ்கள்—தமிழ்ப்பாடல்கள்—verses in Tamil

பாடும்—that sing

அடியார்—devotees

கேட்பார்—those that listen

பாவம்—sins

பறையும்—will leave

At Thirukkadvūr Mayanam, abound in mansions, He is adored by Brahmins,—He bestows grace to the devotees removing their distress—He is the Lord.

Thiru Navalūran—Aruran—Nambi ie., Sundarar has sung His fame in chaste Tamil verses. Those who sing these verses or hear others sing will be relieved of their sins.

திருக்கேதாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்வாவது மாயம் இது மண்ணாவது திண்ணம்
Vaazhvaavadhu maayam idhu mannnnaavadhu thinnnam
பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசினோய் செய்த பறிதான்
Paazh povadhu pirravik kadal pasiṇoy seydhā parridhaan
தாழா(து) அறம் செய்மின் தடம் கண்ணான் மலரோனும்
Thaazhaadhu arram seymin thadam kannnnaan malaronum
கீழ்மேல் உறநின்றான் திருக்கேதாரம் எனீரே.
Keezhmel urra nindraan thiruk kēdhaaram eneerē.

வாழ்க்கை என்று சொல்வப்படுவது பொய். இந்த உடம்பு மண் ஆவது உறுதி; அழிய வேண்டியது, பிறவி ஆகிய கடலே ஆகும். (இந்த உடம்பு) பசி நோயை உண்டாக்குகிற பையை உடையது. ஆகவே (பிறவி நீங்க வேண்டுமாயின்) காலம் தாழ்த்தாது தருமம் செய்யுங்கள் பெரிய கண்களையுடைய திருமாலும் பிரமனும், நிலத்தின் கீழும் வானின் மேலும் சென்று தேடினார்கள். அங்ஙனம் தேடுமாறு நின்ற இறைவனுடைய திருக்கேதாரத்தைக் கூறுங்கள்.

வாழ்வு—வாழ்க்கை—life மாயம்—பொய்—illusive
திண்ணம்—உறுதி—sure
பாழ்போவது—அழியவேண்டியது—to get rid of
பிறவிக்கடல்—ocean of birth பசி—appetite
நோய்—disease பறி—பை—bag
தாழாது—without wasting time அறம்—virtue
தட—பெரிய—big கண்—eye
தடங்கண்ணான்—திருமால்—big eyed Thirumaal
மலரோன்—பிரமன்—Brahma born in the flower
எனீர்—கூறுங்கள்—chant; tell

சுந்தரர் மகிழ் மரத்தடியில் “உன்னைப் பிரியேன்” என்று
சங்கிலியாருக்கு உறுதிமொழி அளிக்கிறார்.

Sundarar making a vow to Sangiliyar under a tree
called ‘Magizham’ that he would never forsake her.

Life is illusive; this body will become earth indeed. You should get rid of the ocean of birth. After all the body has a bag which gives forth appetite—a disease indeed. Do virtuous deeds at once. The big-eyed Thirumaal and Brahma born in the flower dug deep and flew up in the sky to find out the Feet and Head of the Lord. The Lord's abode is Tirukke-daaram; chant it.

நாவின்மிசை அரையன் னெடு தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
Naavin misai araiyan nodu thamizh gnaana sambandhan
யாவர்சிவன் அடியார்களுக்(கு) அடியான் அடித்
தொண்டன்

Yaavar sivan adiyaargallukku adiyaan adiththonndan
தேவன் திருக்கேதாரத்தை ஊரன் உரை செய்த
Dhevan thirukēdhaaraththai ūran urai seydhā
பாவின் தமிழ் வல்லார் பரலோகத்(து) இருப்பாரே.
Paavin thamizh vallaar para logaththu iruppaarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

தமிழில் வல்ல திருநாவுக்கரசரும் திருஞானசம்பந்தரும் சிறந்த
சிவனடியார்கள்; அவர்களோடு யார் யார் சிவனடியார்களோ
அவர்களுடைய அடியார்களுக்குத் தொண்டன், ஊரன் அதாவது
ஆருரன் என்ற பெயர் உடையவன் ஆகிய சுந்தரன்; சிவபெரு
மானுடைய திருக்கேதாரம் என்ற தலத்தைப் பாடியிருக்கிறான்;
அந்த இனிய தமிழ்ப் பாடல்களில் வல்லவர்கள் மேலுலகத்தில்
இருப்பார்கள்.

யாவர்—whosoever அடியார்கள்—devotees
அடித்தொண்டன்—bondsmen தேவன்—சிவபெருமான்—Siva
ஊரன்—சுந்தரர்—ūran, Sundarar
உரைசெய்த—பாடிய—sung பா—பாடல்—verse
இன்தமிழ்—இனிய தமிழ்—sweet Tamil
வல்லார்—வல்லவர்—well-versed
பரலோகம்—மேல் உலகம்—Heaven

Thirunaavukkarasar and Thirugnaana Sambandhar are the Devotees of Siva. With them, whosoever be the devotees, he is the bondsman of all of them. He is ūran (Thiru Aarūran) Sundaran. He has sung sweet Tamil verses on Thirukēdaaram. Those who are well-versed in them will be seated in Heaven.

கண்ணொளி இழந்த சுந்தரர் ஊன்றுகோல் பெறுகிறார்
Sundarar who lost his eye sight gets a walking stick

திருக்கச்சி ஏகம்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலந்தான் உகந்து அமுது செய்தானை
Aalandhaan ugandhu amudhu seydhaanai

ஆதியை அமரர் தொழுது ஏத்தும்
aadhiyai amarar thozhudhu eththum

சீலந்தான் பெரிதும் உடையானைச்
Seelandhaan peridhum udaiyaanaich

சிந்திப்பார் அவர் சிந்தை உளானை
sindhippaar avar sindhai ullaanaich

ஏலவார் குழலாள் உமை நங்கை
Elavaar kuzhalaall umai nanggai

என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
endrum eththi vazhipadap petra

கால காலனைக் கம்பன் எம்மானைக்
kaala kalanaik kamban emmaanaik

காணக்கண் அடியேன் பெற்றவாறே.
kaannakkann adiyen petra vaarrah.

விஷத்தை விரும்பி உண்டவனை—முதல் ஆனவனை—தேவர்கள்
வணங்கித் துதிக்கும் பெருமை மிகவும் உடையவனை—நினைப்பவர்
களுடைய நினைவில் இருப்பவனை—மயிர்ச்சாந்து பூசிய நீண்ட
கூந்தலை உடைய உமை எப்பொழுதும் துதித்து வழிபாடு செய்
பவனை—யமனுக்கும் யமன் ஆனவனை—காஞ்சியில் ஏகம்பம் என்ற
கோயிலில் உள்ள இறைவனைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு கண்ணை
அடியேன் பெற்றேன்! இது அதிசயம்!

ஆலம்—விஷம்—poison உகந்து—விரும்பி—with a liking

அமுது செய்தான்—உண்டான்—ate; devoured

ஆதி—முதல்—the Beginning; the primal one

அமரர்—தேவர்—celestials சீலம்—பெருமை—dignity

சிந்திப்பார்—நினைப்பவர்—those who meditate

சிந்தை—மனம்—mind

ஏலம்—மயிர்ச்சாந்து—vaseline வார்—நீண்ட—lengthy

குழல்—கூந்தல்—tress நங்கை—lady

என்றும்—எப்பொழுதும்—always ஏத்தி—புகழ்ந்து—praise

வழிபடப்பெற்ற—வணங்குகிற—being worshipped

காலன்—யமன்—God of death

கம்பன்—காஞ்சியில் ஏகம்பம் என்ற கோயிலில் இருப்பவன்—
Lord residing in the temple called Ekambam at Kaanchipuram
எம்மான்—எம் கடவுள்—my Lord

காண—பார்க்க—to see கண்—கண் ஒளி—eye sight

பெற்றவாறே—I got back; miraculous indeed

He ate the poison with a liking. He is the Beginning or the Source of all. He has the dignity of being worshipped by the celestials. He stands in the minds of those who meditate Him. He is being worshipped by Uma. He is Death to the God of death. He resides in the temple called Ekambam (at Kaanchipuram). He is my Lord. To see Him, I, His devotee, got back my eye sight. This is miraculous indeed.

பெற்றம் ஏறுகந்து ஏற வல்லாணைப்

Petram errugandhu erra vallaanaip

பெரிய எம்பெருமான் என்று எப்போதும்

periya emperumaan endru eppodhum

கற்றவர் பரவப் படுவாணைக்

Katravar paravap paduvaanaik

காணக்கண் அடியேன் பெற்ற தென்று

kaannakkann adiyen petra dhendru

கொற்றவன் கம்பன் கூத்தன் எம்மாணைக்

Kotravan kamban kūththan emmaanaik

குளிர் பொழில் திருநாவல் ஆரூரன்

kullir pozhil thirunaaval aarūran

நற்றமிழ் இவை ஈரைந்தும் வல்லார்

Natramizh ivai eeraindhum vallaar

நன்னெறி உலகு எய்துவர் தாமே.

nannērri ulagu eydhuvar thaamē.

திருச்சிற்றம்பலம்

எருதை வாகனமாக ஏறிச் செல்ல வல்லவன்; 'பெரிய கடவுள்' என்று எப்பொழுதும் கற்றவர்களால் துதிக்கப்படுபவன்—'இவனைக் காண அடியேன் கண் ஒளி பெற்றேன்' என்று பாடினார். எல்லோருக்கும் தலைவன்; திரு ஏகம்பத்தில் இருப்பவன்; கூத்தில்வல்லவன்; எம் இறைவன்—இவனைக் குளிர்ச்சி பொருந்திய தோட்டங்களை உடைய திருநாவலூரில் வாழும் ஆரூரன்; நல்ல தமிழில் பத்துப் பாடல்கள் பாடினார்; இப்பாடல்களில் வல்லவர் இந்த உலகில் நல்ல நெறியை அடைவர்.

பெற்றம்—ஏறு—ஆனேறு—bull உகந்து—மகிழ்ந்து; with a liking ஏற—to ride

வல்லவன்—is capable of
பெரிய பெருமான்—Super Lord
எப்போதும்—எப்பொழுதும்—always
கற்றவர்--படித்தவர்—the learned
பரவப்படுவான்—புகழப்படுபவன்—being praised
காண—பார்க்க—to see
பெற்றது—பெற்றேன்—got
கொற்றவன்—தலைவன்—Head of all
கம்பன்—திருஏகம்பத்தில் இருப்பவன்—residing in Tiru

Ekambam

கூத்தன்—கூத்து ஆடுபவன்—Dancer
எம்மான்—எம் இறைவன்—my Lord
குளிர்பொழில்—குளிர்ச்சி பொருந்திய தோட்டங்கள்—cool groves

உலகு—world
ஈரைந்து—2×5—twice five; ten
நன்னெறி—நல்வழி—righteous path
எய்துவர்—அடைவர்—will attain

He is capable of riding a bull. 'He is the Super-Lord' So He is being praised by the learned. "To see Him I got back my eyesight" so he (Sundarar) sang. He is the head of all; He resides in Tiru Ekambam; He is the cosmic Dancer—Him Aaruran of Tiru Navalur having cool groves, sang in good Tamil. Those well-versed in these ten poems will attain the righteous path in this world.

திருவாரூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
 Meella adimai umakkē aallaayp pirrarai venndaadhē
 மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
 Mūllaath theppōl ulllē kanandru mugaththaal migavaadi
 ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
 Aallaay irukkum adiyaar thanggall allal sonnakkaal
 வாளாங்கு இருப்பீர் திருவாரூரீர் வாழ்ந்து போதீரே.
 Vaallaangu iruppeer thiruvaarūreer vaazhndhu pōdheerē.

நான் உமக்கு என்றும் அடிமை. நான் உமக்கு ஆள்; நான் உம்மைத் தவிர்த்து வேறு எவரையும் விரும்பவில்லை. எரியாத நெருப்பு உள்ளேயே எரிந்து கொண்டிருக்கும். அது போல அடியார்கள் மனத்திலேயே வெதும்பி இருக்கிறார்கள்; மிகவும் வாடியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உமக்கு அவர்கள் அடிமைகளாய் இருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்கள் வருத்தத்தை உம்மிடம் சொன்னால் நீர் ஒன்றும் பேசாமல் இருக்கிறீர். திருவாரூரில் இருப்பவரே! நீரே வாழ்ந்து போங்கள்.

மீளா—always (that do not leave)

அடிமை—slave

ஆள்—ஆய்—becoming your bondsman

மூளாத் தீ—the fire not in flames

கனன்று—in blaze

அடியார்—devotee

அல்லல்—sorrow; suffering

சொன்னக்கால்—if expressed

வாளாங்கு—to keep quiet

வாழ்ந்து போதீர்—be prosperous

I am always your bondsman. I do not worship any other than yourself. The fire which is not in flame will have the blaze within. Likewise the devotees are suffering within themselves and are also in exhaustion. Yet they are your bondsmen. They express to you their suffering, but you do not respond. Oh my Lord at Tiru Arur! You had better be prosperous.

காரூர் கண்டத்து எண்ணோள் முக்கண் கலைகள் பலவாகி
 Kaarūr kanndaththu ennthōll mukkann kalaigall palavaagi
 ஆரூர்த் திருமூலட்டா னத்தே அடிப்பேர் ஆரூரன்
 Aarūrth thiru mūlattaā naththē adippēr aarūran
 பாரூர் அறிய என்கண் கொண்டீர் நீரே பழிப்பட்டீர்
 Paarūr arriya enkann konndeer neerē pazhippatteer
 வாரூர் முலையாள் பாகம் கொண்டீர் வாழ்ந்து போதீரே.
 Vaarūr mulaiyaall paagam konndeer vaazhndhu pōdheerē.

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமை பொருந்திய கண்டம் உடையவர், எட்டுத் தோள்களை
 உடையவர்; மூன்று கண்களை உடையவர்; பல கலைகளாக உள்ள
 வர்—திருவாரூரில் திருமூலத்தானத்தில் இருப்பவர். அடியவன்
 என்று சொல்லப்பட்ட ஆரூரன் என்ற பெயர் உடையவன் நான்.
 ஊரார் யாவரும் அறியுமாறு என் கண் பார்வையை இழக்கச்
 செய்தீர். இதனால் நீர் பழியை அடைந்தீர். கச்சு அணிந்த
 முலை உடைய உமாதேவியை ஒரு பாகத்தில் உடையவரே! நீரே
 வாழ்ந்து போங்கள்.

கார்—black

கண்டம்—throat

எண் தோள்—eight shoulders

கலைகள்—arts

திருமூலட்டானம்—மூலத்தானம்—sanctum sanctorum

அடி—feet

பழி—fault

பாகம்—part

The Lord is black throated; has eight shoulders; is three eyed,
 and is many arts. He presides in the sanctum sanctorum at
 Thiru Aarur, I am said to be your bondsman and called
 Aaruran, You took away my sight and you became faulty.
 Oh Lord having Uma in one side of your form, You had
 better be prosperous.

முதலே விழுங்கிய பாலகனை 'எற்றூன் மறக்கேன்' என்னும்
பதிகம் பாடி உயிர்பெற்று எழச் செய்கிறார் சுந்தரர்

He caused to get back life to a boy devoured by a
crocodile by singing a padigam

திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி

திருச்சிற்றம்பலம்

எற்றூன் மறக்கேன் எழுமைக்கும் எம்பெருமானையே
 Etraan marrakkēn ezhumaikkum emperumaanaiyē
 உற்றூய் என்று உன்னையே உள்குகின்றேன் உணர்ந்து
 உள்ளத்தால்

Utraay endru unnaiyē ullgugindrēn unnarndhu ulllaththaal
 புற்றுடு அரவா புக்கொளி யூர் விநாசியே
 Putraadu aravaa pukkollyūra vinaasiyē
 பற்றுக வாழ்வேன் பசுபதியே பரமேட்டியே.
 Patraaga vaazhven pasupathiyē paramēttiye.

ஏழு பிறவிகளிலும் உன்னை நான் எங்ஙனம் மறக்க முடியும்? 'எம் பெருமானே அடைந்தாய்' என்று உன்னையே நினைக்கிறேன்; உன்னை மனத்தால் உணர்ந்து (நினைக்கிறேன்); புற்றில் இருப்பதும் ஆடுவதும் ஆன பாம்பை அணிந்தவனே! புக்கொளியூர் என்ற ஊரில் அவிநாசி என்ற கோயிலில் உள்ள பெருமானே! உன்னையே பற்றுக்கோடாக வாழ்வேன்; பசு பதியே! பரமேட்டியே!

எற்றூன்—எப்படி?—how?

மறக்கேன்—மறக்கமுடியும்—can forget

எழுமை—cycle of seven births

உற்றூய்—அடைந்தாய்—approached

உள்குகின்றேன்—நினைக்கிறேன்—think

உள்ளத்தால்—மனத்தில்—by mind

உணர்ந்து—perceive

புற்று—ant-hill

புக்கொளியூர்—name of the place

அவிநாசி—name of the temple; it now denotes the town; here
 denotes the Lord in the temple

பற்று—பற்றுக் கோடு—support, refuge

வாழ்வேன்—live

பசுபதி—சிவன்—the Lord of the souls

பரமேட்டி—the Supreme One

How can I forget you in my seven births? "You have approached Him"—by saying so I behold you. I perceive you in my mind. Oh Lord adorned with the snakes that live in ant-hill!

Oh Lord residing in Avinasi at Pukkoliyur! I live having you as my support. Oh Pasupathi, the Lord of the souls! Oh Parameshti, the Supreme Being!

உரைப்பார் உரையுந்நு உள்கவல்லார் தங்கள் உச்சியாய்
Uraippaar uraiyugandhu ullgavallaar thanggall uchchiyaai
அரைக்காடு அரவா ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாய்
Araikkaadu aravaa aadhiyum andhamum aayinaai
புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளியூர் அவிநாசியே
Puraikkaadu solaip pukkoliyūr avinaasiyē
கரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளை தரச் சொல்லு காலனையே
Karaikkaan mudhalaiyaip pilllai tharach sollu kaalanaiyē.

உன்னைப் புகழ்பவருடைய சொற்களை விரும்புகின்றவனே! உன்னை நினைப்பவர்களுடைய தலை உச்சியில் வீற்றிருப்பவனே! இடுப்பில் ஆடுகின்ற பாம்பை உடையவனே! ஆதியும் அந்தமும் ஆகின்றவனே! உயர்ந்த காடுகளையும் சோலைகளையும் உடைய திருப்புக்கொளியூர் என்ற தலத்தில், அவினாசி என்னும் திருக்கோயிலில் இருப்பவனே! முதலையையும் யமனையும் குளக்கரையில் பிள்ளையைத் திருப்பித் தருமாறு உத்தரவிடு.

உரைப்பார்—those who adore

உரை—words (of praise)

உகந்து—enjoy

உள்கவல்லார்—capable of thinking

உச்சி—the crown (of the head)

அரை—waist

அரவு—snake

ஆடு—to dance

அந்தம்—the end

ஆதி—the beginning

புரை—high

காடு—forest

சோலை—grove

புக்கொளியூர்—the name of Avinasi, known in olden days as Thiruppukkoliyur.

கரைக்கான்—on the bank (of the tank)

முதலை—crocodile

பிள்ளை—the child; boy.

காலன்—Yama the God of Death.

Oh Lord who enjoys the words of praise of those who adore Him! Oh Lord who resides over the crown of the devotees who

think of Him (incessantly)! Oh Lord having the dancing serpent as the girdle in the waist! Oh Lord the beginning and the end! Oh Lord residing in the temple called Avinashi at Thiruppukkoliyur surrounded by jungles and groves! Please direct the Yama and the Crocodile to give back the child on the banks of the tank.

நீர்ஏற ஏறுநிமிர் புன்சடை நின்மல மூர்த்தியைப்
Neer erra errunimir punsadaï ninmala mūrththiyaip
போர்ஏறது ஏறியைப் புக்கொளி யூர் அவிநாசியைக்
Porēradhu ēriyaip pukkoliyūr avinaasiyaik
கார்ஏறு கண்டனைத் தொண்டன் ஆரூரன் கருதிய
Kaarēru kanndanaith thonndan aarūran karudhiya
சீர்ஏறு பாடல்கள் செப்பவல் லார்க்குஇல்லை துன்பமே
Seerēru paadalgaḷ seppaval laarkku illai thunbamē.

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்கை பொருந்திய சடை - விசாலமான சடை - புன்மையான சடை - இத்தகைய சடை உடையவன்; நின்மலன் ஆகிய கடவுள்; சண்டை செய்யும் எருதை வாகனமாக உடையவன்; திருப்புக் கொளியூர் அவிநாசியில் இருப்பவன்; கருமை நிறம் பொருந்திய கண்டம் உடையவன் - இந்த இறைவனைத் தொண்டன் ஆகிய ஆரூரர் ஒன்றைக் கருதிப் பாடி இருக்கிறார்; அச்சிறப்பு உடைய பாடல்களைச் சொல்பவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை.

நீர்—கங்கை—Ganga	ஏறு—பொருந்திய—placed
நிமிர்—பரவிய—stretched	புன்சடை—matted locks
நின்மலன்—immaculate	மூர்த்தி—கடவுள்—Lord
போர் ஏறு—fighting bull	ஏறி—one who rides
கார்—கருமை—black	
கண்டன்—கழுத்து உடையவன்—having throat	
தொண்டன்—devotee	கருதி—having in mind a purpose
செப்பவல்லார்—சொல்லவல்லவர்—those that can recite	
துன்பம் இல்லை—grief none	

He is with the stretched matted locks, having Ganga over it. He is the Lord, a pure one. He rides a fighting bull. He

resides in the temple Avinasi at Pukkoliyur. He has a throat which is black. Him, the devotee Aaruran having in mind a purpose has sung. Those who can recite these famous songs will be rid of their grief.

திருவஞ்சைக்களம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தலைக்குத் தலைமலை அணிந்தது என்னை

Thalaikkuth thalaimalai annindhathu enne

சடைமேல் கங்கை வெள்ளம் தரித்தது என்னை

sadaimel ganggai vellllam thariththathu enne

அலைக்கும் புலித்தோல் கொண்டு அசைத்தது என்னை

Alaikkum puliththol konndu asaiththathu enne

அதன்மேல் கதநாகக்கச்சு ஆர்த்தது என்னை

athanmel kadhanaagakkachchu aarti thathu enne

மலைக்கும் நிகர்ஒப்பன வன் திரைகள்

Malaikkum nigar oppana van thiraigall

வலித்து ஏற்றி முழங்கிவலம் புரிகொண்டு

Valiththu etri mnzhanggi valamburi konndu

அலைக்கும் கடலம் கரைமேல் மகோதை

Alaikkum kadalam karaimel makodhai

அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனை.

annnniyaar pozhil anjaikkallaththu appane.

தலைக்குத் தலைமலையை அணிந்தது ஏன்?

சடையில் கங்கையாற்றைத் தாங்கியது ஏன்?

கொல்லும் புலியின் தோலை உடுத்தது ஏன்?

அதன்மேல் கோபம் உடைய பாம்பைக் கச்சுஆகக் கட்டியது ஏன்?

மலைக்கு ஒப்பான வலிமை பொருந்திய அலைகள் இழுத்து, மோதி, ஒலித்து, வலம்புரிச் சங்குகளைக் கரையில் சேர்க்கின்ற கடற்கரையில், மகோதை (என்னும் நகரத்தில்) உள்ளதும் அழகிய பொழில்கள் சூழ்ந்ததும் ஆன திருவஞ்சைக்களம் என்னும் கோயிலில் உள்ள தந்தையே!

தலை—head

அணிந்தது—wearing

சடை—matted locks

தரித்தது—wearing

புலி—tiger

அசைத்தது—wearing

கதம்—furious

கச்சு—girdle

மலை—mountain

ஒப்பன—those that resemble each other

வன் திரைகள்—strong waves

மூழங்கி—to make noise

வலம்புரி—conch whose spirals turn to the right

அலைக்கும்—to know

மகோதை—Magodhai, a place on the west coast of India; the place of saint called Saraman Perumal

அணி—beautiful

அஞ்சைக்களம்—name of the temple at Magodhai now it is the name of the place.

அப்பன்—(heavenly) father.

You wore a chaplet encircling your head—Why?

You had the Ganges on your matted locks—Why?

You robed yourself in the tiger's skin—Why?

Over it, You wore the furious serpent as girdle—Why?

The big mountain like waves, catch hold of conches and with great noise, throw them ashore at Magodhai. Oh heavenly father enshrined at Angjaikkalam (at Magodhai) beautified by groves!

எந்தம் அடிகள் இமையோர் பெருமான்

Endham adigall imaiyōr perumaan

எனக்கு என்றும் அளிக்கும் மணிமிடற்றன்

enakku endrum allikkum mannimidatran

அந்தண் கடலங் கரைமேல் மகோதை

Andhana kadalang karaimēl magodhai

அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனை

aniaar pozhil anjaikkallaththu appanai

மந்தம் முழவும் குழலும் இயம்பும்

Mandham muzhavum kuzhalum iyambum

வளர்நாவ லர்கோன் நம்பியூரன் சொன்ன

vallarnaava larkon nampiyūran sonna

சந்தம் மிகுதண் தமிழ்மாலைகள் கொண்டு

Sandham miguthann thamizh maalaigall konndu

அடிவீழ வல்லார் தடு மாற்றிலரே.

adiveezha vallaar thadu maatrilarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

எம்முடைய தலைவன்; தேவர்களுக்குத் தலைவன்; எனக்கு எப்
பொழுதும் அருள் செய்பவன்; அழகு பொருந்திய கண்டத்தை
உடையவன். அழகிய, குளிர்ச்சி பொருந்திய கடற்கரையில்
உள்ளது மகோதை. அம் மகோதையில் உள்ளது அஞ்சைக்களம்
என்ற கோயில்—அது குளிர்ச்சி பொருந்திய பொழில்கள் சூழ்ந்தது.
அக்கோயிலில் இருப்பவன்.

(அத்தகையவனை) மந்தமாக முழவும் குழலும் ஒலிக்கின்றதும்
(நன்மை) வளர்கின்றதும் ஆன திருநாவலூரில் உள்ளவர்க்குத்
தலைவன்—நம்பி ஆரூரன் ஆகிய சுந்தரர் சந்தம் பொருந்திய
குளிர்ந்த தமிழ்ப் பாடல்களால் ஆகிய மாலையைப் பாடியுள்ளான்.
அப் பாடல்களைப் (பாடித்) கொண்டு (சிவபெருமானது) திருவடி
யில் பணிய வல்லவர்கள் தடுமாற்றம் இல்லாதவர் ஆவர்.

எந்தம் அடிகள்—My Lord

இமையோன்—celestials

அளிக்கும்—bestow grace

பெருமான்—Lord

மணிமிடற்றன்—Siva having gemlike throat

அம்—beautiful

தண்—cool

கடல் அம்கரை—sea shore

அணி—beautiful

பொழில்—groves

அஞ்சைக்களத்து அப்பன்—the Lord enshrined at the temple

called Thiru Angjaikkallam

மந்தம்—low (sound)

முழவம்—drum

குழல்—flute

இயம்பும்—to sound

நாவலர் கோன்—ஊரன்—Sundarar

சந்தம்—musical

தண்—cool

தமிழ் மாலைகள்—garland of poetry

அடி—feet

வீழ—to fall at

தடுமாற்று—தடுமாற்றம்—embarrāsmēt இலர்—do not have

He is our Lord; He is the Lord of the celestials; He always bestows grace on me; He has gem like throat; He is in the temple called Angjaikkallam at Magodhai on the beautiful cool sea shore, surrounded by groves.

Sundarar, the king of Thiru Navalūr, where the drum and flutes sound low—Nambi Aruran has sung a garland of verses set in music. Those who fall at the feet of the Lord singing those verses have no embarrassment.

திருநொடித்தான் மலை

திருச்சிற்றம்பலம்

தானெனை முன்படைத்தான் அதறிந்து தன் பொன்னடிக்கே
Thaanenai munpadaiththaan adarrindhu than ponnadikkē
நானென பாடல் அந்தோ நாயினெனைப் பொருட்படுத்து
Naanena paadal andho naayinēnaip porut paduththu
வானெனை வந்துஎதிர் கொள்ள மத்தயானை அருள் புரிந்து
Vaanenai vandhu edhir kolllla maththa yaanai arullpurindhu
ஊனுயிர் வேறுசெய்தான் நொடித்தான் மலை உத்தமனே.
Unuyir vėrru seydhāan nodiththan malai uththamanē.

இறைவன் என்னை முன்பு பிறக்கச் செய்தான்; அதன் கருத்தை அறிந்தேன்; அவனுடைய பொன் போன்ற திருவடிகளைப்பற்றி நான் என் பாடல் பாடினேன்! அந்தோ! நாய் போன்ற என்னைப் பெருமைப் படுத்தினான்; தேவர்கள் வந்து எதிர் கொள்ளுமாறு செய்தான்; பெரிய யானையை (ஊர்தியாக)க் கொடுத்தான்; இந்த உடம்பில் உள்ள உயிரைச் சிறப்பு அடையுமாறு செய்தான்—திரு நொடித்தான்மலை (என்று கூறப்படும் திருக்கயிலையில்) இருக்கும் சிறந்தவன்.

தான்—He

முன்—long ago

படைத்தான்—பிறக்கச் செய்தான்—caused me to be born

பொன்—அடி—பொன் போன்ற அடி—golden feet

என்பாடல்—என்ன பாடல்—what kind of verse...

அந்தோ—அச்சோ—alas! lo!

சுந்தரர் வெள்ளையானை மீது கைலாயம் செல்லுகிறார்.
Sundarar goes to Mt. Kailas mounted on an elephant

நாயினேன்—நாய் போன்றவன்—dog-like one
 பொருட்படுத்து—மதித்து—regarded
 வான்—தேவர்—Heaven; here Celestials
 எதிர்கொள்ள—to welcome
 மத்த யானை—பெரிய யானை—huge elephant
 அருள்புரிந்து—கொடுத்து—sent by grace
 ஊன்—fleshy body உயிர்—soul
 வேறு செய்தான்—heightened
 நொடித்தான்மலை—கயிலைமலை—Mount Kailaas otherwise known
 by the name Nodiththanmalai
 உத்தமன்—சிறந்தவன்—distinguished one

He caused me to be born long ago. I am aware of His intention. I composed verses, on His golden Feet. What sort of verses are they? Alas! He regarded me, a dog-like one! He made the celestials welcome me. He graced me with a huge elephant. He heightened my soul with the body. He is the Distinguished One seated in the Nodithaan Hill. (Mt. Kailaas)

ஊழிதொறு ஊழிமுற்றும் உயர்பொன் நொடித்தான்
 மலையைச்

Uzhidhorru ūzhimutrum uyarpon nodiththaan malaiyaich
 சூழிசை இன்கரும்பின் சுவை நாவல ஊரன் சொன்ன
 Sūzhisai inkarumbin suvai naavala ūraṇ sonna
 ஏழிசை இன்தமிழால் இசைந்து ஏத்திய பத்தினையும்
 Ezhisai inthanizhaal isaindhu eṭhthiya paththinaiyum
 ஆழி கடல் அரையா அஞ்சை அப்பர்க்கு அறிவிப்பதே.
 Aazhi kadalaraiya anjai apparkku arrivippadhē.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊழி வெள்ளங்களில் மூழ்கிவிடாமல் உயர்வது, பொன்றிறம் உடையது திருநொடித்தான்மலை. அம்மலையைத்திருநாவலூர் என்ற ஊரவர் ஆகிய சுந்தரர்; புகழ் பொருந்தியதும்—இனிய கரும்பின் சுவை போன்ற இனிமை உடையதும்—ஏழ் இசை பொருந்தியதும் ஆன இனிய தமிழால் பாடினார். இங்ஙனம் விரும்பிப் புகழ்ந்த பாடல்கள் பத்து. ஆழமான கடலுக்கு அரசனே! அவற்றைத் திரு அஞ்சைக்களத்தில் இருக்கும் சிவபெருமானுக்கு அறிவிப்பாய்.

ஊழி—உலகம் அழியுங்காலத்துப் பெருவெள்ளம்—deluge

முற்றும்—முழுவதும்—in all

உயர்—rise high

இன் கரும்பு—sweet sugarcane

சுவை—taste

ஏழ் இசை—seven-fold music

ஆழ்கடல்—deep sea

அரையா—O king!

அஞ்சை அப்பர்—சிவபெருமான்—the Lord residing in the temple
at Tiru Anjaikkalam

அறிவிப்பது—please communicate; forward

During every deluge, the golden Nodiththaanmalai rises high (with out being submerged). The Lord is seated there. On Him Sundarar of Tiru Navalur has sung Tamil verses which are praise worthy, which taste like sugarcane and which consist of seven fold music. Oh the king of deep ocean! Please communicate these to the Lord at Tiru Anjaikkalam.

ஓம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகர்

திருவாசகத்திரட்டு

SELECTIONS
FROM THE THIRUVAASAGAM
OF
Maanickavaasagar

திருச்சிற்றம்பலம்

புராணசாரம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் தோத்திரப் பாடல்

செய்ய திருவாதவூர் வந்தருளி

அமைச்சர் எனச் சிறந்து நீடு

வைய மிசை வழுதி நிதி கொண்டு அரணைக்

குருந்தடியில் வணங்கி ஞாலம்

உய்ய அருள் பணியாற்றி நரிபரியாச்

செய்து நதி உடைப்பில் எங்கள்

ஐயன் முடிமிசை உவந்து மண் சுமக்க

வன்பின் உருவாயினாரே

எங்குமாகிய அழகன் மேனி பிரம்படி

தாங்க வேங்கிப் புத்தர்

மங்க வாரருள் செய்து மூகை பேசிட

வழங்கி மணி மன்றும்

எங்கள் நாயகன் கரத்தால் ஏடு எழுத்து

ஆணியுங் கொண்டு எழுதப் பாடி

அங்கண் மேவிய சோதி தன்னில் இரண்டறக்

கூடி யமர்ந்திட்டாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

“PURAANA SAARAM”

on MANICKAVAASAGA SWAAMIGAL

He was born at Thiruvaathavur (near Mathurai). He became the Minister (of the Pandya King). He went to Thirupperunthurai (திருப்பெருந்துறை) with bags of money (to purchase horses). There he worshipped Lord Siva seated under the Kuruntha tree. The world to prosper, he performed the graceful act (of renovating the temple). (For his sake) the Lord converted the jackals into horses, caused the Vaigai River to be in floods and became a labourer to carry mud. He became the incarnation of Love.

He felt very much for the omnipresent Lord who endured the blow (of the King). He won the Bhuddists of Ceylon and by bestowing grace made the dumb girl of the King of Ceylon talk. He dictated our Lord, who came with palm leaf and stylus all his songs which the Lord took down. He attained beatitude by entering the Effulgent Light.

ஓம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் திருவாசகப் பாடல்களும்

பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரம் மதுரை மாநகரம். பண்டைக் காலத்தில் பாண்டி நாட்டை அரிமர்த்தன பாண்டியன் என்ற அரசன் ஆட்சி செய்து கொண்டு இருந்தான்.

மதுரை மாநகருக்கு அருகில் திருவாதவூர் என்ற தலம் இருக்கிறது. அவ்வூரில் அமாத்தியர் குலத்தில் ஓர் அன்பர் இருந்தார். அவருக்குத் திருவாதவூர் என்று பெயர். அவர் கல்வி வேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினார் அவரைப்பற்றி அரசன் கேள்விப்பட்டான்; பின்பு அவரைத் தன் மந்திரியாக அமர்த்திக்கொண்டான்.

பாண்டியனது குதிரைப் படையில் குதிரைகள் குறைந்து விட்டன. 'புதிய குதிரைகள் வாங்க வேண்டும்' என்று அரசனிடம் கூறப்பட்டது. அரசன் வாதவூரரிடம் நிறையப் பணம் கொடுத்தான்; குதிரைகளை வாங்கி வருமாறு அனுப்பினான்.

வாதவூர் திருப்பெருந்துறை என்ற தலத்தை நோக்கிச் சென்றார். வாதவூர் சிறந்த ஞானி; இறைவனிடத்தில் அருள் மொழி பெறக்கூடிய பக்குவம் அவருக்கு வந்துவிட்டது. சிவ பெருமானும் வாதவூருக்கு அருள் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தார்; திருப்பெருந்துறையில் ஒரு குருந்த மரத்தின் நிழலில் குரு வடிவில் வந்து உட்கார்ந்தார்; அடியார்களுக்கு அருள்மொழி கூறிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருப்பெருந்துறையை அடைந்த வாதவூர் இக்காட்டியைக் கண்டார்; அந்த மெய்யறிவாசிரியர் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்; மெய்யறிவுரையும் பெற்றார்; சிறந்த சிவஞானி ஆனார்; "நமசிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க." என்று பாடத் தொடங்கினார். (இதற்குச் சிவபுராணம் என்பது பெயர்).

இங்ஙனம் சிவபுராணம் பாடிய பின்னர்ப் பல திருவாசகப் பாடல்களையும் பாடினார். "பாடல்கள் எல்லாம் மாணிக்கம்போல்

இருப்பதால் உனக்கு மாணிக்கவாசகன் என்ற பெயர் தந்தோம்” என்று இறைவன் கூறி அருளிஞர்.

மாணிக்கவாசகர் தாம் கொண்டுவந்த பொருள்களை எல்லாம் இறைவனுடைய தொண்டுகளுக்காகச் செலவு செய்தார்; திருப் பெருந்துறையில் பெரிய கோயிலைக் கட்டினார். பின்னர் “மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து” என்று தொடங்கும் திருச்சதகப் பாடல் களைப் பாடினார்; அங்கேயே தங்கியிருந்தார்.

இங்ஙனம் உலகப் பற்றை விட்டு இறைபணியில் ஈடுபட்டிருப்பதை உடன் வந்தவர்கள் அரசனிடம் முறையிட்டனர்; “குதிரைகள் வாங்குவதற்காகக் கொண்டுவந்த பொருளை எல்லாம் வாதவூரர் கோயில் கட்டிச் செலவு செய்துவிட்டார்” என்று கூறினார்கள்.

அரசன், “வாதவூரரை உடனே அழைத்து வருக” என்று ஆட்களை ஏவினான். வந்த ஆட்களிடம் “ஆவணி மூலநாளில் குதிரைகள் வரும்” என்று மாணிக்கவாசகர் சொல்லி அனுப்பினார். பிறகு மாணிக்கவாசகர் இறைவன்மீது, “நாடகத்தால் உன் அடியார் போல் நடித்து” என்று பாடினார்.

அரசன் அனுப்பிய ஆட்கள் மாணிக்கவாசகரை அரசனிடம் அழைத்துச் சென்றனர். அரசன் சினங்கொண்டான்; மாணிக்கவாசகரைக் காவலில் வைத்தான்; துன்பப்படுத்தினான். அப்பொழுது மாணிக்கவாசகர் துயரம் தாங்காது, “தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை” என்று பாடினார்.

சிவபெருமான் திருவிளையாடல் புரியத் திருவுளம் கொண்டார்; காட்டில் உள்ள நரிகளை எல்லாம் குதிரைகளாக மாற்றினார்; வேதத்தையே குதிரையாகக் கொண்டு அதில் அமர்ந்து குதிரைச் சேவகனாக அரண்மனைக்கு வந்தார்.

குதிரைகள் எல்லாம் வந்து சேர்ந்தன. அரசன் மகிழ்ந்தான்; மாணிக்கவாசகரை விடுதலை செய்தான். அவரிடம் மன்றாடி மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டான். மாணிக்கவாசகரும் இறைவன் கருணையை எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்தார்; “அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு ஆக்கை” என்று பாடினார்.

குதிரைச் சேவகனாக வந்த இறைவன், தாம் கொண்டு வந்த குதிரைகளின் உடற்கூறு பற்றிய இலக்கணங்களை எல்லாம் கூறினார்; அவற்றின் சிறப்பைக் கூறினார்; அரசனிடம் அக் குதிரைகளை ஒப்படைத்தார். அரசனும் மகிழ்ந்தான்; பரிசுகள் அளித்து அனுப்பினான்.

இரவு வந்தது. குதிரைகள் எல்லாம் நரிகளாக மாறின. குதிரை லாயத்தில் இருந்த பிற குதிரைகளையும் கடித்துக் கொன்றன; ஊரில் உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் அச்சத்தை உண்டாக்கின; மறுபடியும் காட்டுக்கு ஓடின. இதனை அரசன் அறிந்தான்; சினங்கொண்டான்; மாணிக்கவாசகரைத் துன்பப் படுத்து மாறு ஆணை இட்டான். ஏவலாளர் மாணிக்கவாசகரை வைகை ஆற்றுக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள்; உச்சி வேளையில் சுடுகின்ற மணலில் நிறுத்தினார்கள்; பாதையைத் தலையில் நெற்றியில் ஏற்றினார்கள்; பலவிதமாகத் துன்பப்படுத்தினார்கள். மாணிக்கவாசகர் இறைவனை விளித்தார்; 'பாரோடு விண்ணாய்ப் பாந்த எம் பானே' என்று பாடினார். மேலும் மாணிக்கவாசகர் 'சோதியே கூடரே பூழொளி விளக்கே' என்ற பாடலையும் பாடினார். அப்பொழுது இறைவன் ஆணைப்படி வைகையாற்றில் வெள்ளம் வந்தது. மாணிக்கவாசகரைத் துன்புறுத்தியோர் ஓடிப்போனார்கள். மாணிக்கவாசகர் மதுரைக் கோயிலுக்குச் சென்று மீனாட்சி சுந்தரேசுவரரை வணங்கினார்.

வைகை ஆற்றின் உடைப்பை அடைப்பதற்கு ஊரார் எல்லாருக்கும் பங்கு பிரிக்கப்பட்டது. ஊர் மக்கள் தங்கள் தங்கள் பங்கை அடைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

கடவுள்மீது அன்புடைய வந்தி என்ற பெயர் உடைய கிழவி ஒருத்தி மதுரையில் இருந்தாள்; அவள் பிட்டுச் செய்து விற்று வாழ்பவள். அவளுக்குக் குழந்தையும் இல்லை; அவளைக் காப்பாற்று பவர் ஒருவரும் இல்லை. உடைப்பை அடைக்கும் பணியில் அவளுக்கும் ஒரு பங்கு விடப்பட்டது. அவளுக்கு உதவி செய்பவர் எவரும் இல்லை; ஆகையால் இறைவன் பிட்டு வாணிச்சியின் பங்கை அடைப்பதற்குக் கூலி ஆளாக வந்தார்; அக்கிழவியிடம் பிட்டைக் கூலியாகப் பெற்றார்; அதனை உண்டார்; ஆனால், உடைப்பை அடைக்காமல் தண்ணீரில் குதிப்பார்; நீந்துவார்; கூடையைத் தலை அணையாக வைத்துப் படுப்பார்; விளையாடுவார்; இங்ஙனம் பல விளையாடல்களைப் புரிந்துகொண்டே இருந்தார்.

இதை அரசன் அறிந்தான்; "வேலை செய்யாமல் வீண் பொழுது போக்குறா?" என்று சினங்கொண்டான். பிரம்பால் ஓங்கி அடித்தான். அந்த அடி எல்லா உயிர்களின் மேலும் பட்டது.

அக்கூலி ஆள் ஒரு கூடை மண்ணைக் கொட்டினார்; உடனே மறைந்தார். உடைப்பும் அடைபட்டது.

மாணிக்கவாசகரின் பெருமையை அரசன் உணர்ந்தான்; வணங்கினான். இறைவன் கூலி ஆளாக வந்ததை மாணிக்கவாசகர் வியந்தார்; அவர் அரசன் கைப்பிரம்பால் அடிபட்டதை நினைந்தார்; வருந்தினார்; “பண்குமந்த பாடல் பரிசு படைத்தருளும்” என்ற திருவம்மாளைப் பாடலைப் பாடினார்.

இறைவன் தம் பொருட்டு எளிய கூலி ஆளாக வந்து அருள் புரிந்ததை வியந்தார்; பலகாலும் நினைந்தார்; “தந்தது உன் தன்னைக் கொண்டது என் தன்னை” என்ற திருவாசகம் பாடினார்.

பிறகு அமைச்சர் பதவியில் இருந்து அரசன் மாணிக்கவாசகரை விடுவித்தான். மாணிக்கவாசகர் மறுபடியும் திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்றார்; குருந்த மரத்தடியில் இருந்த எம்பெருமானை வணங்கினார்; “போற்றி என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே” என்று திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடினார்.

பிறகு இறைவன் மாணிக்கவாசகரிடம், “நீ பல தலங்களுக்கும் சென்று எம்மை வணங்குவாய்; பின்னர்த் தில்லை ஆகிய சிதம் பரத்துக்கு வருவாய்” என்று கூறினார். மாணிக்கவாசகரும் (இராமநாதபுரத்துக்கு அருகில் உள்ள) உத்தரகோச மங்கை என்ற தலத்துக்குச் சென்றார்; அங்கே, “கடையவனைக் கருணையினால் கலந்து ஆண்டுகொண்ட விடையவனே” என்று தொடங்கிப் பாடினார். அங்கிருந்து சீர்காழிக்கு வந்தார்; “அம்மையே அப்பா” என்று தொடங்கிப் பாடினார். மேலும் இத் தலத்தில், “பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும்” என்ற திருவாசகம் பாடினார்.

பின் மாணிக்கவாசகர் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்றார்; அப் பொழுது மார்கழி மாதம்; கன்னிப்பெண்கள் விடியற்காலையில் எழுந்து ஒருவர் மற்றொருவரை எழுப்பி வீதிவழியே இறைவனைப் பாடிக்கொண்டு செல்லும் காட்சியைக் கண்டார்; “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா” என்று தொடங்கி “திருவெம்பாவை” என்று புகழப்படும் பாடல்களைப் பாடினார்.

பிறகு மாணிக்கவாசகர் காஞ்சிபுரம் சென்று சேர்ந்தார்; ஏகாம்பரேசுவரரை வணங்கினார்; அங்கிருந்து திருக்கழுக்குன்றம்

சென்றார்; அங்கே சிவபெருமான் காட்சி கொடுத்தார்; 'பிணக்கு இல்லாத' என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடித் துதித்தார்.

இங்ஙனம் மகிழ்ந்து பாடிய மாணிக்கவாசகர் கடைசியில் சிதம் பரம் வந்து சேர்ந்தார்; நடராசப் பெருமானே வணங்கினார்; மகிழ்ந்தார்; "புற்றின் வாள் அரவும் அஞ்சேன்" "இணை ஆர் அடி" என்ற பதிகங்களை பாடினார். "இறைவனை நேரில் கண்டு வணங்குகிறோம்; அப்போது ஐம்புலனும் இறைவனிடத்திலேயே ஒன்றிவிடும்; புறச் செயல்கள் ஒன்றும் நடைபெற மாட்டா" என்று பொருள் படும்படி, "கண்கள் இரண்டும்" என்று தொடங்கிப் பாடினார்.

சிதம்பரத்திலேயே பல நாள்கள் நடராசப் பெருமானே வணங்கிக் கொண்டு இருந்தார், மாணிக்கவாசகர். அச்சமயம் புத்த குருமார்கள் மாணிக்கவாசகரிடம் வாதுசெய்ய வந்தார்கள்; அவர்கள் தோற்றார்கள்.

அப்பொழுது இலங்கையினின்றும் ஓர் அரசன் வந்திருந்தான். அவன் மகள் ஊமை; அப்பெண்ணை மாணிக்கவாசகர் பேசச் செய்தார்; வாதுசெய்ய வந்த புத்தர் கேட்ட எல்லா கேள்விகளுக்கும் அந்தப்பெண் பதில் கூறினாள். வாதவூரர் இக்கேள்விகளையும் விடைகளையும் பாடல்களாக அமைத்தார்; "பூகுவதும் வெண்ணீறு" என்று தொடங்கிப் பாடினார். இப்பதிகத்துக்குத் திருச்சாழல் என்று பெயர்.

ஒருநாள் நடராசப் பெருமான் அந்தணர் உருவம் கொண்டார்; மாணிக்கவாசகரிடம் வந்தார்; "நான் பாண்டிய நாட்டில் இருந்து வருகிறேன்; தாங்கள் பாடிய திருவாசகம் முழுவதையும் ஏட்டில் எழுதிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ஆதலால் அவற்றைப் பாடுங்கள்; நானும் எழுதிக் கொள்கிறேன்" என்றார்.

மாணிக்கவாசகரும் எல்லாப் பாடல்களையும் பாடினார். பெருமானும் எல்லாவற்றையும் எழுதிக் கொண்டார்.

பிறகு இறைவன் மாணிக்கவாசகரைப் பார்த்து, "பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக" என்றார். மாணிக்கவாசகர் "திருக் கோவையார்" என்ற நூலைப் பாடினார். அதனையும்

இறைவன் எழுதிக் கொண்டார்; மறைந்தார். “இங்ஙனம் எழுதிக் கொண்டது இறைவனே ஆகும்” என்று மாணிக்கவாசகர் பின்பு அறிந்து கொண்டார்.

மறுநாட் காலை தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் சிற்சபையில், பஞ்சாக்கரப்படியில் ஓர் ஏட்டுச்சுவடி இருப்பதைக் கண்டார்கள். அதில் “மாணிக்கவாசகன் சொல்ல அழகிய சிற்றம்பலம் உடையான் கையெழுத்து” என்று எழுதி இருந்தது. எல்லாரும் மகிழ்ந்தார்கள். மாணிக்கவாசகரிடம் சென்று இதனைக் காட்டினர். மாணிக்கவாசகரும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்; “முத்தி நெறி அறியாத” என்று தொடங்கி அச்சோப்பதிகம் பாடினார்.

தில்லைவாழ் அந்தணர்கள், இப்பாடல்களுக்குப் பொருள் யாது? என்று கேட்டார்கள். மாணிக்கவாசகர், “இப்பாடல்களுக்குப் பொருள் நடராசப் பெருமானே” என்று சுட்டிக்காட்டினார். அவ்வாறு சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டே சென்று நடராசப் பெருமானுடைய திருவடிகளில் இரண்டறக் கலந்தார்.

“ஊழிமலி திருவாதவூர் திருத்தாள் போற்றி!”

திருச்சிற்றம்பலம்

MAANICKAVAASAGA SWAAMIGAL

Maanickavaasagar (மாணிக்கவாசகர்) was born in Thiruvaathavur (திருவாதவூர்) in the neighbourhood of Madurai, capital of the Pandya (பாண்டிய) Kingdom. His father belonged to a clan from which usually the Kings' ministers were chosen. He was called Vaathavurar after his birth place. When he was barely sixteen years old, he had mastered the scriptures. Even the learned Pandits admired his wit and wisdom.

The King of Madurai Arimarthana Pandyan (அரிமர்த்தன பாண்டியன்) heard of Vaathavurar's abilities, took him into the state service and found in him a proficiency in administration and organisation. The King made him his Chief Minister.

Vaathavurar shone with extraordinary brilliance. The King conferred upon him the title "Thennavan Brahma-raayan" (தென்னவன் பிரம ராயன்). He entrusted the entire responsibility of the government of the country in his hands. He proved to be quite an efficient administrator. But in his heart of hearts he longed to retire and spend his life in pursuit of spiritual perfection. His devotion to Lord Siva grew, and he was constantly in search of a Guru.

One day as the King was holding court in his palace, a messenger brought the news that fine horses for sale had arrived at the seaport. The king at once commissioned his Chief Minister to proceed with the necessary money to Thirupperunthurai to buy the horses.

It was a God-sent opportunity for him. Thiruvaathavurar started on the mission with a large retinue. As he approached Thirupperunthurai, the sea-port town, he heard the sound of Vedic Chant-Hara! Hara! He proceeded in the direction from which the call came and halted at a grove where he saw a

Guru seated beneath a sacred tree, surrounded by devotees. The Guru was none other than Lord Siva who was in the guise of a master to give salvation to Thiruvathavurar.

The Chief Minister recognised his Guru at once. With overflowing love and devotion, he ran to Him and prostrated before Him. He prayed to the Lord to accept him and bless him. The Lord initiated him into the divine mysteries of Siva Gnaanam (சிவஞானம்). Vaathavurar realised that he should surrender all his belongings and offered them at the feet of the Guru. He had become a Sanyasi. Smearing his body with holy ashes, he sang the Siva Puranam "Namachi-vaaya Vaazhga" (சிவபுராணம் : நமச்சிவாய வாழ்க.)

The Lord was greatly pleased and gave him the title "Maanickavaasagar". Maanickavaasagar joined the group of Siva's devotees, and spent all the money he had brought from the King's treasury in feeding Siva's followers and in building a Siva temple in Thirupperunthurai.

Separation from the Lord and Guru made Maanickavaasagar suffer intense pain and anguish. To console himself he sang the padigam "Meythaan Arumbi" (மெய்தான் அரும்பி) and lived in the remembrance of the Lord.

The king's messengers who had accompanied him thought that he had forgotten the mission to buy the horses; they gently reminded him. Maanickavaasagar requested them to inform the king that the horses would reach Madurai within a month.

When the king was informed of this, he became furious and sent a stern note to him, commanding him to return immediately with the horses or the money.

Maanickavaasagar waited on the only Master, his spiritual Lord. The Master advised him to go to Madurai and inform the King that the horses would arrive on the day of Aavani Moolam (ஆவணி மூலம்). The Lord disappeared after giving the devotee a rare ruby which should be passed on to the King as a present.

Maanickavaasagar thanked the Lord and sang "Naadagathhaal Unnadiyaar" (நாடகத்தால் உன் அடியார்).

Maanickavaasagar donning his ministerial robes again appeared before the King. He handed over the present of the Lord to the King and informed him that the horses would reach the capital on the day of Aavani Moolam. The King was highly pleased with his Chief Minister. But his pleasure did not last long. The King's ministers reported that there was no sight of horses either at Thirupperunthurai or anywhere else. The king ordered Maanickavaasagar to be imprisoned and punished.

In the meantime, the Saint prayed and sang the padigam "Vellam Thaazh Viri sadaiyaai" (வெள்ளந்தாழ் விரி சடையாய்) invoking the Lord's grace.

The torture inflicted on him by the soldiers was unbearable. Fixing his mind on Him, he sang "Tharikkileen Kaaya Vaazhkkai" (தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை).

As promised, the Lord willed that all the jackals of the place to be turned into horses on the Aavani Moolam day. Accordingly the horses arrived in Madurai City led by strange looking foreigners.

The Lord came in the guise of their leader. When the king saw the fine horses, he was happy and immediately ordered Maanickavaasagar's release. He also apologised to him. To thank the Lord, Maanickavaasagar sang "Anbinaal Adiyēn Aaviyodu Aakkai" (அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு ஆக்கை).

Maanickavaasagar lost no time and hastened to the King's Court as he was anxious to see the Lord who had come to his rescue. Searching questions were put by the King to the horse-dealer and the King asked his experts to satisfy themselves about the quality of the horses. And they did so.

The horses that had cost the King a fortune became jackals again at midnight. It was a miracle. They ran out of their stables into the streets, created a pandemonium, wrought havoc and disappeared. When the King heard the news he became furious again. He was now convinced that his Chief Minister had played a trick upon him. He ordered his arrest and torture to recover the lost money. The Saint was led to the sands of the river Vaigai under a scorching sun and was tortured. Again, he uttered pathetic prayers and appealed to his master singing the Padigams “Paarodu Vinnnaay” (பாரொடு விண்ணாய்) and “Sodhiyē Sudarē” (சோதியே சுடரே)

The Lord gave his commands to the river-goddess, the Ganges, to rise abnormally and flood the city. The people could not guess the cause of the untimely flood. The astonished and bewildered king and his courtiers realised that it was a punishment for illtreating the Saint. He ran to Maanicka-vaasagar and pleaded for mercy and help.

The flood gradually receded. Under his direction orders were given to the inhabitants to repair the embankment. Each one was ordered to repair an allotted portion.

Everyone, except an old woman named Vanthi, who sold Pittu—a sweet edible, was engaged in the repair work. She was so much devoted to the Lord, that she would make an offer first to him and then sell to others. She was too old to do her share of the repair work. As she was in distress she appealed to the Lord for help. Lord Siva, out of compassion, appeared as a labourer before her and offered his services in return for some Pittu.

With a basket on his head, he sang, danced and then flung the mud on the banks of the river. He ate her offerings, sat idle for a while, and then sang and danced, while the others were seriously engaged in their task. The King's servants found the breach in the portion of bank where the Lord was working and reported the matter to the King.

The King who personally supervised the work, noticed the negligence of the labourer and beat him on the back with his cane. A basketful of mud that he bore on his shoulders fell and closed the breach. To the astonishment of all, the blow, however, was felt by all beings in the whole universe. The King at once realised that was the sport of the Lord. The labourer vanished. The King again realised the greatness of Maanickavaasagar.

In the meantime, Maanickavaasagar had reached the temple and was in deep meditation. He, too, felt the blow. He got up from his meditation and sang the padigam “Pannsumandha Paadarr Parisu” (பண்ணுமந்த பாடற் பரிசு). He thanked the Lord for all this guidance and help and sang the Padigam “Thandhathu Undhannai” (தந்தது உந்தனை).

The king went in search of Maanickavaasagar. He came to the temple and prostrated before him and requested him to accept the offer to rule the Pandya Kingdom. The Saint politely declined the offer, but asked for permission to go to Perunthurai.

At Perunthurai he sang the padigam “Potri Yen Vaazh Mudhal” (போற்றியென் வாழ் முதல்) when the Lord commended him to proceed to Chidambaram.

On his way to “Thiru Uththara Kosa Mangai” (திருஉத்தர கோச மங்கை) he had the vision of his Master. He sang the Padigam “Kadayavannai” (கடையவனனை). From there the Saint went to several holy places. At Sirkazhi he sang “Ammayē Appaa” (அம்மையே அப்பா) and later “Paal Ninayindhu” (பால் நினைந்து) padigams.

The Lord appeared in the form of a Guru at Thiru Annnaamalai (திரு அண்ணாமலை) and requested Maanickavaasagar to compose Thiruvembhaavai (திருவெம்பாவை). It was the month of Margazhi (மார்கழி) the month that is most auspicious. During this month the maidens rise early, go to

the sacred tank in groups for bathing, worship the Lord in the temple and sing his praises in chrous, the song, "Aadhiyum andhamum" (ஆதியும் அந்தமும்). After visiting Thirukkachchi yēkambam (திருக்கச்சி யேகம்பம்) he came to Thirukkazbuk kundram (திருக்கழுக்குன்றம்) and sang the padigam "Pinnak-kilaadha" (பிணக்கில்லாத).

As soon as he reached Chidambaram, he entered the temple. In the presence of the Dancing Lord he sang several hymns in praise of the Lord. Some of the padigams were "Putril Vaall Aravum Anjēn" (புற்றில் வாள் அரவும் அஞ்சேன்) "Innai Aar adi" (இணை ஆர் அடி) and "Kanngal Iranndum" (கண்கள் இரண்டும்).

One day the king of Ceylon with his daughter who was dumb, visited Chidambaram. The Buddhist Guru and some of his priests also accompanied the King. They had come here to meet exponents of Saivism and defeat them in debate. The Lord appeared in a dream to the Saivite devotees and asked them to request Maanickavaasagar, who lived in the outskirts, to agree to a debate with the Buddhist Priests. Maanickavaasagar agreed and the debate took place in the temple where the Chola King was also present.

The Buddhists expounded their doctrines, and Maanickavaasagar dwelt on the greatness of Siva. Having been defeated the Buddhists began to abuse Siva. The Saint prayed to the Lord. The Buddhists were struck dumb. The King of Ceylon rightly seized this opportunity and requested the Saint to make his dumb daughter speak. Maanickavaasagar acceded to this and prayed to the Lord that the girl gives proper answers to questions raised earlier by the Buddhists on Lord Siva. The dumb daughter was now not only able to speak but also sing and correctly answer the questions put to her. They were wonder-struck at this miracle. The Padigam "Pūṣṇ vadhum" (பூசுவதும்) was sung.

The King of Ceylon embraced Saivism. He entreated the Saint to show mercy on the Buddhist priests and restore to them the power of speech. Regaining this power, they too became Saivaitees. His mission being fulfilled, Maanickavaasagar returned to his hermitage.

One day, the Lord, in the form of a sage, called on Maanickavaasagar. He expressed a desire to copy the hymns that the Saint had already composed and sung. The Saint recited them, and the Lord copied them. After the Thiruvaasagam had thus been recorded, the Lord asked the Saint to sing a new composition, "Thirukkōvai" (திருக்கோவை), in praise of the Deity of Chidambaram. These also were written down on palm leaves. The Lord took the scripts and suddenly disappeared. At once Maanickavaasagar knew the holy man was the Lord Himself. He felt a terrible anguish for not having recognised.

The Lord wanted to immortalise Maanickavaasagar and to spread his glory. He kept the scripts on the steps of Panchaakadara of the Chit Sabha. The sages of Thillai were surprised to see them lying there. They opened the leaves and read the contents. In the end it was written "Maanickavaasagar sang these verses and were recorded by the Lord of Chidambaram". The Sages wanted to know the meaning of these verses. He took them to the temple and sang the 'Achchōp Padigam' (அச்சோப்பதிகம்), "Muththinerri Arriyaadha" (முத்திநெறி அறியாத). Pointing out to the image Lord Nataraja, Maanickavaasagar declared "He is the meaning of my songs" and then going into the holy of the holies he disappeared becoming one with the Lord.

குதிரைகள் வாங்கிவருவதற்கு அரசன் மந்திரிக்குப் பொன்
கொடுத்தல்

The King gives gold to his Minister to purchase horses

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வா அழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
 Namachchivaaya vaaazhga! naadhan thall vaazhga!
 இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்
 வாழ்க!

Imaippo zhudhum ennengjil neenggaadhan thallvaazhga!
 கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க!
 Kōgazhi aannda gurumannithan thaall vaazhga!
 ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க!
 Aagamam aaginindru annnnippaan thall vaazhga!
 ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க!
 Egan anēgan irraivan adi vaazhga!

“நமசிவாய” என்னும் திரு ஐந்தெழுத்து வாழ்க! தலைவன் ஆகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகள் வாழ்க! கண் இமைக்கும் அளவு நேரமும் என் மனத்தில் இருந்தும் நீங்காதவன் இறைவன்; அவருடைய திருவடிகள் வாழ்க! ‘கோகழி’ என்பது திருப்பெருந்துறை; அங்கு ஆட்சி செய்பவர் என் குருமணி; அவருடைய திருவடிகள் வாழ்க! ஆகமங்களின் பொருளாக இருப்பவர் - இனிமை தருகிறவர்—அவருடைய திருவடிகள் வாழ்க! ஒருவன் ஆகவும் பலர் ஆகவும் இருப்பவர் இறைவன்; அவருடைய திருவடிகள் வாழ்க!

நமச்சிவாய—நமசிவய; திருவைந்தெழுத்து—Na Ma Si Va Ya
 the mystic Five Letters

தாள்—திருவடி—Feet வாழ்க—long live
 நாதன்—தலைவன்—Lord இமை—twinkling of the eye
 இமைப்பொழுது—time taken for twinkling of the eye
 நீங்காதான்—does not leave
 கோகழி—திருப்பெருந்துறை—Thirupperunthurai
 avudaiyar Kovil (ஆவுடையார் கோவில்)
 குருமணி—Gem like preceptor
 அண்ணிப்பான்—இனிப்பவன்—tastes sweet
 ஏகன்—ஒருவன்—the One அனேகன்—பல—the many
 இறைவன்—the Lord

Long live "Na Ma Si Va Ya" the mystic five letters! Long live the Feet of the Lord! Long live the Feet of Him who does not leave my mind even for a little time! Long live the Feet of the gem-like Preceptor of Gokazhi! Long live the Feet of Him who tastes sweet, standing as the One expounded by the Agamas! Long live the Feet of Him who is the One, the Many and the Lord.

வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க!

Vēgam keduththu aannda vēndhdhan adi velga!

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க!

Pirrapparrukkum pinjnagan than peykazhalgall velga!

புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க!

Purraththaarkkuch chēyonthan pūnkazhalgall velga!

கரங்குவிவார் உள் மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க!

Karangkuvivaar ull magizhum kōnkazhalgall velga!

சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!

Sirangkuvivaar ōnguvikkum cheerōnkazhal velga!

பாசங்கள் வலிமை உடையவை அவற்றின் வலிமை அழித்து—ஆள் பவர் ஆகிய அரசரது திருவடிகள் வெல்க! என் பிறப்பை ஒழிப்பவர்—தலைக்கோலம் உடையவர்—அவருடைய அழகிய கழல்கள் வெல்க! (சைவ சமயத்துக்கு மாறுபட்டவர் இருக்கிறார்கள்)—அவர்களுக்குத் தொலைவாக இருப்பவர் சிவபெருமான்—அச்சிவ பெருமானின் அழகிய கழல்கள் வெல்க! கைகளைக் குவித்து வணங்குபவர் அடியார்கள்—அவர்கள் மனத்தில் இறைவன் மகிழ்ந்து இருப்பார்—அவருடைய கழல்கள் வெல்க! தலையின்மேல் கைகளைத் தூக்கிக் குவித்து அடியார்கள் வணங்குவார்கள்—அவர்களை ஓங்கச் செய்பவர் இறைவன்—அந்த இறைவன் கழல்கள் வெல்க!

வேகம்—(பாசங்களின்)வலிமை—the strength (of the paasas)

கெடுத்து—அழித்து—destroy வேந்தன்—அரசன்—king; Siva

பிறப்பு அறுக்கும்—remove birth வெல்க—win

பிஞ்ஞகன்—தலைக்கோலம் உடையவன்—having head dress

பூ—அழகிய—beautiful

கழல்—anklet; Feet

புறத்தார்—antitheist

சேயோன்—one far off

கரம்—கை—hand

கோன்—அரசன்—King; Lord

குவிவார்—those who fold hands together and adore

உள்—மனம்—mind

மகிழும்—rejoice

சிரம்—தலை—head

சீரோன்—Glorious One

Victory to the Feet of the king who destroyed the strength of the paasas—impurities! Victory to the beautiful Anklet (feet) of Pinjnagan who severs birth! (Victory to the beautiful Anklet (feet) of Him who is far off for the antitheist; Victory to the Anklet (feet) of the king who rejoices at those who fold their hands and adore. Victory to the Anklet (feet) of the Glorious One who glorifies those that bow their head before Him.

ஈசன் அடிபோற்றி! எந்தை அடிபோற்றி!

Eesan adipotri! endhai adipotri!

தேசன் அடிபோற்றி! சிவன் சேவடி போற்றி!

Dhesan adipotri! Sivan sevadi potri!

நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி!

Neyaththe nindra nimalan adipotri!

மாயப்பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி!

Maayappirrappu arrukkum mannan adipotri!

சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி!

Seeraar perunthurrai nam dhevan adipotri!

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி!

Aaraadha inbam arullumalai potri!

ஈசன் அடியைப் போற்றுகின்றேன்! என் தந்தையின் அடியைப் போற்றுகின்றேன்! புகழ் பொருந்திய இறைவன் அடியைப் போற்றுகின்றேன்! சிவபெருமானுடைய அடியைப் போற்றுகின்றேன்! அன்புடன் இருக்கும் தூய்மையான இறைவனது அடியைப் போற்றுகின்றேன்! மாயம் ஆகிய பிறப்பு இனி வராதபடி செய்பவர்—பெருமை உடையவர்—அவருடைய அடியைப் போற்றுகின்றேன்! சிறப்புப் பொருந்திய தலம் திருப்பெருந்துறை—அங்கு இருக்கும் கடவுளுடைய அடியைப் போற்றுகின்றேன்! குறையாத இன்பத்தை அருள் செய்பவர்; மலை போன்றவர்; அவருடைய அடியைப் போற்றுகின்றேன்!

எந்தை—என் தந்தை—my Heavenly Father

தேசன்—ஒளிபொருந்தியவன்—Lustrous One

நிமலன்—குற்றம் அற்றவன்—flawless One

மாய —illusive

மன்னன்—பெருமை உடையவன்—King; Lord

தேவன்—கடவுள்—God

சீரார்—glorious

ஆராத—குறையாத—that does not wane

மலை—mountain (Lord)

Hail Foot of Lord! Hail Foot of my Heavenly Father! Hail Foot of the Famous one! Hail Foot of the Lustrous One! Hail roseate Feet of Siva! Hail Foot of Flawless One who stood in love! Hail Foot of the king who severs illusive birth! Hail Foot of our Lord of glorious Perunthurai! Hail Foot of the Mountain (Lord) that affords bliss that wane not.

சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

Sivanavan en sindhaiyull nindra adhanaal

அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்

Avanarullaalē avan thaall vannanggich

சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை

Sindhai magizhach sivapuraannam thannai

முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்

Mundhai vinai muzhudhum oya uraippan yaan;

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்து எய்தி

Kannnudhalaan than karunnaik kannkatta vandhu eydhi

எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி

Ennnnudharrku etta ezhilaar kazhal irraignji

அவர் சிவபெருமான்; அவர் என் மனத்தில் இருக்கிறார்; அதனால் அச்சிவபெருமானின் திருவருளால் அச்சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்குகிறேன். என் மனம் மகிழ்ச்சி அடையும்படி “சிவ புராணம்” பாடுகிறேன்; முன் பிறவிகளில் செய்த வினைகள் எல்லாம் நீங்கும். நெற்றியில் கண் உடைய சிவபெருமான் எனக்கு அருள் புரிந்தார். மனத்தால் நினைப்பதற்கும் எட்டாதது அவர் திருஷ்டி—அழகு பொருந்திய கழல்களையுடையது அவர் திருவடி—அவற்றை வணங்குகிறேன்.

வல்அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 Val asurar aagi munivaraayth thevaraaych
 செல்லஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 Sella aa nindra ith thaavara sangamaththull
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன்; எம்பெருமான்!
 Ellaap pirrappum pirrandhu illaiththen; emperumaan!
 மெய்யே உன்பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்;
 Meyyē un pon adigall kanndu indru vedu utren;

இறைவனே! நீ விண்முழுவதும் நிறைந்து இருக்கிறாய். நீ எல்லோரைக் காட்டிலும் மேல் ஆக இருக்கிறாய்; நன்கு விளங்கும் உன் பெருமைக்கு எல்லை இல்லை. ஒளியாக இருக்கிறாய். நான் பொல்லாத வினைகளை உடையவன். உன் பெருமையையும் சிறப்பையும் எப்படிப் புகழ்வது என்று அறியாது இருக்கிறேன். புல், பூண்டு, புழு, மரம், பலவகை மிருகம், பறவை, பாம்பு, கல், மனிதர், பேய், கணங்கள், வலிமை பொருந்திய அரக்கர், முனிவர் தேவர் என்று பலவிதமான பிறவிகள் உண்டு. இப்பிறவிகள் எல்லாம் எடுத்தேன்; இளைத்தேன்; இது உண்மை. உன் பொன் போன்ற திருவடிகளைக் கண்டு விடுதலை அடைந்தேன்.

விண்—Heaven	மண்—earth
நிறைந்து—pervade	மிக்காய்—above all
விளங்கு ஒளி—brightest light	எண் இறந்து—countless
எல்லை இலாதான்—having no bounds	
பெரும் சீர்—மிக்க புகழ்—glory	
பொல்லாவினையேன்—தீவினைகளைச் செய்த நான்—I the man of	evil deeds
புகழுமாறு—how to praise	அறியேன்—know not
புல்—grass	பூடு—பூண்டு—shrub
புழு—worm	மரம்—tree
பல் விருகம்—varied animals	பறவை—birds
பாம்பு—snake	கல்—stone
பேய்—devil	கணம்—those living in heaven
அசுரர்—giants	தேவர்—celestials
முனிவர்—ascetics	
செல்ல அ நின்ற—செல்கின்ற—enumerated	

தாவரம்—movable

சங்கமம்—immovable

எல்லாப்பிறப்பு—all births

இளைத்தேன்—became exhausted

எம்பெருமான்—my Lord

மெய்—truth

வீடு உற்றேன்—விடுதலை அடைந்தேன்—freed from bondage ;
attained salvation

O Lord! You pervade the Heaven and the earth. You are above all. You are the brightest light. Your glory, I man of evil deeds, do not know how to praise. The grass, the shrub, the worm and the trees, varied beasts, the birds and snakes, the stones, the men, the devil and the ganas, strong giants, ascetics and the celestials—so described are the movables and immovables. All these births I took and became exhausted. Oh my Lord! This is true of me! I saw Your golden Feet and attained salvation.

உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற

Uyyaen Ulllaththull Oongkaaramay Nindra

மெய்யா! விமலா! விடைப்பாகா! வேதங்கள்

Meyyaa Vimalaa Vidaippaagaa Veathangall

‘ஐயா’ எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே!

Aiya Enaongi Aazhathu Agandra Nunnanniyanea

வெய்யாய்! தணியாய்! இயமானன் ஆம் விமலா!

Veyyaay Thanniyaay Iyamaanan Aam Vimalaa

பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்து அருளி

Poy Aayina Ellaam Pooy Agala Vanthu Vanthu Arulli

மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே!

Meygnaanam Aagi MillirginDra Meychchudarea

எஞ்ஞானம் இவ் லாதேன்; இன்பப் பெருமானே!

Engnaanam Illaathan Inba Perumaane.

உய்ய—to live (blissfully)

உள்ளம் - மனம் - mind

ஓங்காரம்-ஓம்—The mystic OM

மெய்யா—The embodiment of perfection

விமலா—devoid of impurities

விடைப்பாகா—The rider of the bull

வேதங்கள்—The vedas

ஐயா— O’ Lord

ஓங்கி—grow high ஆழ்ந்து—deep
 அகன்ற—wide
 நுண்ணியனே—too small (infinitesimal)
 வெய்யாய்—warm one (too hot)
 தணியாய்—Cool (merciful) இயமானன் - (soul)
 பொய்—falsehood
 போய் அகல்—to be removed
 அருளி—to bless
 மெய்ஞ்ஞானம்—Divine knowledge
 மிளிர்கின்ற—dazzling சுடர் - ஒளி—light

சிறந்து வாழ என் உள்ளத்தில் ஓங்கார வடிவில் உண்மையாக
 விளங்குபவனே! குற்றம் அற்றவனே! இடபவாகனத்தை உடைய
 வனே! வேதங்களால் 'ஐயா' என்று அழைக்கப்படுபவனே! ஆழமாக
 வும், அகலமாகவும், நுட்பமாகவும் விளங்குபவனே! வெம்மை
 யுடையவனே! குளிர்ச்சியுடையவனே! தூய உயிராக இருப்பவனே!
 குறைகள் எல்லாம் நீங்க அருள் செய்பவனே! உண்மை அறிவாகி
 ஒளிபொருந்தியவனே! அறிவு சிறிதும் இல்லாதவனாக இருக்
 கிறேன்; இன்பத்தைத்தரும் தலைவனே!

To lead a blissful life O Lord you are seated in me in the
 form of "OM";

Oh embodiment of perfection!
 Oh devoid of impurities!
 Oh rider of the bull;
 Vedas beseech you, Oh Lord!
 You are (up above the worlds)so high;
 You are deep and wide;
 You are infinitesimal;
 You are warm (hearted) and cool (headed)
 You are the spotless Soul;
 You bless me to get myself removed of falsehood;
 You are the Divine knowledge and the dazzling light;
 I am an ignorant one;
 O Joyous Lord!

அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்அறிவே!
 Agnaanam Thannai Agalvikkum NalArrivea
 ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய்! அனைத்து உலகும்
 Aakkam Allavu Irruthi Illaay Anaiththu Ulagum
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 Aakuvaay Kaappaay Azhippaay Arull Tharevaay
 போக்குவாய்; என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 Pookkuvaay Ennaippuguvippaay Ninthozhumpeen
 நாற்றத்தின் நேரியாய்! சேயாய்! நணியானே!
 Naatraththin Neariyaay Seayaay Nanniyaanea
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே!
 Maatrammanam Kazhiya Nindra Marraiyoonea.

அஞ்ஞானம்—imprudence; lack of Divine knowledge.
 அகல்விக்கும் - நீக்குகிற—removing
 நல்லறிவு—Divine knowledge ஆக்கம்—Beginning
 அளவு—growth இறுதி—end
 அனைத்து உலகு - all worlds ஆக்குவாய்—create
 காப்பாய்—protect அழிப்பாய்—destroy (obscure)
 அருள்—grace (Bless) தருவாய்—bestow
 போக்குவாய்—make me go
 புகுவிப்பாய்—make me enter; take into
 தொழும் - பணி - தொண்டு—service
 நாற்றம்—fragrance (of flowers)
 நேர்—likeness
 சேயாய்—far off (from the others)
 நணியான்—very near (to the devotees)
 மாற்றம்—speech மனம்—mind
 மறையோன் - வேதங்களை அருளியவன்—Lord of the Vedas.

அறியாமையைப் போக்குபவனே! அறிவு மயமாக இருப்
 பவனே! தோற்றம், வளர்ச்சி, முடிவு இல்லாதவனே! எல்லா
 உலகங்களையும் உண்டாக்குபவனே, காப்பவனே, அழிப்பவனே!
 அருள் தருபவனே! உனக்குப் பணி செய்ய என்னைப் போகச்
 செய்வாய்; அப்பணியில் என்னைப் புகச் செய்வாய்; (மலரில்)
 மணம் போன்றவனே! (மனம் வாக்குக்கு) எட்டாத இடத்தில்

இருப்பவனே! (அடியார்களுக்கு) அருகில் இருப்பவனே! மனத்தால் அறிந்தும், வாக்கல் சொல்லவும் முடியாத அளவில் விளங்கும் மறையவனே!

You remove me from imprudence; you are the embodiment of Divine knowledge!

You are without the beginning; growth and the end!

You create, protect, obscure and bestow (eternal) bliss!

You bid me to serve you; take me (into your fold)!

You are the fragrance (of flowers)

You are very near (to your devotees) and far off (from the rest)

You are the Lord of the Vedas beyond the perception of mind and speech.

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய் கலந்தாற்போலச்

Karranthapaal Kannalodu Ney Kalanthaarrpool

சிறந்த அடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று

Sirrantha Adiyaar Sinthaniyull Thean Uurri Nindru

பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்!

Pirrandha Pirappu Arrukkum Engall Perumaan

நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய்! விண்ணோர்கள் ஏத்த

Nirrangall Oor Ainthu Udaiyaay Vinnnoorgall Eaththa

மறைந்து இருந்தாய் எம்பெருமானே!

Marraindhu Irundhaay Emperumaanea.

கறந்தபால்—fresh drawn milk. கன்னல் - கரும்பு—Sugar cane;

நெய்—Ghee

கல - to mix

அடியார்—devotees

சிந்தனை—thought

தேன் - honey

பிறப்பு - birth

அறுக்கும் - நீக்கும்—to retrieve; to relieve

பெருமான் - Lord

நிறங்கள் - (முகங்கள்) —colours (faces)

விண்ணோர்கள்—Celestials

அப்பொழுது கறந்த பால், கரும்பஞ்சாறு, நெய் ஆகிய மூன்றையும் கலந்தாற் போல (இனிமையாக இருக்கிறது); சிறந்த அடியார்களது மனத்தில் அங்ஙனம் தேன் போன்று இனிப்பாக

ஊறுகிறாய்; பிறகு பிறப்பைப் போக்குகிறாய்; எங்கள் இறைவனே!
ஐந்து நிறங்கள் பொருந்திய ஐந்து முகங்களை உடையவனே!
தேவர்கள் ஏத்திய போதிலும் (அவர்களுக்கு) மறைந்து
இருந்தாய்!

You taste sweet like the admixture of fresh drawn milk,
sugarcandy and ghee;

You remain in the thoughts of your devotees as sweet as
honey;

You retrieve (your devotees) from being born;

Oh, our Lord!

You have faces of five colours!

You are not perceivable to the Devas who worship,

Oh, our Lord!

வல்வினையேன் தன்னை

Valvinaiyeen Thannai

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை

Maraindhida moodiya Maaya Irullai

அறம் பாவம் என்னும் அரும்பயிற்றினால் கட்டிப்

Arram Paavam Ennum Arum Kayitrinaal Katti

புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி

Purrand Thool Poorththu Engum Puzhu Azhukku Moodi

மலம்சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிவை

Malam Soorum Onpathu Vaayil Kudllai

மலங்கப் புலன் ஐந்து வஞ்சனை செய்ய

Malangap Pulan Aindhum VanJanaiyach Seyya

விலங்கு மனத்தால், விமலா! உனக்குக்

Vilangu Manaththal Vimalaa Unakkuk

கலந்த அன்பு, ஆகிக் கசிந்து உள் உருகும்

Kalantha Anbu Aagik Kasindhu Ullurugum

நலம்தான் இல்லாத சிறியேற்கு நல்கி

Nalamthann Ilaatha Sirriyearrku Nalgi

நிலந்தன் மேல் வந்து அருளி நீள் கழல்கள் காட்டி

Nilam Thanmeal Vanthu Arulli Neell Kazhalgallkaatti

வில்வினையேன் - வலிமை பொருந்திய இருவினைகளையும் செய்த
யான்—I who did strong good and evil deeds.

மூடிய—covered

மாய இருள்—the dark Maya(-deed) which has resulted in this
body.

அபம் - நல்வினை --good deeds

பாவம் - தீவினை—bad deeds

அருங்கயிறு—strong rope கட்டி—fasten

புறம்—outer part of the body. தோல்—skin

போர்த்து—to cover எங்கும் - everywhere

புழு—germs அழுக்கு—dirt

மலம் சோரும்—fluid that are discharged

வாசல்—opening; passage குடிவை—body

மலங்க—to get confused

புலன் ஐந்து—five senses viz. touch, sight, hearing, taste,
smell. ஊறு, ஒளி, ஓசை, சுவை, நாற்றம் என்னும்
ஐந்து புலன்கள்

வஞ்சனை—deceit

விலங்கு—to leave; to break off

விமலா—pure Lord (devoid of impurities)

உருகு—merit

நலம்—good, virtue.

சிறியேன்—small one (humble)

நல்கி—bestow (grace)

நிலம்—earth-world

நீள் கழல்கள்—big anklets-feet

யான் வலிமையான இரு வினைகளையும் செய்து இருக்
கிறேன்; என்னை மாயையாகிய இருள் மூடி இருக்கிறது;
நல்வினை, தீவினை ஆகிய இரண்டு கயிறுகளால் கட்டப்பட்டு
இருக்கிறேன்; இந்த உடம்பு தோல் போர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது;
புழுக்களும், அழுக்கும் நிறைந்து இருக்கிறது; மலம் வெளிப்
படுத்தும் ஒன்பது துளைகளை உடையது; இதனால் உடம்பு
கலக்கம் அடைகிறது. இவ்வுடம்பில் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை,
நாற்றம் என்ற ஐந்து புலன்களும் வஞ்சனை செய்கின்றன.
இவற்றில் இருந்து நீங்க வேண்டும் என்ற மனம் உடையவனாக
இருக்கிறேன்; உன்னிடம் அன்பு உடையவனாகி மனம் உருக
வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நல்ல தன்மை என்னிடம் இல்லை.
நான் சிறியவன். எனக்கு அருள் செய்க. இந்த நில உலகத்துக்கு
வந்து உன்னுடைய திருவடிகளை எனக்குக் காட்டுக.

I have done strong, good and evil deeds;

I have been covered by the dark MAYA (which has resulted in this body);

I am being bound by the ropes viz., good and evil deeds;

This body is firmly covered with the skin; it is packed full with germs and dirt; it has nine passages discharging them. Hence there is much confusion thrown into perplexity;

The five senses (viz., touch, sight, hearing taste and smell) are bent upon deceiving;

Hence I have a mind to break off from their clutches. For that purpose I must entertain love on you and my mind should melt.

Lo! I do not possess this virtue;

I am a humble (creature);

Please bestow grace on me;

Please condescend to this world and show me your feet adorned with anklets.

நாயில் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

Naayil kadaiyaaiyk kidanda adiyērkuth

தாயில் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே!

Thaayil sirranda dhayaa aana thathuvane

மாசு அற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே

Maasu atra jothi malarndha malarchchudare

தேசனே! தேன் ஆர் அமுதே! சிவபுரனே!

Dēsanē then aar aamudhe sivapurane

பாசம் ஆம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே!

Paasam aam patru arruththup paarikkum aariyane

நான் நாயைப் போல் தாழ்ந்து இருந்தவன். அத்தகைய அடியவன் ஆகிய எனக்குத் தாயைக் காட்டிலும் சிறந்த அன்பைக் காட்டினாய். தத்துவமாக விளங்குபவனே! குற்றமில்லாத சோதியே! மலர்ந்த பூவிலுள்ள ஒளி ஆனவனே! ஒளிமயம் ஆனவனே! இலிய அரிந்தமே! சிவபுரத்தில் இருப்பவனே! பாசம் ஆகிய பற்றுக்களை அறுத்து அருள் செய்யும் தலைவனே!

நாய்—dog	கடை—the last in the low creature
அடியேன்—bondsman	தாய்—mother
தயா—affection	தத்துவம்—form or matter
மாசு அற்ற—flawless	சோதி—light
சுடர்—hue—light	தேசன்—lustrous one
தேன்—honey	அமுது—ambrosia
பாசம்—paasa; bond	பற்று—attachment
பாரிக்கும்—அருள்செய்யும்—showing mercy or blessing	
அறு—to sever	ஆரியன்—Lord

I was as low as a dog. To such a bondsman as myself, you showed affection more than a mother. Oh Lord in the form of Thathva or matter! Oh flawless light! Oh the hue of the flower Oh the lustrous one! Oh sweet Ambrosia! Oh Lord of Sivapuram! Oh Lord who severs the bonds named “Paasa” and bestow grace!

நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெட
 Neasa Arul Purinthu Nenji Vanjamkeda
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே!
 Pearaathu Nindra Perumkarunnaip Pearaarrea
 ஆரா அமுதே! அளவு இலாப் பெம்மானே!
 Aaraa Amudhea Allavu Ilaap Pemmaanea
 ஓராதார் உள்ளத்துள் ஒளிக்கும் ஒளியானே!
 Ooraathaar Ulllathull Ollikkum Olliyaanea
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே!
 Neeraay Urukki En Aarvyiraay Nindraanea
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே! உள்ளானே!
 InBamum Thunbamum Illaanea Ulllaanea

நேசம் - அன்பு—love; affection அருள்—grace
 புரிந்து—bestow வஞ்சம்—deceit
 பேராது நின்ற—stood firmly without leaving

கருணை -- grace	பேராறு—longest river
ஆர அமுது—fresh ambrosia	அளவு இலா—infinite
பெம்மான்-பெருமான் -- Lord	
ஓராதார்—Those who do not think	
உள்ளம்—heart	ஒளிக்கும்—conceal
ஒளியான்--- light	உருக்கி-- melt down
ஆருயிர் -- soul	
இன்பம்—joy	துன்பம்—suffering

அன்பும் அருளும் புரிந்தாய்; நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடுமாறு செய்தாய்; இடைவிடாது பெருங்கருணை காட்டுகிறாய்; பெரிய கருணை ஆறாக இருக்கும் கடவுளே; தெவீட்டாத அமுதம் போன்றவனே! அளக்க முடியாத பெருமை பொருந்திய தலைவனே! நினைக்காதவர் நெஞ்சில் போகாது ஒளிப்பவனே! ஒளி பொருந்தியவனே! என்னை அன்பினால் உருக்கினாய்! என் அரிய உயிராக இருக்கிறவனே! இன்பம் பொருந்தியவனே! துன்பம் இல்லாதவனே!

You showed love and bestowed grace;
 You extinguished deceit in my mind;
 You stand firmly in me and bestow grace;
 You are the river of grace;
 You are the delightful ambrosia;
 You are the infinitely great;
 You conceal yourself without being in the hearts of those
 who do not think of you;
 You are (the effulgent) light;
 You melted me like water;
 You stand as my Soul;
 You possess joy but not suffering!

அன்பருந்த அன்பனே! யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
 AnBarukku Anbanea Yaavaiyumaay Allaiyomaam
 சோதியனே! துன்னிருளே! தோன்றாப் பெருமையனே!
 Soothiyanca Thunnirullea ThoonDraap Perumaiyanea

ஆதியனே! அந்தம் நடு ஆகி அல்லானே!

Aathiyanea Antham Nadu Aagi Allaanea

ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே!

Eerththu Ennai Aatkonnda Endhai Perumaanea

கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்

கருத்தின்

Kuurththa Meygnaanaththaal Konndu Unnaruaar Tham

Karuththin

நோக்கு அரிய நோக்கே! நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே

Nookku Ariya Nookkea Nunnukkariya Nunn Unnarvea

போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே!

Pookkum Varavum Punnarvum Ilaap Punnnniyanea

அன்பர்—dear (devotees)

அன்பன்—the dear (Lord)

யாவை எல்லாம்—everything சோதி—light

இருள்—dark

தோன்றா - கண்ணுக்குத் தெரியாத—invisible

ஆதியன்—the beginning

அந்தம்—the end

நடு—the centre in between அல்லான்—negation of

ஈர்த்து—pull

ஆட்கொண்ட—take into one's fold

எந்தை-என் தந்தை—my father பெருமான்—Lord

கூர்ந்த—deep; sharp

மெய்ஞ்ஞானம்—Divine knowledge

உணர்வார்—those who feel கருத்து—thought; idea

நோக்கரிய - காணமுடியாத—that cannot be seen

நோக்கு—காட்சி

நுணுக்கரிய—sharp

நுண் உணர்வு—deep feeling

போக்கு—to leave-death

வரவு—to come-birth

புணர்வு - மாயவாழ்க்கை—transient life

புண்ணியன்—virtuous - the Lord

அன்பர்களுக்கு அன்பு காட்டுபவனே! நீ எல்லாமாக இருக்கிறாய்; அவை அல்லாமலும் இருக்கிறாய்; சோதி வடிவமாக இருக்கிறாய்! அவை அல்லாமலும் இருக்கிறாய்; சோதி வடிவமாக இருக்கிறாய்! அடர்ந்த இருட்டாகவும் இருக்கிறாய்; கண்ணுக்கும் புலப்படாதவனாக இருக்கிறாய். முதலில் இருக்கிறாய்! இறுதியாகவும், நடுவாகவும் இருக்கிறாய்! இவை அல்லாமலும் இருக்கிறாய்!

கிறாய்! இழுத்து என்னை ஏற்றுக் கொண்டாய்; என் தந்தையாக இருக்கிறாய்! பெருமானே! கூர்மையான உண்மையான அறிவினால் அடியார்கள் உன்னையறிவார்கள்; ஆனாலும் அவர்களின் கண்ணுக்குப் புலப்படாது இருக்கிறாய்; நுணுக்கமான உணர்வால் அறியப்படுவாய்; பிறத்தலும், இறத்தலும் மாய வாழ்க்கையும் இல்லாதவனே!

Oh dear (Lord) to the dear (devotees) !

You are everything and you are not;

You are effulgent light; you are dark intense;

You are the invisible!

You are the beginning, the end and the in between!

You are the negation of these!

You pulled me and took me into your fold!

You are my father!

Oh Lord

The devotees do perceive you by their sharp and deep
knowledge;

Yet they cannot see you;

You are discernible by deep feeling;

Oh virtuous Lord devoid of birth, death and transient
life!

காக்கும் எம் காவலனே! காண்பு அரிய பேரொளியே!

Kaakkum En Kaavalanea Kaannbu Ariya Pearolliyea

ஆற்று இன்ப வெள்ளமே! அத்தா! மிக்காய்! நின்ற

Aatru Inba Velllamea Aththaa Mikkaay Nindra

தோற்றச் சுடர் ஒளியாய், சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

Thootrach Sudar Olliyaay Sollaatha Nunn Unnarvaay

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாய்;

Maatramaam Vaiyagaththin Vevvearrea Vanthu Arrivaam

தேற்றனே! தேற்றத் தெளிவே! என் சிந்தனையுள்

Theatranea Theatrath Thelllvea en Sinthaiyull

ஊற்று ஆன உண் ஆரமுதே! உடையானே!

Uutru Aana Unn Aarramuthea Udaiyaanea

காக்கும்—protecting	காவலன்-காப்பவன் —protector
காண்பு அரிய - பார்க்க முடியாத —that cannot be seen	
பேரொளி — effulgent light	இன்பம்—grace
ஆற்று வெள்ளம்—flood; inundation	
அத்தா - தலைவனே—Oh Lord	மிக்காய்—above all; eminent
தோற்ற - தெரியும் படியான— Clearly visible	
சுடர்ஒளி—splendourous light	
சொல்லாத—that cannot be expressed	
நுண் உணர்வு— deep feeling	
மாற்றம் - மாறி வருகிற --changeable	
வையகம் - பூமி—world	அறிவு—divine knowledge
தேற்றன் - clear	சிந்தனை - மனம்—mind
ஊற்று—fountain	ஆர் அமுது—ambrosia
உடையான்— Possessor	

என்னைக் காக்கும் காவலனே! கண்ணால் பார்க்க முடியாத பெரிய ஒளியாக இருப்பவனே! ஆற்று வெள்ளம் போல நிறைய இன்பம் தருபவனே! தலைவனே! மேலானவனே! நன்கு தெரியும் படியான பெரிய ஒளியாக இருப்பவனே! சொல்ல முடியாத நுட்பமான உணர்வினால் அறியப்படுபவனே! மாறி வருகிற தன்மை உடைய உலகத்தில் வெவ்வேறு உருவில் வருபவனே! தெளிவான அறிவு வடிவமானவனே! என் சிந்தனையில் அமிர்தம் போல் ஊறுபவனே! என்னை உடையவனே.

Oh Lord Protector!

Oh effulgent light that cannot be seen;

You bestow grace like the flood of a river;

Oh Lord! you are splendorous light;

You are the deep feeling inexpressible;

In the changeable world you show yourself in varied

forms;

You are the clear knowledge;

In my mind you are like a fountain of ambrosia;

Oh! Lord Possessor!

வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள் கிடப்ப
 Veatru Vikaara Vidakku Udambin Ull Kidappa
 ஆற்றேன் “எம்ஐ பா” “அரணே! ஓ!” என்று என்று
 Aatrean Em Aiya Aranea Oo Endru Endru
 போற்றிப் புகழ்ந்து இருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
 Pootri Pugazhnthu Irundhu Poy Kettu Mey Annaar
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 Meettu ingu Vanthu Vinaippirravi Saaraamea
 கள்ளப் புலக் குரம்பை கட்டு அழிக்க வல்லானே
 Kallilap Pulakkurambai Kattu Azhikka Vallaanea
 நள் இரவில் நடட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே!
 Nall Iravil Nattam Payindru Aadum Naathanea.

வேற்று - வேறான—varied

விகாரம் - மாறுபட்டவடிவு—varied, changed form

விடக்கு - துன்பம்—misery உடம்பு - body

ஆற்றேன்—cannot tolerate or endure suffering

அரன் - சிவன்—Hara

போற்றி—Pray; worship

புகழ்ந்து—praise

பொய்கெட்டு—casting away evil

மெய் ஆனார்—become purified

மீட்டு - மறுபடியும்—again

பிறவி—birth

சாராமே - not taking

கள்ளம் - வஞ்சகம்—deceitful

புலம் - senses

குரம்பை—body

அழிக்க—destroy

வல்லான் - வல்லவன்—capable one

நள்ளிரவு - mid-night

நட்டம் - நடனம்—dance

நாதன் - தலைவன்—Lord

வேறு வேறான மாறுபட்ட வடிவு உடையது - துன்பம் தருவது
 உடம்பு; இதில் இருந்து சகிக்க முடியாது! எம் தலைவனே!
 அரணே! என்று உன்னைப் போற்றுகிறேன்; புகழ்கிறேன். தீய
 வினைகள் கெட்டு தூய்மை உடைய பக்தர்கள் மறுபடியும் இந்த
 உலகத்தில் வந்து தம் வினைக்கு ஏற்ப பிறவி எடுக்காமல் இருக்க
 வேண்டும். அங்ஙனம் வஞ்சனை செய்யும் ஐய புலன்களையுடைய
 உடம்பு எடுக்காதபடி செய்வதில் வல்லவனே! நள்ளிரவில் நடனம்
 ஆடும் தலைவனே!

The body is varied and different; it is full of misery;
I cannot be within such body and endure suffering.

Oh my Lord! Haral

So saying, I worship thee and praise thee.

Such of those devotees who cast away evil and become
purified do not take birth by coming once again.

Oh Lord capable of destroying the body bound by deceit-
ful senses!

Oh, Lord performing (cosmic) dance at midnight!

தில்லையுள் கூத்தனே! தென் பாண்டி நாட்டானே!

Thillaiyull kūththanē then paanndi naattaanē

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று

Allal pirravi arruppaanē ō enru

தில்லையில் திருக்கூத்து ஆடுபவனே! தென்பாண்டி நாட்டுக்குத்
தலைவனே! துன்பம் ஆகிய பிறப்பை அறுப்பவனே 'ஓ, என்று

தில்லை—Chidambaram

கூத்தன்—dancer

திருக்கூத்து—holy dance

பிறவி—birth

ஆடுபவன்—dancer

தென்பாண்டி நாடு—the south Pandya country

அல்லல்—grief

அறுப்பவன்—one who severs

Oh Dancer at Thillai! Oh Lord of the South Pandya Country!
Oh Lord who severs the bond of sorrowful birth! Oh Lord so
saying.

சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்

Chollarrku arriyaanaich chollith thiruvadikkeezch

சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்

Cholliya paattin porull unnarndhu Cholluvaar

செல்வர்; சிவபுரத்தின் உள்ளார்; சிவன் அடிக் கீழ்ப்

Selvar sivapuraththin ulllaar Sivanadikkeezhp

பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

Pallorum eththap pannindhu.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவனுடைய பெருமை சொல்வதற்கு முடியாது. அப்பெருமை
களைச் சொன்னேன். அவன் திருவடியின் மேல் இப்பாடலைப்
பாடினேன். பாடிய இப்பாட்டின் பொருளை அறிந்து பாட
வேண்டும். அங்ஙனம் பொருள் அறிந்து சொல்பவர் அருட்
செல்வம் உடையவர் ஆவார். சிவபுரத்தில் சிவபெருமானின்
திருவடிக்கீழ் இருப்பார்! அவர்களை எல்லோரும் ஏத்திப் பணி
வார்கள்!

சொல்லற்கு அரியான்—indescribable

பொருள்—meaning

உணர்ந்து—know

செல்வர்—அருட்செல்வம் உடையவர்—the blessed

சிவபுரம்—the abode of Siva

He is One who cannot be described but some how I sang on
Him. This is the poem sung on His Feet. Those who recite
this knowing its meaning, are verily the blessed. They reside
at Sivapuram under the Feet of Siva! All bow to them and
adore them.

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர்த்து உன் விரையார்

கழற்கு என்

Meydhaann arumbi vidhir vidhirththu un viraiyaar

kazharku en

கை தான் தலை வைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி

உள்ளம்

Kai dhann thalai vaiththuk kannnneer thadhumbi vedhumbi

ulllam

பொய் தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றி சயசய போற்றி

என்னும்

Poydhaan thavirndhu unnaip potri sayasaya potri ennum

கை தான் நெகிழ விடேன் உடையாய் என்னைக் கண்டு

கொள்ளே.

Kaidhaan negizha vidēn udaiyaay ennaik kanndukollll.

குரு மந்திரிக்கு அருள்புரிந்து மாணிக்கவாசகர் என்னும்
பெயர் அளித்தல்

The Lord bestows grace and gives him the name
"MAANICKA VAASAGAR"

உடம்பு மயிர்க்கூச்செறிந்து, நடுங்குகிறது; உன் நறுமணம் பொருந்திய திருவடிகளுக்குக் கை தலைமேல் வைத்து (வணக்கம் செலுத்துகிறேன்); கண்ணீர் ததும்புகிறது; உள்ளம் வெதும்புகிறது; பொய் நீங்கி உன்னைப் போற்றுகிறது: சயசய போற்றி என்னும் முயற்சியை (நான்) நெகிழ விடமாட்டேன்; என்னை உடையவனே என்னை ஏற்றுக்கொள்.

மெய்—உடம்பு—body

அரும்பி—மயிர்க்கூச்செறிந்து—with horripilation

விதிர்விதிர்த்து—quiver

விரை—fragrant

கழல்—anklet—feet

கைதான் தலைவைத்து—hands folded over the head

கண்ணீர்—tears

ததும்பி—gushing

வெதும்பு—to be disturbed in mind

பொய்—falsehood

தவிர்ந்து—abandon

போற்றி—Hail

சயசய—Victory

கை—முயற்சி—endeavour

நெகிழ விடேன்—never shall I slip away

உடையாய்—Oh possessor of myself!

The body with horripilation quivers; To your fragrant (flowerlike) anklet feet I (make a bow) with hands folded over my head with tears gushing. The mind becomes disturbed and shuns falsehood. "Hail! Victory! Victory! Hail!"—The endeavour to say so I do not forsake. O Possessor of myself; Please look at me.

கொள்ளேன் புரந்தரன் மால் அயன் வாழ்வு; குடிகெடினும்
Kōllēn purandharan maal ayan vaazhvu; kudikedinum

நள்ளேன் நினது அடியாரொடு அல்லால்; நரகம் புரினும்
Nalllēn ninadhu adiyaarodu allaal; naragam purinum

எள்ளேன் திருவருளாலே இருக்கப் பெறின்; இறைவா,
Elllēn thiruvārullaalē irukkap perrin; irraivā

உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னை அல்லாது; எங்கள்

உத்தமனே;

Ulllēn pirradheyvam unnai allaadhu; engall uththamanē.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்தீரன், திருமால், பிரமன் ஆகிய இவர்தம் பதவிகளையும் யான் விரும்பேன். என் குடி கெடுவதாக இருந்தாலும், உன் அடிய வரோடு தவிர்த்துப் பிறரோடு சேரமாட்டேன். உன் திருவருளாலே நரகத்தில் போய் இருப்பதாயினும், அதனை வெறுக்க மாட்டேன்; கடவுளே! உன்னை அல்லாமல் வேறு தெய்வங்களை நினைக்க மாட்டேன். எங்கள் சிறந்த கடவுளே!

கொள்ளேன்—I take not (I do not like)	மால்—Vishnu
அயன்—பிரமன்; Brahma	வாழ்வு—position
குடிகெடும்—Even if my family be ruined	
நள்ளேன்—I do not associate with	
அடியாரோடு—with your devotees	நரகம்—hell
எள்ளேன்—I do not despise	திருவருளால்—by Your Grace
இறைவா—Oh Lord!	உள்ளேன்—I think not
பிறதெய்வம்—Other Gods	உத்தமனே—Oh perfect one

I do not like to take up the position of Indra, Vishnu or Brahma. Even should my family be ruined, I do not associate with any other than your devotees. Even I should enter hell, destined by Your Grace, I despise it not. Oh Lord! Except Yourself I do not think of any other God. Oh Perfect one!

திருச்சிற்றம்பலம்

நாடகத்தால் உன் அடியார் போல் நடித்து நான் நடுவே
Naadagaththaal un adiyaar pol nadiththu naan naduvē
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப் பெரிதும் விரைகின்றேன்
Veedagaththē pugundhiduvaan migap peridhum viraikindrēn
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையரு அன்பு உனக்கு என்
Aadagachcheer mannikkundrē idaiyaraa anbu unakku en
ஊடகத்தே நின்று உருகத் தந்தருள் எம் உடையானே.
Udagaththē nindru urugath thandharull em udaiyaanē.

நாடகத்தில் நடிப்பது போல உன் அடியார் போல் நான் நடித் தேன்; அவர்கள் வீடு அடையும் பொழுது அவர்களுக்கு நடுவில் இருந்து கொண்டு புகுவதற்கு நான் மிகவும் வேகமாக இருக் கிறேன். பொன் பொதிந்த—சிறப்பு உடைய—மணிகள் பதித்த— குன்று போன்றவனே! உன்னிடத்தில் நீங்காத அன்பு என் மனத்

தில் இருக்க வேண்டும்; நிலைத்து உருகுமாறு செய்ய வேண்டும்;
இங்ஙனம் நீ அருள் செய்; என்னை அடிமையாக உடையவனே!

நாடகம்—drama

அடியார்—devotee

நடித்து—pretend; to make an outward show

நடுவே—in the midst

வீடு அகம்—place to Bliss

புகுந்திடுவான்—to enter

விரைகின்றேன்—go fast

ஆடகம்—பொன்—gold

மணி—gem

குன்று—hill

இடைஅரு—நீங்காத—ceaseless

என் ஊடு—என் மனத்தில்—in my heart

உருக—melt

எம் உடையானே—possessor of myself

I acted as if in a drama like a true devotee. When they enter Bliss, in their midst, I desire to enter in haste. Oh golden glorious Hill of gems! I yearn for ceaseless love to You. The love should be in my heart and melt (the soul). Grant me this Oh Possessor of myself!

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு

Vaazhgindraay vaazhaadha nenjamē valvinaippattu

ஆழ்கின்றாய் ஆழாமல் காப்பாணை ஏத்தாதே

Aazhgindraay aazhaamal kaappaanai ēththaadhē

சூழ்கின்றாய் கேடு உனக்குச் சொல்கின்றேன் பலகாலும்

Sūzhgindraay kēdu unakkuch solkindrēn palagaalum

வீழ்கின்றாய் நீ அவலக் கடலாய வெள்ளத்தே,

Veezhgindraay nee avalak kadalaaya velllaththē

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழத் தெரியாத நெஞ்சமே! நீயும் வாழ்கிறாய். கொடியவினையில் அகப்பட்டு அதில் மூழ்கி இருக்கிறாய். அதில் மூழ்கிவிடாமல் காக்கும் கடவுளை நீ ஏத்தாமல் கேடு வரும் செயல்களைச் சூழ்ச்சி செய்கிறாய். உனக்குப் பல தடவை சொல்கிறேன். நீ துன்பம் ஆகிய கடல் வெள்ளத்தில் வீழ்கிறாய்!

வாழ்கின்றாய்—you survive

நெஞ்சமே—Oh mind!

வாழாத—incapable of living

வல்வினை—strong deeds (good and evil)

ஆழ்கின்றாய்—you immerse

காப்பான்—saviour

ஆழாமல்—not being immersed

ஏத்தாதே—without adoring

சூழ்கின்றாய்—you contrive
பலகாலும்—many times
அவலம்—grief
வெள்ளம்—waters

கேடு—ruin
வீழ்கின்றாய்—you fall
கடல்—ocean

You survive, Oh Mind, who is incapable of living! You are caught within the strong deeds and immersed in them. The Lord saves you from being immersed in them. Him you do not adore. But you contrive your ruin. I advise you many a time. You fall into the waters of the ocean of grief.

திருச்சதகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
Velllan thaazh virisadaiyaay vidaiyaay vinnnnor

பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்

Perumaanē enakkēttu vēṭṭa nenjaayp

பள்ளந்தாழ் உறுபுனலில் கீழ்மே லாகப்

paḷḷlan thaazh urrupunalil keezhmē laagap

பதைத்துருகும் அவர் நிற்க என்னை ஆண்டாய்க்கு

padhaiththurugum avar nirkka ennai aannḍaaykku

உள்ளந்தாள் நின்று உச்சி அளவும் நெஞ்சாய்

uḷḷlanthaall nindru uchchi allavum nenjaay

உருகா தால் உடம்பெல்லாம் கண்ணாய் அண்ணா

Urugaa dhaal udambellaam kannnnany annnnaa

வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கல்லாம்

Velllanthaan paayadhaal nenjang kallaam

கணை இணையும் மரமாம் தீ வினையி னேற்கே.

Kannai innaiyum maramaam thee vinaiyinērrkē.

“கங்கை தங்கிய பிரிந்த சடையுடையவனே! இடபத்தை ஊர்பவனே! தேவர்களுக்குத் தலைவனே!” என்று அடியார் விளித் தார்கள். அதைக்கேட்டு விரும்பிய நெஞ்சு உடையவர் ஆயினர்; பள்ளத்தை நோக்கிச் செல்லும் பெரிய வெள்ளம் போலத் தடு மாறிப் பதைத்து உருகினர் (சிலர்); அவர் இருக்கும் பொழுது நீ என்னை ஆண்டாய்; உனக்காக, என் உள்ளம் கால் முதல், உச்சம் தலைவரையில் நெஞ்சு ஆகி, உருக வில்லையே! உடம்பு முழுவதும்

கண் ஆகி, இறைவனே! சுண்ணீர் வெள்ளமாகப் பாயவில்லையே!
என்றெஞ்சு கல் ஆகிறது; இரண்டு கண்களும் மரம் ஆக இருக்கிறது
நீயவினே செய்த எனக்கு!

வெள்ளம்—flood (Ganges)

விரிசடை—spreaded matted locks

விண்ணோர் பெருமான்—the Lord of the celestials

கேட்டு—having

வேட்ட—விரும்பிய—earnest desire

நெஞ்சு—mind

உறுபுனல்—மிக்கவெள்ளம்—high flood

தலைகீழாக—in an inverted position; in confusion

பதைத்து—deeply agitated

உருகுமவர்—those who melt

ஆண்டாய்—you graced me

உள்ளம்—mind

தாள் நின்று—from the leg

உச்சி அளவு—up to the crown
of the head

உருகாது—does not melt

உடம்பு—body

அண்ணா—Oh Lord!

பாயாது—does not flow

கல்—stone

கண்ணினை—twain eyes

மரம் ஆம்—woody

தீவினை—evil deeds

“Oh Lord having the Ganges in the spreaded matted locks! Oh Lord riding a bull! Oh Lord of the celestials!— so adored (some devotees); Hearing those words, the mind of some longed earnestly for Him and like water rushing towards low level rushed and began to melt in confusion. While such (devotees) are there, You graced me. But my mind does not melt from the leg to the crown of the head. The whole body does not become eyes and shed flood of tears. Oh Lord my mind has become stony; the twain eyes have become woody, to me who has done evil deeds.

தேவர் கோ அறியாத தேவ தேவன்

Dhēvar kō arriyaadha dhēva dhēvan

செழும் பொழில்கள் பயந்து காத்து அழிக்கும் மற்றை

Sezhum pozhilgall payandhu kaaththuazhikkum matra

முன்கோன் ஆய் நின்ற முதல்வன் முந்தி

Munarkon aay nindra mudhalvan mūrthi

முதாதை மாதாடும் பாகத்து எந்தை

Mudhaadhai Maadhaallum Baagaththu Endhaii

யாவர்கோன் என்னையும் வந்து ஆண்டு கொண்டான்

Yaavarkon ennaiyum vandhu aanndu konndaan

யாமார்க்கும் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்

Yaamaarkkum kudiyaallom yaadhuma anjom

மேவினோம் அவனடியார் அடியாரோடு

mēvinōm avanadiyaar adiyaarōdu

மேன்மேலும் குடைந்தாடி ஆடுவோமே.

mēnmēlum kudainḍhaadi aaduvōmē

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவர்களுக்குத் தலைவன் ஆகிய இந்திரனாலும் அறிய முடியாத தேவதேவன், செழுமையான உலகங்களைத் தோற்றுவித்து, காத்து அழிக்கிறான்; அவன் பிரமன், திருமால், உருத்திரன் என்று மூவராக நின்ற முதல்வன்; மூர்த்தி; மூதாதை; உமையை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட எம் தந்தை; (ஆகையால்) யாம் யாருக்கும் குடியல்லோம்; எதற்கும் பயப்படமாட்டோம்; அவன் அடியாருக்கு அடியாரோடு சேர்ந்தோம்; மேலும் மேலும் கருணை நீரில் இறங்கி விளையாடுவோம்.

தேவர்கோ—இந்திரன்—Indra

அறியாத—not perceived தேவதேவன்—Lord of the celestials

செழும்—fertile

பொழில்கள்—உலகங்கள்—Worlds

பயந்து—creation

அழிக்கும்—dissolve

காத்து—protect

மூவர்கோன்—மும்மூர்த்திகள்—The triad Brahma, Vishnu and

Rudra

முதல்வன்—the primal one

மூதாதை—the grand father

மூர்த்தி—the Lord

மாது—பெண்—உமை—Lady—Uma

பாகம்—part

எந்தை—my (heavenly) father

யாவர்கோன்—the Lord of all

ஆண்டு கொண்டான்—graced me

ஆர்க்கும்—யார்க்கும்—for any one

குடி அல்லோம்—not a subject

யாதும்—anything

அஞ்சோம்—we fear not

மேவினோம்—approched; mingled with

அடியார்—devotees

குடைந்து ஆடுவோம்—bathe by immersion

மேன்மேலும்—more and more

He is the Lord of the celestials unperceived (even) by Indra. He creates, protects and dissolves the worlds. He is the primal one who stood in the form of the Triad—Brahma, Vishnu and Rudra. He is the Lord and my (heavenly) Grand father. He is my (heavenly) Father who holds the Lady (Uma) in His part. He is the Lord of all. He graced me. We are not the subject of any one; We fear not anything. We have mingled with the devotees of His devotees. More and more we shall bathe by being immersed in the ocean of grace.

திருச்சிற்றம்பலம்

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி! வான
Tharikkilēn kaaya vaazhkkai Sankarraa pōtri! vaana
விருத்தனே போற்றி! எங்கள் விடலையே போற்றி! ஒப்பில்
Viruththanē pōtri! enggall vidalaiyē pōtri! oppil
ஒருத்தனே போற்றி! உம்பர் தம்பிரான் போற்றி! தில்லை
Oruththanē pōtri! umbar thambiraan pōtri! Thillai
நிருத்தனே போற்றி! எங்கள் நின்மலா போற்றி! போற்றி
Niruththanē pōtri! enggall ninmalaa pōtri! pōtri!

இந்த உடம்பில் வாழும் வாழ்க்கையை நான் பொறுக்க மாட்
டேன். சங்கரனே! போற்றுகிறேன். சிவலோகத்தில் முதியவனாக
இருப்பவனே போற்றி! இளைஞனாக இருப்பவனே போற்றி! ஒப்பு
இல்லாதவனே! ஒருவனே போற்றி! தேவர்களுக்குத் தலைவனே
போற்றி! தில்லையில் நடனம் ஆடுபவனே போற்றி! குற்றம் அற்ற
வனே போற்றி! போற்றி!

தரிக்கிலேன்—பொறுக்கமாட்டேன்—unable to put up with
காயம்—உடம்பு—body

சங்கரன்—Sankara a name of Siva; dispenser of happiness
போற்றி—hail வானம்—sky—here Sivaloka

விருத்தன்—பழமை ஆனவன்—the oldest

எங்கள்—our விடலை—இளைஞன்—the youngest

ஒப்புஇல்—incomparable; matchless

ஒருத்தன்—the Peerless One உம்பர்—தேவர்—celestials

தில்லை—Thillai; a name of Chidambaram

நிருத்தன்—நடனம் ஆடுபவன்—Dancer நின்மலன்—flawless one

I am unable to put up with the life in this body. Hail Sankara
Hail the oldest in Sivaloka! Hail the youngest One! Hail
Matchless one! Hail the Lord of the celestials! Hail the
Dancer at Chidambaram! Hail Flawless one!

போற்றி ஓம் நமச்சிவாய! புயங்கனே மயங்குகின்றேன்!
Pōtri om Namachchivaaya! puyangganē mayanggugindrēn
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய! புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை
Pōtri om Namachchivaaya! pugalidam pirridhondrillai
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய! புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
Pōtri om Namachchivaaya! purramenaip pōkkal kanndaay
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய! சயசய போற்றி! போற்றி!
Pōtri om Namachchivaaya! sayasaya pōtri! pōtri

போற்றி ஓம் நமச்சிவாய! புயங்கன் என்னும் நடனத்தை ஆடு
பவனே! நான் மயங்குகிறேன். போற்றி ஓம் நமச்சிவாய! சேர்
வதற்குரிய இடம் வேறு எதுவும் இல்லை. போற்றி ஓம் நமச்சிவாய!
என்னைக் கைவிடாதே. போற்றி ஓம் நமச்சிவாய! வெல்வாயாக!
வணக்கம்!

புயங்கன் — புயங்கம் என்னும் நடனம் ஆடுபவன்—Dancer of
Buyanga, a kind of dance

மயங்குகிறேன்—I am in delusion

புகல் இடம்—சேர்வதற்குரிய இடம்—place of refuge

பிறிது—other

புறம் போக்கல்—கைவிடாதே—forsake me not

சயசய—Victory

Hail Om Na Ma Si Va Ya! Dancer of Buyanga! I am in delu-
sion! Hail Om Namasivaya! No other place of refuge I have!
Hail Om Namasivaya! don't forsake me Oh victorious! Hail!
Hail!

போற்றி இப் புவனம் நீர்தீக் காலொடு வானம் ஆனாய்!

Pōtri ip puvanam neertheek kaalodu vaanam aanaay!

போற்றி எவ்வுயிர்க்கும் தோற்றம் ஆகிநீ தோற்றம் இல்லாய்

Pōtri evvuyirkkum thōtram aaginee thōtram illaay!

போற்றி எல்லாவுயிர்க்கும் ஈராய்! ஈறின்மை ஆனாய்!

Potri ellauyirkkum eerray eerrinmai aanaay!

போற்றி ஐம்புலன்கள் நின்னைப் புணர்கிலாப் புணர்கை

யானே.

Potri aimpulangall ninnaip punnargillap punnarkkaiyaanē.

திருச்சிற்றம்பலம்

மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம் .எனும் இவையாக இருப்பவனே போற்றி! எல்லா உயிர்களும் தோன்றுவதற்குக் காரணம் ஆக இருப்பவனே! எப்பொருளிலும் தோன்றாதவனே போற்றி! எல்லா உயிர்களும் முடியும் இடம் ஆக இருப்பவனே! முடிவு என்பது இல்லாதவனே! போற்றி! ஐந்து புலன்களின் சூழ்ச்சி ஒன்றும் பொருந்தாதவனே போற்றி!

புவனம்—மண்—earth

கால்—காற்று—wind

வானம்—ether; sky

உயிர்—living being

தோற்றம்—beginning

ஈறு—end

எல்லா—all

ஈறு—without end

ஐம்புலன்—five senses—சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்—taste
light, touch, sound, smell

புணர்கிலா—சேராத—that does not remain

You pervade earth, water, fire, wind and ether, Hail! You're the beginning of every living being; but You do not have a beginning. Hail! You are the end of every being; but You are without end, Hail! The five senses do not abide you, Hail!

கோயில் திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு யாக்கை

Anbinaal adiyēn aaviyōdu yaakkai

ஆனந்தமாய்க் கசிந்து உருக

aanandhamaayk kasindhu uruga

என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்

Enparam allaa innarull thandhaay

யானிடதற்கு இலனொர் கைம்மாறு

yaanidharrku ilanor kaimmaarru

முன்புமாய்ப் பின்பு முழுதுமாய்ப் பரந்த
 Munbumaayp pinbu muzhudhumaayp parandha
 முத்தனே முடிவிலா முதலே
 muththanē mudivilaa mudhalē
 தென்பெருந் துறையாய் சிவபெருமானே
 Thenperun thurraiyay sivaperumaanē
 சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே.
 seerudaich sivapurath tharaisē.

அன்புகொண்டு அடியேனுடைய உயிரும் உடம்பும் மகிழ்ச்சியோடு
 கரைந்து உருகுமாறு, என்னால் பெறமுடியாத இனிமையான
 திருவருளைக் கொடுத்தாய். இதற்கு நான் ஒரு பதில் உதவியும்
 செய்ய முடியாது. எல்லார்க்கும் முன்னவனாய், முழுப்பொருளாய்
 பரவி உள்ள முத்தி வடிவு ஆனவனே! முடிவு இல்லாத முதல்வனே
 தெற்கில் உள்ள திருப்பெருந்துறை என்னும் தலத்தில் உள்ளவனே
 சிவபெருமானே! சிறப்புப் பொருந்திய சிவபுரத்துக்கு அரசனே!

அன்பு—love; affection	அடியேன்—I, your devotee
ஆவி—உயிர்—life; soul	யாக்கை—உடம்பு—body
ஆனந்தம்—மகிழ்ச்சி—joy	
சுசிந்துஉருக—கரைய—to melt	
என்பரம் அல்லா—என்னால் பெற முடியாத—that cannot be	attained by me; that is beyond my control
இன்னருள்—sweet Grace	
யான் இலன் ஓர் கைம்மாறு—I have nothing to recompense	
முன்பு—anterior	பின்பு—posterior
முழுதும்—entirely, whole	பரந்த—spreading or permeating
முத்தன்—முக்தி தருபவன்—Lord—who awards bliss	
முடிவிலா—endless	முதல்—the first; primal one
தென்பெருந்துறையாய்—Oh Lord of Thirupperunthurai in the	south!
சிவபெருமானே—Oh Lord Siva!	
சீர்—சிறப்பு—renowned	அரைசு—King

You showed affection to me; my soul and my body, with
 ecstatic joy, to melt, you bestowed grace, that cannot be

attained by me. I have nothing to recompense. You are the anterior; you are the posterior; you are the entireth; Thus: you have spread yourself. Oh bestower of bliss! Oh the endless and primal one! Oh Lord of Thirupperunthurai in the south! Oh Lord Siva! Oh King of renowned Sivapuram!

தந்தது உன் தன்னைக் கொண்டது என் தன்னைச்
Thandhadhu unthannaik konndadhu en thannaich

சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்

Sankaraa aarkolo sadhurar

அந்தம் ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்

Andham ondru illaa aanandham pettrēn

யாதுநீ பெற்றது ஒன்று என்பால்

yaadhunee petradhu ondru enpaal

எந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்

Endhaiyē koyil konnda emperumaan

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

thirupperun thurraiyyurai sivanē

எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்

Endaiyē eesaa udalidang konndaay

யான் இதற்கு இலனோர் கைம்மாறே.

yaan idharaku ilanōr kaimmaarre.

திருச்சிற்றம்பலம்

தந்தது உன்னை; கொண்டது என்னை; சங்கரனே! யார் சாமர்த் தியம் உடையவர்? முடிவு இல்லாத ஆனந்தத்தைப் பெற்றேன்; நீ என்னிடம் எதனைப் பெற்றாய்? என் மனத்தையே கோயிலாகக் கொண்ட எம்பெருமானே! திருப்பெருந்துறையில் உள்ள சிவபெரு மானே! என் தந்தையே! ஈசனே! என் உடம்பை நீ இடமாகக் கொண்டாய்; நான் இதற்குப் பதில் செய்ய முடியாதவனாக இருக்கிறேன்.

தந்தது --gave

சங்கரா—Oh Sankarā

சதுரர்—intelligent one

கொண்டது —took

ஆர்—யார்—who

அந்தம்—இறுதி—end

ஆனந்தம்—joy	பெற்றேன்—I got
யாது—What	பெற்றது—that was obtained
சிந்தை—மனம்—mind	கோயில்—temple
எம்பெருமான்—my Lord	இடம்—place
எந்தையே—Oh my (heavenly) father	
உடல்—body	

You gave yourself; You took myself; Oh Sankara! who is the intelligent one? I got infinite bliss! (In turn) what did you get from me? Oh Lord who made my mind your temple! Oh Lord Siva who is enshrined at Thirupperunthurai! Oh my (heavenly) Father! Oh Easa! you made my body your abode! I have nothing to recompense.

வாழாப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
 Paarodu vinnnaayp parandha emparanē
 பற்று நான் மற்று இலேன் கண்டாய்
 patru naan matru ilēkanndaay
 சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்து அரசே
 Seerodu polivaay Sivapuraththu arasē
 திருப்பெரும் துறை உறை சிவனே
 Thirupperum thurrai urrai Sivanē
 யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கு எடுத்து உரைக்கேன்
 Yaarodu nōgēn aarkku eduththu uraikkēn
 ஆண்டநீ அருளிலை ஆனால்
 aanndanee arullilai aanaal
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 Vaarkadal ulagil vazhgilen kanndaay
 வருக என்று அருள் புரியாயே.
 varuga endru arull puriyaayē.

மண் உலகமும் விண் உலகமும் பரவி இருக்கிற எம் தலைவனே!
 எனக்கு வேறு துணை இல்லை. சிறப்போடு விளங்குபவனே! சிவ

இறைவன் குதிரைத் தலைவனாக வந்து அரசனிடம் குதிரைகளை
ஒப்பித்தல்

The Lord came as the cavalier and delivered horses
to the King

லோகத்திலிருக்கும் தலைவனே! திருப்பெருந் துறையில் வசிக்கின்ற சிவபெருமானே! யாரோடு சொல்லி வருந்துவேன்? யாருக்கு எடுத்துச் சொல்வேன்? நீ என்னை ஆட்கொண்டாய்; ஆனால் நீ அருள் செய்யவில்லை; பரந்த கடல் சூழ்ந்த உலகில் நான்வாழ முடியாது; 'வருவாயாக' என்று அழைத்து அருள் செய்.

பார்—உலகம்—earth; world	
விண்—மேல் உலகம்—heaven	பரந்த—விரிந்த—pervading
எம்பரன்—எம் தலைவன்—my lord	பற்று—துணை—support
மற்று—வேறு—others	சீர்—சிறப்பு—glory
பொலிவாய்—விளங்கு பவனே—Oh ever glorious!	
அரசு—king	யாரோடு—with whom
நோகேன்—appeal (நோ—actually means suffer)	
ஆர்க்கு—to whom	உரைக்கேன்—report
அருள்—grace	வார்கடல்—sea-girt
வாழ்கிலேன்—cannot live	அருள்புரி—bestow grace

Oh my lord pervading this world and heaven ! I have no other to support me. O ever glorious ! the king of Sivaloka ! O Siva residing at Thirupperunthurai ! To whom shall I appeal? To whom shall I report? It was you who took me to your fold! But now you do not show me grace. Hence I cannot live in this sea-girt world. Please bid me to go to you and bestow grace.

NOTE; The word 'கண்டாய்' used twice in this stanza and twice in the next does not convey any meaning; be an equivalent of "Look you".

உச்சி வெயிலில் வைகையாற்றின் சுடுகின்ற மணலில்
மாணிக்கவாசகரை நிறுத்தித் துன்பப்படுத்துதல்

Manickavasagar was made to stand and suffer
at noon on the hot sand of River Vaigai.

பழுதில் தொல்புகழான் பங்க நீ அல்லால்
 Pazhudhil tholpugazhaan pangga nee allal
 பற்றுநான் மற்று இலேன் கண்டாய்
 patruinaan matru ilen kanndaay
 செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத்து அரசே
 Sezhumadhi annindhaay Sivapuraththu arase
 திருப்பெருந்துறை உறைசிவனே
 thirupperundhurrai urrai Sivane
 தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
 Thozhuvan o pirrairai thudhippan o enakkor
 துணைஎன நினைவனோ சொல்லாய்
 thunnai ena ninaivan o sollaay
 மழ விடையானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 mazha vidaiyaane vaazhgilēn kanndaay
 வருக என்று அருள் புரியாயே.
 varuga endru arull puriyaaye.

திருச்சிற்றம்பலம்

குற்றம் இல்லாத பழமையான புகழ் உடையவன் உமை; அந்த
 உமையை ஒரு பாகத்தில் கொண்டவனே! நீ தவிர எனக்கு வேறு
 துணை இல்லை. செழிப்பான பிறையை அணிந்தவனே! சிவலோகத்
 தில் இருக்கும் தலைவனே! திருபெருந்துறையில் வசிக்கின்ற சிவ
 பெருமானே! நான் பிறரை வணங்குவேனோ? துதிப்பேனோ? எனக்கு
 அவர்கள் துணை என்று நினைப்பேனோ? நீயே சொல். இளமையான
 எருதை வாகனமாக உடையவனே! என்னால் வாழ முடியாது.
 'வருவாயாக' என்று என்னை அழைத்து அருள் செய்.

பழுதுஇல்—குற்றம் இல்லாத—spotless
 தொல்—பழமையான—old
 புகழான்—புகழ் உடையவன்—renowned
 பங்க—பங்கில் உடையவனே—having in one part
 நீ அல்லால்—except you
 செழுமதி—செழிப்பான சந்திரன்—crescent moon
 அணிந்தாய்—சூடியாய்—wore

தொழுவனே—வணங்குவனே—shall I bow down?
 பிறர்—other துதிப்பனே—shall I praise?
 துணை—mate, aid நினைவனே—shall I consider?
 சொல்லாய்—please tell மழ—young
 விடை—bull

Oh Lord having Uma—the spotless and renowned—in Your form ! I have no other than you to support me. Oh ye wearer of crescent moon ! the king of Sivaloka. Oh Siva residing at Thirupperunthurai ! Shall I bow down? Shall I praise others? Shall I consider them as my aid ? Please tell me. O Lord riding a young bull ! I cannot live ! look you! please bid me to go to you and bestow grace.

அருட்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
 Sōdiyē sudarē sūzholli villakkē
 சுரிசூழல் பணைமுலை மடந்தை
 surikuzhal pannaimulai madandhai
 பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றுய்
 Paadhiyē paranē paalkoll vennneetraay
 பங்கயத்து அயனும் மால் அறியா
 panggayaththu ayanum maal arriyaa
 நீதியே செல்வத் திருப்பெரும் துறையில்
 Needhiyē selvath Thirupperum thurraiyl
 நிறைமலர்க் குருந்த மேவிய சீர்
 nirraimalark Kurundha mēviya seer
 ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 Aadhiyē adiyēn aadhariththu azhaiththaal
 அதெந்துவே என்று அருளாயே.
 adhendduvē endru arullaayē.

அளவுக்கு அடங்காத பெரிய ஒளியே! சந்திரன் சூரியன் முதலிய
 ஒளிகளாக இருப்பவனே! மற்ற ஒளிகள் சூழ்ந்து இருக்கும்

விளக்காக இருப்பவனே! சுரிந்த கூந்தலை உடைய உமையை ஒரு
பாதியில் உடையவனே! பால் போன்ற நிறம் உடைய வெண்மை
யான விபூதியை அணிந்தவனே! தாமரையில் உள்ள பிரமனும்.
திருமாலும் அறிய முடியாதவனே! நீதியே வடிவு எடுத்தவனே!
செல்வம் பொருந்திய திருப்பெருந் துறையில் மலர்கள் நிறைந்த
குருந்த மரத்தின் அடியில் வீற்று இருந்தவனே! முழுமுதற்
கடவுளே! அடியேன் அன்போடு அழைக்கிறேன். 'அதற்கு என்ன
காரணம்' என்று கேட்டு அருள் செய்வாய்!

சோதி—light resplendent
சூழ்ஒளி—light surrounded by
மடந்தை—lady (Uma)
பால்—milk

சுடர்—light splendour
சுரிகுழல்—curly locks
பாதி—அரை—half
பால் கொள்—milk like

வெண்ணீறு—விபூதி—white sacred Ash

பங்கயம்—தாமரை—lotus

அயன்—பிரமன்—Brahma

மால்—விஷ்ணு—Vishnu

நீதி—Virtue

செல்வம்—wealth

நிறைமலர்—full of flowers

மேவிய—seated

சீர்—glorious

ஆதி—the First

அடியேன்—devotee

ஆதரித்து—அன்புடன்—with love அழைத்தால்—if I call

அது எந்துவே—why do you call? அருளாய்—bestow grace

Oh Light Resplendent Oh light splendour! ! Oh the Effulgent
Light surrounded by luminaries! Oh lord who has given
half of your form to the Lady — Uma who has curly
locks. Oh the supreme! Oh Lord who smeared His form with
white sacred Ash! Oh the virtue Incarnate unperceivable
by Brahma on the lotus and Vishnu! At Tirupperundurai
under the shade of Kuruntha tree full of flowers, Oh the
glorious first you are seated! I, the bond-slave entreat You
with love and call you; can't you ask "why do you call me"
and bestow grace?

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
Thirundhuvaar pozhilsūzh Thirupperun dhurraiyl

செழுமலர் குருந்த மேவிய சீர்

sezhumalark Kurundha mēviya seer

இருந்தவாறு எண்ணி ஏசரு நினைந்திட்டு

Irundhavaarru ennnni ēsarraa ninaindhittu

என்னுடை எம்பிரான் என்றென்று

ennudai embiraan endrendru

அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித்து அழைத்தால்

Arundhavaaa ninaindhē aadhariththu azhaiththaal

அலைகடல் அதனுளே நின்று

alaikadal adanulē nindru

பொருந்த வா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்

Porundha vaa Kayilai pugunerri idhūkaann

போதராய் என்று அருளாயே.

podharaay endru arullaayē.

திருச்சிற்றம்பலம்

அழகிய பரந்த பொழில்கள் சூழ்ந்தது திருப்பெருந்துறை. அங்கே செழிப்பான மலர்கள் பொருந்திய குருந்த மரம்—அதன் கீழ் நீ இருந்த நிலைமையை எண்ணினேன் (உன்னுடன் தொடராத) குற்றத்தை முழுதும் நினைத்தேன். ‘என்னுடைய தலைவனே’ என்று பலமுறை அழைத்தேன்; ‘அரிய தவக்கோலம் உடையவனே’ என்று நினைத்தேன். உன்னை அன்போடு அழைக்கிறேன். “அலைகளை உடைய கடல் சூழ்ந்த பூமியிலிருந்து கயிலையை அடைவதற்கு வா, கயிலையின் உள்ளே செல்வதற்கு வழி இது பார். வருக” என்று அருள் செய்வாயாக.

திருந்து—அழகிய—beautiful

வார்—பரவிய—extensive

பொழில்—தோட்டம்—groves

சூழ்—surrounded

செழுமலர்—full-blown flowers

மேவிய—seated

சீர்—glory

இருந்தவாறு—இருந்தநிலைமை—state of being seated

எண்ணி—நினைத்து—ponder

ஏசு—குற்றம்—fault

அரு—நீங்காமல்—முழுவதும்—fully

என்று என்று - என்று பலமுறை அழைத்து—called several times
அரும் தவா—அரிய தவக்கோலம் உடையவனே—One having the
sacred saintly form!

அலைகடல்—wavy sea

அது—that, here the earth

நின்று—இருந்து—from

புகுநெறி—way to enter

காண்—பார்—look, perceive

போதராய் வருக—do come

Thirupperunthurai is surrounded by beautiful extensive groves. There under the shade of Kuruntha tree with full blown blossoms, You were seated. This state I pondered over. My fault of not following You, I brooded over. 'Oh my Lord! Oh my Lord', I called several times. Oh Lord with sacred saintly form! I entreated You with love and called You. "From the earth surrounded by wavy sea, please do come. This is the way to enter Kailas! Look"—so tell me and bestow grace.

திருஅம்மானை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்சுமந்த பாடல்பரிசு படைத்து அருளும்

Pannsumandha paadalparisu padaiththu arullum

பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்

Pennsumandha baagaththan pemmaan perundhurraiyaan

விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண் டலத்து ஈசன்

Vinnsumandha keerththi viyanmanndalaththu eesan

கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை

Kansumandha netrik kadavull kalimadhurai

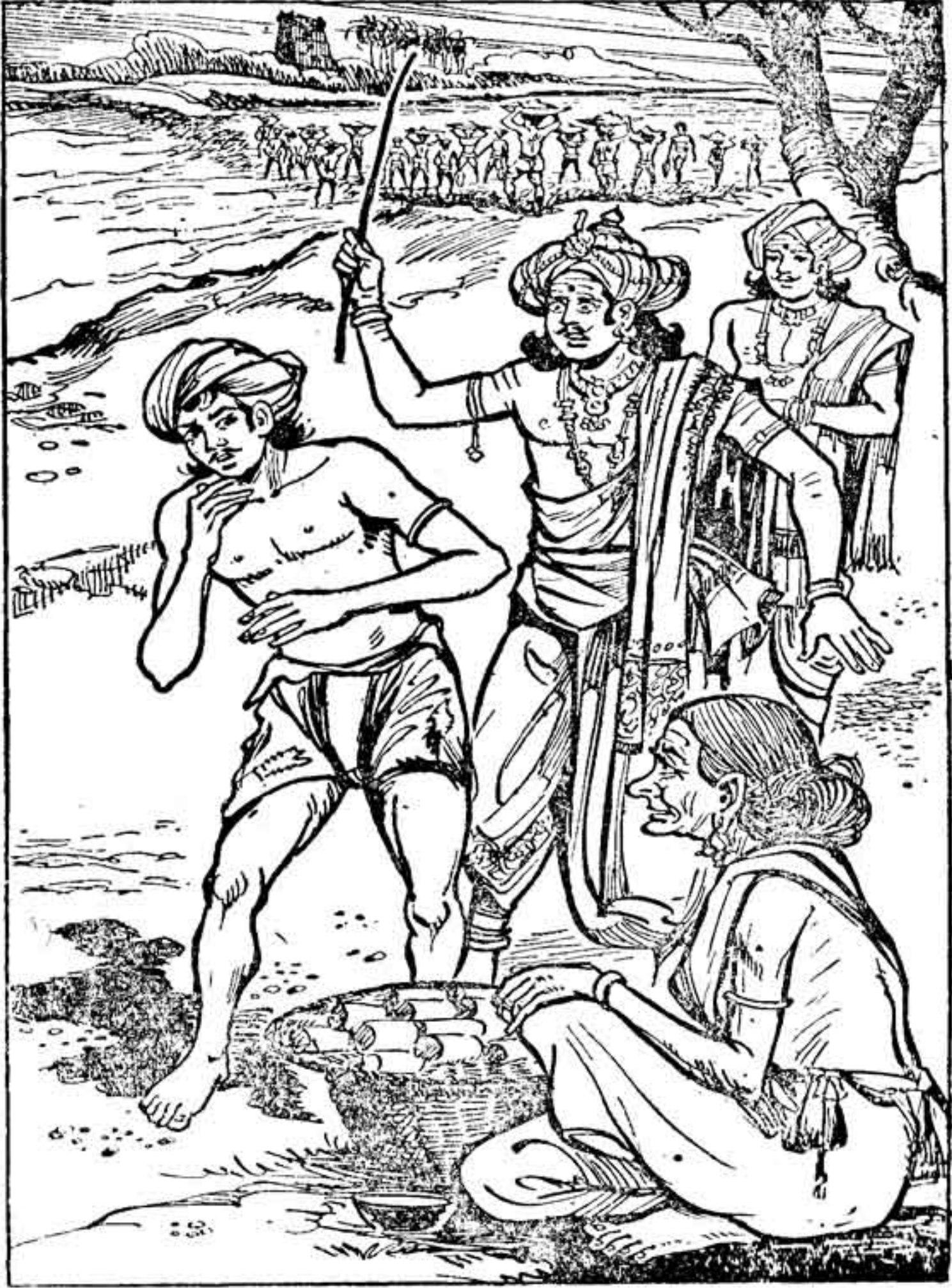
மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவான் மொத்துண்டு

Mannsumandhu kūlikonndu akkovaan moththunndu

புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

Punnsuamandha ponmeni paaduthungkann ammaanaay.

இசை பொருந்திய பாடல்களைப் பெற்று அருள் ஆகிய பரிசு அளிப்பான்; (யார் எனில்?) பெண் ஆகிய உமையை ஒரு பாகத்தில் உடையவன்—எம் தலைவன்—திருப்பெருந்துறையில் இருப்பவன்—

அரசன் வேலையாளாக வந்த தீஇறைவனைப் பிரம்பால் அடித்தல்

The Lord, who came in the guise of a servant is being struck with a cane by the king.

விண் வரையிலும் பரவிய புகழ் உடையவன்—பெரிய மண்ட
லத்துக்குத் தலைவன்—நெற்றியில் கண் பொருந்திய கடவுள்—ஆர
வாரம் பொருந்திய மதுரையில் மண் சுமந்தான்—கூலி
கொண்டான்—அரசனிடம் அடிபட்டான்—புண் பொருந்திய
உடம்பு உடையவன் ஆனான்; அந்த உடம்பைப் பாடுவோம்!
அம்மானாய்!

பண்—இசை—music	பாடல்—பாட்டு—verse
படைத்து—invent	அருளும்—bestow grace
விண்—heaven	கீர்த்தி—புகழ்—fame
வியன் மண்டலம்—spacious region	
நெற்றி—forehead	மண்—mud
சுமந்து—carried	கூலி—wage
மொத்துண்டு—was beaten	புண்—wound
பொன்மேனி—golden body	பாடுதும்—shall sing

The prize for verses in music is the bestowal of grace. He carries the damsel in His body. He is my Lord. He is the Lord of Perunthurai—His fame is spread up to Heaven—He is the Lord of spacious regions—He has an eye in His forehead. In Madurai—with various sounds—He carried mud; He received wage; He was beaten by the King and was wounded. We shall sing the wounded Body golden! Oh Ammanay!

பெற்றி பிறர்க்கு அரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
Petri pirrarkku ariya pemmaan perundhurraiyaan
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன் அடியார்
Kotrak kudhirainmēl vandharullith than adiyaar
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
Kutrangall neekkik gunangkonndu kodhaattich
சுற்றிய சுற்றத் தொடர் அறுப்பான் தொல்புகழே
Sutriya sutrath thodar arruppaan tholpugazhe
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
Patriyip paasaththaip patrarranaam patruvaan
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.
patriyape raanandham paadhungkaann ammmaanaay.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறரால் அறிய முடியாத தன்மை உடையவன்—திருப்பெருந்
துறையில் இருப்பவன்—சிறந்த குதிரையின்மேல் வந்தான்; தன்
அடியாருடைய குற்றங்களைப் போக்கினான்; அவர்களுடைய குணங்
களை ஏற்றுக் கொண்டான்; சிறப்புச் செய்தான்; சுற்றியுள்ள சுற்றத்
தாருடைய தொடர்பை அறுத்தான்; அவனுடைய பழைய
புகழைப் பற்றும்படி செய்தான்; இப்பிறவியில் உள்ள பாசங்களை
அறச் செய்தான்; பேரானந்தம் பற்றுமாறு செய்தான்; அப்
பேரானந்தத்தைப் பாடுவோம்! அம்மானாய்!

பெற்றி—தன்மை—nature

பிறர்—others

கொற்றக்குதிரை—sturdy horse

அடியார்—devotees

குணம்—goodness

சுற்றிய—surrounding

அறுப்பான்—to sever

பாசம்—worldly ties

பெம்மான்—my Lord

வந்தருளி—came

குற்றங்கள்—sins

கோதாட்டி—cleansed from sin

சுற்றம்—kin

புகழ்—fame

பேரானந்தம்—ecstatic joy

He is the Lord whose nature the others cannot perceive. He resides at Perunthurai; He came riding on a sturdy horse; He removed the sins of His devotees; He recognised their goodness; cleansed them from sin. He made us hold fast His fame and cut off the worldly ties; We shall sing the ecstatic joy of Him to whom we cling! Ammanay!

திருப்பள்ளி எழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றிஎன் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே

Potri en vaazhmudhal aagiya porulle

புலர்ந்தது பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு

pularndhadhu pūnggazharrku innaithunnaimalar-
konndu

எற்றிநின் திருமுகத்து எமக்கருள் மலரும்

Etrinin thirumugaththu emakkarull malarum

எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி- தொழுகோம்

ezhilnagai konndu nain thiruvadi thozhugom

சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்கூழ்
 Setridhazhk kamalanggall malarum thannvayalsūzh
 திருப்பெரும் துறைஉறை சிவபெருமானே
 thirupperum thurraiurrai sivaperumaanē
 ஏற்றுயர் கொடியுடையாய் எனையுடையாய்
 Ētiruyar kodiyaudaiyaay enai yudaiyaay
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.
 emberumaan pallli ezhundharullaayē.

என் வாழ்வுக்கு முதல்ஆக இருக்கிற பெருமானே! (பொழுது) விடிந்தது; பூப்போன்ற—கழல் அணிந்த—உன் இரண்டு திருவடிகளுக்கு மலர்களைத் தூவி ஏத்துகிறேன். உன் திருமுகத்து அழகிய புன்னகையைப் பார்த்து உன் திருவடிகளைத் தொழுகிறோம். சேற்றில் தோன்றும்—இதழ்களை உடைய—தாமரைகள் மலர்கின்ற குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்தது திருப்பெருந்துறை; அத்தலத்தில் இருக்கின்ற சிவபெருமானே! உயர்ந்த இடபக்கொடியை உடையவனே! என்னை (அடிமையாக) உடையவனே! எம்பெருமானே! பள்ளிகொள்வதில் இருந்து எழுவாயாக!

வாழ்வு—life	முதல்—capital
பொருள்—Lord	புலர்ந்தது—dawned
பூ—flower like	கழல்—anklet (feet)
இணை—twain	துணை—twain
மலர்—flowers	ஏற்றி—strew
திருமுகம்—holy face	அருள்—grace
எழில்நகை—beautiful smile	
திருவடி—holy feet	தொழுவோம்—we shall worship
சேறு—mud	இதழ்—petals
கமலங்கள்—lotuses	மலரும்—flowering
வயல்—fields	ஏற்று உயர்கொடி—bull banner
எனை உடையாய்—Oh possessor of myself!	
எம்பெருமான்—Oh my Lord	
பள்ளி எழுந்தருளாய்—please wake up.	

Oh Lord who is the capital of my life! Hail. It is now dawn; To your lotus feet, I strew flowers (and adore). Seeing your smile in your face that bestows grace, we worship your

holy feet. Thirupperunthurrai is surrounded by fields where the petalled lotuses blossom. Oh Lord Siva enshrined at Thirupperunturrai! Oh Lord having the bull banner! Oh, possessor of myself! Oh my Lord! Please wake up!

புவனியில் போய்ப் பிறவாமையில் நாள்நாம்

Buvaniyil pōyp pirravaamaliyil naalnaam

போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி

pōkkugindrom avamē indha Būmi

சிவனுய்யக் கொள்கின்றவாறு என்று நோக்கித்

Sivanuuyyak kollgindravaarru endru nōkkith

திருப்பெரும்துறை உறைவாய் திருமாலாம்

thirupperum dhurrai urraivaay thirumaalaam

அவன் விருப்பு எய்தவும் மலரவன் ஆசைப்

Avan viruppu eydhavum malaravan aasaip

படவும் நின் அலர்ந்த மெய்க்கருணையும் நீயும்

padavum nin alarndha meyykarunnaaiyum neeyum

அவனியில் புகுந்து எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்

Avaniyil pugundhu emai aatkolla vallaay

ஆரமுதே பள்ளி எழுந்து அருளாயே.

aaramudhē pallli ezhundhu arullaaye.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் இருப்பவனே! “இந்த நில உலகத்தில் போய்ப் பிறக்காமல் நம்முடைய நாட்களை வீணாகக் கழிக்கின்றோம்; இந்தப்பூமி சிவன் நம்மை ஆட்கொள்வதற்கு உரியவழி” — என்று பார்த்துத் திருமால் விருப்பத்தை அடைகிறான்; பிரமன் ஆசைப் படுகிறான்; உன் கருணையும் (அருட் சக்தியும்) நீயும் உலகத்தில் புகுந்து எங்களை ஆட்கொள்ள வல்லமை உடையே! அரிய அமுதமே! பள்ளி கொள்வதனினு எழுவாயாக.

புவனி—earth

பிறவாமை—not taking birth

நாள்—days

அவமே போக்குகின்றோம்—spending; wasting

பூமி—earth

உய்ய—to be redeemed

ஆறு—way

நோக்கி—seeing

திருமால்—Vishnu விருப்பு—ஆசை—liking
 மலரவன்—பிரமன்—Brahma
 அலர்ந்த—blossoming—bestowing
 மெய்—true கருணை—grace
 மெய்க்கருணை—அருள்சக்தி—Uma
 அவனி—earth ஆட்கொள்ள—to bless
 புகுந்து—to enter (condescend)

Oh Lord enshrined at Tirupperunthurai! “Not taking birth in the earth, we are wasting our time; The earth is the way to obtain the grace of Siva” - so, saying Vishnu longs for and Brahma too. Oh Lord capable of condescending on earth with the true grace (Uma) and bestow grace on us. Oh rare ambrosia! Please wake up!

நீத்தல் விண்ணப்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கடையவ னேனைக் கருணையினால்
 Kadaiyava nēnaik karunnaiyinaal
 கலந்து ஆண்டு கொண்ட
 kalandhu aanndu konnda
 விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
 Vidaiyavanē vittidudhi kanndaay
 விறல் வேங்கையின் தோல்
 virral venggaiyin thol
 உடையவ னேமன்னும் உத்தர
 Udaiyavanē mannum uththara
 கோசமங் கைக்கு அரசே
 kōsa manggaikku arasē
 சடைய வனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான்
 Sadaiyavanē thallarddhen embiraan
 என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே.
 ennaith thaangik kolllē.

கடைசியில் இருக்கும் என்னை, கருணையால் கலந்து ஆண்டு
கொண்டவனே! எருதை வாகனமாக உடையவனே! என்னை
விடாதே! வலிமை பொருந்திய புலித்தோலை உடுத்திக் கொண்ட
வனே! நிலைபெற்ற உத்தரகோச மங்கை என்னும் தலத்துக்கு
அரசே! சடை உடையவனே? தளர்ச்சி அடைந்தேன். எம்பெரு
மானே! என்னைத் தாங்கிக் கொள்வாயாக!

கடையவனேன்—the smallest fry	கருணையினால்—by grace
கலந்து—intermixed; mingled	
விடையவனே—Oh rider of a bull	
விட்டுடுதி—(Don't) forsake me!	கண்டாய்—expletive
விறல்—வலிமைபொருந்திய—strong	
வேங்கையின் தோல்—புலித்தோல்—tiger's skin	
உடையவன்—possessor	
மன்னும்—நிலைபெற்ற—eternal	அரசு—king
சடையவன்—one with matted locks	
தளர்ந்தேன்—became exhausted	
தாங்கிக்கொள்—hold me up	

I am the lower most one. By grace you mingled with me and took me under your guardianship. Oh rider of a bull! Forsake me not. Oh Lord who is robed in tiger's skin! Oh King of the eternal Uththara Kosamangai! Oh Lord with matted locks! I have become exhausted. Oh my Lord! Please hold me up.

ஏசினும் யான் உன்னை யேத்தினும்
Esinum yaan unnai yeththinum
என் பிழைக்கே குழைந்து
en'pizhaikkē kuzhaindu
வேசறு வேனை விடுதி கண்டாய்
Vesarru venai vidudhi kanndaay
செம் பவள வெற்பின்
sem pavalla verripin

தேசுடை யாய் என்னை ஆளுடை

Thēsudaiyaay ennai aalludai

யாய் சிற்றுயிர்க்கு இரங்கிக்

yaay sitruyirrkku irangik

காய்சின ஆலமுண் டாய்

kaaysina aalam unndaay

அமுது உண்ணக் கடையவனே.

Amudhu unnnak kadaiyavanē

திருச்சிற்றம்பலம்

உன்னை இகழ்ந்து பேசினாலும், புகழ்ந்தாலும் நான் செய்யும் பிழைகளுக்கு மனம் கரைந்து வருந்துகிறேன்; என்னை விடாதே! சிவந்த பவழ மலையின் ஒளி உடையவனே! என்னை ஆட்கொண்ட வனே! சிறிய உயிர்கள் ஆகிய தேவர்கள் அமுதம் உண்ணு வதற்காக மனம் இரங்கி வருத்துவதும் கோபம் உடையதுமான விஷத்தை உண்டவனே! யான் கடையவன்.

ஏசினும்—(even though I) defame

ஏத்தினும்—whether I praise

குழைந்து—melt

விடுதி—forsake me (not)

வெற்பு—mountain

சிற்றுயிர்—low creatures—the celestials

ஆலம்—poison

பிழை—sin

ஏசறுவேன்—I repent

செம்பவளம்—red coral

தேசு—brightness

இரங்கி—pitying

உண்டாய்—devoured

Although I defame you or praise you, I repent for my sins and melt. Forsake me not! Oh Lord having the brightness of a coral mountain! Oh Lord who took me under your guardianship! Oh Lord who devoured poison for the sake of puny creatures (the celestials)

பிடித்த பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே

Ammaiyē appaa oppilaa manniyē

அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே

anbinil villaindha aaramudhē

பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்

Poymmaiyē perukkip pozhudhinaich churukkum

புழுத்தலைப் புலையனென் தனக்குச்

puzhuththalaip pulaiyanēn thanakkuch

செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த

Semmaiyē aaya sivapadham alliththa

செல்வமே சிவபெருமானே

selvamē sivaperumaanē

இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்

Immaiye unnaich chikkenap pidithēn

எங்கு எழுந்து அருளுவது இனியே

enggu ezhundhu arulluvadhu iniyē.

எல்லா உயிர்களுக்கும் தாயாக உள்ளவனே! தகப்பனாக உள்ளவனே! ஒப்பு இல்லாத மணியே! அன்பு (என்னும் கடலில்) விளைந்த அருமையான அமுதே! பொய்யானது உலக வாழ்க்கை; இதைப் பெருக்குகிறேன்; மெய்யான வாழ்க்கைக்கு உரிய பொழுதினைச் சுருக்குகிறேன்; பரிசுத்தம் இல்லாதவனாகிய எனக்குச் செம்மையாகிய சிவபதத்தைக் கொடுத்து அருளிய செல்வமே! சிவபெருமானே! இப்பிறவியிலேயே உன்னை உறுதியாகப் பிடித்தேன் நீ என்னை விட்டு இனி எங்கே போவாய்!

அம்மையே—O heavenly Mother

அப்பா—O heavenly Father

ஒப்பு இலா—matchless

மணி—gem

அன்பு—love; affection

ஆர் அமுது—அருமையான அமிர்தம்—rare ambrosia

பொய்ம்மை—பொய்யான வாழ்க்கை—illusive worldly life

பொழுது—மெய்யான வாழ்க்கைக்குரிய நேரம்—

Time to elevate the soul

சுருக்கும்—குறைக்கும்; வீணாக்கும்—waste away

புழுத்தலைப் புலையனேன்—impure low person

செம்மை—சிறந்தது—worthy

சிவபதம்—Siva bliss

இம்மை—இப்பிறவி—this birth

சிக்கெனப் பிடித்தேன்—seized

you

எங்கு—where

எழுந்தருளுவது—do you go

Oh Heavenly Mother! Oh Heavenly Father! Oh Matchless gem! Oh Ambrosia that arose out of love for You! I devote more time for the illusive worldly life; but I waste away the time allotted for elevating the soul Lo! I am an impure low person! To me, you bestowed esteemed Siva Bliss, Oh wealthy (of grace)! Oh Lord Siva! In this birth I seized you. Where would you go?

பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்

Paal ninaindhu ūttum thaayinum saalap

பரிந்து நீ பாவியேன் உடைய

parindhu nee paviyen udaiya

ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி

Uninai urukki ullloli perukki

உலப்பிலா ஆனந்தம் ஆய

ulappilaa aanandam aaya

தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த

Theninaich chorindhu purrampurram thirindha

செல்வமே சிவபெருமானே

selvame sivaperumaane

யான் உனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்

Yaan unaith thodarndhu chikkenap pidiththen

எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே.

enggezhundhu arulluvadhu iniyē.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறு குழந்தைக்குத் தாய் அதன் பசியை அறிந்து பால் கொடுப்பாள். அத்தாயைக் காட்டிலும் அன்பு கொண்டு, நீ பாவி ஆகிய என்னுடைய ஊனை உருக்கிடுப; என் உள்ளே ஒளி பெருக்கினாய்;

அழிவு இல்லாத ஆனந்தம் ஆகிய தேனைச் சொரிந்தாய்; வெளியிலேயும் இங்ஙனமே (நன்மைகள் செய்தாய்) அருள் ஆகிய செல்வத்தைத் தருபவனே! சிவபெருமானே! நான் உன்னைத் தொடர்ந்து உறுதியாகப் பிடித்தேன். என்னை விட்டு நீ இனி எங்கே போவாய்?

பால்—milk

நினைந்து ஊட்டும்—think and feed

தாயினும்—more than the mother

சால—மிக—much

பரிந்து—மிகவும் இரங்கி—pitied

பாவியேன்—sinner

ஊன்—தசை—flesh

உருக்கி—melted (purified)

உள் ஒளி—inward light

பெருக்கி—increase

உலப்பிலா—அழிவுஇல்லாத—imperishable

ஆனந்தம்—Bliss

தேன்—honey

தொடர்ந்து—follow

The Mother would feed the child with milk (perceiving its hunger.) More than the mother you pitied me. You purified the flesh. You increased the inward light. You caused to flow the honey of imperishable bliss. In this you transformed my outward body. Oh wealth (of grace) Oh Lord Siva ! I followed and seized you. Where would you go?

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்

Aadhiyum andhamum illaa arumperum

சோதியை யாம்பாடக்கேட்டேயும்வாள் தடங்கண்

sodhiyai yaampaadak ketēyum vallhadangann

மாதே வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?

Maadhe vallarudhiyo vanseviyo ninsevidhaan

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்

தொலிபோய்

maadhavan vaarkazhalgall vaazhththiya vaazhthth-

olipoy

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
 Veedhivaayk kəttalumē vimvivimmi mey māiandhu
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
 pōdhaar amalliyinmēl nindrum puranndinggan
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
 Edhēnum aagaall kidandhaall ennē ennē
 ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்!
 eedhē enthōzhi parisēlor embaavaay.

முதலும் முடிவும் இல்லாதவன்! அரிய பெரிய ஒளி! இத்தகைய
 இறைவனை நாங்கள் பாடினோம்; நீயும் கேட்டாய்; கேட்டும் ஒளி
 பொருந்திய பெரிய கண்களை உடைய பெண்ணே! நீ தூங்குகிறாயா?
 வலிய காதோ உன் காது? (என்று கூறி எழுப்பினர்; அவள் எழ
 வில்லை; பின் தமக்குள் கூறியது) சிவபெருமானுடைய பெரிய திரு
 வடிகளை வாழ்த்தினோம்; அந்த வாழ்த்து ஒலி சென்று வீதியில்
 கேட்டது; (அவ்வொலி) கேட்டதும் விம்மினாள்; உடம்பு மறந்
 தாள்: மலர்கள் நிறைந்த படுக்கையில் புரண்டாள்; ஒரு சிறிதும்
 நமக்குத் தொடர்பு இல்லாமல் கிடந்தாள்; இது என்ன அதிசயம்!
 இதுவோ நம் தோழியின் நிலைமை! எம்பாவையே!

ஆதி—the Beginning

அந்தம்—the End

இல்லா—without

அரும் பெரும் சோதி—great effulgent light

பாட—sang

கேட்டேயும்—கேட்டபிறகும்—even after hearing

வாள்—ஒளி—bright

தடங் கண்—பெரிய கண்—large eyes

மாது—பெண்—damsel

வளருதியோ—தூங்குகிறாயா?—are you sleeping?

வன்செவி—hard ears

மா தேவன்—Lord of Lords

வார்கழல்—big anklets (big Feet)

வாழ்த்து ஒலி—the sound of praise

வீதிவாய்—தெருவில்—in the street

விம்மி விம்மி—weep

மெய் மறந்து—forgetting one self

போது—flowers

அமளி—couch

புரண்டு—rolled
கிடந்தாள்—lay down

இங்ஙன்—here
ஈதே—is this?
பரிசு—state

He is without the beginning and the end; He is the great effulgent Light; Him we sang; you heard. Oh damsel having bright large eyes ! Are you sleeping? Are your ears hard? (So saying they tried to wake her. She did not wake up; hence they spoke among themselves). We are praising the big anklets of the Lord of Lords. The sound of praise has passed through the street. On hearing the sound—she began to weep; she forgot herself; she rolled on the flowery couch. Thus she lay down unconnected with us. Is this her state ! Empavaay

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர் !

Potri arulluga nin aadhiyaam paadhamalar

போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்

poetri arulluga nin andhamaam senthallirgall

போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்!

Potri ella uyirrkum thotramaam porppaadham

போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம்

பூங்கழல்கள் !

poetri ella uyirrkum bogamaam pūnggkazhalgall

போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈரும் இணையடிகள் !

poetri ella uyirrkum eerraam innaiyadigall

போற்றி மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்

poetri maal naanmuganum kaannaadha punndarigam

போற்றி யாம்உய்ய ஆட்கொண்டு அருளும் பொன்

மலர்கள் !

poetri yaamuyya aatkonndu arullum ponmalargall

போற்றி யாம்மார்கழி நீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்

poetri yaam maargazhi neer aadelor embaavaay ,

எல்லாவற்றுக்கும் முதல் ஆகிய உன் திருவடி மலர்களைப் போற்று
கின்றேன்! எல்லாவற்றுக்கும் முடிவு ஆகிய சிவந்த தளிர்போன்ற
திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன்! அவை நமக்கு அருள் செய்யட்டும்!
எல்லா உயிர்களின் தோற்றத்திற்கும் காரணம் ஆகிய உன் பொன்
போன்ற திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன்! எல்லா உயிர்களுக்கும்
போகம் தருகிற உன் மலர் போன்ற கழல்களைப் போற்றுகிறேன்!
எல்லா உயிர்களுக்கும் இறுதியைச் செய்கிற உன் இரண்டு திருவடி
களைப் போற்றுகிறேன்; திருமாலும் பிரமனும் காணமுடியாத
தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன்! நாங்கள்
யாவரும் உய்தி அடையுமாறு ஆட்கொள்ளும் பொன்மலர்
பேசுன்ற திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன்! (இங்ஙனம் துதித்து) நாம்
மார்கழி நீர் ஆடுவோம் ஆக! எம்பாவாய்!

போற்றி—all praise be
ஆதி—முதல்—the beginning
மலர்—பூ—flower
செந்தளிர்—reddish sprout
உயிர்—life; soul
பொன்—golden
பூங்கழல்—flowery anklets (feet)
ஈறு—the end
நான்முகன்—four faced Brahma
புண்டரிகம்—தாமரை—lotus (here feet)
உய்ய—to be saved

அருளுக—be gracious
பாதம்—திருவடி—Feet
அந்தம்—the end
எல்லா—all
தோற்றம்—source
போகம்—enjoyment
இணை—two
நீர் ஆடல்—Bathe

All praise be to the flowery Feet which are the Beginning; All
praise be to the reddish sprouts which are the End! Let them
bestow grace on us! All praise be to the golden Feet which
are the source of all souls! All praise be to the flowery
Anklets which are the enjoyments of all souls! All praise be
to the two Feet which are the End of all souls! All praise
be to the Lotus (Feet) that Vishnu and the four-faced Brahma
could not see! All praise be to the golden Flower like feet
which save us all! All praise be to the sacred bath in the
month of Maargazhi! Empavaay!

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கு இலாத பெ ருந்து றைப்பெரு
 Pinnakku ilaadha perundthurraip peru
 மான்உன் னாமங்கள் பேசுவார்க்கு
 maanun naamanggall pēsuvaarkku
 இணக்கு இலாததோர் இன்ப மேவரும்
 Innakku ilaadhadhor inbamē varum
 துன்பமே துடைத்து எம்பிரான்
 thunbamē thudaitthu embiraan
 உணக்கு இலாததோர் வித்து மேல்வினை
 Unnakku ilaadhadhor viththu mēlvillai
 யாமல் என்வினை யொத்தபின்
 yaamal envinai yoththapin
 கணக்கி லாத்திருக் கோல நீ வந்து
 Kannakkilaath thirukkōla nee vandhu
 காட்டி னாய்கழக் குன்றிலே.
 Kaattinaay kazhuk kundrilē

திருச்சிற்றம்பலம்

தடுமாற்றம் இல்லாதவர் (உன் அடியார்கள்). திருப்பெருந்துறை யில் உள்ள பெருமானே ! உன் திருப்பெயரைக் கூறுபவருக்குக் குறையாத இன்பம் வந்து சேரும்; துன்பம் நீங்கும். எம் பெரு மானே ! உலர்தல் இல்லாதது—விதை போன்றது—முன் பிறவி களில் செய்த வினை; அவ்வினைகள் இன்னும் வளராதவாறு இரு வினை ஒப்பு ஏற்பட்டது; இந்த நிலை வந்ததும் உனது அழகிய வடி வத்தை நீ திருக்கழுக்குன்றத்தில் காட்டினாய்!

பிணக்கு—தடுமாற்றம்—perturbation

நாமங்கள்—பெயர்கள்—names

இணக்கு இலாத—குறையாத

இன்பம்—மகிழ்ச்சி—joy

துடைத்து—efface

துன்பம்—sorrow

உணக்கு இலாத—உலராத—not dried up

வித்து—விதை—seed

வினையொத்தல்—இருவினைஒப்பு—balanced state of the soul in which it takes an attitude of perfect equanimity towards good and evil deeds.

கணக்கிலா—countless

திருக்கோலம்—வடிவம்—form

(The devotees) are unperturbed. Oh Lord of Perunthurai! To those who chant Your name, ecstatic joy befalls; all sorrows be removed. My deeds—not dried up—like a seed—will no longer be effective; for they have become balanced. Then You appeared and exhibited Your countless forms at Thirukkaluk-kunram.

அச்சப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில் வாளரவும் அஞ்சேன்

Putril vaallaravum anjēn

பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்

poyyartham meyyum anjēn

கற்றைவார் சடையெம் அண்ணல்

Katraivaar sadiyem annnal

கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி

kannnudhal paadham nannnni

மற்றுமோர் தெய்வம் தன்னை

Matrumor dheyvam thannai

உண்டென நினைந்துளம் பெம்மாற்

unndena ninaindhu empemmaarr

கற்றிலா தவரைக் கண்டால்

Katrilaa dhavaraik kanndaal

அம்மநாம் அஞ்சுமாறே.

amma naam anjumaarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றிலுள்ள கொடிய பாம்புக்குப் பயப்பட மாட்டேன்; பொய்யே பேசுபவர் மெய்யே பேசினாலும் அதற்கும் பயப்படமாட்டேன்; நீண்ட சடைத்தொகுதியை உடைய தலைவன்—நெற்றியில் கண்

உடையவன்—அவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தும்—வேறு ஒரு தெய்வம் உண்டு என்று நினைத்து, எம்பெருமானைப் பற்றி அறியாதவரைக் கண்டால்—நாம் அவரைப் பார்த்துப் பயப்படுகிறோம்.

புற்று—ant hill	வாள்—dangerous
அரவு—snake	அஞ்சேன்—I do not fear
பொய்யர்—பொய் பேசுபவர்—the untrue	
மெய்—உண்மை—truth	கற்றை—தொகுதி—cluster
வார்—நீண்ட—lengthy	சடை—matted locks
அண்ணல்—தலைவன்—Lord	
கண்ணுதல்—நெற்றியில் கண் உடையவர்—Having an eye in the forehead	

பாதம்—திருவடி—Feet	தெய்வம்—God
உண்டு—exists	நினைந்து—think
எம்பெருமான்—my Lord	கற்றிலாதவர்—unlearned
அஞ்சுமாறே—to fear	

I fear not the dangerous snake in the ant hill. I fear not the truth of the untrue. He is my Lord with matted locks, with an eye in his forehead. His Feet I approach. If one should sustain the existence of another God, Oh ! I fear them who have not learnt of my Lord.

திருப்பூவல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

இணை ஆர் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தலுமே
Innai aar Thiruvadi en thalaimēl vaiththalumē

துணை ஆன சுற்றங்கள் அத்தனையும் துறந்து ஒழிந்தேன்
Thunnai aana sutranggal aththanaiyum thurrandhu ozhin-
dhēn

அணை ஆர் புனல் தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
Annai aar punal Thillai ambalaththē aadugindra
புணை ஆளன் சீர் பாடிப் பூ அல்லி கொய்யாமோ !
Punnai aallan seer paadip pū alli koyyaamō !

உன் இரண்டு திருவடிகளையும் என் தலைமேல் வைத்தாய் அப் பொழுது எனக்கு உதவியாக இருக்கிற எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டேன். அணை பொருந்திய வெள்ளம் குழந்த தில்லையில்

சிற்றம்பலத்தில் ஆடுகின்றவன்—எனக்குப் புணை ஆக இருக்கின்
றவன்—அந்த இறைவனுடைய பெருமைகளைப் பாடுவோம்!
அல்லிப் பூக்களைப் பறிப்போமாக!

இணை—twain, two	திருவடி—holy feet
தலை—head	வைத்தலும்—while placed
துணை—help	சுற்றங்கள்—relatives
அத்தனையும்—all	துறந்து ஒழிந்தேன்—abandoned
அணை—anicut	புனல்—floods
தில்லை—Chidambaram	அம்பலம்—Hall
ஆடுகின்ற—dancing	புணை—a boat
சீர்—புகழ்—fame	பூ அல்லி—flower called Alli
கொய்—to pluck; gather	

You placed your two feet over my head. At once I abandoned everything that seemed to be of help to me. You dance in the Hall at Thillai (Chidambaram) surrounded by waters. He is a boat (to cross the ocean of birth). His fame I sing and pluck the Alli flowers.

அத்தி உரித்து அது போர்த்து அருளும் பெருந்துறையான்
Aththi uriththu adhu porththu arullum Perundthurraiyān
பித்த வடிவு கொண்டு இவ்வுலகில் பிள்ளையும் ஆம்
Piththa vadivu konndu ivvulagil pilllaiyum aam
முத்தி முழுமுதல் உத்தரகோசமங்கை வள்ளல்
Muththi muzhumudhal Uththarakosamanggai valllal
புத்தி புகுந்தவா பூ அல்லி கொய்யாமோ !
Puththi pugundhavaa pū alli koyyaamō !

திருச்சிற்றம்பலம்

யானைத் தோலை உரித்து அதனைப் போர்த்திக் கொண்டான்; அவன்
திருப்பெருந்துறையில் இருக்கும் சிவன் ஆவான். அவன் பித்தன்
போன்ற வடிவைக் கொண்டவன்; இந்த உலகத்தில் குழந்தை
யாகவும் இருப்பான். அவனே முத்தி தருவதற்குத் தலைவன்.
உத்தரகோச மங்கை என்ற தலத்தில் வள்ளல் ஆக விளங்குபவன்.
அவன் என் சித்தத்தில் புகுந்தான். அவன் புகுந்த விதத்தைப்
பாடிக்கொண்டே அல்லிப்பூக்களைப் பறிப்போமாக!

அத்தி—elephant உரித்து—to strip off the skin; peel
 போர்த்து—to cover oneself
 பெருந்துறையான்—the Lord of Perunthurai; Thirupperunthurai
 is now called Aavudaiyar Koil in Thanjavur district.
 பித்த வடிவு—the form of a mad man
 கொண்டு—to take உலகு—world
 பிள்ளை—child முத்தி—beatitude; supreme bliss
 முழுமுதல்—the first & the Lord
 உத்தரகோச மங்கை—the name of a place near Ramanatha-
 puram
 வள்ளல்—benefactor புத்தி—mind

He peeled the skin of an elephant and covered Himself. He is the Lord at Tirupperunthurai. He takes the form of a mad man. He will also become a child in this world. He is the Lord who blesses us with supreme bliss. He is the benefactor residing at Uttarakōsamangai. He entered my mind. We shall sing the mode of entry and pluck the Alli flower.

திருப்படையாட்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்கள் இரண்டும் அவன் கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
 Kanngall iranndum avan kazhal kanndu kallippaṇa aagaadhē
 காரிகையார்கள் தம்வாழ்வில் என் வாழ்வு கடைப்படும்

ஆகாதே
 kaaarigaiyaargall tham vaazhvil envaazhvu kadaippadum
 aagaadhē

மண்களில் வந்து பிறந்திடுமாறு மறந்திடும் ஆகாதே
 Mannagallil vandhu pirrandhidumaarru marrandhidum

 aagaadhē
 மால்அறியா மலர்ப் பாதம் இரண்டும் வணங்குதும்

ஆகாதே
 maalarriyaa malarp paadham iranndum vannanguḍhum
 aagaadhē

பண் களிகூர்தரு பாடலொடு ஆடல் பயின்றிடும் ஆகாதே
Pann kallikūrtharu paadalodu aadal payindridum aagaadhē
பாண்டி நன்னாடு உடையான் படை ஆட்சிகள் பாடுதும்

ஆகாதே

paanndi nannaadu udaiyaan padai aatchigall paadudhum
aagaadhē

விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படும்

ஆகாதே

Vinnkalli kūrva dhōr vedhagam vandhu vellippadum aagaadhē
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படும் ஆயிடினே
meenvalai veesiya kaanavan vandhu vellippadum aayidilē

திருச்சிற்றம்பலம்

என் இரண்டு கண்களும் அவனுடைய திருவடிகளைப் பார்த்து
மகிழும் அல்லவா? பெண்கள் வாழ்வு கணவன் வழிச் செல்லும்
தன்மை உடையது; அதுபோல் என் வாழ்வும் இறை வழியில் செல்
வதாக ஆகும் அல்லவா? மண் உலகில் வந்து பிறத்தல் என்பதை
மறக்கலாம் அல்லவா? திருமால் அறியாத மலர் போன்ற திரு
வடிகள் இரண்டையும் வணங்கலாம் அல்லவா? இசை பொருந்தி
மகிழ்ச்சி தருவது பாடல்; அவற்றுடன் நடனம் ஆடுவதும் நடை
பெறும் அல்லவா? நல்ல பாண்டிய நாட்டையே தனது நாடாக
உடையவன் சிவபெருமான்; அவனுடைய தொண்டர் கூட்டத்தைப்
பாடலாம் அல்லவா? தேவர்களும் மகிழும்படி திருவருட் செயல்கள்
என் இடம் வெளிப்படும் அல்லவா? வலை வீசி மீன்களைப் பிடிக்கும்
செம்படவன் ஆக வந்த இறைவன், மறுபடியும் வெளிப்பட்டுவந்து
அருள் செய்தால்.

களிப்பன—மகிழும்—will feel glad (or) be joyful

ஆகாதே—will it not

காரிகையார்கள்—பெண்கள்—women

வாழ்வு—life

கடைப்படும்—follow

மண்கள்—earth

பிறந்திடுமாறு—way of birth

மறந்திடும்—will forget

மலர்ப்பாதம்—flower like Feet

வணங்குதும்—bow down; worship

பண்—இசை—music

களிகூர்தரு—மகிழ்ச்சி தருகிற—that gives pleasure

பாடல்—song

ஆடல்—dance

பயின்றிடும்—perform

நன்னாடு—good country

படை ஆட்சிகள்—army (of the devotees)
 பாடுதும்—sing விண்—heaven
 களிகூர்வது—feel pleasure
 வேதகம்—acts of grace; mystic Feet
 வெளிப்படும்—should appear மீன்—fish
 வலை—net வீசிய—casting
 கானவன்—செம்படவன்—fisherman

Would not my two eyes see His Anklet (Feet) and feel joy?
 The life of ladies is to follow the path of their husbands; like
 wise, would not my life follow the Lord's path? Would not I
 forget the way of birth in this earth? Would not I worship
 His two flower like Feet not seen by Vishnu? Would not I
 perform the dances with musical songs that give pleasure?
 Would not I sing in praise of the army of the devotees of the
 Lord who owns the Pandya country? Would not acts of Grace
 (of the mystic Feet of the Lord) be visible?—If the Lord who
 came in the form of a fisherman and cast His net, should
 appear once again !

சங்கு திரண்டு முரன்று எழும் ஓசை தழைப்பன ஆகாதே
 Sangu thiranndu muranndu ezhum osai thazhaippanaa agaadhē
 சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு சலித்திடும் ஆகாதே
 saadhi vidaadha gunnangall nammōdu saliththidum aagaadhē
 அங்கிது நன்றிது நன்று எனும் மாயை அடங்கிடும் ஆகாதே
 angidhu nandridhu nandru enum maayai adangidum aagaadhē
 ஆசை எலாம் அடியார் அடியோம் எனும் அத்தனை

ஆகாதே

aasai claam adiyaar adiyom enum aththanai aagaadhē
 செங்கயல் ஒண்கண் மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன

ஆகாதே

sengkayal onnkann madandhaiyar sindhai thillaippana

aagaadhē

சீர் அடியார்கள் சிவானுபவங்கள் தேர்ந்திடும் ஆகாதே
 seer adiyaargall sivanbhav gall thēndhidum aagaadhē

எங்கும் நிறைந்து அமுது ஊறு பரஞ்சுடர் எய்துவது

ஆகாதே

engum nirraindhu amudhu ūrru paranchudar eydhuvadhu

aagaadhe

ஈறு அறியா மறையோன் எனே ஆளஎழுந்தருளப் பெறினே
eerru arriyaa marraiyōn enai aalla ezhundharullaap perrinē.

திருச்சிற்றம்பலம்

சங்குகள் சேர்ந்து ஒலிப்பதால் தோன்றுகிற ஓசை மிகும் அல்லவா? சாதியைப் பற்றிக்கொண்டு விடாத குணங்கள் நம் மிடம் தளர்ச்சி அடையும் அல்லவா? (தளர்ச்சி அடைந்தபொழுது) “இது நல்லது, இது நல்லது” என்ற மாயை அடங்கும் அல்லவா? (எமக்கு உள்ள) ஆசை முழுவதும் “அடியார்களுக்கு அடியோம்” என்ற அந்த அளவே அல்லவா? சிவந்த கயல் போன்ற ஒளி பொருந்திய கண்களையுடைய பெண்களைச் சிந்தையில் நினைப்பது ஆகாது அல்லவா? சிறந்த அடியார்களின் சிவானுபவங்கள் நமக்கும் நன்கு தெரியும் அல்லவா! எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து அமுதம் ஊறும் பரஞ்சுடர் ஆகிய பெருமான் நம்மை வந்து அடையும் அல்லவா? ஈறு இல்லாத அந்தணன் (ஆகிய சிவபெருமான்) எனே ஆள்வதற்கு எழுந்தருள்வதாயின்.

சங்கு—conch

முரன்று எழும்—sounding

தழைப்பன—will flourish

விடாத—not leaving

சலித்திடும்—withered

மாயை—delusion

அடங்கிடும்—will become suppressed

ஆசை—desire

அடியார் அடியோம்—devotee of devotees

அத்தனை—that much

ஒண்கண்—bright eyes

சிந்தை—mind

சீர் அடியார்கள்—great devotees

சிவானுபவங்கள்—Siva experiences

திரண்டு—gathering

ஓசை—sound

சாதி—caste

குணங்கள்—characteristics

நன்று—good

எலாம்—all

கயல்—‘Kayal’—fish

மடந்தையர்—damsels

நினைப்பன—think

தெரிந்திடும்—will be well known
எங்கும் நிறை—all pervading
ஊறும்—to flow

அமுது—ambrosia
பரஞ்சடர்—Lord as light
resplendent

எய்துவது—to reach
அறியா—unknown.
ஆள—to bless

ஈறு—end
மறையோன்—the Lord

எழுந்தருளப்பெறின்—if (He) should come.

Would not the sound of conches gathered together abound*? Would not the characteristics which does not leave the castes get withered in us? Would not the delusion which leads to say “This is good, this is good” also get suppressed? Would not our longing be, “We are the devotees of His devotees”? Would not our mind be devoid of the thought of damsels having red kayal fish like—shining eyes? Would not the Siva experiences of the devotees become well known to us? Would not the Light—resplendent—all pervading Lord with a flow of ambrosia reach us?—If the Lord whose end is unknown should come to bless me.

திருச்சாழல்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கு அரவம்
Pūsuvaḍhum vennnneerru pūnnbadhuvum pongguaravam
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலும் காணேடி
Pēsuvaḍhum thiruvaayaal marraipōlum kaannēdee
பூசுவது பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டு என்னை
Pūsuvaḍhum Pēsuvaḍhum pūnnbadhuvum konṇdu ennai
ஈசன் அவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.
Īsan avan evvuyirkkum iyalbaanaan saazhalo.

* This has a mystic yogic meaning of hearing a humming noise in Yoga !

ஈழநாட்டுப் புத்தமத அரசனுடைய மகள் ஊமைப்பெண்ணை
மாணிக்கவாசகர் தில்லையில் பேசுவித்தல்

Manickavaasagar makes the dumb girl of the Buddhist
King of Ceylon to speak

பூசுவது வெண்மையான விபூதி; சூட்டிக் கொள்வது (கோபம்)
பொங்குகிற பாம்பு; அவன் வாயால் பேசுவதும் விளங்காத
வேதம்; ஏடி! இது ஏன்? (பதில் சொல்). சிவன் பூசுவது, பேசுவது,
அணிந்து கொள்வது இவற்றை ஏன் ஆராய்ச்சி செய்கிறாய்? அவன்
ஈசன்: எல்லா உயிர்களுக்கும் இயல்பாகவே (தலைவன்) ஆவான்!

பூசுவது—that which is smeared வெண்ணீறு—white sacred Ash
பூண்பது—that which adorns பொங்கு அரவம்—hissing snake
திருவாயால்—by mouth மறை—வேதம்—vedic lore
ஏடி—Oh damsel! இயல்பு—naturally: instinctively

What He smears is white Sacred Ash! What He adorns is
hissing snake! What He speaks with His mouth is the Vedic
Lore! Oh damsel! (why so? please explain). Why do you
comment on what He smears, adorns and speaks?
Instinctively the Lord has assumed the lordship over souls.

அருந்தவருக்கு ஆலின்கீழ் அறமுதலா நான்கினையும்
Arundhavarukku aalinkeezh arramudhalaa naanginaiyum
இருந்தவருக்கு அருளும்அது எனக்கறிய இயம்பேடி
Irundhavarukku arullum adhu enakkarriya iyambēdi
அருந்தவருக்கு அறமுதல் நான்கு அன்று அருளிச்
செய்திலனேல்

Arundhavarukku arramudhal naangu andru arullich
cheydhilanēl

திருந்தவருக்கு உலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ.
Thirundhavarukku ulagiyaarkai theriyaakaann saazhalo,

திருச்சிற்றம்பலம்

இறைவன் ஆலின் நிழலில் அமர்ந்தான்; முனிவர்களுக்கு அறம்
பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய நான்கினையும் உபதேசம் செய்தான்;
இது ஏன் என்று நான் அறியுமாறு சொல்; ஏடி! முனிவர்களுக்கு
அறம் முதல் நான்கையும் அருள் செய்யாது இருந்தால் மக்களுக்கு
ஒழுக்க நெறி தெரியாது போகும்; ஆகவே அவன் அருள் செய்தான்

அருந்தவர்—Saints who perform rare penance
ஆல்—banyan tree அறம்—virtue

இறைவன் அந்தணராக வந்து மாணிக்கவாசகர் பாடிய பாடல்களை
ஏட்டில் எழுதுதல்

The Lord came in the guise of a Brahmin and took down
in palm leaves all his poems

முதலா—beginning with	நான்கு—four
இருந்து—seated	அவருக்கு—to them
அருளுமது—revealed	இயம்பு—tell
அன்று—then	இயற்கை—nature
அருளிச் செய்திலனேல்—had He not revealed	
திருந்தவர்—those intending to lead virtuous life	
உலகு—world	
தெரியா—may not be known	

To the saints, seated under the Banyan tree, He revealed the truth of the tetrad, Dharma. Artha, Kama and Moksha. Tell me clearly why he did so. Had He not revealed them then, the nature of the world may not be known to those intending to lead virtuous life.

அச்சோப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
 Muththinerri arriyaadha mūrkkarodu muyalvēnaip
 பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
 Paththinerri arriviththup pazhavinaigall paarrum vannnam
 சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனே ஆண்ட
 Siththamalam arruviththuch chivamaakki enaiaannda
 அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.
 Aththan enakku arulliyavaarru aarperuvāar achchōvē.

முத்தி வழியை அறியாத மூர்க்கரொடு பயிற்சி செய்கிறேன்; அத் தகைய எனக்குச் சிவபெருமான் பத்தி வழியை அறிவித்தான்; பழ வினைகள் கெட்டு ஒழியுமாறு செய்தான்; ஆணவ மலந்தையும் நீக் கிறான்; சிவத்தன்மை அடையுமாறு செய்தான்; என்னை ஆட் கொண்டான். அத்தலைவன் எனக்கு அருளிய முறையை வேறு யார் பெறுவார்கள்? இது ஆச்சரியம்.

முத்தி நெறி -- way to beauty (or) salvation
 அறியாத -- that do not know

மூர்க்கர்—அறிவு இல்லாதவர்—the ignorant
 முயல்வேன்—I who toiled பக்திநெறி—the way of devotion
 பழவினை—old deeds பாறும் வண்ணம்—release
 சித்தமலம்—ஆணவமலம்—the primal impurity: Aannava.
 அறுவித்து—sever; to put an end to
 சிவம் ஆக்கி—transforming into Siva
 எனே ஆண்ட—took me into His fold அத்தன்—Lord
 அருளியவாறு—the way of blessing
 ஆர்பெறுவார்—who will get? அச்சோ—wonderful

I toiled with the ignorant who know not the way of salvation.
 He taught me the way of pious devotion. He released me of
 the 'old deeds'. He also put an end to the primal impurity.
 He transformed me into Siva. He took me into His fold. He
 is my Lord. Who else can get this way of blessing bestowed
 on me? Wonderful !

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
 Nerriyallaa nerrithannai nerriyaaga ninaivenaich
 சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும் வண்ணம்
 Sirunerrigall seraamē thiruvarullē serum vannnam
 குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தை எனக்கு
 Kurriyondrum illaadha kūththan than kūththai enakku
 அறியும் வண்ணம் அருளியவாறு ஆர்பெறுவார்
 அச்சோவே.

Arriyum vannnnam aruliyavaarru aarperruvaar achchōvē

பொய் எல்லாம் மெய்என்று புணர் முலையார் போகத்தே
 Poy ellaam mey endru punnar mulaiyaar bogaththē
 மையல் உறக் கடவேனை மாளாமே காத்து அருளித்
 Maiyal urrak kadavēnai maallaamē kaaththu arullith
 தையலிடம்கொண்ட பிரான் தன்கழலே சேரும்

வண்ணம்

Thaiyal idam konnda pirraan thankazhalē serum vannnnam
 ஐயன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.
 Aiyan enakku aruliyavaarru aarperruvaar achchōvē.

‘இப் பாடல்களுக்குப் பொருள் நடராசப் பெருமானே’ என்று
மாணிக்கவாசகர் கூறுதல்

Monickavasagar says that the meaning of the verses
is no other than Nataraja.

மண்ணதனில் பிறந்து எய்த்து மாண்டு விழக் கடவேனை
 Mannnnadhanil pirrandhu eyththu maanndu vizhak kadavenai
 எண்ணம் இலாஅன்புஅருளி எனை ஆண்டிட்டு என்னையும்

தன்
 Ennnnam ilaa anbu arulli enai aanndittu ennaiyum than
 சுண்ண வெண்ணீறு அணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்
 வண்ணம்

Sunnnna vennnneerru anniviththuth thuynerriye s̄rum
 vannnnam

அண்ணல் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார்
 அச்சோவே.

Annnal enakku aruliyavaarru aar perruvaar achchōvē.

பஞ்சாய அடி மடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
 Panjaaya adi madavaar kadaik kannnnnaal idarppattu
 நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன் உன் அருள் பெற்றேன்
 Nenjaaya thuyarkūra nirrpēn un arull petrēn
 உய்ஞ்சேன் நான் உடையானே அடியேனை வருக என்று
 Uygnjēn naan udaiyaanē adaiyēnai varuga endru
 அஞ்சேல் என்று அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே
 Agnjēl endru aruliyavaarru aar perruvaar achchōvē.

வெந்து விழும் உடற்பிறவி மெய்என்று வினை பெருக்கிக்
 Vendhu vizhum udarrpirravi meyendru vinai perukkik
 கொந்துகுழல் கோல்வனையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
 Kondhu kuzhal kolvallaiyaar kuvimulaimel veezhvēnaip
 பந்தம் அறுத்து எனையாண்டு பரிசுஅற என் துரிசும்அறுத்து
 Pandham arruththu enaiyanndu parisu arra enthurisum
 arruththu

அந்தம் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.
 Andham enakku aruliyavaarru aar perruvaar achchōvē.

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
 Thaiyalaar maiyalilē thaazhndhuvizhak kadavēnaip
 பையவே கொடுபோந்து பாசம் எனும் தாழ்உருவி
 Paiyavē kodupōndhu paasamenum thaazh ūruvi

உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்டு ஓங்காரத்து உட்பொருளை
 Uyyunerri kaattuviththittu onngaariththu utporullai
 ஐயன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.
 Aiyān enakku arulliyavaarru aar perruvaar achchōvē.

சாதல் பிறப்பு என்னும் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
 Saadhal pirappu ennum thadagnchuzhiyil thadumaarrik
 காதலின் மிக்கு அணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
 Kaadhalin mikku anniyizhaiyaar kalaviyilē vizhuvēnai
 மாதொரு கூறுஉடையபிரான் தன் கழலே சேரும் வண்ணம்
 Maathoru kūrru udaiyapiraan thankazhalē sērum vānnam
 ஆதிஎனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.
 aadhi enakku arulliyavaarru aar perruvaar achchōvē.

செம்மை நலம் அறியாத சிதடரொடும் திரிவேனை
 Semmai nalam arriyaadha sidhadarodum thirivēnai
 மும்மை மலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன் தான்
 Mummai malam arruviththu mudhalaaya mudhalvan thaān
 நம்மையும் ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
 Nammaiyum ōr porullaakki naay sivigai ētruviththa
 அம்மை எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.
 Ammai enakku arulliyavaarru aar perruvaar achchōvē.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருள் நலத்தை அறியாத மூடரோடு நான் திரிந்துகொண்டு
 இருந்தேன்: ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலங்களை
 யும் நீக்கினான், முதல்வனும் தலைமை உடையவனும் ஆகிய இறை
 வன். (அவன் திருவடியை வணங்கும்) எம்மையும் ஒரு பொருள்
 ஆகக் கருதினான்; நாயைச் சிவிகையில் ஏற்றுவிப்பது போல என்னை
 யும் சிறப்புச் செய்தான்—இங்ஙனம் எனக்கு அருளிய இத்
 தன்மையை வேறு யார் பெறுவார்கள்?

செம்மை நலம்—the goodness of Bliss
 அறியாத—that know not சிதடர்—அறிவிலி—the ignorant
 மும்மை மலம்—the three impurities (Anava, Maaya and
 Kanma)

அறுவித்து—severed

முதல்—the beginning

முதல்வன்—the primal One

ஒரு பொருள் ஆக்கி—made me a worthy one

நாய்—dog

சிவிகை—palanquin

உம்மை – அங்ஙனம்—in that way

I wander with the ignorant who know not the way of salvation. He severed me of the three-fold impurities. He is the Beginning and the primal One. He made me, the worshipper of His Feet, a worthy one—like a dog placed into a palanquin. Thus He blessed me. Who else can get this way of Blessing bestowed on me?

ஓம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அருணாகிரிநாதர்

திருப்புகழ்த்திரட்டு

SELECTIONS
FROM THE THIRUPPUGAZH
OF
Arunagirinaathar

அருணகிரிநாதர் வரலாறு

நாகர்கோவில் கிருஷ்ணன்

திருவண்ணாமலை என்னும் திருத்தலத்தில் ஞானத் தவசீலராக விளங்கியவர், அருணகிரிநாதர். இவர் திருப்புகழ் அமிழ்தத்தை மழைபோல் பொழிந்து பக்தர்களுக்குப் பேரின்பப் பாதை காட்டினார்.

மகன் அருணகிரியாவை அன்னையார்
தம் மகளிடம் ஒப்படைத்தல்

The mother placing Arunagiri under
the care of her daughter

அருணகிரி நாதர் பதினேந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.
காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வாழ்ந்து வந்த தவயோகியான திரு

வெண்காடருக்கும் முத்தம்மை என்னும் பெயருடைய நற்குண மங்கை நல்லாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தார்.

புத்திரன் பிறந்த மகிழ்ச்சியைப் பெற்றோர்கள் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடினர். ஓரிரு தினங்களில் திருவெண்காடர் வட நாட்டிற்குத் தீர்த்த யாத்திரை சென்றார். அவர் திரும்பிவர இயலாத சூழ்நிலையில் சிலகாலம் காசியில் தங்கிவிட்டார்.

இத் தருணத்தில், முத்தம்மை, பூம்புகாரில் மகனுடன் தனித்து இருக்க இயலாத நிலையில் திருவண்ணாமலையிலுள்ள தன் மகள் ஆதிலக்ஷ்மி வீட்டிற்கு வந்தாள். வந்த இடத்தில் முத்தம்மை நோய்வாய்ப்பட்டு உயிர் நீத்தாள்.

ஆதிலக்ஷ்மி குழந்தை அருணகிரியைக் கண்ணும் கருத்துமாக வளர்த்து வரலானாள்.

இளமையிலேயே அருணகிரி தேவாரம், திருமந்திரம், திரு முருகாற்றுப்படை மற்றும் இலக்கண இலக்கிய புராண நூல்களை எல்லாம் ஐயம் திரிபறக் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

ஆனால், அருணகிரி, தனது முன்வினைப் பயனால் கற்றபடி நடக்க வில்லை. மாறாக வாழ்க்கையில் கண்டபடி நடந்தார். மால் மருகனை நினைக்க வேண்டிய அவரது மனம் மயக்கும் மங்கையர்களை நாடியது. மோனத் தவம் இருக்க வேண்டியவர், மோக வலையில் சிக்கி உழன்றார்; சிற்றின்பம் என்னும் சேற்றில் வீழ்ந்து கிடந்தார்.

அருணகிரி பொன் இழந்தார், பொருள் இழந்தார்; பெரு மதிப்பையும் இழந்தார்; நோய்வாய்ப்பட்டார். அருணகிரியின் பொன்போல் பிரகாசித்த மேனி நோயால் பொலிவு குன்றியது. அவருக்கு உலகமே இருண்டது. வாழ்க்கையை வெறுத்தார். பழனி ஆண்டியைப் பற்றிப் பாடப் போகும் பக்தன் திருவண்ணாமலை வீதிகளில் ஆண்டி போல் திரிந்துகொண்டிருந்தார்.

ஒரு நாள் அருணகிரி, திருவண்ணாமலை திருக்கோயில் வழியாக வந்துகொண்டே இருந்தார். அப்பொழுது அவரது முன்வினையின் நற்பயனால் பேரின்பம் இம்மையிலும் வந்து கூடத் தொடங்கியது. திருவண்ணாமலைப் பெருமான், முதியோன் வடிவம் தாங்கி அருணகிரியின் முன்னால் எழுந்தருளினர்.

“அன்பனே” என்று அழைத்தார், ஆண்டவன்.

அருணகிரி செவிகளிலே தேவனின் திருவாய் அமுதம் தேன் போல் பாய்ந்தது. அருணகிரி, வியப்புடன் பெரியவராக வந்த பரமேசுவரனைப் பணிந்து நின்றார். சிவபெருமான் அன்பனைத் திரு நோக்கம் செய்து, “அருணகிரி! குன்றுதோறும் குமரனைப்

அனைத்தும் இழந்த அருணகிரியார்
ஆண்டியாய்த் திரிதல்

Arunagiri wanders about
losing everything

போற்றிப் பணிந்து பேரின்ப வீடு காண்பாயாக” என்று திருவாய் மலர்ந்து அருளி மறைந்தார்.

அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த அருணகிரியின் மனம், அருளுசலப் பெருமானின் அருள் மொழிகளைச் சற்றுக்கூட ஏற்க

வில்லை. பற்றற்ற நிலையில் வாழ்ந்து வந்த அவர் பரமனின் வரம் பெற்ற வார்த்தைகளைப் பற்றாது பித்தனைப் போல் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார்.

அருணகிரியின் இத்தகைய போக்கைக் கண்டு உற்றோரும் உறவினரும் வாய்க்கு வந்தபடி பேசினர், ஏசினர். நாளடைவில் அருணகிரி மனத்திலே பலவிதமான சலனங்கள் ஏற்பட்டன; உள்ளத்திலே எத்தனையோ போராட்டங்கள் தோன்றின. மனம் குழம்பினார். அந்த நிலையில் அவர் முன்பு தாம் செய்த தவற்றை எண்ணி எண்ணி வருந்தத் தொடங்கினார். ‘ஆன்றோர் சொல் கேளாது அடாத பழிக்கு ஆளானோமே’ என்று ஏங்கித் துடித்தார்.

குன்றுதோறும் குமரப் பெருமானின் கமல மலர்ப்பாதங்களைப் போற்றிப் பாட வேண்டியதற்கு மாறாகச் சிங்காரப் பெண்களின் பின் சென்று தீயநெறி கண்டோமே என்று எண்ணி மேலும் மேலும் ஏக்கம் கொண்டார்.

“முருகா! மங்காத தவநிலை தந்து என்னை ஆட்கொண்டருளுவாய், பெருமானே” என்று சொல்லிக் கண்ணீர் வடித்துக் கதறினார். திருவண்ணாமலைக் கோயிலின் பெரிய கோபுரத்தின் வடவாயிலில் தவநிலையில் அமர்ந்தார். ஆறுதல் தரும் ஆறுமுகப் பெருமானை அகத்தே கோயில் கொள்ளச் செய்தார்.

ஆறுமுகங்களையும், பன்னிருதோள்களையும், தண்டைச் சிலம்பணிந்த செங்கமலத் தாள்களையும் சிந்தையிலே கொண்டு தியானத்திலே அமர்ந்தார். தியானத்தின் மகிமையால் அவர் செய்த கர்மவினைகள் பட்டொழிந்து போக, அறவழி அவரை வந்தனைந்தது. அவர் தியானத்தில் மலைபோல் உயர்ந்தார்.

இவ்வாறு பலகாலம் தவம் இருந்தும் அவரால் பெருமானைத் தரிசிக்க முடியவில்லை. அவர் மனம் வாடினார்; நாதன் தாள் காணாத வாழ்வும் ஒரு வாழ்வா? என்று எண்ணினார். “உயிரை விடுவதே உத்தமம்” என்ற முடிவிற்கே வந்தார்.

கோபுரத்தின்மீது ஏறினார், அருணகிரிநாதர்.

“குமரேசா!” என்று கூவி அழைத்தார்.

“கந்தா!” என்று கதறி அழுதார்.

“முருகா” என்று மனம் உருகத் தியானித்தார்.

அருணகிரி கண்ணீரண்டையும் மூடிக்கொண்டு, முருகனை நினைத்த வண்ணம் கோபுரத்தின் உச்சியில் நின்றும் கீழே குதித்தார்.

மனம் உடைந்த அருணகிரியார் கோயில் கோபுரத்திலிருந்து விழுந்து இறக்கத் துணிதல்

Losing heart Arunagiri determines
to put an end to his life by falling
down from the temple tower

அன்று கண்ணப்பனை ஆட்கொண்டருள “நில் கண்ணப்பா” என்று வெளிவந்தார், வெள்ளிப்பிறையணிந்த வேணிப்பிரான்!

அதுபோல், இன்று அவர்தம் குமரர் முருகப் பெருமான், “நில் அருணகிரி” என்று அருளிய வண்ணம், கீழே விழ இருந்த

பக்தனைத் தமது அருட்கரத்தால் ஆட்கொண்டருளினார். முன்னாலில், வள்ளியம்மைக்குக் காட்சி தந்த கோலத்தை இன்று முருகப் பெருமான் அருணகிரிக்கும் காட்டி நின்றார்.

அருணகிரி அடிவளார்க்கு முருகன்
காட்சி தந்து அருள் புரிதல்
Lord Muruga appears before
Saint Arumugam and bestows grace

அருணகிரி இந்த அற்புதத்தைக் கண்டு அதிசயித்தார், கரங்கூப்பி அப்பெருமானை வணங்கினார்.

முருகப் பெருமான் அருணகிரியிடம் "சுர்மா இரு சொல் என்று உபதேசித்து மறைந்தார்.

இறைவன் திருவாக்கின்படி பேசாமல் மௌனமாக இருப்பது உத்தமம் என்பதைச் சித்தத்திலே கொண்டார், அருண்

மௌனநிலையே பகவானைக் காணச் சிறந்த மார்க்கம் என்பதனை உணர்ந்தார்; சுத்த சிவயோகி போல், சமாதி நிலை பெற்றார்.

இவரது இதய கமலத்திலே குன்று அமர்ந்த குமரன் குடி புகுந்தான். அகம் மலர்ந்தது, அருள் சிறந்தது. எங்கும் பிரகாசம் பொங்கியது. ஒருநாள் அகத்திலே பேரொளிப் பிழம்பாக எழுந்தருளிய முருசுப்பெருமான் வேலும் மயிலும் விளங்கப் பன்னிரு கண்களும், பவளச் செவ்வாயும், ஈராறு குண்டலங்களும் விளங்கத் தேசோமயமாகப் புறத்தே காட்சி அளித்தார்.

“அருணகிரி நாதா” என்று அழைத்தார் முருகன்! “மாணிக்க வாசகா” என்று பரமன் அன்று அழைத்தாற் போல்.

அருணகிரி, அருணகிரிநாதர் ஆனார்; சிரமீது கரம் உயர்த்தி, “முருகா” என்று அழைத்தவாறு அவருடைய திருத்தாள்களைத் தலையால் வணங்கினார்.

முருகன், அருணகிரிநாதரைத் திருநோக்கம் செய்து, “அருணகிரிநாதா! இம்மையில் எம்மைப் பாடிப் பணிந்து எம்மிடமே வந்தனைவாயாக” என்று திருவாய் மலர்ந்தார்.

அருணகிரிநாதர் கண்களிலே நீர் பெருக, “ஐயனே வேதங்களுக்கும் எட்டாத உமது திருவடித்தாமரைகளைப் புகழ்ந்து பாடுவதற்கு இவ் வெளியேனுக்கு எப்படி முடியும்?” என்று உள்ளம் உருக வேண்டி நின்றார்.

குமரன் கொவ்வைச் செவ்வாயிலே குமிண் சிரிப்பு மலரத் தமது திருக்கையேலால் அருணகிரியாரின் நாவில், “ஓம்” என்னும் பிரணவ மந்திரத்தை எழுதினார்; மெய்ஞ்ஞான உபதேசம் செய்து அருளினார்.

“முத்து என்று தொடங்கிப் பாடுவாயாக” என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்து அருளிச் செய்து பெருமான் மறைந்தார். “முத்து” என்று தொடங்கி அருணாசல நாதரைத் தலையால் ஏற்று, முக்கண்ணன் மைந்தனை, மால் மருகனைப் பாடத் தொடங்கினார்.

“முத்தைத்தரு பத்தித்திரு நகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக்குருபர—எனவோதும்
முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரு—மடிபேண ”

கந்தப் பெருமானே, இச் செந்தமிழ்ச் சந்தப்பாவால், செந்நாக் குளிரப் பாடிப் பாடிப் பரவசமுற்றார்; ஆனந்தக் கூத்தாடிக் களித்தார்.

அருணகிரிநாதர், சிவப்பேற்றைப் பெற்ற பரமஞானியானார்; எம்பெருமானின் திருவடி தீக்ஷையால் யோசானு பூதியும், மோன நிலையும் கண்டார்.

அருணகிரிநாதரின் புசழ் நாடு நகரமெங்கும் பரவியது. மக்கள் அவரைக் கொண்டாடிப் போற்றினர். முருகன் அருளைப் பரிபூரணமாகப் பெற்றவர் என்பதனை நன்கு உணர்ந்த மக்கள், அவரையே முருகனாக எண்ணி வணங்கினர்.

அருணகிரிநாதரின் புசழ், அப் பிரதேசத்தை ஆண்ட மன்னன் பிரபுடதேவன் செவிகளுக்கும் எட்டியது. மன்னன் அருணகிரிநாதரை நேரில் கண்டு மகிழ்ந்தான். முடி அணிந்த மன்னன் அருணகிரிநாதரை அடிபணிந்து வீழ்ந்து வணங்கினான்; அருணகிரியாரின் அருட்பாக்களைக் கேட்டு அக மகிழ்ந்தான்; நாளடைவில் மன்னன் அருணகிரிநாதரின் அன்புத் தொண்டன் ஆனான்.

மன்னனுக்கு, முருகப்பெருமானைக் கண்டு தரிசிக்க வேண்டும் என்ற பக்திப் பெருக்கு உள்ளத்திலே பொங்கிப் பெருகியது.

ஒரு நாள் மன்னன் அருணகிரிநாதரை வணங்கித் “தவச் செம்மலே! தேவரீர் கண்டு களித்துப் பெருமிதம் பூண்டு வரும் செவ்வேட் பரமனை இந்த அடியேனும் தரிசித்துப் பேறுபெறும் பாக்கியத்தைத் தந்தருளவேண்டும்” என்று வேண்டிக் கொண்டான்.

மன்னனின் இந்த அவாப் பூர்த்தியாகும் தருணம் வந்தது!

அவ்வுரில், சம்பந்தாண்டான் என்னும் பெயருடைய தேவி பக்தன் ஒருவன் இருந்தான். இவனும் அரசனுக்கு நண்பனாக இருந்தான்.

அருணகிரிநாதருக்கும் மன்னனுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட அன்பைப் பற்றிக் கேள்வியுற்ற சம்பந்தாண்டான் உள்ளத்தில் பொருமைத்தீ கொழுந்து விட்டெரியத் தொடங்கியது. அவன் அவர்களின் நட்பைப் பிரிக்கத் திட்டமிட்டான்.

சம்பந்தாண்டான் அரசனை அணுகி, “அரசே! யாரொருவர் தாம் வழிபடும் மூர்த்தியை நேரில் தோன்றச் செய்கின்றாரோ

அவர்தாம் உண்மையான பக்தர். அவர்மீது தான், தாங்கள் அன்பு செலுத்த வேண்டும்” என்றான்.

சம்பந்தாண்டான் வாதம் மன்னனுக்கு அவன்மீது வெறுப்பையும், ஆத்திரத்தையும் அதிகப்படுத்தியது.

சம்பந்தாண்டான் மன்னனிடம் அடிக்கடி இதையே சொல்லி வந்தான். மன்னன் நிலை தர்மசங்கடமானது. இவனது கூற்றை அருணகிரிநாதருக்கு எவ்வாறு உணர்த்துவது என்பதனை அறியாது மன்னன் மனம் குழம்பினான்.

அப்பொழுது மன்னனுக்கு ஒன்று தோன்றியது. அருணகிரி நாதரின் பெருமையை உலகறியச் செய்ய இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாக அமையும் என்று கருத்திலே கொண்டான்.

சம்பந்தாண்டான் கூற்றை அருணகிரி நாதரிடம் கூறினான், மன்னன்! “குமரப்பெருமான் திருவருட்கருணை அதுவாயின் அவ்வாறே நடக்கட்டும்” என்று தமது சம்மதத்தைத் தெரிவித்தார், அருணகிரிநாதர்.

அரசன் அவை கூட்டினான். இவர்கள் வாதத்தைக் காண அன்பர்களும், அடியார்களும் அவையில் கூடினர்.

சம்பந்தாண்டான் அகங்காரமே உருவமாக ஒருபுறம் அமர்ந்திருந்தான்.

அருணகிரிநாதர் திருவெண்ணீறும், உருத்திராஷ மாலைகளும் விளங்கச் சிவப்பொலிவுடன் பேரொளி பொங்க எழுந்தருளியிருந்தார்.

முதலில், சம்பந்தாண்டான் தேவிமீது மந்திரங்களை உருவேற்றிப் “பராசக்தி! நான் ஒரு உண்மையான தேவி உபாசகன் ஆனால், இக்கணமே சூலமும் மழுவும் தாங்கிச் சிங்கவாகனரூபினியாக அவை நடுவே வந்து தோன்றுவாயாக!” என்று வேண்டினான்.

சக்தியையே வேலாகக் கொண்ட முருகனின் அருள்பெற்ற அருணகிரிநாதரின் அழைப்புக்காகக் காத்திருக்கும் ஆண்டவன் சம்பந்தாண்டானின் ஆணவ வார்த்தைகளுக்குத் திருவுள்ளம் கொள்ளவில்லை!

சம்பந்தாண்டான் அவை நடுவே தோல்வியைத் தழுவிக்கூனிக் குறுகிப் போனான்.

அருணகிரிநாதர், கந்தக் கடவுளைத் தியானித்தார்.

“கந்தப் பொழில்இகழ் குருமலை மருவிய பெருமானே
சந்தச் சபைதனில் எனதுள்ளம் உருகவும் வருவாயே”
எனத் தொடங்கிப் பாடினார்.

“இறைவா! இங்குள்ள மன்னன் பிரபுட தேவன் மனம் மகிழ
உள்ளம் நெகிழ நீவீர் எதிர் தோன்றி உமது நடன தரிசனத்தைத்

அருணகிரியார் சம்பந்தாண்டானுடன்
சொற்போரிட்டு வெற்றி காணுதல்

Arunagiri gets victory over Sambanthandaan
in a combat of speech

தந்தருள வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்த அருணகிரிநாதர், எம்
பெருமான் எவ்வாறு ஆடி வரவேண்டும் என்பதனையும் அழகிய

சந்தப்பாக்களால் கேட்போரை மெய்யுருகச் செய்யும் வண்ணம் பாடினார்.

அக்கணமே அவையிலே பேரொளி பொங்கியது. அடியார்க்கு எளியவராம் அம்பலக் கூத்தனின் அன்புக் குமரன், திருக்கை வேல் விளங்க-மயில்மீது ஆரோகணித்து எழுந்தருளி மறைந்தார்.

அரசனும் அடியார்களும் கண்பெற்ற குருடர் போல், கடவுளைக் கண்டு கூத்தாடினர்.

“முருகா! முருகா” என்ற திருநாமத்தின் ஓசை விண்ணும் மண்ணும் எட்டியது.

“அருணகிரிநாதரை முருகப்பெருமான் ஆட்கொண்டருளியது சத்தியம்” என்று துதித்தவர் பல பேர்!

“அற்புதம்! அற்புதம்! ஐயனின் தரிசனம் அற்புதம்” என்று அகமகிழ்ந்தோர் பல பேர்.

அருணகிரிநாதரின் பக்தி மேலும் மேலும் பெருகியது.

அருணகிரிநாதர் ஆங்காங்கே எழுந்தருளியுள்ள ஆறுமுகப் பெருமானைத் தரிசித்துப்பாமாலையால் பூமாலை சூட்ட எண்ணினார்.

ஒரு நாள் அருணகிரிநாதர், திருவண்ணாமலை ஈசனையும், உண்ணாமலை அம்மனையும் அவர் தம் குமாரனையும் போற்றிப் பணிந்து தமது தல யாத்திரையைத் தொடங்கினார்.

இமயம் முதல் குமரி வரை யாத்திரை புரிந்தார். ஈழ நாடு சென்று கதிர்காமம், திருக்கோணமலை, யாழ்ப்பாணம் முதலிய திருத்தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள எம் பெருமானை நெஞ்சு நெகிழத் தேன்தமிழால் பாடி மகிழ்ந்தார்.

தில்லையிலே நடராஜ நர்த்தனமும், திருச்செந்தூரிலே முருகனின் திரு நடனமும் கண்டு பேரின்பம் பூண்டார்.

சுவாமி மலையிலே பிரணவ மந்திர உபதேசம் பெற்றார்.

விராலிமலை வேலவனைப் போற்றிப் பணிந்து அஷ்டமா சித்தி களையும் பெற்றார்.

வயலூரிலே, அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழ் அமிழ்தத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்த முருகப் பெருமான், திருப்புகழைத் தமது திரு மார்பிலே செம்பொன் பதக்கமாக அணிந்து கொண்டார்.

சென்னிமலையிலே படிக்காசு பெற்றார். பழநியிலே ஜபமாலை பெற்றார்!

நெடுநாள் பிரிந்திருந்த தந்தையும் மகனும்
சந்தித்து மிக மகிழ்தல்

The father and son who met after a
long time being in ecstatic joy

வடநாட்டு யாத்திரையின்போது அரித்துவார் என்னும் இடத்
தில் அருணகிரிநாதர் தம்முடைய தந்தையைக் காணுகின்ற
பேற்றைப் பெற்றார். தந்தையோ மகனின் பேராற்றலைக் கண்டு
கோடி இன்பம் பூண்டார்.

அடியாரின் தலயாத்திரையின்போது அற்புதங்களும், அதி
சயங்களும் எத்தனை எத்தனையோ! அருணகிரிநாதர் தமிழ் மழை

பொழிந்தார்! அறுபடைக் குமரனும் அவருக்கு அருள்மலை பொழிந்தார்.

அருணகிரிநாதரின் பெருமையை முருகப்பெருமான் ஒவ்வொரு தலத்திலும் ஓங்கி உயரச் செய்து அருளிஞர்.

பாரதம் பாடிய வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வாருக்கும், இவ்வாறு அருணகிரிநாதருக்கும் வாது செய்யும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

வில்லிபுத்தூரார் தம்மோடு வாது செய்து தோற்பவர்களின் காதை அறுப்பதைப் பெரும் நிபந்தனையாகக் கொண்டிருந்தார்.

ஆனால் வில்லிபுத்தூரார் அருணகிரி சுவாமிகள் பாடிய செய்யுளுக்குப் பொருள் சொல்ல முடியாமல் தோல்வியுற்றார். போட்டி நிபந்தனையின்படி வில்லிபுத்தூரார் காதை அறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவை தீர்ப்பளித்த போதும், அருணகிரி நாதர், “கருணைக்கு விரோதமாகக் கொள்ளுதல் கூடாது” என்று அவருக்குப் புத்திமதி சொன்னார்; அத்தோடு அவர் கையில் வைத் திருந்த குறடாவையும் வீசி எறியச் செய்தார் சுவாமிகள். அது சமயம் சுவாமிகள் பாடிய நூல்தான் கந்தர் அந்தாதி என்பது.

இவ்வாறு அருணகிரிநாதரின் கருணையும் பக்தியும் கவிபாடும் திறனும் நாளுக்கு நாள் நாடெங்கும் பரவின.

ஒருவாறு சுவாமிகள் தமது தீர்த்தயாத்திரையை முடித்துக் கொண்டு திருவண்ணாமலை வந்து சேர்ந்தார்.

மன்னன் பிரபுடதேவன் அருணகிரிநாதரை அணி தேர்புரவி ஆட்பெரும் படை கொண்டு எதிர்கொண்டு அழைத்தான். பக்திக்குக் கட்டுப்பட்ட மன்னன் அவரிடம் தம்மையே அர்ப்பணித்தான்.

அருணகிரிநாதரிடம் தீராப் பகை கொண்டிருந்த சம்பந்தாண்டான், அவரை மீண்டும் பழிவாங்க எண்ணினான். அதற்காக அவன் ஒரு சூழ்ச்சி செய்தான்.

சம்பந்தாண்டான் அரசனை அணுகி, “அரசே உமது நண்பர் அருணகிரி பெரும் வல்லமை பொருந்தியவர், அஷ்டமாசித்தி களையும் பெற்றவர் என்றெல்லாம் போற்றிப் புகழ்கிறீர்களே; அத்தகைய தருதி அவருக்கு உண்டென்பதை உலகம் ஏற்க வேண்டுமென்றால் கற்பக நாட்டிலிருந்து பாரிஜாத மலரைக் கொண்டுவரச் செய்யுங்கள் பார்க்கலாம்” என்று வஞ்சினம் கூறினான்.

சம்பந்தாண்டானின் செருக்கை வேரோடு அறுக்க முடிவு பூண்ட மன்னன் அவன் சொன்னவற்றை அருணகிரிநாதரிடம் கூறினான்.

மன்னனின் மொழிகேட்டு அருணகிரிநாதர், “எமது ஐயனின் திருவுள்ளம் அதுவாயின் யாம் இப்பொழுதே சென்று பாரிஜாத மலரைக் கொண்டு வருவோம்” என்று கூறினார்.

அருணகிரிநாதர் கோபுரத்தே சென்று அமர்ந்தார்; தியானத்தை மேற்கொண்டார்; அப்பொழுது அங்கே இறந்து கிடக்கும் கிளி ஒன்றைக் கண்டார். அருணகிரிநாதர் அஷ்டமாசித்திகளின் சக்தியால் தம் உடலைக் கோபுரத்தில் இருக்கச் செய்து உயிரைக் கிளியின் உடலுள் பிரவேசிக்கச் செய்தார்.

கிளி உருவம் பூண்ட அடியார் கற்பக நாட்டிற்குப் பறந்து சென்றார்.

இவற்றை அறிந்த சம்பந்தாண்டான், இதுவே அருணகிரியை அழிக்கத் தருணம் என்று கருத்திலே கொண்டான்; அக்கணமே மன்னனிடம் சென்று ‘அருணகிரி ஆலயத்தின் கோபுரத்தில் இறந்து கிடக்கிறான்’ என்று சொன்னான்.

அவனது பொய்யுரை கேட்டு வேந்தன் வெந்தணலில் விழுந்தாற்போல் துடித்தான்; கண்ணீர் வடித்துக் கதறினான்; உண்மையை உணர்ந்து பார்க்கச் சக்தியற்ற அரசன் அருணகிரி நாதரின் உடலைத் தகிப்பித்தான்.

அரசன் மனவேதனையோடு அரண்மனையிலே அருணகிரி நாதரின் நினைவோடு இருந்து வந்தான்.

அப்பொழுது அருணகிரிநாதர் கிளி ரூபத்தில் பாரிஜாத மலருடன் கோபுரத்திற்கு வந்தார்; கோபுரத்தில் தமது உடலைக் காணாமல் திகைத்தார்; ஞான திருஷ்டியால் நடந்தவற்றை அறிந்தார்; கிளி உருவத்தில் மன்னனிடம் சென்றார்; பாரிஜாத மலரைக் கொடுத்தார்.

மன்னன் தான் செய்த பிழையை நினைத்துப் புழுவாய்த் துடித்தான்; கிளியின் கால்களில் வீழ்ந்து கதறிப்பரண்டு அழுதான்.

அருணகிரியார், “அரசே! அடியேனின் உடலை அந்த இறைவன் மறைத்தது நியாயமே. ஈசனின் சித்தம் போல்தான் எதுவும் நடக்கும். அதற்காக நீவீர் வருந்தற்க” என்று ஆறுதல் அளித்தார்.

அருணகிரி அடிகள் கிளி உருவம் பெற்று
மன்னருக்கு மலர் அளித்தல்

Saint Arunagiri in the form of a parrot
offers the flower to the King

கிளி உருவத்தில் இருந்துகொண்டே அருணகிரிநாதர் “கந்தர் அநுபூதி” என்னும் தெய்வீகப் பாடல்களை உலகிற்கு அருளிச் செய்தார். கந்தர் அநுபூதிச் செல்வத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்த முருகப் பெருமான் அவர் முன்னே எழுந்தருளினார்.

“அருணகிரிநாதா! அன்று நீ எம்மிடம் சுகபதம் வேண்டும் என்று கேட்டாய் அல்லவா? அதற்காகவே உனக்கு யாம் இந்த உருவைக் கொடுத்தோம். நீ பேரின்பத்தை விரும்பித் திருத்தணியிலே எம்மைப் பாடிப் பரவசமுற்றாய் அல்லவா? ஆதலால் நீ தணிகைக்கு வந்து எம்மை உனது பண் தமிழால் பணிந்து எம்முடன் சேர்வாயாக! அது போலவே நீ கிளி ரூபத்தில் எமது தாயின் திருக்கரத்திலும் அமர்ந்து களிப்புறுவாயாக” என்று திருவாய் மலர்ந்தார் முருகப் பெருமான்.

அருணகிரிநாதர் ஆனி மாதம் மூல நட்சத்திரத்தில் முருகனின் திருவடியிலே அமர்ந்து பிறவாப் பெருவாழ்வு பெற்றார்.

சம்பந்தாண்டான் தானாகவே தனது அழிவைத் தேடிக்கொண்டான். மன்னன் பிரபுடதேவன் அருணகிரியின் சீடன் ஆனான். அருணகிரிநாதரின் நினைவாகப் பதினாறுகால் மண்டபம் கட்டினான்.

அருணகிரிநாதர் இன்றும் நம்முடனேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் அருளிய கந்தர் அநுபூதி, கந்தர் அலங்காரம், வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம், திருவெழு கூற்றிருக்கை, திருவகுப்பு ஆகியவை இன்னும் நம்மிடையே வேத சொரூப மந்திரங்களாக இருந்து வருகின்றன.

அருணகிரிநாதர், நம் செந்தமிழ் நாட்டில் பெருங்கடவுளாம் முருகனின் அடியார்களுள் தலைசிறந்த ஒருவராக விளங்குகிறார்; ஒப்புயர்வற்ற சிறந்த அருட்பெருங்கவிஞராக வாழ்ந்துகொண்டே இருக்கிறார்.

முருகப்பெருமானுடைய திருவருளால் இந்த உலகத்தில் வாழும் பொழுதே பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்றவர், ஜீவன் முக்தராக விளங்கியவர், அருணகிரிநாத சுவாமிகள். அவர் பாடிய திருப்பு கழ் இன்று தமிழ் முழங்கும் இடமெல்லாம் பரவி, மக்கள் உள்ளத்தை உருக்கி இன்பம் அளிக்கிறது.

The Life of Arunagirinaathar

K.M. VENKATARAMIAH, M.A.,

ARUNAGIRI NAATHAR (அருணகிரிநாதர்) of Thirupugazh (திருப்புகழ்) fame was born of Thiruvenkaadar (திருவெண்காடர்) and Muthammai (முத்தம்மை) in the 15th Century A.C. at Kavirippūmpattinam (காவிரிப்பூம்பட்டினம்). Soon after his birth, his father Thiruvenkaadar went on pilgrimage to North India and he permanently settled at Kasi (காசி) (Varanasi- வாரணாசி).

The mother therefore moved with her son to Thiru-Annamalai (திருஅண்ணாமலை), the residence of her daughter, Aathi Lakshmi (ஆதிலக்ஷ்மி) by name and there the mother fell ill and left for her peaceful abode. The rearing of the child Arunagiri (அருணகிரி) fell upon his sister AathiLakshmi.

Arunagiri grew up of age and studied Thēvaram (தேவாரம்), Thiruvāchakam (திருவாசகம்), Thirumanthiram (திருமந்திரம்), Thirumurugātruppadaï (திருமுருகாற்றுப்படை) and other religious literature and became a scholar of repute.

Though an erudite scholar, Arunagiri did not act according to his scholarship, but he became a free linger and indulged in worldly pleasures. Hence he lost his wealth and reputation and fell ill. He hated to live in the world. He went on wandering in the streets of Thiru-Annamalai (திருஅண்ணாமலை).

One day, the Lord enshrined at Thiru Annamalai, bade him to sing songs in praise of Kumara (கும்ரன்), who resides in his well known six abodes.

Arunagiri did not pay heed to the advise of the Lord but went on wandering as before. But by the grace of the Lord,

he began to meditate on Lord Kumara taking to penance in the northern tower of the Temple. As he went on meditating upon the six countenances, the twelve shoulders and the lotus like feet adorned with anklets, his evil deeds began to vanish and he became transformed into a virtuous man.

Though he was practising penance for a long time, he could not have "DARSAN" of Lord Muruga. Hence he wanted to put an end to his mortal bodily life. With this end in view he ascended the tower and called the Lord by his names "KANTHA, KUMARA, MURUGA" (கந்தா, குமரா, முருகா) but as his prayers were not heard, he jumped down from the top of the gopura. The Lord came to his rescue and holding him in his arms, made him perceive his form with Valli (வள்ளி) his consort. Then he initiated him with the words "SUMMA IRU SOL ARRA" (சும்மா இரு சொல் அற) (Dont talk, keep quiet).

Accordingly Arunagiri began to be in the state of silence and spent his time in meditating upon Lord Kumara. One day the Lord gave his darsan, called him "Arunagirinatha" and bade him to sing songs on Him. Arunagiri expressed his diffidence to sing on Him. The Lord gave him the clue "Muthu" (முத்து) and with this he began his Thiruppugazh (திருப்புகழ்) "Muththaith tharu" (முத்தைத்தரு). Thereafter, he continued to sing incessantly on Lord Muruga.

The name and fame of Arunagirinaathar, spread far and wide. The Chieftain of that terrain was called Prabuta Devan (பிரபுட தேவன்) who hearing of his erudition and grace bestowed by Lord Muruga, came to him, prostrated before him, heard his divine songs and felt extremely glad.

The Chieftain longed to have the Darsan of Lord Muruga and represented his view to Arunagirinaathar.

There was one Sambanthaandaan (சம்பந்தாண்டான்) a follower of Sakthi (சக்தி) and he was in the good books of

that ruling Chieftain. Sambanthaandaan came to know about the respect shown to Arunagirinaathar by the Chieftain.

He disliked this and wanted to separate them. Hence he approached the Chieftain and told him, "O king! I will make my God to appear before you by my Bhakthi (பக்தி-devotion). In the same way Arunagirinaathar should make his God to give Darsan. Then alone he may be accepted as a Bhaktha (Devotee) having none to equal him." At first the Chieftain was reluctant to this challenge. But as Sambanthaandaan persisted, he expressed this to Arunagirinaathar who accepted the challenge with humility.

The assemblage was called for. Sambanthaandaan came, performed puja in pomp and grandeur and evoked his goddess to appear, in vain.

Arunagirinaathar's turn came. He worshipped Lord Kumara with intense devotion and Lord Kumara gave his Darsan riding a peacock, and vanished from sight.

All were amazed. Sambanthaandaan was defeated.

Arunagirinaathar desired to go on pilgrimage, visit all the shrines of Muruga and worship the Lord by his songs. He made extensive tour throughout India from Cape Comorin to the Himalayas. He went to Ceylon, worshipped the shrines at Kathirkaamam (கதிர்காமம்), Thirukkonamalai (திருக்கோணமலை) and Jaffna (யாழ்ப்பாணம்) and sang the Thiruppugazh.

At Chidambaram, he worshipped the dance of Lord Nataraja and at Thiruchendur (திருச்செந்தூர்) the dance of Lord Muruga.

At Swamimalai (சுவாமிமலை) he was initiated with the "PRANAVA" (பிரணவ) mantra.

At Virallimalai (விராலிமலை) he was blessed with Ashtamasiddhi (அஷ்டமாசித்தி) (the eight super natural powers).

At Vayalur (வயலூர்) on hearing the sweet Thiruppugazh songs, Lord Muruga wore the poems as a jewel in his chest.

ஆறுபடை வீடுகளைப் பற்றித் திருப்புகழ்
பாடுகிறார் அருணகிரி அடிகள்

Saint Arunagiri extemporising the Thiruppugazh
on the six abodes of Lord Muruga

At Sennimalai (சென்னிமலை) he got a purse as subsistence allowance and at Palani (பழனி) beads for "Japa" (ஜபம்) i. e. chanting the mantras. In Haradwar (ஹரத்துவாரம்) at the foot of the Himalayas, he was fortunate to meet his father who was filled with ecstatic joy.

Once he chanced to meet a Vaishnavite poet called Villipuththur Alwar (வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார்) who used to rend the ears of those who were defeated in literary combat with him. The Alwar was unable to expound a stanza extempore by Arunagirinaathar for that purpose and hence he was fully defeated. According to the contract, the Alwar's ears had to be rended. But Arunagirinaathar, pitying him, asked him not to cut thereafter the ears of the defeated and Villipuththur Alwar threw away the ear cutter.

After finishing the Pilgrimage, Arunagirinathar returned to Thiru Annamalai (திருஅண்ணாலை) and the chieftain welcomed him with all honours.

The envious Sambanthaandaan wanted to give trouble to Arunagirinaathar by all means. Now he began to act as his well wisher and admirer. Hence he went to the chieftain and said, "O king! Arunagiri is indeed a gifted poet and a great man. The world should know him well. As he is gifted with the supernatural powers, he should be asked to go to the celestial world and fetch the flower called "Paarijaatha" (பாரிஜாதம்).

The chieftain in order to curb the haughtiness of Sambanthaandaan (சம்பந்தராண்டான்) accepted this challenge and advised Arunagirinaathar to do so. The gifted poet placed his mortal body in a safe place in the northern tower, entered the body of a parrot and flew to the celestial world.

Sambanthaandaan went to the king and told him that Arunagirinaathar was dead and that his corpse was found in the temple tower. The chieftain had to believe him and ordered the corpse to be cremated.

Arunagirinaathar returned with the flower "Paarijaatha" (பாரிஜாதம்) in his parrot form, came to the tower, found out by intuition what had happened, went to the chieftain and delivered the celestial flower.

The chieftain was astonished to find him. He fell flat before the divine Parrot and repented for what he had done.

Arunagirinathar pacified the chieftain by saying that it was the will of the God that he should be in the form of a parrot, and sang the poem under the caption “Kanthar Anubhūthi” (கந்தர் அனுபூதி).

Lord Muruga appeared before him and said that as he wanted formerly to be blessed with Sukhapatham (சுகபதம்) he was so blessed and that he should go to Thiruththanigai (திருத்தணிகை) where he might be permanently placed in, in the hand of his mother Uma in the form of a parrot.

On one Mūlam (மூலம்) day in the month of Aani (ஆனி) (June—July) he attained Supreme Bliss.

Arunagirinaathar is always living with us in the form of his works the Thiruppugazh (திருப்புகழ்), Kanthar Anubhūthy (கந்தர் அனுபூதி), Kanthar Alankāram (கந்தர் அலங்காரம்), VēlViruththam (வேல்விருத்தம்), Mayil Viruththam (மயில் விருத்தம்) Sēval Viruththam (சேவல் விருத்தம்), Thiruvezhu Kūtru Irukkai (திருவெழு கூற்று இருக்கை) Thiuvaguppu (திருவகுப்பு) etc. and has become one with God.

Long live the fame and works of Arunagirinaathar!

விநாயகர் துதிப்பாடல் VINAAYAGAR THUTHIPPADAL

கைத்தல நிறைகனி

KAITHTHALA NIRRAIKANI

கடவுள் தம்மை வணங்குபவரின் மனத்தில் தங்குகிறார்;
அவரை வணங்கினால் நாம் நன்மை பெறலாம்;
எடுத்த காரியங்களில் வெற்றி பெறலாம்;
ஆகவே அவரைப் பணிந்து வணங்குவோமாக!

விநாயகரை வணங்குவேன்

கைத்தல(ம்) நிறைகனி அப்பமொடு அவல் பொரி
Kaiththalam nirraikani appamodu aval pori
கப்பிய கரிமுகன் அடி பேணிக்
kappiya karimugan adi pennik
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ
katridum adiyavar puththiyil urraibhava
கற்பகம் என வினை கடிதேகும்!
karrpagam ena vinai kadithēgum!
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
maththamum madhiyamum vaiththidum aranmagan
மற்பொரு திரள் புய மதயானை
marrporu thirall puya madhayaanai
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
maththalla vayirranai uththami pudhalvanai
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே!
mattavizh malarkodu pannivēnē!
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதலில்
muththamizh adaivinai murrpadu girithanil
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே!
murrpada ezhudhiya mudhalvōnē!

முப்புரம் எரிசெய்த அச் சிவன் உறை ரதம்
muppuram eri seydhā ach chivan urrai radham

அச்சது பொடிசெய்த அதி தீரா!
achchadhu podiseydhā adhi dheera!

அத் துயர் அதுகொடு சுப்பிரமணி படும்
ath thuyar adhu kodu Suppiramanni padum

அப் புனம் அதன் இடை இபம் ஆகி
ap punam adhan idai ibam aagi

அக் குறமகளுடன் அச் சிறு முருகனை
ak kurramagalludan ach chirru Muruganai

அக் கணம் மணம் அருள் பெருமானே!
ak kannam mannam arull perumaallē!

(உன்னை)
(Unnai)

மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே.
mattavizh malarkodu pannivēnē.

கையில் நிறைந்து இருக்கிற பழம், அப்பம், அவல், பொரி
ஆகியவற்றை உண்பவர் ஆனைமுகக் கடவுள்;

அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி,

‘படிக்கும் அடியவர்களுடைய மனத்தில் இருப்பவரே! கற்பகம்
போன்றவரே!’ என்று கூறினால்,

அவர்களுடைய பாவங்கள் விரைவில் போகும்.

ஊமத்த மலரையும் பிறைச்சந்திரனையும் சூடிய சிவபெருமா
னுக்குத் திருமகன்—

மலைபோன்ற திரண்ட புயங்களை உடையவன்—

மதம் சொரியும் யானை முகம் உடையவன்—

மத்தளம் போன்ற வயிறு உடையவன்—

உத்தமி ஆகிய உமையின் மகன்—

இவரைத் தேன் சொரியும் மலர்களால் பூசை செய்து வணங்கு
கிறேன்!

முத்தமிழையும் மேருமலையில் எழுதிய தலைவனே!

முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமான் இருந்த ரதத்தின் அச்சை
உடைத்த அதிக வீரம் உடையவனே!

வள்ளியினிடம் கொண்ட காதலால், முருகன் தினைப்புனத்தில்
துன்பப்பட்டார்;

அதனை நீக்குவதற்கு யானையாக வந்து வள்ளியுடன் முருகனை
ஒன்று சேர்த்துத் திருமணம் புரிவித்த தலைவனே!

உன்னைத் தேன் சொரியும் மலர்சளால் பூசை செய்து வணங்கு
கிறேன்.

கைத்தலம்—in the hand	கப்பிய-உண்ட—ate
கரிமுகன்-யானை முகத்தை உடைய	Lord Vinayaka having
விநாயகர்	Elephant's head
கனி-பழம்—fruit	கரி-யானை—elephant
பேணி-வணங்கு—bow down	கற்றிடும்--those who learn
அடியவர்—devotees	புத்தி-மனம்—mind, heart
உறைபவ—who resides	கற்பகம்—a celestial tree
வினை-deeds	கடிது ஏகும்—go fast
கடிது-வேகமாக—fast	மத்தம்-ஊமத்தமலர்—a kind of flower
மதியம்-சந்திரன்—moon	அரன் மகன்—son of Siva
மல்பொரு-மலைபோன்ற—mountain like	புயம்—shoulders
மதயானை—lustful elephant	மத்தள வயிறன்—one having
	drum like belly
உத்தமி—Perfect one-Uma	புதல்வன்-மகன்—son
மட்டு-தேன்-வாசனை—honey; fragrance	மலர்—flower
முத்தமிழ்—the three aspects of Tamil—	
Literature, Music and Drama	
கிரி-மலை—mountain	முதல்வன்—the Primal One
முப்புரம்—the three fortresses	எரிசெய்த—burnt
ரதம்-தேர்—chariot	அச்சு—axle
அதிதீரா—oh great hero!	துயர்-துன்பம்—suffering
சுப்பிரமணி-முருகன்—Subrahmanya, Muruga	
தினை—millet	இயம்-யானை—elephant
புனம்—grove	
குறமகள்-வள்ளி—Valli (the daughter of a hunter)	
அக்கணம்—that moment	

invocation to Lord Vinaayakar

In the hand He has fruit;

He ate *appam*, *aval* and *pori*

His feet worshipping,

‘Ye who reside in the heart of devotees!

Ye karpakam’—if one should praise Him,

One’s (evil) deeds will fly away.

He is the son of Hara who adorns Himself with *uumathth* a
flower and crescent moon;

He has mountain like shoulders;

He has the elephant (head);

He is one having dru m-like belly;

He is the son of Uma the perfect one;

I worship Him with flowers fragrant.

Oh the primal One who wrote the three aspects of Tamil on
Mount Meru !

Oh the great Hero who destroyed the axle of the chariot of
Siva who burnt the three fortresses !

Lord Muruga (Subrahmanya) was suffering for the sake of
Valli, the daughter of a hunter, in the millet grove;

Oh Lord who went there in the form of an elephant and made
them enter into wedl ock !

I worship Thee with flowers fragrant.

முத்தைத்தரு

MUTHTHAITHTHARU

உன்னைப் பத்தி செய்தால் முத்தி கிடைக்கும்.
நீ சரவணன்! முத்திக்கு வித்து! குருபரன்!
பட்சத் தொடு என்னை ரட்சித்து அருள்க.

இரட்சித்து அருள்க

முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை
Muththaith tharu pa ththith thirunagai
அத்திக்கு இறை சத்திச் சரவண
aththikku irrai saththich Charavanna
முத்திக்கு ஒரு வித்துக் குருபர
muththikku oru viththuk gurupara
முக்கட்பர மற்றுச் சுருதியின்
mukkatpara marrkuch churudhiyin
முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்
murrpattadhu karppith thiruvarum
முப்பத்துமூ வர்க்கத்து அமரரும்
muppaththumū varkkaththu amararum
பத்துத் தலை தத்தக் கணைதொடு
paththuth thalai thaththak kannaitthodu
ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
otraikkiri maththai porudthoru
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில்
pattappagal vattath thigiriyil
பத்தற்கு இரதத்தைக் கடவிய
paththarrkku iradaththai kadaviya
பச்சைப் புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
pachchaip puyal mechchath thaguporull
பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வதும்
patchaththodu ratchith tharullvadhun
தித்தித்தெய ஒத்தப் பரிபுர
thiththitheya oththap paripura

என ஓதும்
ena odhum

அடிபேண
adipēna

இரவாகப்
iravaaga p

ஒருநாளே
orunaallē

நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
nirththappadham vaiththup payiravi

திக்கு ஒக்க நடிக்கக் கழுகொடு
thikku okka nadikkak kazhugodu

கழுதாடத்
kazhudhaadath

திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
thikkuppari attap payiravar

தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகு தொகு
thokkuth thogu thokkuth thogu thogu

சித்ரப் பவுரிக்கு த்ரிகடக

என வோதக்
ena vodhak

sithrap pavurikku thrikadaga

கொத்தப் பறை கொட்டக் களமிசை

koththap parrai kottak kallamisai

குக்குக் குகு குக்குக் குகுக்கு

kukkuk kugu kukkuk kugukugu

குத்திப் புதை புக்குப் பிடியென

kuththip pudhai pukcup pidiyena

முதுகுகை
mudhukugai

கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை

kotputrezha natpatr ravunnarai

வெட்டிப்பலி இட்டுக் குலகிரி

vettippali ittuk kulagiri

குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல

kuththuppada oththup poravala

பெருமானே!
perumaalle!

முத்தைப் போன்ற வரிசையான பற்களையுடைய தேவயானைக் குக் கணவன்—வலிமை உடையவன்—சரவணப் பொய்கையில் வளர்க்கப்பட்டவன்—முத்திக்கு வித்து ஆனவன்—குருபரன் என்று (புகழ்ந்து) சொல்லுங்கள்!

மூன்று கண்களை உடைய சிவபெருமானுக்கு வேதம் ஒதுவ தற்கு முன் சொல்வதாகிய “ஓம்” எனும் மந்திரத்தின் பொருளைக் கூறினவன் நீ—பிரமனும் திருமாலும் ஆகிய இருவரும், முப்பத்து மூவர் கடவுளர்களும், அந்த இனத்தைச் சேர்ந்த தேவர்களும் உன் திருவடிகளை வணங்குகிறார்கள்!

இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் விழுமாறு அம்புகளைத் தொடுத்தவன்—மந்தரம் என்னும் மலையை மத்தாகக் கொண்டு கடைந்தவன்—பட்டப்பகலில் வட்டமான சக்கரத்தால் (சூரியனை மறைத்து) இரவு ஆக்கியவன்—பக்தன் ஆகிய அருச்சுனனுக்கு

இரதத்தை ஒட்டியவன்—பச்சை நிறம் பொருந்தியவன்—மேகம் போன்றவன் திருமால்; இத் திருமால் புகழும்படியான பொருள் ஆக விளங்குகிறாய்! ஒருநாள் மிகுந்த ஆசையோடு காத்து அருள் செய்வாய் ஆக!

“தித்தித் தெய” என்று சிலம்பு ஒலிக்க, நடனம் ஆடும் பாதங் களைப் பயிரவி எடுத்து வைத்து, எல்லாத் திசைகளிலும் நடனம் ஆடக் கழுகுகளுடன் பேயும் ஆடுகின்றன; எட்டுத் திசைகளிலும் எட்டுப் பயிரவர்கள் “தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகு தொகு” என்று அழகு பொருந்திய பவரி என்ற நடனம் ஆடிக் கொண்டு கூறுவார்கள்.

பலப்பல பறைகளை அடிக்க, போர்க்களத்தில், “குக்குக் குகு குக்குக் குகு” என்றும் “கொல்—புதை புகுந்து பிடி” என்றும் (பொருள் படும்படி) வயதான கூகை (ஆகாயத்தில்) சுழன்று எழ, நட்பு இல்லாத (பகைவர் ஆகிய) அரக்கரைப் போரில் அழித்து பலி இட்டு, எட்டு மலைகளும் குத்தப்பட்டு அழியுமாறு போர் செய்வதில் வல்ல கடவுளே!

முத்தைத்தரு-முத்தைப்போன்ற—Pearl like

பத்தி-வரிசை—order

நகை-பல்—teeth

அத்தி-யானை (தெய்வயானை)—elephant (Deivayaanai, the consort of Muruga)

இறை-தலைவன்; கணவன்—lord; husband

சத்தி-வலிமை—strong; valiant

சரவண-சரவணப் பொய்கையில் வளர்ந்த முருகனே—Oh Muruga brought up in the Saravanna tank

முத்தி — salvation

வித்து-விதை — Seed

குருபரன் — supreme spiritual preceptor

முக்கட்பரமன்-மூன்றுகண்களை உடைய சிவபெருமான்— The three eyed Lord: Siva

சுருதி-வேதம் — Vedas

முற்பட்டது-முன் சொல்வது; “ஓம்” — that which is chanted before; “Om”

இருவர்—twain! Brahma and Vishnu

முப்பத்து மூவர்—gods 33 in number

வர்க்கம்-இனம்—clan

அமரர்-தேவர்—celestials பேண-வணங்க—worship

பத்துத்தலை—the ten heads (of Raavana)

தத்த-விழ—to fell or cut
 கணைதொடு-அம்புதொடுத்த—aimed the arrow
 ஒற்றைக்கிரி—unique mountain (Mt. Manthara)
 மத்து—churning staff
 பொருது-கடைந்து—churn
 பட்டப்பகல்-நண்பகல்—broad daylight
 வட்டம்—circular
 திகிரி-சக்கரப்படை—discus-one of the five weapons or instruments of Vishnu
 பத்தன்—devotee-Arjuna (one of the Pandavas)
 இரதம்-தேர்—chariot
 கடவிய-ஓட்டிய—drove
 பச்சை—green
 புயல்-மேகம்—cloud (here Vishnu)
 மெச்ச-புகழ—praise
 பட்சத்தொடு-அன்போடு—with affection
 ரட்சித்து-காப்பாற்றி—protect
 பரிபுரம்-சிலம்பு—anklet
 நிர்த்தப்பதம்-நடனம் ஆடும் பாதம்—dancing feet
 திக்கு ஒக்க-திசைமுழுவதும்—in all directions
 நடிக்க—dance
 கமுகு—vulture; eagle
 கழுது-பேய்—devil
 அட்ட-எட்டு—eight
 சித்ரம்-அழகான—beautiful
 பவரி—a kind of dance in a circle
 த்ரி-திரி—whirling
 கடகம்—armlet
 கொத்து-பல—many
 பறை கொட்ட-பறை அடிக்க—sound the drum
 களமிசை-போர்க்களத்தில்—in the battle field
 குத்திப்புதை—stab and bury
 புக்குப்பிடி-புகுந்துபிடி—enter and catch
 முது-வயதான—old
 கூகை—rock horned owl
 கொட்புற்று-சுழன்று—whirling
 நட்பு அற்ற-பகைவர் ஆகிய—inimical

அவுணர்-அசுரர்—giants

வெட்டி—slaughter

பலி இட்டு—sacrifice

குலகிரி-வலிமையானமலைத்தொடர்—chief mountain range

குத்துப்பட—pierced

பொர வல—capable of fighting with

Protect and confer grace

You are the Lord of Deivayaanai of pearl like teeth; You are valiant; You were brought up in the Saravanna tank; You are the seed of Salvation; You are the Supreme Spiritual Preceptor; So praise Him.

To the three eyed Lord, Siva, You taught the meaning of “Om”, the mystic word that is chanted at the beginning of the recital of the Vedas; the twain—Brahma and Vishnu, the thirty three demi-gods and their clan the celestials worship Your feet.

He aimed the arrows to fell or cut the ten heads of Raavanna—He churned (the ocean) using Mt. Mantharam as churning staff—He made the broad day light dark by the circular *discus*—He drove the chariot of Arjuna, His devotee. He is like green hued cloud—He is Tirumaal (Vishnu) and He praises You! Please do protect me and confer grace on me on a day !

The anklets in the dancing feet sound “thith thith theya” Bhairavi moving her dancing feet, dances in all directions; the eagles and devils also dance; in all the eight directions the eight Bhairavas repeat “thokkuth thogu thokkuth thogu thogu” to the tune of the beautiful circular dance called “pavuri”.

Several drums are sounded; in the battle field, the aged eagle sound “kukkuk kugu kukkuk kugu kugu” and further utter sounds (so as to mean) “stab and bury”, “enter and catch” and rise up whirling. Oh Lord! You slaughtered the inimical giants (asuras) and sacrificed them. You are capable of fighting them causing the chief mountain range being pierced.

சந்ததம்

SANDHADHAM

மக்கள் ஆனவர் மனைவி குழந்தை சுற்றம் என்ற பிணிப்பால்
மனம் கலங்கி இருக்கிறார்கள்.
அவர்கள் இறைவன் இடத்தில் அன்பு காட்ட வேண்டும்;
அந்த இறைவனைத் தினந்தோறும் வணங்க வேண்டும்;
அவன் பெயரை விடாமல் சொல்ல வேண்டும்;
—இப்படி நடந்தால் மனக்கலக்கம் நீங்கும்!

முருகன் அன்பு வேண்டும்

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே
Sandhadham bhandhath thodaraalē
சஞ்சலம் துஞ்சித் திரியாதே
sanjalam thunjith thitiyaadhē
கந்தன் என்று என்று(ம்) உற்று உனை நாளும்
Kandhan endru endrum utru unai naallum
கண்டு கொண்டு அன்புற்றிடுவேனோ?
kanndu konndu anbutriduvēnō?
தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே !
Thandhiyin kombaip punnarvōnē !
சங்கரன் பங்கில் சிவைபாலா !
Sankaran panggil Sivaibhaalaa !
செந்தில் அங் கண்டிக் கதிர்வேலா !
Sendhil ang Kanndik Kadhivēlaa !
தென் பரங்குன்றில் பெருமானே !
then Paranggundril perumaallē !

எக்காலமும் (மனைவி மக்கள் ஆகிய) பந்தத்தின் தொடர்
பாலே துன்பம் அடைந்து (திரிகிறோம்);

அங்ஙனம் திரியாமல் “சந்ததம்” என்று எப்பொழுதும் உன்னை
அடையவேண்டும்.

உன்னை நாஸ்தோறும் பார்த்துக் கொண்டு அன்பு பொருந்தி
இருக்க வேண்டும்— இப்படி இருப்பேனோ?

தேவயானையோடு பொருந்தி இருப்பவனே!

சிவபெருமானின் ஒரு பாகத்தில் உள்ள உமையின் மகனே!

திருச்செந்தூர், கண்டி, கதிர்காமம் ஆகிய தலங்களில் உள்ள வேலனே!

அழகிய திருப்பரங்குன்றம் என்ற தலத்தில் உள்ள கடவுளே!

சந்ததம்-எக்காலமும்—for ever பந்தம்—bondage
தொடர்பு—attachment சஞ்சலம்-துன்பம்—sorrow; confusion
வருசி-பொருந்தி—suffer கந்தன்-முருகன்—Kanthan-Lord
Murugan

உற்று-அடைந்து -approach நாளும்-நாள்தோறும்—daily;
constantly

கண்டுகொண்டு-பார்த்து—perceive; see அன்பு—love

உற்றிருவேனோ—will this happen to me?

தந்தியின்கொம்பு—elephant's tusk; here Deivayaanai the
celestial consort of Muruga

புணர்வோனே—who became united சங்கரன்-சிவன்—Siva
பங்கு-பாகம்—part சிவை-உமை—Uma

பாலா-மகனே—Oh son செந்தில்-திருச்செந்தூர்—Thiruch-
chenduur

கண்டி-கதிர்—Kanndi and Kathirkaamam in Ceylon

வேலா-வேலனே—Oh Velan! (vel-spear)

தென்-அழகிய—beauteous

பரங்குன்று-திருப்பரங்குன்றம்—Thirupparankundram, one of
the six abodes of Lord Muruga

Requesting the grace of Muruga

We always suffer from the bondage and attachment (with
wife children etc);

Without suffering so, I want to approach You saying
'Kanthan' constantly;

I want to see You always with love—

Will this happen to me?

Ye who became united with Deivayaanai /

Ye Velan, who resides in Thiruchchenduur, Kanndi and
Kathirkaamam;

Oh Lord who resides in Thirupparankundram /

தண்டை அணி—THANNDAI ANNI

பெருமானே! கந்தவேளே!

உன் திருக்கோலத்தைக் கண்டு எல்லோரும் மகிழ்கிறார்கள்;
அகத்தியர் போன்ற முனிவர்கள் உன்னை வணங்கி இருக்கிறார்கள்!
உன் திருவுருவக் காட்சியைக் காண விரும்புகிறேன்!

தெய்வீக நடனம்

தண்டைஅணி வெண்டையங் கிண்கிணி சதங்கையும்

Thanndaianni venndaiyang kinnkinni sadhanggaiyum

தண்கழல் சிலம்புடன் கொஞ்சவே நின்

thannkazhal silambudan konjavē nin

தந்தையினை முன்பரிந்து இன்பவூரி கொண்டு நன்

thandhaiyinai munparindhu inbavuri konndu nan

சந்தொடம் அணைந்து நின்று அன்பு போலக்

sandhodam annaindhu nindru anbu polak

கண்டு உற கடம்புடன் சந்த மகுடங்களும்

kanndu urra kadambudan sandha magudanggallum

கஞ்சமலர் செங்கையும் சிந்துவேலும்

kanjamalar senggaiyum sindhuvēlum

கண்களும் முகங்களும் சந்திர நிறங்களும்

kanngallum muganggallum sandhira nirranggallum

கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ?

kannkullira endranmun sandhiyaavō?

புண்டரிகர் அண்டமும் கொண்டபகிர் அண்டமும்

pundarigar anndamum konndabagir anndamum

பொங்கியெழ வெங்களம் கொண்டபோது

ponggiyezha venggallam konndapōdhu

பொன்கிரி யெனச்சிறந்து எங்கினும் வளர்ந்துமுன்

pongiri yenachchirrandhu engginum vallarndhumun

புண்டரிகர் தந்தையும் சிந்தைகூரக்

pundarigar thandhaiyum sindhaikūrak

கொண்ட நடனம் பதம் செந்திலிலும் என்றன் முன்

konnda nadanam padam sendhililum endran mun

கொஞ்சி நடனம் கொளும் கந்தவேளே

konji nadanam kollum Kandhavēllē

கொங்கை குறமங்கையின் சந்தமணம் உண்டிடும்
konggai kurramanggaiyin sandhamannam unndidum
கும்பமுனி கும்பிடும் தம்பிரானே!

Kumbamuni kumbidum thambiraane

தண்டை, வெண்டையம், கிண்கிணி, சதங்கை, கழல், சிலம்பு
ஆகியவை ஒலிக்குமாறு உன் தந்தையாகிய சிவபெருமானிடம்
அன்புடன் சென்றாய்;

இன்பத்தைத் தரும் பவரி என்னும் நடனம் ஆடினாய்;
சந்தோஷம் அடைந்து நின்றாய்; அன்பு கொண்டாய்—
அதுபோன்ற காட்சியை நானும் காண வேண்டும்;

உன் கடம்ப மாலையும், கிரீடங்களும், தாமரைமலர் போன்ற
சிவந்த கையும், சிவந்த வேலும், கண்களும், முகங்களும், அழகு
பொருந்திய மார்பும், என் கண் குளிருமாறு என் முன்னே வர
மாட்டாவோ?

பிரமன் இருக்கும் அண்டமும், அதற்கு மேல் இருக்கிற
அண்டங்களும் மகிழ்ச்சியோடு பொங்கி எழுமாறு போர்க்களத்தை
உனக்கு உரியதாக ஆக்கிக் கொண்டாய்;

அப்பொழுது—மேருமலைபோலச் சிறந்து எங்கும் வளர்ந்து சிவ
பெருமானின் முடியைத் தேடிய பிரமனின் தந்தை-திருமால்-மனம்
மகிழுமாறு அப் போர்க்களத்தில் நீ நடனம் ஆடினாய்!

அங்ஙனம் என்முன்னும் விரும்பி நடனம் செய்யவேண்டும்.

கந்த வேளே! குறமகள் ஆகிய வள்ளியின் நறுமணத்தை
நுகரும் (பெருமானே!) அகத்தியர் வணங்கும் கடவுளே!

தண்டை—hollow anklet வெண்டையம்—warrior's anklet
கிண்கிணி—string of small tinkling bells

சதங்கை—string of small bells

கழல்—anklet

கொஞ்ச—to fondle; to sound

பரிந்து-அன்புடன்—with love or liking

பவரி-கூத்து—a dance in a circle

சந்தொடம்—சந்தோஷம், மகிழ்ச்சி—joy

சந்தம்-அழகு—beautiful

கஞ்சமலர்-தாமரைமலர்—lotus flower

சந்திரநிறம்-அழகிய நிறம்—beautiful colour

சந்தியாவோ—will they not come into view?

புண்டரிகர்-பிரமன்—Brahma (the lotus-born)

தண்-குளிர்ந்த—cool

சிலம்பு—tinkling anklet

தந்தை—father (Siva)

இன்பம்-மகிழ்ச்சி—joy

கடம்பு—a kind of tree

மகுடம்-கிரீடம்—crown

வேல்—spear

அண்டம்-உலகம்—universe பகிரண்டம்-வெளி அண்டம்—outer
spaces of the universe

வெங்களம்-போர்க்களம்—battle field

களம்கொண்டபோது—when gaining a victory

பொன்கிரி—golden Meru, a mountain எங்கினும்—every where

புண்டரிகர் தந்தை-பிரமனின் தந்தை; திருமால்—father of
Brahma; Vishnu

பதம்-பாதம்-அடி—feet

நடனம்—dance

கந்தவேள்—Lord Murugan

கொங்கை-முலை—breast

குறமங்கை—lady of the (hilly tract or) kurava tribe

மணம்-வாசனை—fragrance

உண்டிடும்-நுகரும்—enjoy

கும்பமுனி—குடத்தில் பிறந்த முனி-அகத்தியர்—sage Agastya
born in a pot

கும்பிடும்-கைகுவித்து வணங்கும்—to join hands in worship

தம்பிரான்-கடவுள்—God

Divine Dance

Decking (Your waist and and anklets with) various ornaments
as tandai, vendaiyam, kinnkinni, sadhangai, kazhal and
silambu, You walked towards Your Father with love;

You danced before Him with joy and became delighted;

In such a way I like to vision You (Muruga!);

The garland of kadamba flowers—

The gold crown—

The lotus like hands and spear—

The eyes, faces and varied beautiful colours—

The pleasing sight—

Will they not come into my view?

In the universe of Brahma and the outer space of the universe,
every one became delighted while You gained a victory.

At that time, Tirumaal (Vishnu) who once grew like the
golden Mt. Meru and spread every where—and who is
the father of Brahma the lotus born — felt joy at Your
dance in the battle field.

In such a way, Oh Kanthavel ! please dance before me!
Oh Lord who enjoys the lovely fragrance of Valli, the lady
of the kurava tribe !

Oh God, worshipped by sage Agastya who was born in a pot !

எதிர் இலாத—EDHIR ILAATHA

கதிர் காமம் வாழ்பவனே! வீரனே!
 பாண்டியனின் கூளை நிமிர்த்தி அருளியவனே!
 நான் சிறந்த பக்தி உடையவனாக ஆகவேணும்;
 உன் திருவடியை எப்பொழுதும் தியானம் செய்யவேணும்!
 என் மனத்தில் நீ எழுந்தருள்க!

உன் திருவடியை என் மனத்தில் பதிய வை

எதிர் இலாத பத்தி தனைமேவி
 Edhir ilaadha paththi thanaimēvi
 இனிய தாள் நினைப்பை இருபோதும்
 iniya thaall ninaippai irupōdhum
 இதய வாரிதிக்குள் உறவாகி
 idhaya vaaridhikkull urravaagi
 எனதுளே சிறக்க அருள்வாயே
 enadhullē sirrakka arullvaayē
 கதிர்காம வெற்பில் உறைவோனே
 Kadhirkama verrpil urraivōnē
 கனக மேரு ஒத்த புயவீரா
 kanaka mēru oththa puyaveeraa
 மதுர வாணி உற்ற கழலோனே
 madhura vaanni utra kazhalōnē
 வழுதி கூன் நிமிர்த்த பெருமானே.
 vazhudhi kūn nimirththa perumallē

ஒப்பு இல்லாத பக்தியை நான் அடைய வேண்டும்;
 உன் இனிமையான திருவடிகளை எப்போதும் நினைக்கவேண்டும்;
 உனது திருவடிகள் என் இதயமாகிய கடலில் உறவுகொண்டு
 சிறந்து இருக்குமாறு அருள் செய்வாயாக !

கதிர்காம மலையில் இருப்பவனே! பொன் மயமான மேருமலை
 போன்ற தோள்களை உடைய வீரனே!

இனிய சொற்களாலே புகழப்பெறும் வீரக்கழலை உடையவனே !

பாண்டியனது கூளை நிமிர்த்திய பெருமானே !

எதிர் இலாத-ஒப்பு இல்லாத—unequalled பக்தி—devotion
 மேவி-பொருந்தி—entertain இனிய—sweet
 தாள்-திருவடி—feet நினைப்பு—thought
 இருபோதும்-இரவும் பகலும்—day and night or இரண்டு மலர்
 போன்றதிருவடிகள்—two flower like feet
 இதயம்-மனம்—heart வாரிதி-கடல்—sea
 உறவாகி-பொருந்தி—have contact
 எனதுளே-என்உள்—within me
 வெற்பு-மலை—mountain உறைவோன்-இருப்பவன்—resident
 கனக மேரு-பொன்மயமான மேருமலை—golden Mt. Meru
 ஒத்த-போன்ற—like புயம்-தோள்—shoulders
 வீரன்—warrior மதுர-இனிய—sweet
 வாணி-சொல்—words of praise உற்ற-பொருந்திய—has
 கழலோன்-வீரக்கழலை அணிந்தவன்—one wearing anklet
 வழுதி-பாண்டியன்—paanndiyan கூன்—hunch
 நிமிர்த்த-நேர் ஆக்கிய—straightened

Please place your feet firm in my heart

I should practise unequalled devotion;

I should entertain Your feet in me;

Your two flower-like feet should have contact with my sea-like heart and remain constantly—please confer such blessings !

Oh Lord residing at Kadhirkam hills !

Oh Warrior having shoulders like golden Mt. Meru !

Oh Lord whose anklets have been praised in sweet words!

Oh Supreme Lord who straightened the hunch of the Paanndiyan !

கருவின் உருவாகி—KARUVIN URUVAAGI

பழனி ஆண்டவனே!

கருவில் உருவானேன்; பிறந்தேன்; வளர்ந்தேன்; பல கலை
களைக் கற்றேன்: உலக வாழ்விலேயே மூழ்கினேன்;

ஆனால் உன்னை நினைக்காமல் இருக்கிறேனே!

சமய அறிவு பெறாமல் இருக்கிறேனே!

ஹர ஹர சிவாய என்று கூறாமல் இருக்கிறேனே!

என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக.

பெருவாழ்வு பெறச்செய்க

கருவின் உருவாகி வந்து வயதளவிலே வளர்ந்து

Karvin uruvaagi vandhu vayadhavilē vallaṇḍhu

கலைகள் பலவே தெரிந்தும் அதனாலே

kulaigall palavē therinḍhum adhanaalē

கரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிசுவடு மார்புதைத்து

kariyakuzhal maadhar thangall adisuvadu maarpudhainḍhu

கவலை பெரிது ஆகி நொந்து மிக வாடி

kavalai peridhu aagi nondhu miga vaadi

அரகர சிவாயவென்று தினமும் நினையாமல் நின்று

Arakara Sivaayavendru dhinamum ninaiyaamal nindru

அறுசமய நீதி ஒன்றும் அறியாமல்

arrusamaya needhi ondrum arriyaamal

அசனம் இடுவார்கள் தங்கள் மனைகள் தலைவாசல் நின்று

asanam idavaargall thangall manaigall thalaivaasal nindru

அனுதினமு(ம்) நாணம் இன்றி அழிவேனோ?

anudhinamum naannam indri azhivēnō ?

உரகபடமேல் வளர்ந்த பெரிய பெருமாள் அரங்கர்

uragapadamēl vallaṇḍha periya perumaall Aranggar

உலகளவு மால் மகிழ்ந்த மருகோனே !

ulagallavu Maal magizhndha maruḡonē !

உபயகுல தீப துங்க விருது கவிராச சிங்க

ubhayakula dheepa thungga virudhu kaviraasa singga

உறை புகலியூரில் அன்று வருவோனே !

urrai Pugaliyūril andru varuvonē !

பரவை மனை மீதில் அன்று ஒரு பொழுது தூது சென்ற

Paravai manaimēdhil andru oru pozhudhu thūdhu sendra

பரமன் அருளால் வளர்ந்த குமரேசா !

paraman arullaal vallarndha Kumarēśaa !

பகை அசுரர் சேனை கொன்று அமரர் சிறை மீள வென்று

pagai asurar sēnai kondru amarar sirrai meella vendru

பழனிமலை மீதில் நின்ற பெருமானே !

Pazhanimalai mēdhil nindra perumaallē!

கருவில் விழுந்து, உருவெடுத்து, பிறந்து, ஒவ்வொரு வயதாக வளர்ந்தேன்;

கலைகள் பலவற்றையும் கற்று அறிந்தேன்;

கரிய கூந்தலையுடைய பெண்களின் (காதல் மயக்கத்தால்) அவர்களுடைய கால் சுவடுகளை என் மார்பில் புதைத்துக் கொண்டேன்;

கவலைகள் அதிகம் ஆயின; அதனால் வருந்தினேன்; மிகவும் வாடினேன்.

அரகர, விரயம் என்று நாள் தோறும் நினைக்கவில்லை;

ஆறு வகையான சமயங்கள் கூறும் கோட்பாடுகளை ஒன்றும் அறிந்து கொள்ளவில்லை;

உணவு இடுபவர்கள் வீட்டின் வாசலில் நாள்தோறும் நிற்பேன்—

இங்ஙனம் நான் வெட்கம் இல்லாமல் அழியலாமோ?

படம் உடைய பாம்பின்மேல் படுத்து இருப்பவர்—

பெரிய பெருமாள் ஆகிய திருவரங்கர்—

உலகத்தை அளந்தவர் ஆகிய திருமாலின் மருமகனே !

தாய்தந்தை ஆகிய இருவர் மரபுகளிலும் விளக்கைப் போன்றவனே !

உயர்ந்தவனே !

கொடிகட்டிய கவியரசர்களில் சிங்கம் போன்றவனே !

சீர்காழியில் அன்று (சம்பந்தராக) வந்தவனே !

சுந்தரருக்காகப் பரவையாரின் வீட்டுக்கு ஒருநாள் தூதாகச் சென்றார் சிவபெருமான்—

அச்சிவபெருமானின் அருளால் வளர்ந்த குமரேசனே !

பகைவர்கள் ஆகிய அரக்கர் சேனையைக் கொன்று தேவர்களைச் சிறையினின்று மீட்டவனே !

பழநி மலையின்மேல் இருக்கும் இறைவனே !

கருவின்—in the embryo

உருவாகி—taking form

வந்து—after being born

கலைகள்—arts and sciences

கரிய-கருமையான—black

குழல்-கூந்தல்—tress

மாதர்-பெண்கள்—ladies

அடிசுவடு—foot prints

மார்பு-மார்பு—chest

கவலை—confusion; responsibilities

நொந்து—suffer

வாடி—pine away

தினமும்-நாஸ்தோறும்—daily

நினையாமல்—without thinking (chanting)

அறுசமயம்—the six religious systems viz, Saivam, Vaishnavam, Saaktham, Sauram, Gaannapaththyam and Kaumaaram

நீதி-கோட்பாடு—tenets

அறியாமல்—not learning

அசனம்-உணவு—food

இடுவார்கள்-கொடுப்பவர்—giver

மனைகள்-வீடுகள்—houses

தலைவாசல்—doorway

அனுதினம்-நாள் தோறும்—daily

நாணம் இன்றி-வெட்கம் இல்லாமல்—without shame

அழிவேனோ—shall I be destroyed

உரகம்-பாம்பு—snake

படம்—hood

பெரிய பெருமாள்—name of Vishnu at Srirangam

அரங்கர்—residing at Srirangam

உலகு அளவு-உலகத்தை அளந்தவர்—who scaled

மால்-விஷ்ணு—Vishnu

மருகன்-மருமகன்—nephew

உபயகுலம்-தாய் தந்தை ஆகிய இருவர் குலம்—the houses of
father and mother

துங்க-உயர்ந்தவனே—of high status

விருது-கொடி—banner (of learning)

கவிராசர்—king of Poets

சிங்க-சிங்கம் போன்றவனே—lion like

புகலியூர்-சீர்காழி—Seerkaazhi

பரவை—consort of Sundarar

மனைமீதில்-வீட்டுக்கு—to the house

தூது-தூதன்—envoy

பரமன்-கடவுள்—God

குமரேசன்-முருகன்—Murugan

பகை அசுரர்—inimical giants

சேன—army

அமரர்-தேவர்—celestials

கிறைமீள்—to set free from prison

Bless me with flourishing life

Conceived in the womb, taking form and being born,
growing year by year, I learnt all arts and sciences;
(Enamoured of) the black tresses of damsels. I got
impressed on my chest their foot prints.

My responsibilities increased; I suffered and pined away.
I never chanted “*Hara Hara*” and “*Sivaya*”.

I never learnt the fundamental tenets of the six religious
systems;

I stood always at the door way of those who offer food
as alms.

Shall I still remain so shameless and be destroyed ?

Periaperumal resting on the hooded snake at Sri rangam

It was He who scaled the world.
 He is Tirumaal and You are his nephew.
 Oh light of the houses of both father and mother !
 Oh Lord of high status !
 Oh lion among the king of poets who raised the banner
 of learning !
 Oh Lord who was born at Seerkaazhi (as Gnaanasam-
 bandar!)
 For the sake of Sundarar to appease the wrath of Parav-
 aiyaar, Lord Siva went as an envoy to her house once
 Oh Kumaresa who grew up by the grace of such lord !
 Oh Lord who Set free from prison the celestials after
 destroying the army of inimical giants!
 Oh Lord residing on the Pazhani Hills !

நிறைமதி—NIRRAIMATHI

உலகத்தில் இருக்கும் அழகான பொருள்கள் இடத்திலே ஆசை
 வைத்திருக்கிறேன்; அவ்வாசைகளினால் நான் பெறும் எல்லாச்
 சுவைகளும் அழியும் தன்மை உடையன. நீயோ அச்சுவை எல்லா
 வற்றிலும் மேலான நிலையான சுவையாய்ப் பயன் தருகிராய்;
 எனவே சுவாமிமலையில் இருக்கும் பரமனே! உன் திருவடியில் எப்
 போதும் ஆசை வைக்குமாறு செய்! உன் திருவடியை அருள் செய்க.

திருவடி அருள்வாயாக

நிறைமதி முகம் எனும் ஒளியாலே
 Nirraimadhi mugam enum olliyaalē
 நெறிவிழி கணையெனு நிகராலே
 nerrivizhi kannaienu nigaraalē
 உறவுகொள் மடவர்கள் உறவாமோ
 urravukoll madavargall urravaamō
 உன் திருவடி-இனி அருள்வாயோ
 un tthiruvadi ini arullaayaē

மறைபயில் அரிதிரு மருகோனே
marraipayil Ari thiru marugonē

மருவலர் அசுரர்கள் குலகாலா

maruvalar asurargall kulakaala

குறமகள் தனைமணம் அருள்வோனே

Kurramagall thanaimannam arullvōnē

குருமலை மருவிய பெருமானே

gurumalai maruviya perumaallē

முழுமதி போன்ற முகத்தின் ஒளியாலும், அம்புபோன்ற கண்
விழிகளாலும் (மயக்கி) உறவு கொள்ளும் (விலை) மகளிரின் உறவு
நல்ல உறவு ஆகுமோ? (ஆகாதே);

உன் திருவடிகளை இப்பொழுது எனக்கு அருள் செய்வாயாக!

வேதம் ஒதுகிற திருமாவின் மருமகனே!

பகைவர்கள் ஆகிய அசுரர் குலத்துக்கு யமன் ஆனவனே!

குறமகள் ஆகிய வள்ளியைத் திருமணம் செய்து

கொண்டவனே!

சுவாமிமலையில் உள்ள இறைவனே!

நிறைமதி-முழு நிலா—full moon

முகம்—face

ஒளி—radiance

நெறிவிழி—attractive look

கணை-அம்பு—arrow

நிகர்-போன்ற—resembling

உறவுகொள்—contact

மடவர்கள்-பெண்கள்—harlots

காலா-யமன் ஆனவனே—becoming god of death

குறமகள்-வள்ளி—Valli, daughter of a hunter

மணம் அருள்வோன்-மணம் செய்து கொண்டவன்—wedded

குருமலை-சுவாமிமலை—Swamimalai (near Kumbakonam)

மருவிய-பொருந்திய—residing at

இனி-இப்பொழுது—now

மறை-வேதம்—vedas

பயில்-ஒதுகிற—reciting

அரி-திருமால்—Vishnu

மருகோன்-மருமகன்—nephew

மருவலர்-பகைவர்—enemies

அசுரர்கள்—giants

குலம்—clan

Please bestow great [feet]

Charmed by the radiance of the countenance and attracted
by the sharp arrow-like look of the harlots, will their contact
be reckoned as virtue (not at all !)

Please bestow Your feet (grace) now !

Oh the nephew of Vishnu reciting Vedas !

Oh god of death to the inimical clan of the giants(asuras)

Oh Lord who married Valli the daughter of a hunter !

Oh Lord residing at Swamimalai !

சரண கமலாலயத்தை

SARANNA KAMALAALAYATHTHAI

சுவாமிமலையில் இருக்கும் முருகனே !

உன்திருவடியை அரை நிமிஷம் கூட வணங்காமல் இருக்கிறேன்!

நான் தனியன் ஆக இருக்கிறேன் ;

பாவங்கள் செய்ததால் பிறவி எடுத்து இருக்கிறேன் ;

எனக்குக் கருணை செய்க !

நான் பெருவாழ்வு வாழ் அருள் செய்க

சிவஞானத்தை அருள் புரிக.

சகல சௌக்கியங்களும் தருவாயாக !

தமிழின் தெய்வீக ஆற்றல்

சரண கமலாலயத்தை அரை நிமிஷ நேர(ம்) மட்டில்

Saranna kamalaalayaththai arai nimisha nēram mattil

தவ முறை தியானம் வைக்க அறியாத

thava murrai thiyaanam vaikka arriyaadha

சட(ன்) கசட(ன்) மூட(ன்) மட்டி பவ வினையிலே சனித்த

sadan kasadaṁ mūdan matti bava vinaiyilē saniththa

தமியன் மிட்யால் மயக்கம் உறுவேனோ?

thamiyan midiyaal mayakkam urruvenō ?

கருணை புரியா திருப்பது என்னகுறை? இவ்வேனோ செப்பு!

karunnai puriyaadhiruppadu ennakurrai? ivvellaṁ seppu !

கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரேசனே !

Kayilaimalai naadhar petra Kumaresanē !

கடக புயமீது ரத்னமணி அணி பொன்மலை செஞ்சை

kadaga puyameedhu rathnamanni anni ponmaalai sechchai

கமழும் மணமார் கடப்பம் அணிவோனோ !

kamazhum mannamaar kadappam annivonē !

தருணம் இது ஐயா! மிகுத்த கனமதுறு நீள் சவுக்ய
 tharūnnam idhu Aiyaa miguththa ganamadhuru neell savukya
 சகல செல்வ யோகம் மிக்த பெருவாழ்வு
 sakala selva yogam mikka peruvaazhvu
 தகைமை சிவஞானம் முத்தி பரகதியும் நீ கொடுத்து
 thagaimai sivagnanam muththi paragadhiyum nee koduththu
 உதவிபுரிய வேணும் நெய்த்த வடிவேலா!
 udavipuriya vēnum neiththa vadivelaa !
 அருணதள பாத பத்மம் அது நிதமுமே துதிக்க
 arunnathalla paadha padhmam adhu nidhamumē thudhikka
 அரிய தமிழ் தான் அளித்த மயில்வீரா !
 ariya thamiz thaana alliththa mayilveeraa !
 அதிசயம் அநேகம் உற்ற பழநி மலை மீது உதித்த
 adhisayam anēgam utra Pazhani malai meedhu udhiththa
 அழக! திருவேரகத்தின் முருகோனே
 Azhaga ! Thiruveragaththin Murugonē !

உன் திருவடிகள் ஆகிய கோயிலை அரை நிமிஷ நேரமும் தவம்
 செய்யும் முறையில் தியானம் செய்யத் தெரியாமல் இருக்கிறேன்.

நான் உயிர் இல்லாத பொருள்; அறிவு இல்லாதவன்;

மூடன்; மந்தபுத்தி உடையவன்;

தீவினை செய்து பிறந்தவன்; தனியே இருப்பவன்

ஏழை—இவற்றால் நான் தலக்கம் அடைவேனா?

எனக்கு நீ கருணை புரியாமல் இருக்கிறாய்! என்ன குறை என்
 னிடம் இருக்கிறது? இப்பொழுது சொல்.

கயிலை மலையில் உள்ள தலைவர் ஆகிய சிவபெருமான் பெற்ற
 குமரனே!

கடகம் அணிந்த புயங்கள்; ரத்தினம் பதித்த பொன்மாலை;
 வெட்சிமாலை—நறுமணம் வீசும் கடப்பமலர் மாலை—இவற்றை
 அணிந்திருப்பவனே !

ஐயா! எனக்கு (அருள் செய்ய) இது நல்ல சமயம்!

அதிகமான பெருமை—நிலையான சுகம்—எல்லாச் செல்வங்கள்
 யோகம்—மிகச் சிறந்த வாழ்வு—சிறப்பு-சிவஞானம்-முத்தியாகிய-
 பரகதி ஆகிய இவற்றைக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும்.

நெய் பூசிய வடித்த வேலை உடையவனே!

ஓளி பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற உன் திருவடிகளை
நாஸ்தோறும் துதிக்க அருமையான தமிழை நீ எனக்கு
அளித்தாய்.

மயில் மேல் உள்ள வீரனே!

அதிசயம் பல உடையது பழநிமலை—

அப்பழநி மலையின் மேல் உள்ள அழகனே!

திருவேரகம் எனும் சுவாமி மலையில் இருக்கும் முருகப்
பெருமானே!

சரணம்-திருவடி—sacred feet

கமலம்-தாமரை—lotus

ஆலயம்-கோயில்—temple

அரை நிமிஷம்—half a minute

நேரம்—time

தவமுறை—in the way of penance

தியானம்—concentration; meditation

அறியாத-தெரியாத—incapable

சடன்-உயிரில் பொருள்—inanimate

கசடன்-அறிவு இல்லாதவன்—ignoramus

மூடன்—idiot

மட்டி-மந்த புத்தி உடையவன்—dullard

பவவினை-தீயவினை—evil deeds

சனித்த-பிறந்த—born

தமியன்—singleness

மிடி-வறுமை—poverty

மயக்கம்-கலக்கம்—confusion

கருணை—grace

புரியாது—not bestowing

குறை—drawback

இவ்வேளை-இப்பொழுது—now

செப்பு-கூறு—tell

கயிலைமலை நாதர்-சிவன்—Lord of Mt. Kailas

பெற்ற—born of

குமரேசனே—Oh Kumaresa! (Kumaresan is the name of
Murugan)

கடகம்—shoulderknot

புயம்—shoulders
 ரத்ன மணி—gems
 பொன்மாலை—gold chain
 செச்சை-வெட்சி—a kind of flower
 கமழும்-மணம் வீசுகிற—emitting fragrance
 கடப்பம் அணிவோன்—wearer of kadamba garland
 தருணம்—opportune moment
 மிகுந்த தனம்—abundant wealth
 சவுக்கியம்—comfort
 சகல செல்வம்—all kinds of riches
 யோகம்-அதிர்ஷ்டம்—luck
 பெருவாழ்வு—prosperous life
 தகைமை-சிறப்பு—high status
 சிவஞானம்—knowledge of Siva
 முத்தி—salvation
 பரகதி—beatitude
 நெய்த்த—greasy
 அருண—pinkish
 தளம்-பூவிதழ்—petal
 பாத பத்மம்—lotus like feet
 நிதமும்-நாஸ்தோறும்—daily
 துதிக்க—to praise or worship
 அரிய—rare; remarkably good
 மயில் வீரா—Hero mounted on a peacock
 அதிசயம்-அற்புதம்—miracle
 அநேகம்-பல—many
 உதித்த—born
 அழகன்—beauteous one
 திரு ஏரகம்-சுவாமிமலை—Swamimalai, a place near
 Kumbakonam

Divine power of Tamil

Your lotus like Feet is a temple !

I don't spend even half a minute in penance and I am
incapable to concentrate on it.

I am inanimate; ignoramus; an idiot and a dullard;

I was born singly on account of evil deeds;
 Because of poverty, may I remain confused ?
 Why have You not bestowed Grace?
 What draw back do I have? please tell it now.
 Oh Kumaresa, born of the Lord of Mt. Kailas !
 Oh Lord, decked with shoulder knots, gems of gold
 chains and wearer of garland of *vetchi* and fragrant
kadamba flower
 This is the opportune moment, Oh Lord !
 Abundant wealth—everlasting comfort—all kinds of
 riches—luck—prosperous life—high status—Siva
 gnaana—salvation—and beatitude—these please do
 grant and help me.
 Oh Lord with greasy spear !
 To worship Your pinkish petalled lotus Feet daily
 You granted me remarkably good TAMIL.
 Oh Hero mounted on a peacock !
 You were born, oh! beauteous One in Palani Hill which
 contains many miracles.
 Oh Muruga, residing at Tiru Earagam (Swamimalai)

என்னால் பிறக்கவும் ENNAAL PIRRAKKAVUM

எம் பெருமானே !
 நான் பிறந்தேன்; இறப்பேன்;
 நான் உன்னை அழைப்பேன்; உன்னைத் துதிப்பேன்;
 நான் மனைவி மக்களோடு சுகிக்கிறேன்!
 —இவை எல்லாம் என் செயல் அல்ல !
 எல்லாம் உன்னுடைய திருவருளே !
 ஆண்டவனே! அருள் செய்க !

என்னால் ஆவது எதுவும் இல்லை

என்னால் பிறக்கவும் என்னால் இறக்கவும்
 Ennaal pirrakkavum ennaal irraakkavum
 என்னால் துதிக்கவும் கண்களாலே
 ennaal thudhikkavum kanngallaale
 என்னால் அழைக்கவும் என்னால் நடக்கவும்
 ennaal azhaikkavum ennaal nadakkavum
 என்னால் இருக்கவும் பெண்டிர் வீடு
 ennaal irukkavum penndir veedu
 என்னால் சுகிக்கவும் என்னால் முகிக்கவும்
 ennaal sugikkavum ennaal mugikkavum
 என்னால் சலிக்கவும் தொந்தநோயை
 ennaal salikkavum thondhanoyai
 என்னால் எரிக்கவும் என்னால் நினைக்கவும்
 ennaal erikkavum ennaal ninaikkavum
 என்னால் தரிக்கவும் இங்கு நானார்?
 ennaal tharikkavum inggu naanaar ?
 கன்னார் உரித்த என்மன்னா! எனக்கு நல்
 kannaar uriththa enmannaa ! enakku nal
 கர்ணாமிர்தப் பதம் தந்த கோவே !
 karnnaamirdhap padham thandha kovē !
 கல்லார் மனத்துடன் இல்லா மனத்தவ !
 kallar manaththudan illaa manaththava !
 கண்ணாடி யிற்றடங்கண்ட வேலா !
 kannnnaadi yitradanggannda Velaa !
 மன்னான தக்கனை முன்னாள் முடித்தலை
 mannana thakkanai munnaall mudiththalai
 வன்வாளியிற் கொளும் தங்கரூபன்
 vanvaalliyirr kollum thanggarūpan
 மன்னா! குறத்தியின் மன்னா! வயற்பதி
 mannaa! kurraththiyin mannaa! vayarrpadhi
 மன்னா! மூவர்க்கொரு தம்பிரானே !
 mannaa! mūvarkkoru thambiraanē !

(நான் விரும்பியவாறு) பிறக்கவும், சாகவும் (முடியாது);
 துதிக்கவும், கண்களால் (உன்னைக் காணவும் முடியாது);
 (உன்னை) அழைக்கவும், (கால்களால்) நடக்கவும் (முடியாது);
 (விரும்பிய இடத்தில்) இருக்கவும் (முடியாது);
 பெண்களோடு மனைவாழ்க்கையை இன்பமாக நடத்தவும்,
 அதில் சலிப்புக் கொள்ளவும் (முடியாது);

இடையீடு இல்லாமல் வருகிற வினை ஆகிய நோயை எரித்து
 அழிக்கவும், அவ்வாறு செய்ய நினைக்கவும், அவ்வினை
 களைத்தாங்கவும் (முடியாது);

—இவற்றை எல்லாம் செய்ய நான் யார்?

கல்லில் இருந்து நாரை உரித்த அரசனே!

காதில் (கேட்பதற்கு) அமுதம்போன்று இருக்கும் (உன் திருப்
 பெயர் ஆகிய) மந்திரத்தை அருளிய அரசனே!

உன் பெருமையை அறியாதவர் மனத்தில் இருக்காதவனே!

கண்ணாடி போன்ற பக்கங்களை உடைய வேலை ஏந்தியவனே
 தக்கன் என்னும் அரசனே முன்னொரு காலத்தில் கிரீடம்
 பொருந்திய தலையை வலிமை பொருந்திய அம்பால்
 அறுத்த தங்கவடிவம் ஆனவனே!

அரசனே! குறமகள் ஆகிய வள்ளியின் கணவனே!

வயலூர் அரசனே! மூவர்க்கும் தலைவனே!

பிறக்க—to be born

இறக்க—to die

துதிக்க—to worship

அழைக்க—to call

நடக்க—to walk

இருக்க—to be

பெண்டிர்—woman; wife

வீடு—house

சுகிக்க—to enjoy

சலிக்க—to detest

தொந்தநோய்—continuous paasas

நோய்—paasas (good and evil deeds)

எரிக்க—to burn

தரிக்க—to withstand

இங்கு—here

நான் ஆர்—who am I?

கல்—stone

நார்—bark (of a tree)

உரித்த—to peel or take off the bark

கர்ணம்-காது—ear

அமிர்தம்—ambrosia

பதம்-சொல் (சரவணபவ என்ற ஆறெழுத்து மந்திரம்)-word (the
mantra Saravannabhava)

தந்த—gave

கோ-அரசன்—king

கல்லார்—unlearned

மனத்து—in the heart

மனத்தவ—oh! having mind

கண்ணாடியில்-கண்ணாடி போல—like a mirror

தடம்-பக்கம்—side

தக்கன்-தக்ஷன்—Thaksha (the father of Uma)

முன்னாள்—once

முடி-கிரீடம்—crown

வன்வாளி-வலிமையான அம்பு—mighty arrow

தங்கரூபன்-தங்கவடிவம் உடையவன்—golden form

குறத்தி-வள்ளி—the damsel of kura clan, Valli

வயல்பதி-வயலூர்—place called Vayalūr

முவர்—முவர்—Trio, Brahma Vishnu and Rudra

தம்பிரான்-தலைவன்—Lord

Nothing can I do of my own accord

(To my liking I cannot) take birth or die; worship you or (see you) by my eyes; (nor can I) call You or walk or sit (as I like); (I cannot) enjoy life with damsels or live in a house (as I like), (nor can I) detest anything; (I cannot) burn the perpetual *paasas*, (nor even think of doing so; (Lo! I cannot) withstand them—(To confront these) who am I?

Oh Lord who peeled the stone !

Oh King who gave me the mantra which is ambrosia to the ear !

Oh Lord who does not dwell in the hearts of the unlearned !

Oh holder of a spear having mirror like sides !

You have once beheaded Thaksha by your mighty arrow;

Oh Lord of golden Form!

Oh King of Valli born of kura clan !

Oh King of Vayalur !

Oh Lord of the Trio, Brahma Vishnu & Rudra !

அதல சேடனார்—ADHALA SEDANAAR

மயிலும் ஆட நீ வர வேண்டும்

எல்லாம் வல்ல பெருமானே!

எல்லாருடைய உள்ளமும் ஆடுமாறு நீ மயிலின் மேல் ஆடி
வரவேணும்!

அருச்சுனனுக்குத் தேர்ச்சாரதியாக வந்த கண்ணன் விரும்பும்
திறலோனே!

எங்கள் யாவருக்கும் காட்சி தருக!

அதல சேடனார் ஆட அகிலமேரு மீது ஆட
adhala sēdanaar aada akilameeru meedhu aada

அபின காளி தான் ஆட அவளோடு அன்று
abina kaalli thaana aada avallōdu andru

அதிர வீசி வாதாடும் விடையில் ஏறுவார் ஆட
adhira veesi vaadhaadum vidaiyil ēruvaar aada

அருகு பூத வேதாளம் அவையாட
arugu būdha vēdhaallam avaiyaada

மதுர வாணி தான் ஆட மலரில் வேதனார் ஆட
madhura vaanni thaana aada malaril vēdhanaar aada

மருவு வானுளோர் ஆட மதி ஆட
maruvu vaanullōr aada madhi aada

வனச மாமியார் ஆட நெடிய மாமனார் ஆட
 vanasa maamiyaar aada nediya maamanaar aada
 மயிலும் ஆடி நீ ஆட வர வேணும்
 mayilum aadi nee aadi vara vennum
 கதை விடாத தோள் வீமன் எதிர்கொள் வாளியால் நீடு
 kadhai vidaadha tholl veeman ehirkoll vaalliyaal needu
 கருதலார்கள் மாசேனை பொடியாகக்
 karudhalargall maasēnai podiyaagak
 கதறு காசி போய் மீள விசயன் ஏறு தேர் மீது
 kadharu kaali poy meella Visayan erru thēr meedhu
 கனக வேத கோடு ஊதி அலை மோதும்
 kanaga vedha kodu ūdhi alai modhum
 உததி மீதிலே சாயும் உலகம் ஊடு சீர் பாத
 udhadhi meedhile saayum ulagam ūdu seer paadha
 உவண ஊர்தி மாமாயன் மருகோனே !
 uvanna ūrdhi Maamaayan marugonē !
 உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராசன்
 udhaya dhaama maarbaana Prapuda dhēva maaraasan
 உளமும் ஆட வாழ்தேவர் பெருமானே !
 ullamum aada vaazhdhēvar Perumaallē !

அதல உலகத்தில் ஆதிசேடன் ஆட,
 பெரிய மேருமலை ஆட,
 இறைவன் இடத்தில் இருந்து பிரியாத காளி ஆட,
 அவளோடு அண்டங்கள் அதிரும்படி (கைகளை) வீசி ஆடிவரும்
 எருதின் மேல் ஏறி வருபவரும் ஆகிய சிவபெருமான் ஆட,

அருகில் உள்ள பூதங்களும், பிசாசுகளும் ஆட,
 இனிமையான கலைமகள் ஆட,
 தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமன் ஆட,
 வானத்தில் இருக்கும் தேவர்கள் ஆட, சந்திரனும் ஆட,
 மலரில் வீற்றிருக்கும் மாமியார் ஆகிய இலக்குமி ஆட,
 ஒங்கி வளர்ந்த மாமனார் ஆகிய திருமால் ஆட,
 உன் மயிலும் ஆட, நீ ஆடிக்கொண்டு வருவாயாக!

கதை என்னும் பட்டையை விடாத (வலிய) தோள்களை உடைய
பீமன் தான் ஏவிய அம்புகளால் பகைவர்களுடைய சேனை அழியக்
கதறும் பசுக்களை மீட்டான்;

விசயன் ஆகிய அருச்சுனன் இருக்கும் பொன்தேரில் ஏறிச்
சிறப்புப் பொருந்திய சங்கை ஊதியவனும்—

அலைகள் மோதுகிற (பாற்) கடலில் பள்ளி கொள்பவனும்—

உலகம்முழுவதும் அளந்த சிறப்புள்ள திருவடியுடையவனும்—

கருடனை வாகனமாக உடையவனும்

மாமாயனும் ஆகிய திருமாலுக்கு மருகனே!

உதயகால நிறம் பொருந்திய மாலையை அணிந்த மார்பை உடைய

ப்ரபுடதேவ மகாராசனுடைய மனமும் ஆட(நீ வரவேணும்)
தேவர்களுக்குத் தலைவனே !

அதலம்-கீழ்உலகம்—nether world

சேடனார்-ஆதிசேடன்—Adhi Sesha, the serpent

ஆட—to move or dance

அகிலமேரு-பெரியமேரு—huge Mt. Meru

அபின-அபின்ன-பிரியாத— inseparable

காளி—a form of Uma-Kaalli

அதிர—making noise

வீசி—moving hither and thither

விடை-விடபம்—bull

அருகு—nearby

பூதம்—demon

வேதாளம்-பிசாசு—devil

மதுரம்-இனிமையான—sweet

வாணி-கலைமகள்—goddess of learning

மலர்-தாமரைமலர்—lotus

வேதனார்-பிரமன்—Brahma

மருவுவான் உளோர்-வானத்தில் உள்ள தேவர்கள்—celestials in
heaven

மதி-சந்திரன்—moon

வனசம்-தாமரை—lotus

மாமியார்—aunt (here goddess of wealth)
 நெடிய-நீண்ட—tall
 மாமனார்—uncle-Vishnu
 மயில்—peacock
 வரவேணும்—please do come
 கதை-ஓர் ஆயுதம்—an instrument-log
 தோள்—shoulders
 வீமன்-பாண்டவர்களில் ஒருவன்—one of the Paandavas-Bhima
 வாளி—arrow
 கருதலார்கள்-பகைவர்—enemies
 மாசேனை—big army
 பொடியாக—annihilate
 கதறு காலி—cattle making noise
 விசயன்-அருச்சுனன்—one of the Paandavas-Arjuna
 கனகம்-பொன்—gold
 கோடு-சங்கு—conch
 ஊதி—blowing
 அலை மோதும்—dashed by waves
 உததி-கடல்—sea (here the mythical milk sea)
 சாயும்-பள்ளிகொள்ளும்—to sleep
 உலகம் ஊடு-உலகம் முழுதும் பரவிய—that scaled the earth
 சீர்பா தம்-திருவடி—sacred feet
 உவணம் ஊர்தி-கருட வாகனம்—riding on Garuda
 மாமாயன்—a great diplomat-Vishnu
 மருகோன்—nephew
 உதயதாமம்—garland having hue of day break
 மார்பு—chest
 மாராசன்-பேரரசன்—Emperor
 உளம்-மனம்—heart
 ஆட—dance (with ecstatic joy)
 தேவர்பெருமான்—lord of the celestials

Please do come on the peacock and make
 all the hearts dance

Adishesha, the (mythical) serpent of the nether world—
 the huge Mt. Meru—the inseparable Kalli—with Her the
 rider of the bull who moves his hands hither and thither

nearby the demons and the devils—sweet goddess of Learning (Saraswathi)—Brahma seated on the lotus—the celestials in heaven—the moon—the aunt abiding in lotus (viz., the goddess of wealth—Lakshmi)—the uncle of tall stature (viz., Vishnu)—even the peacock—all dance at Your sight.

PLEASE DO COME !

Bhima, having the log in his hands, threw arrows at the big army of the enemies, annihilated them and got back the stolen cattle that were making noise.

Seated on the chariot of Arjuna, he blew the golden conch (declaring the Victory)—he sleeps in the (mythical) milk sea dashed by waves—he scaled the world by his sacred feet—he rides on garuda—he is a great diplomat—it is Vishnu—Oh the nephew of Vishnu !

The heart of the emperor Praputa Deva, who wears garland with the hue of day-break, dances (at your sight).

Oh the lord of the celestials !

சினத்தவர்—SINATHTHAVAR

திருப்புகழ் தெய்வ நெருப்பு

திருத்தணியில் வாழும் பரமனே !

பகைவர்கள் எல்லாரையும் அழிப்பவனே !

உன் புகழ் எங்கும் பரவியுள்ளது !

உன்னைத் துதித்தாலு, நினைத்தவற்றைப் பெறலாம் !

மீண்டும் பிறவி வராது.

உன் புகழைப் பாட எனக்கு அருள்வாய்

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்
Sinaththavar mudikkum pagaiththavar kudikkum
செகுத்தவர் உயிர்க்கும் சினமாகச்
seguththavar uyirrkum sinamaakash
சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
chirippavar thamakkum pazhipparvar thamakkum
திருப்புகழ் நெருப்பென்று அறிவோம் யாம்
thiruppugazh neruppendru arrivom yaam

நினைத்ததும் அளிக்கும் மனத்தையும் உருக்கும்
 ninaithadhum allikkum manaththaiyum urukkum
 நிசிக் கரு வறுக்கும் பிறவாமல்
 nisik karu varrukkum pirravaamal
 நெருப்பையும் எரிக்கும் பொருப்பையும் இடிக்கும்
 neruppayum erikkum poruppayum idikkum
 நிறைப் புகழ் உரைக்கும் செயல் தாராய்
 nirraip pugazh uraikkum seyal thaaraay
 தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்
 thanaththana thanaththand thimiththimi thimiththind
 தகுத்தகு தகுத்தந் தனபேரி
 thaguththagu thaguththand dhanaperi
 தட்டுடு டுட்டுண் டெனத்துடி முழக்கும்
 thaduttudu tuduttunn denaththudi muzhakkum
 தளத்துடன் அடக்கும் கொடுசூரர்
 thallathudan adakkum kodusūrar
 சினத்தையும் உடற் சங்கரித்த மலை முற்றும்
 sinaththaiyum udarr sangariththa malai mutrum
 சிரித்து எரிகொளுத்தும் கதிர்வேலா !
 siriththu erikolluththum kadhirvelaa !
 தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சுகித்தெண்
 thinaikkiri kurrappenn thanaththinil sugiththenn
 திருத்தணி இருக்கும் பெருமானே !
 Thiruththanni irukkum Perumaalle !

கோபம் கொண்டவரை அழிக்கும்; பகைவர்களை ஒழிக்கும்;
 தாக்கியவர்களைப் பார்த்துக் கோபித்துப் பெருமூச்சுவிடும்; சிரிப்ப
 வருக்கும் பழிப்பவருக்கும் திருப்புகழ் நெருப்பு ஆகும்—இதனை
 நாம் அறிவோம்.

நினைத்தவற்றைக் கொடுக்கும்; மனத்தை உருக்கும்; பிறக்
 காதவாறு வினைகளின் கருவை ஒழிக்கும்; நெருப்பையும் எரிக்கும்;
 மலைகளையும் இடிக்கும்—(இத்தகைய) உன்னுடைய நிறைந்த
 புகழைக் கூறுவதற்கு அருள் செய்வாயாக.

(உன்) பேரி : “தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி

திமித்திந் தகுத்தகு தகுத்தந் தன” என்று முழங்கும்;

துடி : “தடுட்டுடு டுட்டுண்டு” என ஒலிக்கும்;

(பகைவர்) சேனைகளை அடக்கும்.

கொடுமையான சூரபத்மனின் கோபத்தையும் உடலையும் அழித்தாய்-ஆரவாரம் முழுவதும் சிரித்து அழித்தாய். ஒளி பொருந்திய வேல் உடையவனே!

தினை விளையும் மலையில் குறப் பெண் ஆகிய வள்ளியோடு இன்பத்தை அனுபவித்துத் திருத்தணிகை என்னும் தலத்தில் இருக்கும் கடவுளே!

சினத்தவர்—the angry
பகைத்தவர்—the enemies
குடிக்கும்—drink (here destroy)
செகுத்தவர்—those who attack
உயிர்க்கும்—frown
சினமாக—angrily
சிரிப்பவர்—those who laugh
பழிப்பவர்—those who decry
திருப்புகழ்—your fame; the verses sung on you
நெருப்பு—fire
அறிவோம்—we realize
நினைத்தது—what we think or desire
அளிக்கும்—confer
உருக்கும்—melt
பிறவாமல்—without taking birth
நிசி-இரவு; இங்கு வினை—night; here it
denotes the past deeds; the cause of birth
நெருப்பு—fire
எரிக்கும்—burn
பொருப்பு-மலை—mountain
இடிக்கும்—demolish
நிரைப்புகழ்—full fame
தாராய்—please give
பேரி—kettle drum
துடி—a small drum; trumpet
தளம்—சேனை—army

கொடு சூரர்-கொடுமையான சூரன்—cruel Sura, a giant
 எரிகொளுத்தும்—set fire to
 சங்கரித்த—அழித்த—destroy
 அமலை—din
 தினை—millet
 கிரி—மலை—hill
 குறப்பெண்—the damsel of Kurava clan-Valli
 தனம்-முலை—breast
 சுகித்து—இன்பம் கொண்டு—enjoy
 திருத்தணி-திருத்தணிகை—one of the six abodes of Muruga

Thiruppugazh-a Divine Fire

The Thiruppugazh (Your Divine Fame) destroy the wrathful and the enemies; frowns angrily on those who attack laugh and decry—

To all those the Thiruppugazh is a Divine Fire

We realise this.

Your fame confers what we desire; melts our heart; eradicates the past deeds, the cause of birth. It is fire to fire; it demolishes (even) mountains. Hence please confer the capacity to sing Your Fame.

The drums beat—“thanaththana thanaththan dhimith thimi thimiththim thaguththagu thanath than dhana”;

The trumpets sound—“thaduttudu duduttunndu”;

You, defeating the army, destroyed the wrath and the body of cruel Sura, the giant; further, you suppressed the din by laughing.

Oh Lord with the bright spear !

You admired the charm of the damsel of Kurva clan, Valli;

Oh Lord residing at Thiruththanni !

அவசியம்—AVASIYAM

யாராலும் காண முடியாத கடவுளே !
 தவம் செய்வதற்கு அருள் செய்வாய் !

உன்னை நினைத்து ஜெபம் செய்யவும் அருள்வாயாக !
என் மனம் கனியுமாறு அருள்க !
உன் திருவடியை வணங்குகிறேன் !

தவம் ஜபம் வேண்டும்

அவசியம் முன் வேண்டிப் பலகாலும்
Avasiyam mun venndip palakaalum
அறிவின் உணர்ந்து ஆண்டுக்(கு) ஒரு நாளில்
arrivin unnarndu aanndukku oru naallil
தவ ஜெபமும் தீண்டிக் கனிவாகிச்
thava jebamum theendik Kanivaagich
சரணமதும் பூண்டற்கு அருள்வாயே !
charannamadhun pūndarrku arullvaayē !
சுவதமொடும் தாண்டித் தகர் ஊர்வாய் !
savadhamodum thaandith thagar ūrvaay !
சடு சமயம் காண்டற்கு அரியானே !
sadu samayam kaandarrku ariyaanē !
சிவ குமரன் பீண்டிற் பெயரானே !
Siva Kumaran peenndirr peyaraanē !
திரு முருகன் பூண்டிப் பெருமானே !
Thiru murugan pūndip perumaallē !

அவசியம் என்று முன்னே கேட்டுக் கொண்டேன்; பல தடவை
யும் கேட்டுக் கொண்டேன்; அறிவால் உணர்ந்தேன்; (எதை எனில்)
ஆண்டுக்கு ஒரு நாளேனும் தவம் பூண்டு ஜபம் செய்ய வேண்டும்;
மனம் கனிந்து உன் திருவடிகளை என் தலையில் சூழிக் கொள்ள
வேண்டும்—இவற்றை அருள் செய்வாயாக.

‘இதை அடக்குவேன்’ என்று சபதம் செய்து, குதித்துச்
செல்லும் ஆட்டுக்கிடாயை (அடக்கி) ஊர்பவனே! ஆறு சமயங்
களும் காண்பதற்கு அரியவனே! சிவனுக்கு மகனே! திருமுருகன்
பூண்டியில் இருக்கும் பெருமானே!

அவசியம்—necessary

பலகாலம்—often; many times

தவம்—penance

அறிவின் உணர்ந்து—perceived

ஆண்டு—year

ஜபம்—meditation

தீண்டி-அடைந்து—practise தகர் ஊர்வாய்—rider of a goat
 கனிவாகி-கசிந்து—melt சடு-ஷட்-ஆறு—six
 சரணம்-திருவடி—feet சமயம்—religions (See stanza 6)
 சுவதம்-சபதம்—oath காண்டற்கு அரியான்—cannot be seen
 தாண்டி—jumped சிவகுமரன்—son of Siva
 தகர்—goat

Meditation and Penance — a necessity

It is necessary; I requested even before, many a time; I perceived; 'at least once a year bless me with penance and meditation'-(this I asked) I should melt; please bless me to hold Your Feet !

You vowed and jumping, You (controlled) a goat and rode on it. Oh Lord who cannot be seen even by the six religions ! Oh son of Siva ! Oh Lord residing at Thirumurugan pūndi

பத்தியால்—PATHTHIYAAL

உத்தமனே! அடியார்களுக்கு நண்பனே!
 மலைகளில் வாழ்பவனே! ஞானம் தருபவனே
 வெற்றி அளிப்பவனே!
 எனக்குப் பெருவாழ்வு தருவாயாக!
 முத்தி சேர்வதற்கு அருள் செய்வாயாக!

உன் புகழ் பாடுகிறேன்; முத்தி அருள்க

பத்தியால் யான்உனைப் பலகாலும்
 Paththiyaal yaan unaip palakaalum
 பற்றியே மா திருப்புகழ் பாடி
 patriyē maa Thiruppugazh paadi
 முத்தன் ஆமாறு எனைப் பெருவாழ்வின்
 muththan aamaaru enaip peruvaazhvin
 முத்தியே சேர்வதற்கு அருள்வாயே
 muththiyē sērvadhariku arullvaayē

உத்தமா தான சற்குணர் நேயா

uth thamaa dhaana sarrgunnar neyaa

ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா

oppilaa maamannik kirivaasaa

வித்தகா ஞான சத்திநிபாதா

viththagaa gnaana saththinipaadhaa

வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே

vetri Velaayudhap perumallē

பக்தியால் யான் உன்னைப் பலகாலமாகப் பற்றிக்கொண்டேன்;
உனது பெரிய புகழ்களைப் பாடுகிறேன்; (ஆகவே) முத்திபெறு
வதற்குத் தகுதியுடையவன் ஆக ஆக்குவாயாக! பெருவாழ்வு
ஆகிய முத்தியை அருள் செய்வாயாக. உத்தமனே! இவ்வுலகில்
நல்ல பண்புகளை உடைய அடியார்களுக்கு அன்பனே! ஒப்பு!
இல்லாத மணி போன்றவனே! குன்றுகளில் எல்லாம் இருப்
பவனே! சாமர்த்தியம் உடையவனே! ஞானத்தையும் சத்திநி
பாதமும் அருள்பவனே! வெற்றி வேலாயுதம் உடைய பெருமானே!

பக்தி—devotion

பலகாலம்—for a long period; many times

பற்றி—hold fast

நிருப்புகழ்—prowess

முத்தன்-முத்திக்கு உரியவன்—fit for beatitude

பெருவாழ்வு—stupendous life

முத்தி—salvation

சேர்வதற்கு-அடைய—to attain

உத்தமா-நன்னெறியில் நடப்பவனே—Oh righteous One !

தானம்-உலகம்—this world

சற்குணர்—virtuous devotees

நேயா-அன்பனே—Oh friend

ஒப்புஇலா—incomparable

மணி—gem

கிரிவாசா—residing in hillocks

வித்தகா—(Oh prudent one

ஞானம்-பேரறிவு—Spiritual wisdom

சத்திநிபாதம்-சத்திபதிதல்—settling Divine Grace in the soul

வெற்றி—victorious

வேலாயுதம்—the weapon called vel (spear).

I sing Your Praise; Bestow me Salvation

With devotion, I held You fast for a long period;
 I sang on Your praise and prowess;
 Hence make me fit for beatitude;
 Bestow me with the stupendous life of salvation
 Oh righteous One !
 Oh friend of the virtuous devotees of this world !
 Oh incomparable gem !
 Oh Lord residing at the hillocks !
 Oh prudent One !
 Oh Lord who bestows spiritual wisdom and settling of
 the Divine Grace !
 Oh Lord holding the weapon called vel (spear) !

அகரமும் – AGARAMUM

பழமுதிர் சோலை வாழ் முருகனே!
 நீ எழுத்துக்களில் அகரமாக இருக்கிறாய்!
 நீ எல்லாருக்கும் தலைவன்!
 நீ எல்லாப் பொருள்களாக இருக்கிறாய்!
 இந்த உலகில் நான்வாழ மயில் ஏறி என்முன் வரவேணும்

எல்லாம் ஆக இருப்பவனே

அகரமும் ஆகி அதிபனும் ஆகி
 Agaramum aagi adhibanum aagi
 அதிகமும் ஆகி அகமாகி
 adhigamum aagi agam aagi
 அயன் என வாகி அரி என வாகி
 Ayan ena vaagi Ari ena vaagi
 அரன் என வாகி அவர் மேலாய்
 Aran ena vaagi avar mēlaay

இகரமும் ஆகி எவைகளும் ஆகி
 lgaramum aagi evaigallum aagi
 இனிமையும் ஆகி வருவோனே!
 inimaiyum aagi varuvonē !
 இரு நிலம் ஈதில் எளியனும் வாழ
 iru nilam eedhil elliyanum vaazha
 எனது முன் ஓடி வர வேணும்!
 enadhu mun ōdi vara vēnnum !
 மகபதி ஆகி மருவும் வலாரி
 Magapathi aagi maruvum valaari
 மகிழ் களி கூரும் வடிவோனே!
 magizh kalli kūrrum vadivonē !
 வன முறை வேடன் அருளிய பூஜை
 vana murrai vēdan arulliya pūjai
 மகிழ் கதிர் காமம் உடையோனே!
 magizh kadhira kaamam udaiyonē !
 செக கண சேகு தகு திமி தோதி
 Sega ganna sēgu thagu thimi thōdhi
 திமி என ஆடும் மயிலோனே!
 thimi ena aadum mayilonē !
 திரு மலி வான பழ முதிர் சோலை
 thiru mali vaana Pazha mudhir solai
 மலை மிசை மேவும் பெருமானே!
 malai misai mēvum perumaallē !

(நீ) எழுத்துக்களில் அகரம் ஆக இருக்கிறாய்; (உலகத்துக்குத்)
 தலைவனாக இருக்கிறாய்; அதற்கும் மேலாக இருக்கிறாய்;

மனத்துள்ளே இருக்கிறாய்; பிரமன் ஆக இருக்கிறாய்;

திருமால் ஆக இருக்கிறாய்; அரன் ஆக இருக்கிறாய்;

இம் மூவருக்கும் மேலாக இருக்கிறாய்; இகரம் ஆக இருக்
 கிறாய்! எல்லாம் ஆக இருக்கிறாய்—இங்ஙனம் இனிமையாக
 வருகிறவனே!

இந்த உலகத்தில் எளியவன் ஆகிய யான் வாழ என் முன் நீ
 ஓடி வரவேண்டும்!

வலன் என்னும் அசுரனை அழித்த இந்திரன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி
கொள்ளும் உருவம் உடையவனே!

காட்டில் வாழும் வேடன் ஆகிய கண்ணப்பர் செய்த பூசையை
மகிழ்ந்து ஏற்று அருள் செய்தவனே!

கதிர் காமத்தில் இருப்பவனே!

“செக்கண சேகு தகுதிமி தோதி திமி” என்று ஆடும் மயிலை
வாகனம் ஆக உடையவனே!

செல்வம் பொருந்திய “பழமுதிர்சோலைமலை” என்னும்
மலையின்மேல் உள்ள தலைவனே!

அகரம்-‘அ’ என்ற எழுத்து—the letter ‘A’

அதிபன்-தலைவன்—Lord

அதிகம்—more than

அகம்-மனத்துள்—within

அயன்-பிரமன்—Brahma

அரி-திருமால்—Vishnu

அரன்—Hara, the Lord of Dissolution

மேலாய்—over and above

இகரம்-‘இ’ என்ற எழுத்து—the letter ‘I’

எவைகளும்-எல்லாப் பொருள்களும்—all things

இனிமை—delicious; sweet

வருவோன்—who comes

இரு நிலம்-பெரிய உலகம்—big world

ஈதில்-இதில்—in this

எளியன்—humble; modest

வாழ—to live

ஓடி—running

வரவேணும்—please do come

மகபதி-இந்திரன்—Indra

வலாரி—Indra who killed Vala, a giant

மகிழ்களி கூரும்-மகிழ்ச்சி அடையும்—enjoy; feel glad

வடிவோன்-உருவம் உடையவன்—having form

வனம் உறை வேடன்-காட்டில் வசிக்கும் வேடன்; கண்ணப்பர்—

a hunter living in forest; Kannannappar (a saiva saint)

பூஜை—worship

கதிர் காமம்—Kadirkaamam—a place in Ceylon
 ஆடும்—dances
 மயிலோன்—having peacock
 திரு-செல்வம்—wealth
 மலி-நிறைந்த—in abundance
 பழமுதிர்சோலை-முருகனுடைய அறுபடை வீடுகளுள் ஒன்று—
 One of the six abodes of Muruga
 மிசை-மேல்—on
 மேவும்-பொருந்திய—seated

He is Everything

You are the letter “A” in the alphabet; You are the Lord of all;

You are more than these; You are within I You are Brahma, Vishnu and Hara;

You are over and above them;

You are the letter “I”; You are every thing; You are delicious;

In this big world for me to live please do come running;

Indra, the slayer of Vala, a giant, feels joy at the sight of Your Form !

The hunter living in forest (Kannappar) worshipped you and you enjoyed it.

Oh Lord residing at Kadirkaamam !

The peacock dances to the tune : “jega ganna segu thagu thimi thothi thimi!”

Oh Lord residing at Pazha Muthirsōlai abundant in wealth.

கனகசபை

KANAKASABHAI

விதம்பரத்தில் இருக்கும் பெருமானே!

எனது குருநாத!

உன்னைத் தியானிக்கும் அடியாரை அடைந்து

அவர்களோடு வினையாடுபவனே!

முனிவர்களுக்கும் தேவர்கட்கும் அருள் செய்தவனே!

என் மனத்தில் வாழ்பவனே!

அருள் செய்வாயாக!

முருகேசனை அறிந்துகொள்

கனகசபை மேவும் எனது குருநாத
 Kanagasabai mēvum enadhu gurunaatha
 கருணை முருகேசப் பெருமாள் காண்
 karunni Murugesap perumaall kaann
 கனக நிற வேதன் அபயம் இடம்ஓது
 kanaga nirra vedhan abhayam idam odhu
 கர கமல ஓதிப் பெருமாள் காண்
 kara kamala odhip perumaall kaann
 வினவும் அடியாரை மருவி வினையாடு
 vinavum adiyarai maruvi villaiyaadu
 விரக ரச மோகப் பெருமாள் காண்
 viragarasa mogap perumaall kaann
 விதி முனிவர் தேவர் அருணகிரி நாதர்
 vidhi munivar devar Arunagiri naadhar
 விமலசுரர் சோதிப் பெருமாள் காண்
 vimalasurar sodhip perumaall kaann
 சனகி மணவாளன் மருகன் எனவேத
 Sanaki mannavaallan marugan enavedha
 சத மகிழ் குமாரப் பெருமாள் காண்
 satha magizh Kumaarap perumaall kaann
 சரண சிவகாமி இரண குலகாரி
 saranna Sivagaami iranna kulakaari
 தரும் முருக நாமப் பெருமாள் காண்
 tharum Muruga naamap perumaall kaann
 எனது மனம் மேவும் அமிர்த குறமாதரோடு
 enadhu manam mēvum amirdha kurramaadharodu
 இயல் பரவும் காதல் பெருமாள் காண்
 iyal paravum kaadhal perumall kaann

இணையில் இபதோகை மதியின் மகளோடும்
 Innaiyil ipathogai madhiyin magallodum
 இயல்புலியூர் வாழ் பொற்பெருமானே!
 Iyalpuliyaar vaazh porperumaallē !

பொன்னம்பலத்தில் உள்ள எனது குருநாதன் கருணை பொழி
 யும் முருகப் பெருமானே ஆவன்!

பொன் நிறமான பிரமன் அபயம் கேட்கத் தன் மலர்போன்ற
 கைகளால் அபயம் கொடுத்தவன்!

இனிமையான வழிபடும் அடியார்களைப் பொருந்தி அவர்
 களோடு விளையாடுகின்ற அன்பு பொருந்திய இறைவன்!

பிரமன், முனிவர்கள், தேவர்கள், திருவண்ணாமலையில் உள்ள
 இறைவர், சுத்தமான தேவர்கள்—ஆகியவர்களுக்குள் ஒளி ஆக
 விளங்குபவன்!

ஜானகியின் கணவன் ஆகிய திருமாலின் மருமகன் என்று
 அழியாத வேதம் கூறுகிற குமரன்!

வணங்கும்படியான சிவகாமியின் மகன்; அசுரர்குலத்தை
 அழிப்பவன்!

முருகன் என்ற பெயர் உடையவன்; எனது மனத்தில் வந்து
 தங்குபவன்!

அமிர்தம் போன்ற குறப் பெண் ஆகிய வள்ளியின் குணங்
 களைப் புகழ்கிற அன்பன்!

ஒப்பு இல்லாத—மயில்போன்ற (சாயலை உடைய) - சந்திரன்
 போன்ற முகத்தை உடைய—தெய்வயானை அம்மையோடு
 நெறப்புப் பொருந்திய சிதம்பரத்தில் வாழும் பொன்போன்ற
 கடவுளே!

கனகசபை-பொன் அம்பலம்—Golden Hall in Nataraja temple at
 Chidambaram

மேவும்-பொருந்திய—residing

குருநாத—Oh Lord preceptor !

கருணை-அருள்—grace

காண்-பார்—behold

கனகநிறம்-பொன்னிறம்—golden colour

வேதன்-பிரமன்—well versed in Vedas; Brahma
 அபயம்-அடைக்கலம்—refuge
 கரம்-கை—hand
 ஓது—chant
 வினவும்-வழிபடும்—worship; devout
 அடியார்—devotees
 மருவி-அடைந்து—approach
 விளையாடும்—playing
 விரக—ardent
 ரச-இனிக்கும்—taste
 மோகம்-அன்பு—love
 விதி-பிரமன்—Brahma
 முனிவர்—saints
 தேவர்—celestials
 அருணகிரி-திருவண்ணாமலை—Tiru Annannaamalai
 நாதர்-தலைவர்—Lord
 விமல-சுத்தமான—holy
 சுரர்-தேவர்—celestials
 சோதி-ஒளி—brilliant light; effulgent
 சனகி-ஜானகி—Jaanaki (daughter of king Janaka)
 மணவாளன்-கணவன்—husband; (Rama-Vishnu)
 மருகன்—nephew
 மகிழ்—rejoice
 சிவகாமி-உமை—Uma
 தரும்-பெற்ற—gave birth to
 நாமம்-பெயர்—name
 எனது மனம்—my heart
 மேவும்-பொருந்திய—abiding
 அமிர்த-அமுதம்போன்ற—like ambrosia
 இயல்-தன்மை—quality
 பரவும்-புகழும்—praise
 காதல்-அன்பு—love
 இணையில்-ஒப்புஇல்லாத—incomparable
 இபம்-யானை (தெய்வயானை)—elephant (Deivayaanai)
 தோகை-மயில்—peacock
 மதி-சந்திரன்—moon
 புலியூர்-சிதம்பரம்—Chidambaram

Behold Muruga

My spiritual preceptor residing at the Golden Hall is Murugesha, the graceful !

Brahma with golden hue requested refuge which He granted by His lotus like hands.

Approaching His devout devotees, He plays with ardent tasteful love.

He is a brilliant Light amongst Brahma, saints, celestials the Lord of Thiru Annnaamalai and the purest of Devas.

'He is the nephew of the husband of Jaanaki'—so say the Vedas rejoicing. He is Kumaara.

He is the son of Sivakaami (Uma).

He is the destroyer of the clan of the Asuras;

His name is Muruga ; He abides in my heart ;

He praises the qualities of Valli the kurra damsel;

He resides with Deivayaanai—the incomparable peacock like moon-like faced lady;

He is the golden hued Lord residing at Chidambaram!

ஏறு மயில் ஏறி

ERRU MAYIL ERRI

திருவண்ணாமலையில் உள்ள பெருமானே!

உன் முகங்கள் ஆறு; ஒன்று விளையாடுவது;

மற்றொன்று பிரணவப் பொருளை விளக்குவது!

முன்னுவது அடியார்கள் வினைகளைத் தீர்ப்பது!

நான்காவது குன்றைப் பிளப்பது!

ஐந்தாவது பகைவரை வெல்வது!

ஆறாவது மணம் புணர்வது!

நீ எனக்கு அருள் செய்வாயாக!

ஆறுமுகம் ஆன கருத்தை அருளுக

ஏறுமயில் ஏறி விளையாடும் முகம் ஒன்றே

Errumayil erri villaiyaadu mugam ondre

எசருடன் ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்றே

Eesarudan Gnanamozhi pēsum mugam ondre

கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்க்கு முகம் ஒன்றே
 Kūrrum adiyārgall vinai theerkku mugam ondrē
 குன்று உருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
 Kundru uruva vēl vaanggi nindra mugam ondrē
 மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
 Maarrupadu sūrarai vadhaiththa mugam ondrē
 வள்ளியை மணம்புணர வந்த முகம் ஒன்றே
 Vallliyai mannam punnara vandha mugam ondrē
 ஆறு முகமான பொருள் நீயருளல் வேண்டும்
 Aarru mugamaana poruḷ neeyarullaḷ vandum
 ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே!
 aadhi Arunnachalam amarndha Perumaalē !

சவாரி செய்வதற்கு உரிய மயில்மேல் ஏறி விளையாடும் முகம் ஒன்று;

சிவபெருமானுடன் “ஓம்” எனும் மந்திரம் பேசும் முகம் ஒன்று;

(உன் திருநாமத்தை) செபிக்கும் அடியார்களின் வினைகளைத் தீர்க்கும் முகம் ஒன்று;

(கிரௌஞ்சம் என்னும்) மலையில் ஊடுருவிச் செல்ல வேலை எறிந்து நின்ற முகம் ஒன்று;

எதிர்த்து வந்த சூரபன்மன் முதலியவர்களை அழித்த முகம் ஒன்று;

வள்ளியைத் திருமணம் செய்ய வந்த முகம் ஒன்று;

—இங்ஙனம் ஆறு திருமுகங்களைக் கொண்ட கருத்தை நீ எனக்குச் சொல்லுமாறு வேண்டுகிறேன்.

முதல்வனே! திருவண்ணாமலையில் அமர்ந்த கடவுளே!

ஏறும் மயில்—peacock to ride on

விளையாடும்—playing; frolicsome

ஈசர்-சிவன்—Sivan

ஞான மொழி-ஓம் எனும் மந்திரம்—mystic mantra “Om”

அடியார்கள்—devotees

வினை தீர்க்கும்—efface the effects of deeds done

குன்று—hill

உருவ—to pierce

வேல்—spear

மாறுபடு-எதிர்த்த -opposing
 சூரர்-சூரபன்மன் முதலியோர்—Sūran and others
 வதைத்த-அழித்த—annihilate
 மணம் புணர—to marry
 ஆறுமுகம் ஆன பொருள்—mystic significance of six faces.
 அருளல் வேண்டும்—please inform
 ஆதி—oh Primal One !
 அருணாசலம்—the hill at Thiru Annnnaamalai

The Mystic significance of Six Faces

One face frolics mounted on the peacock;
 One speaks the mystic mantra “Om” with Lord Siva;
 One eradicates the effects of deeds done by devotees who
 chant Your name;
 One throws spear which pierces the hill (called the
 krauncham);
 One annihilated the opposing Suran and others;
 One came to marry Valli !
 Please inform me the mystic significance of the six
 faces !
 Oh Primal One ! Oh Lord residing at Tiru Annnnaa-
 malai !

வசனம் VACHANAM

பழனி ஆண்டவனே!
 உன்னை விடாமல் புகழ்ந்து பாடவேணும்
 உன்னை மறக்காமல் இருக்க வேணும்
 உன் மந்திரம் ஆகிய சரவணபவ என்பதை
 எப்பொழுதும் ஜபம் செய்யவேணும்
 தலைவனே! இம்மை மறுமைகளில் செளபாக்யம்
 நீ எங்களுக்கு அருள் செய்வாயாக!

ஆறெழுத்து மந்திரப் பெருமை

வசனம் மிக ஏற்றி மறவாதே
 Vachanam miga ētri marravaadhē
 மனது துயர் ஆற்றில் உழலாதே
 manadhu thuyar aatril uzualaadhē

இசை பயில் சடாக்ஷரம் அதாலே
 isai payil Sadaaksharam adhaale
 இக பர சௌபாக்யம் அருள்வாயே!
 iga para sowbhaakyam arullvaaye
 பசு பதி சி(வ)வாக்யம் உணர்வோனே!
 Pasu pathi Siva vaakyam unnarvone
 பழநி மலை வீற்று அருளும் வேலா!
 Pazhani malai veetru arullum Vēlaa !
 அசுரர் கிளை வாட்டி மிக வாழ
 asurar killai vaatti miga vaazha
 அமரர் சிறைமீட்ட பெருமாளே!
 amarar sirraimeetta Perumaallē !

புகழ் மொழிகளால் உன்னை உயர்த்திப் புகழ்ந்து மறவாதிருக்க வேண்டும்;

என் மனம் துயரம் ஆகிய ஆற்றில் விழாது இருக்க வேண்டும்;
 இசையோடு பொருந்திய 'ஆறெழுத்து' மந்திரத்தாலே
 எனக்கு இம்மை மறுமைகளில் எல்லா நலன்களும் அருள்வாயாக
 பசுபதி எனப்படும் சிவமந்திரத்தை அறிந்தவனே!
 பழநிமலையில் இருந்து அருள் செய்யும் வேலனே!
 அசுரர் சுற்றத்தை அழித்து, தேவர்கள் வாழ்வு பெறச்
 சிறையிலிருந்து மீட்ட இறைவனே!

வசனம்-புகழ்மொழி—words of praise

ஏற்றி-புகழ்ந்து—praise

மறவாதே—not forgetting

மனது-மனம்—mind

துயர் ஆற்றில்—river of sorrow

உழலாதே—not suffering

இசை பயில்-இசை பொருந்திய—Musical

சடாக்ஷரம்-ஆறெழுத்து—mystic six Lettered Mantra:

மந்திரம்-சாவணபவ—“Sa Ra Va Na Bha Va”

இகபரம்-இம்மை மறுமை—this and future life

சௌபாக்யம்-நலன்கள்—(all kinds of) comforts

பசுபதி-சிவன்—the lord of the mortals-Siva

சிவவாக்யம்—the word of Siva

உணர்வோன்—perceiver

வீற்று அருளும்—sitting and bestowing grace
 வேலா—Oh Lord having spear !
 அசுரர் கிளை—kith and kin of the giants
 வாட்டி-அழித்து—destroy
 வாழ—to live
 அமரர்-தேவர்—celestials
 சிறை மீட்ட—release
 பெருமானே—Oh Lord !

The greatness of the Six Lettered Mantra

By appropriate words of praise, I worship You; and
 I should not forget You;

My mind should not be immersed in the river of sorrow.

I should chant in music the mystic six Lettered Mantra :
Sa Ra Va Na Bha Va.

And by that please do bless me with (all sort of)
 comforts.

Oh Lord, the perceiver of the meaning of the word of
 Siva, viz Pasupathi !

O Vela, who bestows grace seated on the Pazhani Hills!

You have destroyed the giants with their kith and kin;

O Lord who released the celestials from prison !

உருவாய் URUVAAY

இறைவன் உருவம் உடையவன்; உருவம் இல்லாதவன்;
 மலர் ஆகவும் அதனுள் வாசனையாகவும் இருக்கிறான்!
 மணி ஆகவும் அதன் ஒளியாகவும் இருக்கிறான்!
 எல்லா உயிர்கள் ஆகவும் இருக்கிறான்!
 குருவாக வருவான்; அருள் செய்வான்.

பலபடித்தாக உள்ளான் குகன்

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
 Uruvaay Aruvaay Ulladhaay Iladhaay
 மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
 Maruvaay Malaraay Manniyaay Olliyaayk

கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
 Karuvaay Uyiraayk Kadhiyaay Vidhiyaayk
 குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே!
 Guruvaay varuvaay arullaay Gugaṇē !

உருவாகவும், உருவம் இல்லாமலும்,
 உள்ள பொருள் ஆகவும், இல்லாததாகவும்,
 வாசனை ஆகவும், பூவாகவும், மணி ஆகவும்,
 அதிலுள்ள ஒளி ஆகவும்,
 கரு ஆகவும், உயிர் ஆகவும், நற்கதி ஆகவும்!
 அதை அடைவதற்கு உரிய ஒழுக்க முறையாகவும்
 இருக்கிறாய்! குருவாக வருவாய்!
 குகனே அருள் செய்க!

உருவாய்—as form
 உளதாய்—as being
 மருவாய்—as fragrance
 மணியாய்—as gem
 கருவாய்—as embryo
 கதியாய்—as Bliss
 குருவாய்—as initiator
 வருவாய்—do come

அருள்வாய்—bless
 அருவாய்—as formless
 இலதாய்—as not existing
 மலராய்—as blossom; flower
 ஒளியாய்—as light
 உயிராய்—as life
 விதியாய்—as mode of life
 குகனே—Oh Lord residing in
 the heart of devotees

Multiformity of Guha

You are form & formless;
 You exist & exist not;
 You are the fragrance and the flower;
 You are the gem and its radiance;
 You are the embryo and its life;
 You are the Bliss and the mode of life (for attainment)
 You are the spiritual Initiator:
 Please do come and bless me, Oh Guha!

ஆறிரு தடந்தோள்
AARRIRU THADANTHOLL*

முருகனே உன் பன்னிரண்டு தோள்கள் வாழ்க.
உன் ஆறுமுகம் வாழ்க. உன் சேவலும் மயிலும் வாழ்க!
உன் அடியார் யாவரும் வாழ்க வாழ்க!

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க!

Aarriru thadantholl vaazhga

அறுமுகம் வாழ்க! வெற்பைக்

Arrumugham vaazhga verrpaik

கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க!

kūrrusey thanivel vaazhga

குக்குடம் வாழ்க! செவ்வேள்

Kukkudam vaazhga Sevvell

ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க!

ērriya Manjai vaazhga

யானை தன் அணங்கு வாழ்க!

Yaanai than annanggu vaazhga

மாறிலா வள்ளி வாழ்க!

maarrilaa Vallli vaazhga

வாழ்கசீர் அடியார் எல்லாம்!

Vaazhgaseer adiyaar ellaam.

யாவரும் வாழ்க!

உன் பன்னிரண்டு பெரிய தோள்கள் வாழ்க!

உன் ஆறு திருமுகங்கள் வாழ்க!

கிரௌஞ்சம் எனும் மலையைப் பிளந்த ஒப்பற்ற வேல் வாழ்க!

கோழி வாழ்க!

செவ்வேள் ஆகிய நீ ஏறிய மயில் வாழ்க!

தெய்வயானை வாழ்க!

உனக்குப் பொருத்தமான வள்ளி வாழ்க!

சிறப்புப் பொருந்திய உன் அடியார்கள் எல்லோரும் வாழ்க!

ஆறிரு—twelve

வாழ்க—may live long

[Note : This Stanza is found in Kanthapurānam by Kachiappa Sivacharya]

கூறுசெய்—break
 வேல்—javelin
 செவ்வேள்—divine patron
 அணங்கு—damsel
 சீர்-சிறந்த—praise worthy
 அடியார்—devotees
 எல்லாம்—all
 தடந்தோள்—strong shoulder
 வெற்பு—mountain
 தனி—unique
 குக்குடம்—cock
 ஏறிய—to ride
 மஞ்ஞை—peacock
 மாறிலா—agreeable

May all Live !

All praise be to Your twelve strong shoulders !
 All praise be to Your six faces !
 All praise be to the spear that broke the (krauncha) hill !
 All praise be to the Cock !
 All praise be to the peacock rode by Sevvēll !
 All praise be to Deyva Yaanai !
 All praise be to agreeable Vallili !
 All praise be to the praise worthy Devotees all !

ஓம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

இராமலிங்கர்

திருஅருட்பாத்திரட்டு

SELECTIONS
FROM THE THIRU ARUTPAA
OF
Raamalingar

சின்னம்மையார்
துறவிகு
அமுது படைத்தல்
Chinnammai serves
food to the sage.

சின்னம்மையார்க்கு
துறவி வரம் அருளுதல்
The sage gives
Chinnammai his
gracious blessing

வள்ளலார் வரலாறு

“அருளால் எல்லாம்
காணும் கண் நான்
தெருளால் சமயம்.
கடந்து இது பெற்றுள்ளேன்”

என நமக்கு அறிவுறுத்தும் வள்ளலார் மருதூரிலே தோன்றினார்.

மருதூர் ஒரு சிற்றூர். அது சிதம்பரத்திற்கு வடக்கே 20 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருக்கிறது. 1822ஆம் ஆண்டில் சிதம்பரத்தில் இருந்து ஓர் துறவி அந்த மருதூருக்கு நடுப்பகலில் நடந்து போனார். ஒரு வீட்டின் முன் நின்றார். பிரணவ மந்திரத்தை இனிய எளிய முறையில் ஒதிக்கொண்டு நின்றார். பசி மிகுந்தது; ஒரு வீட்டின்முன் நின்று உணவு தர வேண்டினார். வீட்டிலிருந்த பெண்மணி மிகப் பரிவோடு துறவிக்கு அமுது படைத்தார். உண்டு களைப்பாறிய துறவி, “அம்மையே! தங்களுக்கு என்னைப் போன்ற ஆண் குழந்தை பிறக்கும்; அவன் உலகெங்கும் ஒளிநெறி பரவச் செய்வான்” என அன்புடன் வாழ்த்தினார்.

அவர் வாழ்த்தியபடியே 5-10-1823-ல் அந்தப் பெண்மணிக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. பெற்றோர் அதற்கு இராமலிங்கம் என்று பெயரிட்டனர். குழந்தைக்கு ஐந்துமாதம் நிரம்பியதும் பெற்றோர் அதைச் சிதம்பர ரகசியம் காண எடுத்துச் சென்றனர். நிரை தூக்கப்பட்டதும் அங்கே குழந்தை கலகலவென நகைத்தது. நீட்சதர் துறவி சொன்னபடியே குழந்தையைப் பாராட்டினார். தம் இல்லத்தில் ஒரு வாரம் குழந்தையுடன் அதன் பெற்றோராகிய திரு. இராமையாவையும் திருமதி சின்னம்மையாரையும் தங்கச் செய்து வழிபட்டார்.

திரு. இராமையாவுக்கு இராமபிரானால் வழிபாடு செய்யப் பட்ட இராமேசுவரம் இராமலிங்கத்திடம் பெரும் ஈடுபாடு இருந்தது. அதனால் தம் குழந்தைக்கு இராமலிங்கம் எனப் பெயரிட்டார். சைவ வைணவ சமயங்களில் சமரசத்தையும் அந்தப் பெயர் நினைவூட்டுகிறது.

குழந்தை இராமலிங்கத்துடன்
பெற்றோர் சிதம்பர இரகசியம் காணுதல்

Amalinga and his parents are present for dharasan of Chidambara Rahasya

“அரியும் சிவனும் ஒண்ணு
அறியாதவன் வாயில் மண்ணு”

என்ற முதுரையும் இங்கே நினைவு கூரத்தக்கதாகிறது. 1865ஆம் ஆண்டில் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்திய சங்கத்தை நிறுவி உலக மெல்லாம் பரவச் செய்த வள்ளலாரின் இயற்பெயர் இராமலிங்கம் என அமைந்தது மிகப் பொருத்தமானதே.

இராமலிங்கம் ஆறுமாதக் குழந்தையாக இருந்தபோது தந்தையார் காலமாறார்! தாயார் பிள்ளைகளுடன் தாம் பிறந்த ஊராகிய சின்னக்காவனம் சென்றார். அங்கே இராமலிங்கம் ஏழு வயது வரையில் தம் தாயாரைப்பெற்ற பாட்டியாரின் செல்லப் பிள்ளையாக வளர்ந்தார். மகாவித்வான் காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியாரிடம் கற்றுவந்த இராமலிங்கத்தின் தமையனார், தம் ஞானாதர், சபாபதி முதலியார் அவர்களிடம் தம் தம்பிக்கும் கல்வி கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்தார். அதனால்தான் சபாபதி பிரசங்கம் செய்தபோது இராமலிங்கம் கற்றுச் சொல்லிச் சொல்லியாக விளங்க நேர்ந்தது.

சபாபதி சென்னையில்சமயச் சொற்பொழிவு செய்தபோது தம்பி இராமலிங்கம் அதற்குரிய பாடல்களை இனிய குரலில் பாடினார். கேட்டவர் எல்லோரும் இன்புற்றனர். தமையனாருக்குத் தம்மைப் போலவே தம்பியும் சொற்பொழிவு ஆற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தது. அதனால் அவர் தம்பியைக் காஞ்சிபுரம் அனுப்பித் தமக்குத் தமிழறிவு ஊட்டிய ஆசிரியரிடமே கற்க ஏற்பாடு செய்தார்.

இராமலிங்கம் சுயமாகவே மிக உயர்ந்த பாடல்களை இயற்றிப் பாடியதை அந்த ஆசிரியர் கேட்டார். தாம் இராமலிங்கத்திற்கு என்ன கற்பிக்க முடியும் எனத் திகைத்தார். எனவே, இராமலிங்கம் ஒரு தெய்வீகக் கவிஞர் என்பதை உணர்ந்து அவரை அவருடைய தமையனாரிடமே அனுப்பி விட்டார்.

சபாபதிக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இராமலிங்கம் வழக்கம் போல் அடிக்கடி ஆலயங்களுக்கே சென்று பாடத்தொடங்கினார். சபாபதி தம் மனைவியை அழைத்துக் “கற்க வேண்டிய நூல்களைக் கற்காமல் இராமலிங்கம் இப்படி ஆலயங்களிலேயே இருந்தால் அவனை என்ன செய்வது” என்றார். இராமலிங்கத்தின் அன்னை யாரிடம், தாம் கொடுத்திருந்த வாக்குறுதியைச் சபாபதியின்

இராமலிங்கருக்கு அண்ணியார் உணவளித்து அவரை மனமாற்றம்
அடையச் செய்தல்

Ramalingar's sister-in-law gives him food and pleads to him to
change his attitude towards learning

மகிளவியார் எண்ணி வருந்தினார். “பெற்ற அன்னையார் இராம லீங்கத்தைப் பேணுவதுபோலவே நான் பார்த்துக் கொள்ளு இறேன்” என்பதுதான் அவர் தம் மாமியாருக்குத் தந்த வாக்கு; அதனால் இராமலிங்கத்தைத் தம் மகனைப் போலவே அன்புடன் வளர்த்து வந்தார். நாள் முழுவதும் இறைவனைப்பாடி வழிபடுவ நிலையே நம் தெய்வக் கவிஞருக்கு ஈடுபாடு இருந்தது.

ஒரு நாள் தந்தை இராமையாவின் நினைவுநாள் விருந்து நடந்தது. அந்நாளில்கூட தம்பி கோயிலில் இறைவன் வழிபாட்டி லேயே தன்னை மறந்து இருந்தார். இன்றுகூட தம்பி சாப்பிடும் நேரத்துக்கு வரவில்லையே என்று அண்ணனும் வருந்தினார். எல்லாரும் விருந்து உண்டபின் இளவல் இராமலிங்கம் வந்து ஆறி போன உணவை உண்ண நேர்ந்தது. அதுகண்ட அண்ணியார் கண் கலங்கினார். “ஏன் அண்ணி அழுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார் இராமலிங்கம்.

“தந்தை நினைவு நாளில்கூட எல்லாருடனும் இருந்து சாப்பிட முடியாமல் கோயிலிலேயே இருந்து விட்டாயே தம்பி: அதை நினைக்கும்போது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது” என்று அண்ணியார் அழுதுகொண்டே சொன்னார்.

இதைக் கேட்டு இராமலிங்கம் வருந்தினார். அவர் மனத்தில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. “இனி உங்கள் விருப்பம்போலவே வீட்டிலேயே இறை வழிபாட்டை செய்கிறேன்” என்று அண்ணியார்க்கு உறுதி அளித்தார்.

“தம்பி இராமலிங்கம் இனி நம் வீட்டிலேயே தங்கி இறைவழி பாடு செய்யப்போகிறது. தாங்கள் விரும்புகிறபடியே தாங்கள் கற்ற நூல்களை எல்லாம் தானே கற்றுத் தேர்ச்சி பெறப்போவ தாகவும் என்னிடம் தம்பி சொல்லி இருக்கிறது” என்று தம் கணவரிடம் பாப்பாத்தியம்மாள் மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார். அண்ணியாரின் அன்புக் கட்டளையை அப்படியே நிறைவேற்றினார். தெய்வீகக் குழந்தை கவிஞரான இராமலிங்கம், வீட்டிலிருந்து நிலைக் கண்ணாடி முன் விளக்கேற்றி வைத்துப்பாடி வழிபாடு புரிந்தே கற்கவேண்டிய அனைத்துக் கல்வியையும் கற்று உணர்ந்தார்.

பல பிறவிசளில் கற்கத்தக்க நூல்களை எல்லாம் மில ஆண்டு களில் கற்றுத் தேர்ந்தார். ஒரு நாள் அண்ணன் உடல்நலம் இல்லாதிருந்தபோது சென்னைச் சோமுச் செட்டியார் வீட்டில்

இராமலிங்கர் கண்ணாடியில்

முருகன் திருவுருக்காணுதல்

Ramalinga sees the glorious form of Lord Muruga in the mirror.

இராமலிங்கர் திருமுறை நூல்களைப் படித்துச் சன்மார்க்கம்
காணுதல்

Ramalingar studies the works of the Saints and is imbued with
divinity

இராமலிங்கரின்
முதல் சொற்பொழிவுக்காட்சி
Ramalinga makes his first lecture.

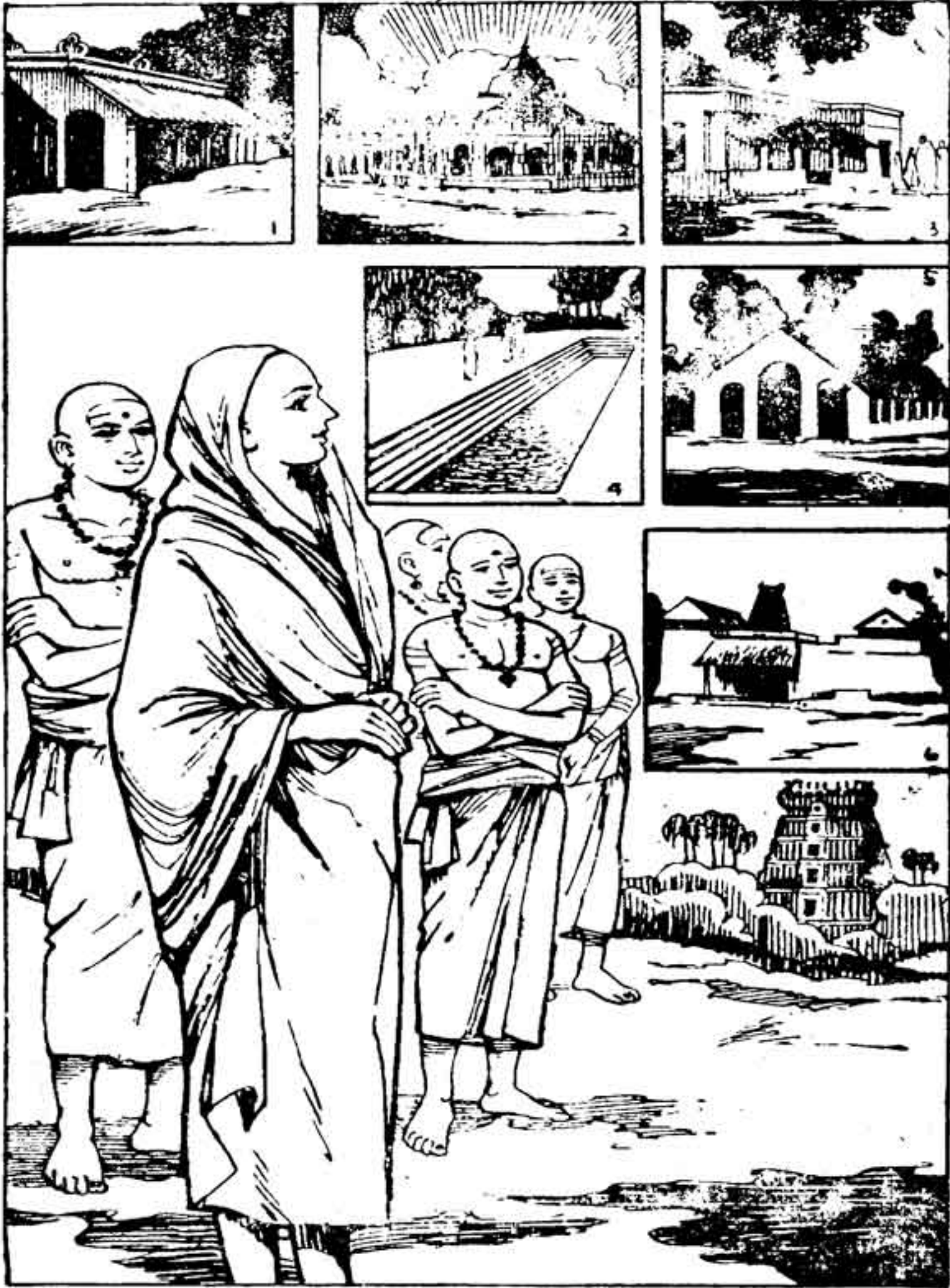
“உலகு எலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்” என்ற தெய்வீகத் திருவருள் வாக்கை விளக்கி மூன்று மணி நேரம் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்.

இந்தக் கல்விச் சொற்பொழிவுக்குப் பிறகு அண்ணனும் அண்ணியும் தெய்வீகக் கவிஞர் இராமலிங்கம் முருகன் திருஅவ தாரமே என நம்பி வழிபாடு செய்தனர். இதை ஏற்க இயலாமல் “பண்பு எனப்படுவது பாடு அறிந்து ஒழுகல்” என்ற கவித்தொகை மணிமொழிக்கு ஏற்ப இராமலிங்கம் வீட்டைவிட்டே சென்று விட்டார். திருவொற்றியூரில் ஆலய வழிபாடும் ஆசான் வழி பாடும் புரிந்துகொண்டு 33 ஆண்டுகள் அருள்மிகு வடிவுடை மாணிக்க அம்மையையும் அருள்மிகு தியாகராயப் பெருமானையும் வழிபட்டு வந்தார்.

பெரும் புலவர் பலர் தம் ஐயங்களை நம் தெய்வக் கவிஞரிடம் கேட்டுத் தெளிந்தனர். தொண்டை மண்டலம் என்பது தவறு. தொண்ட மண்டலம் என்பதே சரியானது என நம் கவிஞர் விளக் கினார். ஒரு பெருந்துறவியார் கட்டளையை ஏற்றுத் தம் தமக்கை உண்ணாமுலை அம்மையாரின் மகள் தனக்கோடியை மணந்து கொண்டார். தனக்கோடியை தம் மாணவியாகவே ஆக்கிக் கொண்டார்.

கந்தகோட்ட முருகன் மீது 31 பாடல்கள் அடங்கிய தெய்வ மணிமாலை முதலிய பாடல்களை அருளினார். 1858 ஆம் ஆண்டில் சிதம்பரத்திற்கு சென்றார். அங்கே அவரைக் கண்டு வணங்கிய கருங்குழி அன்பர் அவரைத் தம் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். இராமலிங்க அடிகள் அங்கிருந்தே அடிக்கடி சிதம்பரம் சென்று நடராஜப் பெருமானை வழிபட்டார். தம் பெயரையே சிதம்பரம் இராமலிங்கம் என மாற்றிக்கொண்டார்.

எல்லாச் சமயத்தவரும் வந்து வணங்கிய சிதம்பரம் கோயில் திருப்பணி செய்ய நம் இராமலிங்க அடிகள் விரும்பினார். அதனை அப்போது சிதம்பரத்தில் இருந்த தீட்சதர்கள் ஏற்க மறுத்தனர். எனவே பார்வதிபுரம் கிராமத்து அன்பர்கள் தந்த எண்பது காணி நிலத்திலே உத்தர ஞான சிதம்பரத்தை உருவாக்கினார். அந்த இடத்துக்கு வடலூர் என்ற பெயரைச் சூட்டினார். சிதம்பரத்தைப் பூர்வஞான சிதம்பரம் என வழங்கினார்.

இராமலிங்கர் அமைத்த திருச்சபைகள்
The above were established by Ramalingar

1867ஆம் ஆண்டில் சிதம்பரம் இராமலிங்க அடிகள் பாடிய எண்ணாயிரம் பாடல்களை ஆறு திருமுறையாக்கி, முதல் ஐந்து திருமுறைகளையும் அன்பர் இறுக்கம் இரத்தினம் முதலிய பல அன்பர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி வெளியிட அனுமதி தந்தார். அதில் தொழுவூர் வேலாயுதனார் சிதம்பரம் இராமலிங்க அடிகளை திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் எனக்குறிப்பிட்டிருந்தார். இதை அறிந்த அடிகள் அவரை முதலில் கடிந்து கொண்டார். அவர் நடுங்குவது உணர்ந்து “திருவருட் பிரகாச வள்ளல் ஆர் என்று கேட்கிற சிதம்பரம் இராமலிங்கம்” என்று பிரித்துக் காட்டி ஆறு தல் அளித்தார். எவ்வுயிரும் துன்புறும் தருணம் இன்புறச் செய்கின்ற சீவகாருண்ய மூர்த்தியாக நம் அடிகள் திகழ்ந்தார் என்பதற்கு இது தக்க உதாரணம்.

திருவருட்பாவை உலகத்துக்கு வழங்கிய வள்ளலார் அகிம்சை நெறியாகிய இன்னு செய்யாமையின் மணிமுடியாகத் திகழ்ந்தார். “சனி நீராடு” என்பதற்கு “வெந்நீரில் குளி” என்பதே பொருள். வேறு விதமாகச் சொல்வது எல்லாம் தெரியாமை என இனிய முறையில் மறுப்பு வழங்கிய சீலர் அறியாமை என்றோ மடமை என்றோ கூறவில்லை. சொல்லிலும் சீவகாருண்யம் துலங்கியது.

நம் பெருமான் பலருக்கும் வழங்கிய உபதேசங்கள் வெளி வந்திருக்கின்றன. உலகைத் துறவரமல் இறைவனை அடையும் ஒளி நெறியை உபதேசித்தவர் திருஅருட் பிரகாச வள்ளலார். “புறப்பற்று அகற்றத் தொடங்காதே பெண்ணே புலை அகப்பற்றை அறுத்தாய் நினைக்கே இறப்பு அற்றது” என்று பாடியவர் வள்ளலார். அவர் பாடிய ஆறந் திருமுறைப் பாடல்கள் 1880 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தன.

அவர் 30-1-1874 அன்று வெள்ளிக்கிழமை இரவு பன்விரண்டு மணிக்கு மேட்டுக்குப்பத்தில் சித்திவளாகத் திருமாளிகையில் முததேக சித்தி பெற்றார். மரணம் இலாப் பெருவாழ்வைப் பெற்றார். இன்றும் சுத்த சன்மார்க்க அன்பர்களுக்கு அவரவர் விரும்பும் வடிவிலே தோன்றி அருள் புரிந்து வருகிறார்.

வள்ளலாரின் பத்து அருள்வாக்குகள்

1. கடவுள் ஒருவரே. அவர் அருட்பெரும் ஜோதி வடிவினர்.
2. அவரை ஜோதி வடிவத்திலேயே வழிபட வேண்டும்.
3. எவ்விதத்திலும் சிறு தெய்வங்களை வழிபடவே கூடாது.

4. இறைவன் பெயரால் எந்த உயிரையும் பலி கொடுக்கவே கூடாது.
5. புலால் உணவு உண்ணவே கூடாது.
6. ஜாதி மத வேறுபாடுகள் ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டு உரிமையை அழித்துவிடும். ஆதலால் அவைகளைப் பின்பற்றவே கூடாது.
7. மண் உயிரைத் தன் உயிரைப்போல் நேசிக்கவேண்டும். இதுவே சர்வ உயிர்ச் சகோதர தத்துவம் ஆகும்.
8. வீண் உலக அரசாங்கத்தை இந்த மண் உலகத்திலேயே அடைவதற்கு ஒரு திறவுகோல் இருக்கிறது. அதுதான் பசித்த உயிர்களின் பசியை நீக்குவது. அதாவது ஜீவ காருண்யம்.
9. உயிர் பிரிந்த உடம்பை எரித்துவிடக்கூடாது. புதைத்து விட வேண்டும்.
10. இறைவனின் பெயரால் நடைபெற்று வரும் எல்லா மூட நம்பிக்கைகளையும் மூடப்பழக்க வழக்கங்களையும் விட்டு விட வேண்டும்.

சத்திய ஞானசபை பற்றிய குறிப்பு

1867ஆம் ஆண்டில் வள்ளலார் சத்திய தருமச்சாலையை நிறுவினார். 1872ஆம் ஆண்டில் சத்திய ஞானசபை நிறுவிச் சோதி தரிசனம் காட்டினார். அவர் விதித்த விதியின்படி இது நடைபெறுததால் அதைப் பூட்டித் திறவுகோலை மேட்டுக்குப்பத்தில் உள்ள சித்திவளாகத் திருமாளிகைக்கே கொண்டுபோய்விட்டார்.

இன்று சைக்கோட்ரானிக் செனரெட்டர் உயிராற்றலும் தெய்வ ஆற்றலும் சேர்த்துக் காட்டுவதுபோல் சத்திய ஞானசபை வழிபாடு ஒழுங்குபட்டால் நடைபெறும். அருட்பெருஞ் ஜோதி ஆற்றலின் களஞ்சியமாக அது விளங்கும் என்பது வள்ளலார் திருநோக்கு.

டாக்டர் பால்சாயிர் ஒரு நுட்பமான இயந்திரம் செயதுருக்கிறார். அதனை ஒருவர் உற்று நோக்கினாலும் அதன் அருகே நின்றாலும் அதனிடம் இருக்கும் ஊசி சுழலுகிறது. ருஷ்ய நாட்டு அறிஞர் கிரிவோரோட்டோவ் தம் கையால் விண்வெளியில்

இராமலிங்க அடிகள் திருவிளக்கேற்றி வைத்துத்
திருக்காப்பு இட்டுக் கொள்ளுதல்

After lighting the 'Thiru Villakku' Ramalinga shuts the
sacred door.

இருக்கும் அமுத ஒளியை நோயாளிகளிடம் பரவச் செய்து நோய் தீர்க்கிறார். வள்ளலார் தம் உடம்பில் இருக்கும் அமுத ஒளி மூலமாகவே நோய் தீர்த்திருக்கிறார்.

எனவே மின் துகள் அருவியாகிற மின்சாரம் போலவே மின் துகள், உயிர் ஒளித்துகள், உலக ஒளித்துகள் அமுத ஒளித்துகள் அருவிகளும் வேலை செய்கின்றன. உயிர்களுக்கு ஆற்றலை வழங்குகின்றன என்று அறிகிறோம். இவற்றை சத்திய ஞானசபையின் வழிபாட்டின் மூலமாகவே அடையலாம்.

வள்ளலாரின் அண்ட பிண்ட கணிதம் உலகம் எங்கும் பரவப் போகிறது. உலக மக்கள் எல்லாரும் அதைக் கற்கப்போகும் நாள் தூரத்தில் இல்லை. அது மிக நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

திருஅருட்பாப் பாடல்களில் இருக்கும் சில உண்மைகள்:

வள்ளலார் அமுத ஒளி நெறியாளர். சாதி, மத, சமயம் கடந்தவர். அன்பு எனும் பிடியுள் ஆண்டவனைப் பிடித்தவர். அருட்பெருஞ் சோதியே ஆண்டவர் எனக் கண்டவர்.

அவர் அன்பையும் அருட்பெருஞ் சோதியையும், ஒருமைப் பாட்டு உரிமையையும், புதிய ஐந்தெழுத்து ஆட்சியையும் காட்டியவர். (1-4)

மேலே குறித்து விளக்கியபடியே பார்த்தாலும் ஈர்த்தாலும் இனிக்கும் தெய்வக் கரும்பையும், வெண்ணிலா மனத்தையும், அருள் விளக்கையும், இடர்க்கடல் கடந்து பெற்ற பேற்றையும் பற்றிப் பாடுகிறார். (5-8)

அவர் பசி தீர்க்கும் அமுதையும், பொது நடத்தையும், ஆடிய பாதத்தையும் அருள் வரும் தருணத்தையும் அறிவிக்கிறார்.

நம் வள்ளல் பெருமானார் அருட்பெருஞ் சோதி ஆண்ட வருடன் ஆடிய ஆட்டத்தையும், கண்ணும் மூளையும் இதயமும் உண்ணும் அமுத ஒளியையும், அருளார் அமுதத்தையும், அம் பலத்து அரசையும் பற்றி அனுபவித்துப் பாடுகிறார்.

அருள் பெரும் சோதி! அருள் பெரும் சோதி!
தனிப் பெரும் கருணை! அருள் பெரும் சோதி!

SEER VALLALAAR

"Due to my non-sectarian vow I am an all-seeing eye now" declares Tiruvarul Prakaasa Vallalaar who was born at Maruthur.

Maruthur is a tiny hamlet about 20 kilometres north of Chidambaram in the South Arcot District of South India.

A sage walked from Chidambaram which was once the Universal Hall of Wisdom, to the above mentioned hamlet during a hot day in summer in 1822.

He stood before a house, chanting the universal manthra "Om" called pranavam. The lady of the house came out revered the sage duly and fed him with surprising reverence for life.

Delighted at her divine hospitality, the sage said that she would get a son like him to spread the gospel of reverence for life throughout the Universe.

This prophecy came true on 5-10-1823 when she gave birth to a son. This baby was named Ramalingam by his mother Chinnammai and his father Ramaiya, an accountant and tutor by profession.

The reason why the baby was named Ramalingam is that Ramaiya was a devotee of the LINGA worshipped by the epic hero, Rama, at Rameswaram.

On the fifth month of the birth of this divine baby, the parents took him to Chidambaram for the Darsan of Chidambaram Rahasyam.

When the screen was lifted up, and the light was lit for darsan, the baby, captivated by the rapturous sight of grand grace in all, laughed aloud hilariously.

Astonished at this extraordinary incident, the high priest of the Temple, adored the baby, kept him in his residence for a week, and repeated the same prophecy of the sage given prior to the birth of the divine child, and called it as "a Harbinger of a new age."

In the sixth month, Ramaiya passed away. Chinnammai, with her children, went to her birth-place, Chinnakkavanam, near Ponneri, about 25 kilometres, north of Madras.

There, Ramalingam was a favourite of his grand mother for about seven years. Sapapathi, his elder brother, taught him Reading, Writing and Arithmetic.

When his brother went to Madras to preach, Ramalingam helped him in reading the poems of the sacred literature.

When entrusted to the great scholar, who taught Sapapathy, Ramalingam had become a budding poet of divinity.

Astounded at the poems composed and sung by Ramalingam, the great Tamil scholar found himself unworthy to be his tutor and sent him back to Sapapathy with a letter revealing this fact.

Even at home Ramalingam could not concentrate on the books studied by his brother as he was attracted by Lord Muruga, enshrined at Kantha Kottam in Madras. He sang sweet and melodious songs in praise of Lord Muruga.

When his brother Sapapathy overheard his younger brother's songs, he wondered as to what heights his dear little brother would rise if he would gain mastery of the grammar and prosody of Tamil language.

He tried his level best to turn the mind of Ramalingam towards scholastic studies by tactful methods. However, Ramalingam surrendered himself to Lord Muruga entirely. Therefore, he spent most of his time in the Kantha Kottam Temple.

His brother could not understand the deep love of his brother towards Lord Muruga and its consequences.

Ramalingam wandered about the temple and came home only towards the evening because of his being absorbed in prayer and poetry therapy and prophylaxis throughout the day and was fed by his sister-in-law Papathi-ammal.

On the anniversary day of Ramalingam's father, relatives and friends were invited to a grand feast at his elder brother's house. Every one looked for Ramalingam; but he did not turn up. Even Sapapathy was much heart-broken at the thought that Ramalingam was not there even on this memorable day.

But Papathiammal did not take food until the evening; she affectionately gave Ramalingam the cold food left behind with tears streaming down her face. Ramalingam was moved much by the grief that he had caused her.

With a revealing sigh, she said, "How long are you going to be fed like this. If you take to your studies as your brother wants, there would be no difficulties and grief at all."

The loving mind of Ramalingam changed. He promised to study in order to respect her wishes. He requested her to give him a room, a mirror and a lamp. She gave him what he wanted.

There, Ramalingam ardently worshipped Muruga looking at the light in the mirror and singing sweet songs and, then, the brilliance of the lamp was enhanced by the glorious appearance of Shanmuga of Thiruthanigai in a splendour that engulfed the entire area of the mirror.

There he achieved the power of miracles of instant learning through grace.

This sacred incident occurred when Ramalingam was nine years old. His patron-Deity, Muruga blessed him with the ability of composing sweet, clear, simple and sense-expanding poems.

Ramalingam, however, helped his brother in reading out the poem on which his brother's lectures were based. The melodious voice of Ramalingam was always appreciated by the audience. This went on for about three years.

Sapapathy was to deliver a series of lectures on Peria Puraanam at Mr. Somu Chettiar's house. Suddenly, he was

laid down with fever and was not able to keep up the engagement. He was deeply worried and puzzled, not knowing what to do.

His wife, Papathiammal, proposed an alternative of sending his younger brother to Chettiar's house. Sapapathy agreed and requested his brother to read a few verses and apologise for his inability to keep up the engagement.

Ramalingam conveyed his brother's message to Chettiar who was at first very much worried and puzzled, for, he had invited prominent people to attend the inaugural function.

When Ramalingam went and sat before the audience and began the discourse, every one was surprised at the way in which he explained the first line of the invocatory verse in the beginning of Periapuranam.

He narrated how Lord Nataraja gave this sacred line 'ULAKU ELAAM UNARNTU OTARKU ARIYAVAN' meaning that the Lord is too rare to be felt and sung by all, all inspired by Him to the divine poet, Sekkizhar and how he was enabled to sing the entire work of Periapuranam with the help of His grace. Ramalingam quoted many verses from the text to stress the point that the beginning line was divinely inspired.

Every one in the audience sat spell-bound at the extraordinary eloquence, flow and sweet exposition.

Every one liked to get the pleasure of hearing his lectures for some more days. Sapapathy was informed of this, so that he might send his brother to fulfil the desire of the audience. He complied with the request, but he also went to overhear his brother without his knowledge, incognito as one in his audience.

After this inspiring speech, his elder brother and his life partner Papathiammal began to worship him as if he was Lord Muruga himself.

This was unbearable to Ramalingam. Therefore, he left the house and thus underwent much difficulties. From the

age of 12, he was at Thiruvotriyur and elsewhere upto the age of 33, though he occasionally visited his elder brother's house.

Ramalingam was under an initiator, sage Chidambara Munivar, at Thiruvotriyur as his poem reveals.

Afterwards a number of scholars began to be enlightened by our divine poet. Several works, such as **Ozhivil Odukkam**, were edited by him. He also wrote commentaries on a few poems. He was editor of a monthly called **Sanmarka Viveka Vruthi** which is now edited by Uran Adigal.

He was directed by a great sage, whom he revered, to marry at the age of 27. Therefore, he married his sister's daughter, who eventually became his disciple. This fact has been corroborated by a number of facts in his poems.

Though Ramalingam began to worship Muruga, Vadivudai Manickam and Thiagaraja Peruman, he could not forget Lord Nataraja at Chidambaram. Therefore, he returned to Chidambaram in 1858. He used to sign his name as Chidambaram Ramalingam.

A devotee from Karunguzhi met him at Chidambaram and took him to his house at Karunguzhi. Ramalingam stayed there for about 9 years. From there, he used to visit Chidambaram and Vadalore.

These two places, he styled as Poorvagnana Chidambaram and Uttaragnana Chidambaram respectively.

He composed poems there and started the sangam with a few devotees. A number of devotees gave him about 80 acres of land at Vadalur to build the **HALL OF UNIVERSAL WORSHIP** and the **GUARDIAN HOME OF DEVOTEES** to be administrated by the council of Pure Real Guiding Light Path.

He erected the Sathia Gnana Sabha, the Satya Dharma Sala and the Suttha Sanmarka Satya Sangam. The donated land there is known as Vadalur Peru veli, meaning the Grand space of Vadalur, the spotless place.

His poems were classified into six books by Mr. Velayudam, his academic disciple. Only the first five books were allowed to be published in 1867, when he established the Guardian Home.

In 1872, he began the Jothi Festival in the Hall of Wisdom. Here, it is revealed, every year, that seven kinds of screens hide Grace Grand Light within us by unveiling the seven screens, one by one, before a lamp within the hall as Grace Grand Light. If one lives the life, with due reverence for life, the seven screens disappear, one by one, leading to infinite.

As a result of this, one gets everlasting life through the right of integration by means of passionate service to all souls 'Aanmaneya Orumaippaattu Urimai'.

Life sleeps in stones; stirs in plants; dreams in animals; wakes in men; and serves in super men. Only the man who serves finds the right way to life infinite. The Malthus-Darwin dogmas of struggle for existence and survival of the so-called fittest are now being replaced by Lamark-wallace theory of mutual adjustment and survival through, for and by the loving service. This is precisely what Vallalaar styles as the right of integration through, for and by the loving service to lives. The statement in the beginning corresponds to the five powers of objects, acts, poise, wisdom and grace in Vallalaar's natural meditation called Sakasanishtai as well as to his 25 experiences in 5 groups of the ignorant lives, learned seekers, leaders, pure-bodied sages, Om-bodied saints and wisdom bodied seers.

For some time, the festival was continued according to the rules chalked out by him. Then, it began to deviate from his rules. He closed the Hall and kept the key in Sithivalaakam (சித்திவளாகம்) meaning the Mansion of achievement at Mettukuppam.

The reason why our seer closed the hall is as follows with sufficient details :-

The Hall is distinct from all sectarian temples. No incense or camphor is to be burnt in the hall. No distribution of prasadam of any kind is found here.

Even musical instruments are not used here. Gentle and solemn chanting of Arut Perum Jothi meaning Grace Grand Light or effulgence and a few well-selected verses is all we find here.

Our seer had started two schools-preparing and training devotees and propagandists, both young and old with Tamil, Sanskrit and English as mediums at first.

The trainees were to get stipends according to their merit in training and their respective families. Here is a unique link of ability with need — socialism with communism of higher order, a happy marriage of mundane and divine aspects of life.

The trainees were to get the traits of sweet speech and passionate service to all souls.

The lotus-like building of the Hall of Wisdom represents our gross body of food and breath.

The twelve-pillared chamber within the Hall represents the subtle light body of emotion and intellect.

The four-pillared chamber within the above 12-pillared chamber represents the bliss body.

There is an underground chamber below this bliss chamber for natural meditation, Sakasa Nishtai.

In the four-pillared chamber are a lamp of all pervading light, a mirror representing the transparent white tissue, and seven curtains of black, blue, green, red, yellow, white and mixed colours distinct from the rainbow we see.

The soft tendril-like undulations of the tissue are engineered at the link of the eyebrows and the root of the nose in the centre of the face by airy light from the higher region.

Here are the links between the six ends of art, yearning, learning, subtle, sound, scripture and decision when the divine dance is experienced by the well-trained devotees.

Had all these facts been taught, there would have been no necessity for closing down the hall at all.

Let us now hear our seer who sings of these and his unique wise achievement.

நாதாந்த நிலைக்கும்
போதாந்த நிலைக்கும்
நடுவாந் திரு நடம் நான் காண வேண்டும்

I should see the sacred dance between the ends of subtle sound and learning.

ஏக சிற் சித்தியே இயல் உற அனேகம்
ஆகியது என்ற என் அருட் பெருஞ் சோதி

Oh, my Lord, Grace Grand light, who said that the everlasting life has all miracles to naturalise the life infinite.

சுத்த வடிவும், சுக வடிவாம் ஓங்கார
நித்த வடிவும், நிறைந்த ஓங்கு சித்து எனும் ஓர்
ஞான வடிவும் இங்கே நான் பெற்றேன் எங்கெங்கும்
தான விளையாட்டு இயற்றத்தான்.

To play the game of wisdom helping all souls in all nooks and corners of the vast-universe, I got the pure gross form, the everlasting subtle light form of blissful "Om" and the form of wisdom.

The flag representing the tissue was hoisted at Mettukuppam in 1873 when he delivered the grand precept, the exposition of how to generate divine power (மகோபதேசம்).

Our seer dematerialised his gross body on 30-1-1874, exactly at the zero hour so as to rematerialise as and when in need in this vast universe to his followers.

All these are discerned in the new technology of modern science as noted below after the Ten Commandments of Guiding Light Movement.

The Sabai is for common prayer and solemn chanting, creating and spreading the divine power everywhere.

The fourth Institution at Mettukuppam (மேட்டுக்குப்பம்) reminds us of his victory over the king of Death for ever.

This is styled by him as Eka Sirsitthi (ஏகசிற்சித்தி) meaning unique achievement wise

In his sacred Grace Grand Light Ode (திருவருட் பெருஞ் சோதி அகவல்) he states as follows:

ஏக சிற்சித்தியே!

இயல் உற அனேகம் ஆகியது என்ற என்

அருட்பெரும் ஜோதி

Oh! Grace Grand light effulgence;

Who has stated that the unique wise achievement is to be naturalised by all other miracles and achievements.

VALLALAAR'S TEN COMMANDMENTS

1. God is only one.
2. He is to be worshipped in the Form of Light.
3. Petty Gods are not to be worshipped in any way.
4. There should not be any sacrifice of life in the name of God.
5. Meat is not to be eaten.
6. Differences of castes, creeds, sects, religions and the like should not be observed.
7. Each life is to be regarded as one's own life on the basis of Universal Brotherhood that extends to animals and plants; that is merciful behaviour.
8. The key to the life eternal is to remove the hunger of the poor.
9. The dead are to be buried and not cremated.
10. Give up all superstitious beliefs and practices.

ARUTPERUM JOTHI! ARUT PERUM JOTHI!

THANIPERUM KARUNAI! ARUTPERUM JOTHI!

The day is not far off when the twin mathematics of Vallalaar called ANTA KANITAM meaning macro mathematics and PINTA KANITAM meaning micro mathematics will be taught throughout the world to learn every thing.

This is exactly the reason why Vallalaar declares "My knowledge was too little when I was a sectarian; but now it

embraces every thing in all nooks and corners of this vast universe."

பொது—POTHU

கலை நிறை கணபதி! சரணம் சரணம்

Kalai nirrai Ganapathi! Sarannam Sarannam

கஜமுக குணபதி! சரணம் சரணம்

Kajamuga Gunnapathi! Sarannam Sarannam

தலைவ! நின் இணையடி சரணம் சரணம்

Thalaiva! nin innai yadi Sarannam Sarannam

சரவண பவகுக! சரணம் சரணம்

Saravanna bavaguga! Sarannam Sarannam

சிலை மலை உடையவ! சரணம்! சரணம்!

Silai malai udaiyava! Sarannam Sarannam

சிவசிவ! சிவசிவ! சரணம் சரணம்

Sivasiva! Sivasiva! Sarannam Sarannam

உலைவரும் ஒருவரை! சரணம் சரணம்

Ulaivarrum oruvarai! Sarannam Sarannam

உமைசிவை அம்பிகை சரணம் சரணம்

Umaisivai ambigai Sarannam Sarannam!

Oh Ganapathi full of arts, I bow down;

Oh Lord with the face of the elephant!

Oh virtuous Lord! I bow down;

Oh Master! your twain feet I bow down;

Oh born in the Saravanna tank and abiding in the hearts (of the devotees) I bow down;

Oh Lord having the mountain bow! I bow down;

Siva Siva Siva Siva I bow down;

Oh Lord ever lasting I bow down;

Oh Uma! consort of Siva! Ambika! I bow down.

அன்பெனும் பிடி

ANBENUM PIDI

அன்பு என்றால் எல்லாருக்கும் விளங்கும். அது உருவம் இல்லாத பண்பு. அத்தகைய பண்பு எல்லோருக்கும் இருக்க

வேண்டும். ஒருவன் தன் தாயிடம் அன்பு காட்டுவான்; தந்தையிடம் அன்பு காட்டுவான்; தன் உடன் பிறந்தாரிடம் அன்பு காட்டுவான்; திருமணம் ஆனவுடன் மனைவியிடம் அன்பு காட்டுவான்; உற்றார் உறவினரிடம் அன்பு காட்டுவான். தன் குழந்தைகளிடம் அன்பு காட்டுவான். இவற்றுக்கு மேலாக இன்னொருவரிடம் அன்பு காட்டவேண்டும்; அதுவே உயிர் உய்வதற்கு உரிய வழியாகும். இறைவனிடம் காட்டும் அன்பே அது. இறைவனிடம் அன்பு காட்டினால் எல்லாரிடமும் அன்புடையவராவோம்; அன்பே சிவம் என்பதை அறிவோம்.

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே

Anbenum pidiyull agappadum malaiyē

அன்பெனும் குடில்புகும் அரசே

Anbenum kudilpugum arasē

அன்பெனும் வலைக்குள் படுபரம் பொருளே

Anbenum valaikkull paduparam porulle

அன்பெனும் கரத்தமர் அமுதே

Anbenum karaththamar amudhē

அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடும் கடலே

Anbenum kadaththul adanggidum kadalē

அன்பெனும் உயிர் ஒளிர் அறிவே

Anbenum uyir ollir arrivē

அன்பெனும் அணுவுள் அமைந்த பேர் ஒளியே

Anbenum annuvull amaindha pēr olliye

அன்புரு வாம் பர சிவமே.

Anburu vaam para sivamē

அன்பு என்ற கைப்பிடியில் பிடிக்கக்கூடிய மலையே!

அன்பு என்ற வீட்டில் புகுந்து இருக்கும் அரசனே!

அன்பு என்ற வலையில் அகப்படக்கூடிய கடவுளே!

அன்பு என்ற கையில் தங்கி இருக்கும் அமிர்தமே!

அன்பு என்ற பாளையில் அடங்கியிருக்கும் கடலே!

அன்பு என்ற உயிரில் ஒளி தருகிற அறிவே!

அன்பு என்ற அணுவில் பொருந்தி இருக்கும் பெரிய ஒளியே;

அன்பு உருவம் ஆகிய சிவபெருமானே.

அன்பு—love

மலை—mountain

பிடி—grip

குடில்—abode

அரசு—king
கரம்—hand
கடம்—pot
உயிர்—life
அறிவு—wisdom
ஒளி—lustre

வலை—net
அமுது—ambrosia
கடல்—ocean
ஒளிர்—to shine
அணு—atom
உரு—form

Oh Mountain caught within the grip of love!
Oh King that entereth the abode of love!
Oh Supreme Being that is caught within the net of love!
Oh Ambrosia that rests in the hand of love!
Oh Ocean that is held within the pot of love!
Oh Wisdom that causes to shine the life of love!
Oh Great Lustre that exists in the atom of love!
Oh Lord Siva in the form of love!

அருட்ஜோதி ARUTJOTHI

எங்கும் இருள் என்றால் அதை வெறுக்கிறோம். அதைப் போக்க ஒளி வேண்டும். ஒளியைத் தருபவன் யார்? சூரியன் என்று உடனே பதில் சொல்வோம். சூரியன் இல்லாத காலத்தில் மின்னொளி ஒளி தருகிறது என்போம். இவ்வொளிகள் எல்லாம் எங்கு இருந்து வந்தன? யார் உண்டாக்கியவை. சூரியனொளி சூரியனுடையது. மற்ற ஒளிகள் செயற்கை. நம் அறிவால் ஆனவை என்போம். சூரியனுக்கு ஒளி தந்ததும் இறைவனே! செயற்கை ஒளிகளை உண்டாக்கும் அறிவு தந்தவனும் இறைவன்தான். அவன் அறிவு மயம் ஆனவன்! அவனே ஒளி மயம் ஆனவன். அவன் அருள் பெறுவோம், ஒளி பெறுவோம்.

அருள்சோதித் தெய்வம் என ஆண்டுகொண்ட தெய்வம்
Aruljōthith dheivam enai aanndukonnda dheivam
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற ஆனந்தத் தெய்வம்
Ambalaththē aadugindra aanandhath dheivam
பொருள்சாரும் மறைகள் எல்லாம் போற்றுகின்ற தெய்வம்
Porullsaarum maraigall ellaam potrukindra dheivam
போதாந்தத் தெய்வம் உயர் நாதாந்தத் தெய்வம்
Fodhantha dheivam uyar naadhantha dheivam

இருள்பாடு நீக்கி ஒளி ஈந்து அருளும் தெய்வம்
 Irullpaadu neeki olli eendhu arullum dheivam
 எண்ணியநான் எண்ணியவாறு எனக்கருளும் தெய்வம்
 Enniyanaan enniyavaarru enakarullum dheivam
 தெருள்பாடல் உவந்து எனையும் சிவமாக்கும் தெய்வம்
 Therullpaadal uvandhu enaiyum Sivamaakkum dheivam
 சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வம் அதே தெய்வம்
 Sirrsabaaiyil villangukindra dheivam adhe dheivam.

அவன் அருள் ஆகிய விளக்கு அளிக்கும் ஒளி.
 அவன் என்னை ஏற்றுக்கொண்ட கடவுள்.
 அவன் (தில்லையில்) அம்பலத்தில் ஆடுகிறவன்;
 அவன் ஆனந்தம் தரும் கடவுள் ஆவான்;
 அவன் சிறப்புப் பொருந்திய வேதங்கள் துதிக்கின்ற கடவுள்;
 அவன் அறிவின் எல்லையில் உள்ள கடவுள்;
 அவன் ஒலியின் (நாதத்தின்) எல்லையில் இருக்கும் கடவுள்;
 அவன் அறியாமையை நீக்கி அறிவு ஆகிய ஒளியைத் தருகிற
 கடவுள்;

நான் எதை நினைக்கிறேனோ அதை நினைத்தபடி எனக்குக்
 கொடுக்கிற கடவுள்;

என் இனிய பாடலைக் கேட்டு மகிழும் கடவுள்;
 அதனால் என்னைச் சிவம் ஆகவே ஆக்குகிற கடவுள்;
 அக்கடவுளே சிற்றம்பலத்தில் விளங்குகிற கடவுள் ஆவார்

அருள் ஜோதி—lamp of grace	தெய்வம்—Lord, God
ஆனந்தம்—rapture	அம்பலம்—Hall
போற்றுகிற—adoring	மறைகள்—Vedas
போதாந்தம்—அறிவின் எல்லை—goal of knowledge	
நாதாந்தம்—ஒலியின் எல்லை—goal of sound	
இருள்—அறியாமை—ignorance	நீக்கி—remove
ஒளி—splendour	ஈந்து அருளும்—bestow
எண்ணியவாறு—நினைத்தபடி—as designed	
தெருள் பாடல்—இனிய பாடல்—lucid poetry	
உவந்து—மகிழ்ந்து—rejoice	
ஆக்கும்—to make; to transform	
சிற்சபை—சிற்றம்பலம்—Hall of Wisdom	
அதே தெய்வம்—the very same Lord.	

The Lord the Lamp of Grace,
 The Lord who admitted me into His Fold,
 The Lord rapturous dancing at the Hall,
 The Lord adored by Scriptures esteemed high,
 The Lord, the goal of knowledge and sound exalted,
 The Lord, remover of ignorance and bestower of
 splendour,
 The Lord, bestower of objects as designed by me,
 The Lord, rejoicing at my lucid poetry makes me Siva
 Himself,— It is the very same Lord renowned at the
 Hall of Wisdom.

ஒருமையுடன் ORUMAIYUDAN

உன் நண்பன் யார்? இதை அறிந்தால் நீ யார் என்று தெரிந்து
 கொள்ளலாம். ஆகவே பழகும் பொழுது நல்லவரோடு பழக
 வேண்டும். நல்ல பண்பு இல்லாதவரோடு பழகினால் நம்மிடம்
 உள்ள நல்ல பண்புகள் போய்விடும்; நாம் சேர்பவருடைய கெட்ட
 குணங்கள் நம்மை அடையும். ஆகவே நற்பண்பு உடையவர்க
 ளோடு பழகவேண்டும். அதுவும் கடவுள் நம்பிக்கை உடையவ
 ரோடு பழகுவது சிறந்தது. அக்கடவுள் நம்பிக்கை உடையவர்
 களே அடியார்கள் அல்லது உத்தமர்கள் எனப்படுவார்கள். இதோ
 வள்ளலார் கூறுவதைக் கேளுங்கள்.

ஒருமையுடன் நினது திரு மலர்அடி நினைக்கின்ற
 Orumaiyudan ninadhu thiru malaradi ninaikkindra

உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்

Uththamartham urravu vēnndum

உன் ஒன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுவார்

Ull ondru vaiththup purram ondru pesuvaar

உறவு கலவாமை வேண்டும்

Urravu kalavaamai vēnndum

பெருமைபெறு நினது புகழ் பேசவேண்டும் பொய்மை

Perumaiperru ninadhu pugazh pesavēnndum poimai

பேசாது இருக்க வேண்டும்

Pesaadhu irukka vēnndum

பெருநெறி பிடித்து ஒழுக வேண்டும் மதமானபேய்
Perunerri pidiththu ozhuga venndum madhamaanapēi

பிடியாது இருக்க வேண்டும்

Pidiyaadhu irukka venndum

மருவு பெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும் உனை

Maruvu penn aasaiyai Marrakkavē venndum unai

மறவாது இருக்க வேண்டும்

Marravaadhu Irukka venndum

மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற

Madhivēndum ninkarunnai nidhivēndum noyatra

வாழ்வில் நான் வாழவேண்டும்

Vaazhvil naan vzhavēndum

தரும மிகு சென்னையில் கந்த கோட் டத்துள் வளர்

Tharuma migu sennaiyil kandha koṭṭatthull vellar

தலம்ஓங்கு கந்தவேளே

Thalamōngu Kandhavēllē

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி

Thannmugath thuyyamanni Unnmugach saivamanni

சண்முகத் தெய்வமணியே!

Shannmugath dheivamanniyē!

மனம் ஒரே செயலுடன் இருந்து உனது பூப் போன்ற
திருவடிகளை நினைப்பவர்களே உத்தமர் எனப்படுவார்கள். அத்
தகைய சிறந்தவர்களின் நட்பு எனக்கு வேண்டும்.

மனத்தில் ஒன்று வைத்துக் கொண்டு வெளியே ஒன்று பேசு
பவர்களின் நட்பு எனக்குக் கூடாது.

பெருமை பொருந்திய உன் புகழைப் பேசவேண்டும். பொய்
பேசாமல் இருக்க வேண்டும்.

முத்தி அடைவதற்கு உரிய வழியைக் கடைப்பிடித்து இருக்க
வேண்டும்.

பெண்கள் மேல் கொள்ளும் ஆசையை மறந்து போக
வேண்டும்.

(கடவுள் ஆகிய) உன்னை மறக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

நான் அறிவு பெற வேண்டும்.

உன்னுடைய அருள் ஆகிய செல்வம் எனக்கு வேண்டும்.

நோய் இல்லாத வாழ்வு பெற்று நான் வாழ வேண்டும்.

தருமம் மேல் ஓங்கிய சென்னை ஆகிய தலத்தில் கந்தகோட்டம்
என்னும் கோயிலில் ஓங்கி இருக்கும் கந்தனே!

குளிர்ச்சி பொருந்திய முகத்தையுடைய பரிசுத்தம் ஆன மணி
போன்றவனே!

கீழ் நோக்கிய முகம் (அதோமுகம்) உடைய சிவமணியே! ஆறு
முகங்களையுடைய தெய்வமணியே!

ஒருமையுடன்—with mental restraint; unanimity

மலர்அடி—flower like feet

உறவு—company

உள்—within

கலவாமை—mix not

புகழ்—fame

பேசாது—talk not

ஒழுக—conduct

பேய்—devil

பெண் ஆசை—love of women

மறக்க—to forget

மதி—intellect

நோயற்றவாழ்வு—life devoid of disease

தருமம்—charity

கோட்டம்—temple

துய்யமணி—spotless gem

உண்முகம்—downward face

உத்தமர்—great men

வேண்டும்—desire

புறம்—outside

பெருமை—renowned

பொய்மை—falsehood

பெருநெறி—path of salvation

மதம்—pride

பிடியாது—not possessed

மறவாது—forget not

கருணை—grace

நிதி—treasure

சென்னை—Madra

தண்முகம்—cool face

சண்முகம்—six face

I desire the company of men of integrity that meditate
on Your flower - like Feet with mental restraint;

I desire not to mix with the company of those that talk
one thing and evince another within;

I should speak Your fame renowned;

I should talk not falsehood;

I should conduct myself in the path of salvation;

I should not be possessed by the devil of pride;

I should forget the love of women;

But I should not forget Thee!

I desire wisdom or intellect;

I desire your treasure of grace;

I desire to lead a life devoid of disease;

Oh Skantha residing in the temple called Kantha Kottam
at Madras noted for benevolence!

Oh Pure Gem having cool face!

Oh Siva Gem having countenance that looks downward!

Oh sixfaced godly Gem!

பெற்ற தாய்தனை
PETRA THAAITHANAI

நம்முடைய மனம் ஒருமைப்பாடு அடைவதற்கு ஒரே ஒரு வழியுண்டு. அதாவது இறைவனை விடாமல் தியானிப்பது ஆகும். தியானம் செய்யச் சிலரால் முடியாது. அதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறது. அதாவது இறைவனுடைய திருநாமத்தை இடையருது கூறுவது. அதுதான் ஜபம் எனப்படும். கடவுளின் எந்தத் திருப்பெயரையும் ஜபம் செய்யலாம். அந்தப் பெயர்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது திருவைந்தெழுத்து. அதாவது ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம். அதாவது நமசிவாய என்பது. இம்மந்திரத்தை எல்லாரும் ஜபம் செய்வோமாக. ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்; சொல்லுங்கள் ஓம் நமசிவாய சிவாய நமஓம்.

பெற்ற தாய் தனை மக மறந்தாலும்

Petra thaai thanai maga marandhdhaalum

பிள்ளையைப் பெறும் தாய் மறந்தாலும்

Pilllaiyaip Perrum thaai marandhdhaalum

உற்ற தேகத்தை உயிர் மறந்தாலும்

utra dhēhaththai uyir marandhdhaalum

உயிரை மேவிய உடல் மறந்தாலும்

uyirai mēviya udal marandhdhaalum

கற்ற நெஞ்சகம் கலை மறந்தாலும்

Katra nenjagam Kalai marandhdhaalum

கண்கள் நின்று இமைப்பது மறந்தாலும்

Kanngall nindru imaippadu marandhdhaalum

நல்தவத்தவர் உள்இருந்து ஓங்கும்

Nalthavaththavar ullirundhu onggum

நமச்சிவாயத்தை நான் மறவேனே

Namachchivaayaththai naan marravene.

பெற்று வளர்த்த தாயைக் குழந்தை மறந்தாலும்—

பெற்ற பிள்ளையைத் தாய் மறந்தாலும்—

புகுந்த இந்த உடம்பை (அதில் உள்ள) உயிர் மறந்தாலும்—

உயிரை அது பொருந்தி இருக்கிற உடம்பு மறந்தாலும்—

படித்திருக்கிற (அறிவு பொருந்திய) மனம் தான் கற்ற கலைகளை

மறந்து போனாலும்—

கண்கள் தாம் இமைக்கும் தொழிலை மறந்து போனாலும்

நல்ல தவம் செய்யும் தவசிகளின் மனத்தில் ஓங்கி இருக்கிற

“நமசிவாய” என்னும் (திருநாம) மந்திரத்தை நான்

மறக்கமாட்டேன்.

பெற்ற தாய்—the mother that begot

மக—child

உற்றதேகம்—the body abiding

பிள்ளை—child

உயிர்—soul

நெஞ்சகம்—mind

கலை—learning

கண்கள்—eyes

இமைப்பது—to wink

மறவேன்—I forget not

Even if the child should forget the mother that begot,

Even if the mother should forget her child,

Even if the soul should forget the body abiding,

Even if the body should forget the soul manifest

Even if the mind erudite should forget its learning,

Even if the eyes should forget to wink (or glitter),

NAMASIVAYA which the ascetics virtuous intone—

I forget not.

இன்னும் பற்பல நாள் இருந்தாலும்

Innum parrpala naall irundhdhaalum

இக்கணம் தவிலே இறந்தாலும்

Ikkannam thanilē irrandhdhallum

துன்னும் வான்கதிக் கே புகுந்தாலும்

Thunnum vaankathikkē pugundhdhallum

சோர்ந்து மாநரகத்து உழன்றாலும்

Sorndhu maanaragaththu uzhandraalum

என்ன மேலும் இங்கு எனக்கு வந்தாலும்

Enna mēlum ingu enakku vandhaalum

எம்பிரான் எனக்கு யாது செய்தாலும்
 Embiraan enaaku yaadhu seidhaalum
 நன்னர் நெஞ்சகம் நாடி நின்று ஓங்கும்
 Nannar nenjagam naadi nindru ongum
 நமச்சிவாயத்தை நான் மறவேனே
 Namachchivaayaththai naan marravenē.

இன்னும் பல நாட்கள் நான் பிழைத்து இருந்தாலும்—
 இந்த நொடியிலே செத்துப் போனாலும்—
 நான் போகும்படியான மேலான முத்தியை அடைந்தாலும்
 சோர்வு அடைந்து பெரிய நரகத்தில் புகுந்து கஷ்டப்
 பட்டாலும்—
 எப்படிப்பட்ட துன்பங்கள் இங்கு எனக்கு வந்த போதிலும்—
 எனது இறைவன் எனக்கு என்ன செய்த போதிலும்
 நல்ல என்னுடைய மனம் தேடித்திரிகிற “நமசிவாய”
 என்னும் (திருநாம) மந்திரத்தை நான் மறக்கமாட்டேன்.

இன்னும்—further
 இரு—to live
 இக்கணம்—this moment
 வான்கதி—beautitude
 சோர்ந்து—to droop
 என்ன—anything
 எம்பிரான்—My Lord
 நன்னர்—good

பற்பல—many
 இற—to die
 புகு—to enter
 மாநரகம்—hell
 மேலும்—more
 யாது—whatever
 நெஞ்சகம்—mind

Even if I should live further for days numerous,
 Even if I should meet death instantaneous,
 Even if I should enter beautitude final,
 Even if I should droop and fall into hell,
 Even if anything more should befall,
 Even if my Lord should do anything whatever,
 NAMASIVAYA which the mind virtuous pursues and
 intones—I forget not.

அவன் அன்றி ஓரணுவும் அசையாது என்பது பெரியோர்
 கூறும் பழமொழி. உலகம் சுற்றுகிறது. மக்கள் இயங்குகிறார்கள்.
 எல்லாமும் அசைகின்றது. இந்த அசைவு—இயக்கம் இதற்கு

எல்லாம் காரணம் என்ன? அணுவைப் பிளந்து ஆராய்ச்சி செய்த
வர்கள் அணுவுக்கு உள்ளேயே ஏதோ ஒரு அசைவு இருக்கிறது
என்று கூறுகிறார்கள். அங்ஙனமே இந்த இயற்கையான பெரிய
அண்டத்துக்கு உள்ளே இருந்து இறைவன் அசைகிறான்—அசைக்
கிறான். இதுவே நடராசப் பெருமானின் கூத்து. பெருமான்—
பரமன்—ஆடுகிறான்; எல்லாம் அசைகின்றன. இயங்குகின்றன.
ஆகவே நம்மை இயங்க வைக்கும் நடராசப்பெருமானை வணங்கு
வோம். வாழ்த்துவோம்.

பார்த்தாலும்—PAARTHHAALUM

பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும் படிக்கப்

Paarththaalum ninaiththaalum padiththaalum padikkap

பக்கம்நின்று கேட்டாலும் பரிந்துஉள் உணர்ந்தாலும்

Pakkamnindru kettaalum parindhuull unnarndhdaalum

பார்த்தாலும் பிடித்தாலும் கட்டி அணைத்தாலும்

Eerththaalum pidiththaalum katti annaiththaalum

இத்தனைக்கும் தித்திக்கும் இனித்தசுவைக் கரும்பே

Iththanaikkum thiththikkum iniththasuvaik karumbē

வேர்த்துஆவி மயங்காது கனிந்தநறும் கனியே

Verththuaavi mayangaadhu Kanindhanarrum Kaniyē

மெய்ம்மை அறிவு ஆனந்தம் விளக்கும்அருள் அமுதே

Meimmai arrivu aanandham villakkumarull amudhē!

தீர்த்தாவென்று அன்பர் எலாம் தொழப் பொதுவில்

நடிக்கும்

Theerththaavendru anbar elaam thozhap podhuvil

nadikkum

தெய்வநடத்து அரசே என் சிறுமொழி ஏற்று அருளே

Dheivanadaththu arasē yen sirrumozhi etru arullē!

பார்த்த பொழுதிலும்—நினைத்த பொழுதிலும்—படித்த
பொழுதிலும்—ஒருவர் (இறைவன் புகழைப்) படித்த பொழுதும்
பக்கத்தில் நின்று கேட்ட பொழுதிலும்—விரும்பி மனத்தில்
கொண்டு உணர்ந்த பொழுதிலும்—இழுத்தபொழுதிலும்—
பிடித்துக் கொண்ட பொழுதிலும்—கட்டி அணைத்துக்கொண்ட
பொழுதிலும்—இவற்றுக்கு எல்லாம் தித்திக்கும் இனிமையான
கரும்பு போன்றவனே.

உடம்பு வேர்க்கவில்லை; உயிர் மயங்கவில்லை; நன்றாகப் பழுத்த பழமே! உண்மை அறிவு ஆனந்தம்—(சச்சிதானந்தம்)— விளக்கும் அருள் ஆகிய அமுதமே! தூயவனே என்று அடியவர்கள் தொழுகிறார்கள்; பொதுவில் (சிற்றம்பலத்தில்) நடிக்கும் அரசே! என் சிறுமொழி (யான் பாடிய பாடல்களை) ஏற்றுக்கொண்டு அருள்செய்.

பார்—see
நினை—think
பக்கம் நின்று—Stand near
ஈர்—drag
பிடி—catch
இத்தனைக்கும்—for all these
கரும்பு—sugarcane
ஆவி—soul
நறும்—sweet
மெய்ம்மை—existence
ஆனந்தம்—bliss
அருள்—grace
தீர்த்தா—O Holy one!
பொது—hall
தெய்வநடம்—divine dance
சிறுமொழி—trivial utterances

படி—read
கேள்—listen
பரிந்து—earnestly
கட்டி அணை—embrace
தித்திக்கும்—delightful
வேர்த்து—perspire
கனிந்த—mellow
கனி—fruit
அறிவு—knowledge
விளக்கும்—expound
அமுது—ambrosia
அன்பர்—devotees
நடிக்கும்—dancing
அரசு—king—pre-eminent one
அருள்—bestow grace

Even if I should see, think or read,
Even if I should stand nearby and listen,
Even if I should discern with earnestness
Even if I should drag, catch and embrace
O For all these Sugarcane which is delightful to the taste,
(The body) perspires not;
The soul bewilders not;
O ripe sweet mellow Fruit!
O Ambrosia! Grace which expounds (the three attributes
of the Lord viz.,) Existence, Knowledge and Bliss!
Oh Holy One so the devotees worship Thee;
Oh Lord of divine dance at the Hall!
Please accept my simple words (i. e. Songs sung by me)
and bestow grace.

உலகம் தட்டையானது என்று பன்னெடு நாட்கள் உலக மக்கள் எல்லோருமே நம்பினர். இவ்வுலகம் உருண்டை வடிவம் உடையது; இது மட்டும்ல்லாமல் பல கோள்கள் இவ்வுலகத்தைச் சுற்றியிருக்கின்றன என்பதை அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டு கூறினர். இக்கால ஆராய்ச்சிக்கு முன்னமேயே தமிழ் மக்கள் இதை அறிந்து இருந்தார்கள். எனினும் சாதாரண மக்களுக்கு இது தெரியாது. மண் நீர் காற்று நெருப்பு வானம் ஆகிய ஐந்தையும் இறைவனாகவே கண்டார்கள்; சந்திரனையும் சூரியனையும் இறைவனாகவே கண்டார்கள். அவற்றுள் சந்திரனோடு உறவு கொண்டாடிப் பேசினார்கள்; விளையாடினார்கள்; மகிழ்ந்தார்கள். வள்ளலார் நிலவை அழைத்துப் பேசுகிறார், கேளுங்கள்!

தன்னைய அறிந்து—THANNAI ARRINTHU

தன்னை அறிந்து இன்பம்உற வெண்ணிலாவே—ஒரு
Thannai arrindhu inbamurra vennnnilaavē — oru

தந்திரம் நீ சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலாவே
Thandhiramm nee sollavēndum vennnnilaavē

நாதர்முடி மேல் இருந்த வெண்ணிலாவே—அங்கே
Naadharmudi mēl irundha vennnnilaavē — Angē

நானும்வர வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே
Naanumvara vēndugindrēn vennnnilaavē

சச்சிதானந்தக் கடலில் வெண்ணிலாவே—நானும்
Sachidhaanandhak kadalil vennnnilaavē — naanum

தாழ்ந்துவிழ வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே
Thaazhnthu vizhavēndukirren vennnnilaavē

நான்அதுவாய் நிற்கும் வண்ணம் வெண்ணிலாவே—ஒரு
Naanadhuvaay nirkkum vannnnam vennnnilaavē — oru

ஞானநெறி சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலாவே
Gnaanannerri sollukanndaai vennnnilaavē

அம்பலத்தில் ஆடுகின்றார் வெண்ணிலாவே—அவர்
Ambalaththil aadugindraar vennnnilaavē — avar

ஆடுகின்ற வண்ணம் என்ன வெண்ணிலாவே
Aadugindra vannnnam enna vennnnilaavē

அந்தரத்தில் ஆடுகின்றார் வெண்ணிலாவே—அவர்
Andharaththil aadugindrarr vennnnilaavē — avar

ஆடும்வகை எப்படியோ வெண்ணிலாவே

Aadumvagai eppadiyō vennnnilaavē

அண்டபகிர் அண்டம் எல்லாம் வெண்ணிலாவே—ஐயர்

Anndapagair anndam ellaam vennnnilaavē — Iyer

ஆட்டம் என்று சொல்வது என்ன வெண்ணிலாவே

Aattam endru solvadhū enna vennnnilaavē

அம்பரத்தில் ஆடுகின்றார் வெண்ணிலாவே—என்னை

Ambarathil aadugindraar vennnnilaavē — ennai

ஆடுகின்றார் இன்பரத்தே வெண்ணிலாவே.

Aattugindraar inparathē vennnnilaavē

வெண்மையான நிலாவே!

“நான் யார்” என்று என்னை அறிந்து கொண்டு நான் சந்தோஷம் அடைய நீ எனக்கு ஒரு தந்திரம் சொல்ல வேண்டும்.

இறைவன் திருமுடிமேல் இருக்கின்ற வெண்மையான நிலாவே!

அங்கே நானும் வர வேண்டும் என்று உன்னைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“சச்சிதானந்தம்” என்ற பெரிய கடலில் குதிக்க விரும்புகிறேன்

நான் “அது” (கடவுள்) ஆக நிற்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு அறிவாகிய வழியைச் சொல்லுவாயாக!

அவர் சிற்றம்பலத்தில் நடனம் ஆடுகிறார்; அவர் எந்த விதத்தில் நடனம் ஆடுகிறார் என்று சொல்வாயாக!

அவர் அந்தரத்தில் ஆடுகிறார். அவர் எப்படி ஆடுகிறார்?

அவர் அண்டங்களிலும் அண்டங்களுக்கு அப்பாலும் ஆடுகிறார்—அவர் ஆடுகிறார் என்பதன் கருத்து என்ன?

அவர் வானத்திலும் ஆடுகிறார்; விடுதலை பெற அவர் என்னையும் ஆடச் செய்கிறார்!

ஓ வெண்மையான நிலாவே!

வெண்ணிலா—bright moonlight

தன்னை அறிந்து—knowing oneself

இன்பம்உற—to feel delight

தந்திரம்—strategy

நாதர்—lord

முடி—crown

சச்சிதானந்தம்—உண்மை அறிவு ஆனந்தம்—Existence, Knowledge and Bliss, the three fold attributes of the Lord (see previous stanza)

கடல்—ocean	விழ—to jump
ஞானம்—wisdom	நெறி—path
சொல்லு—tell	கண்டாய்—you see
அம்பலம்—Hall	வண்ணம்—nature
அந்தரம்—open space	வகை—way
அண்டம்—earth	எப்படி—how
பகிரண்டம்—outer space of the universe	
ஐயர்—Lord	ஆட்டம்—dance
அம்பரம்—sky	ஆட்டுகின்றார்—makes me
பரம்—liberation	dance

Oh bright Moonlight!
 To know myself and feel delight, suggest me a strategem;
 Oh bright Moonlight resting at the crown of the Lord!
 I desire to go over there;
 The ocean of Sat-chit-anantha, I want to jump in;
 I should become "IT" and tell me the way of wisdom;
 He dances in the Hall (of wisdom);
 What the nature of His dance is? (tell me);
 He dances in the open space;
 In what way does He dance?
 Throughout the earth and the outer space of the universe the
 Lord dances;
 What does it mean? He dances in the sky;
 He makes me dance for liberation!
 Oh bright Moonlight!

இறைவன் அன்பு வடிவானவன்; அருள் வடிவானவன்; இன்ப வடிவானவன்; நினைத்தாலே தித்திக்கும் தன்மை உடையவன்; உருவம் உடையவன்; யார் எப்படி நினைக்கிறார்களோ அந்த உருவில் தோன்றுவான்; அவன் காட்சி கண்கொள்ளாக்காட்சி. அவன் பேரில் அருளாளர்கள் நல்ல தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்கள். அவற்றைக் கேளுங்கள். அவை சிந்தையில் தித்திக்கும்; வாயால் பாடினால் வாய் தித்திக்கும், கேட்டால் செவியில் தித்திக்கும், இறைவனைப் பாடும் பாடல்களே பாடல்கள்; அவற்றை அன்போடு பாடலாம், இறைவன் அருளைப் பெறலாம்.

அருள் விளக்கே - ARULL VILLAKKE

அருள்விளக்கே அருள்சுடரே அருள்ளோதிச்சிவமே
Arullvilakke arullsudare arulljodhichsivamē

அருள்அமுதே அருள்நிறைவே அருள்வடிவப்பொருளே
Arullamuthē arullniraivē arullvadvapporullē

இருள்கடிந்துஎன் உளம்முழுதும் இடம்கொண்டபதியே
Irullkadindhuen ullammuzhuthum idamkoondapathie

என்அறிவே என் உயிரே எனக்கு இனிய உறவே
Ennarivē en uyirē enakku iniya urravē

மருள்கடிந்த மாமணியே மாற்றுஅறியாப் பொன்னே
Marullkadindha maamanniyē maartruarriyaap ponnē

மன்றில் நடம் புரிகின்ற மணவாளா எனக்கே
Mandril nadam purigindra mannavaallaa enakkē

தெருள்அளித்த திருவாளா ஞானஉரு வாளா
Therullalliththa thiruvaallaa gnaanauru vaallaa

தெய்வநடத்து அரசே நான் செய்மொழி ஏற்று அருளே
Deivanadaththu arasē naan seymozhie ētru arullē

அருள் ஆகிய விளக்கே! விளக்கினுள் தோன்றும் சுடரே!
அச்சுடரில் தோன்றும் ஒளியே!

அருள் ஆகிய அமிர்தமே! நிறைவான அருளே!

அருள் வடிவில் இருக்கும் பொருளே!

அறியாமையைப் போக்கி என் மனம் முழுவதும் இடம் ஆகக்
கொண்ட தலைவனே;

என்னுடைய அறிவே! என்னுடைய உயிரே! எனக்கு இனிமை
யான உறவே!

மயக்கத்தைப் போக்கிய பெரிய மணியே!

மாற்று அறிய முடியாத பொன்னே!

(தில்லையில்) சிற்றம்பலத்தில் நடனம் ஆடுகிற தலைவனே!

எனக்குத் தெளிவான அறிவு தந்த செல்வமே!

தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நடனம் ஆடுகிற தலைவனே!

நான் பாடும் பாடல்களை ஏற்றுக் கொண்டு அருள்புரிவாயாக!

அருள்விளக்கு—Light of grace

சோதி—ray of light

நிறைவு—fullness

சுடர்—lustre

அமுது—ambrosia

வடிவம்—form

பொருள்—object	இருள்—ignorance
கடிந்து—to dispel	முழுவதும்—entire
இடம்கொண்ட—pervading	பதி—Lord
அறிவு—knowledge	உயிர்—kindred
மருள்—illusion	மாற்று—quality
மாமணி—precious gem	மன்று—Hall
மாற்று அறியா—quality not known - finest	
பொன்—gold	தெருள்—intelligence
மணவாளன்—Lord	ஏற்று—accept,
திருவாளன்—Lord	
ஞானஉருவாளா—oh embodiment of spiritual knowledge	
தெய்வநடம்—Divine dance	
அரசு—king, pre-eminent one	
அருள்—bestow grace	

Oh Light Grace! Lustre (of light) of grace! and ray (of light) of grace!

Oh SIVAM! O Ambrosial ! Grace!

Oh Grace fullness! O Grace Form Objective!

Oh Lord who pervades my mind entire, dispelling ignorance!

Oh my knowledge! O my Soul!

Oh delightful Kindred!

Oh Precious Gem that effaces illusion!

Oh Gold of the finest quality!

Oh Lord dancing in the Hall!

Oh Lord who blessed me with intelligence!

Oh Embodiment of spiritual knowledge!

Oh Pre-eminent One of Divine Dance at the Public Hall!

Please accept my poetry and bestow grace.

முயற்சிவேண்டும்; சோம்பல் கூடாது; முயன்றாலும் தோல்வியுறுவது உண்டு; முயலாமல் தாமாகவே, நாம் எதிர்பாராமல் இருக்கும் பொழுதே சில நன்மைகள் நம்மை வந்து அடைவதும் உண்டு. சில சமயங்களில் நல்லது செய்தாலும் அது தீமையாக முடியும். ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்து மற்றொன்று வரும். இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் சொல்ல முடியாது. சுற்றுச் சூழ்நிலை

காரணம் ஆகலாம்; பிறர் சூழ்ச்சி அல்லது திறன் காரணமாக அமையலாம். ஆகவே எதற்கும் சோர்வு அடையக் கூடாது. ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடமையைச் செவ்வனே செய்ய வேண்டும். இறைவன் திருவருள் துணை நிற்கும்.

கடல் கடந்தேன் — KADAL KADANTHEN

கடல்கடந்தேன் கரைஅடைந்தேன் கண்டுகொண்டேன்
கோயில்

Kadalkadandhen karaiadaindhen kanndukonndēn kōil

கதவு திறந்திடப்பெற்றேன் காட்சிஎல்லாம் கண்டேன்

Kadhavu thirrandhidappetren kaatchiellaam kanndēn

அடர்கடந்த திருஅமுதுஉண்டு அருள்ஒளியால் அனைத்தும்

Adarkadandha thiruamudhu unndu arullolliyaal anaiththum

அறிந்துதெளிந்து அறிவு உருவாய் அழியாமை

Arrindhuthellindhu arrivu uruvaai azhiyaamai

அடைந்தேன்

adaindhen

உடல்குளிர்ந்தேன் உயிர்கிளர்ந்தேன் உள்ளம்எல்லாம்

Udalkullirndhen uyirkillarndhen ulllam ellaam

தழைத்தேன்

thazhaiththen

உள்ளபடி உள்ளபொருள் உள்ளவனாய் நிறைந்தேன்

Ulllapadi ulllaporull ulllavanaai nirraindhen

இடர்தவிர்க்கும் சித்திஎலாம் என்வயம் ஓங்கினவே

Idarthavirkkum siththi ellaam envasam ōnginavē

இத்தனையும் பொதுநடம்செய் இறைவன் அருட்செயலே

Iththanaiyum podhunadamsei irraivan arutseyala

கடலைக் கடந்து சென்றேன்; கரையை அடைந்தேன்.

கோயிலைப் பார்த்து விட்டேன் கதவுகள் திறந்து இருப்பதையும் கண்டேன்; எல்லாக் காட்சிகளையும் கண்டேன்.

பரிசுத்தம் ஆன அமிர்தத்தைப் பருகினேன்.

ஒளி பொருந்திய திருவருளால் எல்லாவற்றையும் அறிந்தேன்; தெளிவு அடைந்தேன்; அறிவு ஆகிய உருவத்தைப் பெற்றேன்; அழியாமல் இருக்கும் நிலைமையை அடைந்தேன்.

என் உடம்பு குளிர்ந்தேன்; உயிர் ஆனது கிளர்ச்சி அடையப் பெற்றேன்; என் மனம் முழுவதும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

நிலையான பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் உள்ளவாறு இருக்கப் பெற்றேன்.

துன்பங்களைப் போக்கும் எல்லாச் சித்திகளும் என்னிடம் பொருந்தி விட்டன.

இவைகள் எல்லாம் சிற்றம்பலத்தில் நடனம் செய்யும் இறை வனுடைய திருவருளால் ஏற்பட்டனவாகும்.

கடல்—ocean

கரை—shore

கண்டுகொண்டேன்—I found

கோயில்—temple

திறந்திட—open

எல்லாம்—all

அடர்—impurity

அருள்ஒளி—grace lustrous

அறிந்து—learnt

உரு—form

அடைந்தேன்—I attained

குளிர்ந்தேன்—cooled

கிளர்ந்தேன்—exalted

உள்ளபடி—as it ought to be

நிறைந்தேன்—filled

தவிர்க்கும்—dispel

எல்லாம்—all

ஓங்கின—flourished

பொது—Hall (of wisdom)

இறைவன்—Lord

கடந்தேன்—I crossed

அடைந்தேன்—I reached

காட்சி—vision

கண்டேன்—I saw

கடந்த—cleared

உண்டு—drank

அனைத்தும்—all

அறிவு—wisdom

அழியாமை—eternity

உடல்—body

உயிர்—soul

உள்ளம்—mind

உள்ளபொருள்—natural objects

இடர்—afflictions

சித்தி—miraculous power

என்வசம்—with me

இத்தனை—all these

நடம்—dance

அருட்செயல்—act of grace

I crossed the ocean and reached the shore;

I found the temple and saw the doors open;

I witnessed visions all;

I drank the Ambrosia pure;

I learnt clearly all by His lustrous grace

I got the form of wisdom and attained the state of eternity

My body become cooled and my soul exalted;

My mind overflowed with joy;
 I became filled with natural objects as they ought to be;
 All miraculous powers that dispel afflictions flourished
 within me;

All these are the gracious actions of the Lord dancing in
 the Hall of Wisdom.

மக்கள் ஆடி ஓடுவதெல்லாம் எதற்கு? பசியை ஆற்றுவதற்கு
 என்பது சொல்லாமலே தெரியும். பசியில்லையெனில் எச்செயலும்
 செய்ய வேண்டியது இல்லை என்றே தோன்றுகிறது. நாம் பொருளை
 யீட்டுகிறோம்; செலவானது போக மீதியை வங்கிகளில் சேமித்து
 வைக்கிறோம். சேமிப்புத் தொகை நமக்குத் தேவையான பொழுது
 பயன்படுகிறது. சேமித்து வைப்பதற்கு உரிய இடம் வங்கி மட்டும்
 அல்ல; வேறொன்றாகும் என்று வள்ளுவர் கூறுவார். அந்த இடம்
 எது? ஏழையின் வயிற்றுப் பசியைப் போக்குவீர்; அதுவே பொருள்
 பெற்றவன் சேமித்து வைக்கும் பொருள் நிலையம் என்கிறார்.
 ஆகவே ஏழை மக்களின் பசி போக்குதலாகிய அறமே சிறந்த
 அறமாகும்.

பசியாத அமுதே—PASIYAADHA AMUTHE

பசியாத அமுதே பகையாத பதியே
 Pasiyaadha amudhē pagaiyaadha pathiyē
 பகராத நிலையே பறையாத சுகமே
 Pagaraadha nilaiyē parraiyaadha sugamē
 நசியாத பொருளே நலியாத உறவே
 Nasiyaadha porullē naliyaadha urravē
 நடராஜ மணியே நடராஜ மணியே
 Nadaraaja manniyē nadaraaja manniyē
 புரையாத மணியே புகலாத நிலையே
 Puraiyaadha manniyē pugalaadha nilaiyē
 புகையாத கனலே புதையாத பொருளே
 Pugaiyaadha kanalē pudhaiaadha porullē
 நரையாத வரமே நடையாத நடமே
 Naraiyaadha varamē nadiyaatha nadamē
 நடராஜ நிதியே நடராஜ நிதியே
 Nadaraaja nidhiyē nadaraaja nidhiyē

சிவஞான நிலையே சிவயோக நிறைவே
 Sivagnaana nilaiyē siva yoga nirraivē
 சிவபோக உருவே சிவமான உணர்வே
 Sivaboga Uruvē sivamaana unnarvē
 நவநீத மதியே நவநாத கதியே
 Navaneetha madhiyē navanaadha kadhiyē
 நடராஜ பதியே நடராஜ பதியே
 Nadaraaja padhiyē nadaraaja padhiyē
 துதிவேத உறவே சுகபோத நறவே
 Thudhivēdha urravē sugabodha narravē
 நதியார நிதியே அதிகார பதியே
 Nathiyaara nidhiyē adigaara pathiyē
 நடராஜ குருவே நடராஜ குருவே
 Nadaraaja guruvē nadaraaja guruvē
 வயமான வரமே வியமான பரமே
 Vayamaana varamē viyamaana paramē
 மனமோன நிலையே கனஞான மலையே
 Manamōna nilaiyē kanagnaana malaiyē
 நயமான உரையே நடுவான வரையே
 Nayamaana uraiyē naduvaana varaiyē
 நடராஜ துரையே நடராஜ துரையே
 Nadaraaja dhuraiyē nadaraaja dhuraiyē.

பசியைத் தணிக்கும் அமுதமே! பகை இல்லாத தலைவனே!
 சொல்ல முடியாத தன்மையை உடையவனே! விளக்கிச் சொல்ல
 முடியாத இன்பமே! அழியாத பொருளே! அழிந்து போகாத உறவு
 உடையவனே! நடராஜர் என்று சொல்லப்படும் மணியே!

குற்றமில்லாத மணியே! விளக்கிச் சொல்ல முடியாத
 நிலைமையை உடையவனே! புகை இல்லாத நெருப்பாக உள்ள
 வனே! புதைத்து வைக்க முடியாத செல்வமே! நீங்கிப் போய்
 விடாத அருளே! பிறரால் நடிக்க முடியாத நடனம் உடையவனே!
 நடராஜர் என்று சொல்லப்படும் செல்வமே!

சிவஞானம் ஆகிய உருவமே! சிவயோகம் ஆகிய முழு
 நிலையையே! சிவயோகம் ஆகிய உருவமே! சிவமே ஆகும் உணர்வே!

வெண்ணெய் போன்ற சந்திரன் ஆனவனே! ஒன்பது கிரகங்களின் கதியாக இருப்பவனே! நடராஜர் எனப்படும் தலைவனே!

வேதங்களால் துதிக்கப்படும் உறவு ஆனவனே! சுகமாகவும் அறிவாகவும் இனிமையாகவும் விளங்குபவனே! துன்பம் நீங்கும் இடம் ஆகியவனே! ஒப்பு இல்லா அறிவுமயம் ஆன நடனம் ஆடுபவரே! ஆற்று வெள்ளம் போன்ற செல்வமே! அதிகாரம் உடைய தலைவனே! நடராஜர் எனப்படும் குருவே!

நின்றந்த செல்வமே! மேலான முத்தியே! மனத்தில் மோனம் பொருந்தி நிலையாக இருப்பவனே! வலிமையான ஞானமலையே இனிமையான சொல் ஆக உள்ளவனே! ஊர் நடுவில் இருக்கும் மலை போன்றவனே! நடராஜர் ஆகிய துரையே!

அமுது—ambrosia

நிலை—state

பொருள்—substance

மணி—gem

கனல்—fire

நடம்—dance

சிவஞானம்—Sivagnana—knowledge of Siva

நிறைவு—fulness

உணர்வு—feeling

மதி—moon

நவநாத—nine planetary lords (or) nine principal Siddhas

சுகம்—pleasure

நறவு—fragrance

துனி—distress

ஞானம்—wisdom

நதி—river

அதிகாரம்—sovereignty

குரு—preceptor

வரம்—treasure

பரம்—bliss

மோனம்—silence

நயம்—goodness

உரை—speech

மலை—mountain

பதி—lord

சுகம்—happiness

உறவு—relationship

புரையாத—faultless

வரம்—grace

நிதி—treasure

நவநீதம்—butter

கதி—refuge

உறவு—kindred

போதம்—wisdom

இடம்—place

தனி—unique

நிதி—wealth

பதி—lord

வயம்—mighty

வியம்—high

மனம்—mind

கனம்—respect

நடு—middle

துரை—lord

Oh Ambrosia that appeases hunger!
 Oh Lord that does not cherish hatred!
 Oh State that cannot be expressed!
 Oh Happiness that cannot be described!
 Oh Substance that cannot be destroyed!
 Oh Relationship that does not pine away!
 Oh Gem called NATARAJA!
 Oh Gem that is faultless!
 Oh State that cannot be expressed!
 Oh Fire that does not emit smoke!
 Oh Substance that cannot be concealed!
 Oh Grace that does not fade!
 Oh Dance that cannot be performed!
 Oh Treasure called NATARAJA!
 Oh State of Sivagnaana!
 Oh Fullness of Siva Yoga!★
 Oh Form of Siva Bhoga!★
 Oh Feeling of becoming Siva!
 Oh Moon as white as butter!
 Oh Refuge for nine planetary Lords!
 Oh Lord NATARAJA!
 Oh Kindred praised by the Vedas!
 Oh Pleasure, Wisdom and Fragrance!
 Oh Place where distress perishes!
 Oh Dance which is unique Wisdom!
 Oh Wealth like a flooded river!
 Oh Lord having sovereignty!
 Oh Spiritual preceptor named NATARAJA!
 Oh Mighty Treasure!
 Oh Highest Bliss!
 Oh Attitude of silent meditation in mind!
 Oh respectable mountain of wisdom!
 Oh Goodness in speech!
 Oh Mountain in the central place!
 Oh Lord NATARAJA

★ Sivayoga—“Spiritual experience of the soul in which it realises the Omnitudo of Siva and sets itself in tune with Him without losing its individuality”

★ Siva Bhoga—“Spiritual experience of the soul in which it merges its individuality in Siva”

கல்வி கண் போன்றது; கல்விச் செல்வமே எல்லாச் செல்வங்களுக்கும் மேலான செல்வம். பொருட்செல்வம் அழியக்கூடியது; கல்விச்செல்வம் அழியாதது, கல்விச் செல்வம் அறிவு தருவது, இறைவனைக் காட்டுவது; கற்றதனால் ஆய பயன் இறைவனைத் தொழுவதே ஆகும். கல்வியே நல்லவன் ஆக ஆக்குவது; கல்வியே எல்லா நலன்களையும் கொடுப்பது, கல்வியே மதிப்புக் கொடுப்பது அக்கல்வி கல்லார்க்குக் களிப்பு அருளுவது நடராஜப் பெருமானே ஆவார்.

கல்லார்க்கும்—KALLAARKKUM

கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பு அருளும் களிப்பே
Kallaarkkum katravarkkum kallippu arullum kallippe
காணார்க்கும் கண்டவர்க்கும் கண்அளிக்கும் கண்ணே
Kaannaarkkum kanndavarkkum kannallikum kannnnē
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரம் அளிக்கும் வரமே
Vallaarkkum maattaarkkum varam allikkum varamē
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே
Madiyaarkkum madippavarkkum madhikodukkum madhiyē
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
Nallaarkkum pollaarkkum nadunindra naduvē
நரர்களுக்கும் சுரர்களுக்கும் நலம் கொடுக்கும் நலமே
Narargallukkum Surargallukkm nalam kodukkum nalamē
எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடம் இடுகின்ற சிவமே
Ellarkkum podhvuil nadam idugindra Sivamē
என்அரசே யான்புகலும் இசையும் அணிந்து அருளே
Enarasē yaanpugalum isaiyum annindhu arulle

படிக்காதவர்களுக்கும், படித்தவர்களுக்கும் மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தரும் மகிழ்ச்சியாகியவனே!

பார்க்க முடியாதவர்களுக்கும், பார்த்தவர்களுக்கும் கண்ணையும் அருளையும் அளிக்கும் கண் ஆனவனே!

வலிமை உடையவர்களுக்கும், வலிமை அற்றவர்களுக்கும்
வரங்களை அளிக்கும் வரமே!

உன்னை மதியாதவர்களுக்கும், மதிப்பவர்களுக்கும் அறிவைக்
கொடுக்கும் அறிவு மயம் ஆனவனே!

நல்லவர்களுக்கும், பொல்லாதவர்களுக்கும் நடுவு நிலைமை
யுடன் இருக்கும் நடு ஆனவனே!

மக்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் நன்மைகளைக் கொடுக்கும்
நன்மையே உருவானவனே!

எல்லாருக்கும் பொதுவில் நடனம் ஆடுகிற சிவமே!

என்னுடைய அரசே!

நான் பாடுகிற இசைப்பாடல்களை அணிகலன்களாக அணிந்து
கொண்டு அருள் செய்வாயாக!

கல்லார்—illiterate

களிப்பு—gladness, joy

கண்டவர்—those having sight

வல்லவர்—clever

வரம்—boon

மதிப்பவர்—that show regard

நல்லார்—the good

நடுகின்ற—being impartial

சுரர்—celestials

பொது—Hall எல்லார்க்கும்—for all புகலும்—to say; to sing
இசை—songs

கற்றவர்—learned

காணார்—the blind

கண் அளிக்கும்—give sight

மாட்டார்—incapable

மதியார்—that do not regard

மதி—knowledge

பொல்லார்—the wicked

நரர்—mortals

நலம்—good

அணிந்து—to adorn

Oh Ecstatic Joy that bestows rapture to the learned and
the illiterate;

Oh Grace (Eye) that gives sight to those having sight and
to the blind;

Oh Boon that blesses the clever and the incapable;

Oh Revered One that imparts knowledge to those who
regard you and regard not;

Oh Immanent One that stands impartial to the good and
the wicked;

Oh Virtuous One that bestows good to mortals and
celestials;

Oh SIVAM that Dances in the Public Hall for the sake of
all;

Oh my Lord!

Please do adorn yourself with the songs sung by me!

உலகத்திலுள்ள மக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு குறிக்
கோளை உடையவராய் இருப்பர். குறிக்கோள் இல்லாத வாழ்வு
நல்வாழ்வு ஆகாது; நடுத்தெருவில் ஓடும் நாய் நிலை தான்
அவனுக்கு உண்டு. குறிக்கோளுடன் வாழ்பவன் முயற்சியோடு
வாழ்வான். முயற்சி திருவினை ஆக்கும். முயற்சியில்லை என்றால்,
வறுமை வரும்; வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி நீங்கும். ஆகவே ஒவ்
வொருவரும் குறிக்கோளுடனும் முயற்சியுடனும் வாழ வேண்டும்.
முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையார்.

ஆடியபாதம்—AADIYA PAATHAM

ஆடிய பாதம் மன்று ஆடிய பாதம்
Aadia paadham mandru aadia paadham
ஆடிய பாதம் நின்று ஆடிய பாதம்
Aadia paadham nindru aadia paadham
பாடிய வேதங்கள் தேடிய பாதம்
Paadia vēdhanggall thēdia paadham
பத்திசெய் பத்தர்க்குத் தித்திக்கும் பாதம்
Paththisey Paththarkkuth thiththikkum paadham
நாடிய மாதவர் நேடிய பாதம்
Naadia maadhavar nēdia paadham
நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயக பாதம்
Naadhaantha naattukku naayaga paadham
தீராத வல்வினை தீர்க்கின்ற பாதம்
Theeraadha valvinay theerkindra paadham
தெய்வங்கள் எல்லாம் தெரிசிக்கும் பாதம்
Theivanggall ellaam therisikkum paadham
வாரா வரவாகி வந்தபொன் பாதம்
Vaaraa varavaagi vandha pon paadham
வஞ்ச மனத்தில் வசியாத பாதம்
Vanja manaththil vasiyaadha paadham

தேவர்கள் எல்லாரும் சிந்திக்கும் பாதம்
 Thēvargall ellaarum sindhikkum paadham
 தெள் அமுது ஆய் உளம் தித்திக்கும் பாதம்
 Thell amudhu aay ullam thithikkum paadham
 மூவரும் காணா முழுமுதல் பாதம்
 Mūvarum kaannaa muzhu mudhal paadham
 முப்பாழுக்கு அப்பால் முளைத்தபொன் பாதம்
 Muppaazhukku appaal mullaiththapon paadham
 அருள்பெரும் சோதியது ஆகிய பாதம்
 Arull perum sodhiyadhu aagiya paadham
 அம்மையும் அப்பனும் ஆகிய பாதம்
 Ammaiyum appanum aagiya paadham
 பொருள்பெரும் போகம் புணர்த்திய பாதம்
 Porullperum bogam punnarththiya paadham
 பொன்வண்ணம் ஆகிய புண்ணிய பாதம்
 Ponvannnam aagiya punnniya daadham

ஆடிய திருவடி; அம்பலத்தில் ஆடிய திருவடி;
 ஆடிய திருவடி; அம்பலத்தில் நின்று ஆடிய திருவடி;
 வேதங்கள் பாடித் தேடிய திருவடி;
 பக்தி செய்கிற பக்தர்களுக்கு இனிக்கும் திருவடி;
 தேடுகிற தவசிகளுக்கு இனிமையான திருவடி;
 நாதாந்தம் ஆகிய இடத்துக்குத் தலைமை பொருந்திய திருவடி;
 நீங்காத வலிமை உடைய தீவினைகளைத் தீர்க்கிற திருவடி;
 எல்லாத் தெய்வங்களும் கண்டு வணங்கும் திருவடி;
 வராததொன்று வருவதுபோல் வந்த பொன்மயமான திருவடி;
 வஞ்சம் பொருந்திய நெஞ்சில் வசிக்காத திருவடி;
 எல்லாத் தேவர்களும் மனத்தில் சிந்தனை செய்யும் திருவடி;
 தெளிவான அமிர்தம் போல் இருக்கிற தித்திக்கும் திருவடி;
 பிரமன், திருமால், உருத்திரன் ஆகிய மூவராலும் காண முடியாத
 முதற்காரணம் ஆக உள்ள திருவடி;
 முப்பாழ் எனப்படும் கடவுள் உலகம் உயிர் ஆகிய மூன்றுக்கும்
 அப்பால் தோன்றிய பொன் போன்ற திருவடி;
 அருள் பெருஞ்ஜோதிக்கு உரியது ஆகிய திருவடி;
 அம்மை ஆகவும் அப்பன் ஆகவும் உள்ள திருவடி;

செல்வத்தையும், சிறந்த முக்தியையும் அளிக்கிற திருவடி;
பொன்னின் நிறம் பொருந்திய மேன்மையான திருவடி

ஆடியபாதம்—dancing feet	மன்று—hall
பாடிய—sung	தேடிய—searched
பக்தர்—devotees	பத்திசெய்—worship
தித்திக்கும்—delicious	நாடிய—seek
மாதவர்—ascetics	நேடிய—delicious
நாதாந்த—end of sound	நாடு—place
நாயகம்—supreme	வல்வினை—mighty acts
தீர்க்கின்ற—destroy	தெய்வங்கள்—gods
தெரிசிக்கும்—vision	வாராவரவு—rare visitor
வஞ்சமனம்—deceitful mind	வசியாத—does not reside
தேவர்கள்—célestials	சிந்திக்கும்—to meditate
தெள் அமுது—refined	தித்திக்கும்—sweeten
Ambrosia	உளம்—heart
மூவர்—Trinity-Brahma-	முப்பாழ்—the three entities-
Vishnu & Rudra	god, soul and the world
அப்பால்—beyond	முளைத்த—sprouted
அருள்—Grace	பெரும்—great
அம்மை—mother	அப்பன்—father
பொருள்—wealth	பெரும்போகம்—supreme bliss
புணர்த்திய—bestow	பொன்வண்ணம்—golden
புண்ணியபாதம்—sacred feet	

The Dancing Feet;
The Dancing Feet at the Hall;
The Dancing Feet which stood at the Hall and danced;
The Vedas that were sung are in search of the Feet;
For the devotees who worship, delicious the Feet are;
The agreeable Feet that the ascetics seek;
At the place of Nadhantha, supreme Feet they are;
The Feet that destroy the irresistible mighty acts;
The Feet that are visioned by Gods all;
Coming as rare visitor the golden Feet are;
In the deceitful mind the Feet reside not;
The Feet meditated by celestials all;
The Feet that sweetens the heart as refined Ambrosia;

The Feet of the Lord's unvisioned by the Trinity;
 The golden Feet that sprouted beyond the three entities
 or the three vacant regions;
 The Lord's feet which is the embodiment of great
 effulgent Grace:

The Feet that are both Divine Father and Mother;
 The Feet that bestow wealth and supreme Bliss:
 The sacred Feet which are lustrous like gold!

ஒவ்வொருவருக்கும் இன்பமும் வரும், துன்பமும் வரும். இது உலகத்து இயற்கை. துன்பம் வரும்பொழுது அதற்காக வருந்துவது கூடாது. இன்பம் வரும் பொழுது அதற்காக மகிழ்வதும் கூடாது. எல்லாவற்றையும் ஒரே மாதிரியாகக் கொள்ளும் மனப் பக்குவத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்பங்களைப் பலருக்கும் கூறி வளர்த்துக் கொள்ளலாம். துன்பத்தைப் பங்கிட்டுக்கொண்டு பிறர் துன்பத்தைக் குறைக்கலாம். பிறர் துன்பத்தைக் கண்டு மகிழ்வதோ, பிறர் இன்பத்தைக் கண்டு பொருமை அடைவதோ கூடாது. துன்பம் வரும் என்று தோன்றினால் துன்பம் வராதவாறு போக்க முன் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். வருமுன் காப்பவன் சிறந்தவனாவான். வந்தபின் காக்க முயல்வது அறிவுடைமை ஆகாது. எச்சரிக்கையுடன் இருப்பதே வாழும் வழியாகும்.

ஆற்று வெள்ளம்—AATRU VELLAM

ஆற்று வெள்ளம் வருவதன்முன் அணை போட அறியீர்
 Aatru vellllam varuvathanmun annai pōda arriyeer

அகங்காரப் பேய் பிடித்தீர் ஆடுதற்கே அறிவீர்

Ahangkaarap pēi pidiththeer aadudharkē arriveer

கூற்றுவரும் கால்அதனுக்கு எதுபுரிவீர் ஐயோ

Kūtruvarum kaal anukku ēdhupuriveer aiyō

கூற்று உதைத்த சேவடியைப் போற்றி விரும்பீரே

Kutru udhaiththa sevadiyaip pōtri virumbeerē

வேற்று உரைத்து வினைபெருக்கி மெலிகின்ற உலகீர்

Vētru uraiththu vinaiperukki melikindra ulaheer

வீண்உலகக் கொடுவழக்கை விட்டுவிட்டு வம்மின்

Veennulhakak koduvazhakkai vittuvittu vammīn

சாற்றுஉவக்க எனதுதனித் தந்தை வருகின்ற

Saattruuvakka enadhuthanith thandhai varugindra

தருணம்இது சத்தியம் சிற்சத்தியைச் சார்வதற்கே

Tharunnamidhu saththiyum sirsaththiyaich chaar

vadharrkē

ஆற்றில் வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னேயே அணை போடு
வதற்கு அறியாது இருப்பவர்களே!

அகங்காரம் என்று சொல்லப்படுகிற பேயால் பிடிக்கப்பட்டு
இருக்கிறீர்களே! அது சொன்னபடி ஆடுவதற்குத்தான் உங்களுக்குத்
தெரியும்.

இயமன் வரும் பொழுது அதற்கு நீங்கள் என்ன செய்யப்
போகிறீர்கள்?

அந்தோ இயமனை உதைத்த செம்மையான திருவடியை
விரும்பிப் போற்றாமல் இருக்கிறீர்களே!

வீண்பேச்சைப் பேசித் தீவினைகளை அதிகப்படுத்தி வருந்துகின்ற
உலகத்தவர்களே!

உலகத்தில் வீணாக நடத்துகிற வம்புச் சண்டைகளை விட்டு
விட்டு வருவீர்களாக!

அடியார்கள் சந்தோஷம் அடைய எனது ஒப்பு இல்லாத
தந்தை (ஆகிய இறைவன்) வருகிற நேரம் இதுவே ஆகும்.

அவ்விறைவன் 'சித்சக்தி'யைப் பொருத்துவதற்கு வருகிறான்
—இது உண்மை.

ஆறு—river

அணை—dam

அறியீர்—know not

பேய்—devil

அறிவீர்—you know

ஏது—what

உதைத்த—spurned

வேற்று உரைத்து—talking idly

வினை—deeds

மெலி—suffer

உலகம்—world

கொடுவழக்கு—unnecessary ruffle

வம்மின்—do come

தனித்தந்தை—peerless father

வெள்ளம்—flood

போட—to construct

அகங்காரம்—ego

பிடித்தீர்—possessed by

கூற்று—god of death

புரிவீர்—do

சேவடி—reddish feet

பெருக்கு—cause to grow

உலகீர்—people of the world

காற்று—the devotees

உவக்க—to feel glad

தருணம்—time

சத்தியம்—truth

சிற்சக்தி—energy of wisdom

சார்வதற்கு—to get united; to approach

Before the river is flooded, you know not to construct a dam;

You are possessed by the devil—Egoism;

You know to dance (under its sway);

What would you do when the God of death approaches you?

You worship not with love the reddish Feet that spurned Yama;

Indulge in idle talk and causing to grow (the accumulated result of) deeds, you suffer;

Oh people of the world!

Leave off unnecessary ruffle in the world and please do come!

The devotees to feel joy, this is the right time for my peerless

Father to come to get united with the energy of wisdom!
This is Truth!

இயல் இசை நாடகம் என்று தமிழ் மூன்றாகப் பிரிக்கப்படும்; அம்மூன்றுள் இயல் என்பது இலக்கணம் இலக்கியம், இலக்கியத் தைச் சுவைக்க இசை துணை செய்யும். இயலும் இசையும் கலந்தது நாடகம். நாடகம் கண்ணுக்கும் செவிக்கும் மனத்துக்கும் இன்பம் தரவல்லது. இயல் அல்லது இலக்கியம் அறியாதாரும் கண்டு கேட்டு இன்புறுவதற்கு நாடகம் துணை செய்யும். அத்தகைய சிறப்புடைய நடிப்புத்திறன் உடையவர் இறைவன். அவர் இடையருது ஆடுகிறார்; ஆடச் செய்கிறார்; அந்த இறைவனோடு ஆடுவோம், மகிழ்வோம்.

ஆட வாரீர்—AADA VAAREER

ஆட வாரீர் என்னோடு ஆட வாரீர்

Aada vaareer ennodu aada vaareer

அம்பலத்தில் ஆடுகின்றீர் ஆடவாரீர்

Ambalaththil aadugindreer aadavaareer

வேற்றுமுகம் பாரேன் என்னோடு ஆடவாரீர்
 Vētrumugam paaren ennoḍu aadavaareer
 வெட்கம் எல்லாம் விட்டு விட்டேன் ஆடவாரீர்
 Vetkam ellaam vittu vittēn aadavaareer
 மாற்றுதற்கு எண்ணாதீர் என்னோடு ஆடவாரீர்
 Maatrutharkku ennnnaatheer ennoḍu aadavaareer
 மாற்றில்உயிர் மாய்ப்பேன் கண்டீர் ஆடவாரீர்
 Maatriluyir maayppēn kanndeer aadavaareer
 கூற்றுஉதைத்த சேவடியீர் ஆடவாரீர்
 Kūtruudhaiththa sevadiyeer aadavaareer
 கொண்டுசூலம் குறியாதீர் ஆடவாரீர்
 Kondukulam kurriyaatheer aadavaareer
 ஏற்றதனித் தருணம் இதே ஆடவாரீர்
 Etrathanith tharunnam idhē aadavaareer
 என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர்
 Knnudaiya naayagarē aadavaareer
 சன்மார்க்க நெறிவைத்தீர் ஆடவாரீர்
 Sanmaarkka nerrivaiththeer aadavaareer
 சாகாத வரம் தந்தீர் ஆடவாரீர்
 eaagaadha varam thandheer aadavaareer
 கல்மார்க்க மனம்கரைந்தீர் ஆடவாரீர்
 Slamaarkka manamkaraindheer aadavaareer
 கண்இசைந்த கணவரே நீர் ஆடவாரீர்
 Kannisaindha kannavarē neer aadavaareer
 சொல்மார்க்கப் பொருள் ஆனீர் ஆடவாரீர்
 Solmaaarkkap porull aaneer aadavaareer
 சுத்த அருள் சோதியரே ஆடவாரீர்
 Suththa arull sōthiyarē aadavaareer
 என்மார்க்கம் உளத்து உகந்தீர் ஆடவாரீர்
 Enmaarkkam ullaththu ugandheer aadavaareer
 என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர்
 Ennudaiya naayagarē aadavaareer

ஆடுவதற்கு வருவீராக என்னோடு ஆடுவதற்கு வருவீராக!
 (தில்லைச்) சிற்றம்பலத்தில் ஆடுகிறவரே! ஆடவாரீர்!
 வேறு ஒருவருடைய முகத்தைப் பார்க்கமாட்டேன், என்னோடு
 ஆடுவதற்கு வருவீராக!
 வெட்கம் முழுவதையும் விட்டு விட்டேன் ஆடவாரீர்!
 மனத்தை மாற்றுவதற்கு நினைக்காதீர்கள்; என்னோடு ஆடு
 வதற்கு வருவீராக!
 மன எண்ணத்தை மாற்றினால் நான் உயிரைவிட்டு விடுவேன்;
 காண்பீராக; ஆடவாரீர்!
 இயமனை உதைத்த செம்மையான திருவடியை உடையவரே
 ஆடவாரீர்.
 குலப்பெருமையை நினைக்க வேண்டாம்; ஆடவாரீர்!
 (ஆடுவதற்குப்) பொருந்திய தனியான நேரம் இதுவே ஆகும்;
 ஆடவாரீர்!
 என்னுடைய தலைவரே! ஆடவாரீர்!
 சன்மார்க்கம் என்னும் வழியை ஏற்படுத்தி வைத்தவரே!
 ஆடவாரீர்!
 செத்துப் போகாத வரத்தைக் கொடுத்தவரே! ஆடவாரீர்!
 கல் போன்று வலிமையாக உள்ள மனத்தையும் கரைத்தவரே
 ஆடவாரீர்!
 கண்ணுக்குப் பொருத்தமான கணவனைப் போன்றவரே! ஆட
 வாரீர்!
 சொல்லும் பொருளும் பாதையும் ஆக இருப்பவரே! ஆடவாரீர்
 சுத்தமான திருவருள் ஆகவும் நல்ல ஒளியாகவும் இருப்பவரே!
 ஆடவாரீர்!
 என்னுடைய வழியை மனத்தில் விரும்புகிறவரே! ஆடவாரீர்!
 என்னுடைய தலைவரே! ஆடுவதற்கு வருவீராக!

ஆடவாரீர்—please do come to dance

என்னோடு—with me

அம்பலம்—Hall

வேற்றுமுகம்—unfamiliar (other's) face

பாரேன்—won't see

வெட்கம்—modesty

மாற்றுதற்கு—to change

எண்ணாதீர்—don't Think

மாற்றில்—should you change

உயிர்—life

மாய்ப்பேன்—die

கண்டீர்—behold, see

உதைத்த—spurned

சூற்று—yama

சேவடி—reddish feet

குலம்—lineage

தனித்தருணம்—opportune time
சன்மார்க்க நெறி—path of virtue
சாகாத வரம்—boon of immortality
கல்மனம்—rocky mind
கண்—eye
சொல்—word
பொருள்—meaning
சோதியர்—having light

நாயகர்—lord
கரைந்தீர்—melt
கணவர்—husband
மார்க்கம்—path
சுத்தஅருள்—pure grace
உகந்தீர்—pleased

Please do come to dance!

Please do come to dance with me!

*Oh Lord dancing at the Hall (of wisdom)!

†I won't see unfamiliar face;

*I have abandoned modesty;

†Don't change your mind;

Should you change your mind I will lay down my life;

Behold!

Oh Lord having reddish Feet that spurned Yama!

Don't think of the lineage;

This is the opportune time;

Oh my Lord who set up the path of virtue!

You gave me the boon of immortality;

You caused the rocky mind to melt;

Oh Husband who filled my eyes!

You are the word, the path and the meaning!

Pure Grace and effulgent lustre!

You have been pleased with my path;

Oh my Lord, please do come to dance!

இருட்டு இருந்தால் எப்பொருளும் தெரியாது; ஒளிவந்தால் இருள் நீங்கும். இருட்டில் கண் தெரியாது; ஒளியில் கண் விளங்கும். அங்ஙனமே அறியாமை ஆகிய இருட்டு இருந்தால் மக்கள் அறிவிலிகள் ஆகிறார்கள்; பயனில்லாதவராகக் கருதப்படுவர். அறிவு பெறுவது கல்வியால்; கல்வியறிவு வந்தால் அறிவுடையவன் ஆகிறான். ஏட்டுக் கல்வி அறிவோடு உலகியல் அறிவும் ஒருவனுக்கு

* After these repeat the first line;

† After these repeat the second line;

After the others repeat the first line;

இருந்தால் பொன்மலர் நாற்றம் உடையதாகும். இத்தகைய
கல்வியறிவு பெற்றுக் கற்றதனால் ஆகிய பயனைப்பெறுதல் ஒவ்
வொருவருடைய கடமையாகும்.

ஜோதியுள் ஜோதியுள் ஜோதி

LIGHT—WITHIN THE LIGHT—OF LIGHT

ஜோதியுள் ஜோதியுள் ஜோதி—சுத்த

Jodhiyull jodhiyull jodhi—suththa

ஜோதி சிவஜோதி ஜோதியுள் ஜோதி

Jodhi sivajodhi jodhiyull jodhi

ஜோதியுள் ஜோதியுள் ஜோதி

Jodhiyull jodhiyull jodhi

சிவமே பொருள் என்று தேற்றி—என்னை

Sivamē porull endru thetri—ennai

சிவவெளிக்கு ஏறும் சிகரத்தில் ஏற்றிச்

Sivavellikku ērum sigarathil etrich

சிவம் ஆக்கிக் கொண்டது பாரீர்—திருச்

Sivam aakkik konndadhu paareer—thiruch

சிற்றம்பலத்தே திருநட ஜோதி

Sitrambalaththe thirunada jodhi

வித்து எல்லாம் ஒன்று என்று நாட்டி அதில்

Viththu ellaam ondru endru naatti adhil

வினைவு பலபல வேறு என்று காட்டிச்

Villaivu palapala verru endru kaattich

சித்து எல்லாம் தந்தது பாரீர்—திருச்

Siththu ellaam thandhadhu paareer thiruch

சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி

Sitram balaththe thirunada jodhi

பாடல் மறைகள் ஓர் கோடி—அருள்

Paadal marraigall or kodi arull

பாத உருவ சொருபங்கள் பாடி

Paadha uruva sorubanggall paadi

தேட இருந்தது பாரீர்—திருச்

The da irundhadhu paareer thiruch

சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி
 Sitram balaththē Thirnnada jodhi
 பத்தி நெறியில் செழித்தே—அன்பில்
 Paththi nerriyil sezhiththē anbil
 பாடும்மெய் அன்பர் பதியில் பழுத்தே
 Paadum mey anbar pathiyil pazhuththē
 தித்தித்து இருப்பது பாரீர்—திருச்
 Thiththiththu iruppadhu paareer thiruch
 சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி
 Sitram balaththē Thirunada jodhi

ஒளி—அதற்குள் ஒளி—அதற்குள் ஒளி—
 பரிசுத்தமான ஒளி; சிவ ஒளி; ஒளிக்குள் ஒளி.
 இவையே ஒளி—அதற்குள் ஒளி—அதற்குள் ஒளி.
 சிவமே நிலையான பொருள் என்று அறிவாயாக.
 என்னைச் சிவம் இருக்கும் இடத்திற்கு ஏறுவதற்கு (உரிய
 வழியாகிய)

சிகரத்தில் ஏற்றி என்னைச் சிவம் ஆக ஆக்கி விட்டது! காண்
 பீராக!

அவன் சிற்றம்பலத்தில் திருநடம் செய்யும் ஜோதி உரு
 ஆனவன்.

“வித்துக்கள் எல்லாம் ஒன்றே” என்பதை நிலைநாட்டி, அந்த
 வித்துக்களின் விளைவுகள் பல்வேறு ஆகும் என்பதைக் காட்டி
 அறிவு எல்லாவற்றையும் கொடுத்தது! இதனைப் பாருங்கள்!

திருச்சிற்றம்பலத்தே திரு நடம் செய்கிறது அந்த ஜோதி.

ஒரு கோடி வேதப்பாடல்கள், திருவருள் வடிவமாகிய திருவடி
 யின் உருவம், நிறம் முதலியவற்றைப் பாடித் தேடிக் கொண்டே
 இருக்கின்றன பாருங்கள்!

திருச்சிற்றம்பலத்தே திருநடம் செய்கிறது அச்சோதி!

பக்தியாகிய வழியில் சென்று, செழிப்பாக அன்போடு பாடுகிற
 உண்மையான அடியார்கள் வாழ்கிற நலம் ஆகிய (ஏதம்பரத்தில்)
 பழுத்துத் தித்தித்து இருக்கிறது பாருங்கள்!

திருச்சிற்றம்பலத்தில் திரு நடம் செய்கிறது அச்சோதி!

ஜோதியுள்—within light

சுத்த—pure

பொருள்—entity

சிகரம்—peak

ஜோதி—Light

ஜோதியுள்ஜோதி—inner light

தேற்றி—know thou

ஏறும்—ascend

பாரீர்—look thou	
திருச்சிற்றம்பலம்—sacred hall of wisdom	
வித்து—seed	நாட்டி—establishing
விளைவு—produce, result	
பலபலவேறு—varied	சித்து—wisdom
பாடல்—verse	மறை—scriptures
கோடி—crore	அருள்பாதம்—gracious feet
உருவம்—form	சொருபம்—real nature
தேட—to search	நெறி—path
பக்தி—devotion	செழித்து—flourishing
மெய்யன்பர்—faithful devotees	
தித்தித்து—luscious	இருப்பது—seated with ecstasy

Light within the Light of Light!

Pure Light; Siva Light; Inner Light—

(These are called) Light within the Light of Light.

SIVAM alone is the entity—so know Thee;

He made me ascend the peak that lifts to SIVA space and
made me Siva Himself. Look thou!

He is the sacred Dancing Light at the sacred Hall of
Wisdom;

All seeds are but one—so establishing,

But the produce or results are varied,

The wisdom gave all these—so demonstrating or proving,
Look thou!

The Light dances at the sacred Hall of Wisdom!

The scriptures with crores of verses, sing in praise of
gracious Feet, their form (or hue) and real nature
and are in search of them;

Look thou!

The Light that dances at the sacred Hall of Wisdom.

Flourishing in the path of devotion,

In the town sung with love by the true devotees perfect,
(It is) luscious; Look thou!

The Light that dances at the sacred Hall of Wisdom!

அம்பலத்து அரசே—AMBALATHU ARASE

அம்பலத்து அரசே! அரு மருந்தே!
 Ambalaththu arasē aru marundhē
 ஆனந்தத் தேனே! அருள் விருந்தே!
 annandhath thenē aruḷ virundhē

(தில்லை) அம்பலத்தில் (நடனம் ஆடும்) அரசனே! கிடைப்பதற்கு அரிய மருந்து ஆகிய அமிர்தம் போன்றவனே! அருள் ஆகிய விருந்து அளிப்பவனே!

அம்பலம்—Hall	அரசு—king; Lord
அரு—rare; precious	மருந்து—nectar
ஆனந்தம்—இனிய—delicious	
தேன்—honey	அருள்—grace
விருந்து—banquet	

Oh Lord (dancing at the) public Hall at Chidambaram!
 Oh precious Nectar! Oh delicious Honey!
 Oh banquet of grace!

பொது நடத்து அரசே புண்ணியனே!
 podhu nadaththu arasē punnnniyanē
 புலவர் எல்லாம் புகழ் கண்ணியனே!
 Pulavar ellam pugazh kannnniyanē

பொது எனப்படும் சபையில் நடனம் ஆடும் அரசனே! புண்ணியம் ஆனவனே! படித்தவர்கள் எல்லாரும் புகழும்படியான மேன்மை படைத்தவனே.

பொது—சபை—Hall	நடனம்—dance
புலவர்—கற்றவர்கள்—the learned; poets	புகழ்—adore
கண்ணியன்—மேன்மை உடையவன்—respectable one	

Oh Lord dancing in the Public hall!
 Oh most holy one! O respectable one adored by poets all!

மலை தரு மகனே! மடமயிலே!
 Malaitharu magallē madamayilē
 மதிமுக அமுதே! இளங்குயிலே!
 madhimuga amudhē illangkuyilē

இமவான் பெற்றெடுத்த மகளே!
 மடமை பொருந்திய மயில் போன்றவளே
 சந்திரன் போன்ற முகம் உடையவளே!
 அமிர்தம் போன்றவளே!
 இளமை பொருந்திய குயில் போன்றவளே!

மலை—mountain—Himavan, said to be the father of Uma
 மகள்—daughter மடம்—simplicity
 மயில்—peacock மதி—moon
 அமுது—அமிர்தம்—nectar குயில்—a bird—Indian Cuckoo
 இளம்—young

Oh (Uma) daughter of Himavan!
 Oh peacock-like one with simplicity!
 Oh (Uma) having face like moon!
 Oh nectar!
 Oh (Uma) like young Indian Cuckoo!

ஆனந்தக் கொடியே! இளம் பிடியே!
 aanandhak kodiye illam pidiye
 அற்புதத் தேனே! மலை மானே!
 arrpudhath theṇē malai maanē

மகிழ்ச்சி தரும் கொடி போன்றவளே!
 இளமை பொருந்திய பெண்யானை போன்றவளே!
 அற்புதமான தேன் போன்றவளே! மலைகளில் (ஓடித்திரியும்) மான்
 போன்றவளே.

ஆனந்தம்—joyful கொடி—creeper
 இளம்—young பிடி—female of elephant
 அற்புதம்—wonderful தேன்—honey
 மலை—mountain மான்—deer

Oh (Uma) like a creeper joyful
 Oh (Uma) like a young female elephant!
 Oh (Uma) like wonderful honey!
 Oh (Uma) like a deer (playing) in the hills!

சிவ! சிவ! சிவசிவ! சின்மய! தேஜா!

Siva Siva Sivasiva chinmaya thējaa

சிவ! சுந்தர! குஞ்சித! நடராஜா!

Siva Sundara kunjitha nataraajaa

சிவ! சிவ! சிவ சிவ! ஞானம் ஆகிய உருவத்தை உடையவனே!
ஒளி உருவமானவனே? சிவனே! அழகு உடையவனே! ஒரு காலைத்
தூக்கி நடனம் ஆடும் அரசனே.

சிவ—Siva

சின்மயம்—embodiment of pure intelligence

தேஜா—தேசா—ஒளி உருவம் உடையவனே—

Oh Lord having dazzling complexion!

சுந்தரம்—beautiful;

handsome

குஞ்சித—தூக்கிய திருவடி—

upraised foot

நடராஜா—Oh king of dance!

Siva! Siva! Siva Siva! Oh embodiment of pure intelligence!

Oh Lord having dazzling complexion! Oh Handsome Lord!

Oh Lord with the upraised foot!

Oh Nataraja!

படன! விவேக! பரம்பர! வேதா!

padana vivēka parambara vēdhaa

நடன! சபேச! சிதம்பர நாதா!

Nadana Sabēsa Chidhambara Naathaa

விடாமல் சொல்வதற்கு உரியவனே! அறிவு வடிவானவனே!
முக்தி அளிப்பவனே! வேத வடிவம் ஆனவனே! நடனத்தில்
வல்லவனே! சபையில் உள்ள ஈசனே! சிதம்பரத்தில் உள்ள
தலைவனே!

படனம்—recital; chanting

விவேகம்—cleverness; wisdom

பரம்பரம்—final bliss

வேதம்—Vedas

நடனம்—dance

சபேசன்—the lord of the Hall

நாதன்—தலைவன்—Lord

Oh Lord to be chanted (incessantly)!

Oh embodiment of wisdom!

Oh Lord who bestows final bliss!

Oh embodiment of Vedas!

Oh Dancer!

Oh Lord of the Hall (at Chidambaram)

Oh Lord of Chidambaram!

அரி பிரமாதியர் தேடிய நாதா!

Ari piramaadhiyar thēdiya naathaa

அரகர! சிவசிவ! ஆடிய பாதா!

aragara sivasiva aadiya paadhaa

திருமால் பிரமன் முதலியவர்கள் தேடிய தலைவனே!

ஹரனே! சிவனே ஆடிய திருவடி உடையவனே!

அரி—திருமால்—Vishnu

பிரமன்—Brahma

தேடிய—searched

நாதன்—Lord

ஆதியர்—others

அர + அர = அரகர

அர ஹர—destroyer of sins—Siva

ஆடிய—dancing

பாதம்—foot

Oh Lord searched by Vishnu and Brahma and others!

Oh Hara, destroyer of sins!

Oh Siva! Oh Siva! Oh Lord having the dancing feet!

அந்தண! அங்கண! அம்பர! போகா!

Andhanna angganna ambara bogaa

அம்பல! நம்பர! அம்பிகை பாகா!

ambala nambara ambigai baagaa

அழகிய தட்பம் உடையவனே! அருள் பொருந்திய கண்களை
உடையவனே! திசைகள் ஆக இருப்பவனே! இன்பத்தை தருப
வனே! அம்பலத்தில் ஆடுபவனே! நம்முடைய கடவுளே! உமா
தேவியாரை ஒரு பாகத்தில் உடையவனே!

Oh gracious Lord! O gracious eyed one!

Oh Lord of the cardinal directions!

Oh Lord bestowing everlasting bliss!

Oh Lord (dancing) at the Hall (of wisdom)!

Oh our Lord!

Oh Lord having (Ambigai) Uma in one part of your body!

அம்பர விம்ப! சிதம்பர நாதா!

Ambara vimba chithambara nathaa

அஞ்சித ரஞ்சித குஞ்சித பாதா!

anchitha ranjchitha kunjchitha paadhaa

திசைகளே உருவம் ஆனவனே! சிதம்பர நாதனே! பூசிக்கப்
படுவதும், இன்பம் ஆனதும், தூக்கியதும் ஆன திருவடி உடைய
வனே!

அம்பரம்—Cardinal directions

விம்பம்—shape; form

நாதன்—Lord

அஞ்சிதம்—பூசித்தல்—to worship

ரஞ்சிதம்—that which pleases

குஞ்சிதம்—bent and upraised

Oh Lord having the Cardinal directions as your form!

Oh Lord of Chidambaram!

Oh Lord whose feet are worshipped, pleasing and upraised!

தந்திர! மந்திர! யந்திர பாதா!

thandhira mandhira yandhira padhaa

சங்கர சங்கர சங்கர நாதா

Sankara Sankara Sankara Naathaa,

தந்திரம், மந்திரம், யந்திரம் என மூன்றாக இருப்பவனே!

இன்பத்தை செய்பவனே! சிவ பெருமானாகிய நாதனே!

தந்திரம்—treaties dealing with sakthi worship

மந்திரம்—incantation

யந்திரம்—mystical metal plates supposed to possess power to
reveal to worshipers

சங்கர—Siva

சங்கர—dispenser of happiness

Oh treatises dealing with worshippers

Oh Lord in the form of Mantra!

Oh Lord having foot with mechanical contrivance!

Oh Dispenser of happiness! Oh Siva!

Oh Lord Siva!

ஐயர் திருச்சபை ஆடகமே
Aiyar Thiruchchabai aadagamē
ஆடுதல் ஆனந்த நாடகமே
aadudhal aanandha naadagamē

இறைவனுடைய திருச்சபை பொன்னால் ஆனது. அவர்
ஆடுவது ஆனந்த நடனம்.

ஐயர்—Lord	திருச்சபை—holy hall
ஆடகம்—பொன்—gold	ஆனந்தம்—joy
ஆடுதல்—dancing	

The holy hall of the Lord is gold plated.
He dances with ecstatic joy.

நடராசன் எல்லார்க்கும் நல்லவனே
Natarasan ellaarkkum nallavanē
நல்ல எலாம் செய வல்லவனே.
nalla elaam seya vallavanē

நடராசப் பெருமான் எல்லாருக்கும் நல்லவர்; நல்லவற்றை
எல்லாம் செய்வதில் வன்மை உடையவர்.

நல்லவன்—good one	
எல்லார்க்கும்—to everyone	வல்லவன்—capable person

He is good to every one; He is capable of doing every-
thing good.

அருள் பொது நடம் இடு தாண்டவனே!
Arull podhu nadam idu thaandavanē
அருட் பெரும் சோதி என் ஆண்டவனே!
Arut perum sōdhi en aanndavanē

அருளுடன் சபையில் நடனம் ஆடும் இறைவனே!
அருட்பெருஞ் சோதியே!
என்னை ஆண்டு கொண்டவனே!

அருள்—Grace	பொது—common hall
நடம்—dance	தாண்டவன்—dancer
ஆண்டவன்—Lord who rules	

Oh Lord who performs dance in the hall with Grace!
Oh Lustrous Light of Grace!
Oh my Lord (who rules)!

கருணாநிதியே! சபாபதியே!
 Karunnaanidhiyē sabaapathiyē
 கதி! மாநிதியே! பசுபதியே!
 Gadhi maanidhiyē pasupathiyē

அருளுக்கு இருப்பிடம் ஆனவனே! சபையின் தலைவனே!
 எனக்குப் புகலிடம் ஆனவனே! பெரிய செல்வமே!
 ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனே!

கருணை—Grace
 நிதி—treasure hoard
 கதி—refuge
 பசு—souls
 கருணாநிதியே—God as the highest store house of Grace
 Oh Lord the highest repository of grace!
 Oh Lord of the Hall!
 Oh my refuge!
 Oh big treasure!
 Oh Lord of the souls!

சபாபதி பாதம் தபோ பிரசாதம்
 Sabaapathy paadham thabō prasaadham
 தயாநிதி போதம் சதோதய வேதம்
 Dayaanidhi bōdham sathōthaya vēdham

சபாபதி ஆகிய பெருமானின் திருவடி தவம் செய்வதால் பெறு
 கிற பயன் ஆகும். அவனே அருள் ஆகிய செல்வம் ஆவன்.
 அவனைப் பற்றிய அறிவு எப்பொழுதும் தோன்றுவதே வேதம்
 ஆகும்.

சபாபதி—Lord of the Hall
 தபோ—தவம்—penance
 பிரசாதம்—benefit
 தயா—தயை—grace
 நிதி—treasure
 பாதம்—foot
 போதம்—knowledge
 சதா+உதயம்—சதோதயம்
 சதா—எப்பொழுதும்—always
 உதயம்—to rise or awaken

The feet of the Lord of the Hall are the benefit of penance. He is the repository of Grace. Always being conscious (or awakening) of the Lord is the Veda,

அம்பலத்து அமுதே — AMBALATHU AMUTHE

நீடிய வேதம் தேடிய பாதம்
 neediya vedham thediya paadham
 நேடிய கீதம் பாடிய பாதம்
 nēdiya geedham paadiya paadham
 ஆடிய போதம் கூடிய பாதம்
 aadiya podham kūdiya paadham
 ஆடிய பாதம் ஆடிய பாதம்
 aadiya paadham aadiya paadham

பழமையான வேதங்கள் தேடிய திருவடி; மிகுந்த விருப்பத்
 தோடு பாடல்களால் துதிக்கப்பட்ட திருவடி; பேரறிவு கொண்டு
 அடைந்த ஆடிய பாதம்; இறைவனுடைய ஆடிய பாதம் ஆகும்.

நீடிய—of your	தேடிய—searched
பாதம்—feet	நேடிய—with desire
கீதம்—songs	பாடிய—sang
போதம்—wisdom	கூடிய—approached
ஆடிய பாதம்—The Lord; dancing foot	

His holy feet are being searched by the Vedas. They are being worshipped with desire by singing songs. They could be attained only by immaculate wisdom. They are the feet of the Dancing Lord.

NOTE : In the fourth line the first ஆடியபாதம் denotes the Lord and the second ஆடியபாதம் denotes the dancing foot.

சஞ்சிதம் வீடும் நெஞ்சு இத பாதம்
 Sanjchitam veedum nenju idha paadham
 தஞ்சு இதம் ஆடும் சஞ்சித பாதம்
 thanju idham aadum sanjitha paatham
 கொஞ்சு இதம் மேவும் ரஞ்சித பாதம்
 konju idham mēvum ranjitha paadham
 குஞ்சித பாதம் குஞ்சித பாதம்
 kunjitha paadham kunjitha paadham

*சஞ்சித வினையைத் தீர்ப்பது; நெஞ்சுக்கு இன்பம் ஆவது; பற்றுக்கோடு ஆனது; நன்மை தருவது; எப்பொழுதும் உள்ளது; இனிமையாக ஒலிப்பது; சுகத்தைத் தருவது; இன்பம் தருவது—பெருமானின் தூக்கிய திருவடி.

* சஞ்சிதம்—accumulated Karma of former births that still remains to be experienced.

வீடும்—dispels நெஞ்சு—heart, mind
தஞ்சு—பற்றுக்கோடு—refuge: கொஞ்சு—to sound sweetly
இதம்—agreeable, goodness, comfortable
சஞ்சித—eternal ரஞ்சிதம்—that which pleases
குஞ்சிதபாதம்—the Lord; best and praised foot.

It dispels the “SANCHITHA”*; it is agreeable to the heart; it serves as refuge; it gives everything good; it is eternal; it sounds sweet; it is comfortable and pleasing; it is the bent and upraised foot of the Lord.

நாமாவளி —NAAMAAVALI

சம்போ சங்கர கௌரீசாசிவ
sambō sankara gauresaa.....siva
சாம்ப சங்கர ஜெகதீசா
saambha sankara jegadheesaa

சம்போ—சுகத்தை தருபவனே!
—Oh Siva, bestower of happiness!
சம்போ—இன்பம் தருபவனே!
—Oh Siva, dispenser of happiness!
கௌரீசா—கௌரிஆகிய பார்வதிக்குக் கணவனே!
Siva the husband of Gowri!
சிவ—Oh Siva!
சாம்ப—உமையொடு கூடியவனே!
Oh Lord with Uma!
சங்கர—இன்பம் செய்பவனே!
Oh Siva, dispenser of happiness!
ஜெகத் ஈசா—உலகத்துக்குத் தலைவனே!
Oh the Lord of the Universe!

ஓம் நமப் பார்வதீ பதயே
ōm namap paarvathee pathayē
ஹர ஹர மகா தேவா
Hara hara mahaa dhēvaa

ஓம்—பிரணவ மந்திரம்

—the mystic OM

நம—வணக்கம்

—We adore

பார்வதி பதயே—பார்வதிக்குக் கணவனே!

—Oh the husband of Parvathi!

ஹரஹர—Hara Hara!

—Siva, who dissolves!

மஹாதேவா—பெரிய கடவுளே!

—God Head!

வாதபுரீசா வாகீசா—சிவ

Vaadhapureesaa vaakeesaa—Siva

சம்பந்த முர்த்தி சுந்தரேசா

Sambandha mūrththi Sundharēsaa

வாதபுரி—வாதபூர்—மாணிக்கவாசகர் பிறந்த ஊர்.

—Vaathavur, the birth place of Manikkavasagar.

வாதபுரீசா—Oh Saint Manikkavasaga born at Vathavur!

வாதகீசர்—வாக்குக்குத் தலைவர்—திருநாவுக்கரசர்

—the Lord of the tongue—Thirunavukkarasar.

வாகீசா—Oh Thirunavukkarasa!

சிவசம்பந்த முர்த்தி—சிவத்தொடு சம்பந்தம் உடைய பெருமான்

—One having connection with Siva

—Thiru Gnana Sambandar.

சுந்தரேச—சுந்தரமூர்த்தி

—St. Sundarar.

(NOTE: These four are the Saiva Samaya Acharyas)

ஓம் ஸ்ரீ கைலாச பதயே

Om Sri Kailaasa pathayē

ஹர ஹர மகா தேவா

Hara hara mahaa dhēvaa

ஓம்—பிரணவ மந்திரம்

—the Mystic OM

ஸ்ரீ—a title of respect prefixed to the names of devotees,

persons etc.

கலாச பதயே—கைலாசத்துக்குத் தலைவனே
—O Lord of Mt. Kailas!

பக்தி முக்தி சித்தி தந்திடும்
Bhakthi mukthi siththi thandhidum
பன்னிருகையா மங்களம்
pannirukaiyaa manggallam

பக்தி—Bhakti—piety
முக்தி—Mukthi—Salvation—Bliss
சித்தி—supernatural powers
தந்திடும்—will bestow
பன்னிருகை—twelve hands
பன்னிருகையா—Oh Lord Muruga having twelve hands!
மங்களம்—(I sing a song of) benediction.
ஜீவ காருண்ணியக் குருபரா
Jeeva kaarunnnniya guruparaa
ஹர ஹர ஹர ஹர
Hara hara hara hara
சிற்சபேசா சிவசிதம்பரம்

Sirrsabhasaa Siva Chithambaram
ஜீவகாருண்யம்—showing mercy towards all beings animate
and inanimate
குருபரன்—Supreme Guru
குரு—Guru—spiritual preceptor
சிற்சபேசா—Lord of the Hall of wisdom
சித்—Wisdom
சபா—Hall
ஈச—Lord
சிவசிதம்பரம்—Siva Chidambaram

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்து வருகி
Kallaap pizhaiyum Karathaap pizhaiyum Kasindhurugi
நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும் நின் ஐந்திதழ்த்தை
Nillaap pizhaiyum Ninaiyaap pizhaiyum NinAindhezuththai

சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
Sollaap pizhaiyum thudhiyaap pizlaiyum thozhaapizhaiyum
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சிஏகம்பனே.

Ellaap pizhaiyum porruththarullvaay kachchi eagambanē

அறிவு நூல்களைக் கற்காத பிழை—இறைவனை நினைத்து மனம்
உருகி நில்லாத பிழை—இறைவனது திருநாமம் ஆகிய திருவைந்
தெழுத்தைச் சொல்லாத பிழை—இறைவனாகிய உன்னைத் துதிக்காமல்
இருந்த பிழை—உன்னைத் தொழாத பிழை—இவ்
எல்லாப் பிழைகளையும் பொறுத்து எனக்குக் கருணை செய்வா
யாக! கச்சி ஏகம்பப் பெருமானே!

The fault of not having learnt the scriptures—

The fault of not thinking of Him and the mind remaining un-
melting—

The fault of not chanting the Mystic five Letters—not prai-
sing you—not worshipping you—

Excuse me for these faults, pardon me, and bestow Grace on
me;

O Lord residing in Ekambam at Kanchipuram!

ஓம் நமப்பார்வதீ பதயே!

Om namap paarvathee pathaye

ஹர ஹர மஹா தேவா!

Hara Hara mahaa dhēvaa

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!

Then naadudaiya Sivanē Potri

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!

En naattavarkkum irraivaa potri

சிவன் அருள் தீரட்டு

SIVAN ARUL THIRATTU

நெட்டால் தமிழ் வைதீக சபை
NATAL TAMIL VEDIC SOCIETY